5978



# Simonis Januenſis opuſculuz cui nomen clauis ſanationis ſimplicia medicinalia Latina greca ꝛ arabica ordine Al-phabetico mirifice elucidans.

recognituz ac mendis pur-
gatū ꝛ quotatiōib⁹ Pli-
nij maxīe: ac alioꝝ in
marginib⁹ ornatū:
ꝛ quā diligenti⁹
ac correctius
id fieri po
tuit Im
preſſuz.

¶ Incipit clauis ſanatiõis elaborata per venerabilem vi-
rum magiſtrum Simonē Januenſem domini pape ſub-
dyaconum ⁊ capellanum medicū quōdaꝫ felicis recorda-
tionis domini Nicolai pape quarti qui fuit prim⁹ de ordi-
ne minorum.

DOmino ſuo preci-
puo dño
magiſtro Cāpano dñi pa-
pe capellāo canonico Pa
riſienſi: Simon Januen-
ſis ſubdyaconus ſeipſum
ex debito cōmēdat. Opu-
ſculum iam dudum a vo-
bis poſtulatū quaſi quid
vtile continens cuꝫ q̄nta
potui diligētia q̄litercūqꝫ
ad finē vſqꝫ perductum
igenio veſtro dirigere cē
ſui iudicandū: ⁊ ſi ſuppli-
ci rogatui deſ audacia ēt corrigendum: dūmodo tñ p̄hie
culmen ad hꝫ vilia non dedigneſ deſcendere. Nec certe
mihi deeſt ab imperio veſtro preſumptio. Nam vos ipſe
hoc ipſum mihi iuſſiſtis. Magnaꝫ eni in eo partē veſtraꝫ
ſentio. Et ſi calūniabile quicq̄ꝫ ɔtinet nō minus vobis q̄ꝫ
mihi habetis ignoſcere. cognoſcebatis nāqꝫ cui Iperaſtis.
Porro ſi quid vtile cōtinet vobis aſcribendū ē. poſſeſſio
eniꝫ veſtra ē ⁊ opus ⁊ auctor. Subſcripta prefatio nō vo-
bis vt vobis dirigiſ. ſed vt cū ceteris ſi libet ⁊ vt libet in
publicum dirigatis.

VEnerabili viro magr̄o Simoni Januēſi dñi
Pape ſubdyacono ⁊ capellano canonico ro-
thomagēſi amico ſuo cariſſimo tanq̄ꝫ fratri:
Cāpanus eiuſdē dñi pape capellanus cano-
nicus pariſiēſis ſalutē ⁊ quicq̄d eſt obtabile
ſane menti. Grāde donū nup a caritate vr̄a
recepi per religioſuꝫ virū priorē de pauerano: qđ fuit a me
cū tanta iocūditate receptū: cū quāto deſiderio fuerat diu
tius expectatū. Miſiſtis eniꝫ mihi clauē ſanatiōis: ſine q̄
apud latinos nō viget ars de igenio ſanitatis. Ego. n. vr̄ꝫ
librū ſic ititulaui. Clauis ſanatiōis elaborata p magr̄m ſi
monē Januēſē dñi pape ſubdiaconū ⁊ capellanū: medicū
quondā felicis memorie dñi Nicolai pape q̄rti: q fuit p̄m⁹
de ordine minoꝝ. Quippe quēadmodū p clauē ē igreſſus
in domū: ita p libꝝ vr̄m eſt ingreſſus in cognitionē curaꝝ
egritudinū. Nā p ip̄m ieniunſ res ad hanc curā neccie: ſic
in domo per clauē aperta inueniunſ res vſibus humanis
accōmode. Sed in magnā admirationē mihi venit prefa-
ti libri editio: in quo contineſ rerū de quib⁹ agitur vtilis
valde diſtictio ⁊ dictoꝝ irrefragabilis certitudo. Et quā-
uis apud nos ſit librorū copia copioſa: ſingulare tñ donū
dei reputo ꝙ ea per vos cum tanta potuerit conueniētia
per inuicē copulari. Non eſt eni vtilitas occultāda ne me
rito fiatis ſimilis ſeruo neq̄ꝫ q talentū receptū a dño ſuo
abiens fodyt ſub terra. Preſertim cum veritas ipſa dicat
oipotēti retribuere: Nec abſone: qꝛ nihil habem⁹ qđ ab il
la veritate nō acceperimus dicēte apoſtolo. Quid habes
qđ nō accepiſti. Neqꝫ timeatis ſi liber veſter ꝓcedit ini
lucē: qm̄ tot⁹ lucidus eſt: ⁊ in eo tenebre nulle ſunt. Et qu-
forſan niteſ aliqd ei⁹ ifringere: cadet ſub robore teſtiū in-
ductorum. Gaudete igiſ chariſſime ō magno vigiliqꝫ la-
bore: quē pro illius operis compilatiōe portaſtis: qm̄ lati
nitatē docuiſtis exercere per neceſſariū ingeniū ſanitatis
circa qđ verſaſ tota ſcia medicie: qꝛ ſicut ars ñ hꝫ effectū
ſine artifice qui habeat ɔuenientia inſtrumēta: ſic nec me
dic⁹ ſanare poteſt ſi non habeat rerum quas in lucem po-
ſuiſtis notitiam pleniorem.

Cognita non plene medicine nomina rerum.
Promere propoſui quo viget artis opus.
Si quātum volui tandem non poſſe negauit:
Ad veniam ſatis hoc voluiſſe ſatis.

Ptabat. G. diſcere ⁊ docere poſſe res ſine nomib⁹.
o Nemo paruū exiſtimet a nois ignorantia decipi.
Turbabatur parūper. G. ob nominū controuerſiā
oriri litigiū. Contremiſcat mens medici ab eorūdē errore
tam ɔſcientie ꝓprie q̄ꝫ egri vite iminere periculuꝫ. Sunt
medicinarū ſimpliciū ciboꝝ ve multa peregrina vocabu
la: quoꝝ quedā a greca: quedā vero ab arabica ligua de-
ducta ſunt. Nonulla ⁊ q̄ꝫq̄ꝫ latina varietate idiomatū du-
bia: ad quoꝝ oium agnitionē non opus eſt aſſertione faci-
li ſed deliberato iudicio: ne vt neglectu medico graue ⁊
irreparabile occurrat diſpendiū. Quid das languenti ⁊ a
te vitam ſperāti qđ neſcias. Cū exhibes ꝓ ſalutari morti-
ferū putas ignauiam excuſatori refugiū. Nō eſt tā pui hu-
mana conditio vt e manu incurie vita dependeat. Neſcio
in opere medicie cuius magis neceſſaria ſit cognitio q̄ꝫ ꝙ
humanis proſit vel obſit corporib⁹. hec a ſimplicib⁹ medi
cinis ⁊ cibis hꝫ originē: ⁊ veluti a primis elemētis funda-
mina hec ſciri opꝫ per noia. nā ſine ꝓprio noie quicq̄d vis
rite cognoſciſ. Quapp ad horū ſcientie indagationē iugi ⁊
iportuno ſtudio meipſum prebui: vt per triginta ferme an
nos quicq̄d ad id fieri potuit non obmiſi. Et q̄ꝫto minus
ſufficiētē ad tale me repery: tanto effuſius in requietis la-
boribus me ſubegi: vt videlꝫ q̄ inuenerā ſcripto redigerē:
ac vtilitati publice cōmodarē: ⁊ id ipſuꝫ ſolū mihi tanti la
boris p̄miuꝫ deſtinaui. Eſt nāqꝫ tā ad errores aſſuetos q̄ꝫ
ad emergentes corrigendos: vt arbitror: ſatis valens opu-
ſculum in quo nō mō nomē per noia: verū ēt per ipſas de-
ſcriptiones rerū quarūcūqꝫ potui declarationē ſum cona-
tus exprimere. atqꝫ clariſſimoꝝ antiquoꝝ auctoritatibus
ſubfulcire. quo tegmine increduloꝝ puto euitaſſe calūniā.
Et ſi non oia vt vellē elucidaueri: viam tñ huic ad deficiē
tiū ſupplemētū quis ſedulus explorator habebit. Et qm̄
auctoritatib⁹ ē initendū primo auctores referaꝫ quoꝝ ad
hꝫ robur ſepe reuolui volumina. Primū ex grecis Dyaſ.
liber ꝓducaſ. hūc. G. in ꝓhemio. vi. ō ſimplicib⁹ medicis
oib⁹ prefert laude his qui de hac mā cōſcripſerūt. verum
liber eius qui ab antiquo in latinū habeſ a p̄mo exēplari
differt. Nam hic per alphabetū in latinū ordinat⁹ ē. Ille
vero in. v. libris diſtinct⁹ vt per ipſi⁹ ꝓhemiū demōſtraſ.
Multa ēt capl'a in hoc deſunt q̄ ille continet. aliq̄ ēt i hoc
libro ſunt addita que ipſi⁹ auctoris non ſunt: per Serapio
nem de ſimplicibus medicinis: ⁊ p hoc opos oñdiſ. Poſt
Dyaſcoridē Alexandri librū de pratica diligenter iſpexi q
qui quāuis tribus diſtinguiſ libellis: terti⁹ qui de febrib⁹
eſt: nec veritatē in noib⁹ neqꝫ tanti p̄hi ſeriē videſ pleni⁹
continere. Deinde ex Democriti pratica: cuius Ypocras
vt iuenioi antiqs ſcripturis diſcipulus fuit per pauca ex-
traxi. Itē ex obtalmico Demoſtenis cōtinente quicq̄d ad
oculoꝝ ſanitatis cuſtodiā ⁊ egritudinū curas expedit. hic
liber antiquiſſim⁹ mihi occurrit: in quo deficiebant de in-
cepta diſputatione de viſu plurima ⁊ de anathomia oculi.
cetera vero aderant ⁊ completa ⁊ miro lepore condita.
Deide ex libris ſex Oribaſy i pratica de illis nouē quos
filio ſuo Euſtachio ſcripſit: quos vt ipſe ait ex. lxxy. quos
ō medicia ɔdiderat excerpſit. Itē ex gynetia Muſiōis q̄
egritudies matricis ⁊ mulierū accidētia ɔtiet greco ſtilo.
Itē ex tertio lib. Pauli de illis ſeptē quos in medicia ſcri-
pſit multa collegi ⁊ multa ignota relīq. Nā iuenio aucto-
res grecos vt puto pp ydiomata differre multis medicia-
rū vocabulis. Et ex grecis eſt epiſtola. G. ad Glauconem

p̊ ō ðr̄ys pulliuuꝫ caplo p̄ i p̄n:

duos ꝯtinēs tractatꝰ.quoꝝ p̊mꝰ ē ꝺ febribus. ſecūdus de
a͞patibꝰ.Et liber de alimētis.Et liber ſextus de ſimplicibꝰ
medicinis eiuſdē.Ceteroꝝ v͛o libroꝝ eiꝰ vt reor ſatis ſunt
expoſita noia.Jtē ex pte cuiuſdā libri de greco tranſlati ſi
millimi Almāſori.imo eſt oino idē niſi ꝙ Almāſoris trāſ
latio ab arabico fuit:illiꝰ v͛o a greco.Ex quo appet ꝙ Al
manſoris librū ſibi attribuit Raſis potiꝰ ꝙ̃ ediderit.Jtē
ex quodā de ſimplicibꝰ medicinis cui ē titulus.G.ad Pa
ternianū.hi a greco.ſꝫ poſt hos ex libro de doctrina greca
ꝯtinente dictiōes grecas in greco ſcriptas ⁊ per alphabetū
ordinatas expoſitas per latinū.⁊ eꝯ̊ latinas ꝑ alphabetū
latinuꝫ in greco expoſitas.Ex arabicis v͛o auctoribꝰ.p̊ ex
canone Auicēne:qui vt cōpertū eſt plures ꝯtinet falſita
tes tā ab exēplari arabico ꝙ̃ ab ipſius tranſlatione.ꝙ̃uis
ipſemet auctor errauerit in ꝙ̃pluribꝰ medicis ſimplicibꝰ
⁊ aliq̃s ignorauerit vt in locis ꝓprijs oñdet̃.Jteꝫ ex libro
Serapionis de ſimplicibꝰ medicis ꝑ queꝫ multi errores
apud Auic.⁊ alios declarant̃.Et ex breuiario Joānis Se
rapionis.Et ex libris raſis.verū vt iā dcm̄ ē:Almāſoris li
ber a greco vr̃ habuiſſe originē.Liber diuiſionū ex parte
ꝯpoſitꝰ ex eodē Almāſore apparet qui ambo libri nec ſti
lum neqꝫ modū tenēt arabicū imo multum diſtant a mō
eiuſdē Raſis quē tenuit in libro ſuo magno dicto Alchā:
a quo ēt multa extraxi.Jtē ex Albuchaſim azāra maxie
ex eius.xxviij.de ꝑparatiōe mediciaꝝ ſimpliciū.Et ex tri
bus libris Albēmeſue.Et ex libro Aliabatl ꝗ vocat̃ liber
cōpletus in quo admodū paꝝ ꝓficere potui.Nā vocabu
loꝝ q̃ ꝯtinet quedā neqꝫ greca neqꝫ arabica ſunt.⁊ aliqua
greca ⁊ aliq̃ arabica.ſed ad latinū modū declinādi extorta
⁊ ob hoc a ꝓpa ꝓlatiōe corrupta.⁊ vt difficillime expōnis
multa dereliq.Et ſi aliqua ex libris Jſahac ſeu ex alijs a
Cōſtantino tranſlatis collegi ea perpauca ſunt.nā eiꝰ trāſ
latio ſatis ē mihi ſuſpecta.Jnſuper ⁊ ex libro de doctrina
arabica ſili ſupra dicto de greca doctrina.Ex auctoribꝰ v͛o
latinis antiqs.p̊mo ex Plinij ſecūdi libro ꝺ nāli hyſtoria
qui ꝯtinet in.xxxvi.libris fere oiuꝫ reꝝ q̃ in orbe ſunt nar
rationē.Jtē ex libro Cornelij celſi de medicia i.xiij.parti
culas diuiſo.hic Corneliꝰ a dicto Plinio cōmendat̃.Deiñ
ex Caſſio felice qui ⁊ ipſe a Cornelio multū extollit̃.ꝗ cō
tinet tractatꝰ duos de practica.Et ex ſex libris Theodori
priſciani de medicia a quo dicta ſunt theodoricō antidota
Et ex Paſſionario Gariponti.Sꝫ qr liber ex epiſtola.G.
ad Glauconē ⁊ ex libris Pauli ⁊ Alexan.⁊ Theodori cō
poſitꝰ ē pauca mihi contulit.Jtē ex antidotario vlī qꝺ de
multis antiquis aggregatū perutile in multis extat.Et ex
butanico de ſimplicibꝰ medicis.Jtē ex alio quodaꝫ libro
antiquo de ſimplicibꝰ medicis in hac re copioſo:qui licet
titulo careat:ab auctenticis non diſſonat auctoribꝰ.Silr̃ ⁊
ex macri libro verſibꝰ edito.Sꝫ ⁊ ipſe a Plinio ⁊ Dyaſco
ride ſumpſit:qꝺ edidit.hi medicinales.Preter hos oēs ⁊
ex vegetij libris q̃tuor de mulo mediciaꝝ.Et ex Herodij
libris duobꝰ de eadē re.Et ex Paladio ꝺ agricultura.Jtē
ex libro Yſidori ethymologiarū.Nec his ſolum ꝯtētꝰ ſed
ad diuerſas mūdi ptes per ſedulos viros indagare ab ad
uenis ſciſcitari nō piguit vſqꝫ adeo ꝙ per montes arduos
nemoroſas ꝯualles campos ripaſqꝫ ſepe luſtrando aliqñ
comitē me feci cuiuſdā anicule cretēſis admodū ſciole nō
mō in dignoſcēdis herbis ⁊ nomibꝰ grecis exponēdis.ve
rū ēt in ipſis herbaꝝ virtutibꝰ ſecūdū Dya.ſentētiā expli
cādis.Oia tētaui ꝙ̃tū igenij mei paupertas ſineret vt opꝰ
efficeret̃ excultū.Sꝫ fruſtra laborat veſana mortalitas ſi
quid ad ꝑfectioneꝫ vſqꝫ adducere ſperauerit quod ſolius
diuinitatis exiſtit.

t Riplici exiſtēte oiuꝫ mediciaꝝ ſimpliciū genere
plātaꝝ videlꝫ aialiū ⁊ mineraliū nō ſatis ad coꝝ
cognitionem ſolis ſcripturis initendum deputauerim qn
frequenti viſitatione ac diligenti iueſtigatione ad id ſtu
diū ipendat̃.ꝙ̃maxie circa plātaꝝ diſtātias.Nā nō ſoluꝫ
etates quadripartito anni tpe mutāt faciē.Uerꝝ in diuer
ſis regionibꝰ ſitibuſqꝫ terrarū accidit que eedem ſunt ſpē
ꝓrſus alie reputētur.Aliter nāqꝫ cultis aliter ſilueſtribꝰ.
alr̃ i cōuallibꝰ ⁊ cāpeſtribꝰ hūidis vel locis.alr̃ mōtuoſis ⁊
aridis alr̃ ymbroſis.alr̃ apricis variāt̃ tā effigie ꝙ̃ effectu.
Quapp i colligēdis ipis ⁊ eaꝝ ptibꝰ multū itereſt.Oia ꝗ
dē plātaria plena maturitate legēda ſunt.Tenera nāqꝫ et
adhuc ortui vicia nimio crudoqꝫ hūore domināte q̃ſi in
fantili etate ibecillia viribꝰ exiſtūt.Sꝫ ⁊ areſcētia ſenectu
ti vicina vt ſucco ſic deſtituta vitari opꝫ.at media ēt robu
ſta etate veluti in iuuētute quadā predita viribꝰ ꝓ̄ferunt̃.
Porro alio tpe flores alio folia alioqꝫ ſemia colligi alioqꝫ
radices euelli oꝫ:ēt alio exucari.Nā radices ꝙ̃do folia ca
dere icipiūt vt Dya.iubet effodi.Cetera vt iā dcm̄ ē plēa
i maturitate petant̃.Hoc ēt cauendū idē iubet ne vetuſta
radice plante accipiant̃.ꝓ̄ſertim cū quedā bis in anno ger
minēt ⁊ floreāt.quedā nihilominꝰ tēpeſtiuius q̃dā v͛o ſe
rius q̃dā breuiori tpe q̃dā ꝓlixiori matureſcāt floreāt ⁊ ſe
minēt.q̃re nō oia vno eodēqꝫ tpe rite colligi poterūt.Sꝫ
qñ ⁊ q̃lr̃ colligere oꝫ reponere ⁊ ſuari nec non ⁊ opatiōes
circa hꝯa dya.i ꝓhemio ⁊ i.xxviij.azaraui ⁊ buchaſim.⁊
ēt i hoc ope determinatū habes.Ceteꝝ que ſcripto plene
mādari nō poterāt ſtudioſo ⁊ ſagaci igenio reſeruant̃.

d Iuerſitas ꝓlationū apud nationes exigit diuer
ſas litteras per quas ille ꝓlatiōes ꝓnunciari poſ
ſint:quo fit ꝙ arabes aliquas litteras hn̄t quarū
vocibꝰ nec in noſtro ydiomate indigemꝰ nec noſtris litte
ris exp̄mere poſſumꝰ.ſilr̃ aūt ⁊ greci.Et qr multa ſunt vo
cabula ab his linguis expōne idigētia que noſtris litteris
ſcribi nō pn̄t ꝓpoſuerā aliq̃s figuras i noſtris litteris ad
dere quibꝰ ea vocabula vbicūqꝫ exp̄mi poſſent.Sꝫ nihil
eſt qꝺ i manibꝰ ſcriptoꝝ ſuari poſſit illeſuꝫ:ꝗ etiā noſtras
litteras ⁊ vſitatas corrūpunt.q̃propter id ꝓpoſitū omiſi.
ſtatui tn̄ aliq̃ pp v͛itatē litteris arabicis ⁊ aliq̃ grecis iſcri
bere vt ſciētes ēt linguas ſcirēt qd eſſent ⁊ q̃lr̃ ꝓferri de
beāt.Sꝫ nec puto hoc ſatis tute ſcriptoribꝰ accōmodatū.
duas tn̄ lr̃as que latinitati deſunt ſic de ipſis vocalibꝰ eas
facimꝰ ita viſuꝫ eſt mihi illas vocales qñ i cōſonātes tran
ſeunt aliq̃lr̃ imutare.Nā.J.cū eſt ꝯſonās ſcribere ſuadeo
deſcēdēte a linea in hūc modū.J.U.v͛o ſilr̃ qñ ꝯſonantis
voce fungit̃ i hūc modū deſcribi vellē iūctis videlꝫ lineis
iferiꝰ i acutū angulū.hoc eni valde neceſſariū in hoc opere
apparebit.aliq̃ ēt ſup ſingulas litteras de ꝯueniētia ⁊ di
ſtantia quas hn̄t dicte lingue in illis litteris ad noſtras ꝓ̄
ſcribā.¶Sciēdū ē ꝙ.a.littera que p̄ma i ſerie apud quā
plures gētes ordināt̃:quā arabes alif vocāt ſepiſſime apꝺ
eos ſonat.a.iterdū tm̄.e.vt elkli.lelmelik qꝺ eſt dictu co
rona regia ⁊ eſt mellilotū ſic ꝓferunt:⁊ tn̄ ꝑ alif ſcribūt vt
vides in.ij.canonis Auicēne.Aliqñ ſonat.J.vñ iterdū di
cunt ille ⁊ ſcribūt alla qꝺ ē deꝰ.Aliqñ ſonat.o.vel.u.vt hr̃
i eodē libro vſnee ⁊ ēt vſnen ⁊ buchuē:q̃ oia ſcribunt̃ i lr̃a
alif.⁊ ab ea icipiunt. diſtiguūt tn̄ hoc totū ꝑ certas notas.

Grecū v͛o alfa i nulla a nr̃o.a.differt ptāte.
Banatib al's akantib vl' alcutub vl' cutub
ſeu cutubut. arabice ſpēs ſunt melancolie
apud Auic.libro.iij.capitulo decimo.
Abaꝝ expōit Step.qꝺ eſt arabice plūbū.
albar al's abar tamē vocatur.
Abcella expōit̃ i ātiqs ſynōimiſ.i.agrionia
Abel in ſcꝺo canonis Aui.exponit̃ ꝙ eſt fructꝰ iuniperi qꝺ
nō eſt veꝝ.nā granū iuniperij dr̃ habbarbar.Hab eni cū
aſpiratiōe eſt fructꝰ.hoc āt ſine aſpiratiōe ſcribit̃ i lr̃a alif,

fructꝰ ṽo arabice vocat̃ ſakebe ⁊ atthaniar. Preterea ĩſrl
ſcribit̃ ab. A.ca.ð iunipo ꝙ vocat̃ barbar. Eſt autẽ abbea
ſauina: vt pꝫ per Serapionẽ ſuo capit. apud concordiã eiꝰ
cũ Aui. deficit tñ Aui. in ſcðo areola mẽbroꝝ expulſionis.
eſt autẽ in arabico poſt aureolã mẽbroꝝ capitis ſic. mem-
bra expulſionis prouocat vrinã ⁊ mẽſtrua ⁊ eycit fetum ⁊
educit ſanguinẽ ⁊c̃. Opationes tamẽ iuniperi ⁊ ſauine cõ-
ueniunt. ſed ſauine fortiores ſunt.
Abeſtus vel abeſti in antiquis libris reperit̃ ſepe. ⁊ ẽ corru
ptum grecũ pro calce poſitũ. naꝫ abeſtos grece ẽ calx. ab-
caplo.io. eſtos vero eſt gẽma quedã. Plinius libro. xxxvij. Ubi de
gẽmis tractat. In archadie inquit mõtibꝰ naſcit̃ hec gem
ma coloris ferri aliqñ ab eodẽ ſede vocatur.
Abnelcateꝫ arabice eſt alumen affor vt apud Serapio. ca-
pitulo de aſnen exponitur.
Abnus arabice ebanus arbor cuius lignum eſt interius ni-
grum extra vero ſubalbidum notum.
Abogeharã arabice ſcarabeꝰ. vt ĩ libro de doctrĩa arabica.
Aboſeſſus ara. ẽt ſcarabeꝰ vocat̃ vl̃ ſpẽs eiꝰ vt eodẽ libro.
Bucaro Abrioch aque exponit Aui. ꝙ eſt medicia perſica. ⁊ ſonat ĩ
arabico vas aque. s. quoddam genus ydrie.
Abricon. vel vt qdã noiant quintinos falſo tñ. eſt id ex quo
fit ypoquiſtidos vt Dyaſ. ca. de ciſeos de quo ĩfra ĩ ypo.
Abrungi ara. ẽ granũ quoddã laxatiuũ quo caremꝰ cꝰ capl̃ꝫ
in Serapione inuenies. qñcũqꝫ aliqð nomẽ arabicũ deſi-
nit in. g. dꝫ ꝓferri ĩ. g. eo ſono quo ſonare facimꝰ. J. litteraꝫ
ſequentẽ. non quo ſonat. o. vel. u. ſequentibꝰ. ⁊ ꝓpterea bñ
ſcripſit trãſlator Auic. in talibꝰ vocabulis ĩ. lr̃aꝫ poſt. g. vt
ſonum eiꝰ ꝓꝑe exponeret̃: q̃ꝫuis ĩ. nõ ðbeat eſſe. vt ſi dicis
dorõigi ꝓ dorõig. ⁊ abrũgi ꝓ abrũg. ſceitaragi ꝓ ſceitarag.
Abrotanũ nõ aprotanũ vt quedã ſynonima greci abrotanũ
vocant vel auroton. U. ꝯſonante ꝓ. b. quo carent. Arabes
kaiſum abrotanũ vocãt. ſed leuiſticuꝫ keiſim vel kaiſim.
Dyaſ. abrotanũ qð multi eradiũ vocant falſo ſupple. nam
alia herba eſt aut gliriatomõ eſt femina cuius fructex eſt
arbori ſimilis cũ albis folys ⁊ minutis ⁊ diuiſis ſic̃ erifion
circa ipſam florẽ hꝫ auroſum ⁊ in eſtate naſcens odoratuꝫ
cũ aliq̃ grauedine. guſtũ hꝫ amariſſimũ. Tale ṽo ẽ ſicleũ
abrotanũ. Eſt ⁊ alterũ genꝰ qð maſculũ dr̃ fructice ſarmẽ
toſuꝫ ſemẽ hñs minutũ ſic̃ abſintbium multũ naſcit̃ in ca
li. zi. ca. padocia ⁊ in certis regionibꝰ ⁊ ĩ ciuitate ripia. Pliniꝰ. duo
io. in fi. ⁊ rum traditur generũ cãpeſtre ac montanũ. hoc feminã il-
cap. zi. ĩ lud marẽ itelligi volumꝰ. amaritudo abſinthy in vtroqꝫ
fi. ſponte ꝓuenit cacumine ſuo ſe ꝓpagat ⁊ cetera vt Dyaſc.
arabes kaiſum abrotanũ vocãt. ſꝫ leuiſticũ keiſiꝫ: ⁊ ſi kai-
Abſcintiuꝫ greci tñ cũ. p. lr̃a apſinthiũ )( ſiꝫ dicis ñ refert.
⁊ ſine. c. ſcribũt. arabes ṽo. p. lr̃a carẽtes. f. pro ea ponũt et
aſſinthium dicũt. vocant ẽt ⁊ yebeb ⁊ kauiꝫ: vt in libro de
doctrina arabica. In regali ṽo diſputatiõe Hali vocat̃ bu-
lulengeri. ſed nec grecũ neqꝫ arabicũ eſt. Dyaſ. abſinthiũ
eſt notũ cuiꝰ ꝓbabiliꝰ eſt ponticũ ⁊ capadociũ naſcens in
montibꝰ. vnde nomẽ accepit a terra ⁊ ĩfra. ⁊ poſtea aliud
abſin. marinũ qð qdẽ erifion vocant tenuis fructu ac ſeie
a ſupra dicto ⁊ anguſtioribꝰ folys. neqꝫ ſimpl̃r amarũ ſed
odoris grauioris atqꝫ ſtõaci vexabile. ⁊ ĩfra. ẽ tertia ſpẽs
abſinthy qð appellat̃ ſandonicũ in ſandonica regiõe na
ſcens apud galatharũ alpes ſubamaꝝ atqꝫ nõ ita ſpiſſuꝫ
ſemẽ hꝫ vt ſupiꝰ. ſed vnã cũ eo hꝫ ṽtutẽ ⁊ ſimilẽ erifion ⁊c̃.
li. z7. ca. Pli. ſunt eius plura genera. ſandonicũ appellat̃ a ciuitate
7. ⁊. 8. gallie. ponticũ a ponto vbi pecora illo pingueſcũt ⁊ ob id
ſine felle reperiunt̃. neqꝫ aliud preſtantius multũ ytalico
caplo. 8. amarius ſed medula pontici dulcis ⁊c̃. ⁊ ĩfra. Eſt ⁊ abſin-
thium marinũ qð quidã erifion vocant anguſtius priore
minuſqꝫ amarũ ſtõ inimicũ. aluũ mollit pellitqꝫ animalia
ĩtraneoꝝ ⁊c̃. S. ṽo vr̃ velle ſcea quartã eſſe abſinthy ſpẽꝫ
quã quidã ſandonicũ putãt. liber antiquꝰ de ſimplici me-
dicina. q̃tuor ſunt eiꝰ ſpẽs eſt andonicũ. gallicũ. marinũ. et
ponticũ a ponto regione dictũ qð eſt melius: ⁊ ẽt hoc pon-
ticũ eſt id qð arabes romanũ vocãt. Aui. ponit opiones ð
ſpẽbꝰ eius ⁊ noiat eas a regionibꝰ: ⁊ vr̃ velle ꝙ nabati qð
eſt orientale ſit ex ſpẽbꝰ ſcea ⁊ ſuſin. ⁊ cartenſe extollit ĩ bo
nitate: ꝙ aũt habetur exiccat caput ĩ arabico ẽ alleuiat ca
put. ſed ipſius succꝰ facit ſodã. ⁊ vt ſcribit̃ ꝯfert ꝑfocatiõi
ĩtrinſece. arabes habẽt ꝑfocationi fungorum.
Abſius exponit. Auicẽ. ꝙ eſt medicina karmena ⁊ ꝑſica. in
arabico tamen ſcribitur abũchal.
Abs. apud Dya. eſt quedã ſpẽs caſſie lignee in capi. quod in
cipit caſſia fiſtula de qua infra in capitulo.
Abuligiſe exponit Aui. ꝙ eſt lactuca aſini ipſãqꝫ deſcribit
⁊ dicit vocari ſimaren ſicut eſt in arabico. ⁊ ſincaren ⁊ dic̃
ipſam hr̃e tres ſpẽs. de ea q̃tuor fac̃ capi. vnũ qð dictũ eſt.
aliud qð ĩcipit lactuca aſini. tertiũ qð ĩcipit ſimarus. q̃rtũ
qð ĩ arabico ſcribit̃ bearſilus. hec aũt plãta ſꝫm ſuas ſpẽs
vocatur a Dya. anchuſas de qua infra in an.
Acacalis. Step. in ſynonimis puto inqt ſpẽm tarſe ⁊ tarſe ẽ
Acacia grecũ ẽ a kakia dicta. nã greci. c. lit- )( tamariſcus.
terã nõ hñt. ſil̃r ⁊ arabes ⁊ kakia dicũt. Dyaſ. acacia ex fru
ctu fit arboris ſpinoſe que maxie in egypto naſcit̃. hic fru-
ctꝰ velut oliua premit̃ ⁊ succꝰ in ſole ſiccat̃. eſt igit̃ optima
acacia que eſt lenis ⁊ ſubrufa ſuauitate odore ſubacida et
guſtu valde ſtiptica. hec. n. maxie ð ĩmaturo fructu ꝑmit̃.
Nã nigra de maturo fructu fit vel coctura ⁊c̃. Pli. acacia lib. z4.
fit in egypto ſpioſa arbore alba nigraqꝫ. Itẽ viridis q̃ lõge cap. iz.
melior eſt prioribꝰ fit ⁊ ĩ galatia teterrima ſpinoſiore arbo
re ſemẽ oiuꝫ lenticule. minor tñ ⁊ grana ⁊ folliculo. colli-
gere autũno succꝰ ex folliculis aq̃ celeſti ꝑfuſis mox ĩ pila
tuſis exprimit̃ ⁊ in ſole denſatus in paſtilos redigere. fit ⁊
ex folys minꝰ efficax ad coria perficienda ſemie pro gala
vtunt̃. In libro ṽo Serap. ex ṽbo Dyaſ. habetur ꝙ fit ex
ſpina cꝰ magnitudo ẽ ſic arboꝝ ⁊ hꝫ ſemẽ ſic̃ lupinꝰ ĩ vagi
nis ⁊ florẽ albũ. Tãdẽ dicit ꝙ eſt arbor gũmi arabici. In
ceteris cõcordat cũ Pli. Aui. ṽo dicit ipſaꝫ eſſe succũ alcar
ti. Nos ṽo tali acacia carentes de fructu prunellarũ ſilue
ſtriũ succo expreſſo ⁊ decocto ad ſpiſſitudinem facimus ⁊
inuenitur in ea efficacia. Step. acaquia ſcripſit.
Acalantia. A vepribus aſſueta dicta ab acãte greco ꝙ ẽ ſpi
na. Quidã luxinã qdã carduellũ vocãt. Pli. vt infra.
Acalãtos. g. carduellus albꝰ. aly acantos dicũt vt ĩfra.
Acaliſe vrtica. apud Dya. ꝑmo capi. ⁊. e. grecũ verũ cõi ſer-
mone vocat̃ apud eos knidi. qdã tñ corruptũ ĩgridã dicũt
dr̃ ãt a kniſmos qð ẽ pruritus. Step. in ſynonimis acaliſe
euagna ẽ oriſuꝫ nõ ẽ arabicũ. nã amure ẽ vrtica arabice.
Acalta. Pli. ꝓxima eſt violis cõcolori amplitudine. vincit lib. zi.
numero folioꝝ marinã quinqꝫ folioꝝ nõ extẽdẽtẽ. eadeꝫ cap. 6.
odore ſuperat̃. eſt eni grauis odoris acalta ⁊c̃. lib. z4.
Accamerẽ ẽ ſpẽs ſãbuci ſilueſtris apð Pli. vt ĩfra ĩ ſãbuco. cap. 8.
Acanos. Step. ĩ ſynonimis ⁊ ẽ herba dcã efferenũ agreſte.
Acantuos infra machantos.
Achãta. g. ſpia. ꝑ. k. meliꝰ ſcribit̃ vt grecꝰ. latini achanti dñt.
Achanta haning expõit Step. ꝙ ẽ ſpia iudayca. ⁊ ẽ ſuchaa
Achantis leuce. Dya. ſiue vt latini ſpina alba. )( arabice.
naſcit̃ in montibꝰ atqꝫ ſilueſtribꝰ locis ⁊ viridia folia hꝫ
vt cameleõta alba ſed anguſtiora ⁊ albidiora ⁊ aſꝑa ⁊ ſpi-
noſa virgã cubitis duobꝰ longã in groſſitudie minoris di-
giti. Interiꝰ inanẽ. hñs in ſũmitate capitellũ ſpinoſum ſic̃
echinꝰ marinꝰ. i. ericius ⁊ oblongũ florẽ hꝫ purpureum in
qbus capitibꝰ ſemẽ ẽ ginco ſil̃e: ſꝫ rotũdũ. In libro ṽo an-
tiquo cardui ſil̃e: ſed rotũdius ⁊ minutiꝰ ⁊c̃. Hoc dr̃ arabe
bedeguard vel vt meliꝰ bedeoard de quo infra ĩ be. vid.
capitulũ Dyaſ. qð dictũ eſt in capitulo Serap. ⁊. A. de be-

doard:⁊ videbis ꝙ idē dicunt.Step.in ſynonimis acanta
leuci ē ſpina alba ⁊ eſt bederade voluit dicere bedeoard.
In libro antiquo reperij ꝙ vocatur echinum.
Achantis arabica.Dya.ſiſis eſt ſuperiori.ſed acāti leuce na
ſcit̄ ſpioſa ⁊ alba ⁊c̄.Eſt qđ ab.A.⁊ Serapi.dr̄ ſuchaa de q̄
Acantis egyptia iuēit̄ i pratica Alexandri in (ifra in ſu.
ꝯfectiōe collirij ad tingenda leucemata puto ꝙ ſit idem
ꝙ achantis arabica.
Acantho chyros grece ſpinoſus porcus ab achāta qđ ē ſpi
na ⁊ chyros porcus.oīa hec que ab acātha qđ eſt ſpina ve
niūt.p.k.⁊ th.meli⁹ ſcribūt̄ vt ſupra vidiſti i achāta greco.
Achantos ſeu achantinos Dya.grece melāfillos aut pede
rota dr̄.naſcit̄ i pietib⁹ ⁊ i locis lapidoſis ⁊ hūectis. Eius
ſpēs due ſunt.altera ſpioſa ac breuis alia tirſoſa. Melafil
los dr̄ eo ꝙ folia nigra hebeat ⁊ pinguia ⁊ valde diuiſa ſic
eruca longiora ⁊ latiora.virgas hꝫ duoꝝ cubitoꝝ in groſ
ſitudine digiti ⁊ i capite virge ipſi⁹ hꝫ folia mintita i q̄ ca
put eſt vt cardus coloris iacinti flos eſt albus ⁊ ſemē co
loris mellini cū radice mucilaginoſa ⁊ rufa ⁊ lōga ⁊c̄.⁊ in
fra.eſt ⁊ alia agreſtis ſiſis coliuio ſpinoſa ſed breuior.aſu
pradicta ⁊c̄.Plini.eſt vrbana herba elato longoqꝫ flore
li.zz.ca. crepidines marginū aſſurgentiūqꝫ puluinoꝝ thoros veſti
9.i pn°.⁊ ens.duo ſunt genera aculeatum ⁊ criſpum ꝙ breuius alte
cap. zz. rū breue ꝙ aliqui pederotē vocāt.alij melāfillū.Itē alibi
circa me poſt ſermonē de yrigo.ſic ingt acanō erigiō aſcribāt ſpino
dium, ſam breuēqꝫ ⁊ latā herbā ſpinoſiſqꝫ laterib⁹ ⁊c̄.⁊ ifra.alij
erigē falſo eadē putauerūt eſſe ⁊c̄.Reperij in libro greco
hyſtoriato herbā depictā:vt hic deſcribit̄ flore albo pede
ros vocatā.Itē alius liber antiquus hyſtoriat⁹. achantuꝫ
alij dicunt melanfillō.alij pedereon.naſcit̄ in locis ame
nis ⁊ aquoſis necnō ⁊ petroſis.folia hꝫ paulo maiora lactu
ce ſciſſa ſic̄ eruce.viditate ſubnigra cauleꝫ hñs lenē duoꝝ
cubitoꝝ longū groſſum ad digiti moduꝫ.in ſupiori pte ad
ſūmū capitis hꝫ folia minuta ſublōga iter que naſcunt̄ ſe
mina in modū piſtaceoꝝ ex qb⁹ flores ſubalbidi emergūt
caput illi⁹ herbe tirſo ſil'e ē radices ei⁹ molles flaccide glu
ctinoſe longe guſtum afficiunt vrentes ⁊c̄.In.vi.S.de ſim
plici medi.achanis ſcribitur.
lib. 24. Achantion.Pli.greci ſic vocāt herbā quādā ſimilē ſpie al
cap.iz. be minorib⁹ tñ folijs multo aculeatis per extremitates:⁊
velut arāeos altitudine obductos qua collecta ēt veſtes
quedā bābacinis ſimiles fiunt in oriente ⁊c̄.Step.in ſyno
nimis ſequere ſcome eſt dicta.
Achātus arbor i egypto ſp frōdēs ſic dicta qꝛ ſpis ē plena.
In q̊dā libro antiq̊ repij ꝙ ē arbor mire.ſꝫ ratū non hēo.
Acapnū mel.i.ſine fumo in antidoto adriano Acharnis vel
habarnis grece piſcis dictus acema.
Achariſtum.i.ſine gr̄a vel ſine remuneratiōe. Nā kariſma
grece gr̄a dr̄.ſic voluit nominari opiatā quidā auctor ei⁹
eo ꝙ opationi ei⁹ grates cōdigne non reperiant̄.
lib.25. Acharō quidā ſic vocant herbā anagallus Pli.ifra in ana.
cap. ii. Acapos grece.i.ſine fructu ſic dicitur quedam ſpecies liba
in pn°. notis.⁊ quedā edere vt ſuis locis patebit.
Achates lapis qdaꝫ circulis nigris ⁊ albis variatis. Alexā
der in confectione ydrocollirij.
Achauē apud Serap.ſcribit̄ vchuē:ſed in lr̄a alif ſcribitur
achaubā ꝓprie ꝓferri debet.eſt hec herba que a Dya.vo
cat̄ pthemon ſiue leuchāthemō aut amaracum ⁊c̄.vt ifra
i pertemō i virtutib⁹ ꝯcordat cū.A.illo capi.⁊ cū Serap.
ca.de achaue ex ſmone Dya.Itē Aui.i deſcriptiōe tertia
trociſcoꝝ andaracō igredientiū i tiriaca magna.amaracū
ingt.i.alacoen alba.Itē Dya.in quadā ꝑpatiōe adipis po
nit amaracū.Et in libro.Serapi.de ſimplici medicina eo
dem loco ex vbo Dya.habet̄ achauē.Cū quererē diligen
ter de eſſe huius plāte arbitratus ſum ex deſcriptione eius
ipſam eſſe quā matricariā dicim⁹ c⁹ flos ſiſis eſt flori cāo
mile.⁊ ob id querēs a quadā ſaracena de alef oſtenſa ma
tricaria qual'r vocaret̄ reſpondit uchuē.⁊ iteꝝ querēs a q̄
dā alia alteri⁹ regionis reſpondit cabauem aliqñ achauē
aliqñ ala chuē vt in.vi.S.de ſimplicib⁹ medicis vbi ala
choen ſcribit̄.⁊ in alijs inuenit̄ in diuerſis locis ſed idē ē.
Conſtantinus vo dicit ipſaꝫ eē cotulā forte ꝓpter ſiſitudi
nē floris.ſed falſum eſt.Nam cotula vocat̄ bibar vt infra
patebit.porro quomodo cotula hꝫ folia ſiſia folijs coriā
dri vt.D.dicit habere hanc herbā:tā in antiqua trāſlatiōe
de ptemō q̄ꝫ in Serap.de achauē.⁊ coriandrū hꝫ folia ſi
milia folijs capilli veneris vt Dya.ca.de capillis ꝙ adian
tum vocāt vt infra in adi.⁊ ob hoc capillus vener̄ vocat̄
apud arabes coriandrū putei lege amaracū infra cuꝫ hoc
ca.Itē in Dya.arabico libro pmo ſencha et amaracinū.ē
dehen alachauē.i.oleū de achauē ⁊c̄.Itē idem in libro.iij.
barthemō.b.ponēs p.p.littera qua carēt arabes.ſunt igt
qui vocant eam amaracū ⁊ ipſa eſt alachauē.Step.i ſyno
nimis ptemō ē acuauū.ēt alibi ꝓ acauē ſcribit.
Acedula.hoc nomē multis herbis attributuꝫ ē in diuerſis
regionib⁹.nā acetoſa ſic vocat̄.Et aliam ſic vocari vidi.⁊
illa q̄ aleluya dr̄.⁊ Macer ſemperuiuā ſic nominauit.Tā
dem omnis herba acetoſi ſaporis etiam ſic vocari poteſt.
ſed proprie de acetoſa dici reor de qua infra.
Acedonicū vel acidū acetoſum.Alexan.ca.de polipo.
Acelea vl' acilia.ē pſilotrū ſm.D.vt infra i imoſpone.
Acerina.piſcis que et orphos dicitur vt Alexander de do
lore oculorum ex humoribus calidis.
Acer arbor glādifera cuius genera.Pli.plurima dic̄ eē. Et lib.16.
ingt ꝙ pcipui candoris vocat̄ galicū.alteꝝ criſpo macu cap.16.
larū diſcurſu ad ſiſitudinē caude pauonis craſſiuēniū vo
cat̄.greci.ſitu diſcernūt campeſtre enim candidū ē nec cri
ſpum qđ alinō vocant.montanū vero qđ criſpius duriuſ
qꝫ.tertiū vo zigiā rubēte ſciſſili ligno cortice liuido ⁊ ſcra
bro.hoc aliq generis eſſe malūt proprij.⁊ latini carpinum
appellant pulcherimum vo ē bruſcū multoqꝫ excellenti⁹.
Aceris palea vel purgamentum maxime milij.
Aceſion al's aceſim vocabant qdā ſpēꝫ criſocolle ifra i cri
Acetabulū nom̄ ē mēſure quartā ptē emie ꝯti )( ſocolla. Pli.23.
nentis.⁊ ē ſꝫ Yſidoꝝ.xij.3. appendēs.acietabulum aliqñ cap.5.
ſcriptum inuenitur.antiqui quidam expoſuerunt quātuꝫ
teſta oui capere poteſt eſt acetabuli menſura.
Acetoſa apud.A.ideꝫ eſt qđ lapatiū apđ. D.qđ pꝫ ſi legant̄
vtriuſqꝫ ca.⁊ per Sera.ca.de acetoſa.verū hoc nomē ace
toſa ꝓprie ꝯuenit illi ſpēi agreſti que acetoſi ē ſaporis que
nō vr̄ fuiſſe cognita ab Aui.cū dicit ⁊ nō ē in ſilueſtri ſicut
dicūt acetoſitas.quaſi dicat.quā nō noui. Dyaſ.quattuor
dicit eius ſpecies vt infra in lapatio.
Achilea liber antiquus de ſimplici medicina.ē mile folium
qđ greci mirofylon vocant.ſic dicta eo ꝙ Achilles ipſam
īueniſſe dr̄ ⁊ ea telefon ſanaſſe ⁊c̄.Pli.vo eadē dic̄ ⁊ vltra
hoc.hanc ingt aliq panacē eradeā vocāt.alij ſidentē.ſꝫ fal lib.25.
ſo.hāc apđ nos millefoliū vocāt.cubitali ſcapo rāoſaꝫ mi cap.5.
nutiorib⁹ folijs q̄ꝫ fēiculi veſtitā ab imo.aliq verā achileā
eē ſcapo ceruleo pedali ſine ramis ex oi pte ſingul folijs
elegāter veſtitā.alij q̄drato caule capitib⁹ marubi folio q̄r
Acin⁹.Dya.herba cū folijs ⁊ ſeie miutis quā mlti (cus ⁊c̄.
in corona componunt.ſimilis eſt ozimo ſed a ſuperiore et
odorata quam multi in ortis ſeminant.
Acinū vue granū.ſiue botrus ipſe totus vel iteri⁹ ei⁹ granū
qđ eſt ſemē qđ giganta grece dr̄.acinatiū vo ab acinis ipꝫ
dicitur reſiduū racemorū expreſſo muſto ꝙ ⁊ vinatia dr̄.
Acitabulū ſi reperiat̄ idem eſt qđ acetabulus đ quo ſupra.
Achiron.grece palea.
Aclas grece piraſtruꝫ pirū ſiluaticū liber de doctria greca.

Aclis.g.vlcus quoddā oculi vt infra in vlcus.
Aconeutos grece indigeſtus cibus.liber de doctrina greca.
Aconilithos grece cos.ſ.lapis in quo acuitur ferrum.
Aconis patromos.Ste.raſura eris ſcale eline.
Achonitū.g.plāta q̄ ab.A.dr̄ ſtrāgulatoꝛ. c⁹ due ſt̄ ſpēs vna
vocat̄ ſtrāgulatoꝛ adib.ſ.lupi:quaꝫ Dya.vocat licocthe-
ron.nā licos grece.lupus.alia ſtrangulatoꝛ leopardi q̄ vo-
lib.25. cat̄ a Dyaſ.eliſonō.ꝛ a Plini.theliſonō.ꝛ Joā. Sera.ca.ō
cap.9. mitridato circa pn^m dicit ꝙ aconitū eſt ſtrāgulatoꝛ adib.
ultra me Dya.aconiti duo ſunt gn̄a.ei⁹ vnū ē qō vocat̄ licocteron.
dium. naſcit̄ multū i ytalia in montib⁹ iuſtinis. vario coloꝛe ab
altera folia ſilia plātano hꝫ:ſꝫ plus diuiſa minoꝛa ꝛ nigrio
ra.aſtā hꝫ didimo ſil̄eꝫ ꝛ leuē in altitudine cubiti vni⁹ aut
plus ſemen eius in foliculis oblongis radix ei⁹ eſt ſic̄ aſca-
rida nigra ꝛc̄.ꝛ infra.alterū gen⁹ eſt qō pardaliantes aut
comatus aut mioptonon.aut eliſonō dr̄ folia hn̄s tria.aut
q̄tuoꝛ ſilia ciclamis aut cucumeris:ſed minoꝛa ꝛ aſpa.aſta
duaꝝ palmaꝝ eſt longa.radix ē ſil̄is caude ſcoꝛpiōis lim
lib.27. pida ſic̄ alaubaſtros ꝛc̄.Pli.folia hꝫ ciclamis nō plura q̄t-
cap.3. tuoꝛ a radice leuiter hirſuta.radicē modicā camaro ſil̄em
marino.Quare qdā camaron appellauere.alij teliſoꝛon.
arida radix icuruat̄ paulū ſcoꝛpionū mō caude q̄re ꝛ ſcoꝛ
pion aliqui appellauere.nec defuerūt q mioctomō appel-
lare mallēt qm̄ ꝑcul ex longiq̄ odoꝛe mures necat.naſcit̄
in locis nudis q̄s aconas vocāt.ꝛ iō acōitū dixere aliq ꝛc̄.
lib.27. Et alibi carnes aconito tacte guſtate pātheras necāt. ideo
cap.2. ꝑdaliātes appellauere qdā ꝛc̄.Step i ſynonimis accōitō
pardaliātes expōit p ara.canaceluem⁹.ꝛ ē dictu ſtrāgula-
Acopuꝫ.g.ſic dr̄ medicamē doloꝛē placās )( toꝛ leopardi.
ab.a.qō ſine ꝛ copos qō eſt laboꝛ q̄ſi ſine laboꝛe faciens.
Acoꝛa.Alex.ē paſſio in cute capitis facta pua foꝛamia hn̄s
ex qbus humoꝛ quē.g.ycoꝛ vocant fluit. vn̄ ꝛ ipſa paſſio
acoꝛa dr̄ ꝛc̄.Caſſius felix tineas capitis q̄s .g. acoꝛas vo-
cant ꝛc̄.Paulus acoꝛ ſubtilib⁹ valde foꝛaminibus cutem
perfoꝛans p que ſanies regredit̄ gluctinoſa.ſil̄is v̄o ei paſ
ſio eſt ſm̄ foꝛmā quā vocant kiriō ꝛc̄.ifra in ſciron.
Acoꝛus.D.i.herba venerea vel affrodiſia vel pipapiū.folia
hꝫ yri ſilia lata oblonga ꝛ exalbida ꝛ in ſūma tenſa vel ri
gida ꝛ acuta q̄ſi gladiolus floꝛē auroſum radices diſſil̄es
obtoꝛtas:ꝛ nō rectas ꝛ gēiculatas nodoſas moꝛſu viſcidas
odoꝛ v̄o aliq̄ten⁹ ſuaui;ſemē v̄o hꝫ plenū ꝛ ſpiſſuꝫ nigrū et
itegrū ꝛ ipſum odoꝛis ſuauis ꝛc̄.Pli.ſup h̄ addit ꝙ ſemp
lib.25. in aquoſis naſcitur.ꝛc̄.vocat̄ ab aliquib⁹ gelia;ꝛ ab alijs
cap.11. in gladiolus paluſtris arabes huegi vocant.
fine. Actaſia.g.intemperantia ꝯplexiōis coꝛpoꝛis.Caſſius felix.
Acreta ē clauſura vulue mulieris aliq̄n ſibi connata.aliq̄n
accidētalis.Theodoꝛus priſcianus ca.de eadē egritudie.
Acrides Ste.virada.
Acriſagia.g.acuta cibaria.Alex.cap.de cura lapidis veſice.
Acrimia.g.acuitas.Alex.ca.de tinitu auriuꝫ.fit ꝛ inquit de
multa acrimia ſenſibilitatis.i.acuitate ſenſus.
Acris ſapoꝛ multotiēs ꝓ acuto inuenitur apud.D.ꝛ alijs li
bꝛis de greco tranſlatis.vnde acrumina infra.
Acrocoꝛdines ſunt verucarū ſpēs vt Oꝛibaſius.Itē Caſſi⁹
felix ſm̄ grecos tres dr̄ias veruce ponit.acrocoꝛdines que
fundate ſunt imobiles ꝛ ſine doloꝛe.alie v̄o mobiles radi-
ces debiles paꝝ radice adherētes infantib⁹ ſepe naſcunt̄
aliq̄n ſua ſponte cadunt q̄ cū digito fuerint p̄ſſe doloꝛē fa-
ciūt ſil̄eꝫ moꝛſib⁹ foꝛmicaꝝ.vn̄ greci mirmiceas dicunt.
ſunt ꝛ alie aſpere ꝛ criſpule in ſilitudine ſumitatū thimi.
vn̄ a grecis timeas appellant̄ ꝛc̄.Grecus akrocoꝛdies ſcri
bit̄.Coꝛneli⁹.ſunt qdā verucis ſilia quoꝝ diuerſa ſūt noia
vt vicia ſunt acrocoꝛdona vocātvbi ſub cute coit aliqd du
ri⁹ ꝛ iterdū paulū aſpius coloꝛis eiuſdeꝫ. Infra.tenue ad
cutē lati⁹ idqꝫ modicū ē ꝙ raro fabe magnitudinē excedit
vix tn̄ vnū eodē tpe naſcit̄ ſed plura maxime q̄ in pueris.
eaqꝫ nōnūq̄ ſbito d̄ſinūt.nōnūq̄ mediocrē iflationē exci
tāt ſubq̄ ēt i pus ꝯuertūt̄ archimō ꝛc̄.Infra.i thymō ꝛ ve
Acros.i.acredo Alex.ca.ō tuſſi.qn̄ āt ō ſubito ꝛc̄. )( rucis.
Acrumina dicunt̄ acuta vt cepe alea ꝛ ſimilia.
Acſin ſpēs volubilis vt apō Sera.ca.ō lebleb ex v̄bo Dya.
Actea Pli.ē herba graui folioꝝ odoꝛe.caulib⁹ aſperis geni
culatis ſemine nigro vt edere bacis mollibus.naſcit̄ opa- li.27.ca.
cis ꝛ aſperis ꝛ aquoſis locis ꝛc̄. 7.i pn°.
Actis.g.ſābuc⁹.kameactis ebulus.q̄ſi iſima ſeu hūilis actis:
a kame qō ē iſimū.qui āt dic̄.ebulus ē actis ſābuc⁹ ē kame
actis.non vidit.D.cōtrariū dicentem infra in ſambucis.
Acti. Ste.i ſynonimis chaphariarū ꝛ ē poꝛtulaca agreſtis.
Acupalea apud.D.ꝛ alicubi ſacupalea ē cinoſbat⁹.i. rubus
Acuſticus neruus.i.audibilis. )( canis de q̊ ifra.ſ.ci.
Acuſtic⁹poꝛ⁹.i.foꝛamē auris vt Paulus ca.ō egritudib⁹au-
Acus aceris purgamētū frumēti.Pli.ac⁹ iqt )( riū. lib.18.
vocat̄ cū p ſe piſat̄ ſpica tm̄ aurificū ad vſus.ſi in area v̄o cap.10.
teritur cum ſtipula palea maioꝛe terrarum parte papula v̄ſus fi.
equoꝛum milij ꝛ panici ꝛ ſiſime adpludā vocant ꝛc̄.
Adamas lapis duriſſimus iter p̄cioſas gēmas ꝯputat⁹ ſex
angulos hn̄s ferruginei coloꝛis ꝙ multi.mentiti ſunt non
poſſe frangi niſi cū ircino ſanguine aut plūbo ꝙ aurifabꝛi
expti negant.aliquando adamas magnes vocant.
Adana elfaria inenit̄ i pꝛatica Alyabati ꝓuobēalfar ꝛ ē au
Adharcis vl̄ adharce qdā expoſuerūt eē )( ricula muris.
carnē marinā.ſꝫ.D.naſcit̄ iqt i galatia ſic̄ ſpōgia ſup terrā
locis ſaxoſis ꝛ aquoſis canetis ſe applicās ꝛ feno. Eſt aūt
ſpuma ſpēs ſpōgie ꝛc̄.coloꝛ.n.illi⁹ ſil̄is lapidi aſiani vl̄ flo-
ri alcionij.ē v̄o mollis ꝛ inanis ab it⁹.naſcit̄ i ſtagnis. Jo.
Sera.ca.de moꝛſu ꝛ pūctura venenoſoꝝ alladurochi ꝛ ē
ſpuma q̄ gn̄at̄ i circuitu cāne in mari ꝛc̄.Pli.adharcha na li.32.ca.
ſcit̄ circa arūdines tenues ex ſpuma aq̄ dulcis ꝛ marie vbi 6.in fi.
ſe miſcēt ꝛc̄.Ste.i ſynonimis adharſis vl̄ adarchion.ꝛ eſt
ſpuma que circa cānas adunat̄.ē āt medicia foꝛtis abſter
ſiōis c⁹ nāe ſatis vr̄ appꝛopinq̄re caro maria q̄uis ſit aliō
Adanar ē radix arthanite ita hēt̄ i ſcdo pꝛatice )( ab ea.
halyabatis. Adheher ara.ſquinantum.
Adhechaꝝ ꝛ adēchari repit̄ ſepe i regali diſpōne ali.ꝛ ē ipꝫ
Adene.g.ſunt carnes glāduloſe vt ſunt q̄ pꝛope )( ſignātū.
guttur ꝛ mamille ꝛ teſticuli ꝛc̄.ꝛ h⁹.G.libꝛo ō alimētis.
Adeps antali i regali diſpōne eſt pulpa coloquintide.
Adeſcatio aliq̄n apō Alex.ꝓ dieta ſiue ꝓ cibatiōe repiūt̄.
Adiantū.D.adiantū ſiue gallitricon vel politricon folia hꝫ
coꝛiandro ſil̄ia ſciſſa in ſūmitate.hꝫ ramos ſubtiles duos
longitudine vni⁹ palmi nigros:ꝛ nō hꝫ ſtipitē neqꝫ floꝛeꝫ
neqꝫ ſemen ac radicē inutilē.naſcit̄ in locis vmbꝛoſis ꝛ i
ꝑietib⁹ ſpelūcarū hūidaꝝ:ꝛ iuxta aq̄s ꝯgregatas . ꝛ iuxta
curſus fontiū ꝛc̄.vt apō.A.ca.ō capillo ve.ꝛ apō Sera.ipa
eſt capillus ve.ſic nāqꝫ repij vocari apud antiq̊s capi.ve.
Et oia hec noia q̄ in tricon deſinūt capillū ſonāt.naꝫ trix.
g.capillus ꝛ trica capilli.Pli.xxij.li.gallitricon alij politri
con vtrūqꝫ ad effectū.tigit eniꝫ capillos ꝛ multiplicat:ca cap.21.
ſumqꝫ eoꝝ ꝓhibet.duo ei⁹ ſūt gn̄a.cādidi⁹ ꝛ nigrū breui v̄ſus fi.
uſqꝫ:mai⁹ v̄o aliqd tricomanes vocant vtriqꝫ ramulo ni-
gro coloꝛe nitētes vmbꝛoſas petras ꝑietūqꝫ aſpergēs fon-
tes ꝛ ſaxa manētia ſequunt̄ ꝛc̄.vt.D.ꝛ vt.A.ō capillo ve.
ꝛ ꝙ pugnātes gallos ꝛ ꝑdices ſe comedentes fac̄. Coꝛne.
celſus herbā trixa in pleureſi laudat quā puto hāc eē.A.
vocat ipaꝫ herbā berſeguiſcē ꝛ coꝛiādrū putei ob ſil̄itudi-
nē folioꝝ. Alex.ca.de caſu capilloꝝ circa finē meli⁹ iqt.
Eſt āt ſi politricō admiſceas quā aliq adiātū vocāt ꝛc̄. po
lis.g.ē ꝑlitas ꝛ trica capilli. Itē galli.g.ē venere⁹ effemina
tus.Moderni v̄o diſtiguūt diuerſas herbas p hec noia.ſ.
aliā p capillū ve.aliā p pollitricū.aliā p adiātū.aliā p galli

tricū.q̄uis tres p̄me ſpēs proxime virtutis ſunt.
Adib ara.eſt lupus vel ſpēs lupi.ꝙ ſit lupus vr̄ per hoc qꝺ
ſcriptū eſt ſupra in acconito ex ꝯcordia.D.ꝛ.A.ꝙ ſit diuer
ſum vr̄ p.A.ca.de cane rabioſo.Nā poſtq̄ȝ narrauit diſpō
nes canis rabioſi ait.ꝛ adib deterior eſt eo:ꝛ ſupra.ꝙ ex lu
pis eſt in q̄ȝtitate eius in libro de doctrina arabica iuenio
lupum bis vocari noib⁹ ſeb.aba.ꝛ chub ꝛ adbib ꝛc̄.
Adivar. Adibic ꝛ dabic.A.in ca.de cura ſcrofularū viſcus q̄rcinū ē.
Adbil vel adhael in pratica habē meſue cōmendar̄ valere
viſui.neſcio an ſit ꝙ in Sera.de ſimplici medicia vocar̄
athel q̄ eſt arbor ſimilis tamariſci que viſui ꝛ laudar̄.
Adilios exponit Ste.ꝙ ē ſpēs.ſanguis drac.ꝛ eſt grecum.
Adipſa apud.D.vocatur lgiricia ca.ꝺ glicoriza:ꝛ ē ei⁹ expō
non ſitiens ab.a.ꝙ eſt ſine ꝛ dipſa ſitis.eo forte ꝙ valȝ ſiti.
Ador.genus eſt farris.ide adoreus panis q ex eo fit.
Adrianū eſt opiata ab auctore dicta in antidotario vli.
Adrion.inuenio ꝙ eſt ſquinātū.aliqui v̄o expoſuerūt ꝙ eſt
affodillus.ſed non eſt ratū.de hoc ifra in aladrion.Ste.v̄o
in ſynonimis.irrigeron eſt adrion.pōt aūt eē ꝙ erigeron ꝛ
irigeron ſunt idē.eo ꝙ q̄uis greci ita lr̄aȝ cū ſono de i.ꝓfe
rāt.latini tn̄ ſꝑ ſono ꝺ.e.ꝓferūt.Ste.forte imitat⁹ ē grecū
i prolatiōe de erigerō quā ifra videbis ꝙ ē cardus bn̄dict⁹
Adris.g.aſper vt in lib.de doctrina greca.
Adrimia.A.de hac medicina facit ꝓpriū caplȝ.qd ſit igno
ro.vr̄ tn̄ ꝯuenire in aliqbus v̄tutib⁹ cū ciclamie.Nā addu
cit.D.in teſtimoniū in ea dicēs.Itē Dya.cū mulier tangit
montanū ꝛ ſibi ſupponit ilico abortū facit.Et Dya.de ci
clamie ingt.dr̄ ꝙ ſi ſuꝑ radices ei⁹ mulier p̄gnās trāſierit
abortū fac̄.itelligo ꝑe.ꝺ ciclamie ꝛ arthāita infra dicer̄.
Adrimulon ſic deſcribir̄ in.ŋ.Auic.ſed in arabico ſcribir̄ an
droſaron inquit eſt medicia q̄ vocar̄ bipēnis ꝛc̄.liber de
medicina antiq̄ hediſcarō qꝺ appellar̄ elicinus ex vtraqȝ
ꝑte acutū.h⁹ fruticis ſemē colorē rubeū hȝ queādmodū
bipēnis quā greci pellatiā vocāt ꝛc̄.neqȝ cū B noui qd ſit.
Aedyonela expōit.g.Ste.p ara.cadite leiel vtrūqȝ ignoro.
Aethyopis.Ste.eſt ſpēs buſani ꝛ cinami ab epythopia.
Aemacameleātos Ste.ſanguis ecŋ vocatur anil.
lib.16. Aegida.g laricis ſpēs q̄ femina dicitur vt infra i larix.Pli.
cap.40. Aegilops ſm̄ Plini.eſt ſpēs arboꝝ glādiferaꝝ ifra i pāos.
in pn⁹. Afacatē Pli.eſt planta admodū tenuia folia habēs ꝛ puſil
lib.16. la.altior lenticula ē ſiliquas maiores fert in quib⁹ tria aut
cap.9. q̄terna ſemina ſunt nigriora ꝛ madidiora ꝛc̄.
lib.27. Afaſo exponit Stepha.in ſynonimis ꝙ eſt aſarum.
cap.5. Afimerinos dicit grec⁹.nos anfimerin⁹ exponir̄ q̄tidian⁹.
Afie thaſia grece.mel marinū vt in libro de doctria greca.
Affidegi infra in ceruſa ꝛ in eſpidagum ꝛ in affidegi.
Afiratos ꝛ azimos.g.infermentatus azimus.
Afodillus qui ꝛ albutium dr̄.vulgariter dr̄ a qbuſdā pora
go ob ſimilitudinē folioꝝ.Quidā centū capita vocauerūt
lib. 21. ſed alia planta eſt vt infra in ce.Plini.Theofraſtus ꝛ Pi
cap.17. tagoras aliterícon vocauere.radicē vero ſphodilion. Ho
merus mētionē facit.radix eius napis modicis ſilis ē ne
qȝ alia numeroſior.lxxx.ſimul aceruatis ſepe bulbis.cau
lis ei⁹ cubitalis ꝛ ſepe duoꝝ cubitoꝝ folŋs porri ſilueſtris
ſil̄is anterícon vocant radicē v̄o bulbo ſphodrilon ꝛc̄.D.
herba eſt oib⁹ nota.folia hȝ ſic̄ porrū virgā lenē quā mul
ti albutium dicunt ſupra quā virgam ſemē hȝ nigrum qꝺ
ſemē āterícō dicūt.radices hȝ oblōgas ꝛ rotūdas balano
Afforiſmus.g.eſt ſermo in c⁹ pauca ſerie virt⁹ )( ſimiles.
eſt magna.vt.G.in cōmēto q̄rti regiminis acutoꝝ ſuꝑ illo
verbo.acutas aūt paſſiones flōmabis.vbi inquit hic ſer
mo dignus eſt ypocrate.admiror aūt q̄re non ſcripſit euȝ
in affo. i pauca.n.ſerie v̄t⁹ ē magna queādmodū i affo.
Afroton.g.ſpumeus. Afros.g.ſpuma.
Afrodiſia etas pubes a vener̄ dcā q̄ afrodita dr̄ ide ſubſcri
pta.afrodiſia ēt dr̄ vt.D.acor⁹ herba venerea.l'affroditia.
Afrodiſia ēt dr̄ q̄dā ſpēs ſatiriōis q̄ ꝛ teſticulus canis dicir̄
Affronitū.g.eſt ſpuma nitri qꝺ ara.dr̄ baurach. )( apꝺ.D.
Afron Paul.ca.de cura aureū billoborum affron.ꝛc̄.
Affronſelinū.g.apud.D.eſt id qꝺ apud.A. dr̄ lapis lune.vt
ex amborū concordia.D.in egypto tantūmodo iuenir̄ ꝙ
ita crear̄.Ros celeſtis ad lune claritatē poſit⁹ in ſpēm la
pidis ꝙ ſpecularem vocam⁹ coagulat⁹ ꝯſtringere ꝛc̄.hec
enim fit ſimilis gipſo limpido qꝺ ſpecularis lapis dr̄.
Aful vel aphul.g.in libro ſimili Almanſori ca.de dyſuria.
vbi habet aful almanſor habet iuniperum.
Agalugim exponit.A.ꝙ eſt lignū indum.aut arabicū.deiñ
dicit idem ꝙ de ligno aloe ſcribir̄ a Sera.auctoritate.D.
Reperir̄ nāqȝ illud capitulū in libro.D.ignorans qd eēt.
ꝛ ſcribit ſuo libro.ſcripſitq̄ȝ ꝛ aliud capitulū de ligno aloe
qꝺ incipit xiloaloes.Sera.v̄o quid eēt ſciuit exponitq̄ȝ ꝙ
erat lignū aloes.Ste.i ſynonimis agaloſia ē xiloaloes ab
india veniēs.Itē albanŋ agalugi ē de ſpēbus ligni aloes.
In antiq̄ tn̄ tranſlatione.D.aloa ſcriptū inuenitur.
Agapis lapis eſt in eſdra antidoto recipir̄ de quo apud.D.
capl'm inuenitur:ſed non credo eſſe de ſuo.hunc putauit
Nicolaus compoſitor antidotarŋ pui eē lapidē iudaicū.
Agaricus eſt de genere fongorū naſcēs in arboribus vetu
ſtis.apud.D.eſt ſimilis radici ſilfŋ ꝛ diſtiguir̄ ab eo maſcu
lus ꝛ femina.Nā femina ē denſior ꝛ tunicoſa.maſculus le
uior albidior ꝛ ꝯtinue ſube ꝛ melior. Pli.galliaꝝ maxie lib.16.
arbores glādifere agaricū ferūt.Eſt āt fungus candidus cap.9.
odoratus antidotis efficax.infimis arborib⁹ naſcir̄ ꝛ no
cte relucens.Signū hoc eſt ꝙ in tenebris decerpir̄ ꝛc̄.ara
bes garícon dicunt a nobis hn̄t multūqȝ diligūt.
Agaſti i ātidotario vl'i ꝯfectiōe dicta xinō.ſūt cācri marini.
Agiologia.g.i practica pauli ē modus cyrugie qui adhiber̄
in epyforis oculorum infra in argiologia.
Ageraton.D.frutex eſt ſarmentoſa duob⁹ palmis longa ſi
milis origano.capitellum habet ſupra i quo ē flos aureus
ſed paulo minor in colore c⁹ pro colore noie eſt dicta.
Ageratos Paulus in capitulo de vulua ē medicina que hȝ Gal.6.
vuluam reſtringere ꝛ videtur lapis vel ſimile lapidi.Ste. memiri
in ſynonimis expoſuit per arabicum helfa qꝺ ignoro.qui cap.3.
dam grecus dixit vermicularem eſſe.
Agiros.g.vt expōitur apud.D.eſt ſpēs populi arboris que
ab.A.dicitur aurum arabi.haur.ꝛ ꝙ.D.dixit agiros.A.di
xit achiroſa.ſed de his ifra plenius in haur. Step.aegiros
ieum eſt romi cuius error infra patebit.
Agma grece fractor.
Agnotocū in practica ſimili Almanſori de greco trāſlata.ē
agnus caſtus maxie ſemē vt ex amboꝝ ꝯcordia manife
Agn⁹ caſtus arbuſtū ſimilia ſalicib⁹ folia hn̄s )( ſtum eſt.
D.agn⁹ ſiue aligos.agnus dr̄ ꝓpter caſtitatē greco nomi
ne ꝛc̄.Cū dr̄ agn⁹ caſtus non eſt niſi expō greci vocabuli.
nam greci caſtū agnos dicūt.ſic dr̄ ꝓpter virtutē quā hȝ
ad libidinē arcendam.D.agnus aligo dicir̄ ꝓpter ſuauita
tem.ꝛ eſt frutex arboris.naſcitur circa flumina vel i cam
pis aquoſis lōgas nutriēs virgas que difficillime frangū
tur.folia oliuis maiora atqȝ molliora hȝ.ei⁹ ſpēs ſunt due.
altera ē cū flore purpureo.ꝛ altera cuȝ albo.ſemen quoqȝ
hn̄s tāq̄ȝ piper ꝛc̄.Pli.eſt vitex non multū a ſalice diſtās lib.24.
folioꝝ aſpectu.niſi ꝙ odore grauius eſt. Sed greci licon cap.9.an
vocant.Alŋ agnon duo eius ſunt genera maior in arborē me[m].
ſalicis mō aſſurgit.minor ramoſa folŋs cādidiorib⁹ lanu
gioſis.p̄ma florē mittit cū purpureo cādorē hn̄tē q̄ cādi
da vocar̄.nigraqȝ tn̄ purpureū.naſcir̄ i paluſtrib⁹ cam
pis ꝛc̄.que de agno ab alŋs ſcribunr̄ ifra in vitex ex Pli.
Qꝺ āt apꝺ.D.habet̄ ꝙ.ȝ.i.ex ſeie bibita venerē ſtimulat
falſus text⁹ ē vt appȝ.p Sera.ex v̄bo.D.vbi hēr̄ debilitat

ſtutez ſpermatis.filr ꝛ in pͥcipio ca.dič.agnus ingt dr̃ pp caſtitatē greco noīe.ſiqdē ſubtracta veneris potētia venereā tollit. Idē etiam ſemen eius potui datum opaṫ ꝛc.

Agrifoliū.D.arboꝛ ē ingens vel foꝛtis.ei⁹ſemē eſt ſilē piperi dulcis ſapoꝛe ſtō aptū adedēdū ꝛc.hec arboꝛ apō.A.ꝛ Se. vocaṫ ſadar.ꝛ fruct⁹ ei⁹ dr̃ nabacb.ē arboꝛ ſpioſa folia rotūda ꝛ lata bñs:ꝛ ſunt ei due ſpēs vt apud Sera.

Agrifolium vero apud nos eſt arboꝛ parua cuius folia ſunt marginib⁹ ſpis circūarmata dura.

Agrilea.g.agreſtis oliua.i.ſilueſtris vt apō.D. ppo ca.vt grecus dič agrilea.D.agrilea quā mlti cathi dicūt.alij oliuaz ethiopicā.latini oleaſtrū.

Agrifoliū ꝙ Dya.ſit vocat ē lotos arbos c⁹ fruct⁹ cōedit.ꝛ vocaṫ a mltis faba greca.arabes vo ī h errauerūt q putauerūt eē ſader ꝛ ei⁹ fructū nabacb.nō.n.ꝯuenit ſmo ei⁹ cū ſmōe ſadar vl̃ nabacb.quāuis Sera.ī.eo.ca.ō ambob⁹ loquiṫ nō ꝙ arabes oio ignorēt hāc arboꝛē quā neſcen vocāt.Sꝫ h caplꝫ Dya.nō itellexit.Sera.neqꝫ.A.Et h rectificatio h⁹

Agripa vnguētum qōdā ab iuētoꝛe noīatū. ⟩( capituli.

Agripnie Theodoꝛ⁹ Priſcian⁹ ca.ō calculo expōit vigilias. ſꝫ grec⁹ agripnie dič ꝛ agripnia vigilia cura pſeuerātia cuꝫ

Agripniacōa apō Paulū ca.de freneſi ē apo⟩( ſollicitudie. ſtema cerebū cōpoſitū ex colera ꝛ flāte dr̃ ſic ab accīte.i. vigilātia ſōnoléta.hꝫ nāqꝫ ꝯpoſita accītia ex freneſi ꝛ litar

Agruſicbi.radix ponitur in quodā eplaſtro ad emi⟩( gia graneā a Paulo ꝙ dicit ſe babuiſſe a quadaꝫ vetula:qō ēt ſcribit.A.in codeꝫ caſu ꝛ eſt cucumer agreſtis.

Agriochyros.g.eſt aper verrus poꝛcus ſilueſtris.

Agroſtis.g.expōit apud Dya.ꝙ ē gramē ō q̄ duo faċ ca.vnū ō cōi.ꝛ nō ꝙ ſic icipit.ſ.agroſtis.aliō ꝙ icipit calam⁹ agroſtis:qōcūqꝫ i egypto naſciṫ ē moꝛtifex oībus aialib⁹.Dya. agroſtis ſiue gramē vgas hꝫ nodoſas ꝛ ſpāſas ſup terrā ſup q̄s vgas folia acuta ꝛ lata ꝛ dura ſūt ſič cāne minoꝛis. radix ē illi nodoſa ꝛ dulcis:quā boues ꝛ alia aialia paſcūtur.ꝛc.

Ayl arabice ceruus verum barbari vocant bacar alubaſe.

Ayzon.g.ſemp viuēs. Nā ai ſemp zō viuēs.ſempuiua duas hꝫ ſpēs.Dya.ayzon ingt mai⁹ dr̃ ꝙ.oī tpe folia viridia hꝫ dr̃ ꝛ buthalmon.aut zothalmō aut ambꝛoſia ſuple flō.Nā bealie herbe ſūt.aſtas hꝫ maioꝛes cubito ī groſſitudie pol licis virides ꝛ pinguioꝛes diuiſa ſič caritrias titimalos foꝛ lia hꝫ pinguioꝛa ſič polex ligue ſilia.Inſana folia ſpanſa hꝫ ſup terrā ſupioꝛa ſtrictioꝛa ſūt ꝛ ſpiſſa ſič oculus picta.Naſcūtur in montib⁹ ꝛ locis mōtuoſis ꝛ teſtoſis.multi in tegulato tecto ſeiant eā ꝛc. Maioꝛē deſcribit q̄ i tectis abūdat ꝛ eſt nota.alia eſt minoꝛ q̄ vermicularis dr̃.Pli. ayzō duo ſunt gña.maius i fictilib⁹ vaſculis ſeriṫ. ꝙ aliq̄ butalmon. alij zootbolmon.ꝛ ē dictū viuēs oculus.alij ſtrigethon.alij ſpegeton:qm̄ fere ſemp naſciṫ.Sūt q ēt ambꝛoſiaꝫ potius vocāt ꝛ q amarinon.alij ſedū mai⁹aut oculū.aut digitollū alteri minuſculū ꝙ eritellis vocāt.alij tricbellis:qꝛ ter floret.alij eriſtelles aliq yſeſtis.alij ſedū. Et qꝛ ayzon vtrūqꝫ viret ſemp aliq ſempuiuū vocāt ꝛc. Macer vero ſempuiuam acedulā vocat. Si aicon aliq̄n repitur coꝛruptū ē.

Akris.g.locuſta piſcis.

* Al ꝛ el articul⁹ apō arabes ſignificat id qō apō nos vulgariter addim⁹ ꝓponēdo nominib⁹ lo.la.li.vn̄ plerūqꝫ repiūṫ noia arabica ſine illo al ꝛ eadē alibi cū al.ꝛ idē ſūt vt kitrā ꝛ alkitran cali.ꝛ alcali.ſi igiṫ q̄raṫ ō aliq̄ voca.arabico ici piēte ab al.ꝛ n̄ repiaṫ.abyciaṫ al.ꝛ reſiduū q̄raṫ i loco ſuo

Alababar.ara.eſt plūbum vt apud.A.ca.de alaunocb.ſed in arabico alabar ſcribitur.Step.vero abarum ſcripſit.

Albabaſe Jo.Sera.c.de retētione mēſtruoꝝ.eſt ingt alfeorua.ſed de baſce infra in ba.

Albaſcecb ara.tribulus vt infra in ba.

Albaſce ara.thymus vt infra in ba.

Alartir ara.Jo.Serā ca.de ydropiſi tenet ꝙ ē auſa.Et ꝑuta uit qdā ex ꝓpetate eius ꝙ ſit ebulus. alcbartir vo dicit.A. ꝙ ex ſucco ei⁹ ſit acatia.non eſt ergo idem in boc.

Alabaſtrū ſpēs marmoꝛis limpidū lumini pūium.

Alabaelſafer vel alabaelſafa.i ſecundo pꝛactice baliabatis expōniṫ qō eſt dictamus.ſed nec grecuꝫ nec arabicū m eſt

Alabucb.A.dič qō ē aſadar.ꝛ ē arboꝛ nabatb ꝛ vr̃ ꝙ neſciuit qd eēt.ꝑmittit ſe dicturū ō ipō i ca.īre lem ꝛ nō reperiṫ:

Alac Stepban⁹ ꝑ aulecb ꝙ ē glucté ſcripſit ꝛ alicubi alacuꝫ

Aladrion ara.i.v.cañ.i ꝯfectiōe anacardi ſic ſcriptū ē.ſupioris aladriō ꝛc.ꝛ ē ſignātū vt dicebat inde⁹ q̄uis vocet alio noīe.ꝛ boc ēt affirmatur ex cōcoꝛdia eiuſdē cōfectiōis in antidotario Theodoꝛi priſciani. Nā vbi.a.hꝫ ſuperioꝛis aladrion.ipꝫ hꝫ ſignātuꝫ.reperi tñ in ſynonimis regalis diſpēnis ꝙ adrion ē afodillus.ſꝫ n̄ ē ratū Itē q̄re ſupꝛa i adrion.

Aladurocbi Jo.Sera.ca.de punctura venenoſoꝛum.eſt inquit adarchi eſt adarcis de quo ſupꝛa.

Alabacb in.v.canonis in confectione de iacinto eſt lapis coꝛ neolus vt pꝫ per Sera.ſuo ca.

Aleā exponitur a quibuſdam enula ꝛ videtur.

Alapſa aliq̄n pꝛo galla inuenitur.

Alapis igiṫ aſſungia poꝛcia.ſꝫ Dyaſcoꝛ capi.de agrielea.

Alas greceſal.

Alaſeken ara.eſt kameleōta.A.in ca. de bederdard dicit eſt ſpina alba.ꝛ eſt ſimilis alaſeken. Dya. vero eſt ſimilis kameleonte in ceteris concoꝛdant.

Alaunocb expoſituꝫ ē i ſcōo cañ.ꝙ ē plūbū.ſilr ꝛ alababar.

Alaulaicb eſt rubus Jo.Sera.in ca.de ſplene.

Alauſegi Jobānes Serapio.i capi.de fluxu mēſtruoꝝ.dicitur inquit arabice alaulaicb ꝛ cetera.Sed ſm veritatem alaulaicb eſt rubus vt ſupꝛa bauſigi vero eſt rāmus. *Aulaga*

Albaum vel albantim in ſecundo canonis capitu. de calamento ꝛ voluit dicere quod eſt pulegium vt in Sera.Sꝫ vtrunqꝫ eſt grecum coꝛruptum.

Albaras arabce eſt moꝛphea mala incurabilis vel quaſi.

Albela in ſcōo cañ.A.ca.i.de gallia.nā duo faċ ca. de ipa vt ifra patebit eſt ſpēs dactiloꝝ q̄ ī ca.ō buſurū vocat baulū.

Albeladchoꝛ ara.Jo.Sera.in.vij.ca.ō.dya.anacardiō. ſm deſcriptiōeꝫ Pauli eſt anacardus

Albayad ara.eſt dictum albuꝫ. *Albayalde, Albaida, Albedda, Guadalabiar.*

Albicidion ſꝫ Dya.vocatur ſecūda ſpēs ancbuſe.A.vero ſic volens dicere ꝑtulit abuguliſſe.

Alblage.in ſcōo.eſt ingt i media maria ſilis alcot. ꝛ cot qdē ē ſilis andacbocbe ſcōꝫ ipſum de quo facit ca.infra putauit qdā ꝙ albage ſit cretantus marinus:ꝛ foꝛſan non male.

Alboti ſic coꝛrupte pferūt latini putātes ꝙ.m.finale dictionis ſit.l.ꝛ n.āre.boti vo arabice ē terabitus ꝛ ſic dſcribiṫ in arabico c⁹ fruct⁹ ē granū viride.ꝛ i illo ca.ō ipō logṫ.Et gumi ei⁹ ē terbētina quā ſepe noiat glutinū albotim.aliq̄n vero repitur alimbat qō idem eſt ſed coꝛrupte ſcriptum.

Albutiū ē affodillus.caſſius felix.ꝛ h ēt pꝫ p deſcriptionē ei⁹ ꝛ boc ēt pꝫ p deſcriptiōeꝫ i epla.H.ad paternianū. vex.ſed Dya.virga affodilli vocatur albutiū.ꝛ ē potius latinuꝫ.

Albuſe ara.Joānes Sera.in.vij.in cōfectōe alibfalidus ꝛ eſt alkegi.eſt inquit auellana aſſata. *Alaqu.*

Alcabi.i.calcaneum ꝛ h appet p.A.pmo cañ.fen q̄rta ca.de

Alcabat.Step.ſcripſit ꝑ tribētina. ⟩( flobotomia.

Alcadat dič abumarā vocari ara.pꝛiuatiōe ſenſus ꝛ mot⁹.

Alcbael.vl̃ alcbalel ara.eſt q̄n quis incipiens loqui impeditur in locutiōe ꝛ in conamine incipiendi talis inthyopica vocatur ictuans in ſermone ca.pꝛopꝛio de eo vitio.

Alcbay.aben Meſue ca.de epythymo plāte inquit quibus ſuper excreſcit epithimū ſūt ſicut alkai ꝛ baſce ꝛc.vr̃ ſaturregia.nam baſcbe eſt thimus.

Alcbartir vocat abumarā iſtruꝫ ad extrahēdū lapidē yeſice

** Academia de Barcelona to. 1. p. 568.*

Alſabratben ara.eſt ſpẽs dactillorum vt infra in.vij.Jo.Sera.in confectione electuarij de dactilis. )(ꝛ.xxviij.

Alſatil.ara.apđ.a.ē nomẽ ponderl appẽdẽs grana qngenta

Alſacraiati apđ eundẽ nomẽ pỗderis granoꝝ mille ꝛ octingenta.ꝛ alibi alſacraiati magna granoꝝ centũ ꝛ ſexaginta octo nux idẽ parua vero granorum octuaginta octo.

Alſeis ara.eſt naſtrutium babilonicum.A.ī ſecundo in cõfectione mitridati ex deſcriptione cõmuni.

Alſinen Dyaſco. aut ptbemon aut pdition vl'pdiculi vt dicebat greca herbularia.aut ſideritis.aut eraclea.aut gaſtẽ agreſte.aut libatia.aut polimenõ dicũt.naſcit̃ i tectis aut ī pietibus.aſte ſũt ei minute ꝛ ruſe. folia ſil'ia almos acuta ꝛ aſpera.ꝛ circa aſtas ipſas ſemẽ aſperũ hñs reb⁹ adherens ꝛc̃.eſt paritaria ꝛ vitriola.ꝛ vt.A.herba vitri non oĩa ſupra ſcripta noĩa ei⁹ ſunt ꝓpa.ſed ſũt aliaꝝ plantaꝝ.verũ Dya. conſueuit adducere oĩa nomia qb⁹ noĩat̃ aliq̃ plãta apud diuerſos q̃uis nõ ſint ei⁹ nature vt facili⁹ agnoſcat̃ vbiq̃z.

li.27.ca. Alredradu ifra ī piſces alredradu.

4.i me°. Alſamuet ifra in eliliſſagus.

ꝛ lib.22. Alſacher infra epatica.

cap.7. Jlſeig infra in ruſne.

Alſine Plinius ꝙ qdã mioſotẽ appellãt ideſt muris auris. naſcitur i lutis.vñ ꝛ alſine dcã ē incipit a media yeme areſcit eſtate media tñ ꝓrumpit muſculoꝝ aures imitat̃ folijs.Sz aliã docebim⁹ eſſe que iuſte mioſotis vocatur hec eadẽ erat q̃ hec niſi minor minuſq̃z yrſuta eſſet.naſcit̃ in ortis ꝛ maxime i pietibus. cum terit̃ odorez cucumeris reddit.ꝛc̃.

Alſini Step.expõit ꝙ eſt auricula muris q̃z ara.vocãt aldenalfar.ſed melius infra in mi.

Alſuchacute Johs Sera.ē alebrue neutrum ſcio. Jltarfati ara.ē pũct⁹ ſanguis q fit i cõiũctiua oculi de quo.A.fac̃ ca.

Althea Dyaſ.ſiue molochiſagia ꝛ ē dcũ malua agreſtis. latini maluauiſcũ vocãt.heceuiſc⁹ ꝛ ebiſcũ dr̃. Sz ara.dr̃ cathyn.Macer altheã malue ſpẽm nullus negat eẽ.alteãq̃z vocãt illã q̃ creſcit i altũ ꝛc̃.ꝛ ſcđz hoc ñ dz habere.h.literã

Altir ara.aſa.althit vero dicit.A.ꝙ eſt medicia inda ſimilis hermodactilo.Et de vtroq̃z fac̃ ca.de altit in alif. đ haltbit in hauex.hoc ſecundum in arabico ſcribitur albib.

Alluẽ ara.ē palpitatio.A.de ipſa proprium ca.facit.

Albulbub qđ ſcribit Raſis i li.diuiſionũ i fine ca. đ difficultate īpgnationis putat̃ ꝙ ſit ſpẽs bautie agreſtis. Nã i vndecimo azaraui q̃ ē de ſimplici medicia iuenit̃ ꝙ ē albub plãta de q̃ fit galbanũ.ꝛ in Sera.ſcribit̃ kene albub ē galbanũ ꝛ azaraui vigeſimo octauo q ē de ꝑparatiõe mediciaꝝ.dic̃ ꝙ galbanũ fit ex bautia agreſti fetẽti.Ex his vr̃ ꝙ ſit illa bautia agreſtis.q̃uis Raſis i eodẽ loco ſupi⁹ laudauerit bautiã ad hãc intentionẽ.poſſet hanc aliaz ſpeciẽ etiã i hoc magis approbare. Judeus v̓o oppinabat̃ ꝙ eẽt mercurialis. Reperit̃.n.in.xx.azaraui q eſt đ expoſitiõe noĩuz ꝙ yelbub eſt mercurialis ꝛ iebub ꝛ halbub ara. eiſdez deſcribitur figuris nec differũt niſi in punctis. Nã ielbul ſic ſcribit̃.ꝛ halbub ſic.Et Dy.dicit ꝙ mercurialis hz hanc ꝓpetatẽ ſz q̊ſdã q̃z Raſis ſcribit de halbub ſiue halbulbub

Althebil infra in deneb.

Alumen tres hz ſpẽs medicine aptas.ſ. iameni ꝛ eſt ſciſſum ꝙ de pluma vulgo dr̃.ꝛ eſt rotũdũ ꝙ zucarinũ vocat̃ ꝛ ob ſimilitudinẽ zucari ꝛ liqdũ ꝙ vocat̃ đ rocha vel lipparinũ vt Caſſius felix ca.de ſtomachi morbis.

li.35.ca. Alumen Pli.eſt ſalſugo terre.plura eius genera i cipro candidũ ꝛ nigrũ exigua coloris differẽtia.fit ãt oẽ ex aq̃ limo

15.i me°. q̃z.hoc eſt terre exundantis nã. vel ex habundãtis.Corria tũ yeme eſtiuis ſolib⁹ maturat̃.ꝙ fuit ex eo precox candidũ fit.gignitur i yſpania egypto.armenia macedonia ponto affrica.inſulis ſardinia melo lippara ſtrolige.laudatiſſimũ i egypto ꝓximũ melo.h⁹ quoq̃z due ſpẽs liqdũ ſpiſſũq̃z liqdi probatio vt ſit liqdũ ſine offenſis fricãtiũ quodaz igniculo caloris hoc porthinõ vocãt alter gen⁹ palidi ꝛ ſcabri iõq̃z hoc vocãt paraforõ ꝛc̃. ꝛ ifra.aluminis vnuz gen⁹ ciſtõ vocãt greci i capillamẽta quedã caneſcenti adherẽs. vñ qdã traditũ potius appellauere.hoc fit ex lapide ex q̊ ꝛ ꝙ calcitũ vocat̃. Sudor qdã ei⁹ lapidis i ſpumã coagulatus eſt.et alterũ gen⁹ quod ſtrotiliõ vocãt.due ei⁹ ſpẽs fungoſuz atq̃z omniũ ore dilui facile ꝙ in totuz dãpnat̃. Melius puicoſuz ꝛ foraminũ fiſtulis ſpongie ſil'e rotũdũq̃z nã cãdidoq̃z ꝓpus cũ q̃dã pinguedine iherẽs fricabile nec ī ficiens.in grecia optimũ ex omnibus ꝙ melimũ vocatur a melo inſula vt diximus ꝛ cetera.

Alumen alaſſur exponit Raſis in li.diuiſionum.ca.de dolore dentiũ ꝙ eſt kali vel cali de quo infra.

Alumiati ara.ē egritudo animi q̃ ſit hõ effeminat⁹ peſſie.A.

Alum Pli.vocãt.g.ſiphatõ petreũ ſil'e cimile bubule.folijs paruis ramis trib⁹ aut quattuor a radice acũinib⁹ thimi ſurculoſuz odoratũ guſtu dulce.ſaliuam ciens longa radice rutila naſcitur i petris.ideo petreum cognoiat̃ ꝛc̃. li.27.ca. 6.i pn°.

Alupum exponit Ste ꝙ eſt terbedũ ꝛ eſt turbith.

Aluſen apud.H.in ſexto de ſimplicibus medicinis eſt ꝙ.A. alguaſem vocat vt ſupra.

Aluſon exponit Step.qđ eſt ſergeũ quod ignoro.

Aluta eſt coriũ ſup quod cerotaria extendunt̃ i antidotario vniuerſali et apud Alex.3.

Aluta latine dicitur herba que grece yſatis vocatur vt reperi in libro antiquo de ſimplici medicina.

Alytel eſt inſtrumentũ ſublimandi alkimiſtarum.

Alutili in tertio canonis.A.ca.de cura capitis vniuerſali exponitur in ſynonimis qđ eſt fructus tamariſci.

Ama auis nocturna que ſtrix dicitur grecum eſt.

Amantiia potentilla fu valleriana idem.

Amaracus vel amaracũ ſiculi ſanſucũ vocant.Dya.Pli.vo li.viceſimo ꝑmo Diocles ingt medic⁹.ꝛ ſicula gens amaracũ appellauere quod egyptus ꝛ ſiria ſanſucũ. Jtẽ.D. dic̃ centaureã minorẽ ab aliqb⁹ amaracũ vocari. Sed nõ recte.ſz veritatẽ amaracum ſeu maracũ eſt achauẽ vt ſupra. cap.ii. in pn°.

Amaracũ Steph.i ſynominis eſt acuauũ vt ſupra i achauẽ.

Amarãtũ ſz Dya.eſt.planta q̃ criſogonuz aut griſantũ dr̃ vt ifra in criſogono.Plini.amarantũ ingt eſt ſpica purpurea verius q̃z flos aliquis ꝛ ipſe ſine odore mirum in eo gaudere.decerpi.ꝛ letius renaſci.ꝓuenit Auguſto mẽſe durat in Autũnũ ꝛc̃.Ste in ſinonimis.amarãtũ miſebeſtõ dr̃. lib.21. cap.8.

Amarigaco dicũt cliſtere greci.

Amaurosis.Paul⁹ ē ꝑfectũ vidẽdi ipedimẽtũ ſine manifeſta paſſiõe ꝛc̃. Jnuenit̃ maureſis i pratica oribaſij q̃z dic̃ eẽ q̃z dicim⁹ catharatã.Demoſtenes v̓o i obtalmico mauroſis ē pupille õbilitas:ita vt obſcura appareat cũ difficili motu ꝛ obtuſione viſus ꝛ perfecta negatione.

Ambelos.g.vitis quãuis ampelos ſcribant.nam qñcũq̃z.p. littera.m.ſequitur tranſit in ſonum.b.vt ifra i ampelos.

Ambideſter eſt qui vtraq̃z manu pro dextra vtitur.

Ambliopia.greci ebetudo oculorum.liber de doctrina greca.Demoſtenes vero videndi debilitas.

Ambilops greci q ꝛ ãuliops vt ꝓferũt luſcus q in die paꝝ videt vel in veſperis liber de doctrina greca. lib.25.

Ambroſia.Pli.vagi nois ē ꝛ circa alias herbas fluctuationẽ hz.denſam radicẽ triũ fere palmoꝝ.tertia pte fere radice breuiore.folijs rute circa caulẽ vnũ ſemẽ ē vuis pendẽtibus ſimile odore viſcoſo.qua de cauſa botris a quibuſdã vocatur.ab alijs artemiſia dicitur. cap.7.

Ambroſia hic dicta quaſi amuroſia.nã greci vroſi cibũ vel eſcaz dicũt.v.ꝯſonãte nõ vocali.ſcribit̃ i fabulis ꝙ hac eq deoꝝ paſcebant̃.D.ambroſia q̃z multi botrin aut artemeſiam dicũt frutex ē multas virgas hñs lõgas palmis tribus.ꝛ folia initio minuta ſil'ia rute.virge ſunt plene ſemie

q̃ſi acinꝰ odorē vini hñs q̃ ñ floreſcit.radix eiꝰ tenuis ē et
longa duobꝰ palmis.naſcitur in capadocia que circa ſeſe
inueneritamplectitur ⁊c̃.
Amelegū Ste.emblicū corrupte ſcripſit.
Amentū repi antiqs expōnibꝰ ꝙ ē alumē ſciſſuꝫ qð Theo
dorus Priſcianꝰ affirmat ca.de dolore dētiū.Quidaꝫ ex
poſuerūt ꝙ eſt quaſi lapis albus qui de vitro cocto fit.
Ameos Dya.mlti ciminū ethyopicū dicūt aut baſilicē.Sꝫ
ameos alteriꝰ ē nature.Eſt qdē ſemē pene ethyopico ci
mino ſile.ſꝫ minutiꝰ ⁊ exalbidius ⁊ quodā modo ſpiſſius
Amblegi infra in emblici.  )( guſtū hñs ſimilē origano.
Ameracū.A.in deſcriptione tertia trociſcoꝝ a ladaracurō.
in.v.⁊ eſt inquit albacoen alba.ſꝫ ī deſcriptiōe pma eorū
deꝫ deſcribitur emerecu.qð idē ē ſupra ī acbauē qð idē ē.
[li]b. 24. Amerina Pli.non multū a ſalice diſtat ⁊c̃.
[c]ap.9. Ametiſtus gēma precioſa coloris violacei.
Amfiuia noiant greci caſtoreum eo ꝙ in aqua ⁊ terra viuat
Plini.lib.8.cap.30.
[l]i.20.ca. Amphesibe ena Plini.ī ſmōe d̓ coriādro ē iqt genꝰ ſpētis.
[1]0.circa Amgailē dicit.A.ꝙ ē arbor gūmi ara.⁊ in expōnibꝰ albābo
[p]reᵐ.⁊ li. geilē.i.mater gailē ē ſpia egyptiaca dr̄ ara.cort.⁊ eiꝰ gūmi
[1]ca. 23. ē gūmi arabicū ⁊ d̓ ſucco eiꝰ fit acātia.⁊ hoc nomē amgai
lem cadit ſuper omnem ſpinā.⁊ dr̄ ꝙ eſt ꝓpe ſpina cuius
lanugo eſt ſicut cotum ⁊c̃.
Amguilanū ī ſcðo regalis diſpōnis Haly ca.d̓ folys expōit
ꝙ eſt ſpina egyptiaca ⁊ vr̄ ꝙ voluerit dicere amgaylē.
Amici ara.in antidotario vlim in ꝯfectiōe vnguenti nigri.
Amichas grece ſacrificatiōes Caſſius felix ca.d̓ igne ſacro.
Amitrocera.g.facilis ad cognoſcendum. Alexan.ca.de tuſ
ſi materialis autem ⁊c̃.
Amitica virtꝰ.g.laceſſitoria irritatoria.Caſſius felix d̓ oleo
aurino.Item.G.ad Glauconē amitticū.i.acre.Demoſte
nes colliria laceſſentia q̃ greci amittica vocāt.
Amidros pulſus Alex.ca.d̓ litargia exponit a.G.li.de dr̄a
pulſuū ꝙ eſt imbecillis ſeu debilis.Sed liber de doctria
greca amidron obſcurum minꝰ apparens.
Amidum.ſed melius amilum vt infra.
Amigdale ꝑ morbo ſunt due eminētie iuxta radicē ligue ī
faucibꝰ ſimiles capitibus mamillaꝝ q̃ ⁊ branchi dicunt.
Amigdala pro fructu dulcis eſui:amara medicie aptior.in
de amigdaleon earum oleum.
Amigdalus arbor eiꝰ folia ⁊ gūmi medicine cōpetunt.
Amilū ē ſuccus frumēti ī aqua diu macerati colatꝰ ⁊ deſica
tus.D.dicit ſic ab a.qð ē ſine ⁊ milos mola eo ꝙ ſine mo
la fiat.nā.g.milos mola dr̄.
[l]ib.20. Ami Pli.ca.de cimino eſt iqt cimino ſimillimū ꝙ greci vo
[c]ap.15. cāt ami.Crates v̓o regiū appellat videlꝫ qð efficacius in
egypto iudicauit pleriqꝫ alteriꝰ nāc in totū puta vt qm̄ ſit
exiliꝰ ⁊ cādidiꝰ:ſimilis autē ei cū cimino vſus.nāqꝫ ⁊ pa
nibus alexandrinis ſubycit ⁊ cū alimētis iterponit ⁊c̃.
Aminctas grece lumbrici ventris vt Caſſius felix proprio
ca.ſed emithis vt infra.
Amineū vinū ī li.d̓ greco trāſlatis ſepe repit.⁊ apud Alex.
⁊ Dyaſ.⁊ dr̄ mineū q̃ſi ſine minio.i.rubore videlꝫ album.
Yſidorus.y.amineavua quaſi ſine minio.i.rubore album
Amirberis ara.berberi vt apud.A.in ſcðo.  )( vinū faciēs
Amlegi ara.emplici vt apud Sera.⁊ Aui.inde ſireblegi de
qbꝰ infra.Et nota ꝙ emblici ⁊ bellericinō cōputant apð
arabes inter mirabolanos.amelegū Step.ſcripſit.
Amoliptū ſeu amolētū dr̄ qð ē ſine ignatione vt cerotū ali
qð qñ dgitos non īquirat.Caſſius felix ī opōne vnguēti
palme.litargirum inquit coqui dꝫ donec amolentum ſit
ſic exponitur vt digitos non inquinet.
Amomū ſemē minutū qð ab oriēte deferi.Dya.eſt genus
herbe odoratiſſimeꝰ frutex ſilis ē botruo in circuitu cu
ſuſſibet arboris naſcēs.ramulos hñs ſiccos ⁊ duros virgu
lis aſſimiles.coloris ſubruffi circa quos folia iūcta ⁊ copio
ſa ⁊ tirſo botruoſuꝫ ſemē redolēs ⁊ ſibi cōnexū florē albū
veluti viole folys ſilibꝰ brionie.Sꝫ eiꝰ triplex dat ſpēs ⁊
qð appellat armenicū ceteris meliꝰ aurofi coloris vel ful
ui.odoris boni.Aliud ē qð appellat medicō pmo iſerius.
naſcit in locis hūidis.⁊ ꝓpterea forma maiꝰ atqꝫ viride
⁊ leue tactu ſaporē origani hñs.Tertiū v̓o qð appellat pō
ticū ruffum eſt nō lōgū nec difficile frangibile.botruoſum
enim ſemē hñs plenū ⁊ odore ꝑcuſſibile ideſt ſtipticū ⁊c̃.
ara.dicitur ameme.Pli.lib.12.cap.13.
Amoniacū Dya.ſpēs amōiaci multe ſunt eſt albus vel pur
pureus ſimilis roſe vel equitino.exiccat ſuccꝰ ſic ypoqui
ſtidos ⁊ fit in v̓tute ſilis ſtipticꝰ ⁊c̃.hoc ca.nō eſt de gūma
amoniaci.ſed eſt de balauſtia.nam poſt ca.de granatis in
Dya.ſequitur immediate.
Amoniacū Dya.eſt quaſi lachrymū herbe aſimilis lilio al
bo.naſcit āt ī terra aminois quōdā regis ī v.tra cirenē.her
ba vñ lachrymū promanat a grecis aliaos appellat.huiꝰ
radix inciditur ⁊ lachrymū fūdit in terrā.vñ ⁊ ſordes ca.
verū optimū ē amoniacū qð ē mūdiſſimū ⁊ recēs ⁊ colore
candidū ⁊ quaſi pigue vt thus.qð ſi frāgat ſpiſſuꝫ ⁊ ſplēdi
dū apparet odore ſubſile caſtoreo guſtū amarū iactās ⁊c̃.
Amoreſia.g.apð Oribaſiū ca.d̓ arteriothomia ē qñ ex ſciſſu
ra arterie fit collectio ſāguis ex arteriā qð ēt dr̄ aporiſma.
Ampelos.g.vitis.⁊ q̄uis ſic ſcribit ambelos ꝓferūt.nā qñ
.p.lr̄a.M.ſequit illud.p.trāſit in ſonū.b.vide ifraſcripta.
Ampelos leuce Dya.aut brionia ſiue vt latini vitis alba.
haſtas ⁊ folia hꝫ ſilia vitis nr̄e.ſꝫ aſꝑiora ⁊ minora caprioli
ſiles ſunt iplicantes ſe.ſemē ipſius vue ſile ē botruoſum
rarū ⁊ fuluū ⁊c̃.hoc ēt in karanide firmat.hanc multi cu
curbitā agreſtē noiauerūt.radix eiꝰ groſſa ⁊ magra ⁊ alba
eſt.Et apud.A.feſite vocat ⁊ ē ara.kābayde.vt apud Se.
⁊ ifra in vite alba.
Ampellos melana Dya.i.vitis nigra folia hꝫ ſilia edere ⁊
haſtā ēt.ſꝫ maiorē ſemē ꝓfert vue ſile botruoſuꝫ.ſꝫ ꝑuius
vitis albe in initio.viride ⁊ ī maturitate nigrū.ꝙ cū frege
ris buxeū reddit colorē.radix ē illi magna ⁊ nigra exteriꝰ
buxea ⁊ ſubalbida īteriꝰ.capriolos hñs vt ſuꝑior qui co
meduntur:vt ſuperioris infra in.vi.
Ampelos agria Dyaſ.ſiue vt latini vitis agreſtis viniferevi
ti ſilis haſtas hꝫ lōgas ſiles p̄dicte.lignoſas ⁊ aſꝑas.folia
eiꝰ ſtrigno ortiuo ſilia ſꝫ latiora ⁊ miora.florē hꝫ ſic capi
los ſemē eiꝰ ꝯpoſitū ē ſic botrus qð cū maturauerit ruffū
fac colorē ⁊ obrotūdū ⁊c̃.Sꝫ apud Sera.ē plāta cꝰ rami
ꝓtēdunt lōge ſiles palmitibꝰ vitis vinifere cꝰ lignū ē groſ
ſuꝫ ⁊ cortex ſeꝑabil ab eo.folia hꝫ ſilia ſolatro domeſtico
niſi qr ſunt miora eis.⁊ flos eiꝰ aſſimilat grano tabaleb.i.
lenticule aq̃.⁊ ē illa q̃ dr̄ femia.⁊ alia ꝓfert grana ꝑua ni
gra ſilia racemis vue ꝑuis.⁊ qñ ſūt matura color eoꝝ eſt
rubeꝰ ⁊ figura gani ē rotūda.⁊ racēi ⁊ ipſi ⁊ ſūmitates eiꝰ
ſuant ⁊c̃.hec vr̄ illa q̃ a Dya.clematis dr̄ ifra ī cle.Pliniꝰ
āpelos agria vocat herba folys duris ⁊ cinerei coloris q̃lē lib 27.
ifra ſatis dixiꝰ viticul lōgis capilloſis rubētibꝰ q̃lr flos cap.7.
q Jouis flama appellat.fert ſemē pūici mali ſile ī acinis.
Itē alibi que agrecis ampelos agria appellat.ſpiſſis ⁊ cā li.23. ca.
didioribꝰ folys geniculata rimoſo cortice.fert vuas rubē 2.pꝰ p̄nᵐ
tes cocci modo ⁊c̃.Ex ſermone pmo Dya.vr̄ ꝙ hec plāta
ſit ſepibꝰ multum abundans que a multis dr̄ vitis alba.
cuius rami tenaces aptiqꝫ ad ligandos quoſqꝫ faſcicu
los.cꝰ ſpēs mior vocat a multis flāmula que magis per
terrā ſerpit in agreſtibꝰ locis aduſtiue virtutis.ſꝫ ⁊ ſemen
vtriuſqꝫ qð inuenitur in radice florum exiſtentium vt ca
pilli albi acutiſſimum ⁊ aduſtiuum eſt valde.
Ampelos ynoforos.gre.ē vitis yniferoſ.cōis ꝓpo ca.Dya.

lib. 24. Ampeloprasō.gre.eſt vinee porrum.nā greci praſuꝫ porrū
ca.15.cir/ dicunt Dya.propriū capit.facit.Pli.āpeleprason ī vineis
ca meᵐ. naſcitur folys porri ꝛc̃.Hec multi aratillum vocant.

Amplyopia Paulus eſt obſcuritas videndi.ꝗ fit ab aliqua
nō manifeſta cā ꝛc̃.Demoſtenes ē ipſiꝰ viſus acies obtuſa
nulla alia obſiſtente paſſione. Alex.vero caliginem ipſaꝫ
vocat.grecus amblyopia dicit ꝛ ſcribit ampli.

li.25.ca. Amuletum.Pli.quidā ſic ciclamē vocauerunt.

Morca. 9.circa Amurca olei ē feculētia oliuaꝝ ad mixta aq̄ ꝗ cū fit oleum
meᵐ. abycit̃.ſꝫ fex olei ē id qđ iferiori pte ipiꝰ olei reſidet.đ am
bobus i Serapi.in ca.de oliuis iuenies.Dyaſ.amurca fex
eſt olei magna ꝛ aquoſa cū ꝓmit̃ que coq ſolet ad mellis
ſpiſſitudinem.ꝛ ſic vetuſtatem accipit ꝛc̃.

Ana greca prepoſitio ſignificat re intus.per nos autem pro.
pariter vel ſimili vocabulo vtimur.

Anabaſis grece aſcenſio vel aſcenſus.

Anabaſis ēt Dya.dic̃ vocari yporis ꝗ ē cauda egna đ ꝗ ifra.

Anabroſis.gre.corroſio qđ ꝛ diabroſis dr̃ vt apđ Alex.ca/
de ſputo ſanguinis.ſed Demoſtenes anabroſim inquit di
cimꝰ ſcabroſam palpebrarum paſſionem ꝛc̃.

Anabula ſpecies eſt titimalli.

li.25.ca. Anacalla.Pliniusanagalla aliqui acoron vocant ꝛc̃.Et eſt
ii.i pnᵒ. anagallis infra.

Anacardus puto grecuꝫ.eſt fructꝰ arboris qui ꝛ pediculus
elephantis a quibuſdā vocatur.ara.dicitur beladar.

Anacollyma greci.vocat Oribaſiꝰ medicamē qđ moderni
ſtrictoriū dicunt:qđ fronti ꝛ tpibꝰ ſupiducit̃ ad ꝓhibēdū
hūoꝝ fluxū ad oculū.Demoſtenes caplo đ obtalmia ꝛ de
lachrymis.Anocollēa vocat acolla quod eſt glutē.dicit
Herodius idem.

Anadoſis.g.redditio vt in libro de doctrina gre.

Anadoxis vero receptio vt ibidem.

Anadrome grece recurſus vt ibidem.

Anadromes exponit Alex.ꝙ ē cappis capitu.de epilepſia.

Anagalidos exponit Dya.ꝙ eſt ſemē miricis.

Anagallis apud.A.ꝛ Dya.eodē nomine ꝛ ſimilia capitula
iuenlunt̃.Dya.anagalis quā multi cycorium dicunt falſo
ſupple.ſpēs ſunt due.vna que florē iacintinū profert que
ꝛ femina eſt.ꝛ in Serapi.celeſtis coloris:Alia que florem
dactili colorē hn̄tē ꝓfert.que ꝛ maſculus ē apud Serap.
rubeū.Ambarū vero fructices ſunt minores ꝛ ſuper terrā
ſpanſe quadratas habentes virgas ꝛ tyrſum cū radice te/
nui.ſemen habētes deſuper obrotūdū.In Serap.ſimile
coriandro hꝫ folia ſubtilia ꝛ parua.ꝛ obrotunda ꝛc̃.ꝛ hoc
dicitur morſus galline ꝛ ypia.ꝛ morgellina qđ ē nomē gal
li.25.ca. licū vulgare.Plini.anacallā aliqui accarō vocāt duo eiꝰ
ii.i pnᵒ. genera.maſculus flore feminiceo.femina ceruleo nō altio
res palma fructice tenero.folys puſillis rotondis in terra
iacentibꝰ.naſcitur in ortis ꝛ aquoſis locis.prior floret ce/
rula etce.Step.hanc putauit auriculam muris ꝛ in ſcđo
practice.Sed alia eſt vt patebit infra.

Anagiros Dya.aut anagiris aut acopon fructex ē folys et
virgis ſiſis agno arbori.grauis odoris plenꝰ flore ſiſi bra/
ſice.ſemen in folliculis in corniculi ſcemate minutis hn̄s
ſq̄moſuꝫ ꝛ variū.autūno tpe edureſcēs vl̓ matureſcēs ꝛc̃.
li.27.ca. Pli.anagiros quā aly acoriō vocāt fructuoſa ē grauis odo
4.prope ris.flore olens.ſemen in corniculis gignit ſimile renibus
fi. quod dureſcit per menſes ꝛ cetera.

Anadagor in antidotario vlim in confectione mitridati ma
gni exponitur ꝙ eſt ſumach.deus ſcit ꝛ eſt.

Anagalicum infra in ſimfitum.

Anagogē Caſſius felix ca.de emoptoica ſanguis ſupprema
eductio:quā greci emanatos anagogē vocāt ꝛc̃.Itē Oriba
ſius ca.de fluxu ſanguis nariū ſi ex plenitudine ſanguis
aperiant̃ vene narium mouetur fluxus ſanguinis mortē
minans quod ſimpliciter vocant anagogem.

Anagogū expōit̃ apud Alex.ſpuere faciēs ca.đ cibis pleure
ticoꝝ.vel potius ſputū educēs.nā grece ꝯponit̃.

Anago grece deduco.

Analēſia dicūt ꝙ ē ſpēs eplie qn̄ cā in ſtō ꝯtinetur.

Analipſis.gre.refectio.repio ēt anatalipſis i eađ ſignatiōe.

Anapetica gre.inuenio expoſitū qđ eſt recta vel bona dige/
ſtio.interdū anapetica inuenitur.

Anapopletica grece exponit quidam ꝙ ſunt que vulnera
carne replent.

Anaſarcha gre.ydropiſis carnoſa.Paulus eo ꝙ carne vni/
uerſa corpis velut i aquā ꝯuerſa totū corpꝰ apparet albū
ꝛ flegmaticuꝫ mortuo ſimile.ꝛ hec ydrops vocatur leuco
flegmatia yposarchidos ydros vel anaſarcha.

Anaſtomaſis Alex.ca.đ ſputo ſanguis:anſtomaſiꝫ āt dn̄t cū
ora venarum virtute amiſſa apertiora effecta ſanguinem
effundunt intrinſecus.

Anatricō ſcripſit Step.puto ꝓ antericō ꝛ expoſuit ꝙ ē flos
aſeſori puto ꝓ axeras.ꝛ ē biach ꝛ ē affodill̓ vt ifra i ātericō

Anathymaſſis grece euaporatio ſurſum eleuatio.

Alex.ca.de ſignis melācolie.ꝛ liber de doctria greca exala
tio euaporatio fumoſitas.

Anathomia gre.eq̄lis vel ꝓportional̓ ſectio.nā tomi ſectio.

Anatropha.g.ſubuerſio ſtōaci.Alex.de egritudinibꝰ ſtōaci.
libro de doctrina greca anatrophy eſt euerſio ſtōaci.

Anatrepſis.g.nutrimentū.lib.de doctrina greca.

Ancias.g.tūor durꝰ iuſta piſtinō.qd ſit piſtinō ifra videbis.

Antiloblefarꝰ.Cornelius celſus.greci ſic vocāt cū palpebre
ſil̓ aliquo caſu cōglutinant̃.aut ipſa palpebra albo oculi.

Anciſtrum Demoſtenes eſt īſtrumētū cirugicū ſic̃ vncinꝰ
cꝰ qđdā ē hn̄s i ſūmitate cauernā ſeu foramē ꝑ qđ filum
tranſire poſſit.grece volangiſtrum dicitur ꝛc̃.ca.de angio
langia facienda in fluxu lachrymarum.

Ankiſtron grece hamus vocatur.agkiſtron ſcribunt.ſꝫ an/
kiſtron proferunt.Nam vbicūqꝫ gāma antecedit kapa ip
ſum gāma tranſit in ſonum n littere.

Anchora herba in locis cultis ꝛ ortenſibus naſcens raro in/
uenitur niſi cū flore Butānicus de ipſa loquitur.

Anchoriſmata grece dicuntur tumores vt reperi in libro
antiquo de ſimplici medicina.

Anchuſa grece ē plāta quā Aui.vocat lactucā aſini ꝛ abugi/
liſe hearfelus ꝛ ſimar de qbꝰ oībꝰ ſigl̓aria facit ca.vt ſupra
ī abugiliſſe:qđ ſatis pꝫ ꝑ cōcordiā Dy.ꝛ.A.in his ca. Dya.
anchuſe duo ſūt genera quaꝝ vna folia hꝫ lactuce ſil̓ia ſꝫ
acuta ꝛ aſpera ꝛ nigra ꝛ ſpinoſa.radix ē ei digiti hn̄s groſ/
ſitudinē ꝛ coloris ſanguinei i eſtate ificiens digitos.naſci
tur locis cultis folia hn̄s i giro ſuꝑ terrā ſparſa.Alia ancu/
ſa quā multi albucidiō vocāt ſupradicta ꝑuior eſt:qꝛ folia
minora hꝫ ꝛ aſperiora a ſuperiore virgas ſil̓es ſupradictis
ſed tenues ſuꝑ aq̄s florē purpureū.aut feniceū ꝓfert.radi
ces ruffas hꝫ ꝛ oblōgas.naſcit̃ in locis arenoſis.ꝛ ifra.eſt
inq̄t alterū genꝰ anchuſe ſil̓is ſupradicte.ſꝫ minꝰ ſemē.hꝫ
qđ hꝫ colorē feniceū ꝛc̃.H.in.vi.đ ſimplici medicia q̄ttuor
eius ponit ſpecies.vna vocat̃ ibi ſimar.alia locaſus.tertia
abugelabus q̄rtā dic̃ carere noīe.ꝛ oīa iſta noīa ſunt a gre
co corrupta.Uide ꝙ Aui.voluit dicere albucidon.ꝛ dixit
abugiliſſe.ꝓmā quidā vocāt ſanguinariā.Pau.ca. de diſ/
ſinteria encuſis vocat.ſuccꝰ inq̄t encuſis ſpinoſuꝫ ꝛ latū ꝛ
nigrū hn̄tis foliū quā ciroſpeletō vocāt ꝛc̃.Hec ēt planta
reperit̃ in ꝯfectiōe antiq̄ dicta chlimax hermaica. Item
albani lactuca aſini que grece vocat̃ anchuſa.

Andachocha qꝛ dꝫ ſcribi cuꝫ.h.s.handachocha quare ibi.

Andrafraxis apud Dya.eſt triplex.alys etiam vocatur no/
minibus vt patebit ſuo loco.

Andragne gre.portulaca vt apud Dy.ſed grecꝰ dicit andra/

chni.vocaᷓ a multis ſpēbꝰ tertia ayzon.⁊ eſt dictu portula-
ca agreſtis.eo ꝙ hꝫ folia ſiſ̾ia portulace.ſꝫ latiora ⁊ maio-
ra ſupra in ayzon.alia tñ planta proprie vocatur portula-
lib.27. ca agreſtis de quo in po.
cap.4. Androſemā ſiue vt aliȷ aſgron.Pli.nō abſiſ̾e ē ypicon.cau-
pꝰ meᵐ. liculis mollioribꝰ denſioribꝰ ⁊ magis rubētibꝰ.folia alba.
rute figura.ſemē papaueris nigri ſiſ̾e.come trite ſanguineū
emittunt ſuccū.gigniᷓ in vineis.fere medio autūno effodiᷓ
ſuſpēdiᷓq̄ꝫ vſus ad purgādū aliū ⁊c̄.idē qđ andreſemon.
Androſemō Dy.q̄ aſquirō dᷓ ſpēs ē ypici.ſꝫ virgis maior ē.
⁊ ſarmētoſa feniceū hñs colorē.⁊ florē mellinū.ſemen ſiſ̾e
ypico.ſed maiꝰ.qđ cū fricatū fuerit odorem reſine emittit.
ſanguineū etiam facit colorem fricatum.vnde androſemō
dicitur ⁊c̄.eadem eſt cū ſupradicta ifra in aſquiron.
Androſemō Dya.aut dioniſia multi ⁊ aſquirō iſtā dixerūt.
ſed eſt dĩa iter androſmō ⁊ aſgron ⁊ ypicon.frutex ē ſemē
minutū hñs ⁊ ſarmētoſa.hꝰ virge fenicei coloris ſunt folia
duplicia q̄ſi rute hñs.que ſi ſoluaᷓ manibꝰ ſuccū eycit ve-
nenoſuꝫ cꝰ virge interualla hñt in quibꝰ ſunt flores minuti
⁊ mellini.ſemen hꝫ in foliculis ſiſ̾ miconȷ nigri cꝰ coma
ſi a digitis ꝯfricata fuerit ⁊ trita reſine odorē faᷓ ⁊c̄.ſic ſe
li.27.ca. Androſaches Pli.herba ē alba amara ſine (hꝫ i v̓o Dya.
4.pꝰme- foliȷs foliclos icuruos hñs ⁊ i his ſemē naſciᷓ.i maritimis
dium. yſtrie.ydropicis daᷓ vrinā nāq̄ꝫ vehemēter ducᷓ.D.eađ vt
Androſemō dixit Ste.vocari didimo maſculus. )(iſte.
Anis. Aneiſum dicit arabs.nos ⁊ grecus aniſum.
lib.21. Anemonis Pli.ſunt q fremō vocāt duo eiꝰ gñā ſilueſtribꝰ
cap.23. p̄ma.altera cultis naſcens.vtraq̄ꝫ ſabuloſis.huiuſq̄ꝫ ſpēs
plures.aut.n.feniceū florē hꝫ q̄ ⁊ copioſiſſima ē.aut purpu-
reū.aut lacteū .hoꝝ triū folia apio ſiſ̾ia ſūt nec temere ſe-
mipedis altitudinē exeūt.cacūine aſpagi.flos nūq̄ꝫ ſe api-
ret niſi vēto ſpirāte.vñ ⁊ nomē accipit.ſilueſtris āplitudo
maior latioribuſq̄ꝫ foliȷs flore feiceo.hāc errore educti ar-
gemonē putāt multi.aliȷ rurſus papauer qđ ⁊ tyā vocamꝰ
ſꝫ diſtō magna:q̄ꝛ vtraq̄ꝫ hec poſtea floret.Nec aut ſuccū
illaꝝ anemonem reddūt aut calices hñt nec aſpagi cacu-
mē ⁊c̄.D.anemonis duo ſūt gñā.agreſtis ⁊ ortiua.Ortiua
āt florē coccineū hꝫ.altera v̓o albū ⁊ lactineū aut purpu-
reū folia miuta ſiſ̾ coriādrū ⁊ diuiſa ñ magni ſtatꝰ.virgas
tenues ⁊ virides hꝫ ſiſ̾ micōiū i medio capitella nigra hñs
⁊ radix ē illi ſiſ̾ oliue nodoſa ⁊ curta.agreſtis v̓o i oibꝰ ma-
ior ē ⁊ foliȷs latioribꝰ ⁊ capitella maiora ⁊ lōga hꝫ florē fe-
niceū vł mellinū pfert.radices ſūt illi tēues plures.Eſt al-
terū genꝰ anemōis viſcide nāe ⁊c̄.⁊ ifra.ſūpſit āt nomen
papauer ꝙ vēto magis apiat florē.ſꝫ vt diximꝰ altera eſt
agreſtis altera vſualis.cꝰ altero cū feniceo colore ſiue fla-
mineo ē.altera q̄ſi purpureo ſiue glauco cū foliȷs trinis i
ſpē apiȷ tenuiter ſciſſis ꝑuis coherētibꝰ tyrſis palmaꝝ q̄tu-
or.aliq q diſcernere noia ipaꝝ neſciūt errāt ⁊c̄.hec planta
ara.dᷓ xachaich ⁊ cōiter vocaᷓ papauer rubeū multi pro
papauere nigro i populeon ſumpſerūt nō ſine multo erro-
re.nam illud frigidiſſimū eſt.hoc vero calide nature.
Aneſis.g.reges.vñ anetica dñt regeꝫ iducētia q̄ anodia vo-
camꝰ.⁊ anetica dies i febribꝰ dᷓ iterpolatiōis liber de doc-
trina.g.aneſis itermiſſio remiſſio reges rfrigeriū pauſatio
Anthiō greci anetū vocāt idē anethyleon oleū ide factum
ara.vero xebeth dᷓ. Anphebe ara.coagulum.
Anfraliafres apud Dya.ſexta ſpēs titimalloꝝ q̄s ipſe dſcri-
bit ꝙ ⁊ dendrodes.i.arboreū vocat ifra in titimallo.
Anfimerina febris.i.quotidiana anfimerinus iterdū repiᷓ
⁊ ē grecū ab amphi qđ eſt circū ⁊ ymera dies eo ꝙ ſingu-
los dies circuit.m.añ.f.g.ſcribitur.
Anforiſmus ſed melius aforiſmus ſupra expoſitum eſt.
Angiologia grece.apud Demoſtenē eſt cyrugia que fit i ar-
terȷs tempoꝝ ꝓpter fluxū lachrymarum.

Angitis vel agnitis ſm Dya.q̄dā ſpēs ſpice nardi.
Anconum Pli.q̄dā omonidā malunt vocare ramoſaꝫ ſiſ̾eꝫ lib.27.
fenugreco niſi fruticoſior eſſet hirſutiorq̄ꝫ odore iocūdo cap.4.
poſt ver ſpinoſa eſt vt etiam ea muria conditur ⁊c̄. v̓ius ſi.
Anicetum apud Plinium quidam aniſum vocant. lib.20.
Anichinos grece ſiccus. cap.17.
Animoda Dya.quā mlᷓti āimodā appellauerūt.virge ſunt pꝰ meᵐ.
ei duoꝝ palmoꝝ.⁊ paulo maiores fruticeſq̄ꝫ virge nodoſe
ſunt in quibꝰ ſunt capitella minora folia minuta ſiſ̾ lenti-
cule aut rute hñs aut loci qui in feno naſcitur.ſꝫ ſunt aſpe-
riora ⁊ pinguia ⁊ ſpiſſa.hanc multi in ſale cōponunt ⁊ cōe-
dunt ſuauiſſime q̄ v̓ge ſpias acutas hñt cꝰ v̓ga alba ē ⁊c̄.
Animō grece papauer rubeum vt ſupra in anemonis.
Aniatos grece incurabilis inſanabilis.
Angelica infra in arcangelica.
Anges infra in emaſum.
Angailem infra in ſpina egyptiaca.
Aniudē p i.ꝯſonās ara.eſt planta cꝰ gūmi ē aſa vt.A.ſuo ca.
dicit.tñ in ca.de cura ydropiſis ꝙ ſiſeleos ē aniudē roma-
norū.Idēq̄ꝫ dicit in ca.de ſiſelcos in ſcđo.Similr habeᷓ i
antidotario dionū Raſis in ꝯfectiōe ad epiſ̾iaꝫ.ſed v̓itas
eſt ꝙ aniudē eſt ſilfium apud Dya.dicit eni ibi ꝙ lachry-
mum ſilfȷ laſar vocaᷓ qđ ē aſa.in ceteris ēt cōcordat cum
ca.de aniudē apud.A.Preterea i capł̾o de agarico vbi.A.
dicit ꝙ eſt ſimile radici aniudem.D.dixit ſilfȷ.⁊ radix hꝰ
plante ara.dᷓ maroch:vt pꝫ p.A.ca.de maroch.⁊ Ser.ca.
de aniude.ꝙ aūt ſiſeleos non ſit ſilfium ſatis conſtat per
D.qui de vtroq̄ꝫ facit diuerſa capitula.
Anodinū mitigatiuū requiē inducēs ſedatiuū a greco ane- Anodino.
ſis qđ eſt requies.inde anetica dies.i.dimiſſoria iterpola-
tionis laboris a morbo.Caſſius felix ca.de tertiana febre.
Anadromon matricis.i.aſcenſus matricis ad ſuperiora.vn-
de Caſſius felix proprio capitulo.
Anofris.g.lupus qui ⁊ licos vocatur etiam.
Anoloſat nomē ponderis eſt idem qđ obolus.
Anonis dixit Step.ꝙ eſt ſpecies acuā.i.acanē.
Anorexia.g.faſtidium cibi quod aliȷ atrophyam vocant vt
Paulus proprio ca.
Anſali ara.apud Haliabatē eſt ſquilla ſed melius anſel.
Antali ara.apđ Haly.ē colognrida ſꝫ meliꝰ andhel vt i ara.
Antera ſemē roſe vocatꝰ eſt illud qđ remanet in autūno.fru-
ctus .ſ.rubeus plenus lanugine circa ſemina.
Antereon Caſſius felix ca.de tuſſi humida gutturis ꝑtē ſub
mento q̄ꝫ greci antereon vocant ⁊c̄.
Autericon apud Dya.ca.de affodillo ē ſemen affodilli.Pli.
idem Step.vero dixit anatericon.
Anteromata grece Alex.ca.de aſclite ⁊ timpanite exponūt
q̄dā ꝙ ſunt tumores cuti ſiſ̾es ⁊ aliq tūores ſine dolore.
Anti greca prepoſitio.cōtra ꝓ ꝓpe ſignificās āti ſcribunt et
andi ꝓferūt.nā q̄ñcūq̄ꝫ.n.añcedit.t.illđ.t.tradit i ſonū.d.
littere vt ſcribūt antichriſtus ⁊ ꝓferunt andichriſtus.
Antias Paulus eſt inquit tumor durus pariſtinō quid eſt
pariſtinon infra ſcies. Antichiſis grece limacia.
Antidotū liber de doctrina greca.antidotos remediuꝫ me-
dicamen leuamen adiutorium.
Antidotum giſi Alex.cap.de frida diſtemperantia epatis
faciēte diſſinteriam.
Antidotū marcelli idē ca.đ potiōibꝰ ꝯpoſitis ad colicam.
Antidotum eradion idem ibidem.
Antiſabare dixit Step.ꝙ ē buſadi.i.corallus.
Antim algēde heduſter ara.teſticuli caſtorei Step.
Antillillis exponit Step.ꝙ eſt ſaterceliſſum.
Antilios grece apud Dya.genera eius duo.vna ē que folia
lenticule ſiſ̾ia hꝫ ⁊ aſtā altā duobꝰ palmis erectā cū foliȷs
mollibus.radix eſt illi minor ⁊ tenuis naſciᷓ locis erboſis

ꝛ ſolarib⁹ guſtu ſalſa.altera ē q̄ folia ꝛ aſtaꝫ ſil̃es camepiti
bꝫ ſed aſpioꝛa ꝛ minoꝛa floꝛē purpureū.ꝛ odoꝛē grauē.ra-
lib.zi. dix eſt cicoꝛee ſil̃is ꝛc̃.Pli.eadē de ipſa ſed antalū vocat.ꝛ
cap.29. vt alij antulū.p̄maꝫ vero ſabuloſis locis naſci dicit ſcđaꝫ
ſaxoſis cetera conueniunt.hoc eſt qđ.A. ʒabarath vocat
vide ca.amboꝛum ſimul.

Antilops grece Pau.ē apoſtema lachꝛymalis maioꝛis ocu
li anteq̃ vlceret̃ ꝙ poſtq̃ vlcus fuerit egilops dr̃.ēt infra
egilops ꝛ infra in antinops a Demoſtene.

Antiminō apud Dya.vocatur mandragoꝛa.

Antimis que camōilla Dya.antimis ſiue leucantimis , ꝛ ca-
mōilla quā alij etiā bōidez vocāt:eo ꝙ verno tp̄e floꝛeſcat
ſiue colligat̃ ad vſū.alij camemillō.eo ꝙ odoꝛē ſil̃eꝫ mali
matiāi hēat.alij melatemō vl̃ criſocomē.h⁹ herbe tria ſſ̃ ge
nera.ī floꝛe habētia diſtātiā.aſte ſūt illi duoꝝ palmoꝝ fru
ctuoſe ramulos multos cū vimib⁹ plimis ac tenuib⁹ folia
gn̄ant̃ trina.ꝑua atq̃ anguſta ꝛ tenera ſupius capitellū cū
q̄dā rotūditate hn̄s deitus aureū floꝛē q exteri⁹ folioꝝ am
bitiōe cigit̃ alboꝝ aut melini aut purpurei coloꝛis magni-
tudini rute ſil̃antiū.naſcit̃ vͦ locis aſperis ꝛ circa vias ꝛ ſe
lib.zi. mitas.colligr̃ i ve ꝛc̃.Pli.mira antimidis nā ꝙ a ſūmo flo
cap.17. re īcipit cū cetere q̄ ꝑticulatiꝫ floꝛē ab vna ſui ꝑte icipiant
ꝛc̃.Step.antemis ſcripſit coꝛrupte ꝛc̃.đ noib⁹ ſupꝛadcis a
Dya.ſic ōbes expōere.erātemō purpureū floꝛē hꝫ.q̄ albuꝫ
leucātemō que citrinuꝫ totum ſine albedine criſantemō.ꝛ
hoc ſonat i greco vocabulo.

Antimoniū medicia ocularis gre.ſtilb⁹ ꝛ aliq̄n ſtibi⁹ Dya.
ſtilb⁹ foꝛmoſus ē q lucidus ꝛ q radioſus pꝫ cū fract⁹ fuerit
ꝛ guſtu ſalſus nihil hn̄s terroſuꝫ aut ſoꝛdidū . ꝛ q fragilis ē
hūc multi obtalmiō vocāt.ei⁹ aliđ tradit̃ femia qđ ē pōde
re graui⁹.aliđ maſculus pōdere leui⁹ ꝛ aſpius ꝛc̃.ara ēt hio
miū ē ſic̃ ꝛ apđ grecos.nā vocāt althynach poſt antimoniū
ꝛ cohol ꝑꝑ pꝛopꝛietatē quā habet in ocularibus medicinis
ſicut ꝛ grecus obtalmiō eadem ca.

Antinops ꝛ egilops.Demoſtenes ē collectio circa āgulū ma
ioꝛē oculi q̄ ſi hūoꝛē tenuerit clauſum ꝓꝑo noie antipos a
plimis appellat̃.ſi āt inflatiōe euāta digitis ipꝛeſſa ꝑuo ce-
dēs reuertit̃.egilops appellat̃.ſꝫ antinops a vicinitate ocu
li nomē accepit egilops a ſil̃itudie capꝛaꝝ q̄ ſꝫ āgulos ocu
loꝝ nāles habere videt̃ inflatōes ꝛ ce.ſupꝛa vide i ātiops

Antion apđ Dya.dr̃ plāta vn̄ colligit̃ laudanuꝫ vt pꝫ i ca.đ

Antipaſis ꝯria ꝯuerſio ſeu aduerſa tractatio grece.)( ciſcos

Antipatia grece exhibitio alicuius medicine ad obtūdendā
lib.24. violentiam alterius ꝑexhibite medicine Pli.
cap.9. Antira Paul⁹ ca.đ cataro.qd ſit neſcio niſi foꝛte ſemē roſe.

Antirenū ātiqu⁹ liber đ ſimplici medicia ē plāta q̄ ciocepha
luꝫ dr̃.i.canis caput ramoſa ꝑ totos ramos folia minuta ꝛ
oblōga ꝛ dēſa.floꝛē ꝑuū coloꝛe auroſo hn̄s ſemē vitulinis
lib.25. narib⁹ ſil̃e ꝛc̃.Sꝫ Pli.antirinū ſiue ꝑatinū liniſagria ſil̃is
cap.9. lino.radice nulla.floꝛe iacinti ſemine vituli narium ſil̃e
ultra me ꝛc̃.liniſagria eſt dictu linum agreſte.
dium.

Antirinō Dya.aut araninō quā mlti lignidā agreſtē dixer̃t
herba ē ſil̃is anagalidi folijs ꝛ aſtis floꝛes hꝫ crocios aut
purpureos minutos pꝛo qua re lignis agreſtis dicta eſt.ſe-
men eſt illi ſimile oſcoꝛdo et cetera.

Antiſpodia apđ Dya.ē cinis ex folijs ſtipticis vt oliuaꝝ ꝛ ſi-
miliū fact⁹.ꝛ vocat̃ ſic eo ꝙ ꝓ ſpodio.i.tutia ponit̃. ꝙ ſpo-
dius ſit tutia infra vide in ſpo ꝛ pomfolix.

lib.22. Antopir⁹ pāis apđ Pli.i.fermentat⁹ ꝛ ē grecū q̄ſi ꝯri⁹ opiro
cap.25. Antora herba ꝯria toꝛe venēoſiſſime herbe oīa aīalia ꝑimē-
in me⁹. tis.ſꝫ antoꝛa ē vt tyriaca ꝯ ipaꝫ ambe folia rotūda multuꝫ
ſciſſa.ſꝫ toꝛe maioꝛa folia ꝛ tota ēt plāta radicē longā geni-
culatā et groſſitudine pollicis vel plus nigrā cauernoſam
Antoꝛa duas radices hꝫ ꝑuas ſic̃ ſatiriōis ſil̃es nucleis oli-
uaꝝ.vna ē pinguis alia extenuata amari ſapoꝛis ꝛ magne

virtut̃ Butanicus đ vtraq̃ ꝓꝑa fac̃ ca.ꝛ ꝓꝑetates deſcribit.

Anthos gre.flos.idē aloſanthos ſalis flos vt ſupꝛa.verū lati
ni appꝛopꝛiauerūt h̄ nomē floꝛi roꝛis marini . ide dyantos

Anthraches gre.pꝛune carbōes icenſi anthra )( confectio.
kia pꝛuna ſingulare ipſius inde antrax.

Anthrax cum.h.debet ſcribi carbunculus.

Anthrakion vocāt gēmam carbunculum anthrachion etiā
vlcus oculi de quo infra in vlcus.

Anthracoſim Demoſtenes vocāt greci ruboꝛē nimiū palpe
bꝛarum ꝛ ex longo tp̄e lippiētium. lib.13.
Antroadis Pli.ſi i macedonia bꝛeuis arboꝛ atq̃ fructicoſa cap.6.
i Damaſco ſyrie magna māes ei admodū lēta ac fidelis ac
vetuſtate nigri ſplēdoꝛib⁹ flos racēoſus oliue mō .ſꝫ rubēs
folia dēſa fert ꝛ folliculos mittētes q̄dā aīalia ceu culices
lētoꝛēq̃ reſinoſuꝫ q ꝛ coꝛticē rūpit ſtruria maſcula fert ſte
rilis femia folio vlmi paulo longioꝛe ꝛ piloſo folioꝝ iter ſe
ſemꝑ ꝯrijs pediculis gracili bꝛeuiq̃ ramo pelles candide
ꝯficiūt̃ his.ſemē lētis ſil̃e cū vna rubeſcit qđ vocat̃ ros me
dicamētis nec̃ariū ꝛc̃.ē ſumach qđ ros ſyriac⁹ dr̃ infra.

Anthropomoꝛfō.dr̃ mādragoꝛa apđ eos.ſ.q putāt radicē ei⁹

Anuleſat.i.obul⁹ pōderis nomē đ q̄ ifra.)( figurā hoīs hr̃e.

Anzarut vel anzaroth ara.ſarcocolla a.g.angelut.

Anzerutuꝫ ſcripſit Step. Aoꝛia grece imaturitas.

Apaki grece longum inteſtinū vt in libꝛo de doctrina greca.

Apala oua.i.mollia nam apalotis mollicies apallos mollis
leuis tener apala mollia ꝛc̃.

Aparine Dy.quā greci phylo ātropon vocāt.latie purpurea
vl̃ lappago dr̃ herba ē vͥgas mltas ꝛ lōgas habens ꝛ q̄dra-
tas ꝛ aſꝑas.folia rara ꝛ i oꝛdie poſita.ſemē ē ei albū ꝛ rotū
dū ꝛ durū ꝛ ꝑuū ꝛ i medio ꝑtuſatū ſic̃ vmblicū.floꝛē hꝫ al-
bū folia cui⁹ veſtib⁹ trāſeuntiū iherēt ꝛ ob id filoantropos
dr̃.naſcit̃ circa muros ꝛ oꝛtos ꝛc̃.Pli.aparinē aliq onfaco- lib.27.
carpō alij phylātropō vocāt rāoſaꝫ yrſutā ꝗnis ſenis ve in cap.5.
oꝛbē circa rāos folijs ꝑ iternalla.ſemē rotūdū durū ꝛ ꝯca- in ꝑn⁹.
uuꝫ ſubdulce.naſcitur in frumentario agro aut oꝛtis ꝑrati
ve aſperitate veſtium tenaci. lib.24.
Apendix Plinius eſt ſpina ſic dicta.quoniaꝫ bacce puniceo ca.13.an
coloꝛe in ea apendices vocātur que laxatiue ſunt. me^m.

Apentiſmon grece.Alexan.inteſtinum rectum ca.de diſſin-
teria.Item de tenaſmone.

Apepſia grece.incrudatio indigeſtio liber đ doctria greca.

Apia mala dulcia valde me teſte q̄ Paulus laudat ca.đ ſꝑu
to ſanguis.Itē Pli.ab apia đ gente claudia nōiata. lib.15.
Apiaſter vocatur a quibuſdam apium riſus. cap.20.
Apios ſiue camebalanos ſiue rafanus agreſtis.aſtas hꝫ qui i me⁹.
q̃ vl̃ tres viſcoſas ꝛ teneras ꝛ ruffas.folia ſſ̃ ei rute ſil̃ia lō
ga vͥidia ꝛ ꝑua fruct⁹ ſiue ſemē ꝑuū c⁹ radix ē affodilo ſil̃is
obꝛotūda ſil̃is pile lacrimo plēa a foꝛis nigra it⁹ alba.ra-
dices ei⁹ due ſūt ſuper terrā ꝛc̃.Dya.vomica eſt. hec a Pli lib.26.
vocatur apꝛoſcilla vt infra. ca.8. vl-
Apyretros grece ſine febꝛe ſine feruoꝛe Hali.ad glauconem tra me^m.
ca.de ꝑiodicis febꝛibus in generali.Item liber đ doctrina
greca apirektos ſcripſit aurir apꝛion non calefactum.

Apiſton Dya.ariſtologia dicitur a grecis feta logos apiſton
eo ꝙ fetis ſit apta ꝛc̃ infra in ar.

Apiū.Macer.Eſt apiū dcm̄ ꝙ apex hāc fere ſolebat.Victo
ris veteꝝ fieret dū moꝛe triūph⁹.ara.dr̃ karas.ſꝫ grece ſeli
no.Cui⁹ duo ſūt gn̄a domeſticū.ſ.qđ ē notū.ꝛ agreſte.Sed
agreſtis quiq̃ ſūt ſpēs ydroſelinō.i.aq̄ticū apiū. yposelinū
qđ ꝛ macedōicū dr̃.vl̃ vt latini olixatrū ſꝫ Dya.tertia oꝛio
ſelinū ꝛ ē dcm̄ mōtanū.q̄rta ꝛ petroſeliuꝫ dcm̄ a petra. vel
petroſuꝫ.quita ſmirion de q̄ Dya.ꝓꝑuꝫ fac̃ ca.ſꝫ a Serap. lib.20.
iter ſpēs apij pōit̃.Itē cerefoliū ab Yſaac i dyetis ꝑticl̃ari cap.11.ꝛ
bus iter ſpēs apij pōit̃.De his oīb⁹ i ꝓꝑijs locis iterū ſue lib.19.
nies.Pli.apiū ingt cōmune diſtiguit̃ ſexu.Nā Criſpus fe- cap.8.

ſpūs feminā eē dic̄ criſpiorībꝰ folÿs ⁊ duris et groſſo caule
ſapore acri et feruido. Dyoniſius marē nigriorē breuioris
radicis vermicl'os gignētē ⁊c̄. ⁊ īfra. ē ⁊ oliꝑatrū qd̄ hipoſe
linū vocant. ⁊ īfra. q̄rtū genꝰ ex eodē faciūt aliq̄ oreoſeliuꝫ
alio frutice recto ſeīe cimīo ſil'e. ⁊ īfra. ⁊ ē orioſelinū. ⁊ īfra. ⁊
cap.iz. alio gn̄e petroſelinō qdā appellāt in ſaxis natū. ⁊ īfra addi
derunt qdā opoſelinū differēs breuitate caule ſatiuo radi-
lib.ig. cis colore ruffo ⁊c̄. Jtē idē ſupra de ſpōte naſcentibꝰ plātis.
capl'o.8. Jd.n.iq̄t qd̄ ſpōte ī hūidis naſcit̄ helioſelinū vno folio nec
yrſutū rurſus ī ſiccis yposelinū pl'ibꝰ folÿs ſil'is helioſelino
tertium eſt oreoſelinum cicute folÿs. radice tenui ſemine
aneti minutiore tamen et cetera.
Apiū raninū gre. dr̄ vatrachiō. Dy. botarchiō ſcribit ⁊ diſtin
guit eiꝰ ſpēs vt īfra ī bo. latini vō ī tres ſpēs diuidūt. ſ. rāinū
riſus et emoroydarum.
lib.24. Apochinus. Pli. frutex ē folia edere hn̄s molliora minꝰ tn̄
cap.ii. lōgis viticl'is. ſemīe acuto diuiſo lanuginoſo graui odore ⁊
ultra me omnes quadrupedes necat in cibo datum et cetera.
dium. Apocruſticū. g. repcuſſiuū redarguēs vt Dya. et Caſſius fe
lib.io. lix ca. de oleo mirtino.
cap.59. Apodia gre. Pli. ⁊ ciſpēdi vocan̄t aues ſil'es yrundibꝰ. ma
iores tn̄ plurimuꝫ volantes ſic dicte quia vſu pedū carent
⁊c̄. apud nos dardani vocantur vulgariter.
Apodiſmō gre. ābulatio retrograda Demoſtenes ca. d̄ cuſto
Apoflegmatiſmꝰ d̄ductio flāt'l a capite. ſiue ipꝫ )( dia oculoꝝ
medicamē h̄ faciēs. ſ. p os vel nares vt ſūt caputpurgia et
Apoya. g. ſine q̄litate ſenſibili vt īſipida )( gargariſmata.
Apollinaris a quibuſdam dicitur mandragora. ſic dicta: eo
q̄ apollo dicitur inueniſſe ⁊ aſclepio tradidiſſe.
lib.25. Apollinaris tamen ſꝫ Pli. vocatur iuſquiamus apd̄ quoſdā
cap.4. que grec. iuſquiamos alÿs nominibus vocan̄t vt infra. in iu.
v̄ſus fi. Apomellis grece ē q̄ndo fauus mellis in aqua lauatur. aqua
illa mellita apomellis dicitur vt Dyaſte. ſuo ca.
Apogmatos ī antidotario vl'i ī ꝯfectōe ēpl'i dcī didaſcalia ex
pōit̄ ſordicies nauis ītelligēdo raſurā exterioris. ptis infra
Aporēa dicebāt antiq̄ cū p̄ pminē )( vocat̄ a Dya. apozima
tes fiunt oculi velut ex vomitu vel aliquo alio huiuſmodi
deinde fiunt concaui. Demo.
Aporeſis Demoſtenes dicūt greci eruptionem anguli oculi.
Aporiſma Cōſtātinꝰ ī pātegni. ē collectio ſanguis ī aliq̄ mē-
bro extra venas nō putrefacti maxime ſanguis arterialis.
Apoſtaſis vel apoſtaſeos gre. apa. Caſſius felix collectiōes
gre. apoſtaſeos vocant.
Apozias grece deferueſcētes. apozeo deferueſco.
Apozzima decoctio diuerſaꝝ mediciaꝝ. ſ. aquā ī q̄ coquūt̄.
Apozima Dya. pix q̄ d̄ naui radit̄ quā greci apoxiam vocāt.
Aproximerō expōit̄ ī paſſionario q̄ ē īpotentia venerei actꝰ
lib.26. Aproſcilla ſiue rafanoſagria. Pli. iūcos duos ſiue tres ſpar-
cap.8. git ī terra rubēt'l folia rute. radice cepe ſꝫ amplior. q̄re qdā
ultra me raffanū ſilueſtrē vocāt. ītus hꝫ māmā candidā extra corti
dium. ces nigros. naſcit̄ ī mōtibꝰ aſperis aliq̄n ⁊ herboſis purgat
ſuperiꝰ ⁊ inferius ydropicis apta hec apios Dya. vt ſupra.
Apſynthyō dicūt. g. nos abſynthium.
Apta gre. expōit Dyaſ. ca. d̄ tribulo q̄ ē putredo. Oribaſius
vō ca. de vlceribꝰ oris. q̄ āt iq̄t ī ſūmitate oris vlcera naſcūt̄
q̄ greci aptas vocāt ⁊c̄. Cornelius celſus ea iq̄t q̄ ī ore vl-
cera mala fiunt aptas vocāt.
Aqua imbrilis. i. pluuialis ab imbre. Caſſi. felix d̄ egritudini-
bus oculorum ⁊ Demoſtenes ad cōficienda colliria.
Aquā maris in mediterraneis nō habētes ſextariū ſalis ī q̄t
tuor ſextarÿs aq̄ ſalſiſſimū mare facere potuerūt. viꝫ nāq̄ꝫ
⁊ nāꝫ ſalſiſſimi mar'l īplet mediocriſſimā āt putāt ſupradi
ctaꝫ aq̄ mēſurā octōis cyatis ſalis tēperari q̄niā ita neruos
li.3i.ca. calefac̄ ⁊ corpus non exaſperat. Pli.
6.in fi. Aquebalā venā iubet flōtomari Haliabas ī pluribꝰ locis q̄
vr̄ ciuilis. nā ī ca. febris cōtinue p̄mo iq̄t ſo ⁊ tertio q̄ mo
uet̄ die oīno vtat̄ ſanguis miutiōe aquebale ⁊ baſilice ⁊c̄.
Aque elmelich ſcripſit Ste. p achile melich ⁊ ē mellilotuꝫ.
Aqueſutum ſcripſit Stephanus pro cuſcuta.
Aquelogos Plinius folia ſūt ei maiuſcula q̄ꝫ edere quinq̄ꝫ lib.26.
aut. vÿ. ſubalbida a terra ſupne pallida. ſine caule ſine flo- cap.6.
re ſine ſemine radice tenui et cetera.
Arachide archos Plinius habent ambe radices ramoſas li.2i. ca.
ac multiplices nec folium nec herbam vllam aut quicquā i5. ante
aliud ſupra terrā habent hec manduntur ⁊c̄. mediuꝫ.
Aranea vocatur gre. ſphalagion. ara. vocatur rutela.
Araneas Caſſius felix araneas greci a ſerpēdo qd̄ erpē dicūt
nos āt ſil'r latino ſermone a ſerpēdo ſerpuſculos nomiamꝰ
Aratilli dicun̄t porri vinee gre. ampeloꝑaſon vt ſupra.
Arbor cimicū quā dirdar. A. vocat ē vlmus vt dicūt pl'a eiꝰ
Arbor marie apd̄ Auic. ē bucormarie quod ē )( gn̄a ſꝫ Pli. lib.i6.
dcm̄ ſūigiū vl' vapor marie. vex apd̄ Sera. ē plāta quā. D. cap.i8.
libanotis vocauit. et omnes dicūt q̄ habet tres ſpecies. cō-
plementum huius quere infra in libanō ⁊c̄.
Archangelica qdā vrticā mortuā dicūt. alÿ ſil'em vrtice. ſed
mihi oſtēſa fuit q̄dā habēs folia ſil'ia celidonie. niſi q̄r non
ſunt ita pīguia ⁊ obſcurioris viriditat'l. alÿ angelicaꝫ dicūt.
Arceotides. g. fructꝰ iunipi vt pꝫ p Dya. ca. d̄ iūipo. Jtē Alex.
ca. vt nō cadāt capilli idē. Et ī li. de doctria greca. arkeutos
eſt arbor iuniperÿ. arkeutides fructꝰ eius vt infra.
Arceotica Alex. ca. d̄ fluxu capilloꝝ idem qd̄ ſupra.
Arciotidos in. vÿ. Johis Sera. in cōfectione d̄ luto lactuce.
dic̄ q̄ ſūt grana cedri vl' iunipi. qd̄ veriꝰ ē corrupte ptulit.
Arcion. Pli. g. ſic vocāt plātā folia habētē maiora ēt cucurbi li.25. ca.
tis ⁊ yrſutiora nigrioraq̄ꝫ ⁊ g̊ſſiora radicē albā ⁊ grādē ⁊c̄. 9. ante
Dya. arcion pſopidia aut pſopiō dn̄t. folia cucurbite ortīe mediū.
ſimilia hꝫ ſꝫ duriora ⁊ maiora ⁊ nigriora ⁊ aſpera. aſta eſt
maior cū folÿs radix maior ⁊ alba ⁊c̄.
Arctiō Pli. aliq̄ arcturiō vocāt. ſil'is eſt verbaſco folÿs niſi lib.27.
q̄ yrſutiora ſ̄t caule lōgo molli ſeīe cimini. naſcit̄ ī petroſis cap.5.
radice tenera alba dulciq̄ꝫ. decoq̄t̄ ī vīo ad dētiū dolorem
Dya. arciō aut aſturiō ⁊ iſta folia ſil'ia flōmo. hꝫ. ſꝫ rotūda
⁊ aſpa. radix mollis ⁊ alba ⁊ dulcis. aſta lōga ⁊ mollis. ſe-
men cimini minoris ſimile ⁊c̄.
Arcolabū Demoſtenes ē grece ferreū inſtrumētū cyrugico
Archos grece podex anus. )( rū ad aliq̄d apphēdēdū.
Arcuatus morbus dicebatur ab antiquis icteritia a varieta
te coloris vt yris. alÿs ēt nominibus vocatur vt īfra. in yc.
Arcꝰ apd̄ Paulū dr̄ anꝰ podex. c. d̄ exitu ani ⁊ ē a gre. arcos.
Arenos thus in antidotario Oribaſÿ in tyriaca eſt maſcu-
lum thus. nam aryn. g. maſculus.
Areotica. g. rarefactiua. Alex. ca. de caſu capillorum.
Areſtiō. g. expōit Ste. ī ſynōimis q̄ ē ara. buſinū vtrūq̄ꝫ cor
Aretica. g. v̄tuoſa. aretipraxis vtꝰ iduſtria. )( ruptū puto.
Argalia iſtr̄ꝫ quo liquores inÿciun̄t ī veſicā qd̄ ſiringa dr̄.
Argemon. g. eſt tertia ſpēs vlceruꝫ cornee apud pau. īfra in
botrion. Jtem infra in vlcera.
Argemonia Pli. folia hꝫ eq̄lia diuiſa apÿ mō. caput ī cauli- li.25. ca.
culo papaueris ſilueſtris radicē hꝫ cꝰ ſucꝰ ē crocei coloris 9. ī pn°.
acris ⁊ acutus. naſcit̄ in areis apd̄ nos. noſtri tria gn̄a eiꝰ fa
ciunt ⁊ id multū pbant cuius radix thus redolet ⁊c̄. Dya.
argimoniam vocat. Jſta. n. lr̄a. H. apud grecos cum in lati
num vertitur nunc. e. nunc. i. ſonat.
Argimonia q̄ eadē ē. D. herba oībꝰ nota q̄ ferraria mior dr̄
ſil'is ī oībꝰ agreſti papaueri vl' amoni herbe. ſꝫ diſtiguit̄ q̄
caput ſupius latius hꝫ ⁊ ſeriꝰ floreſcit. ⁊ neq̄ꝫ ita feniceū fac̄
florē ſꝫ croceū. radix ē illi de ſurſū rotōda ex qua dimittit
croceū ſucū acrioris virtutis q̄ cōuenit oculorū nebulis ⁊
argimōi ī oculis nominate paſſioni. naſcitur ī cāpis vl' cir-
ca ſepes. cꝰ radix greco noīe eupatoriū dr̄. eo q̄ diuretica ſit

ſpēs:quarum vna fit ex kali vnde fit ſal alkali.
Aſogiros dicebat greca herbaria ꝙ ē plāta que hꝫ folia ſil'is folijs rute ꝓferens ſemen in tecis: quā dum comedunt capre habent lac valde laxatiuum: quā puto rutam caprariā.
Aſolipidios expōit. S. ꝙ i ara. vocaꝭ catatbā vtrūqꝫ ignoro
lib.iz. cap.z5. Aſpalatos ·Pli. naſciꝭ vbi ⁊ ciperus arbor ſpina cādida magnitudine arboris modice. flore roſe radix vnguētis expetitur tradūt i q̄cūqꝫ fructice curueꝭ arcꝰ celeſtis eādē quicūqꝫ fit aſpalati ſuauitatē odoris exiſtere. ſed ſi in aſpalato ienarrabilē qdā eū eriſceptron vocāt. alij ſceptrū beliſei cꝰ ꝓbatio eſt i colore ruffo vel igneo tactu ēt ſpiſſo ⁊ odore caſtorei i egypto naſciꝭ ⁊ i aaron peiꝰ q̄ꝫ lidiū maiorib' folijs ac varijs. illa breuia ac miūta ⁊ odorata ⁊c̄. eſt aſpalium ⁊ darſiſſaam de quo immediate.
lib.iz. cap.z5. Aſpaliuꝫ i ꝟo exēplari ē aſpalatū vt ·Pli. ⁊ ſcribiꝭ i multis antiquis antidotis aſpalatū corrupte. D. naſciꝭ in aſia ⁊ rodo cuiꝰ ſpēs due ſūt. Eſt. n. vna ſpinoſuꝫ fructicē ⁊ thyrſuꝫ grauē habēs ⁊ cū ꝺponiꝭ cortex appet coloris purpurei l' rubei ſolidū bōi odoris ſaporis amari. Alia ſpēs hꝫ lignū groſſū albū aſpū ñ odorifex debilis ꝟtutis ⁊c̄. hec vocaꝭ apꝺ arabes darſiſſabā vt appꝫ ꝑ cōcordiā Auicēne i illo. ca. ⁊ ꝑ Sera. ē eadē q̄ aſpaltos ſupra a ·Plini. dꝛ̄. Ste. ēt i ſynōimis aſ-
lib.iz. cap.z5. palatos ē darſiſabā, ⁊ qdā ſuꝑ hoc addit ꝙ hꝫ florem croceuꝫ. ⁊ ex ligno eiꝰ fiūt caſule ⁊ nominaꝭ i barbaria aſdani.
Aſpaltū. Dy. eſt bitumē iudaicū aliud ē aridū aliud liquidū Sed aridum gignitur in iudea fenice ſidonia qꝺ eſt ꝑmū ⁊ tondi pōt vt cetera pigmenta. Liquidū ꝟo gñatur in babilonia ⁊ appolonia ⁊ ſicilia. reperiꝭ aūt inatās in fontibꝰ ⁊c̄.
lib.35. cap.i5. ·Pli. bitbuminis ſulphuris ꝓxima ē nā eſt velut limꝰ a iudee lacu emergens in ſyria circa ſydonē opidū maritimuꝫ. Spiſſatur nāqꝫ ⁊ in dēſitatē coit. Eſt ꝟo liqdū bitumē ⁊ acchytium ⁊ qꝺ a babilōe inuehiꝭ ibi qdē ⁊ cādidū gignitur liquidū eſt ⁊ apollonaticū q̄ oia greci piſſaſpalton appellāt ex argumēto picis ⁊ bitūmis. gignitur ⁊ pinguis liquoris i ſicilia agrigentino fonte inficiens riuum. incole hic arūdinū pāniculis colligunt citiſſime ſic adherēs. oēs vtūtur eo ad lucernaꝝ lumina oleiꝰ vice ⁊c̄. ⁊ ifra naphta bituminis generibꝰ aſcribitur. veꝝ ardēs eiꝰ nā ⁊ igniū cognata ꝓcul abeſt ab omni vſu ⁊c̄. aſpaltū qꝺ ⁊ bitumē iudaicū ⁊ ſtercꝰ demōis vocaꝭ a qbuſdā ē naphta ⁊ petroleū vniꝰ gñis ſꝭ ꝺ
Aſpagus. i. ſpagus. Dya. aſparagus aſpratilis )( naphta ifra. quā multi miacāton aut ymō appellant ⁊c̄. aſpratilis dꝛ̄ qꝛ
lib.i9. cap.8. poſt. mediū. aſper. ·Plinius ſilueſtrē ſparagū aliq corudā aliq libicū vocāt. attici ormiꝫ ⁊c̄. ·Paulꝰ ꝺ cura ēpicoꝝ eliū aſpagū vocat. ⁊ ara. vocaꝭ haliū: q̄uis vulgo ſepe abarāgi dicaꝭ ⁊ vtrāqꝫ
Aſpagus apꝺ Ga. li. ꝺ cibis vocaꝭ ois ſūmitas )( a greco. plāte dū ē i teneritudie. ſua ſic ē aſpagi ſūmitas qñ cōediꝭ.
Aſparos i antidotario yli in ꝯfectiōe mitridati mioris puto aſparagū niſi adiectiueꝭ ꝓcedenti qꝺ ē millilemine aſparos.
Aſpis grecum eſt.
Aſplenō. D. aſplenō aut ſcolopēdria aut ſpleniō folia hꝫ ſcolopendrie venenoſe ſil'ia. naſciꝭ locis ſaxoſis vel pietibꝰ ⁊ ex lapide fabricat] folia eiꝰ ſꝭ mlta ex vna radice aſcēdētia diuiſa ſic polipodiū ſubtꝰ rubea ⁊ aſpera ſemꝑ viridia. ē ꝟo ſine aſta ſine flore ⁊ ſine ſemie ⁊c̄. ꝑ deſcriptionē eiꝰ arbitratus qdā ē ꝙ hec eēt quā moderni vocāt ceterach ⁊ ipaꝫ ꝓ ſcolopēdria accipiebat. verū i libris antiquis ⁊ grecis vidi depictā eā hꝫ formā eiꝰ quā linguā curuinā dicūt excepto
lib.z7. cap.5. in vno antiq̄ libro vbi erat iſtiꝰ figure quā. D. ꝺſcripſit. ·Pli. aſplenō ſūt q hemionon vocāt folijs triētalibꝰ multis radice limoſa caueruoſa ſic filicis candida hirſuta nec cauleꝫ nec florē nec ſemē hꝫ. naſciꝭ i pietibꝰ opacis hūidis lauda-
Aſpratilis. i. aſꝑ ide diç. D. ſpagꝰ aſpratil )( tiſſima i creta ⁊c̄. vt ſupra, qꝛ aſꝑ eſt inde piſces aſpratiles vt apꝺ Joanniciū
.i. aſperi. ſ. ſquamoſi. Theodorus priſciamus ca. de egritudinibꝰ epis de piſcibus aūt ingt aſperos comedant.
Aſpros. g. albus ſil'r ⁊ leucos.
Aſquiron. D. ſiue androſemon ſpēs ē ypici vt. ſ. i androſemō apꝺ Sera. ēt affirmaꝭ. ſed arabs volens dicere aſquiron
Aſrēgi ara. ē miniū qꝺ ex ceruſa fit ꝑ ꝺcoctio )( dixit aſhiracnem ⁊ vocant ſirengi vt apud. A. ⁊ azareon.
Aſta alexādrina apꝺ. D. dicitur camedaſnes vt ifra ſuo loco
Aſtacia. g. locuſta piſcis q caraunꝰ dꝛ̄. Alexā. ca. de dieta melācolicoꝝ. li. ꝺ doctria greca aſta koſichitis. locuſta. piſcis. lib.z3.
Aſtacoduꝫ ſcripſit Ste. ꝓ ſticados. Aſter. g. ſtella. cap.z.
Aſtafida ſꝫm ·Pli. vocant greci vuam paſſam. in ꝓnᵒ.
Aſtaration ara. yringus. due ſūt ei ſpēs vt pꝫ ꝑ Sera. apꝺ. A. li.zz.ca
ſcribiꝭ atratiſus ⁊ male. nā i ara. ſcribitur aſtaracos. ·Pli. 8. i ꝓnᵒ.
Aſter ·Pli. planta q̄ a qbuſdā bubenion dꝛ̄. qm̄ preſentaneū lib.z7.
remdiū ē. cauliculis folijs oblongis duobus aut a tribus i cap.5.
cacumine capitella ſtelle modo radiata ⁊c̄.
Aſteratica ara. bubomon dicūt virga ē ei lignoſa q̄ ſuꝑ ſe hꝫ florē mellinum ſicut antemis ⁊ capitellum diuiſum folia aſteri ſil'ia. ſed ad radicem folia ſunt illi longa ⁊ aſpera.
Aſterice apud ·Pli. vocatur. dyacodion ⁊ dyacomidion. lib.z0.
Aeſtrion liber de medicia antiqua. Romani ingt inguinalē cap.i9.
dicūt. naſciꝭ iter petras ⁊ loca aſꝑa. hec herba nocte tanq̄ꝫ in fi.
ſtelle in celo lucet adeo vt eam vidēs ignorās putat ſe fantaſma videre. a paſtoribꝰ maxime vꝛ̄ ⁊c̄.
Aſter platodes. g. talk ⁊ ſonat ſtella lata vel dilatata apꝺ. D. giſamia ⁊ giſaſteros: qꝺ ē dcm̄ ſtella terrea vl' terra aſtrea
Aſtochodos. ara. ſticados grecum imitatur.
Aſtigar ara. A. in. ij. planta quam ipſe comparat ad aniudem ꝙ eſt ſilfium vt ſupra.
Aſtorach ara. a greco ſtorax. naꝫ arabes mihera dicunt. A. de ipo tria faꝭ ca. vnū i lr̄a alif i q̄ ſic habetur i ara. aſtorac. dixit. D. ꝙ ipa ē ſpēs miha ⁊c̄. ⁊ miha ara. ē ſtorax ⁊ ꝑꝑ hoc faꝭ aliꝺ ca. in lr̄a min qꝺ incipit ſtorax. ⁊ i ara. eſt miha. Itē tertiū in ca. lr̄e lē eo ꝙ ſtorax liquida dicitur ſigia cuius arbor ara. vocatur lubrie ſicut in lr̄a pꝫ.
Aſtracū ē pauimētū domꝰ. Alex. ꝟo ꝓ pauimento ipiꝰ laris accipit ca. ꝺ diſſiteria. deꝭ ingt ſcropia piſcis aſſata i aſtraco
Aſtrafacus ſcripſit Ste. ꝑ andrafaxis ꝙ ē atriplex.
Aſtractis. g. yringi infra in atraciſus. lib.z6.
Aſtraſialus ·Pau. in ca. de dolore ventoſo vētris porcinus cap.8.
aſtragalus adhuſtus ⁊c̄. ꝙ ē calcaneus porci vel talus. circa.
Aſtragalus ·Pli. ē herba q̄ folia hꝫ lōga iciſuris mltis obliq̄ ꝓncipiū.
circa radicē caules tres alias q̄ttuor folioꝝ plenos florē iacinti radices villoſas iplicatas rubeas ꝑduras. naſciꝭ i pe-
Aſtri ·Pau. ꝺ egritudibꝰ ocloꝝ. )( troſis apcis ⁊ iſdē i vallibꝰ
Aſtroculubie Jo. Sera. in. vij. in primo lobochat voluit dicere ſtrobilie ⁊ ſūt genera pini gre. vt apud Dya.
Aſtrogalinos grece auis dicta acalantia vel achalantes carduelꝰ liſſinia ⁊ ē ꝺ gñe paſſerū ita erat i li. de doctria greca.
Aſtron. g. ſtella.
Aſtroquiron aut quartō aut pardalicōtes aut gnoton. aut quioctambin dicūt fructex eſt lōgas ꝟgas habēs cū graui odore ⁊ nō fragilis folia edere ſil'ia. ſꝫ molliora ⁊ oblōga ⁊ graui odore mucillagioſa lacrimo plena mellio ⁊ ſemē in folliculis habens ſicut folia minuta ⁊ nigrum ⁊ durum ⁊c̄.
Aſtularegia qdā affodillum ſic vocauerunt. ſed alia videꝭ
apud ·Plinium. Eſt inquit caulis acinoſi. ⁊ eiꝰ duo genera lib.zi.
faciūt. albucos ⁊ caput cubitali amplius purus leuiſqꝫ ⁊c̄. cap.i7.
In quodā libro antiquo inueni ſic vocari molochiſagriā ꝟſus fi.
⁊ eſt dictu malua agreſtis.
Aſuoli exponit Stephanus in ſynonimis ꝙ eſt atramentū, ⁊ in antiquis ſynonimis inuenio ꝙ fuligo eſt,
Aſum Ste. pro as ſcripſit: qꝺ eſt mirtus ara.

Aſum ēt in ſecūdo hāliaba. īnueni pro galla. ſ3 ipſā haſſ dr̄
ara. q̄re puto corruptū q2 aſſū ōbebat eē ad modū ſuū ōcli
natū. declinauit. n. trāſlator ara. ad modum latinorū3.

Ata dicit. Auicen. q̄ eſt algarab dicta in capitu. de gami. ſed
garab eſt ſalix vel ſpecies eius vt infra in ga.

Atamāticon apud. D. vocatur meu in ca. de meu.

Athanaſia grece eſt dictu immortalis ſic vocat̄ quedā opia/
ta confectio que in antidotario vl̄i habetur. ſed alia ab ea
eſt que fit cum epate lupi in qnto Auicen. attributa Halie.
⁊ apō Jo. Sera. atanaſia ēt vocat̄ q̄dā plāta amara q̄ a q/
buſdā atanacetū vocat̄: ⁊ vr̄ vna ex ſpecieb⁹ artemeſie.

Atarakie ſic ſcribit̄ in. y. canonis. Aui. corrupte tn̄. nā ī ara. ē
adrachi. ⁊ ē grecū adarcis qō idem eſt. qui legit ca. ei⁹ cū ca.
de adarce apud. D. iueniet q̄ idem dicunt.

Atel apud Sera. ē arbor q̄ auctoritate. D. eſt ſil'is tamariſco
⁊ ē maxima: ibiq3 deſcribitur. Ste. in ſynonimis athalum
ſcripſit ⁊ dixit. g. erici vocari. vide infra in ericis.

Atemedium ſcripſit Ste. p̄ artinat q̄ eſt ātimoniū.

Ateregium ſcripſit Ste. p̄ atrogi q̄ eſt citrum.

Atereſa idē in ſcōo pratice. Haliaba. ca. de radicib⁹ p̄ yreos

Atticum mel apud. D. ca. de melle. ē illud inqt qō ſub terra
inuenitur: qō qdē apes variole lanuginoſe ⁊ fortiores colli
gunt qō gelmiaticū dr̄ ⁊c. hunc tn̄ textū nō puto fuiſſe. D.
lib.zi. neq3 verū q̄ dici. ſed vt infra in mel. ſed Pli. cū ō thimo
lib.io. logt̄. mellis inqt attici in toto orbe ſūma laus extimat̄. q̄
in pn° tranſlatū ē ex attica thimū ⁊c. vult nāq3 q̄ atticū ab attica
regiōe dicat̄ eo q̄ thio abūdet q̄re timenū p̄ attico poni/
lib.ii. tur ⁊ laudat̄. Item idem alibi. mel inquit atticum melius
ceteris attice regionis. i. ſicilie ⁊c.

cap.iz. Atimas Pli. vocat inquit ſpē3 quādā vlmi excelſiorē alys.
in pn°. Atinſa crocodillus. tinſa idem ara.
lib.i6. Athfar ara. vngula. ide athfar altaib vngula aromatica. ⁊ ē
cap.i8. Athōia oclo⁊ Demoſtenes ē inqt iugis oclo )( blatabizātia
rū humectatio roſida ita vt ſplēdidā ferre nō valeāt luce3
nulla alia māifeſta obſtāte paſſiōe ⁊c. ⁊ eſt dictu debilitas

Atomon. g. indiuiduū liber de doctrina greca.

Atonia. g. ōbilitas vl' defect⁹. Alex. c. ō antidotis ad ſtō3 frū3
Jtē i ca. ō ōbilitate ep̄is li. ō doctria greca atonia ōbilitas.

Atractali quā multi meton agreſte vocāt frutex ē ſpine ſil'is
miora hn̄s folia ⁊ minuta ſupra ipſas v̄gas. ⁊ ois v̄ga nuda
ē q̄ mulieres p̄ fuſis vtūtur ſuper quā virgā coma eſt ſpio
ſa in q̄ flos eſt viridis. radix eſt illi tenuis ⁊ vtilis ⁊c.

Plinius Atrogonis ſiue trageon. naſcit̄ in creta tm̄ iſula ⁊ maritimis
lib.27. iunipi ſil'is ⁊ ſemine ⁊ folio ⁊ ramis. ſucus eius lacteus.
ca.vltio. Atramētū ab atro colore dcm̄. D. ō ipa duo fac̄ ca. Unū ſic.
atramētu3 ſuto⁊ qō foditur ī metallis ⁊ glutinat̄ circa fo/
ueas: in qbus es iuenit̄. hec in aceto acerrimo mlto tpe ma
cerat̄: ⁊ ſic feculētū qō ſubſederit ſiccat̄ ⁊ eſt optimū q̄ eſt
q̄ſi colore ſulfureo ⁊ aliquaten⁹ ſubuiridicās: ⁊ qō cito de/
nigrat̄ ſi aq̄ aſpgit̄ ⁊c. Aliud ca. ſic. atramētū ſcripto⁊ ex te
da⁊ lignis fit fumo. ſ. ipſa⁊ cui⁹ vncys trib⁹ vna admiſcet̄
gūmi ⁊c. nō vr̄ eē. D. nā aliter ō his ſcribit ⁊ al'r vocat. defi/
ciebant tn̄ i exēplari v̄o ob vetuſtatē duo ca. ō atramento.
Pli. atramētū ſutoricū qō calcantū vocāt ⁊c. Corneli⁹ cel
lib. 34. ſus. idē ō hoc atramēto. A. fac̄ vnū ca. qō vocat tincar. Jtē
cap.ii. atramētū dr̄ q̄dā ſpēs vitrioli quā vulgo terrā franciſcam
ſiue fi. vocant. atramētū ſcripto⁊ apud diuerſos mltis ex reb⁹ fit
modiſq3 varys. Nā greci ⁊ arabes ex fumo faciūt tedarū
vel alio⁊ ſeu fauilla. aly ex galla ⁊ vitriolo. aly ex corticib⁹
arbo⁊ ⁊ ſ3 diuerſitatē ipſo⁊ māē ſunt eo⁊ virtutes.

Atraciſus ſic ſcribit̄ apud. A. corrupte tn̄. nā i ara. eſt aſtrati
cos. ⁊ eſt yringus. q̄ aūt. A. dicit q̄ ē medicia cognita cū ka
li extio eo q̄ naſcit̄ i litorib⁹ ⁊ ſabuloſis ſic̄ kali ⁊ iuxta ip/
ſu3. H. i li. ō alimētis aſtractis iter plātas ſpioſas noiat quā
iſtam credo. ⁊ ſic. A. grecū imitatus ē.

Atria. g. tri. de paſta fiunt fila longa.

Atriplex. g. vocatur andrafaxis apud. D. ⁊ criſolacana. ⁊ ē di
ctu aureū olus vt infra. ſ3 ara. kataf ⁊ ſarmeth dr̄. Ste. coa

Atrofia. g. ſine ɔuerſiōe ſicq3 vocat̄ extēua )( tutū ⁊ ſermach
tio q̄ fit qn̄ nutrimētū nō cōuertit̄ in ſubſtātiā mēbro⁊ q̄
⁊ ſinthoſis dr̄. Theodor⁹ ſuo ca. Jtē Caſſius felix ca. ō egri
tudinib⁹ ſtōi ceſſatiōe3 nutrimēti greci atrofiam vocant

Atrofia oculi Demoſtenes eſt inqt q̄ aut ex nimio dolore ca/
pit' in acutis febrib⁹ aut ex illa curatione quā pigriſmos vo
cant vel anatropſi ſepius fiet totius oculi diminutio cū ob/
tuſione viſus ⁊ ipſius pupille breuitate ⁊c.

Atrogi ara. citrū ſicut eſt apud. A. in. y. canonis. ide turūge3 toronja.
poſſeſſiuū. i. citratū ſic vocatur q̄dā ſpēs ozimi vt infra.

Atuſaron Ste. ē luffū min⁹ ē iar⁹ ⁊ aaron dcm̄ vt i ſuis locis

Auantia ſanamūda gariofilata idem. ⁊ qbuſdam pes lepo/
ris. ſed alia eſt vt infra patebit.

Auetrion apud Joānē3 Sera. ca. de trociſcis ē eupatorium.

Auellana indica hoc nomē ſ3. A. cadit ſuper duas medicias
vna q̄rū vocatur ara. roba. ſ3 aliqui libri habēt flō roba. ⁊
eſt quartū ca. in littera re. ⁊ eſt calida ⁊ ſicca. alia vocat̄ fau
fel. ⁊ eſt fructus ſil'is nuci muſcate q ſepe defertur inter cia
momū. ⁊ eſt frigide ⁊ ſicce complexionis de qua infra.

Auellana eo q̄ eſt nomen ponderis ſm. A. eſt aureus vnus
ergo eſt. 3. i. ⁊ ſemis ⁊ darchimie. i.

Auena. D. ſiue vt greci dicunt egilops herba eſt q̄ ſerpit iter
ſegetes cū folys tritico ſimilib⁹ ſimplicib⁹ qdē ſ3 yrſut' cū
tenui calamo habenti in ſumitate ſemē tribus teguminib⁹
ambitum ex qbus ariſte ſimiles capillis extant ⁊c.
hec apud. A. vocatur deuſer ⁊ ifra. i egilops.

Auſa Johannes Serapio capi. de ydropiſi. ⁊ eſt inquit alba
cartir ⁊ eſt planta c⁹ ſucus educ̄ aquā citrinā. qdā ſambucū

Aukos. g. piſa legumen. )( vel ebulum putauerūt.

Augma ab augeo augmētum.

Augmaſticus ſpecies ſinochi que ſemper augeri videtur.

Auiſſa virga eſt ſarmentoſa folia hn̄s rotūda i q̄ v̄ga ſemen
p̄fert i modū capit' aſpidis ⁊ lata. naſcit̄ locis mōtuoſis ⁊

Auliſcus ē cānula qua aliqd in aure exiſtēs )( aſperis ⁊c.
ſugit̄: vt Alex. c. de eo qō cadit in aurem. grecum eſt.

Aumeli expōit. A. q̄ ē oleū dulce valde ſpiſſū ſic̄ mel ⁊ plus
⁊ extrahit̄ ex crure arboris que eſt in terra murtie dulcis.
⁊ nō dicit cuius arboris. verū in li. D. in ara. ō ipſo tractat̄ i
ca. de oleo oliuarū. D. oleū mellis de palmuria ſyrie naſcit̄
ex arbore que oleū facit in ſapore ſil'e melli ⁊c. Jtē. A. in. v.
canonis tractatu de vnguentis in quodā ca. inqt. grano⁊
q̄ inueniūtur in fructu plāte q̄ dr̄ aumelli ⁊c. verū p̄mū au
meli aliter ſcribit̄ in ara. ſ. ſic. ſecūdū v̄o ſic: qō potius ſonat
yomoli. Pli. ſponte inqt naſcit̄ in ſyrie maritimis oleū qō li. iſ. ca.
eleomelli vocāt. manat ex arborib⁹ pigue craſſi⁹ melle vt 7. infi.
reſina tenuis ſapore dulcis ⁊c. huic ɔcordat albani.

Aunici florū in antidotario vl̄i in ɔfectione climatice tyriace

Auquile grece Demoſtenes ē palpebre cōnaturatio. i. ɔglu
tinatio. q̄ ſimfiſis dr̄: ⁊ eſt eius naturalis conglutinatio.

Auram ara. apoſtema vt in li. de doctrina arabica.

Aurea alexandrina dicta ab auro qō recipit. aut q̄ virt⁹ ei⁹
preſtat ſup alias opiatas cōfectiones.

Aure⁹ ē pond⁹. 3. i. ⁊ ſemis. darchimie tātūdē. auellana tm̄ dē.

Auricalcum nomē cōpoſitū ex latino ⁊. g. q̄ſi auru3 es. nam
greci chalcos es vocant.

Auricula muris. A. de ipſa ca. fac̄ i ſcōo ⁊ nō ē maiorana vt
putauerūt quidā ſic̄ Cōſtātin⁹ i ſcōo pratice pātegni. aliud
nāq3. A. ō maiorana fac̄ ca. p̄terea vide i pratica Jo. Sera.
ca. ō tortura oris q̄ ipſas diuerſas aſſerit quāuis in caput/
purgys eiuſde3 ſint opatōis. A. deſcribit hāc plātā ſm op̄i/
nionē. D. diuerſa3 ab ea quā vult. H. ⁊ vr̄ ſ3 deſcriptione3
ei⁹ relatā. D. q̄ ſit vna ex ſpēb⁹ anagalis ⁊ hoc vult auctor

albã que plãta ẽt in caputpurgys optima aſſeritur.ṽuꝫ ego
vidi ipſaꝫ depictã in li.D.arabico diuerſaꝫ ab alys plãtis.
tãdẽ pꝫ.A.ipaꝫ ignoraſſe.Ste.ẽt i ſuis ſynõimis diꝯ ꝙ ana
gallus ẽ auricula muris.mioſata vel vt inueni i greco mio/
lib.27. ta ẽ dictu auricula muris.vide infra i ſermone Pli. ꝛ ſmo
cap.iz. ne.D.ſ.in ſynonimis de.M.ꝛ i ſcdo pratice Hali.ẽt ſilr ap
in pn°. Aurigallis ſꝫ.D.dr orminon. )( paret vt ſupra dcm eſt.
Aurigo dicebat ab ãtiqs ycteritia a colore auri.Caſſi⁹ felix.
Auripigmẽtũ latinũ nomẽ ẽ ab aureo colore.g.arſenicuꝫ dr
ꝙ iterdũ arſinagõ repit.ara.ṽo zarnech ꝛ azarnech.due
ſũt ei⁹ ſpẽs.vna q.g.ppe arſenicũ dr.ꝛ ẽ citrinũ ſeu aureũ
lamioſuꝫ.aliõ qõ ſãdarachã dñt.ꝛ ẽ rubeũ nõ lãinoſuꝫ.D.
arſenicũ naſcit in metall ybi ꝛ ſãdaracha.eligẽdũ ṽo ẽ ptes
latas i breuitate ꝛ aureũ colorẽ hñs ſepabiles vẽas hñs a ſe
vt poſite ſup ptes videat mũdũ nõ hñs aliqs ſordes.tale
ṽo in eleſponto naſcit.ſũt eni maxime gña duo,vnũ ẽ qle
ſupra ſcriptũ ẽ.ꝛ aliud fuſcũ i colore ſandarace:qõ ex põto
ꝛ capadocia venit ꝛc̃.ſandaraca ẽt p vernice accipitur eo ꝙ
ara.eã ſãdarõ vocãt vt i.iy.Alman.appet.qre qdã trãſlato
res ſãdarachã ſcripſerũt vt appet in ſcdo canone.Aui.
Aurũ romanũ apud.A.cũ.h.ſcribi debet haur vt ifra in ha.
lib.33. Aurũ Pli.omni inquit auro effoſſo ineſt argentũ vario pon
cap.4. dere alibi dena alibi octaua pte:i vno tñ gallie metallo qõ
vltra me vocant albucrarenſe triceſimaſexta portio iuenit.vbicũqꝫ
dium. vna argenti portio eſt electrũ vocat ꝛc̃.
Auſegi in regali diſpoſitione pro auſig inuenitur ꝛ ẽ rãnus.
Auſim in antidotario yli ad purgandum pulmonem.
Autuli apud.A.nomen ponderis ꝛ eſt granoꝝ ordei noueꝫ.
Aximo.g.apud Oribaſiũ ca.de cliſterib⁹ eſt mordicatio.
lib.29. Axion apud Pli.ẽ noctuaꝝ gen⁹ maximũ c⁹ pluma auri mõ
cap.6. Azahaſeꝫ ara.ſꝫ.Jo.Sera.in.vy.in cõfectione )( micat.
p⁹ pnm. noiata kaeſkigei ẽ mu.qõ eſt meu.
lib.16. Azanie pinee ſꝫ Pli.vocant que i arbore ipa ſe diuiſere.
cap.27. Azarcon ſupra in aſrengi.ꝛ inde in ſirengi.
Azaraſch dicit.A.vocari berberos in.y.ca.õ amirberis.ſed
Azẽa ara.ↄctio vt Jo.Se.ca.õ ſciatica.)( Ste.vocat zereſga
Azerenũ in tertio pratice Haliaba.ca.õ tertiana nõ ṽa.tro/
ciſci ingt de bñffegi.i.violarũ ſumãtur azarenũ recẽtiũ ꝛc̃
ꝛ ñ noiat ibi violas nec beneffegũ.quare videtur ꝙ azare
num ſint viole.ſed nec grecum ne arabicum.
Azul. Azul in.iy.cañ.Aui.eſt lapis lazuli.ſed arabic.ſcribit lazurd.
Azem infra in epatica ꝛ in hazeꝫ. Azaraſen ifra i feſire.
Azelim infra in granum azelim.

B Litteram greci vita vocãt ꝛ in ſo/
no.u.cõſonãtis pferũt
Nã dicũt vaſilica.latini vero in ſonum nr̃i
.b.transferũt ꝛ dicunt baſilica.aliter ãt gre/
ci lrãꝫ.b.non pferunt niſi qñ.m.añcedit.p.
tũc illud.p.in ſono.b.pferũt.nã ſcribũt am/
pelos ꝛ legũt ãbelos.b.ṽo arabes eodẽ mõ
ſcdaꝫ ſcribũt i ſerie ſic latini ꝛ eũdeꝫ ſonũ hꝫ.veꝝ ſepe ſine
vocali aliq̃ per additiõem notarum variatur ꝛ facit ba.be.
bi.bo.vel bu.vt cetere conſonãtes eorum.
Boniga. Babar per ham alkauem ara.ſtercus aialium.
Alberra. Babar p ha.ara.mare. Bacbar ara.vaccha.
Guadalbarar Babunegũ iterdũ Ste.p bebonigi qõ ẽ camomilla ſcripſit.
Bablegum ſcripſit Ste.p belilico.
Bakcha.g.vacca ſic ſcribitur et vacca legunt.
Baccha.ꝛ lauri ꝛ oliue ꝛ edere ꝛ forte aliquaꝝ aliaꝝ arboꝝ
fruct⁹ dicũt his ſiles veꝝ ſepi⁹ lauri ꝛ edere aliqñ bacbar
Bacchala iaminia Ste.eſt blitus ẽ olus iamenũ.)( iuenit.
Bacchala bñdicta Ste.eſt olus benedictum.
Bacham arabice breſillum lignum rubicũduꝫ quo tingitur
Bachanon in antidotario Oribaſy electuarium dyabacha/
non exponit ꝙ eſt rafanus.

Bachara aſarum vt qdã volũt.ſꝫ Pli.bacbar ingt eo ꝙ ra/ lib.zi.
dicis tñ odorate ẽ a qbuſdaꝫ nardũ ruſticũ appellatũ vn/ cap.6.
guenta ex ea radice fieri ſolita apõ antiqs ariſtophães pri/
ſce comedie poeta teſtis.vñ qdã errore falſo barbaricã eã
appellant.odor ei ẽ cinamomo pximus.gracili ſolo nec hu
mido puenit ꝛ ifra.ſꝫ eoꝝ error corrigend⁹ ẽ q bacbar nar
dũ ruſticũ appellauere.Eſt.n.alia herba ſic cognoiata quã
greci aſſaron vocãt.cui⁹ ſpẽꝫ figurãqꝫ diximus i nardi gene
rib⁹ qnĩmo aſſaron inuenio vocitari ſic ꝛc̃. Jn h cõcordat
cũ Dya.ca.de aſſaron.Jtẽ alibi bacbar aliq ex nr̃is penſaꝫ Plini⁹.
vocãt i medicine vſu eſt veſtib⁹ odoris gr̃a miſcet ꝛc̃.poſt lib.zi.
ſtatim de aſſaron ſubiũgit alibi ab eo bacharis vocatur. cap.i9.
Bacharis Dya.herba eſt odorata apta coronis.folia hñs aſ lib.z6.
pera ꝛ lata interciſa:cui ṽga ẽ anguloſa.longitudine cubiti cap.ii.
vnius ramulis plena exaſperis florẽ hꝫ purpureũ ꝛ piguẽ i medio.
ꝛ ſubalbidũ ꝛ odoratũ radicẽ ſileꝫ eleboro albo.odorẽ cia
momo ſileꝫ locis naſcit aſperis ꝛ hũidis ꝛc̃.Jn h vltimo a
Barob ara.oua. )( Plini.videtur diſſentire. lib.zi.
Bachile ara.faba.ſꝫ Ste.bachali ſcripſit. cap.6.
Bachſis ara.bux⁹ arbor vl ipſuꝫ lignũ. Bachal ara.olus
Bachur marina.ſcripſit Ste.p buchormarien.
Baderugum Ste.p bedarugi ſcripſit.
Bakle hanicha ara.olus fatuuꝫ ꝛ ẽ portulaca q̃ olus bñdi
Bakle iamenie ara.olus iamenũ ẽ blit⁹ vt pꝫ p )( ctuꝫ dr,
cõcordiã ei⁹ ca.apud Aui.cum capi.de blito apud Dya.
Bakle aliẽdi.i.ol⁹ iudaicũ expõit.A.ꝙ ẽ herebũ ſiue orobũ
Baladhar ara.anacardus. Baladre.
Balanos.g.glans eſt etiam caſtanea vt apõ.D.ca.de driſbe
roch:qõ eſt quercus.ingt.balãi ẽt quos ſardi caſteneas aut
lepomata aut iouis balanũ vocãt ꝛc̃.A.ẽt in vno ca.õ vtro/
qꝫ loqt grecus valãos pfert.arabs bullot diꝯ.Ste.balani
ꝛ ẽt babaluſtũ p bullot dixit:ꝛ alibi baluſtũ qrcum vocat.
Balanus repſico.D.ẽ ſemẽ arboris ſilis mirice ꝛ eſt fruct⁹
ſic nucis habẽtis intus medullã q̃ exprimit ꝛ egredit hũi
ditas q̃ ingredit i nobilib⁹ ↄfectionib⁹ p oleo.naſcit i egy/
pto i ethiopia ꝛ in iudea ꝛ paleſtina ꝛc̃.et eſt.granũ hen a q̃
exprimit oleũ dcm muſcellinũ õ quo.D.propriuꝫ fac ca.ꝛ
vocat oleũ balaninũ.hoc granũ ẽ albũ triãgulatũ ſile car/
tamo ſꝫ mai⁹ nec ita oblongũ quo multi vſi ſũt p pipere al
bo ſic ipſuꝫ eẽ credẽtes.Ste.balão miris q ẽ ebelhã.i.gra/
na hã.i.hẽ.Corneli⁹ celſus glãdis quã balanõ yrepſich gre
Balãus ẽ in li.antiqs vocat ſuppoſitoriũ. )( ci vocãt ꝛc̃.
Balaui.Stephanus eſt herba dicta hebelatribus ꝛ retilia.
Balauſtia apud Dya.ca.õ malis granatis.agreſtiũ ingt ma
lorũ granatorũ flores greci balauſtion vocauerũt:qꝝ aly
albi.aly purpurei aly roſei reperiũtur.exuccãtur vt ypog/
ſtidos ꝛc̃.latini p balauſtia caducũ granati accipiũt.ego ṽo
vidi baulauſtias delatas ab egypto diſſimiles nr̃is.Caſſi⁹
felix ca.õ diſſinteria.Jtem in antidotario in cõfectione ſa
poris dicit ꝙ eſt flos amoniaci.
Balliotem.Pli.alio nomine porrum nigrũ vocãt greci her/ lib.27.
bã fructicoſaꝫ ãguloſis caulib⁹ nigris yrſutꝫ folys vinciẽti capto.8.
bus maiorib⁹ q̃ꝫ porri ꝛ nigriorib⁹ graue olentib⁹ ꝛc̃. circa.
Balſamita ſiſimbriũ menta aquatica ideꝫ apud quoſdam: pncipiũ.
arabes vero corrũpẽtes grecũ ſiſnabar dicunt.vbi ṽo ex/
ponit nemẽ ꝙ eſt ſiſimbrium falſum ẽ vt infra in ne.
Balſamus arbor.balſamum oleũ imo gumi.nã non eſt oleũ
vere qõ pbatur multis exemplis Primo ex eo ꝙ videm⁹
adherere labys vulnerũ ei⁹ ligni a quibus emanauit.balſa
mũ etiam i aqua diſſoluitur.Et propterea dicunt auctores
ꝙ facile de pãno eo infecto lauat.D.ṽo dicit i aq̃ iniectum
primo petit fundũ poſtmodum diſſoluit ꝛ totã equam al
bã facit.ꝛ ppterea vocat ipſuꝫ lacrimũ.ꝛ.g.dr opobalſamũ
nã opos eſt lachrymus velut lac.ꝛ ſimiliter opo fici vocat
lac ficulnee ab ipo Dya.ꝛ opiuꝫ inde vocatur ab opos ꝛ ẽt

diuturnitate temporis deſiccatur ⁊ induraẗ.hec oĩa oleo nõ ↄueniunt.lignũ eiꝰ vocaẗ xilobalſamũ.ſemẽ carpobalſamũ.g.dr̃.varſãos.ara.beleſem diċ. D. balſamꝰ eſt arbor ſimilis licy ⁊ in eodem ſtatu aut pirachantes.folia hꝫ rute ſimilia ſubalbida flores non caducos.naſcitur in iudea ſolũmodo cortibꝰ vl' locis humectis.ẽ.n.arbor tenera ⁊ aſperior ⁊ oblonga.hec ẽ ĩ oĩbꝰ vtilis q̃ ſecari põt.opobalſamũ qđ appellaẗ lacrimus eſt ꝙ diebus canicularibꝰ colligiẗ vngulis de ſciſſura arboris ſupradicte qđ tã ꝑuis locis naſciẗ vt vix vrceos ſex aut ſeptẽ ꝑ annum colligatur quo in loco preciũ hꝫ in libra vna argenti libras duas ꝙ lacrimꝰ recẽs nõ vetꝰ ẽ eligẽdꝰ odor] fortior] ñ ſubacidi guſtu ſuauis mor

Baras ara.morfea mala fere icurabil'. )( dax ⁊ ſtipticꝰ ⁊c̃.

Baluſti apud Haliaba.vocatur quercus.

Baluum in ſcđo canonis Aui.ca.de buſux non bene ſcriptũ eſt.nã ĩ ara.ſcribiẗ balach.⁊ ſic ẽt ſcribiẗ ĩ ca.đ gallia prio. nã duo đ ipa faċ ca.ſed aſcribiẗ albella.ſũt dactili imaturi.

Barba aaron dr̃ iarus que ⁊ pes vituli ⁊ dracõtea minor.⁊ ſꝫ Dya.cantica dr̃ a ſiris.

Barba iouis vocãt qdã herbã quãdã q̃ olim ꝓ ſticados accipiebaẗ.nũc võ cognito ſticados vocãt ipꝫ arabicũ ⁊ ſupradictũ citrinũ.hꝫ.n.capitellũ floribꝰ plenũ citrinis odoriferis.non eſt.n.ſticados.nã apud auctores non eſt ei niſi vna ſpẽs que eſt cognita.de quo infra ĩ ſticados ⁊c̃.

Barba yrcina ẽ planta ſꝫ.A.ex qua fit ypogſtidos. ſed barba yrcina ẽ planta quã nos roſaꝫ caninã vocamꝰ.in cꝰ radice diſtante a ſtipite plãte eiꝰ naſciẗ fungus cuiꝰ forma eſt ac ſi plures baluſtias ĩfigeres vnam ĩ aliã ⁊ faceres ad modũ baculi longitudine dimidy palmi ꝙ diciẗ taratith. qui fungus tonſus ⁊ expreſſus ſucũ emittit deiñ ad ſpiſſitudinẽ coctus ⁊ ſiccatꝰ ypogſtidos efficiẗ.A.vnũ ca.faċ ĩ lr̃a he. đ ypogſtidos.⁊ vocat ipm̃ heriſiſtides.ſꝫ ĩ ara.eſt hemſiſtides.in quo diċ ꝙ ẽ ſucus plante dicte barba hyrcina.aliud ca.faċ đ taratith ꝙ ẽ fũgus ſupradictꝰ de cuiꝰ ſuco fit ypogſtidos vt dcm̃ eſt.⁊ hoc pꝫ ꝑ Sera.ca. đ barba yrcina. Itẽ aliud ca.faċ.A.de herba hyrcina ĩ quo loquiẗ de plãta ipa ⁊ mixtiꝫ ⁊ cõfuſe tam đ fungo eiꝰ ꝙ ẽ taratich quã vocat radicẽ eiꝰ q̃ꝫ đ ypogſtidos.qđ aũt diċ ibi ꝙ radix eiꝰ ĩtrat in tyriacã intelligo ypogſtidos quẽ putauit ſucũ radicis. naꝫ radix huius plante dura ẽ ⁊ lignoſa ⁊ penitus inutilis.nec mix ſi arabes in hoc ⁊ ĩ aliqbꝰ alys errant ꝙ nõ hñt niſi a partibꝰ nr̃is.Ex his colligiẗ ꝙ herba hyrcina ẽ plãta.taratich eſt fungus radicis eiꝰ quã ex ipa collegi ⁊ vidi fieri ĩde ypogſtidos ꝙ eſt ſucꝰ eiꝰ ſiccatꝰ.vr̃ tñ in li.Dya.ca. đ ciſeos q̃ ẽ edera error manifeſtus.nã circa mediũ poſt v̇tutes edere ipius naſciẗ inqt circa radices eiꝰ ypogſtidos quã mlti vocãt abriton vl' gntinos ſil'is roſe ſidie cuiꝰ vna ꝑs ruffa eſt ⁊ altera alba.hec tondiẗ ⁊ exprimiẗ ſic accatia ⁊c̃. Hoc manifeſte falſum eſt ꝙ planta ypogſtidos nõ ẽ edera nec ſpẽs eiꝰ.deiñ ſequiẗ alia falſitas.Eſt inqt alter genꝰ edere quã multi antigon vocãt.frutex eſt ſil'is ſupradicte. ſꝫ hec longiora folia hꝫ ⁊ integra.⁊ neſcio quã piguedinẽ ſuꝑ folia ⁊c̃.⁊ diċ illã pinguedinẽ eẽ laudanũ ⁊c̃. In hoc vex diċ ꝙ eſt de genere barbe yrcine ⁊ hꝫ folia longiora ⁊ nigriora cũ hũiditate tenaci q̃ eſt mã laudani. ſed nõ ẽ edera nec ſpẽs eiꝰ. Idẽ error apud.A.in ca.đ ciſſus qđ eſt edera vbi ↄfundit ⁊ ca.de laudão.veritas hox appꝫet apđ Sera.ꝙ faċ ſeparata ⁊ diſticta ca.de oĩbꝰ tribꝰ.Dya.ca.de ypogſtidos. diċ ꝙ naſciẗ ad radicẽ herbe ciſe.forte ꝑꝑ cõuenĩẽtiaꝫ huiꝰ nõis ciſa q̃ ẽ edera ↄtigit ſupradictꝰ error.Erroris ſupradicti cã fuit ſilĩtudo nominũ.nã.D.in prio li. ciſa inqt quã mlti ciſteron vocãt ⁊c̃.naſciẗ circa radicẽ eiꝰ ypogſtidos ⁊c̃.⁊ ĩfra Eſt alter genꝰ hꝰ ciſe quã multi ãnon vocãt ⁊c̃.de hac colligiẗ laudanũ.⁊ ſic iſtud ca.de roſa canina nõ ẽ đ edera.ſed in.y.li.ciſſos ⁊ eſt edera mlte ſũt ſpẽs eiꝰ ſꝫ gña tria ⁊c̃.ꝑſequiẗ de edera.⁊ ſic appꝫet ꝙ ꝑꝑ noĩuꝫ cõuenĩẽtiã iũcta ſuerũt ca.vtriuſq; in vnũ:qđ ſatis ꝑceperã anteq̃ꝫ ꝑueniſſet ad manus meas verus Dya.vt pꝫ ꝑ ſupradicta.

Barba ſiluana dr̃ ꝙ eſt plantago aq̃tica ꝙ ſolũ ĩ aqs naſciẗ cuiꝰ folia ſũt oblõga ĩ acutũ tendẽtia erecta ſuꝑ aq̃ ſil'is floris minoris plataginis niſi qr nõ ſũt ei coſte apparẽtes ſic plãtagini.in dynamidys ſcribiẗ valere ad impinguandũ.

Barbar nomen eſt emplaſtri ſcripti in antidotario vl'i.

Barbaſcus flõmos apud.D.verbaſcũ.vt Pli.taxus barbaſcus.molena vt qdã herba lumiaria vel lucernalis ſeu verdatia.vt gallici.cuiꝰ ſm.D.tria ſunt gña:maſculꝰ ⁊ femia ⁊ atrialis.ab.A.võ buſiũ dr̃.ſꝫ ĩ ara. buſiri ſcribiẗ ſꝫ ĩfra ĩ ta )( ⁊ flõ. lib.25. cap.9. in me°

Barcanchara dixit Ste.putredõ gre.vocari ⁊ ẽ piretx.ſed infra in hakar karaba qđ eſt ipſum.

Barſace infra in veſaſa.

Bardana lapago maior ꝑſonatia idẽ ſm expõnes antiq̃s.

Bardenebia in regali diſpõne.Hali.aliqñ ꝓ melliſſa iueniẗ

Barocha ſic vocat Macer melliſſã q̃.g.melliſſophilos dr̃.

Barſceguarſem ara.capillus veneris.⁊ dicit.A. ꝙ ẽ coriandrũ putei.⁊ perſice dr̃ barſceguarſem ſyriace capillus porcinꝰ.ara.capillus algol.a.D.võ adiantũ ſiue pollitricon dr̃

Baruli vocãẗ puſtule q̃ apparẽt ĩ facie maxie )( vt.ſ.in aduenum que yontos dicitur. *Barros.*

Baſal ara.cepe.Ste.baſalum ſcripſit.

Baſal azir.i.cepe azir.de qua.A.ca. ꝓprium faċ vbi dicit ꝙ eſt ſicut ſquilla.⁊ poniẗ loco eius qñ ipſa non põt haberi.

Baſed ara.corallus.beſed idem.

Baſilicon qđ grecus vaſilicon profert regale interpretatur ſeu imperiale.nam greci vaſilea regem ſeu imperatorem dicunt ozimum.apud latinos dr̃ ꝙ multas habet ſpecies de quibus infra in oꝫ.

Baſilicon vnguentũ regale ⁊ eſt tetrafarmacum.

Baſilicõ eutotaticon plãta quã dyaſc.medicõ đ q̃ ĩfra ĩ me.

Baſilicen apud Dya.multi ameos dicũt.

Baſilica ſerpentaria diciẗ dracontea colubrina ſꝫ quoſdã. vex aliam colubrinã vidi depictam in libro antiquo.

Baſilica ẽt ab antiqs gẽtiana vocabaẗ in li.antiq̃ đ ſimplici

Baſion Ste.eſt herba q̃ atanauiſſa vocaẗ. )( medicina.

Batat ara.ventus. Bat ara.anas.

Bacax ara.eminentia q̃dam carnea in vulua quarundam mulierum:que aliquando intantum magnificatur vt ſit velut virga virorum.landicaꝫ muſio vocat.

Bateca ara.melo magnus viridis que anguria a quibuſdã diciẗ.vel alius melo qui apud tunecim vocatur ſic. vt auer. *Badea* 7°.col.

Batim apud.D.multi dictamen vocant. cap.9.

Batitura ſeu ſquama metallox dr̃ gre.lepidꝰ.ara.võ tubel. circa.

Batim vel botim arbor terbentine.vt infra. meᵐ.

Batracos gre.rana vl' vatrachos vt ipſi.

Batrachi campice agredine rane parue virides agrorum.

Batrachion inde a rana apium raninum dicitur ſecundum Dya.batrachion vt infra.

Batraxion Ste.vardelheb.⁊ eſt quẽgeum.

Batus gre.rubus ferens mora que bati dicuntur. ⁊ batum ſm.D.quidam elenium vocant que eſt enula ſed flõ.

Bautia paſtinacha.

Baul arab.vrina.

Baurach ara.eſt qđ gre.dicitur affronitrũ ⁊ eſt ſpuma nitri vt apparet per concordiã.A.ca.de baurach.⁊.D.ca.đ affronitro:nitrum eſt baurach rubeum infra in nitro.

Bazaracaton ara.pſilium.

Bazarakiten ara.ſemen lini.

Bazaredum ſcripſit Stephanus.pro bezard. ⁊ eſt galbanũ ⁊ infra in bezard.

Bdela grece ſanguiſuga. lib.iz.

Bdellium.Pli.in bactria naſciẗ bdelliũ noĩatiſſimum cuiꝰ cap.9. in ꝑn°.

arboꝛ eſt nigra magnitudie olee folijs roboꝛis fructu capꝛi
fici cui⁹ gūmi alij ꝓcon appellant.alij malachin.Ɓ nomen
arabes imitanẗ.nā dicūt mokl alij maldacon. nigrū ꝟo ꝛ i
offas cōuolutū badrobolon.eē āt oꝫ tranſlucidū. ſimile ce/
re odoꝛatū ꝛ cū fricaẗ pingue guſtu amaꝝ naſciẗ i arabia.
idiaqꝫ et media ac babilonē .aliq barthicū vocāt ex media
auectū.facilius hoc ꝛ cruſtoſius amariuſqꝫ ꝛ gumoſuꝫ ꝛc.
Dy.in armenia naſci dicit laudat q̄ lucida ſubalbida lenis
equaliter cerea ꝛ q̄ facile molitur pinguis vt criſocola mū/
da a ligno ꝛ ſoꝛdib⁹ amara odoꝛis boni in fumigatione hꝫ
odoꝛē blactebizantie. ex idia aūt afferẗ ſoꝛdida nigra ma/
ioꝛis glebe odoꝛē aſpalti hñs ꝛc.A. diſtiguit iudacū ꝛ me/
Bebonigi apud.A.camomilla. )(thium.
Bechas Caſſius felix ca.de tuſſi humida antiq̄s ingt tuſſes
quas greci chronicas bechas vocāt ꝛc. Jnde exrobechas
tuſſis arida ꝛ īde pillule bechichie q̄ ad tuſſim fiunt.
lib.z6. Bechion apud Pli.vocatur ſaluia:eo ꝙ tuſſi cōfert.duo ei⁹
cap.6. gñā ſcribit domiſticā ꝛ ſilueſtrē.ſꝫ aliā plantā vocat.D.be
chion.D.aūt potion aut periton vocat . folia hñs edere ſi/
milia.vi.aut.vij.ſꝫ paulo maioꝛa q̄ circa terrā fuerint alba
ſūt.ſuperioꝛa aūt anguloſa ꝛ viridia ſūt.ꝛ multa.aſtaꝫ hñs
duarū palmarū floꝛē viridē hñs ibi naſciẗ hec aſta ipſa te
nuis eſt ita vt vix videri poſſit ſed nec floꝛē putaẗ hēre qꝛ
floꝛem ſuum non diu tenet.radix eſt illi tenuis et inutilis
aquoſis locis naſcitur ꝛc.
Bechion apud Ste.eſt meſchatrameſit.ꝛ eſt diptamus.
Bechiar vl' bechur expōiẗ apō Daliaba. ꝙ ē tapſia ꝛ addit
ēt.A.quiō agreſtē rutā hic erroꝛ ifra i tapſia declarabitur.
Bedarūgi dicit.A.ꝙ eſt oꝫimum fluuiale ꝛ ꝙ quidaꝫ dicūt
ꝙ eſt bederambia.i.melliſſa infra in oꝫimo.
Bederengeū ſcribiẗ in ara . bederāiue ꝛ in pantegni ſcribiẗ
bederambina ꝛ eſt melliſſa.
Bebegard ara.expōit Conſtā.ꝙ ē odoꝛ roſe. quidā credide
runt ꝙ eēt ſpina q̄dā ſilis roſe q̄ grece dr̄ cinoſbat⁹ accipiē
tes quādā globū ſil'eꝫ ſpongie in ip̄a ſpia naſcentē:itra quē
interdū vermes inueniūtur.ſꝫ veritas ē ꝙ bedoard ꝛ ſpia
alba q̄ achātis leuce apō.D.vocaẗ ſūt idē.qui nō credit le/
gat ca.Aui.de bedegard cū ca.de achātis leuce ꝛ videat q̄
in Se.ca.de bedegard.Jtē.A.ca.de ſpina alba in .ij. in lr̄a
ſcin.ē ingt bedegard.Jtē idē diẗ i ca.ō bedegard ꝛ diẗ ꝙ ē
ſil'is albaſechen albe.ꝛ.D.ca. meleōte albe.quare videtur
ꝙ balaſekē ara.ſit cameleonte.
Beduſter apō Abēmeſue herba quā ignoꝛo . Jundebedu/
ſter.i.teſticuli caſtoꝛei.Uñ Dal. tertio pratice ponēs cōfe/
ctiōeꝫ anacardinā diẗ iūdebeduſter.ꝛ.A. gnto ꝛ Se.i bꝛe/
uiario ponunt ad lr̄aꝫ expoſitiōeꝫ ꝯfectiōis anacardie quā
ponit Meſue ꝛ vbi Meſue ponit iūdebeduſter ipſi ponūt
caſtoꝛeum.ꝛ Aui in ſynonimis in lr̄a.ꝫ.dicit ꝫūdebeduſter
.i.caſtoꝛeū ꝛ i ſynōimis Meſue dr̄ beduſter.i.caſtoꝛeū. vi/
de ifra in gēdebeduſter.vñ vr̄ aliud eē beduſter a gēdebe
Bendocum infra in geloum. )(duſter.
Been ē radix q̄ de armenia deferẗ ꝛ ē de eo albū ꝛ rubeuꝫ.
Beherengi dicebat iudeus ꝙ ē ſpēs gēſemin ſeu ꝫambach.
Bellaria ſeu genicularis latine plātā quā greci linchis vel
linchithis vocāt ſꝫ.D.de qua ifra in li.
Beledarū pꝛo beledar ſcripſit Stephanus ꝛ eſt anacardus
Beleſem ara.balſamum.
Beliligi ara.belirici emblici ꝛ bellerici apō arabes inter.mi
rabolanos non computantur.ꝛ ideo faciunt capitu.eoꝛum
ſeparata a mirabolanis.
Bellis Pli.i pꝛatis naſciẗ floꝛe albo aliq̄tenus rubente ꝛc.
Belulidus apud Jo.Se.in.vij.in cōfectiōe dicta alibſulid⁹
lib.26. voluit dicere phyſalides ꝛ ē alkekēgi vt infra in fi.
cap.5. Ben ara.ē granū qō.D.vocat balāus repſico a quo exp̄mi
tur oleū ō ben ꝙ ē muſcelinū vocatū de quo ſupꝛa in bal.

Beden.Jo.Se.in.vij.in quadam decoctiōe ad paraliſiꝫ ex/
ponit ꝙ eſt radix keiri.
Benefigi ara.viola.Ste.benefegum ſcripſit.
Benerguaridem in.ij.canonis.A. ē dictu filieguaride ꝛ ſunt
ſcarabei q naſcūtur in balneis vt dixit mihi arabs.
Bñdicta plāta eſt de qua Butanicus ca . facit que naſcitur
in locis agreſtibus ſiluoſis ꝛ humectis.
Bñdach in.vij.Jo.Se.in ꝯfectione trifere maioꝛis eſt ſemē
granatoꝛum ſilueſtrium ꝛ ſūt genera kilkil.
Bengi ara.iuſqamum Ste.bñgum ſcripſit.
Bñcheſt ꝛ aliqñ famecheſt coꝛrupte agnuꝫ caſtū vocāt ara.
Bēniegi ara panicū.vt in li.de doctrina arabica.
Berberi dicunt ara . amiberberis arboꝛ eius vocatur ꝫero
raſch ꝛ.g.oxiachantom.
Berigil ara.petroſſelinum vt in lib.de doctrina ara . aliter Peregil.
autem apud.A.
Berbena vl' verbena ſeu veruena periſtereon.i.colūbaria.g.
ꝛ gerobatanū ſacra herba q̄ ſanguinē.i. ſanctimē antiqtus
dicebaẗ:eo ꝙ pagani i ſacrificijs ꝛ oīb⁹ expiratiōib⁹ ea vte lib.zz.
banẗ.Pli.hāc legati ferre ad hoſtes ſolebāt.hāc iouis ara. cap.z.
ꝟriẗ dom⁹ purgaẗ luſtraturqꝫ.Gñā ei⁹ duo ſūt folioſa quā in fi.ꝛ.
feminā putāt . maſ.rarioꝛib⁹ folijs.ramuli vtriuſqꝫ pl'es te lib. z5.
nues cubitales folia minoꝛa q̄ꝫ q̄rcus gratioꝛaqꝫ diuiſuris cap.9.
maioꝛib⁹ flos glaucus radix longa tenuis. naſciẗ vbiqꝫ in in p̄n°
planis aquoſis vtraqꝫ eiuſdē effect⁹ ē ꝛc . D. duo facit ca.
vnū icipit gerobotanū.aliud piſtereon ō qb⁹ inde nō ſunt
idē gerobotanū q̄ ē herbēa ꝛ piſteriū.nā i ꝟo.D.diuerſa ca.
ſcribūẗ ꝛ i foꝛma ꝛ i ꝟtutib⁹ vt i ſuis locis oñdeẗ ſſ diuerſa
Berengeſiſ exponiẗ apud.A.flō ꝙ eſt abꝛotanū.ipſe nanqꝫ
aliud faẗ ca.de abꝛotano diuerſuꝫ ab eo ꝛ in nā ꝛ in opatio
nib⁹.ꝟitas ē ꝙ berēgeſiſ ē artemiſia.nā i.vi.ō ſimplici me/
dicia.S.expōit ꝙ .g. dr̄ artemiſia .poꝛo ſi ꝯparas ca.ei⁹ cū
ca.ō artemiſia apō .D. videbis ꝙ idē dñt apō Daliba.i.ij.
pꝛatice berēiaſtū ſcribitur ꝛ alibi bereniaſeton.
Berilie ara.eſt piſcis ſtupefaciens dictus toꝛpedo vt apud
A.capi.de ſtupoꝛe.
Berilon Jo.Se.in.vij.in decoctione ad paliſim eſt aſerula
ꝛ vtrūqꝫ ignoꝛo herba tñ ē ꝛ foꝛte eſt paliſis . nam nomen
ad id vergit.nā arabes.b.p.p.lr̄a qua carent ſepi⁹ ponunt.
Berillus lapis de genere criſtali obſcurioꝛ eo.
Berchidies in.iij.A.ca.de ꝯgelatione lactis i mamill'.Pau.
in eodem medicamine pdiciados ſcripſit.ꝛ ſic voluit dice/
re.A.b.pꝛo.p.ponens et eſt pitaria vt infra in.p.
Beronice pꝛo vernice.aliquando in antiquis libꝛis iueniẗ.
Berſceoſcē apud Aui.ſcribitur in arabico capillus veneris.
Berſeſanum ſcripſit Stephanus.in ſynonimis ꝛ alibi berſa
ſanum pꝛo berſceoſcem.
Bertal ara.paſcer vt in li.de doc.ara.
Bertanich apud Aui.in ſecundo ē betonica apud Dyaſcoꝛi.
Berciticon gre.vel vt ipſi verciticon piſcis dictus turdus.
Beſtoſſe pꝛo biſteſſe ꝙ ē macis ſcripſit Ste.
Beſed ara.coꝛallus.miratus ſum.A.verba in.iij.ca. de ſolu/
tiuis podragre circa fi.vbi ponit medicinas āni.ſ.q̄ repiūẗ
āno toto aſſidue medicamen ingt albeſed ſꝫ ſmonē q exti
timauit ꝙ ſit alkeiri rubei floꝛis ꝛc. ibi ꝛ ſupꝛa vr̄ ignoꝛaſ/
ſe ꝙ beſed ſit coꝛallus vt ip̄ꝫ noiauit i.ij.ca.ꝓpo.ſil'e ēt me/
dicamen ſcripſit Alex.in ſil'i caſu.ꝛ vocat . D . collarion et
ponit coꝛalluꝫ.A. vero exponit ꝙ beſed ē illa alkeiri.
Beſſagū ſcripſit Stepha.pꝛo biſbegi qō eſt pollipodium.
Beſulidus ara. ꝓ fiſalidos greco iueniẗ alicubi ꝛ ē alkekēgi. lib.zo.
Beta vl' bete bleta ſicla.Pli.alia cādida alia nigra alia ſilue cap.8.
ſtris q̄ꝫ lioliō vocāt alij coloꝛ dō mltū mioꝛib⁹ tenuioꝛibuſqꝫ lib.19.
ac dēſioꝛib⁹ folijs.ꝑi.ſepe cauliū ꝛc. Jtē alibi.g.duo gñā fa/ cap.8.
ciūt nigrā ꝛ cādidā q̄ꝫ p̄ferūt pciſſimi ſelis appellātqꝫ ſiclō p⁹ p̄n^m
Betonica aliqñ vetonica.g.dr̄ ceſtrō ꝙ nomē arabes coꝛrū

pentes dicūt caſtrā.D.ceſtrō qđ appellat̄ pſyceotriphon.
q₂ in frigidis locis naſcit̄.hanc romani vetonicā vocant.
herba eſt aſtā hñs tenuē longā vnius cubiti ⁊ q̄drā. folia
longa ⁊ tenuia ſiľia ozio.obzotunda ⁊ diuiſa odozata ⁊ ma
iora ad radicē folia infinita.ſemē eius vt ſpica hētur ſiľe
timbere folia eius collecta ſiccant̄ que vſui neceſſaria ſūt
tenues habet radices ſiċ eleboꝝ ⁊c̄.Steph.in ſynonimis
Betoni qdē ſpēs beſtanaberaſi ⁊ ē ſpēs hemaſi neſcio qd
dicat ſi voluit dicere hemaze quā vocāt acetoſaꝫ nō bñ di
xit ifra in vetonica.butanicꝰ ſub noīe h̄ betonica ca.ꝑpꝰꝫ
Bezard ē ara.oīs medicia liberatiua a veneno.nos )( fac̄.
aūt ꝑprio vocabulo hoc ſignificante carentes tyriacā vo-
camus.bezard ēt vocant īterdū galbanū ꝑpter excellētē
eius virtutē cōtra venena:qđ pꝫ per A.in deſcriptiōe ſcđa
tyriace.⁊ Jo.Sera.in deſcriptiōe tyriace.vocat̄ nihilomi-
nus apđ eos ꝑpo noīe keurie.vocat̄ ⁊ bezahar qdā lapis
multū carus regibꝰ vt in Se. inuenis.putant autē aliqui
hunc lapidē eſſe qui generat̄ in oculis ceruoꝝ in oziente q
cū ſerpentes comedunt vt deponētes ſeniū foztiores fiāt
ītrāt flumē ibiq₃ mozant̄ imerſi vſq₃ ad caput tādiu q̊uſ-
q₃ ſentiunt veneni virtutē ſuperatā.iterea lachzymā emit
tuntque coagulata in oculis iterdū vſq₃ ad magnitudinē
nucis deſiccatur donec cadit cum flumē exierit ⁊ ſic iue
nitur.⁊ ſic dicitur omnium venenoꝝ tyriaca.
Bezel ara.eſt perfozatio ventris ydropicoꝝ vt Jo.Se.ca.đ
ydropiſi aliqñ pro ipſo iſtrumēto pfozandi repit̄.
Bezerachathime ſcripſit Ste.pro pſilio ſupza in ba.
Bihar ara puto q̄ ſit cotula ⁊ eſt dictu oculus vacce q̄ apđ
D.vocatur butalmos de qua infra.
Biblus papirus quo antiquitus carte libzoꝝ fiebant in-
de fozte biblos ⁊ biblion qđ eſt liber grece.
Bichy.g.vel bechi tuſſis.
Bichycon.g.ꝯfectio ad tuſſiꝫ ide pilľe bichichie:vt ſupza in
Bidella ſepe ꝑ bdellio in antiqs libzis iuenit̄. )(be.
Bifere dicunt̄ arbozes que bis āno fructiferant.
Bilomon dicit.A.⁊ Pli.q̄ eſt alfarfagi ſilueſtris:⁊ eſt ex ti-
timallis ⁊ dicit glo.q̄ eſt poztulaca hñs lac farfagi.re ve-
ra eſt poztulaca ꝑpo noīe.q̄uis apđ.A.ēt vocet̄ baccbla-
nica:vt ſupza q₂ duo ſunt eiꝰ noīa duo facit de ipſa capitu.

lib.22. cap.22. p^{o}pa^{m}

Bimio eſt ſpecies napi vt infra in napo.
Birenū vas eſt de lapide.ſ.lebes ſuſtinens ignem.in ſecre-
tis.H.in deſcriptione rob de fructibus.
Biſalon grece ſeu viſalō tegula later liber đ doctria greca.
Biſara in ātidotario Oribaſij in cōfectiōe dyarūdinis quā
vocat dyatiniras ingt biſare quā alij armolā vocant.alij
rutā agreſtē ⁊c̄. Jtē Alex ca.de ſquinātia biſare quā qdaꝫ
harmola vocant qdā ruta agreſtis:⁊ eſt id em nomen cum
veſaſa apud.D.ſed cozruptum.
Biſbeigi arabice pollipodiū beſſagum.Ste.ſcripſit.
Biſbeſe ara.macis Ste.biſbaſſe ſcripſit.
Bithath exponit.A.q̄ eſt virga paſtozis quā ſcies ifra in vi.
Bitumē iudaicū dictū:eo q̄ in iudea inuenit̄.ſ.in ſtagno qđ
mare moztuū dr̄ in qđ ingredit̄ flumen iozdanus ſiċ pꝫ ꝑ
Ser.⁊ ipꝫ ē ſpēs napte vt ꝑ eūdē pꝫ:⁊ ꝑ ꝯcozdiā.A.ca.đ pe
troleo q̄ eſt napta h̄ dr̄ aſpaltū ⁊ ſtercꝰ đmōis ſupza i aſpa.
Biſſum i regali diſpōne Hali.ca.de venenis ē napellus apđ
Bix nāq₃ expōit̄ ab.A.napellus.duo fac̄ (A.⁊ dr̄ ara.bix.
ca.de ipſa.vnum napellus icipit.Aliđ napellus moys. ſed
in arabico bix minus ſcribitur.
Blactaria Pli.eſt ſiľis verbaſco que ſepe fallit ꝑ ea capta
folijs minus candidis cauliculis pluribus floze luteo hec
abiectas blactas in ſe contrahit ideo rome blactaria dr̄.
Blacte bizantie ſunt coopertozia oſtracoꝝ marinoꝝ ſiľiuꝫ
limacys.⁊ ſunt ſiľes vngulis ⁊ ꝑpea vocant̄ ara.adfarial
taib.i.vngule odozifere.albe ſūt meliozes ifra i ꝑfira.

lib.25. cap.9. circa. pncipiū

Blactini in quodam antiquo antidotario inuenio expoſitū
purpurea.g.blactinon eſt purpura.
Bledium ſm.D.quidam pullegium vocauerunt.
Belefaricō.g.ſm Theodoꝝ Pri.eſt ramūculus viridis.
Blefaron xiſtu apud Pau.ca.de tracōatibus iſtr̄m ad ſcar
pellandum palpebzas. Bleta ſicla bleta.
Blitus ſm.A.eſt olus iamenū.grecꝰ vliton vocat.
Boarā ara.tuſſis liber de doc.ara. Boaareb.a.criſtallꝰ.
Bobles.Ste.eſt bulbus beſ beſnm ⁊ eſt baſaleus.
Boblos emeticos idē Ste.carāmerua ē bulbus vomicus.
Bolbos grecꝰ dic̄ voluos ē bulbus ⁊ expōit q̄ ē ſpēs cepe.
Bolena in antidotario vľi exponit̄ q̄rcus nouella.
Bolites.g.boletus fongus vel volitis dicit.
Boni ara.bubo.A.amobach alia eius ſpecies.
Bombax grecus bombix dixit vel vomuix.bombix etiam
vocatur vermis qui facit ſericum.
Bonades vel boniades in antidotario Oribaſij in tyriaca
magna exponit q̄ ē ſemē apij. Bondoch ara.auellana.
Bomō Ste.ē raſelbageli ⁊ ſonat i arabico caput ꝑdicis.
Bozago herba nota cibo apta ⁊ medicie ⁊ flos ⁊ folia ⁊ ſe-
mē.bugloſa dr̄ ſpēs eiꝰ ſilueſtris.nō repio aliquē auctozē
autēticū faciētē ca.đ vtraq₃ ſi ſcribit đ vna ñ ſcribit đ alia.
Bozax capiſtrū auri vocat̄ ara.tincar.
Borecha armini pro baurach armeni Ste.ſcripſit.⁊ aliqñ
bozacum inuenitur ab eodem pro eodem.
Bozith herba fullonum ſaponaria de qua pānicalos faciūt
quos herbaticos vocant.⁊ ſiccant eos ⁊ pro ſapone vtunt̄
S.Jeremias ſi laueris te nitro ⁊ multiplicaueris tibi her
bam bozith maculata es iniquitate.⁊.
Botani ſeu votani.g.planta.
Botin ara.eſt arboz grani viridis apud.A.cuiꝰ gūmi eſt ter
bentina que dr̄ gluteꝫ albotin non alboatin vt pleriq₃ le-
gunt eſt terebintus arboz.
Botrachion.g.ſed vatrachion proferunt.i.rāinū.nā vatra-
chos rana.nos raninū apiū dicimus.herbā ſceleratāꝫ.D.
huius ſpēs ſunt q̄tuoz.Una que folia hꝫ cozīādro ſiľia. ſꝫ
latioza ⁊ pinguioza ⁊ alba flozē mellinū ⁊ aliqñ purpureū.
virgā nō longā.radicē albā nō amarā ſiſſaꝫ ſicut elebozi.
naſcit̄ locis aquoſis.hec ſcelarata dr̄.Secūda ē longiozis
tyrſi ⁊ folijs hirtis multis locis iciſis.guſtu acerrimis.hec
multū i ſardia naſcit̄ quā apiū agreſte dicūt.Tertia ē folia
hñs puiſſima vľ bzeuiſſima tetri odozis atq₃ icēdioſa cum
flozibꝰ aureis.Quarta ſpēs flozē hꝫ lacteū.Alterū genꝰ ē
que ſtructicē dr̄.naſcit̄ locis ſabuloſis ⁊ in cāpis arenoſis.
radix eiꝰ articulo ē ſiľis q̄ radiculas paucas ⁊ nouiſſimas
hꝫ ⁊c̄.ſed Pli.ranūculū vocamꝰ quā greci botrachion.Ge
nera eiꝰ q̄tuoz.vnū pinguiozibꝰ q̄ꝫ cozīādri folijs:⁊ ad lati-
tudineꝫ malue accedentibus coloze liuido caule alio gra-
cili ⁊ radice alba.naſcit̄ in limitibꝰ humidis ⁊ opacis. al-
terum folioſius pluribꝰ folioꝝ inciſuris alijs caulibꝰ.ter-
tiū minimū eſt graui odoze floze aureo.quartuꝫ ſiľe huic
floze luteo ⁊c̄.hec herba apud Auicen.vocatur kebikegi.

lib.25. ca.vltio vlas fi.

Botrion.g.vocat̄ p̄ma ſpēs vlcerū oculi a paulo diſtictoꝝ
⁊ i cozneca cauū ſtrictū ⁊ mūdū ſecūda dr̄ moma latiꝰ ſupe
riozi minuſq₃ ꝑfundū.tertia dr̄ argemō in circulo oculi oc
cupans de pupilla ⁊ ꝯiunctiua.q̄rta dr̄ epicauma ē vlcus
ſozdidū ⁊ rabidū h̄ Pau.ſꝫ Demoſte.vt ifra in vlcus.
Botrix apud.D.vocat̄ ambzoxia a qbuſdā ca.de ambzoſia
⁊ ca.de botrix.botrix igt herba ē fructicoſa tota ſpāſa ſup
terrā colozē melinū hñs ꝑ itertialla furcata.virge ipſius i
oībꝰ ramis ſeie plene ſūt.folia hꝫ ſiľia itubo agreſti cū ma
ximo odoze ⁊ bono.vñ mľti ꝑ ſuauitate odozis rebꝰ alijs
eam adiungunt.naſcit̄ in locis cultis ⁊ paſcuoſis.⁊c̄. Pli.
idem ⁊ vltra inuenitur in tozrentium ripis.
Bracteos.g.ſauia vt macer vracteos grecus.

lib.25. cap.7. in me°. ⁊ li.27. capl'o.8. circa. pncipiū.

Brancipathos dicunt greci pro morbo.
Branbiaſis.g.raucedo.
Bradipora.g.generantia poros dicit Oriba.
Braſica vt voluit qdã ẽ caulis ñ trãſplãtatꝰ.vñ.D.oẽs ſpẽs
eiꝰ ſic vocat.Macer caul' rõana grecoꝝ braſica ligua ⁊c̃.
lib.zo. cap.9. in pn°. multe ſunt ſpẽs.Pli.braſſicã greci in.3.ſpẽs diuiſerũt cri‑
ſpam quã ſelinaculã vocauerũt a ſilitudine folioꝝ apy.al
terã eliã latis folys ex caule exeuntibꝰ vñ caulodẽ gdam
vocauerũt.tertia eſt proprie appellata karambe tenuiori‑
bus folys ⁊ ſimplicioribꝰ denſiſſimiſqȝ amarior ſȝ effica‑
ciſſima.Cato criſpã maxie ꝓbat.deinde leuẽ grãdibus fo‑
lys caule magno.⁊ ĩfra.ſilueſtris ſiue erratica.aliq penteã
vocant inimiciſſimã vino:qꝛ ꝓcipue vitẽ fugiat.⁊ ſi nõ poſ‑
ſit fugere ĩmorit̃.folia hȝ bina rotũda parua leuia plãtis
oleris ſimilior candidior ſatiua ⁊ irſutior ⁊c̃.plures alias
li.zo.ca. 9. vltra mediuȝ. D.alibi deſcribit.vide ꝙ a ſupraposita tertia ſpẽ quã karã
be vocat arabes caulẽ corũb vocant.lapſana ẽt.Pli.inter
ſilueſtres braſſicas aſſerit de qua infra in la.
lib.iz. cap.i8. vltra mediũ. Brata arbor Pli.in helimeos naſcens cipreſſo ſil'is exalbi‑
dis ramis iocũdioris vt odor cedri accẽſo ligno ⁊c̃.
Bregma capitis.g.occiput Oribaſiꝰ ca.ð dolore capitis ſic̃
ẽt exponit̃ in lib.de doctrina greca iterdũ pro cõmiſſura
ipſa occipitis ponit̃.Demoſtenes vero ca.de periqtiſſimo
faciẽdo medicinã capitis dicit ſic vocari.
Brequequion Ste.anteperſica infra in precoqua.
Brioteris.D.naſcit̃ in locis algoſis radix eſt eius aſpera et
ſtricta ⁊ ſibi coherens guſtu dulcis.
Brion herba eſt duoꝝ cubitoꝝ longa virgas multas ⁊ te‑
nues hñs in quibꝰ folia naſcunt̃ lepido ſil'ia mollia ⁊ al‑
ba ⁊ in ſũmo virgaꝝ ꝓfert ſemen florem album hñs.
Brion Theodorus Pri.li.de ſimplici medicia vocat̃ ingt
ſtãgnus in quercubꝰ aut populis albis ⁊c̃.Pli.li.iz.brion
lib.iz. cap.z9. in pn°. populi albe optima ⁊ circa gnidũ aut cariã in ſitientibus
aut ſiccis aſperiſqȝ ſecũda in litia cedro ⁊c̃.vr̃ vſnee ð hac
Ste.brion ſpugicon a ſena ⁊ exponit̃ ꝙ eſt muſcus.
Brion maritimũ Dyaſcori.ſuper ſaxa ⁊ teſtas in mari aſtaȝ
habens minorem ⁊ ſtipticam ⁊c̃.
Brion ꝑterea exponit̃ in libro de doctrina greca ꝙ ẽ alga.⁊
alibi ibidẽ ꝙ eſt muſcus.Pli.in libro.xxvy brion marina
cap.8. pꝰ pn^m herba eſt nõ ſine medicamie lactuce folys ſil'is rugoſa ve
luti cõtracta ſine caule ab vna radice exeuntibꝰ folys na‑
ſcit̃ in ſcopulis maxie teſtiſqȝ terra cõprehenſis ⁊c̃.Dyaſ.
licena que ſupra petrã hũidã naſcit̃ brion eſt ⁊c̃.Et ſic hoc
nomẽ tribꝰ rebus vr̃ conuenire iſti plante marine ⁊ q̃ vr̃
vſnee ⁊ alteri plante primo a Dyaſco.deſcripte.Ste.briõ
talaſſa eſt tabelebũ marinũ ⁊ eſt muſcus.nam in Auicẽ.eſt
capi.de muſco ⁊ in arabico ſcribitur tabeleb.ſcripſit Ste.
bryon qꝛ ẽ a greco ſcriptũ per.ypſilõ qð ſemꝑ p.y.accipit̃.
Brionia iã ſupra dñſuȝ ẽ ꝙ ẽ vitꝭ alba ꝙ.g.dr̃ ãpellos leuce.
Britanica.D.herba ẽ folia hñs ſil'ia lapatio agreſti ſed ni‑
griora ⁊ lanoſa guſtu ſtiptica aſtam longã radicẽ paruam.
lib.z5. cap.3. Piniꝰ folia hȝ longa nigra ⁊ radicẽ nigrã flores iubones
vocant.in britania fuit priꝰ iuẽta.hec apð Auic.bertanich
vocat̃ libro ſcðo.liber antiquus hec eadẽ ⁊ vltra in locis
naſcitur montuoſis humidis ⁊ argilloſis ⁊ aſperis. dãoſa‑
mos a quibuſdaȝ dr̃.Butanicus bretanicã vocat in modũ
lactuce creſcere dicit.
Brochiron ⁊ vroco grece ꝑs gutturis vl' cãna ipſa pulmõis
Pau.ca.ð ſputo ſanguis ⁊ ĩfra ex pulmõe ãt aut ex vroco
Bromi.g.auena ꝙȝ vrormi liber de doc.gre. )( facti ⁊c̃.
lib.zz. ca.vltio. ꝓpe fi. Bromos Pli.ſemen eſt herbe ferentis ſpicã naſcit̃ iter vi‑
tia ſegetis auene genere ⁊ folio ⁊ ſtipula triticũ imitat̃ in
cacumibꝰ depẽdentes puulas veluti locuſtas hȝ ſemẽ vti
le ad cathaplaſmata ⁊c̃.Ste.bromes ẽ hamemanũ maſſũ
Bromũ dñt romani ſpumã.Dya.ſcðaȝ ſpẽȝ altiomi qð eſt
ſpuma maris dicit plenã eſſe bromo.Alex.ca.de diſſinte‑
ria qñ igt cũ ea febris adeſt vlcera i bromi dant̃ ⁊ ſordi‑
Broncoceleon.Corneliꝰ celſus ſic vocãt greci )( dant̃ ⁊c̃.
tumorẽ creſcentẽ inter cuten ⁊ tracheã arteriam.
Bronchos grece branchus.ſcribunt tñ vrogchos.nã gama
lit tera ante chi qð ſonat ch voces n.littere aſſumit.
Bruchuli in tertio libro Almãſ.ca.de ſale cõditis ẽ ſpẽs lo
cuſtaꝝ qui aliqñ intantũ abũdant in terris arabũ ꝙ ter‑
ram tegunt ⁊ fruges comedũt ⁊ herbã.q̃re ꝯtra eos ꝯgre‑
gãt̃ ſic̃ i exercitũ ipſoſqȝ colligũt ⁊ cõedũt ſalſos ⁊ iſulſos
Brumaria apð Dya.vocat̃ plãta dicta ab eodẽ lẽtopodion
vel leucopodiõ ꝙȝ.A.vocat artanita ĩfra in le vt ſupra i ar.
Bruonthaluſum Ste.eſt thabelebũ marinũ.voluit dicere
brion ⁊ eſt muſcus maris.
Bubanũ in ſcðo pratice Haliaba.pro olibano ſcribit̃.
Bulns.g.napo. Bubloté apð.D.marubiũ nigrum.
Bubonocelon vocãt greci qñ iguẽ varicibꝰ iplicat̃ Corne‑
Bubonĩõ Ste.ẽ bertomũ ĩfra i bantomen. )( lius celſus.
Bubonocilli dicũt̃ ſm Paulũ hñtes rupturã inguinis.
Bubon grece inguen li.de doctrina gre.vunon.
Bubo dr̃ apud nos aꝑa ipſius inguinis.
Bubugi radix i.y.pratice Hali.ca.ð radicibꝰ exponit̃ ꝙ eſt
Buburiſmus Alexã.ca.de diſſinteria ẽ )( radix capparis.
rugitus inteſtinorum:⁊ eſt nomen ficticium.
Buchor ara.vapor fumigium.
Buchormariẽ eſt dictu vapor vel fumigiuȝ marie. Auicẽ.
dicit ꝙ eſt artanita in capitu.de artanitha.ſed ꝙ nõ ſit ap‑
paret per hoc qð dictũ eſt ſupra in artenita ⁊ ꝑ Almãſo.ca.
de appoplexia.in cliſteri nãqȝ qð fac̃ ibi ponit arthãithã ⁊
bucormariẽ.apð Ser.vo buchormariẽ ẽ ciclamẽ.
Buceron apð.D.multi ingt farinã fenugreci ſic noiant.ſed lib.zi.
Plinius buceron vocari dicit ipſummet fenugrecũ:⁊ eſt cap.7.
dictu bouis cornu ad ſilitudinẽ tecaꝝ eiꝰ ad cornua bouȝ.
Budereg ca.in Sera.tricenteſimo quinquageſimonono.
Buderegi apð.A.ẽ plãta quã.D.erilmõ vocat:⁊ ẽ ſil'e eruce
Bugenis ſic ſcribit̃ in ſcðo.A.ſed in ara.ſcri )( ð q̃ ĩfra i er.
bit̃ buyanis ĩfra q.y.lr̃a ẽ vocal:⁊ ꝑ ſe ſyllaba ẽ peuceda‑
nuȝ:vt pȝ ꝑ ꝯcordiã illiꝰ ca.in ca.de paucedano apð Dya.
⁊ Sera.ex dictu Hal.⁊ vocat̃ apð Sera.herbaturum.
Bugloſa.g.dictu bouis ligua Pli.eufroſinũ dr̃ ĩfra in eu. lib.z5.
Bugloſſon.g.piſcis dictus ſolea. cap.8.
Bulbus ſm.D.duas hȝ ſpẽs differentes colore.dicit ꝙ ru‑ circa pn
beus eſt bonus ſtomaco ⁊ amarior eſt melior.ambe ſpẽs cipiu m.
comeſtibiles.⁊.A.dic̃ ꝙ eſt cepe paruũ qð cõedit̃. Itẽ.D.
ca.de cãna vbi dicit ꝙ radix eius cũ bulbo extrahit infixa
corpori.A.dicit cũ cepe ſilueſtri q̃re bulbus vr̃ cepe ſilue‑
ſtre. Itẽ Ioan.Sera.ca.de augentibꝰ in coitu dicit ꝙ ẽ ce
pe cãpeſtre.Tandẽ Auicen.ſuo capitu.conat̃ ipſum noti‑
ficare:⁊ non videt̃ plene ſciuiſſe gd ſit.Pli.inquit genera lib.zi.
greci hȝ facere buluinenſetanion pytiõ accoogia egylippas cap. i7.
his erichiõ ⁊c̃.Et ex libro Albauy buberigi ingt hȝ cepas
ꝑuas ſil'es cepis croci folia ſil'ia folys porroꝝ flores ſil'es
floribꝰ viole ⁊c̃.nec ꝑ hec noia ſcio gd ſit ꝓpo noĩe bulbꝰ.
Apð Pli.vo ſepe vocat̃ bulbꝰ ois radix rotũda ſil'is cepe.
Bulbus emeticus qð eſt dictu.g.vomicus eſt narciſcus ſm
Dya.capitu.de narciſco.Item ab eodem vocatur bulbus
emeticus quedam planta que nominat hermocales. Itẽ
alius bulbus metepſicus.D.quem neauſeatilem vocant
folia dura ſimilia bulbi noſtri qui in vſu eſt habet in quo
frutice eſt bulbus niger ⁊c̃.
Buloquinum apud Dya.dicit̃ mandragora a gbuſdam.
Bule in ſecundo canonis Auicen.ſic ſcribitur ſed in arabi.
bel ⁊ ſunt tres medicine ſcilicet ſel bel ⁊ fel que ſil' apud
Serapio.deſcribuntur ⁊ ſunt fructus indie.
Bulimos vel vulimos dicit grecus.nos vero boliſmum di‑

cimus ⁊ eſt fames vaccina.
Buloboꝛum Pau.ca.de fractura aurium.
Bulot arabi.glans ⁊ ſecũdũ eos caſtanea ⁊ ẽ ſpẽs eius.
Bulengi in pꝛatica Haliabatis eſt abſcinthium.
Bulunge ara.ciconia.
Bumas Stepha.eſt lertũ agreſte ⁊ eſt rapa agreſtis. ſʒ puto ꝙ voluit dicere bubas: vt ſupꝛa qd̃ eſt napo.
lib.16. Bumelia ſm Pliniũ vocatur quedã ſpecies fraxini.
cap.14. Bunca in libꝛo.iij.Almanſoꝛis ca.de aromatibus eſt qd̃.A. bunchum vocat pꝛolixiuſq; cap.facit ⁊ dicit ꝙ eſt res delata de iamẽ.in arabico tñ ſcribitur buncheum.
Bumon.D.aut action dñt.baſtã hʒ quadrã ⁊ longaʒ digiti groſſitudinẽ hñs.folia minuta ab apio ſicut coꝛiãdrũ.floꝛes ſicut anetũ.ſemẽ odoꝛatũ ſicut iuſquiamũ ſed minus ⁊c̃.
lib.22. Bupleuron Pli.in nũero herbaꝝ ſponte naſcentiũ hãc greci hñt caule cubitali folijs multis longiſq; capite aneti.lau
ca.22.in datum.in cibis ab.y.in medicina glaucone ⁊ nichãdro.ſo
me°. nat in greco bouis coſta.
Bupꝛeſtis eſt aial rarũ in Italia ſillimũ ſcarabeo lõgipedũ fallit inter herbas bouem maxĩe: vñ ⁊ nomẽ adinuenit deuoꝛatũq; tacto felle ita inflamat vt rumpat ⁊c̃.
lib.22. Bupꝛeſtin ẽt vocat Pli.plantam que q̃uis a grecis in cibo
cap.22. laudetur boum tamen eſt venenum.
in me^m. Burachũ in pꝛatica Haliabatis pꝛo baurach ſcribitur.
Buraket ara.anas que ⁊ hac dicitur apud.A.
Buranie Jo.Se.ca.de moꝛſibus venenoſoꝛum exponit ꝙ eſt alfeſire.ergo eſt vitis alba.
Burdi ara.exponiť apud.A.ꝙ eſt papirus.nec eſt putãdũ ꝙ ſit papirus de qua libꝛi fiunt.ſed planta aquatica velut iuncus latus quo faciũt arabes ſeſtariola ꝑua vbi ſpẽs inuoluunt que ſeſtaria dicũt kirtes.antiquitus tñ ex eo fiebant carte ad ſcribendũ.Et ego vidi Rome ĩ monaſterio antiquo pꝛiuilegia ⁊ alia inſtrã in his cartis ſcripta. extendebanť nãq; dilatati ⁊ ſuperponebať ſeries vna ꝑ trãſuerſum.alia per longũ: ⁊ liniti quodã glutine cõpꝛimebanť ĩ tñ ꝙ ad tenuitatẽ cartarũ redigebanť.de qbus cartis de papiro qui fuit mã eaꝝ ⁊ de glutine eaꝝ ⁊ de mõ faciẽdi
cap.11. Pli.longũ ſermonẽ ſcripſit in li.13.ca.de papirus. In Halauy dicitur ara.burdhi ⁊ eſt herba naſcẽs in locis hũidis hñs folia lõga vt gladiolus.ſed nõ ſunt acuta.⁊ ĩfra in papiro.
Burida apd̃.A.qd ſit ignoꝛo.vide tñ an ſit burith de quo ſupꝛa.nam pꝛopꝛietates eius videntur ad ipſam pertinere. verum in arabi.ſcribitur buchiſa.
Buſadum ſcripſit Ste.pꝛo baſſed ꝙ coꝛallus eſt.
Buſuri apd̃.A.i ara.ſcribiť buſir ẽ ꝙ apd̃.D.vocať flomos qd̃ latini taxũ barbaſſuʒ dñt.nota tñ ꝙ vbicũq; in illo ca. apud.A.hẽť flos hñ apparẽs in ara.hẽť aureus: ⁊ ſic ꝯcoꝛdat cũ.D.cetera võ ca.cõcoꝛdant niſi q2.A.plura obmiſit.
Buſurũ ⁊ balum apd̃.A.ſunt dactili ĩmaturi.⁊ oĩa noĩa reperta in illo ca.ſunt noĩa dactiloꝝ.nã apud arabes diuerſis nominibus vocãtur ſm varietates ⁊ ſpẽs ipoꝝ cõiter ara.oẽs tamar vocãt. Burungi ſupꝛa in abꝛungi.
Butalmon.g.latine bouis oculus ſonat apud.A.vocať oculus vacce ⁊ bigar ⁊ vř cotula ex deſcriptione eius a.D.⁊ in Se.libꝛo.In antiqua tñ tranſ.D.hẽť ꝙ hʒ floꝛes nigros. ſed apud Se.ex verbo.D.hẽť ꝙ hʒ floꝛes citrinos ſiles floꝛib⁹ camomille.ſilr ⁊.A.q̃re vř coꝛruptio in textu antiq̃ Dya.in vero exemplari.Buoptamon aut blan dñt.aſtaʒ eycit mollẽ.folia maratri ſilia.floꝛẽ mellinũ hñs ſicut an
lib.25. timus ⁊ maioꝛẽ oculo ſilem vñ ⁊ nomen accepit.naſciť in
cap.8. ciuitatib⁹ ⁊c̃.Pli.butalmon ſilis boũ oculis folia hʒ feni
circa. culo ſilia circa opida naſcẽs fruticoſa caule.mlti calchiã
principiũ. vocãt.⁊ idẽ etiã in libꝛo antiquo de ſimplici medicia.Iteʒ
lib.25. ſm Dy.multi ſemperuiuam butalmon vocant credas nõ
cap.11. recte,ſimiliter ⁊ ſm Plini,
in me°.

Buzeidem ara.dicebat Judeus ꝙ eſt biſtoꝛta extimatione poti⁹ q̃ʒ ꝙ ſciret.In gloſis võ Almãſoꝛis lib.iij.ſuꝑ ſatiriõ ſcribiť ꝙ ẽ ſpẽs ſatiriõis c⁹ radix hʒ velut digitos.qd̃ ſi eſt veruʒ ipſa eſt illa que palma chꝛiſti a modernis vocatur nam ſine dubio ipſa eſt ſpecies ſatyrionis.

C Littera greci oĩno carẽt ⁊ ei⁹ ſonoꝛ latini võ ipſa in grecis dictionibus vſi ſunt vbi greci.k.vel.χ.que chi apud eos ſonat ſcribunt.ſed arabes.c.lr̃am eo ſono quo nos ꝓferimus: ⁊ ipſi ꝓferunt aliqñ maxĩe occidẽtales.oꝛiẽtales võ eideʒ .t.lr̃e ſonum attribuunt ſemper vnde oꝛientales dicũt catin ꝙ occidentales caci vocant ⁊ eſt annulus.
Cabalina herba dř ypoꝛis vbi ĩ li.õ doc.gre.⁊ cauda eqna.
Cabalitis ſpecies ſtoꝛacis ſm.D.ca.de ſtoꝛace.
Cabar ara.capparis.b.pꝛo.p.littera.
Cabꝛuſium aliqñ repiť de aliq̃ medicia.⁊ arabes dicũt cabꝛos ⁊ eſt dictu cypꝛenſe a cypꝛo inſula.vñ.A.qñ dicit alicubi de aliq̃ medicia cabꝛuſia itelligendum ẽ cypꝛẽſis.
Cabezi Ste.ſcripſit pꝛo cubeze.
Cacabus veneris papauer paluſtre.nimphea idem ⁊ eſt nenufar de qua infra in ni.
Caccabũ plãta venenoſa q̃ a.D.doꝛignũ vocať õ q̃ ĩfra ĩ do.
Caccabũ ẽt dř ſpẽs ſtrigni q̃ vocať kekengi ĩfra ĩ ſtringno.
Cacetica.g.mala hitudo vt Caſſius felix. inde cacetia. ſed cachexia dixit grecus vt idem Caſſius ca.de doloꝛe veſice aliquando cachoetica inuenitur adiectiuum vt apud.D. ca.de aloſanthos vlcera cachoetica.
Cachille ara.plãta ẽ ĩ Se.õſcripta q̃ a nobis ignoꝛata eſt.
Cachochimia.g.plenitudo maloꝝ hũoꝝ a cacon ꝙ eſt malum ⁊ chimus humoꝛ kakochimon exponiť in lib.de doctrina greca malis humoꝛibus laboꝛans coꝛpus.
Cachoetes.g.qd̃dã vlcus oculi ĩfra in vlcera ⁊ ĩ pterigion.
Cachotrophia malignitas paſſiõis alic⁹ vt Demoſte.
Cacrelegũ ĩ.iij.Halya.ca.õ ſuccis expõiť ꝙ ẽ acetũ ⁊ ĩfra parũ.ẽ fex liembꝛe ꝑ fece aceti expoſitũ.ſʒ ĩ.iij.eiuſdẽ ca.õ effimera ab opilatõe dic̃.vngať cũ olõ cacrelegi.q̃re ibi ñ vř acetũ, Itẽ ca.de apatib⁹ cũ pane igt cacrelegi ⁊ faria oꝛ
Cachꝛeos Theo.Pꝛi.li.õ ſimplici medicia.ferula (dei ⁊c̃. igt c⁹ ſemẽ acrocis ⁊c̃.deide imediate facť aliõ ca.de ferula cũ quo ꝯcoꝛdat cũ.D.ca.de ferula.q̃re vř ꝙ ſit alia ſpẽs ferule.liber ãtiqu⁹ õ ſimplici medicia.ferula quã greci narthecos vocãt c⁹ ſemẽ cachꝛios ſucus galbanũ dř.
Cacrios.D.dř vocari ſemẽ cuiuſdam ſpẽi libanotidos ĩ ca. de libanotido.ſed dř kakrios infra in ka.
Cacron Pli.ca.de his que ferunt q̃rcus ꝑter glãdes.ferunt
ingt roboꝛa ⁊ cacrin.ita vocať pilla in medicia vꝛendi viʒ lib.16.
hñs.gigniť ⁊ in abiete karice tilia nuce platano poſtq̃ʒ fo cap.9.
lia cecidere yeme durãs.ꝯtiet nucleũ pineis ſile is creſcit in hyeme apiť vere pilla tota caditq; cũ cepit creſcere ⁊c̃.
Cacule vel cacole ara.eſt cardamomum.
Cadithbeleil exponit Stepha.ꝙ dicitur grece aedion elafu.
Cadimia ſeu katimia grecũ eſt.apd̃.D.cadimia ſcribiť.ara. võ climia ⁊ aliqñ alkimia ⁊ idẽ ſũt oĩa noĩa iſta cadũt ſuꝑ tres medicias.Una q̃rũ ẽ fum⁹ q eleuať a q̊libet metallo qñ purificať in foꝛnace ſiue ſit aurũ: ⁊ tũc ẽ climia auri ſiue argẽtũ: ⁊ tũc ẽ climia argẽti.ſiue es ſic̃ pʒ ꝑ.D.ca.õ cadimia.⁊ ꝑ.A.ca.de climia.Alia ẽ lapis calaminaris q vulgo calamia dř: quo tigiť es fitq; auricalcũ c⁹ fum⁹ ſublimat⁹ ẽ tutia ſic̃ pʒ ꝑ libꝛũ vigeſimũoctauũ Azarauy q ẽ de ꝑpatiõe mediciaꝝ ſimpliciũ.Alia iuẽiť ĩ mieris metalloꝝ maxĩe eris ſic̃ pʒ ꝑ.D.ca.õ cadimia ĩ q̊ ẽt cadimiã vocat thuciã ſolidã q̃ fit ꝑ ſublimationẽ qñ fit auricalcũ quã alexandrinam dicim⁹.⁊ hoc tãgit ẽt ĩfra qñ dicit.multi võ ponũt ferreas aſtas ⁊c̃,dic̃ ergo cadimia bona eſt cypꝛia ⁊ votri,

des ⁊ que ſpiſſa fuerit ⁊ grauis mediocriter.fit ãt vel gene
ratur in metallo eris vel parietib⁹.ex argento fit leuioꝛ at
ꝗ albioꝛ ⁊ inferioꝛ virtute.habet autem cadimia ptẽ ſupe
rioꝛẽ ſicut botros.deintus tñ cũ fracta fuerit cineroſa ẽ de
foꝛis coloꝛẽ cianũ hñs et ex vna pte coloꝛem hñs lapidis
onochitis.talis vero eſt cadimia q̃ in veteri metallo effo
ditur.eſt ⁊ alia cadimia que ⁊ platodes dicta eſt q̃ q̃ſi pi
cturas hꝫ ſicut zonas q̃ꝫ multi conitẽ vocant.eſt ⁊ alia que
dr̃ oſtractis tenuis ⁊ nigra coloꝛem terre aut teſte hñs oẽs
iſte nigre ſunt.Eſt ⁊ alia ſꝫ nugax:vtilis ãt botris ⁊ q̃ oni
thites dr̃ ꝯfectionib⁹ oculoꝝ:relique vero ad medicamina
⁊ vlcera ſiccãda ꝓficiũt ⁊c̃.⁊ ifra.ẽt naſcit̃ cadimia ex com
buſtione eris vſti itelligo auricalci c⁹ fumus parietib⁹ in
heret.hic fumus collectus cadimia appellat̃.multi vͦ po
nunt ferreas aſtas longas in qbus fumus ipſe cohereat:⁊
ſic recte colligit̃.alij ꝯficiũt illã de monte qui dictus ẽ pic
trites in quo ſunt lapides qui cõburunt̃ in quo ẽt mõte in
ueniunt̃ multa metallica in diuerſis locis ſicut eſt calcitẽ
⁊ miſceos ⁊ pſoꝛi ⁊ melãretia quiãnũ criſocala calcãtuꝫ ⁊
defrigis.Inuenit̃ ꝓterea qdã lapis in metallis cadimie ſi
milis apud ſienẽ.ſed diſcernit̃ ꝙ ſit leuioꝛ cadimia ⁊ ma
ſticationi dentiũ nõ cedat deinde fractus atꝗ igni ĩpoſit⁹
reſiliat ⁊ fumũ ſil'eꝫ igni faciat.cadimia dũ ꝑſeuerat varij
coloꝛis nitoꝛẽ facit atqꝫ in ſole cũ aceto trita in erugineaꝫ
venit q̃litatẽ lapis vͦ nõ ⁊c̃.In hoc ſermone vr̃ tangi oẽs
cadimie ſi bene intelligant̃ tam vere q̃ꝫ falſe.

Cadus ſꝫ Papiã vas vinariũ amphoꝛa tres vncias ꝯtinẽs
ſed infra in ka.

Cafacalis exponit Ste.ꝙ ẽ iezarũ agreſte:ſꝫ iezar ẽ hautia.

Cafarum exponit ẽt Ste.ꝙ eſt aſpaltũ ſed kafr vocat̃.

Cafelreſet dixit Ste.vocari ſcolopẽdriã arabice ſꝫ alr̃ apꝺ.

Cafron.D.mlti nacafrõ vocãt ꝺ idia vẽit coꝛio (A.vocat̃.
ſil'is ſicamini fumigatiõib⁹ odoꝛatis ⁊ diuerſis odoꝛib⁹ mi

Caiſarbaꝝ ⁊ alibi caiaſarbaꝝ ſcripſit iꝺ ꝑ caſſiafi. )(ſcet̃.

Calacatum aliquando pꝛo calcanto inuenitur.

Calamitem vocant greci ranulam quãdam eo ꝙ inter arũ
dines fruticeſcꝫ viuat minima oĩuꝫ ⁊ viridiſſima.

Calamẽtũ a greco calamitis.⁊ nos nepitã vocam⁹.Macer
herbam quam nepitam vulgari moꝛe vocamus.hanc me
dici greco calamitis nomine dicunt.

Calamitis.D.calamitẽ quã multi puleginꝫ agreſte dicũt et
ipſa montuoſa eſt.Eius ſpẽs tres ſunt.eſt.n.ſilueſtris cum
folijs ozimo ſil'ib⁹ atqꝫ ſubalbidis ⁊ ramis gẽiculatis ⁊ an
guloſis cũ floꝛe purpureo.Alteri⁹ folia odoꝛe pulegio ſil'ia
ſunt ⁊ foꝛma tñ maioꝛ.hec ſcꝺa ſpẽs appellat̃ agreſte pule
giũ quã ſpãl'r latini nepitã vocant.Tertia ſpẽs ẽ ſil'is edio
ſimo agreſti.i.mente cũ folijs oblongis cum virga ⁊ rami
maioꝛes ſunt ſed virtutes iferioꝛes ⁊c̃.Sciẽdũ eſt ꝙ in.ij.
canonis.A.in ca.de calamẽto ꝯfundit̃ ſermo de calamẽto
pulegio mentaſtro ⁊ oꝛigano.Capitulũ vͦ de oꝛigano qꝺ
apud eũdẽ exponit̃ nõ eſt de oꝛigano:ſed de ſaturegia.naꝫ
⁊ ara.ſcribit̃ ſahater qꝺ eſt ſaturegia.De pulegio vͦ nũꝗ
apud eũ capitu.inuenies.Hec oĩa patebũt ſcrutãti diligen
ter vͣba Dya.⁊ Sera.cũ verbis Aui.In oĩb⁹ iſtis plantis
errant arabes.Stephanus calamenta eſt fatuenegum flu
uiale pꝛo fandhenigi ſcripſit ꝙ eſt pulegium.

Calamentum montanũ interdũ cãpeſtre vt Ioã.Ser.dñt
arabes de pulegio:fluuiale vͦ vocant calamentum cõe vt
patet ſi legatur confectio Dya.calamenti in antidotario
vl'i cũ eo qꝺ ſcribitur in antidotario Ioan.Ser.⁊ Auic.

Calamõ melan vocant grece moderni caſſiã fiſtu.

Calamos fragitas Ste.eſt caſabſibegum.

Calamos grece arundo.

Calamus agreſtis apꝺ Dya.ẽ ſpẽs graminis ſic̃ pꝫ ꝑ Sera.
ca.de gramine.⁊ ẽt nomẽ ſonat.nã agreſtis grece ẽ gramẽ
⁊ ſꝫ Dya.venenoſa plãta aĩalib⁹ maxĩe qꝺ naſci t̃ in egy
pto.Dya.haſtas hꝫ multas.folia ſunt illi edere ſil'ia ⁊ flos
albus ⁊ odoꝛat⁹.ſemẽ hꝫ minutũ ⁊ bonũ .radices.v.aut.vi.
albas ⁊ longas ⁊ dulces groſſitudineꝫ digiti vnius hñtes
Stephanus calamus agreſtis eſt calamus hoholfe.

Calam⁹ arõatic⁹ ꝺfert̃ ab idia ſꝫ Dya.dr̃ ara.caſa belderice.

Calam⁹ apud Pliniũ multas ſpẽs hꝫ q multa ⁊ mira ꝺ ipſis
ſcribit noĩaqꝫ diuerſa.Nã adarcha vocat̃ q̃ in Italia na
ſcitur paluſtris ipſi⁹ coma vtiliſſima dentib⁹.qm̃ vis ei ea lib.16.
dem que ſinapi.Caratiam vocabant antiq q̃ꝫdã groſſioꝛẽ cap.37.
firmioꝛẽqꝫ.plotiam vͦ ſubtilioꝛẽ hanc inſulis fluitantib⁹
natam aiunt illam in ripis expatiantis lacus.Alia dr̃ ti
bialis:quã auleticon vocãt ⁊ thebaida ſepe vocat̃ ifluente
zefiſſo.aquatice ſunt he oẽs.Alia vocat̃ zeugite magne
amplitudinis.ecõtra bombicie dicte gratiles latioꝛe folio
atqꝫ cãdidioꝛe modica lanugine aut oĩno nulla femina ap
pellata.Eſt quedã obliqua nõ i excelſitate naſcẽs:ſꝫ iuxta
terram fruticis modo ſe ſpargens ſuauiſſima ex teneritate
animalibus vocatur elegia ⁊c̃.⁊ infra in canna.

Calaris eſt q̃dã ſpẽs ſtrigni q ypnotic⁹ dr̃ a.D.i.ſõniferus.

Calaſiõ grece Paulus ẽ empiri hũoꝛis ꝯſiſtẽtia circa palpe
bꝛas ⁊c̃.vr̃ glãdl'a ex cura quã ſubiũgit.Demoſte.chalaza

Calaſma Demoſte.ẽ qꝺ gre.toſin vocãt extẽſio )(vocat.
.ſ.ſupioꝛis palpebꝛe q̃ ſepe iuerſio fiet ad iterioꝛa nãlium
capilloꝝ.ſed a ꝑaliſi diſcernit̃ ꝙ ſenſu nãli atqꝫ motu per
manẽte iferri videat̃ qꝺ in ꝑaliſi minime repit̃.Si qdeꝫ
non niſi digito ſubleuari poſſe palpebꝛa videt̃ ⁊c̃.

Calaſtica gre.apud Dya.⁊ in multis alijs locis in libꝛo de
greco trãſlatis eſt dcũ reſolutiua relaxatiua.exponit̃ tñ ĩ
libꝛo Hali.de igenio ſanitatis de greco trãſlato ꝙ ẽ remiſ
ſiua.Oꝛibaſi⁹ vͦ ca.de fomentatiõib⁹ calaſticis ingt.i.te
nuatoꝛijs.In libꝛo de doctrina greca calaſma laxamẽtuꝫ
ĩtermiſſio calaſticus relaxatus.

Calaza Demoſte.ẽ in palpebꝛis extantia rotũda albida per
ſpicua ſil'is lapidi grandineo.poꝛros ẽ ſupꝛadicte ſil'is den
ſitate cõcretus ſed multo durioꝛ ſupꝛadicta ⁊c̃.claſſia Coꝛ
nelius celſus vocat de q̃ infra. Calb ara.coꝛ.

Calcadis dicit arabs calcitis de quo infra.

Calca vocat̃ ab aliquibus butalmos vt ſupꝛa in bu.

Calcalla Pli.ſiue leantice vocat̃ ſemẽ qꝺdã margaritis mi lib.25.
nutis ſil'e dependens iter folia grandia in montib⁹ fere ſꝑ cap.9.
iuenit̃ ⁊c̃.puto ꝙ ẽ caucalis.nã tale ſemẽ hꝫ ifra de ipſo. ꝟlus fi.

Calcalion in ſeptimo Iohãnis Serap.capitulo de ꝯfectiõe
keſkelenici dicit ꝙ eſt medicina inda.

Calcauil apꝺ Aui.qnto ca.ꝺ ſehelite ꝑma ẽ ozimũ mõtanũ.

Calcãtũ ⁊ calcitis.g.ſpẽs vitrioli.ſil'r ⁊ colcotar qꝺ ẽ nomẽ
arabicũ vt ifra in vi.Calcãtos vͦ exponit̃ in libꝛo de do
ctrina greca ꝙ ẽ flos eris ⁊ ſine dubio hoc ſonat nomẽ.nã
chalcos gre.ẽ es.antos vͦ flos.Idẽ ẽt iueni in quodã anti
quiſſimo libꝛo ꝺ gre.ꝺ alkimia expoſitũ.Preterea Theo
doꝛus Priſcia.i cura lachꝛymaꝝ vbi põit flos eris Pau.
eodẽ medicamĩe põit calcãtũ ex quo ẽt idẽ vr̃.Uerũtamẽ
multa noĩa apꝺ eos aliꝺ ſignãt q̃ꝫ ſonet vocabulũ vt ſta
fiſagria ⁊ kariofilos.de qb⁹ ifra.Pli.attramẽtũ ſcriptoꝛũ lib.34
qꝺ calcãtũ vocãt.Sed.D.calcãti iqt ſpẽs tres ſunt.Una ẽ cap.ii.
q̃ diſtillat ab aliqb⁹ cloacis ⁊ ſpiſſat̃.vñ ⁊ ſacton dcm̃ eſt.⁊ in fi.
hec aq̃ ex metallicis fabꝛicis diſtillat ⁊ coauget̃ ⁊ colligit̃.
Scꝺa ſpẽs i ſpeluncis iuenit̃:qꝺ collectũ in vaſis refũdit̃
⁊ ibi coagulat̃.H multi pacton vocãt.Tertia vͦ ſpẽs q̃ dr̃
eptõ i hyſpãia fit ĩbecillũ ꝺcoloꝛatũ.qꝺ ꝯficit̃ ſic.miſcet̃
aq̃ ⁊ cogt̃.⁊ refũdit̃ i piſcinis ⁊ dieb⁹ aliqb⁹ coagulat̃:⁊ ſic
ſepat̃ i ꝑtes maioꝛes botruoſas ſibi ꝯnexũ.Eſt igr̃ ſũmũ ci
anei coloꝛis graue ⁊ ſpiſſum ſplendens mũdũ ⁊ lipidũ q̃le
eſt ſacton.ſecũdũ vero eſt ſolidũ aſpectu ⁊ qꝺ nãl'r fodit̃ c⁹
eſt optimum qꝺ ẽ coloꝛe ceruleũ poti⁹ q̃ꝫ palidũ ⁊c̃.

Calcididos vbi habeẗ practica de greco trãſlata filī Almã‐
ſori ca.ſ.ð ſcabie ocloꝝ i Almãſ.eoð loco hēẗ colcothar.

Calcitis ⁊ calciteos vel calcididos ē vitreoli ſpēs de q̊ Dya.
calcitis gleba eſt nãlis q̃ in cipro inſula in metallis inue‐
nitur colore ſubauroſo eraminis ſimilans colori fragilis
ītus venas hñs diffuſas ꝓut alumē ſciſſuꝫ porrectas in lō
gitudinē hñs guttas ſplēdentes ēt ī modū ſtellaꝝ fulgen
tes.Conficiẗ ex ipſo cōfectio que dẗ pioricō ⁊c̃.īfra de pio
ricon ⁊ in vitreolo.naꝫ ipm̄ ē vitreoli ſpēs vt apð Serap.
patet ca.de ʒegi.⁊ ipꝫ ē colcotar ⁊ calcadis.nam vide apud
D.ca.de alumine vbi habeẗ.adurunẗ ſpēs alumīs ſic̃ cal‐
citis.in Sera.eodē loco hēẗ calcadis vel colcothar.Itē in
ãtidotario vl'i ēplo dyaphinicō Galieni ⁊ ē vnguētū pal
me vbi habeẗ calcitheos ſiue melanterie in antidotario
Jo.Sera.ca.de fluxu mēſtruoꝝ calcadis iquit eſt calcãtū
cꝰ color ē vidis.Nã qñ ãtiquaẗ calcadis fit colcotar.dñas
ãt ſpēꝝ atramētoꝝ deſcribit.A.i.ij.ca.ð atramento.

Calcitroſa ap̄ ata ſunt durities iūcturaꝝ.ſ.lapidatiōes q̃ cō
tinent i ſe ſic̃ calcē vel gipſum vt apud Alexan.ca.de poris
iuncturarū. Calkos grece eſt es.

Calkamoanō expōiẗ i libro de doctria greca ꝙ ē auricalcū.

Calcucecamenon ē grecū corruptū.imo ē dðm chalkoſceca
umenon ⁊ eſt es vſtum ſiue icenſum.nam calkos eſt es
cecaumenon incenſum:⁊ ſic habet grecus.

Calefum Step.ꝓ calef ⁊ ē ſalix.ſilr ſapſaꝝ ꝓ eodē ſcripſit.

Caleniebin ⁊ chaleibinum reperio in pratica Haliabatis ꝓ
geleniabin ⁊ eſt roſe condite vt infra in ge.

Calib in ſcðo canone Aui.eſt milium ſolis ſed in arabico eſt
kulb:quod grece vocatur litoſpermon vt infra in li.

Calicaria ƀꝫ Dya.vocãt rōani caucalin de q̃ īfra i caucal.

Calicularis.D.iuſquiamus.g.latine caliculare.Item Ma‐
cer iuſquiamus greci quã noſtri caliculareꝫ ⁊c̃.

Calidicon ē medicamē de arſenico cꝰ diuerſe ſunt ðſcriptio‐
nes vt in ſeptimo Joãnis Ser.in trociſcis.Trociſcus de
arſenico:⁊ i plib'.Itē apð Almã.⁊ dẗ ſic a kali qð recipit.

Callion vel callionis piſcis Plinius ideꝫ vocatur vranoſco‐
pos ab occulo quem in capite habet.

Caliptelo a quibuſdam pentafilion ſcðm Dya.

Calſa Pli.duoꝝ geneꝝ eſt.vna ſil'is haro.naſcitur in aratio
nibus colligiẗ anteq̃ꝫ inareſcat.vſus eoſdē hꝫ quos ſharſa.
alterum genus eſt ancuſam quidam vocant alij rinocidi‐
noſiam folia lactuce longiora plumoſa radicē rubeam ⁊c̃.

Callum ſcripſit Step.pro chal quod eſt acetum.

Camaregū exponiẗ i regali diſpōne ꝙ ē fructus tamariſci.

Cambil ara.in ſcðo Aui.⁊ in tertio Almanſoris vbi dic̃ glo‐
ſa ꝙ eſt terra rubea minuta que afferẗ de media vt arena
que cū fricatur ſuper manuꝫ ingreditur cito de qua fit vn‐
guentum quod penetrat manum.

Cambria Dyaſ.ca.facit ⁊ putatur ſpecies caulis.

Cambri apð Paulum ca.de dolore capitis a potu vini ē cau
lis.aliqñ crambi reperiẗ a quo vẗ ara.Naꝫ corub arabes
caulē dicūt.g.krambe.ſi carambi iterdū repiẗ corruptū ē.

Came.g.īfimū depreſſuꝫ terrenū a quo īfraſcripta.

Cameactis infima actis.nam actis eſt ſambucꝰ cameactis
ebulus:vt pꝫ p Dya.capitulo de actis infra in ſambucus.

Camebalamos que ⁊ apios a.D.vocatur ⁊ rafanꝰ agreſtis
a quibuſdam de eo ſupra in ap.

Cameciſſos ſonat ex vocabulo īfima vel humilis edera.vñ
Plinius cameciſſon vocant greci ederā nō attollentē ſe a
terra.alibi aūt dic̃ ſic vocari tertiā ſpēꝫ ciclamis affirmãſ‐
qꝫ ſe ipam vidiſſe.verūtñ idē alibi.Et Dya.aliam plantaꝫ
ſic ꝓprie vocari dicunt Dya.cameciſſos folia hꝫ ſilia triti‐
co:ſed oblonga ⁊ tenera ⁊ multas virgas duaꝝ palmaꝝ fo
lia ex vna virga hꝫ.v.aut.vi.⁊ florem ſimilē ozimo ſed mi
norē.guſtu eſt amara valde.radices ſunt ei tenues ⁊ inuti
les naſciẗ locis cultis ⁊c̃.Pli.cãeciſſo ſpica eſt tritici modo lib.24.
ramulis paruis fere folioſa cū flore et extimari pōt viola al cap.15.

Cameciperiſon a Plinio vocaẗ q̃dã )( ba radice tenui ⁊c̃ lib.24.
planta ad ſimilitudinem foliorum cipreſſi. cap.15.

Camedaphne q̃ſi infima laurus.daphnis enī grece laurꝰ.
Dya.camedaphnes multi haſtam Alexandri dixerūt vir
gas hꝫ lōgas duobus cubitis tenues ⁊ rectas ⁊ lenes folia
lauro ſil'ia ſed tenuiora ⁊ viridiora ſemen in medijs folijs
coloris ruffi ⁊c̃.Plini.camedaphne ſeu vicapatica vnico lib.24.
ramulo eſt cubitali fere tenuiora folia hꝫ lauro ſemen ru cap.15.
bēs admixtū folijs ⁊c̃.Et alibi caplo ð lauro ē igt ⁊ cãeda ⁊ lib.21.
phne ſilueſtris frutex ⁊ alexãdria quaꝫ aliq ydeã alij ypo‐ cap.11.
ʒogiam alij daenaē alij craprofilon alij ypelaton vocãt.ra lib.15.
mos ſpargit a radice dodrãtales folio acutiore q̃ꝫ mirtis ⁊ cap.30.
molliore candidiore ⁊ maiore ſeie iter folia rubro nō niſi ī
montuoſis naſciẗ ⁊c̃.apð Ser.i ca.ð lauro ð ipa ðſcribiẗ.

Camedrea dic̃ Dya.vocari q̃ꝫdã plãtã q̃ vocaẗ timelia.

Chamedryos ē dictu īfima q̃rcus hūilis vl' terrena.nã drya Plinꝰ.
grece q̃rcꝰ:eo ꝙ folia eiꝰ ſil'ia ſunt folijs q̃rcus.latini q̃rcu‐ lib.13.
lam minorē dr̃e poſſunt.Dya.cameropa aut cãedris.naſci cap.21.
tur i locis ſaxoſis ⁊ aſperis.frutex ē illi bipalmis cuꝫ folijs
minutis mēte ſil'ibꝰ vel drio.i.q̃rcui ⁊ amaris florē habꝫ
purpureū ⁊ minutū ⁊c̃.Pli.camedris herba ē q̃ latine tri‐ lib.24.
ʒaga dẗ.aliq camacropē.alij teucriaꝫ appellauere.folia hꝫ cap.15.
magnitudine mēte colore ⁊ diuiſura q̃rcus flore pene pur
pureo aliq ſerratã dicunt:⁊ ab ea ſerrã iuentã eſſe.

Camelea grece q̃ſi īfima oliua dcã eo ꝙ folia hꝫ ſil'ia folijs
oliue.hec ē q̃ dẗ arabice meʒeriō ⁊ ſeme eiꝰ ē cocognidiuꝫe
qð pꝫ per ꝯcordiã Dya.ca.ð camela cū Sera.⁊.A.ca.ð mã
ʒereon Dya.camelea aut cocognidion haſtas hꝫ ſuꝑ terr
ſpanſas duobus palmis longas.frutex ipſiꝰ ſarmētoſa eſt.
folia hꝫ oliue ſil'ia ſꝫ tenuiora ⁊ ſpiſſiora guſtu mordacia et
gulã exaſꝑantia ⁊c̃.eadē v̈ba ſunt apð Sera.ca.ð meʒeriō
Alex.ca.ð ydropiſi.camelea ingt de q̃ cocognidion legiẗ.i.
colligiẗ ⁊c̃.liber antiquꝰ de ſimplici medicia camelea ſiue
tribiſcō q̃ſi olea terreſtris ⁊c̃.liber ð doctria greca idē ca‐
melea tribiſcꝰ ⁊c̃.ē de ſpēbꝰ lacticinioꝝ nō tñ titimaloruꝫ
deſcriptoꝝ a Dya.multum autem lac habet:vt patet per
Aui.quidam alipiados hanc vocauerunt.

Cameleonta alia nigra alia alba Dya.cameleōta nigra quã
multi yſon aut yxiō aut oʒimō dixerunt folia hꝫ collimo
ſil'ia ſꝫ tenuiora ⁊ ruffa.v̈ga ē ei digiti vniꝰ mēſura groſſa ⁊
vniꝰ cubiti lōga ⁊ obruffa florē hꝫ ſpinoſuꝫ ſil'eꝫ iacitho et
variū.radix ē illi groſſa ⁊ nigra ⁊ ſpiſſa ⁊ diuiſa ⁊ ſubruffa
guſtu mordaci ⁊ laratice naſciẗ locis ſiccis ⁊ montuoſis ⁊
maritimis ⁊c̃.⁊ īfra.dẗ ãt cameleon ꝓ varietate floꝝ eius:
q̃ aut virides aut albos aut iacitho ſil'es aut ruffos ꝓ va‐
rietate locoꝝ ꝓfert ⁊c̃.Cameleōta alba qua maxie multi
yxiō dixerūt.mulieres radice eius pro maſtice folia circa
radicem ſuã in terra ſil'ia hꝫ ſilino aut ſcolimo aſꝑa ⁊ acu
ta ⁊ fortiora.virga eſt ei in medio velut haſta ſpinoſa ſil'is
echino marino.i.eritio aut cardo cū flore purpureo denſo
⁊ minuto ſic̃ capilli.ſemē ē ei ſil'e gnico.i.cartamo radiceꝫ
hꝫ i terra pingui albã ⁊ croſſaꝫ ⁊ teneram odoris grauis ⁊
aromatis guſtu dulcē bibita ⁊c̃.apud Sera.vltra hoc hēẗ
ꝙ circa radicē eiꝰ iueniẗ viſcoſitas q̃ vtunẗ mulieres pro
maſtice.⁊ ꝙ folia eiꝰ ſunt ſpīoſa ⁊ acutaꝝ ſuauitatū magis
q̃ꝫ folia nigre:⁊ ꝙ ñ hꝫ virgã ī medio eiꝰ.naſciẗ ſpina ſil'is
eritio mario aut cardo:⁊ ꝙ ī terra magnas radices hꝫ tenu
es.Pli.cameleō aliq ixiō vocãt duo gñā eiꝰ cãdidior aſpio lib.22.
ra hꝫ folia ꝑpit i terra echini mō ſpīas erigēs radice dulci cap.18.
odore grauiſſimo qbuſdã locis viſcum gignit albū ſub fo‐
lijs maxie circa canis ortū q̄uo thura naſci dicunẗ ⁊c̃.⁊ in‐
fra ex nigris aliq marē dixerūt cui flos purpureus eſſet et
feminam cui violaceus eſt ⁊c̃.vt Dya.

Cameleon pꝛo plāta ſcribiť ſic chamelaeon.ꝑ aīali v̓o ſic
Cameleon in ſcđo canonis caplm ſcribiť )(chamaeleon,
⁊ an ſit cameleonta ignoꝛo in aliquibus vr̄ ꝯcoꝛdare cum
Dyaſ.⁊ ſi eſt.confuſe de vtraqꝫ loquiť ſic ſcribitur.
lib.24. Cameleucē Plinius apud nos ingt phartanū ſiue farfugiū
cap.15. vocať.naſciť ſecus fluuios folio populi:ſꝫ amplioꝛe.radix
eius imponiť carbonīb⁹ cipꝛeſi atqꝫ nidoꝛ per infundibu-
lib.26. lum bibiť in vetere tuſſi.Jtē alibi cameleuce que tuſcila-
cap.6. go diciť laricis folijs ſilr̄is ⁊c̄.puto farfarā quā vngulā ca-
lib.24. ballinā dicunt.cameleuce ēt ſm Plinium vocatur a qui-
cap.15. buſdam ſpecies quedam taxi.
in me⁹. Camezeleon ſm Pli.vocant aliq grecoꝝ pentafilon.
lib.25. Camemilon aliqui camomillam dixerunt Dya.
cap.9. Camemirſine Pli.oximirſine grece ē mirt⁹ ſilueſtris.
lib.23. Camepitheos grece īterpꝛetať infima pinus a kame ⁊ pitin
cap.5.in qđ eſt pinus:eo ꝙ ſm oēs ſuas ſpēs odoꝛē habeat pini ſm
me⁹. Dya.⁊ Serapi.⁊ ꝓpterea meli⁹ vocať apud.D.camepitis
iquit camepitis ſpēs ſunt.3.vna quarū ſpanſa eſt ſuꝑ terrā
gibberoſa hn̄s folia aizo minoꝛi ſilr̄ia.ſed tenuioꝛa hn̄tia ſu
per ſe hūiditatē quādā tenacē:⁊ ſunt piloſa ⁊ dēſa circa vir
gas odoꝛē pini hn̄tia ramulos hꝫ oblūgos ⁊ curuos ſicut
ancuſe fructiculū tenuē ſemē cū tenui coma floꝛes miutos
⁊ mellinos ꝓfert.ſemē nigrū odoꝛē reſine pini hn̄s. radix
eſt illi ſilr̄is herbe dicte coꝛium al's pitoꝛiū.Scđa ſpēs ma-
ſculus dicitur virgas hꝫ cubiti vnius lōgas teneras ⁊ ob-
toꝛtas comā ſimilē ſupꝛadicte ⁊ folia ⁊ floꝛes ſemen v̓o ni-
grū.Tertia ſpēs ſm Serap.dr̄ maſculus hn̄s folia ſubti-
lia minuta ſubalbida piloſa virgā aſperā ⁊ albā ⁊ floꝛē al-
bum minutū ſemē nigrū ſuper ramulos odoꝛ ſic̄ p̄me.hec
apud Serap.Plini.fere eadē.vide ꝙ nulla iſtaꝝ ſit illa q̄
lib.24. moderni vtunť pꝛo camedreos.arbitratus fui ꝙ p̄ma iſta
cap.5. ruꝫ ſpērū ſit plāta illa:quā yuā moderni vocāt ꝓpter ſili-
ultra me tudinē huius deſcriptionis cū ea:⁊ pp experientiā q̄ inueni
dium. tur in ipſa i ſciatica i qua ipſa laudať.poſtea v̓o itellexi ꝙ
apud grecos ſiculos maxie ip̄am yuam camepiteus vocāt
q̄re coꝛroboꝛaui opinionē meā.in hoc nemini ſuadeo ideꝫ
credere vel non credere quouſqꝫ examinet diligenter po-
ſtea indicet.arabes camefitos dicunt poſt grecum.
Cameropa ſm Dya.eſt camedreos.
Cameropes apud Plinium vocatur ſpecies palmarum ma
lib.13. ioꝛibus ⁊ mollioꝛibus folijs.
cap.4. Cameſichi Pli.folia lentis hꝫ nihil ſe attollētia i aridis pe-
circa me Camezillū vocať polligonia apđ kiranidē )(troſis naſcēs.
diū. omnia chamen qđ eſt infimū vel depꝛeſſum hn̄tia per ch.
lib.24. melius ſcribunt.nam apud grecos per chi ſcriptum eſt.
cap.15. Chamekelas gre.calandrinus auis.
Camomilla ſm Dyaſcoꝛidē.3.habet ſpecies antimis vocať
vt ſupꝛa in antimis.ara.vero hebonigi.
Campſice aut ſicē.Dya.haſtas hꝫ lōgas digitoꝝ q̄tuoꝛ i ter
ra ꝓiectas lachꝛymo plenas folia ſunt ei lenticule ſilr̄ia et
peplo.ſed minoꝛa ⁊ tenuioꝛa.ſemē hꝫ ſub folijs rotūdū ſic̄
peplū:⁊ eſt ſine floꝛe radix eſt illi tenera ⁊ inutilis.naſciť
aſperis ⁊ ſaxoſis locis.
Camū apđ.D.vocať pot⁹ q̄đ oꝛdeo vl' alijs frugib⁹ fit q ⁊ ſu
ca apđ ip̄ꝫ vocať.arabes foca vocāt ⁊ ē ceruiſia l' ſpēs ip̄i⁹.
Cāna Dya.eſt ſicut triticū aſcēdēs ⁊ folia ſilr̄ia.tritico hn̄s
ſemia ſibi de ſuꝑ duo iūcta ⁊c̄.apđ Sera.vocať cartamū.
Cāna Dyaſ.cāne q̄tuoꝛ ſunt ſpēs.vna nactos appellať ex q̄
ſagitte.altera femia dr̄.vn̄ fiunt lingule ad calamos.tertiū
gen⁹ ē noīe ſiringias ruboꝛe ſolido ⁊ duro ⁊ nodoſis ſpiſſis
q̄ ſcriptoꝛes vtunť.eſt v̓o q̄rtū gen⁹ calami qđ carax appel
lať.plīmi capꝛiō vocāt qđ gen⁹ maxie riguis locis naſciť ⁊
Cānab.P.i ſiluis p̄m̄ nata ē nigrioꝛe folio. (fructuoſis ⁊c̄.
lib.20. Canabit ara.ē ſpēs caulis de quo.A.fac̄ ca.ſingulare.Sera.
cap.23. vero ca.de caule de ipſo loquiť reperi in libꝛo de doctrina
arabica ꝙ eſt caulis albus hn̄s folia collecta in globum.
Cancamon Dya.lachꝛymus eſt arboꝛis ara.mente ſilr̄is gu-
ſtu bꝛumoſa hic maxie timiamatib⁹ admiſceť mirra ⁊ ſto
race admixtis vt gratius fumiget ⁊c̄.hec eſt lacca que apđ
Auic.ſcribitur keikē ſed in ara.eſt kaucamon.
Cancarzedin in.vij.Johīs Serap.in fine de vomitiuis eſt
ingt gūmi alcoꝛzof qđ eſt cardus vel ſpēs ei⁹.ſed harxof
melius.Jtē idē q̄nto ca.de his que nō ipꝛegnanť in quodā
peſſario cancazerdde eadē medicia ſumať medicina vo-
mitus que vocatur cancazerd ⁊c̄.
Cancoliā Dya.aut leontice folia hꝫ maioꝛa.haſtā lōgā albā
floꝛē bꝛionie ſilēm aut oliue.naſcitur locis mōtoſis ⁊c̄.
Candarzedum in ſecundo pꝛactice Haliabas.ca.de vomiti
uis hoc ipſum ſic nominauit.
Candarū pꝛo candre ꝙ eſt olibanum Step.ſcripſit.
Candaruſiū ſcribiť arabice candarō ⁊ dicit.A.ꝙ eſt triticuꝫ
romanū ⁊ in caplo de pipleumonia dic̄ ꝙ eſt oꝛdeum cui
non eſt coꝛtex.D.v̓o vocat ip̄m condros:⁊ ſic vocať grece
⁊ in libꝛo de cibis Hali.ca.ꝓpꝛiū ſcribit ⁊ īfra de condro.
Candirie cōbuſte Pau.ca.de vlcerib⁹ pudēdoꝝ.
Canfoꝛata ē planta q̄dā que igrediť i vnguēto martiatō.
Canfoꝛa gūi ē arboꝛis ſm.A.⁊ Ser.neſcio medicinā in qua
plura ſint miracl'a.nā cū i tertio gradu frida iudiceť nihil
odoꝛati⁹ eſt igniqꝫ amicabili⁹.cito.n.inflamať ⁊ pꝛeclarā
flāmā ꝑ ſe emittit q̄ niſi pſilio obꝛuať euāeſcit.nā ſublima
ta deferť ad nos.Eſt p̄terea ſapoꝛis acuti cū amaritudine.
Canicalnemer in.vi.Ha.de ſimplicib⁹ medicis.eſt igt ſtrā-
gulatoꝛ leopardi ⁊c̄.eſt ſpecies aconiti.
Caniculata apđ Macrū.ē iuſqam⁹ ſuo capi.iterdū cāicula-
Canis caput plāta que cynocefalon grece ⁊ anturi- )(ris.
non de qua ſupꝛa dicitur in antirenum.
Canium infra in foca. Cani vetule infra in vſnee.
Canon ara.noꝛma regula.
Canopis Alex.in ꝯfectione oximellis Juliani ad podagrā
eſt coꝛtex medianus ſambuci.
Canoꝛiō Pli.ca.de ieſſicacib⁹ ꝑtib⁹ ad coytū.ſ.⁊ canoꝛſō ⁊c̄.
Cantabꝛities vel cantabꝛiciū furfures capitis que gre.pti-
riaſis dicitur vt Alex.pꝛopꝛio capitulo.
Cantabꝛica Pli.herba in hyſpania iuēta ꝑ diui auguſti tꝑa lib.25.
a cantabꝛis reꝑta.naſciť vbiqꝫ caule iūceo pedali i q̊ ſunt cap.8.
floſculi oblōgi velut calathi i his ſemē perq̄ꝫ minimū ⁊c̄. p⁹ p̄n
Calatus eſt caniſtrū in fundo ſtrictū ⁊ i oꝛificio latum.
Cantabꝛum furfur.
Cantaris apud.A.cātarida ara.vocatur oherire.
Cantarū in regali diſpoſitione exponiť ꝙ eſt foliū milij.
Canti in ſcđo pꝛatice regalis diſpōnis expōiť ꝙ ē aſſeraſſuꝫ
⁊ ip̄ꝫ ē chutē.i.affodillus.ſꝫ vide ne ſit iarus q vocať apđ
Dya.canticā.nā in eo libꝛo multa vocabula ſūt greca.
Canticā.D.ſic vocāt ſiri iarū.ca.de aaron ꝙ eſt idem.
Cantida apđ Demoſte.ē gen⁹ ferramēti ocularib⁹ moꝛbis
Cantilion Pli.eſt iquit lenti ſimilis.altera eſt )(ydoneū. cap.2.
cātilis camepillo ſilr̄is floꝛe purpureo odoꝛe grauis radice caplo.
Cantoꝛium ſcripſit Ste.pꝛo centaurea. )(itubi ⁊c̄. vſus i
Cāgir ara.aper chabeli idē. Caolengi ara.colica paſſio.
Capadocius ſal.i.ſalgema vt Pau.ca.de albugine oculi ex
concoꝛdia eius cum.A.in eodem li.
Capparis radix ē medicine apta floꝛes ⁊ folia cibo.ara.dr̄
cabar.D.multi capꝛion vocāt.Pli.quidā cinoſbatim di- lib.13.
cunt alij ophus ⁊c̄.per.k.ſcribunt gre. cap.2.
Capillus veneris ab antiqs vocabať adyātū ſiue politricon
vt pꝫ ꝑ.D.⁊ ꝑ Alexan.A.berſedſam vocari dicit ⁊ coꝛian-
druꝫ putei ⁊ capillus poꝛcinus ⁊ capillus algoꝛ ſm diuer-
ſas nationes de hoc ſupꝛa in adyanto.
Capitellum vocatur aqua ſaponarioꝝ lixiuium eſt quo fit
ſapo.aqua p̄ma gutta piua a quibuſdam dicitur.

Capnos.g.fumus vel vapoꝛ.vñ maria capnuſa dr̄ plāta ĩ
ara.vocat̄ bucboꝛmariē ⁊ vtraqʒ ē dictu fumigiū marie.
boc pʒ per ꝯcoꝛdiā Almanſoꝛis cū pꝛatica ſibi ſilꝫ īmo ea
dē cū eo de quo ſupꝛa ī bucboꝛmariē.capios ⁊ capinoſus
aliqñ coꝛrupte iuenit̄ vt ī ꝯmēto affo.p.k.tñ meliꝰ ſcribit̄.
Capnos plāta de qua.D.capnos ō qua latini fumariā dicūt.
naſcit̄ ī ſegete oꝛdeacea ⁊ eſt berba fruticoſa coꝛiādro ſiſis
vel coꝛio berbe.ſed mollis ⁊ alba ⁊ cineroſa ⁊ multū flo
b.z5. rem bñs purpureū.alij eā oxidertes vocant ⁊c̄.Pli.vō du
.ii.añ as plantas boc noīe vocat.pma vr̄ eē illa quā Dya. vocat
e^m, clapſiū ō q̄ capnos igt pꝰ quā pedes gallinaceos vocant na
ſcēs in parietis et ſepibꝰ ramis tenuiſſimis ſparſiſqʒ floꝛe
purpureo viridi ſucco ⁊c̄.D.de clapſio.deīde alia igt ſiſis
eſt huic noīe ⁊ effectu fruticoſa pꝛetenera folijs coꝛiādri
cinericij coloꝛis floꝛe purpureo.naſcit̄ in oꝛtis ⁊ ſegetibus
oꝛdeaceis ⁊c̄.credo ꝙ bec dicunt̄ fumarie eo ꝙ curāt cali
ginem oculoꝛum que videtur patienti vt fumus.
linius Capꝛifolium matriſilua periclimenon idem.qō autem etiā
b.z7. capꝛifolium vocant plantam ex qua fit licium.
p.iz. Capꝛificꝰ ſiluestris ficꝰ Pli.bꝰ fructꝰ nūqʒ matureſcunt.
b.i5. Capꝛiō apō.D.vocat̄ capparis ſʒ q̄dā ⁊ kinoſbatū ñ recte.
p.i9. Capſia ē ſcitaragi infra in ſcitaregi.
p̄n°. Caputpurgiū vocat̄ q̄cqd ꝑ nares iniectū vł maſticatū ſeu
ēt gargarizatū apoflegmatiſmū fac̄.i.a capite flā deduc̄.
Caquiā pꝛo acatia aliquando Step.ſcripſit.
Caquenegi in.4.Daliabas ca.ō electione granatoꝝ caque
negi ꝓ kekegi ſcripſit. Caranꝰ ē locuſta piſcis aſprimꝰ.
b.zo. Caracbo Pau.ca.de vlceribus pudendoꝛum.
p.9. Carābe ſm Pli.vocat̄ tertia ſpēs braſſicbe.ſʒ crambe dic̄
p̄n°. Caratim ara.lubꝛici terreſtres vſculi. )(grecus.
Caraſſes.g.ſcarificare caraxare.
Carba alicubi ſcripſit ꝓ karabe Ste.
Carbatum vocauit Ste.ellebozum.
Carbium idem vocauit eufoꝛbium.
Carbūculus vocat̄ a Cōſtātio apa paruū ſanguineū vt plu
rimū qō vulgus clauū vocat carbūculus ēt vocat̄ ſpēs an
tracis.ſʒ veritatē antrax ē carbo ignitꝰ ⁊c̄.vt ſupꝛa in an.
Carcinon gre.cancer moꝛbus.ſed per.k.meliꝰ vt infra.
lib.25 Cardamē.Theodoꝛus Priſcianꝰ libꝛo ō ſimplici medicia.
cap.8. Cardamen aut ſyon multi ſiſimbꝛium vocant.
pn° Cardamilidos dicebat greca berbaria ꝙ.g.ſenetionē vocāt
Cardamomū duas bʒ ſpēs.eſt nāqʒ maius ꝙ dr̄ ara.beil ⁊
minꝰ ꝙ dr̄ beilbane ⁊ ē maſculus vt pʒ per Ser.Sʒ Pli.
b.iz. q̄tuoꝛ eius genera.viridiſſimū ac pigue acutis angulis cō
p.i3. tumax fricari boc maxio laudat̄.pximū ei ruffo candicās
tertiū bꝛeuius:peius tñ varium ⁊ facile tritu odoꝛiſqʒ pui
qui coſto vicinus eſſe dʒ.boc apud medos naſcit̄ ⁊c̄.
Cardamomū apud Dya.reperit̄ capi.ꝙ ſic icipit.cardamo
mū ſemē qō naſcit̄ in arabia ⁊ in alijs locis.meliꝰ aūt ē de
armenia ⁊ comagenis ⁊ de boſſoꝛo,veniēs.ſed eligendū ē
cap.z fragile ⁊ flauū plenū ſemine graue durū ⁊ q̄ſi lentū nō ru
caplo. goſuʒ incluſum:⁊ ſi frangat̄ puluerulentū eſt ⁊ guſtu ſub
ꝟſus fi amarū calefaciens odoꝛe ſuaui ⁊ graui ⁊c̄.boc ca.ē de coꝛ
dumeni.⁊ ſic expoſitū eſt in Dya.arabico cardamomuʒ ⁊
eſt coꝛdumeni.⁊ ſi tu legeris iſtō ca.cum.c.ō coꝛdumeno
apud Auic.⁊ Sera.videbis ꝙ idē dicūt.Ueritas aūt ē ꝙ
greci coꝛdumeni vocāt cardamoni ꝓferentes da ſillabaʒ
lib.i3. accētu acuto ſeu ꝓducto.cardamomū vō ꝓ cardamomo
cap.z3 noſtro da accentu graui mo vō ꝓducto vt nos cōiter pꝛo
ferimus.⁊ vtplurimum huic addunt indum .coꝛdumeni
vero plurimum in macedonia naſcitur.
Cardamꝰ grece naſturtiū:⁊ ſic vocat̄ apud Dyaſ.de quo fac̄
duo capitula.vnū de domeſtico.aliud de agreſti ō quo ſic.
cardamꝰ agreſtis naſcit̄ vbiqʒ ⁊ q̄plurimū locis aquoſis
cꝰ frutex.longitudinē cubiti bʒ folijs plena cardamo do
meſtico ſimilia ſed maioꝛa.verno tp̄e naſcit̄ ⁊ eſtate matu
reſcit floꝛes bñs in oībꝰ virgis minoꝛes multos ⁊ albos.
ſemen minutum radicē oblōgā tenuē ⁊ viſcidā odoꝛe car
damo ſimilās ⁊c̄. Cardellū expōit Step.ꝙ ē napū ara.
Cardialgia grece doloꝛ coꝛdis.i.oꝛis ſtōaci.antiq .n. id coꝛ
Cardus vocat̄ grece dipſacos.i.ſitiēs eo ꝙ ſup (vocabāt.
aquā habeat ī folijs.ara.vō vocant cōcar ⁊ cardus ſilue
ſtris vocat̄ ab aliquibꝰ ſcolimoꝛo vt īnueni in libꝛo anti
quo de ſimplici medicina.
Cardūcellus in antidotario vlī in vnguento martiaton.
Cardus ſilueſtris Pliniꝰ cardoꝛū ſilueſtriū duo ſunt gene
ra.vnū fruticoſius a terra ſtati.alterū vnicaule groſſius. li.zo.ca.
vtriqʒ folia pua ſpinoſa mutiatis cacuminibus.ſed alter z3.ĩ fi.⁊
floꝛē purpureū mittit iter medios aculeos celeriter cane li.zi.ca.
ſcentē ⁊ abeūtē cū aura ſcolimō greci vocant ⁊c̄.Jtē alibi. i6.in p̄n°
cardus ⁊ folio ⁊ caule ſpinoſas lanugines bʒ.Jtē macbo
ra laucātos eſt dictu ſpina alba.⁊ caldenecos policātos eſt
dictu plurium ſpinaꝝ onopigos beliſenes ſcolimos cba
meleon in folijs nō bʒ aculeos.Eſt ⁊ alia dr̄ia ꝙ q̄dā ī bis
multicaulia ramoſa ſunt vt carduus.vno āt caule nec ra
moſo vt enecbos.q̄dā cacumine tantū ſpinoſa ſunt vt erin
gil.quedā eſtate floꝛēt vt terralis ⁊ elixenes ſcolimos ⁊c̄.
Cardus benedictus infra in ſenetion. )(ifra ī ſcolimo.
Cardel infra in ſinapi ⁊ in kardel.
Carea.g.nux carea baſilica nux regalis errauerūt qui puta
uerūt carpocareos eē fructū nucis:qō ſepe ī antidotis iue
nitur in antidotario vlī.nō.n.vr̄ fructꝰ nucis ibi ꝯuenire:
ſʒ potiꝰ carui vt ifra acarea qō eſt nux dr̄ diacarōs ꝙ ē rob
coꝛticū nucum ꝙ docet Alle.ca.de ſquinantia.ſʒ karion ꝑ
k.melius ſcribitur vt grecus pꝛo fructu.
Carea miriſtica.i.nux muſcata ī libꝛis Cōſtātini ſepe repit̄.
Carenū ſapa triplicatū dulcoꝛ aliqñ rob ſine adiuncto pꝛo
eodē accipit̄.yſidoꝛꝰ carenū dr̄ eo ꝙ feruendo ꝑte careat
tertia.tertia.n.ꝑte muſti ī amiſſa ꝙ r̄māſerit carenū eſt ⁊c̄.
ſui ꝯria ſapa ē ꝙ feruēdo ad tertiā redactū dſcēderit ⁊c̄.
Careos grece carui:qō pʒ per D.ſuo.ca.ex concoꝛdia.A.ſuo
ca.de carui ⁊ Serapi.vocat̄ ⁊ etiam caruanadcbi.g.vt in
fra Step.caros ſcripſit.
Cariacos ſm yſidoꝛū vocat̄ quedā ſpēs dactiloꝝ.
Caride ⁊ caride miriſtice ꝓ nucibꝰ muſcatis ſepe iuenit̄.
Caridia.g.nuces per.k.litteram ſcribunt.
Carice ſunt ficus ſicce pingues.
Caries eſt puluis ligni coꝛroſi ſeu a putredine vel a verme.
Caries Pau.ca.de tenaſmone.
Cariota plāta cꝰ radix eſt velut paſtinaca ſed plus odoꝛife
ra eſui apta ſm Theo.Priſci.ſemen eius eſt careos.
Caricias ē pꝛima ſpēs titimalli eaꝝ q̄s Dy.dſcripſit ⁊ ē ma
ſculus baſtas ruffas bñs ⁊ lōgas cubito vno lacbꝛymū vi
ſcidū ⁊ albū folia ſunt ei circa baſtas ſiſia oliue ſʒ mioꝛa ⁊
anguſtioꝛa.radix eiꝰ groſſa ⁊ lignoſa ī baſtis eiꝰ come ſunt
ſiles iūco ī qbꝰ ē ſemē naſcit̄ locis mōtuoſis ⁊ aſpis vocat̄
ēt comites aut ꝯmiſſio alibi comios.Pli.vō charatis vo lib.z6.
Carmet apō.A.ē nom̄ pōderꝭ appēdēs )(cat ł caracbias. cap.ii.
.vi.kirat.⁊ alibi reperij ꝙ eſt aureus vnꝰ ⁊ grana quatuoꝛ ꝟſus fi.
aliquando carmet ſcribitur per.k.
Carimbaide ara.vitis alba.cariſeu de vitis nigra ſʒ ō B alibi
Carmezicb ara.ē fructus tamariſci vt i.vij.Ser.vt in detri
fricijs.Jn Sera.iuenies ꝙ ē tamariſcus domeſtica fructꝰ
cꝰ ē ſic̄ galle.Jtē Raſis libꝛo diſionū ca.ō ſputo ſanguis.
ſʒ carmeſicb ſcribit̄ ibi.Step.vō aliqñ q̄rmazagi ⁊ aliqñ
Carnabadū.g.ē carui qō pʒ ex con )(carmazegi ſcripſit.
coꝛdia Almanſo.cū pꝛatica.g.ſibi ſiſi ca.de egritudinibus
ſtōaci idem dixit mibi grecus ſed carnauadbi pꝛofert.
Carnub ara.carubia xilliqua que xillocaracta.g.dicitur ſed
ara.carnub.

Carnebũ alicubi ſcripſit Step. pro corno aub qđ ē caulis.
Carof arabice agnus.
Caros.g.ſubet qđ ſtuporē vniuerſalē poſſum⁹ dr̄e. Alex.ca.
đ litargia. Paulus caros iquit fit de eadē mā cū litargia.
differt āt ꝙ hāc febris p̄cedit. litargia vō ſeq̄t ꝛc̄. ca. đ litar
li.26.ca. Carof apud Pli. vocatur ſemen yperici. )(gia.
ii.ꝛ.iz.in Carotica.g. ſtupefaciētia vel obdormitatiua.ſ. narcotica qđ
fine. eſt ab ara. orchot qđ ſomnus eſt.
Carpinus arbor de quo ſupra in acer.
Carpelimos dicit Oribaſius in cōmento afforiſmoꝝ illos q
multū comedunt ꝛ tenues ſunt ſemper.
Carpiſia Paulus ca. de frangentib⁹ lapidē idē Step. in ſi
nonimis carpiſion.i. cubebe ꝛ videtur bona expoſitio.
Carpos grece ſed p.k. dꝫ ſcribi q̄re infra in kaquo.
Carpocareos carpobalſamū: ꝛ ſi qua alia per.k. ſcribi dꝫ.
Carſites.g. ē ſcđa ſpēs titimalli eaꝝ q̄s Dya. đſcribit. ꝛ ē ſm
ip̄m feia. feia vō ingt quā carſitē dixerūt ſil'is lauro alba
folia ei⁹ ſil'ia mirto: ſꝫ maiora ꝛ anguſtiora ꝛ fortiora que ī
fine acuta ſunt ꝛ ſpinoſa c⁹ haſte cubito vno lōge ſūt. ſemē
ter in anno ꝑfert nucib⁹ ſil'e incēdēs linguaꝫ naſcit̄ locis
lib.26. aſperis ꝛc̄. Plinius hanc mirticē qdā dixerūt. aly caracez
cap.8. in fruct⁹ hui⁹ nux vocat̄. inde cognomē gre. dederūt ꝛc̄.
me. Carta ſic ſcribit̄ in ſcđo canonis Aui. ſed ara. ſcribit̄ kirtas
ꝛ ſunt q̄dā feſtariola in qb⁹ arabes iuoluunt ſpēs que fiūt
ex q̄dā plāta viſcoſa plauſtri quā arabes vocāt burdhi de
q̄ ēt Aui. facit aliud ca qđ īcipit papirus nota ē ꝛ ex ip̄a fi
unt carte. ſed in ara. eſt fiunt kirtas. Dya. vō vaporiū ingt
vñ carta alexandrina fit ꝛc̄. Sera. vnū facit ca. de burdhi
ꝛ kirtas. Paulus cartaxiriō vocat. ꝛ alius liber gre. xilo
carti hꝫ. faciebāt ēt antiq de ſupradicto iunco cartas ꝛ li
bros ad ſcribēdū. ego vidi vt infra in papiro.
Cartamū vel certam⁹ ē croc⁹ ortulan⁹ c⁹ flore tigit̄ ſericuꝫ.
c⁹ ſemē iter laxatiua ponit̄. hoc gnic⁹ vocat̄.g. ꝛ cicū. Dya.
gnicū folia hꝫ oblōga ꝛ diuiſa ꝛ aſpa ꝛ ſpinoſa ꝛ tyrſuꝫ hñ
lōgū ꝛ ſpinoſuꝫ ī quo ſunt capita rotūda cuꝫ flore croceo.
ſemē albū hꝫ ꝛ oblongū ꝛ anguloſum ꝛc̄. dr̄ ara. kartaꝫ.
Carpuſia ifra in oxiacantos. Carua Step. ꝑ kerua dixit.
Cas vel caſſum ara. torax.
Caſcaſum Step. pro chax qđ eſt papauer ſcripſit.
Caſamū panis porcinus ciclamē malum terre idem.
Caſbor ara. coriandrum.
Caſſemū ī 2° Haly. ca. đ ſemib⁹ qdā exponūt ſiſeleos. ſed in
li.x. caſſemū ꝑ keyſin poſuit ip̄ſ lib⁹ ātidotis ꝛ ē leuiſticū.
Caſia Dya. facit ca. de caſialignea ꝛ icipit caſiafiſtula iquit
plures hꝫ ſpēs. ſed optima eſt ara. q̄ eſt grauiſſima colore
ſubruffo corali ſil'is tenuis leniſſima tactu lōga fiſtula gu
ſtu ſubmordax neſcio cū qua calefactiōe odore aromatico
plena ꝛ ī ore miſſa vini ſubtrahēs ſaporē. talis vocat̄ abs.
aly appellāt eā dafnitiē. ab alexandrinis negociatorib⁹ ca
ſia nūcupat̄. Eſt ēt altera ſubnigella colore purpureo ple
na odore mime ſuauis maxie neceſſaria medicie arti. Se
cūda. n. eſt hec a ſupradicta. eſt tertia caſia q̄ appellat̄ bla
taos ſuaui odore. ꝛ q̄uis multe alie ſint caſie tñ ianes ꝛ ir
ratiōales ſunt. melena vō fragilior ē iſta vñ a noie ꝑuicie
cedal appellat̄. Eſt ēt pſeudo caſia lapatio ſil'is q̄ appro
batiōe facilis eſt: ꝛ nec ī guſtu ſuauis. alia platea.i. lata ſi
reucē vocat̄ lata ꝛ mollis ꝛ leuis colore ſubalbido ꝛ ſcabro
ſo hec hꝫ haſtā croſſam cū corio ſuo ꝛ folia ſil'ia piperis al
bi ꝛc̄. antiq caſiāfiſtulā vocabāt ligneā. nā ſi legis ca. D. ſu
pradictū cū ca. de caſialignea apud Aui. ꝛ Sera. inuenies
ꝙ idē dicunt de caſſiafiſtula. apud Dya. non inueni ca. ꝙ
aūt antiq vocabāt caſiāligneā caſſiāfiſtulā appet. nā Caſ
ſius felix ca. đ egritudib⁹ ſtōachi in pigra Galieni vbi aly
caſiāligneā ſcribunt ip̄ſe ſcribit fiſtulā ſimpl'r. ſil'r ī q̄plu
rib⁹ ꝯfectionibus antidotoꝝ ī antidotario vniuerſali que
nec laxatiua ſunt nec caſiafiſtula cōpetere videt̄ ex ſuis ꝑ
prietatib⁹ caſiāfiſtulā iuenies ꝛ ligneā itelligere debes ſic̄
in atanaſia que ibidē ſcribit̄: ꝛ in alys multis ātidotis an
tiquis de greco trāſlatis in ātidoto argiroſora caſſia ruffa
iuenit̄ ꝛ de lignea dꝫ itelligi. Plinius frutex caſie iuxta ci li. iz.
nami campos naſcit̄. ſed in mōtib⁹ groſſiori ſarmēto tenui 20. in
cute verius q̄ꝫ cortice. altitudo fruticis triū cubitoꝝ color
triplex. nā cū primū emicat cādidus pedali mēſura. deide
rubeſcit addita ſemipede vltra nigrizās. hec ps maxie lau
datur: ac deide ꝑxima. dānat̄ vō cādida cū ſecāt ſurculos
longitudine binū digitoꝝ mox preſſunt recētib⁹ coryis q̄
drupedū ob id iteremptoruꝫ vt putreſcentib⁹ vermiculi li
gnum corrodant ꝛ excauent corticē tutū amaritudie. pro
batur recēs ꝛ que ſit odore molliſſimo guſtuue q̄ꝫ maxie
feruens potius q̄ꝫ lento tepore leuiter mordēs colore pur
pureo ꝛc̄. caſia vocat̄ arabi. ſeliche. caſia per vnuꝫ.ſ. ſcribi
debet vt grecus ꝛ Uirgilius qui corripit p̄maꝫ. Uir. Nec
caſia liquidi corrumpitur vſus oliui.
Caſia infra in ſampiſco. Chas infra in ſcaſſia.
Caſilago iuſqam⁹ dēs cabalin⁹ ſꝫ q̊ſdā ara. vō bengi dr̄.
Caſtal vocāt arabes caſtaneā nos imitātes. nā ea carent.
Caſtanea vocant aliqui grecorum hermodactilum.
Caſtanaꝫ ſm yſidoꝝ dicūt greci caſtaneā. Pli. ſardis he ꝑ lib.iſ.
uenere p̄mū. iō apud.g. ſardianos balaneos appellant ꝛc̄. cap.23
Caſſum ara. ſm Step. in ſynonimis eſt quotillidon.
Caſſurudar exponit. A. auctoritate meſagne ꝙ ē galāga.
Caſſula cordis infra in vngula caballina.
Cata greca prepoſitio ꝑ cōtra ſm aduerſus vel aduerſum
añ de iuxta ob circa ab con ad in ſignificāt ſm adiuncta. ꝑ
k. dꝫ ſcribi ꝛ oia kata grecū hñtia. ſed q² latini plurimū ꝑ
c. ſcribunt eos imitabor vt facilius inueniant̄ queſita.
Cataelticen Alex. ca. de ſignis diſtēperātie ſtōaci cataeltica
vt⁹ retētiua. Itē idē ca. đ yliaca paſſiōe. Itē ca. đ dyabete ꝛ
Cathacephalus.g. capite inclinato vt )(ca de gomora.
Alexan. ca. de cognitione epilenticorum.
Cathaf exponit̄ ab Aui. ꝙ ē criſolacana q̊ eſt atriplex ꝛ eſt
vtrūqꝫ a greco. naꝫ vt ait Demoſtenes catafora dicit̄ gre
ce atriplex vulgo ſm criſolacana vt infra in cri.
Catafum ſcripſit Step. pro kataf.
Catafora Alex. ca. de fixicis ꝛ lignaturis epilēticoꝝ. ſi autē
acatafora fiat epilēticus ꝛc̄. eſt qñ ip̄ſa fit a mēbro aliquo
inferiori ꝛ dicitur catalenſia. Oribaſius tamē exponit ca
taforeos ſono grauatos minus.
Catalenſia dicunt quando vel a pedibus vel a manib⁹ vel
ab aliquo alio mēbro mouet̄ cauſa epilepſie.
Catagenis li. G. đ empl'is vt Caſſi⁹ felix ca. đ veſice morbis.
Cataleptō planta que a Dya. dicitur hemercales ifra ī he.
Catamodicū.i. iuxta modicū ꝑpe modicū ex.g. ꝛ latio cōpo
Catanance folia hꝫ minuta ſil'ia coriandro aut )(nitur.
caronopodio radices tenues ſic̄ iūcus, ꝛ capita. vi. aut. vy.
in quib⁹ eſt ſemenber heni ſil'e que capita cuꝫ ſe ſicauerit
terre iclinant̄ ꝛ ſunt ſil'ia vnguib⁹ accipitruꝫ ꝛc̄. Et ē aliđ
gen⁹ catanācis ſicut mala matiana ſil'eꝫ radicē hñs: ſꝫ mi
noreꝫ ꝛ longam folia oliue ſimilia: ſed molliora ſemē mi
nutum ꝛ pertuſum ſicut cicer ruffum ꝛ cetera.
Catapauxa grece ſternutatio Alexander ca. de cephalea.
Cataplaſma.g. lene emplaſtrū iductio exponitur ī libro de
Catapodia.g. papias dicta: eo )(doctria greca ꝙ ē empl'ꝫ.
ꝙ modica potet̄ vel inglutiat̄ ꝛ ē pill'a in libris de.g. trāſ
latis ſepe reperit̄. aliquando catapucia. aliqñ catapotia.
Cataputia maior vocat̄ a quibuſdā plāta que pētadactilus
ꝛ ab aliqb⁹ eliotropia maior ſponſa ſolis. ſed alia eſt elitro
pia vt īfra. hec vocat̄ a Dya. cici de qua ifra. ara. vō kerua
vocāt. Minor vō catapucia eſt lacticinū magnū ꝙ grece
lactis ꝛ lactura vocat̄ apđ Dya de q̄ duo capitula fac̄ ſub

dis duob⁹ noſbtis.ara.vo mūdana vt apud Sera. ſ ʒ Aui. meubethne vocat ⁊ in Aui.ara.eſt mebeu bedhane.
Catarus vocatur grece kataris exponiť in libro ꝺ doctrina greca ꝙ ē fluor reumatis. Pau.cōmune qdē nomē paſſiōi bus iſtis ſupfluā ex capite humiditatē ad ſuppoſitas ferri ptes. at qꝺ ad nares irruēs coriza paſſio appellať.ad farin gā vo a ſuperiore pte ſimpliciter catarus.qū vo ad laringā ⁊ tarcheā arteriā ferať ita ꝙ vox rauca fiat vocāt brācos ⁊ (arteriace ⁊c.
Cataractā dicūt latini aquā i oclo ꝯfirmatā) ꝓhibētē viſum quā pceſerunt imaginatōes.
Catartica grece purgatoria.
Cataſyſiſim grece cōnaturatio incarnatio adherētia. Caſſi⁹ felix capitulo de ſcrophulis et Demoſtenes.
Cataſimbelicon gre.ſm accn̄s vt Alexā.ca.ꝺ paſſiōib⁹ ſtōi.
Cataſtalicū medicamē grece repreſſoriū.Caſſius felix in an tidotario ꝯfectōe dicta exātoxemon.ſtalticū.n.ſtipticū eſt.
Cataſtropha grece cōuerſio ſtōi quando nō digerit ſ ʒ p ſeceſ ſuʒ emittiť cibus ſic̄ ſumiť.liber de doctrina greca.
Catatir ara.canula ē qua medicine in veſicā inyciuntur quā moderni ſiringā vocāt .apud albumarā alcatatach vocať.
Catatrophius Oribaſius ſup illo affo.diſſuriā flōmia ſoluit. expōit p rectā lineā deriuatio ſic̄ per flebotomiam tali.
Cathemia ſcripſit.Ste.pro khitim que eſt altea.
Cathemerinos ⁊ amphimerinos greci tipū quottidianū vo cāt.Caſſius felix ca.de febre quottidiana.
Cathethirizin grece Paulus ca.de ſtranguria eſt. veſice cli ſterizatio ſeu per viā virge medicatio.
Carillotica apud Dya.ca. de calce eſt cicatriceʒ inducens.
Cathilbabiheb ara.ē dictu ſtrāgulator patri ſui. ⁊ ē arbuſtū qꝺ ꝺſcribit Sera.qꝺ vocať ficus lupi apꝺ Dya. comatus.
Cathiladhib eſt ſtrangulator lupi.
27. Catil alkelb ē ſtrāgulator canis ꝺ qb⁹ duab⁹ plantis.A.duo
3. facit ca.⁊ ſūt apud Dya.⁊ Plinium due ſpēs acōiti.
24. Cathimia ꝺ ipa dcm̄ eſt ſupra i cadimia. Pli.fit auricalcū ex
p. lapide eroſo quē vocāt cathimiā . celebritas ei⁹ ē i achaia ⁊ quondā i cāpania nunc i pgamaton agro extrema pte ytalie ferūt nuper in germania prouincia repertam ⁊c.Step. cathimia eſt acalimia.
Cathin ſeu cathinē ſcꝺʒ Dya.ca.de agrilea qdā oleaſtꝝ vo
Cathin ſupra in.c.lr̄a primo ca.in principio. )( cant.
Cathine infra in dora.
Catocus.i.agripinū comatos Pau.proprio ca.driām inqt tn̄ pōebāt veteres:⁊ qr ex firmiori ⁊ ſicciori mā fit coma ideo eger i ea figura q̄ cōprehenſus ē manet imobilis ſiue edēs ſiue ſtans vel oculis apertis vel clauſis iō cathocos aut ca checomos eos appellabant veteres.cathochim vero vl̄ ca thalipſiʒ paſſiones iuniores.
Catholica herba aliapiados de qua ſupra in al.
Cathoſtomacū grece defenſoriū ſtomachi Dya.ca.de aloe ſi repiať ibi cacoſtōachi falſus ē teſtus.non.n.cōcordat cum Serapio.ex ſermone Dya.
Catrami Ste.in ſo practice pro kitaʒ ſcripſit de q̄ infra i ki.
Caucalis in vero Dya.cancaliō ſcribitur Dya . herba ē quā Romani calicariā vocant habet folia alba ⁊ ingentia tyrſum ex eorum medio emergentem cū flore ſimili quercus naſcitur in montibus ⁊ cetera.
Caucalidos hanc Oribaſius teſte Paulo in collirio ſibi lau dato ad glaucoma oculoꝝ caucalon vel ad caucalidon vo cat ⁊ aliqn̄ caucalidos ipſū ēt colliriū repery i antidotario
zz. Oribaſy. Pli.vo eſt inqt caucalis feniculo ſilis breui caule
zz. flore cādido ⁊c.vt ſupra in calcala.ego autem ſemen h̄ fe
circa. ci deferri de grecia ſeminaui et collegi.
diuz. Cauda equina Dya.hypporis aut anabaſis.naſciť locis hūi dis ⁊ in monumētis haſtas hʒ ruffas ⁊ aſperas ⁊ nodoſas q̄ haſte quicquid vicinū habēt alligāt in qb⁹ folia ſūt acuta ⁊ tenera ⁊ iūci ſilia ⁊ ſpiſſa ſurſuʒ aſcendētia:hecq̄ aliq̄tiēs de piete ꝺpēdet comis plena habūdātib⁹ ⁊ nigris ſic̄ cauda equi q̄ ſunt lignoſe ⁊ dure. eſt alia ypporis comas minores habēs ⁊ albas ⁊ molles ⁊c.aliqn̄ yposeta vocať:ſ ʒ ara.dhe
Cauda porcina vocať a quibuſdā miliū ſolis. )( nebalchul.
Cauda vulpina Pli.alopecuros ſpicā hʒ mollē ⁊ lanugineʒ lib.zi.
dēſaʒ nō diſſimilē vulpiū caudis.vnde ⁊ nomen ⁊c. cap.i7.
Caudo apud Haliabatē cōfectio ſūigy arōatica. in p̄n°
Caulis a greco caulos qꝺ ē haſta haſtile virga ⁊ virilis.ſ. veretrū.vnde caulis eſt tyrſus cuiuſlibet plante.⁊ ſic habeť a Pli.p totū libꝝ ſuū.ꝙ āt dr̄ caulis q̄ſi coaleſcēs ethimologia potius ē:hoc āt nomē ē appropatū braſice:eo ꝙ caule .ſ.tyrſo magis coaleſcat. Pau.ca.de vlcerib⁹ v̄ge. Si vo ſʒ caulō iteri⁹ pudēdi vlcus fiat ⁊c.i.ſʒ v̄gā virilē.Cornelius celſus vo colis ſcripſit.p.k.tamen melius ſcribiť vt grecus.
Cauliculus agreſtis putatur cōdiſi a quibuſdam ſeu ſtrutiū qꝺ eſt idem de quo infra ſed non eſt.
Cauliculus agreſtis Dya.naſcitur in locis maritimis ⁊ ꝺſertis albidior ⁊ lōgior domeſtico ⁊ amarus ⁊c.
Cauliculus maritimus qui ſʒ Dya.diſſimilis eſt a noſtro folia habens longa ⁊ rotūda ſimilia ariſtologie.virgas hʒ robuſtas ⁊ obruffas vt edere.ſucum habens album quem cū miſeris in roſtrū ſalſus eſt ⁊ amarus ⁊c.
Cauma grece icendiū inde cauſon febris incenſiua ſup alias Caſſius felix icendioſam eſſe vocat.fit nanq̄ ex colera exiſtente in venis prope cor aut ſaltem ex flegmate ſalſo ⁊c.
Cauſtica.g.dicunť incenſiua medicamia adurentia putrefactiua.Demoſtenes putreſciuū medicamen cauſticū vocat
Cauteriſmus Alex.ca.de epilēſia ē cauterizatio.
Cauthin in ſo canonis.Aui.ſed i ara.ſcribiť childomō vl̄ kilidomō vt grecus:⁊ eſt celidonia.Dyaſcor.vero cauton vocari dicit minorem celidoniā a multis.
Caxtos exponit Stephanus.ꝙ eſt katranum:qꝺ non videť. nanq̄ grece kirdia.⁊ ara.kitrā vt ifra i cedria. Alquitran.
Caxtu Stephanus . eſt cacuale dt dicit Paulus. ſed cacule eſt cardamomum.
Cazdir ara.ſtagnum ꝙ et raxis dicitur.
Cazef.ara.teſta figuli.
Cecidos.D.ē galla ⁊ ē ſemen dēdrios.i. qurcus c⁹ vnū gen⁹ onfatius dr̄ q̄ minor ē ⁊ rotūda grauis ⁊ nodoſa ſine ptuſura alia leuis ⁊ ptuſata.eligenda eſt aūt onfacis q̄ ⁊ v̄tute fortior eſt ⁊c̄ . hec eſt imatura.inueni interdum cicidos et vtrūq̄ corruptū a greco.nam kikis dicit kiki et kikidos.
Cedria eſt gūmi cedri mltis in cōfectiōib⁹ igrediť ꝺ q̄ infra. Plin°.
grecus kidria:ara.vero kitrā vocať.Dya.cedrus.arbor eſt lib.z4 Alquitran.
vn̄ pix cedria fit q̄dā ē pua atq̄ ſpinoſa fructu iunipo ſilis cap.5.
vel v̄tute.alia maior q̄ a qbuſdā cedr⁹ lata appellať fructu cypreſſi ſilis ſ ʒ puior ⁊ ꝺ hac fit cedria ⁊c.lege ca.Dya.ꝺ cedro.⁊ ca.A.ꝺ xerbi . ⁊ ca.ꝺ kitran ⁊ cū ca.ꝺ kitran apꝺ Se. ⁊ videbis ꝙ idē dicūt. Jtē Raſis i libro diuiſionū .ca.ꝺ dolore dētiū kitran cedri. Jtē i libro Dya.i ara.kedr⁹ ē xerbi.
Pli.ē inqt cedrus mior ⁊ maior.mioris duo ſūt ei⁹ gn̄a. li lib.i3.
tia ⁊ fenitia.differūt.folia nāq̄ derogātū habēt ſpinoſū oxi cap.5.
cedros vocať ramoſa ⁊ nitore ifeſta.altera odore pſtās fructū ferūt mirti magnitudie dulcē ſaporē habētē.Et maiori duo ſūt gn̄a q̄ floret fructū nō fert.fructifera nō floret ⁊ in ea antecedētē fructū occupat nouus.ſemē ē cipreſſo ſile:qr qdā cedreolatē ſile vocant.ex hac reſina laudatiſſima fit ⁊c. Jtē alibi inter arbores qbus pix fit cedrus celſior.
Cedrides vocať apud Dya.⁊ Pli.fructus ipſius cedri.
Cefalea grece alkephali quod eſt caput eſt dolor capitis cro lib.z4.
nicus ⁊ peſſimus parat⁹ icitari a qualibet cā. vt Alexā. ſuo cap.5.
ca.⁊ vocať ab Aui.ouū ⁊ gallea.aliqn̄ tn̄ p quolibʒ dolore capitis accipitur.per.k.meli⁹ ſcribiť ſecundum grecos.
Cefalargia nos dicimus ſed grecus kefalargia.⁊ exponitur

in libro de doctrina greca ꝙ eſt doloꝛ capitis . Oꝛibaſius
differt ingt cefalea a cefalargia . nã cefalea ẽ capitis doloꝛ
q mľto tẽpoꝛe tenet.cefalargia vo recẽs ẽ capitis doloꝛ aut
ex eſtu vľo ſeu frigoꝛe vľ ebꝛietate aut idigõne ꝛ cito reſol )( uitur ꝛc.
Celematis.clematis dȝ eẽ Dya.naſcitur ſup
terrã locis cultis ſarmenta longa habẽs i croſſitudine iũci
ꝛ folia longa in lauri facturã ꝛ coloꝛe ſiľia . ſȝ bꝛeuioꝛa ꝛc.
lib.24. hec ẽ q̃ a Pli.clematis vocaꝭ ſȝ quãdã ſpẽȝ ifra i clemati )( des
cap.10. Celia ſcðȝ Oꝛibaſiũ ẽ ceruiſia a calefaciẽdo dicta.
z.15.i fi. Celidonia alia maioꝛ alia minoꝛ Dya . celidonia maioꝛ quã
multi glautiuȝ appellant flõ ſupple vt patebit infra i glau-
tio virgã hȝ vni⁹ cubiti lõgã ꝛ ampli⁹ tenerã ꝛ tenuẽ q̃ vga
i giro folia hȝ plurima ſiľia botrachiõ.i.apio ranino ſȝ mol
lioꝛa ꝛ albioꝛa.ꝛ apud Sera.folia ſiľia botrachio ſȝ foꝛmo
ſioꝛa ꝛ mollioꝛa ꝛ albioꝛa vgentia ad celeſtinũ coloꝛẽ floꝛẽ
hȝ auroſuȝ ſeu croceũ ꝛ ſuccũ ſeu lac croceũ.Dia.virtus eſt
ei viſcida ꝛ moꝛdax ꝛ amara nõ boni odoꝛis.radix ð ſurſũ
vna doꝛſuȝ plures.ſemen ſiꝭ mecony ceratides hȝ ꝛ minu
tũ ꝛ paulo maius ꝛc.ꝛ apud Sera.cui⁹ ſuci ſapoꝛ ẽ acutus
moꝛdicans linguã foꝛtiter cũ amaritudine ꝛ odoꝛe fetido
et radix ei⁹ deſup ẽ vnica multas radiculas alias emittẽs
ſemen ei⁹ ẽ ſiľe ſemini papaueris dicti keratodes.i. coꝛnu-
ti qꝛ eſt in tecis i qbus ẽ ſemen paꝝ maius papauere : ꝛ dꝭ
hec plãta vocatur ſic a greco kilidon q̃ eſt yrundo.eo ꝙ in-
cipit appere p̃mo in vere cũ appent p̃mo yrundines ꝛ are-
ſcit qñ yrundies abſcedũt vľ ẽt ꝙ dꝭ ſi excecanꝭ pulli yrũ-
dinũ defert eis mater ei⁹ hãc herbaȝ ꝛ redit viſus earũ.Ca
pitulũ hui⁹ apud Aui.incipit cauti ꝛ mioꝛ.nã in ara.ſcribiꝭ
childomõ.cautiõ vo vocaꝭ celidõia mioꝛ . Dya.celidonia
minoꝛ quã multi caution alÿ phytõ agreſte vocãt hȝ vgas
minutas folia ſiľia edere ſȝ obꝛotunda ꝛ mioꝛa ꝛ pigruioꝛa
ſeu viſcoſa ꝛ mollia radices hȝ minutas egrediẽtes ab vna
radice diſpes inuicẽ cõnexas ſiꝭ triticũ ſpicas .naſciꝭ locis
aquoſis ꝛ in pꝛatis ꝛc.hec vocaꝭ apð arabes memiren ꝛ pu
taꝭ curcuma. Pli.gña eius duo.maioꝛ fruticoſa caule folio
lib.25. paſtinace erratice amplioꝛe ipſa altitudine duoꝝ cubitoꝝ.
cap.8. coloꝛ alb⁹ flos luteus.minoꝛ folia edere rotundioꝛa min⁹
circa. cãdida.ſucus vtriuſqȝ croceus moꝛdax. ſemen purpureuȝ
me^m. floꝛent aduentu yrundinum.diſceſſu marceſcunt.
Celidonius lapis dictus qui in ventre pulloꝝ yrundinum
inueniꝭ alÿ nigri alÿ alibi alÿ aliquid rufedinis habentes
Celidria Pau.ca.ð rubificãtib⁹ capillos ꝛ ei⁹ loco ꝛ caſu Aui.
Celſa moꝛa celſi. )( aliſõ ſcribit vtrunqȝ ignoꝛo.
Celtica ſpẽs eſt ſpice quã arabes romanaȝ vocant Dya.celti
ca naſciꝭ in ylirico nomen habẽs apud eos auanõ.ꝛ i ſyria
naſciꝭ ꝛ in Italia frutices habẽs ſup terrã bꝛeues ꝛ ſpiſſos
colligiꝭ aũt a ciuib⁹ cũ radicib⁹ ſuis q faſces faciunt q̃tuȝ
plena manu cõtinere poſſunt.ꝛ ideo ab alÿs faſces gallici
appellãtur.hec hȝ folia oblonga ꝛ nõ lata ꝛ ruffa floꝛẽ mel
linum odoꝛẽ circa radicẽ ſuauẽ.ſȝ qꝛ intra ipaȝ alie herbe
ſiľes odoꝛe naſcũꝭ ꝛ cũ yſdẽ colliguntꝭ ex qb⁹ cũ medicami
na cõficere volueris faſcẽ noli ꝯtũdere ſȝ purga ſic. cartaȝ
extẽde i loco mũdo ꝛ ð ſup faſces ſupꝛadictos põt ꝛ ſparge
deſup aquã ꝛ roꝛa vt oẽs ifũdãꝭ ꝛ dimitte vna die. alia die
cũ purgaueris iuenies intra eoſdẽ faſces folia alia nõ min⁹
lõgas radices habẽtia ſiľes celtice.hec ſepa ꝛ bõa folia ꝯtũ
de ꝛ tere ꝛ in vio trociſcos collige quos ſua i vaſe fictili di
ligenter clauſo vtilioꝛ eſt recẽs odoꝛe ſuaui radicib⁹ plena
vel ſpiſſa ꝛ nõ fragilis q̃ talis fuerit ſiľis iv̓tute poterit eẽ ſy
riace.ꝛc. ꝛ ifra.ẽ ꝛ alia nardus.i.celtica mõtuoſa q̃ a multis
tilaticis appellaꝭ ꝛ peritis ꝛ vitis.hec naſciꝭ i cicilia ſiľitu-
dinẽ hñs i folÿs ꝛ ramulis yrigio ſȝ ſpica bꝛeuioꝛ ẽ ꝛ ſpino
ſa radices mittens duas aut tres odoꝛe ſuaues ꝛ nigrioꝛes
coloꝛe ſiľes affodilli radicibus . hec nec floꝛem nec ſemen
habet ſed virtus eſt illi ſiľis celtice ꝛc

Chemoſis Tehodoꝛ⁹ Priſ. ſi i p̃ma oculi tunica ſanguinea
nimiũ veluti caro appauerit quã chemoſiȝ appellam⁹ ꝛc.
Caſſius felix idẽ.Demoſtenes . chemoſis ẽ vehemẽs ocu-
loꝛũ tumoꝛ vt minime claudere valeat oculos egrotantes
adeo vt albe ptes p̃me tunice ſanguinolẽte atqȝ extãtes ap
pareãt pupillã ſupantes nõ alr q̃ȝ maria cõchilia ſemiclau
ſa aliq̃ȝ ptẽ ſui coꝛpis exteri⁹ faciãt ꝓminere.vñ nomẽ gre
ci eidẽ paſſioni poſuerũt.naȝ cõcham chemẽ appellant ꝛc.
eſt obtalmia quã Auicẽ. vocat guardenegi.
Centron Alex.ca.tuſſi exponũt qdã punctiões.
Cenoſiȝ diꝭ grecus euõnem.Caſſius felix capi . de quartana
Cẽtamidra Demoſtenes caricarum menia detracto ſemine
ꝙ greci centamidra vocãt.
Cẽtaurea duas hȝ ſpẽs.eſt maioꝛ ꝛ minoꝛ.minor nota ẽ apð
oẽs.maioꝛ vo ñ ẽ nota nec fuit tpe macri. Ingt. Sũt cẽtau
ree ſpẽs maioꝛqȝ mioꝛqȝ Ut ſupꝛadict] dixi ð plurib⁹ her-
bis.Sȝ qꝛ p paucas ſpẽs ẽ cognita maioꝛ hãc p̃termittẽs
ſpẽs narrabo mioꝛis ꝛc.Sȝ Dya.maioꝛ vocaꝭ a qbuſdam
narcha ꝛ flõ aut gẽtiana diꝭ ꝙ hȝ folia ſiľia nucis cõis lõga
ꝛ viridia ſiꝭ cauliculi ꝛ rotũda diuiſa ſũt ſiꝭ tres digiti iciſa
i ſummitate ſiꝭ ſerra vgaȝ hȝ lapatio ſiľeȝ duoꝝ vľ triũ cubi
toꝝ a q̃ plures ramuli egrediũꝭ i qb⁹ ſũt capitella ſiľia pa-
pauerib⁹ rotũda parũqȝ oblõga floꝛẽ ſiľem lane.ſemẽ ſiľe
cartamo i ipo floꝛe radicẽ croſſaȝ lõgã durã grauẽ plenã
ſuco acuti ſapoꝛis cũ pauca ſtipticitate ꝛ pauca dulcedie co
loꝛis ſubrubei.ꝛ coloꝛ ſuci ſubrube⁹ vt ſupꝛa i radice.naſciꝭ
i mõtib⁹ ꝛ apꝛicis ꝛ arboꝛoſis terra pigui habũdat i litia ar
chadia peloponeſo ꝛ eliõ ꝛc . Talis figure vidi ðpictã in li.
vbi ðpicte erãt herbe.mioꝛ vocaꝭ a quibuſdã fel terre pp
amaritudinẽ.ꝛ apð. Dya.lineſia ſȝ q̊ſdã ꝛ eleboꝛitis.ꝛ ama
rac⁹ ꝛ febꝛifuga.ẽ ſiľis yperico vľ oꝛigano.vgã hȝ q̃drãgu
latã lõgã floꝛẽ purpureũ ad rubedinẽ ſiľeȝ linis folia m iu-
ta oblõga vt rute.ſemen vt triticũ oblõgũ . radix ẽ ei oblõ-
ga inutiľ guſtu amara.naſciꝭ locis hũidis aq̊ſis:iõ linoſis a
qbuſdã vocaꝭ cẽtaurea a cẽtauro kirone iuẽtoꝛe dicta.ara.
kãturion dicunt p⁹ grecũ. Pli.cẽtaurea hac dꝭ curat⁹ kirõ lib.25
cũ herculis except⁹ hoſpitio ptractãti arma ſagitta ei exci- cap.6,
diſſet i pedẽ q̃re aliq chironiõ appellãt.folia ſꝭ ei lata ꝛ ob-
lõga ſerrata ambitu dẽſa ab radice caules circũgeniculati
triũ cubitoꝝ i his capita ceu papauer ꝛc.vt Dya.ꝛ infra .al
teꝝ cẽtaureũ nr̃i fel terre vocat pp amaritudinẽ ſũmã galli
vocãt exacũ.cognomiaꝭ leptõ.aliq libadeõ qꝛ iuxta fõtes
naſciꝭ ꝛc.vt Dya. ꝛ ifra tertiũ cẽtaureũ cognomie trioꝛchis
a trioꝛchia accipitꝝ gñe a q̊ noie accepit . h ſãguineũ ſucũ
Cẽtrias vocãt.g.quãdã ſpẽȝ ſerpigis vt ſupꝛa. )( mittiꝭ ꝛc.
Cẽtrix apud quoſdam eſt conſolida media.
Cẽtrũ galli ꝛ galli criſta vocãt ẽt gallitricũ ẽ q̊dã ðoeſticũ
eſui aptũ maioꝛib⁹ folÿs oblõgis ꝛ rugoſis floꝛe albo ſeriꝭ
i oꝛtis ſilueſtre mioꝛis plãte folÿs puis ſemie nigro ꝛ mľti
itegrũ i oculis ponentes ipos oculos clarificare dñt eb id
ſclaretã vocãt. Pli.alectoroſcopõ vocant quãdã plantam lib.27
quã puto hanc eſſe.vide ibi. cap.5
Cẽtonicũ vocãt herbaȝ lumbꝛicoꝝ q̃ necat lũbꝛicos. ẽ ſpẽs in fi.
abſinthÿ ꝛ vocaꝭ ſceha de q̃ in abſinthio dcm̃ eſt.
Cẽtũ capita nõ ẽ affodill⁹ vt qdã dixerũt ſȝ vocaꝭ due plãte:
q̃rũ vna ẽ yringus vt pȝ p Sera. ꝓpo ca. Itẽȝ Pli.ſermone
ð yringo ex his ingt.ſ.yringis cãdidũ nr̃i cẽtũ capita vocãt
oẽs eiuſdẽ effect⁹ caule ꝛ radice i cibis grecoꝝ receptis ſi-
ue coctis ſiue crudis vt libet ꝛc. vt Dya.de yringis. Prete-
rea i antidotario vniuerſali i q̊dã ãtidoto qð icipit ãtidotũ
qð faꝭ epilẽtic] recipiũꝭ ꝛ cẽtũ capita ꝛ affodilli.q̃re ñ ſꝭ idẽ
Cẽtũiculũ. Pli.latini cẽtũculã vocãt quã.g clematidẽ dñt ro lib.2
ſtrat] folÿs ad ſiľitudinẽ capit] penulaꝝ iacẽte i arnis ꝛc. cap.
Centũnodia ſanguinaria ꝓſerpinata poligonia coꝛigiola ge
niculata ligua paſſeria vga paſtoꝛl⁹ idẽ vt ifra i poligonis,

Ceon grece dicitur quod nos ſcrotū vocam⁹ Cornelius celſus ī e oſcū.
Cepa canina vocatur narciſcus.
cap.i9. Cepe. Pli. genera apud grecos ſunt ſarda ſamothracia alſi
cap.6. dea ſetania ſciria aſcalonia ab opido iudee nominata.
p⁹ pn^m Cepe azir apō Aui. ē ſille ſqlle: z ꝑ ea pōit: ſꝫ ōbilius eſt ea.
Cepe muruz ē ſqlla: eo ꝙ mures pimat. vocatur ara. bauſil
vel auſel. ab Aui. vero aſtbil imitando grecum.
Cepa Dya. ſimilis eſt andragne. i. portulace ſed nigriora fo
lia habet. radix eſt illi tenera zc.
Cera ꝑpolis vel propoleos ſepe inuenit̄ ī libris ō greco trāſ
latis z ī antidotario vniuerſali z ē fex alnearis apū q̄ ara.
vocat̄ muz ō q̄ Dya. ſingulare fac̄ ca. ſꝫ de ea. ſ. infra in p.
lib. z6. Ceratia. Plinius herba vno folio radice nodoſa z magna.
capl̄o. 8. Ceratiū aliq̄n reperi ī practicis antiquis ō greco ꝑkirat. z eſt
añ me^m. nomen ponderis z ē xiliq̄ ſemen: ō q̄ infra in ſilocatacta.
Ceracia Stephanus eſt carnubiū pro carnub de qua ſupra.
Cerapeutica grece curatiua vnde cerapenticum negotium
liber curationum per. k. melius.
Ceras ſed melius keras. g. cornu inde ceraſtos qdā ſerpens
Ceras. Theodor⁹ Priſ. libro de ſimplici medicina )( cornut⁹
ſic vocatur a multis ſtaphilina agreſtis. i. paſtinaca.
lib. i3. Ceraunia arbor. i. ſiliquariū. Pli. trunco fertilis vt ſicomor⁹
cap. 8. ſed pomū ſiliq̄ naſcitur in ſyria ioniaqz z circa gniō. z ī rho
do ſemp comantib⁹ folijs flore candido cū vehemētia odo
ris plantigera imis ptib⁹: z iō ſuperficietēus flaueſcit ſucū
auferente ſole. pomo antecedētis anni circa canis ortū de
tracto ſtatiz alterū parit poſtea florē plurū hyeme fet⁹ ei⁹
Cerefoliū apō yſabac i dietis ꝑticularib⁹ ē )( enutriēte zc.
ſpēs apy cui⁹ ca. ſcribit̄ in libro Dya. ſꝫ nō eſt de ſuo. ſed eſt
de libro Pli. minoris nec hꝫ ſtilū Dya. qdā gignidiū voca
uerunt errātes forte pp ſimilitudinē. nam gignidium ē fu
mus terre vt ifra in gi. Sa. vero ſkandicō.
Cerſe ara. cortex arborū. melius p. k. ſcribitur.
lib. zi. Cerinta. Pli. ē herba folio candido ī curuo cubitalis capite
cap. iz. cōcauo mellis ſucū habēs hui⁹ florū apes auidiſſime ſunt.
Cernere ſepiſſime īuenit̄ ī ātiqs libris ꝑ cribrare cernuclare
Ceroneū dcm̄ ſ' a cera quā recipit: ſ eo ꝙ vt cera ſit ductile.
Cerotū ſimpliciter ꝑ ceroto Sa. qō fit ex oleo roſaceo z ce
ra accipit̄: alia tamen diuerſa fiunt ꝑ diuerſitate cauſarū.
Cerotarium idem eſt.
Cerotum fruz Sa. quod ſcribit̄ ab eo in libro de ingenio ſa
nitatis. et reperit̄ apud Alexā. exq̄ſita doctrina. ca. de dolo
re capitis ex ſole. Itē ab eodē ī tertio libro circa finem.
Cerotū aromaticū apō eundē Alex. ca. ō cerotis ad ſtōm.
Cerotum dictum cepton idem ibidem.
Cerotas greci vocant neruos ceruicis ad caput ſuſtentan
dum appoſitos. Cornelius.
Ceruſa eſt plūbi erugo q. g. pſimitiū dr̄. arabice vo aſſidegi.
Ceſtras z dexeris vocat̄ gladiol⁹ herba vt ifra ī ſuis locis zc.
Ceſtrō Dya. quod appellat̄ pſicotriſon qz ī ffris locis naſcit̄.
hāc Romani vetonicā vocāt. herba ē aſtā habēs tenuē lō
gaz vnius cubiti z q̄dratā folia lōga z tenuia ſilia drȳo ob
rotūda z diuiſa odorata z maiora ad radicē. folia ī ſūtia. ſe
mē ei⁹ vt ſpica habet̄ ſile tibre z radices tenues ſūt ſicut
Plinius elleborus. folia ei⁹ ſiccantur viſui neceſſaria.
lib. z5. Ceſtron grece betonica vt Macer dr̄ ꝙ cum voluit dicere
cap. 8. arabs dixit cuſtrū vt apud Serap. Stephanus. ceſtro dici
p⁹ pn^m. tur eſſe buſtam abezezum.
Ceſtrus vocat̄ ſempuina in quadam libro antiquo.
Ceruiſia ſupra in camum vel infra in foca.
Ceruleus color apud Plinium eſt azurinus celeſtis vene
tus et etiam maris.
Ceruiocellum apō Dya. vel ceruaria q̄ grece dr̄ elafoboſcos
vel elafon a ceruo dicta qui grece dr̄ elafos infra in el.
Cetarach ī maurl hūidis naſcit̄ quā puto eē verā ſcolopēdriā

ſꝫ dſcriptionē Dya. vt. ſ. i aſplenō z ifra in ſcolopēdriā.
Cetrops ſm Demoſtenem vocatur a quibuſdam inuerſatio
palpebre inferioris.
Ciamon dicit Plinius colacaſſiaz vocari.
Cianeus a greco roapos z exponit̄ ī libro de doctrina greca
ꝙ ē iter viriō z nigrū Alex. i. curiſ oculo⁊ colliriū cianeum
Cianū Sa. ad Paternianū in metallis ingt iuenit̄ )( ſcribit
quibus es conflatur z in quibuſdam maris litoribus.
Ciatiſcus apud Demoſtenez vocatur pars inſtrumenti ciru
gici qua fricantur palpebre ſcabioſe.
Ciatus ē nomen menſure ponderans vnciā vnā z ſemis. nā
vbi in Sera. in. ca. de pinu habet̄ ex vbo Dya. vncias. iiij.
z ſemis in libro Dya. in antiqua tranſlatione habetur cia
ti. iiij. ſecundum yſidorum vero ponderat. z. 3.
Cibariaticon apud Alex. ca. de cibis freneticorum eſt potus
q̄libet q loco vini fit vt ceruiſia medo zc.
Ciceris diuerſa ſūt gña ꝑpinq̄ vtutl: qō magis ad nigredinē
vergit calidius iudicat̄. eſt ſꝫ Pli. arietinū ciceris gen⁹ qō lib. i8.
capiti arietis aſſimilāt̄: qō ceteris magis diureticū credit̄. cap. iz.
ē z agreſte. eſt z erraticū z colūbinum qō aliqui venereum in fi.
dixerūt cādidū rotundum lene arietio mīus.
Cicer erraticū apō Dya. vocat̄ agbuldā ſpillū puto n̄ recte.
Cicerula Pli. minuti z ciceris iequalis ē angulos habēs ve lib. i8.
Cicidos. g. galla ſꝫ kikidos z kiki dr̄ vt ifra. )( lūti piſion zc. cap. iz.
Cici Dya. cici aut ſiſamus agreſtis aut ſiſelei ciſion aut cro in fi.
tona multi eſſe dixerunt ſemē herbe ſimile acinis. frutex
ē illi arboroſa ſic ficus ſꝫ minor folia hꝫ platano ſilia ſꝫ ma
iora z lenia z nigriora haſtas valloſas cāne ſiles. ſ. cōcauas
ſemē vt botr̄ cōpoſitū z aſpum. purgatū. vo ſile eſt croto
nis aialis zc. eſt pētadactilus z a quibuſdam vocatur cata
putia maior. z eſt arabice kerua.
Ciclamē Dya. ciclaminus folia hꝫ ſilia ciſo. i. edere ſꝫ vario
colore picta ī q̄ ſūt alba pūcta Tyrſuſe ei niger ſine folijs
vnius palmi habēs in ſūmo flores roſeos vl purpureos c⁹
radix nigra ē: intus vo alba z croſſa z lata ſic rapa. naſcit̄ lo
cis arborib⁹ adūbratis. zc. Pli. eadē. z poſt pauca. nr̄i tuber
terre vocāt alij amuletū. z ifra paz. Eſt z altera cyclamios lib. z5.
cognomie ciſſantēos gēiculatis caulib⁹ ſupuacuis a pore di cap. 9.
ſtans circa arbores ſe voluēs acinis edere ſed mollorib⁹ añ me^m.
flore cādido ſpecioſo radice ſupuacua. acini tm̄ ī vſu guſtu
acri ſꝫ olenti. ſiccat̄ ī vmbra tuſiqz diuidunt̄ ī paſtilos. mi
bi z tertia ciclamios ſpēs ōmoſtrata ē cognomie cāeciſos
vno oīo folio z radice ramoſa q̄ piſces necant̄ zc. Ciclamē
panis porcin⁹ malū terre caſſamū ciclaminos. g. idē. Aui.
vo n̄ vr̄ nouiſſe hāc plātā volēſqz dr̄e kiclaminos vt grecus
ſcripſit fachlaminos. ſꝫ latino fachaileſus z fachlaminos
vt ē ī arabico z kiclaminos nō differūt ī lingua arabica ni
ſi ī pūctis. nā fachlaminos ſcribit̄ ſic z ſic ē apō Aui. ſꝫ ki
claminos ſic. tales errores inſūt libris arabicis in plurib⁹
locis quādo noīa greca vel aliena ſcribere volunt.
Ciclantemos apō Dya. ſpēs alia ciclaminis vocat̄: ſꝫ ē eadē lib. z5.
quā Pli. vocat ciſantemō ō q̄ ē ingt z aliud gen⁹ ciclamis cap. 9.
qō appellāt ciclātemō folia hꝫ ciſo ſilia ſꝫ maiora. haſtam añ me^m.
croſſaz z nodoſaz que aſta ſi arborē primā habuerit cohe
ret illi florē hꝫ albū z odoratū: ſemē vero botruoſuz z ſile
yuis z velut ciſus. i. edere guſtū habēs mucilaginoſuz z vi
ſcidum ſed inutile. locis aridis z aſpis naſcit̄.
Ciclas Alex. ca. ō cibis pleureticorum ē piſcis qdā carnes mol
les hñs z hūidas nā z digeſtibiles: quā alig tiſanā marinā
vocāt zc. dici vr̄ a cyclos grece qō ē rotūdū vel circulus.
Ciclus apud Theo. Priſ. z Pau. ꝑ exercitio.
Cicleas ſm Pli. vocat̄ vinū ficticiū quo vtunt̄ parthi z idi lib. z4.
qō fit ex palmis. ſ. ex dactilis poſito ex eis modio ī cōgyo cap. i6.
trib⁹ aq̄ macerato z expſſo.
Cicorea apud modernos vocat̄ quedam planta hñs flores

azurinos vertētes ſe ipos ad ſolē.q̄re ſpōſaʒ ſolis ⁊ ſol ſegā
qdā vocauerūt:⁊ aliq itubā.ſʒ ꝺ ituba melius ifra expōit.
Cicoꝛia apud Dya.eſt ſpēs ſeridis de qua ifra i ſe.
Cicoꝛiū apō Dya.multi anagaliʒ dicūt falſo puto.
Cicuta plāta nota q̄ apō Dya.vocat comos.ara.vo ſuccarā:⁊
eſt plāta fritate ſua iterimēs:ſʒ vio puro ⁊ calido ei⁹ nocu
mēto ſubuenit:vt Dy.⁊.A.i ca.ꝺ ſuccarā.⁊ Ser.⁊ Macer.
nā omniū iſtoꝝ ca.ꝯcoꝛdāt in oib⁹.ſi ergo exponit ſuccarā
ꝙ ſit iuſqam⁹ falſa eſt expoſitio vt infra in ſu.
Cidaris ei⁹ dicūt eē duo gn̄a vnū naſcens i libia:cui⁹ radix
ſilis ē ſilfy radici ſed paulo minoꝛ ⁊ viſcida ⁊ mollis ⁊ ſuccū
non habens et cetera.
lib.15. Cidonia mala Pli.g.cidonea ex creta iſula aduecta.plura eo
cap.11. rū gn̄a criſomella inciſuris diſticta coloꝛe ad aureū iclina
to:q̄ vo cādidioꝛa noſtracia cognominat odoꝛis pſtātiſſimi
minoꝛa ex eodē genere ſtrutea pcocia vo muſtea ⁊c̄.
Cidonomel vocat Dya.cidonea melle ꝯdita q̄ ⁊ malomelli
Cifi ſeu gifi ē q̄dā ꝯfectio electuary qꝺ ſcribit (vocat mala
in antidotario vl'i:quā Pau.i ca.ꝺ catarro noiat.
Cifilio palme vocat ara.iumar ⁊ hoc noie repit apud Aui.
⁊ eſt germē palme cuʒ nouiter a terra pullulat:quā come
dunt arabes ⁊ in multis confectionib⁹ ⁊ cibis ponunt ⁊c̄.
Ciſiteos Pau.ca.de extenuantibus capillos.
Ciliaca paſſio ē fluxus ventris vitio ſtōi nā.g.kiliā vētrē vo
cant vt in paſſionario ſuo ca.⁊ eſt kilia fūdus ſtōi ꝓpe. Itē
Alex.fit āt ex indigōne vētris ꝺfecti. liber ꝺ doctrīa greca
Chili.g.labia.chilos labiū. )(kilia aluus vter⁹ vēter.
Chilos.g.chilus.i.ſucus:vn̄ cib⁹ in ſtō digeſtus chilus dr̄ ad
ſil'itudinē ſuci tiſane.A chilo dyachilon qcquid ꝺ ſucis ali
qb⁹ fit.Jo.Ser.i ſeptio.ca.qnto.chil⁹ ē ſuc⁹ ciboꝝ p ch.me
Cibalaria vmbilic⁹ veneris cotilidon.g.cibaliō )( li⁹ ſcribit.
dr̄ Dya.ꝑpo ca.⁊ ifra. Chimeros.g.edus chimera.capꝛa.
Chimecla Caſſius felix ſūt pꝛeniones latine dicti a pnitie q
fiūt a frigoꝛe hyemis tpe:qꝺ greci chimones vocāt a quo
chimecla.Sʒ Pau.chimetra ſcripſit vulgo muge dicunt
in calcaneis digitiſqʒ pedum ſepius fiunt.
Ciminū carmenū exponit i ſecretis.H. in medicia quā fecit
Herodi ad ſtōʒ ꝙ ē ſiſeleos:qꝺ nō credo bn̄ expoſitū. naʒ
apō Sera expōit ꝙ ē regale ⁊ ē bōi ſaporl.puta meli⁹ alys
ſpēb⁹ ei⁹.Et Aui.dic ꝙ eſt nigrū ꝺſcribēs alias ei⁹ ſpēs ⁊c̄.
Ciminū agreſte Dya.naſcit mltū i calcedonia hiſpanie. vgā
hʒ lōgā duob⁹ palmis tenuē i q̄ folia naſcūtur.iiij.aut.v.te
nuiſſima ⁊ diuiſa ſic gignidiū.i. fumus terre vt apō Sera.
in q̄ virga capitella ſūt.v.rotūda ⁊ mollia i qb⁹ ſemē ē qꝺ
ſi guſtui applicuerl viſcidioꝛ ē nr̄o.naſcit locis hūectl.Pli.
lib.20. eaꝺ ſʒ vltra ꝙ ē pterine.⁊ ifra.eſt iquit cimino ſil'e ꝙ greci
cap.15. ami vocant ⁊c̄.vt ſupꝛa in ami.
Ciminū ethiopū qdā falſo git dixerunt.Dya.
Cimolea a Dya.gimolea vocat.alia ingt alba atqʒ dēſa alia
purpurea ⁊ q̄ſi piguis q̄ ꝓbabilioꝛ ē. valde .n.fria ē tactu
⁊c̄. Pli.in creta naſcit:duo ei⁹ ſūt gn̄a.cādidū ⁊ ad purpu
lib.37. riſſimū inclinans.⁊ ifra.eſt ⁊ teſalica ⁊ ſarda defert.vtilis
cap.17. veſtib⁹ ꝓbat.cādida inutilis verſi coloꝛib⁹.omniū chimo
lee generū vtilis vmbꝛica ⁊ quā vocāt ſaxū ⁊c̄. q̄dā ſynoni
ma antiqua ē terra alba. Herodius vo ē terra argētaria. Jo.
Sera.ca.de tumoꝛe pedū pgnantiū. ē ingt marmoꝛ iuētū
i luto viridi ⁊c̄.Coꝛnelius celſus chimoleā laudat ſubceru
lei coloꝛis. qdā putauerūt ipſaʒ eē terrā hyſpanie.aly dixe
rūt fecē ſub rota acuenti gladios inuētā q̄ ex ferro ⁊ ipo la
pide rote ꝯficit.⁊ q̄uis n̄ ſit verū tn̄ ꝓ ea poſſe pōi vr̄. Pli.
vo limum aquaticū in tumoꝛe pedū pꝛo chimolea ponit.
lib.26. Cimoꝛiū Paulus ca.ꝺ tracomate oculoꝝ cū pauco cimoꝛio.
cap.11. Cimoſis Paulus dicūt.g.qn̄ a flegmone valido vtreqʒ pal
in pn̄e pebꝛe cōuertunt:⁊ viſus.i oculus ſub illis opit albūqʒ ocu
li eminētius nigro fiat ⁊ rubeū ⁊ mltā ptē accipiat nigri ⁊c̄.

A.eadē ꝺ gardenegi quā ⁊ magnā obtalmiā vocāt.Demo
Chimus grece humoꝛ. )(ſtenes kemoſis vocāt.
Cinabar.g.cinabꝛiū.arabice vo zignifur.qdā vcufur dicunt
nō bene.nā apō Aui.ſcribit i lr̄a ʒam.fit nāqʒ ex ſulfure ⁊
viuo argēto.verū ʒinabar apō Dya.effodit ex miera i libia
coloꝛis ſanguiei.vn̄ mlti ſanguinē draconis putauerūt ⁊c̄.
Cinamomū Pli.cinamomū ⁊ cinamū naſcit i ethiopia tro lib.12.
goditis cōnubio pmixta.ſʒ ciamomi frutex duoꝝ cubito cap.20.
rū altitudie ampliſſim⁹ palmiqʒ min⁹ q̄ttuoꝛ digitoꝝ croſ
ſitudis ſtatu a terra ſex digitis ſurculoſis arido ſil'is cū vi
ret n̄ odoꝛat⁹ folio oꝛigani ſiccitate gaudēs ſterilioꝛ imbꝛe
gignit qdē ſʒ dēſiſſimis i vepꝛib⁹ rubiſqʒ difficilis collectu
⁊c̄.⁊ ifra.pcipua bōitas vgultoꝝ tenuiſſimis ptib⁹ ed lōgi
tudinē palmi ſcda pxim⁹ bꝛeuioꝛe tn̄ mēſura atqʒ oꝛdie.vi
liſſimū qꝺ radicib⁹ ꝓximū ⁊c̄.Sʒ Dya.cinamōi gn̄a mlta
ſūt.ſʒ melius oib⁹ qꝺ ſil'e ē caſſie maſilicū qꝺ fuerit recēs ⁊
nigrū coloꝛe.⁊ miſſuʒ i vio ſoluet ſe virgulas hn̄s teneras
⁊ lenes nodis plenas cū odoꝛe pleno velut rute acer.ſapoꝛe
atqʒ moꝛdax guſtu i ſil'itudie naſtrucy ſemis cū q̄dā ſalſe
dine.c⁹ haſtas cū fregeris puluerē emittūt odoꝛe oia vicē
tē.has haſtas cū a terra euulſerl radices eaꝝ ſequūt .hec ē
ꝓbatio ciamomi.Eſt ⁊ alteꝝ gen⁹ ciamomi mōtani tactu
aſperi⁹ ſtatu bꝛeui ⁊ croſſius ſubruffū coloꝛe.Tertiū vo ge
nus eſt ſil'e caſſie meſſe lentice ſubnigellū coloꝛe tactu le
ne ⁊ nō multos nodos habēs.Quartū gen⁹ coloꝛe albū ta
ctu molle i roboꝛe croſſius ⁊ fragile ⁊ radicib⁹ mai⁹. Quī
tū gen⁹ eſt odoꝛe ſimile caſſie.coloꝛe ſubruffū et coꝛio ſil'e
caſſie habēs haſtā in ſe foꝛtioꝛē cū radicib⁹ croſſioꝛib⁹ ſil'i
bus libanotido multas haſtas cōtinēs ſil'es mirre ⁊ caſſie
⁊ nō tn̄ odoꝛe plenū.Sextū gen⁹ qꝺ appellat lothos ⁊ mo
thas ſʒ nec vtutē nec odoꝛē hʒ.Septimū gen⁹ eſt qꝺ appel
lat a grecis xilocinamomū.i.ciamomi lignū radicē habēs
maioꝛē cū haſtis nodoſis ſil'e ciamomo i odoꝛe nō ſuaue.H
dicūt aliq melius eſſe cinamomū. ſʒ eligēdū ē cinamomū
coloꝛe ſubalbidū ſcabꝛoſum ſemē habēs ſil'e piperi et lenē
lignū.cui⁹ radix inutilis ⁊c̄.⁊ apud Sera.pter hec vba.Itē
qꝺ dr̄ kerſe eſt ſimile cinamomo in radice ſua ⁊ mltitudie
nodoꝝ.⁊ eſt cinamomū lignoſuʒ habēs ligna foꝛtia ⁊ lōga
⁊ bōitas eius ē minoꝛ q̄ʒ ciamomi. ⁊ putāt qdā ꝙ ſit alte
rius ſpēi ⁊ vtutis a cinamomo ⁊c̄.A.duas ſpēs pōit ꝺ kerſe
⁊ vtranqʒ vr̄ aſſerere aliā a cinamomo. de cinamomo ibi
videtur ꝓſeq poſt ſniaʒ Dya.ſed bꝛeuius.
Chinariū in antidotario vl'i vngon chiarium a catulo canis
dictū q ſic vocat.g.ſed p.k.ſcribi debet.
Chinaria Oꝛibaſius eſt ingt cardus q comedit.⁊ alibi adra
ctius vel adractis quā aly cinarā aly carduum vocant.
Cinari quidā putant acitabulū pondus.
Cinaꝝ.g.Alex.ca.de cura calide ⁊ hūide diſtēperātie ſplenis
Cincinalis a quibuſdā vocatur capillus veneris liber anti
quus de ſimplici medicina.
Cincū apō Dya.ē cartam⁹ q ⁊ croc⁹ oꝛtulan⁹ dr̄.ſ.i cartamo
Cineleō Pau.ca.ꝺ trēoꝛe ē oleū de cino.i.lētiſco.
Cinica Pau.ca.ꝺ maculis faciei ē nomē pōderis. Cramis
Cinide Pau.ca.ꝺ paliſi pcutiāt ingt ptes ferulis aut cinide
Cinodoxeos.g.canin⁹ appetit⁹ vt Alex.ꝑpo ca.coꝛruptū tn̄ ē
Cinogloſſa.g.lingua canis.a cinos vt dicūt qꝺ ē canis ⁊ gloſ Plinius
ſa ligua.ſʒ kios ē canis.g.vn̄ oia hec coꝛrupte ꝓferuntur. lib.25.
Cinocephalō plāta que antirenon vocat de qua ſupꝛa. cap.8.
Cinomia ſʒ librū ātiquū de ſimplici medicia vocat a qbuſ circa.
dā pſiliū.ſed kinomia grece eſt muſca canina venenoſa. pncipiū.
Cinoſbatus ē dictu canis rubus.D.ē ſaccupula .multi oxia Plini⁹.
cātū appellāt.arbuſtū ē nimiū ſpioſū cū radice alta ⁊ i pli lib.25
mas ptes diuiſa fructū hn̄s ſil'e mēte ſʒ palo maioꝛē rubꝝ cap.9.
iterius cū ad maturitatē ꝺuenerit ⁊ ꝺint⁹ lanā aſperā hn̄s vltra
⁊ interius grana quedā ⁊c̄. Puto eſſe ſpinā illā que pꝛofert mediū.

capitella q̄dā rotunda velut ſpōgias fetoſa opta q̄dā aſpi/
tate:quā moderni putabāt hdeguard fʒ ꝺſcriptionē ſupra
dictā.Sʒ Pli.ēt cinoſbaton aliā plantā vocant.kinoſuata
ſcribit̃ in libro de alimētis Ha.
lib.24. Cinoſbaton Pli.quā alij cinapaſiʒ alij neuroſpatō vocāt fo
cap.14. liū hʒ veſtigio hōis ſiľe. fert ⁊ vuā nigrā i cꝰ acino neruus
in pn°. hebetat̃.vn̄ neruꝰ paſſus ꝺr̃ ⁊c̃. alibi cinoſbatō q̄dā dicunt
⁊ lib.13. Cinouatos Ste.ē vlcū canis.i.rubꝰ canis. )( cappaꝝ.
cap.23. Cioſorkis.g.ē dictu canis teſticulꝰ ⁊ ē ſpēs ſatiriōis vt ifra i ſa.
lib.13. Cinos Oribaſius eſt egritudo in cute capitis ſiľis acore.dif/
cap.23. ferunt tn̄ eo ꝙ foramina fac̃ maiora:⁊ quod emanat ē ſiľe
melli ⁊c̃.Alex.vo vocat ſyron.Paulus vero kirion.
Cinus pro ſcinus ſepe inuenitur ⁊ ē lentiſcus.ſʒ grecus ſchi/
nos dic̃ infra.apud Paulū vo chiū ſcribit̃ et oleū eiꝰ chine
leū vocat.puto a chio iſula vbi lētiſcꝰ abūdat i q̊ fit maſtix.
Cinus fʒ Pli.eſt arbor in gallia ferens gallas.
Cioma gre.yſofagus ſeu morbꝰ ibidē Paulus ca.de vua.
Ciomanos Dy.pix que ex piguioribus lignis pini colligitur
nos ramale ꝺre poſſumus.ca.de arbore pini.
Ciparíſſus idem eſt qꝺ cipreſſus.
Ciparíſias vocat̃ vna ſpēs titimali quas Dyaſco. deſcribit a
ſimilitudine foliorum ad folia pini vel cipreſſi.
Cipiſſon fʒ Dya.ꝺr̃ quedaʒ ſpēs herbene ca. ꝺ gerabotano.
Ciperuʒ Dya.ſiue vt alij dicūt eriſcepton aut aſpaltū.ſʒ fal/
ſum ē.folia hʒ ſiľia porro.ſed oblonga ⁊ tēuiora ⁊ dura.aſcē
dit aūt de terra cubito vno ⁊ ſemi.haſtā hʒ anguloſaʒ ſiľeʒ
iūco:que haſta ſemen in capite generat. radices ſub terra
hʒ rotundas ⁊ oblongas ſic̃ oliua nigras:q̄ multe ⁊ ꝯiūcte
naſcunt̃ colore nigro odore ſuaui guſtu ſubamaro. naſcit̃
locis aquoſis ⁊ in pratis ⁊ in paluſtribꝰ. in his radicibꝰ ea
melior eſt q̄ grauior ⁊ durior ⁊ croſſior fuerit ⁊ fragilior ſʒ
⁊ aſperior ⁊ odore plenior viſcitudinē odoris habens ⁊c̃.⁊
infra.ꝺr̃ ēt in iudea ciperū naſci ſimileʒ ʒinʒiberi quod cuʒ
maſticat̃ colorē croceū fac̃ ⁊c̃.aliud cipeꝝ naſcit̃ apꝺ nos i
aqs radicibꝰ lōgis nodoſis nigris paꝝ odoratl.greci agrio
lib.21. kiperō.i.agreſte ciperū vocāt.qꝺ a Pli.cipiron vocari puto
cap.17. Ciperum ara.ſachade infra in iunco.
⁊ 18. Cipirō apud Pli.dicit̃ paluſtris gladiolus vt,infra.
Cipus ē gladiolus vt diximus radice bulboſa.
Ciporodon libro de greco trāſlato ſimile Almāſori ca. ꝺ flu
xu vētris vbi hʒ cipobordon Almanſor hʒ balauſtiam.
Ciprus arbor Dya.folia hʒ oliue ſiľia ſʒ viridiora ⁊ Paulo
croſſiora ⁊ ſemē nigrum ⁊ florem albuʒ cū gramine ⁊ cuʒ
odore bono ⁊c̃.Pliniꝰ ē arbor i egypto ʒiʒiphi folijs ſemie
coriandri candido odorato.coquitur hec in oleo premittit̃
qʒ ⁊c̃.hec apud arabes alcanna vocatur cuius oleum vo/
tur oleum de alcanna.grece vero ciprinuʒ oleum.
Cirades greci ſcrophulas vocant Caſſius felix pmo ca.⁊ di/
cūt a chiras qꝺ eſt ſcropha.g.⁊ chirades.hiras glandule.
Ciragra a cir quod eſt manus.artetica manum occupans.
Circea ſiue dircea Dya.naſcitur i petroſis locis ⁊ ſolanis fo/
lia hʒ ſtringno ſiľia vel lupino ramulos infinitos flores ni
gros ⁊ miores multos v̇gā hʒ cētro galli ſiľeʒ radices tres
vel quattuor albas tenues odoratas ⁊ termāticas bipalmi
longitudine porrectas ſemen eius in folliculis velut corni
culatis millo ſiľe ⁊c̃.Pli.ciricā vocat ⁊ eadē ꝺ ipa vt ſupra.
Circeon Pli.cauliculus eſt tener duoꝝ cubitoꝝ triangulo ſi
lib.27. milis folijs ſpinoſis circundatꝰ molliora ſunt folia bouis
cap.8. lingue ſimilia ſubcandida in cacumine capitella purpurea
in me°. que ſoluuntur in lanuginem ⁊c̃.
Circeon ſiue circea ſcꝺʒ Dya. vocat̃ ⁊ mādragora ab aliqbꝰ
forte a circe venefica muliere.ſʒ Pli. circeion mādragorā
lib.25. Cirices vocat Oribaſius cochleas q̄s Pau. )( vocari dixit.
cap.11. ſciricas vocat ca.de parotidibus apud vtrunque.
pꝰpnͫ. Ciricon teſtarū Pau. ca. de extenuātibꝰ capillos de cocleis
dic̃.multotiens cadit error i nominibꝰ grecis qn̄ i latinum
transferunt̃ pp hāc figurā.c.q̄ apud nos ce littera e. apꝺ
Cirimi grece procelliones piſces. )( grecos vero ſima.
Ciriſeos Paulus de dolore capitis ex pcuſſura.
Cirogralion ⁊ chirograllos ermacius yſtricus ſpinoſus por
cus maior eritio q ⁊ achantochiros ꝺr̃ vt ſupra in ac.
Cironſpleton ſupra in anchuſa. Chiros grece porcus.
Cirbos efectinos grece ornus arbor porcus huius anni.
Cirſolen greci appellāt ramicē teſticuloꝝ.Cornelius celſus.
Cirta epatis gibbus epatis.Alex.ca.de flegmone.
Cirurgia gre.manuum operatio ⁊c̃.
Ciſa aliquando pro edera reperitur.
Ciſantemos fʒ Pli.vocat̃ quedā ſpēs ciclaminis tertiam di lib.25.
cit audiuiſſe cognominari cameciſus. cap.9.
Ciſeos Dya.mľte ſūt eiꝰ ſpēs ſed genera ſūt tria alba ⁊ nigra an̄ meͫ.
⁊ elix.alba vo ſemē albū affert nigra nigrū aut croceū quā
multi dyoniſiā vocāt.Elix vo nō hʒ ſemē ſʒ folia miuta ⁊
anguloſa ⁊ croſſa ⁊c̃.ē edera ſʒ grece dicit̃ kiſſos ⁊ ſic Aui. Plinius
voluit dicere cum dixit cuſſus.oppociſſa eſt gumi eius. lib.16.
Ciſeleon eiꝰ oleum et infra edera quere ſupra i barba ircina cap.35.
Ciſſos erithrāo fʒ Pli.vocat̃ herba ſiľis edere ⁊ ē dictu ede lib.24.
ra ruffa ſʒ vocabulū. Ciſtereō fʒ Dya.q̄dā ederā dicūt. cap.10.
Ciſton greci appellant fruticeʒ maiorem thimo folijs oʒimi lib.24.
duo eius genera flos maſculo roſaceꝰ feie albus. hec Pli. cap.10.
videtur roſa cāina vt ſupra in ypoquiſtidos.nam ipſe ifra
ſub his naſcitur ypociſtis.
Citinus Plinius ſic vocatur primus pomi ptꝰ mali punici. lib.23.
Citiſuʒ Plinius frutex pabuluʒ omniū aīaliū per quam mo cap.7.
dico pingueſcunt ⁊ quadrupedia ⁊iumenta ordeum ſper/ lib.13.
nunt non ex alio pabulo lactis maior copia aut melior ⁊ ē cap.24.
medicina morbis eorum ingens ⁊c̃.
Citraria ab odore citri melliſſa a meliſſofilos greco turūgē
ara.ab atrogi qꝺ ē citrū ꝺ qua infra in me.
Citron medicamē ad ſplenē qꝺ ſcribit̃ a Caſſio ca. de ſplene
Citrū pomū citrinū notū.citranguluʒ vo alteriꝰ generis eſt
cuiꝰ acetoſitas ſolū i vſu venit.hoc citromilū grece dicitur
de citrāgulo nuſq̄ʒ mentionē repery niſi in quinto.A. ca.ꝺ
ſirupo alkedre ex compoſitione ſua.
Ciʒomo apꝺ Theo.Pri.li.ꝺ ſimplici medicia ē eruca q̄ ʒeu/
Clamaſimon plāta quā Dya.almeā vocat ſupra.)( ʒomū ꝺr̃
Clapſedra ara.ſpēs ſyringe q̄ inijcit̃ medicamen i veſica pꝰ
ipulſionem inſtrumenti ſolidi i cōcauum inſtrumētum vt
albucaſiʒ ca.de qualitate cliſteriʒatōis veſice.
Claui dicunt̃ apoſtemata non magna ꝺ materia ſanguinea
vel pro parte colerica:qui ⁊ furunculi a q̄buſdam vocātur
⁊ a Conſtantino carbunculi ⁊c̃.
Clauus vocatur exitus vue tunice oculi vt infra in protoſis
qui ⁊ elus dicitur.
Clematides apꝺ Dya.ꝺr̃ tertia ſpēs trifolij caꝝ q̄s ꝺſcribit.
Clematides Dya.haſtā hʒ obruffā odoris mali folia viſcida
⁊ guſtu ſalſa vtꝰ ē ei ex vulueratida pximis locis alligat ſe
ſicut ſmilax.
Clematis alia Dya.aut dafnoides aut policantis.naſcitur ſu
per terram locis cultis ſarmenta longa habens ſicut iunci
hʒ croſſitudinē.folia lōga lauri ſiľia factura ⁊ colore bn̄s ⁊
breuiora ⁊c̃.de hac Pli.ifra in clematides i fi.ca.
Clematides Pli.ytali cētaculū vocāt ⁊ noſtri folium ad ſi/
militudinē capitis penulatū iacenten in aruis.greci clema lib.24.
tidē vocāt.ſed greci clematides alias habent.vna quā aliq cap.15.
ericē vocant alias largimē nonnulli tenuem vocāt.ramu/ in fi.
los habet pedales folioſos nō diſſimiles ſcamonee.niſi ꝙ
nigriora minòraq̄ʒ ſunt folia.inuenitur in vineis aruiſque
eſtur vt olus ⁊c̃.⁊ infra.ē ⁊ alia clematis egyptia cognomi
ne que ab alijs daphnoides ab alijs policantis vocatur fo/
lio lauri longa tenuiſq̄ʒ ⁊ cetera.

Clindonas greci Alexāder ca.ꝺ vētoſitate ſplenis.clidonas
eni greci vocāt qñ agitatur aq̄ ſicut in vtre ita in ventre.
Climenō baſtā bꝫ quadrā ſilēꝫ fabe viridi ⁊ folia ſil'ia arno
gloſſe folliculos ſup v̄gā babēs duos ſibi coherentes ſil'es
lib. 25. iridi ⁊ polipodion.mōtuoſa melior ē ⁊c̄.Pli.greci dixerūt
cap. 7. plātagini ſimilem eſſe caule quadrato folliculis cum ſemi
pꝰ p̄nᵐ ne velut in poliporum cyris ⁊c̄.
lib.25 Climenus Pli.alibi a rege quodaꝫ herba appellata ē edere
caplo.7. folijs ramoſa caule inani articulis precincta odore graui
in p̄nᵃ ⁊ ſemen edere ſilueſtribꝰ montuoſis naſcēs ⁊c̄.hec vr̄ illa
quā Dyaſco.periclemenon vocat de qua infra i pi.
Clinopodion Dya.frutex ē ſarmentoſa duobꝰ palmis aſcē-
dens a terra.naſcit̄ locis ſaxoſis.folia bꝫ ſil'ia ſerpillo ⁊ flo
rē praſſio ſimilātē.flos eiꝰ lectipedi ſimilat̄ iō nomē ſump-
lib. 24. ſit ⁊c̄.Pli.clinopodion alij cleopieton.alij zepiortix.alij
cap.15. zinoidem appellāt ſerpillo ſil'is ſerculoſa palmi altitudine
pꝰ meᵐ. naſcitur in petroſis orbiculato foliorum ambitu ſpeciem
lectipedum prebente ⁊c̄.
Cobꝫbagne ſic ſcribit̄ in ꝭo cañ.Aui.ſꝫ in ara.cobeꝫbaca di-
xit mibi arabs ꝙ eſt nux xarcb q̄ vulgo dr̄ melegette:eo ꝙ
grana eius ſimilantur melice granis:⁊ ſi boc eſt falſum eſt
qꝺ ſcribitur ꝙ portauit de ſclauonia.
Coccimella a coccineo colore dicta ſūt prūa apꝺ Dyaſcoridē
Cbocbium in ꝭo canonis Aui.quoddā animal marinum qꝺ
vulgo dicitur vitulus marinus piloſum babens q̄ttuor pe
des ſimiles pedibꝰ catuli ⁊ parit catulos ⁊ exit interdū ad
paſcua in terra.grece dr̄ foca.ara.koki.
Coclea terrena apud Dya.ē limacia.coclea iterdū pro toto
aiali aliqñ ꝓ ſola teſta accipit̄ ꝭꝫ exigētiā:aliqñ ꝓ marina
coclea cōcula cōcbilia ꝓ marinis intelligi debet.
Coclearium Jo.Sera.ca.de aborſu eſt pōdus q̄ttuor aureo
rū.ergo eſt.ʒ.vi.verū Raſis i libro diuiſionū ca.ꝺ debilita
te epis dicit ꝙ ē duo aurei.in antiq̄s libris vnū ſcropulū ⁊
ſemis inuenio extracta ſūma ꝭꝫ Sera.⁊.A. coclear medici
ne ē cētū ⁊.xiij.granorūꝫ.coclear vero mellis ducentoꝝ ⁊
quadragintaocto granoꝝ.⁊ ē ſeſtariū.nā apꝺ Aui.ſeſtariū ē
aurei q̄ttuor.ſil'r ⁊ coclear mellis.ſꝫ mediciaꝝ auī.l.⁊.ʒ.l.
Cocles in practica greca ſil'i Alman.ex cōcordia amboꝝ.ca.
de vlcere oculi ē antimoniū.vbi Almā.antimoniuꝫ.ipa bꝫ
Cocodaphnis.g.bacba lauri i pratica Pau. )( cocles.
Cocognidium ē ſemē plante dicte grece camelea vt pꝫ ex ca.
de camelea.⁊ ꝑ Alex.ca.de ydropiſi.Jnquit camelea vñ co
cognidiū colligit̄.⁊ eſt lacticiniuꝫ.folia oliue babēs ꝺ quo
ſupra i ca.arabice dr̄ meꝫerion.q dicūt cocognidium ſemē
eē laureole non nouerūt veritatem.Pli.cocognidio color
cocci magnitudie grani piperis maior vis ardens ei ⁊c̄.
Coccon Dya.aut yſoſion aut faſelon vocant.ex ſimilitudine
faſeoli nomen accipit.ſuper ſe folia ſunt ⁊ de capriolis ve-
lut cucurbite aut vitis ſupra capitellum ſemen ſimile me-
lancio i guſtu folia aneti ſimilia ⁊c̄.
Coccbus infectiuus.vnde cocus inficitur.i.tingit̄.Dya.fru-
tex eſt ſarmētoſa babens in ipſis virgis baculas rotūdas
ſicut lēticula que colligūtur ⁊ conficiuntur.eſt autem bo-
nus galliticus ⁊ armenicꝰ.ſecūdus aſiāus ⁊ litus.hyſpanꝰ
vero omniū nouiſſimꝰ ē ⁊c̄.Eſt grana qua tigit̄ ſcarletū ⁊
infra.naſcit̄ in ſcicilia ⁊ in druſi loco dicto mior quā coclea
quā mulieres colligūt ⁊ vtuntur ⁊ inde appellatus cocus.
vocatur aūt arabice karmes:grece vero per.k.ſcribit̄.Pli.
lib.24. eſt ingt genꝰ ex eo in attica ⁊ aſia naſcēs celerrime i v̄micu
cap.4. lum ſe mutās.⁊ iō ſcoletyon vocant improbantq́ꝫ.
in p̄nᵒ Cocuſgnicus in antiquis libris de greco tranſlatis reperit̄ ⁊
interdū gnicus cocus eſt cartamum ſeu crocus ortulanus
apud Dya.gnicus vocat̄ ⁊ cintū vt ſupra in ca.
Codia grece papauer.ſed ꝑ.k.melius ſcribit̄ iuxta grecū.
Codilion Dya.ſimilis eſt cameleonte nigre.naſcit̄ locis ſa-
xoſis radicem croſſam ⁊ longam babet odore viſcidam ſi-
cut cardamomum.i.cordumeni.
Codia grece vocātur limaces in libro ꝺ alimentis Gallieni.
Coe grece nomen ponderis librarum.ix.appendens ex cō-
cordia Dyaſcoridis ca.ꝺ tribentina vbi de reſinis loquitur
cum Sera.ca.de reſina.
Coercēs v̄tꝰ.i.ſtiptica.Dya.ca.ꝺ arbore pini.⁊ ipa r̄ꝑcuſſiua
Colla ē glutē.⁊ ē grecū acceptū ꝓ oi glutine. )( p̄t dici.
inde taurocolla que fit de corijs.ycticolla que fit de piſce.
ſarcocolla ꝙ carnes glutinet.criſocolla ꝙ aurū.xilocolla
ꝙ lignum ⁊c̄.huius multa a quo colleſis ⁊ alia de quibꝰ
infra in ſuis locis.apud nos vero colla ꝓ glutino quod fit
de corijs vel de piſce tātum accipitur.
Colcbodeya perſicū nomē eſt.⁊ deriuatur a colcodeyo qui
eſt dator vite.A.primo canonis.fen ſecunda.doctrina ter-
tia.ca.tertio de ſignificationibus complexionum.
Cola ara.idē quod alcola vlcus proprie oris.
Colades grece inteſtina inde colica libro ꝺ doctrina greca.
Colagogum grece colere eductiuum purgās colerā a coli ꝙ
Colas grece fel. )( ē colera
Colaſticon grece purgatorium.ſed per.k.li.ꝺ doctria greca.
Colcito vel coltico infra in coltico inuenitur diuerſimode.
Colcotar ſpecies vitreoli ſupra in calcitis.⁊ infra i vitreolo.
Colcandeſum inuenitur in regali diſpoſitione pro calcanto
Colena origanum vt in libro antiquo de ſimplici medicina
⁊ in antidotario vl'i in confectione dicta ſyrion.
Collirica paſſio Alexander capitulo proprio.eſt inquit imo-
derata conturbatio per ventris ⁊ vomitus effuſiones cuꝫ
moleſtia ⁊ turbatione ſtōi ⁊ ventris.nemo enim exiſtimet
quia propter boc collirica vocatur hec paſſio quia colere
effuſio eſt.ſed quoniam ex inteſtinis vr̄ ferri effuſio mate-
rieꝝ ꝑ vētrē ⁊ os.iteſtina enim colidas vocant antiqui ⁊c̄.
Coles vel colis apud Cornelium celſum vocatur virga viri
lis.a greco caulon vt ſupra in ca.
Colleſis grece glutinatio.paracoleſis idem a colla vt ſupra.
Colletica glutinatoria Caſſius felix capitu. de pendignibꝰ.
Jtem de emoptoicis.
Colfos Caſſius felix capitulo de pendignibus ſic dicunt in-
quit greci pendigenes ſiue ſinus vlceruꝫ.Papias corpus
grece ſinus.Gallieni ad Glauconē corpus iquit quaſi ſinᵃ
pendēs per.k.melius ſcribitur.
Colias ſcripſit Stephanus pro coclea ⁊ expoſuit belecumū
pro alcum quod eſt arabice limacia.
Coli grece fel vl' colera.colira etiam pro colera interduꝫ.
Coliandrum pro coriandro interdum ſcribitur.
Colliade exponit Caſſius felix ca.ꝺ tuſſi glutinoſſuꝫ flegma
Collirida grece cruſta panis libro de doctrina greca.
Collirion apud Dyaſcoridem vocatur gyſamia ifra in gi.
Colliriū ē medicina ocularis forma oblonga q̄ fricat̄ ſup co
tē cū aliquo liquore qñ in oculis ponitur ⁊ dicitur arabice
ſief.collirium etiam in multis libris de grec.tranſlatis vo
catur ſuppoſitoriū propter conuenientiam in forma.ē cui
forma eius nucleus dactili.g.per.k.ſcribitur.
Colliria oculorū ſunt multimoda:⁊ quedam ſunt famoſa ⁊
laudata de quibus vt facilius inueniantur quedaꝫ memo
randa mibi videtur vbi reperiantur.ponere.
Coliriū triferō ad obtalmiā calidā Alexā.ca.de doloribꝰ ⁊c̄.
Collirium.ſpongiarum dictum idem ibidem ⁊ cetera.
Collirium monoimeron.et eſt dictu vnius diei.idem capitu.
diuerſa ſunt et cetera.
Collirium dyarodon ibidem.Jtem Demoſtenes ca.de vlce
ribꝰ oculi.Jtē Caſſius felix.Jtē Oribaſiꝰ i antidotario.
Collirion muſariū ieraticū vel miraticum ibidem.
Collirium polidencon vel polidecton ibidem.
Colliriū medicon ibidē.Jteꝫ Demoſtenes in antidotario.

Colyrion dyacrocon ibidem.
Collirium dyamoꝛon ibidem.
Collirium cyron ibidem. Collirion cheriſon ibidem.
Collirion teuciſtaticon ibidem.
Collirium hermolai ibidem. Item caſſius felix ca. de oculorum vitijs. Item Oꝛibaſius in antidotario.
Collirion mearion ibidem. Collirion pellarion ibidẽ.
Collirion cygnos. Alex. ca. Si ğ cõtigat ⁊c̃. Itẽ Demoſtenes ĩ antidotario. Itẽ Caſſius felix. Itẽ Oꝛibaſiꝰ ĩ antidotario
Colliriũ liuianũ ibideʒ. Itẽ ĩ obtalmico Demoſtenes ca. de obtalmia. Itẽ caſſius felix. Itẽ Oꝛibaſius in antidotario.
Colliriũ dialibanũ Alex. ibidẽ. Itẽ caſſius felix ca. de oculorum vitijs. Item Oꝛibaſius in antidotario.
Collirion oꝛimon ibidem.
Colliriuʒ diamamiria ad cicatrices. Alexã. ca. quecunque.
Collirium dyatici vel dyatritici ibidem.
Collirium cionion ibidẽ. Colliriuʒ nardinũ ʒoili ibidẽ
Collirion ydarion ibidem.
Colliriũ cleonos ibidẽ. Itẽ Demoſtenes ca. đ vlceribꝰ ocloꝝ.
Collirium conopion vel anopiticum ibidẽ.
Collirium dracomaticum idem ca. ad dracomata.
Colliriũ theodoꝛicon ibidẽ. Item Oꝛiba. in antidotario.
Collirium eucaton vel ecaton ibidem.
Colliriũ dyakeratos elafu qđ ẽ dictu đ coꝛnu ceruino caſſiꝰ
Colliriũ qđ xirollirium dr̃ Alex. ca. đ collirijs que )(felix faciunt ad ſicoſiʒ. Itẽ caſſius felix de curis oculoꝛum.
Collirium dictũ igrocollirium. Idem caſſius felix.
Collirium dyaglaution a glaytio qđ ẽ memite Demoſtenes
Collirium dylitiuõta idem ibidem. )(ca. de obtalmia.
Collirion deuteron ibidem idem.
Collirium agyologia Pau. ca. de obtalmia.
Collirium triton idem Demoſtenes ibidem.
Collirion tetarton ibidem.
Collirium ſtarcon ibidem.
Collirium pſoꝛicon apſoꝛi qđ Raſis idẽ ca. đ ſiccitate oculi.
Collirium chiacon idem ca. de vlceribus.
Collirium aromaticuʒ idem ibidem. Item in antidotario.
Collirium ſpodiacum ibidem.
Collirium thefron ibidem.
Collirium ygram idem ca. de carbunculo.
Colliriũ yliſtrion idẽ Demoſtenes in antidotario.
Collirium vranion ibidem. Item Oꝛibaſius in antidotario
Collirium acbariſtum ibidem.
Collirium dyachiroton ibidem.
Collirium dyamis ibidem.
Collirion dicenticon ibidem.
Collirium oxidericon dyamaratron ibidem.
Collirium periſimeon ibidem.
Collirium cocrodes ibidem.
Collirium aſclipiadis ibidem.
Collirium illuminatoꝛium ibidem.
Collirium ʒoili caſſius felix capitu. de oculis.
Collirium tracomaticum pedicon idem ibidem.
Collirium dyaleucoyu. i. de violis albis ibidem.
Colliriũ dictuʒ ydrocollirium Pau. ca. đ flegmone oculoꝝ.
Collirium philonis coꝛnelius celſus capi. đ moꝛbis oculoꝝ.
Collirium dyoniſij idem ibidem.
Collirium cleonis ibidem bis.
Colliriũ attalium ibidem. Colliriũ Theodoꝛi ibideʒ.
Collirium ciclon ibidem.
Collirium velpidis ibidem.
Collirium philictos ibidem.
Collirium diobalanum ibidem.
Collirium andree ibidem.
Collirium diatuceraſtos ibidem.

Collirium velpedis dictũ memigmenon ibidẽ. ⁊ aliõ velpe
Collirion ʒinlion ibidem. )(dis piroma dictum.
Collirium euelpidum qđ ſperion dicitur ibidem.
Collirium aſclepios ibidẽ.
Colliriũ qđ hermonis dr̃ ibidẽ. Colliriuʒ canopite ibidẽ.
Collirium ceſarianum ibidem.
Colliriũ hyeracis ibidem. Collirium finion ibidem.
Collirium baſilicon euelpidis ibidem.
Colliriuʒ ſcillaceũ draumaticum. Oꝛibaſius ĩ antidotario
Collirium nardinum ibidem.
Collirium libanum tuaſteros ibidem.
Collirium ſilluſtron ibidem.
Collirium acbariſtum ibidem. Collirium iſpolion ibidẽ.
Collirium appolinaticiacum ibidem.
Collirium oxibeſcon ibidem.
Collirium empiteſmenum ibidem.
Collirium ygropancriuſcon ibidem.
Colliriũ ygrãiũ caucalidos ibidẽ. hoc colliriũ ſcribũt Pau. ⁊ Auicen. auctoꝛitate eiuſdẽ Oꝛibaſij.
Colocantum pꝛo calcantuʒ qđ eſt calacantum inuenitur. ſʒ Ste. xalacatus ſcripſit poſt grẽcũ p chi. X. lrãʒ grecam.
Colocaſſia Pli. quam aliqui ciamon vocant in egypro nobiliſſima. hanc e nilo metunt caule cuʒ coctus eſt arenoſo in madendo. tirſo autẽ qui inter folia emicat ſpectabili folijs latiſſimis ẽt ſi arboꝛeis cõparentur ad ſimilitudinẽ eoꝛuʒ q̃ perſonata in nr̃is manibꝰ vocamꝰ adeoq; nili ſui dotibꝰ gaudẽt vt ĩplexis colocaſie folijs ĩ variã ſpẽʒ vaſoꝝ potare gratiſſimũ habeãt ⁊c̃. apđ Dya. ⁊c̃. vr̃ faba egyptiaca de q̃ ſupꝛa. hec ara. culcas vocat̃ de qua Auicen. ca. infra in cu. lib. 21. cap. 15. circa. pncipiũ.
Collokintis grece cucurbita agreſtis. collokitis enim quintis ꝯm grecos collogntida dicimus.
Colofonia Dya. ſic dicta a tyrena collofonia regiõe ⁊ cetera. nos picem grecam dicimus. hec dicitur pix bꝛicia ⁊ rexina frixa. arabi. vero ratienigi infra in ra.
Coloma. g. quoddã vlcus oculi vt infra in vlcera.
Colono. g. vlcus recens oculi.
Colon inteſtinum de tribus groſſis penultimũ in quo dicũt fieri colicam paſſionẽ. ſed melius ſupꝛa in colades.
Coloſtra Pli. ẽ pꝛima a partu ſpõgea dempſitas lactis ⁊c̃. lib. ii.
Coꝛpus. g. ſinus vlcerum vel apoſtematis. cap. 41.
Coltico Dya. bulbus agreſtis quem dicunt effemero. naſcit̃ in fine autũni floꝛem habens album ſimilem floꝛi croci poſtea folia affert bulbo ſimilia ſed pinguioꝛa haſtam habet duobꝰ palmis lõgã ruffã radicẽ ⁊ ſubnigrã: q̃ ſi đcoꝛiata fuerit alba vr̃ mollis ⁊ dulcis ſucco plena lactei coloꝛis. bulbus ipſe hʒ ĩ medio inciſuram vñ flos exit. naſcit̃ multum ĩ meſſenia ⁊ chalchis ⁊c̃. Eſt hermodactili ſpẽs venenoſa vt patet per Serapionem ca. de hermodactilo. Stephanus coltico ẽ ſurumanũ pꝛo ſurumẽ qđ hermodactilꝰ ⁊ videtur ꝙ infra ſit per Serapio. ⁊ li. 28. cap. 9. in pn°
Coluber ſerpentis ſpẽs. que dr̃ ceruũ fugere leonẽ ĩterficere
Colubꝛina dracontea vt Dyaſco. ca. ſuo Macer idem.
Columbaria herba periſtereon. g. ⁊ gerebotanum et eſt herbena de qua ſupꝛa.
Colon aliqñ ꝓ ipſa colica inuenitur.
Coma ſeu comatos. g. apoſtema ꝯm cerebꝛi vl' eiꝰ accidens ſupꝛa in agripnia.
Comarus Dya. arboꝛ eſt ſimilis cidonio. ſʒ folia minuta hʒ ⁊ fructũ ſĩleʒ coccimelle ſine oſſibus quã multi memeglõ vocãt. cũ vo maturatũ fuerit ruffuʒ fac̃ coloꝛẽ comeſtũ vt furfures ĩuenit̃ ⁊c̃. vocat̃ arabice chatilabich. i. ĩterfectoꝛ patris ſui. ⁊ ficus lupi. Et eſt arbuſtũ qđ vocat̃ nr̃o ydiomate armoni. fructus eiꝰ eſt ĩ ſupficie aſper ⁊ hʒ ſapoꝛẽ mixtũ ex dulcedĩe ⁊ acetoſitate cũ ſtipticitate aliqua. Ste. comaros catolebie ⁊ catelebum ⁊c̃. qdam gombare dicunt.

Combourolla eſt iuncus nõ acute ſũmitatis infra ĩ ꝟrolla.
Comeos inuenio in pluribus libꝛis ãtiqs vt ·Pauli ꝛ Caſſy ꝛ alys pꝛo gummi arabico.
Comeſtio pꝛo pꝛuritu inuenio apud Alexandrũ pᵒmo libꝛo.
Comidion grece ẽ gũmi quodcũqꝫ vt libꝛo ð doctrina greca.
Comitial' moꝛbᵒ ãtiqtᵒ vocaṫ epileſia.ifra ĩ epileſia iuẽies.
Comos Dya.herba ẽ duobᵒ cubitis longa folia hꝫ anguſta ꝛ foꝛtia.v.digitis lõga ꝛ lanoſa q̃ circa radices ſũt.ſup quã capitella ſunt pꝛuſa:cuius ſemen non facile videri põt pꝛo ipſa lanicie.radix eſt illi amara ꝛc̃.
Compton in pꝛatica greca ſimili Almanſoꝛi.ca. ð emoꝛoydi bus in quodã emplaſtro vbi hꝫ cõpton.Alman. hꝫ malua uiſcus.alibi cõpton in eadẽ pꝛatica ꝓ maluauiſco.
Conariũ ·Paulus de inefficacibus partibᵒ ad coitũ nõ nouĩ
Cõcha marina dꝛ coclea.
Condam ſcripſit Ste.pꝛo conder quod eſt thus.
Conder ara.thus.g.vero oblibanum quod interdum imi tantes arabes dñt lubem.
Condes arabice condiſi eſt planta que apud Dy.vocaṫ ſtru tiũ .ꝛ a Ma.oſtrutium:ꝛ quidã radicẽ elleboꝛi albi putãt eo ꝙ ſternutamẽta mouet vbi ipſa.ſed alia. ẽ vt ſupꝛa ifra in ſtructio:ð quo Macer.ſternutamẽtũ ꝑ ſe puluis mouet eiᵒ naribᵒ iniectus veratro nõ ſegnius albo.i.elleboꝛo.
Condiloma.g.emoꝛoyda ceca.ſ. qñ tumens nihil ſanguinis emittit.qñ vero manat ſanguis vocatur emoꝛois.
Condiſi dicitur ara.condes ibi quere.
Conditũ aliqñ in libꝛis antiquis qñ dꝛ de aliquo antidoto deṫ cũ condito intelligẽdũ eſt nectar:cuiᵒ cõpoſitiões ſiũt diuerſe ſꝫ exigentiã ad vſũ medicine.·Pli.ca.de vinis ficti
lib.14. tys.fiunt ingt alia vina ꝛ nũc ex pipere ꝛ melle ꝛ alys ſpẽ
cap.16. bus ð qbᵒ ſupꝛa dixit.q̃ ingt aly ↄdita aly pipata vocãt ꝛc̃.
vltra Condros apud grecos duo ſignificat. nã ſignificat croſſũ vt
mediũ. in libꝛo ð doctrina greca .ↄdros croſſus ꝛ ob h̃ foꝛte reſpõ dens mihi grecus iterrogãti qd eẽt cõdros dixit furfur fa rine. Jtẽ cõdros exponiṫ ibidẽ ꝙ ẽ aliq̃ catillago. ꝛ ẽ genᵒ frumẽti de q̃ Dya.cõdros fit de germinatia.Gal.in li.ð ali mẽtis genᵒ frumẽti ẽ cõdros ſufficienter nutritiuũ viſcoſũ hñs chimũ ꝛc̃.h̃ vocaṫ i libꝛis ð arabico trãſlatis cãdaru ſiũ.ꝛ apud. A.candaros.de cãdaruſio ſupꝛa in can.
Cõdrue Dya.folia ꝛ ramos ꝛ floꝛes ſilia cicoꝛiãis hꝫ.vñ mł ti ſpẽꝫ ſeridis illam dixerunt eẽ.folia tenuia hñs in ſũmuꝫ ramuloꝝ.velut maſtix iuenitur rotundũ vt faba ꝛc̃.
lib.22. Cõdrion ·Pli.cõdrion ſiue ↄdrille folia hꝫ intubo circũroſis
cap.22. ſilia caulem minus pedalẽ ſucco mandentem amara radi
ꝟus fi. cem fabe ſileꝫ aliqñ numeroſaꝫ hꝫ ꝓximam terre.
lib.27. Cõferua ·Plinius appellata eſt a conferu minando ſpongia
cap.8. aquarum dulcium verius quam muſcus aut herba villoſe
in fi. denſitatis atqꝫ fiſtuloſe ꝛc̃.infra de ipſa.
Cõfita interdum vocatur laudanum.
Cõgium nomen mẽſure ligdoꝝ ſm yſido. vi.cõtinẽs ſexta ria.ꝛ ſextariũ ↄtinet libꝛas.ij.ẽ ergo. xij.libꝛarum ſꝫ ipſuꝫ.
Coni vocatur fructus pini.ſ.pinee ipſe a foꝛma.g. vocãtur pi tide vel pitirides.ſꝫ Dya.a pitui qð ẽ pinᵒ. nuclei vo dicũṫ ſtrobilia.Jn aliqbᵒ vo antiqs libꝛis repery expoſitũ ꝙ ſũt fructᵒ cipꝛeſſi ꝛ h̃ idẽ diċ yſido.verũ i libꝛo ð doctria greca expõiṫ konos ẽ pinea.Ste.conos ſonobaꝝ magnũ.i.pinus
Conile ſꝫ. Dya.vocauit Nichander quãdã ſpẽꝫ oꝛigani.
Conios.g.cicuta Dya.conios hꝫ altas nodoſas ſiċ maratrũ folia ſilia ferule ſꝫ anguſta ꝛ grauis odoꝛis:ſupꝛa q̃ ſũt capi tella rotũda vbi floꝛes ſũt albii qbᵒ ẽ ſemẽ aneto ſile ſꝫ al bũ.radix ẽ ei nõ alta ꝛc̃. h̃ vo vocatur ab Aui. ſucarã vt pꝫ ꝑ ↄcoꝛdiã illius capituli cũ dicto ca.Dya. ꝛ cũ Macro ca. de cicuta.ꝛ Sera.oẽs eni idẽ dicũt. Jn libꝛo ð doc.gre.ſcri biṫ per.k.konion vt ifra in ko.Ste.konion ſucaranum.
Coniza Dy.coniza alia ẽ maioꝛ atqꝫ odoꝛis grauis , alia pua odoꝛis iocũdi.iter has alia media grauabiliſoꝛis odoꝛ' q̃rũ ꝑᵃ appellata ẽ coniza lata ſiue vanitatis.vel vt latini armẽ talis.Jtẽ ſcða vocaṫ libanotis ſiue vt latini pix marina vł ſiriſcarũ.Media appellaṫ ẽt coniza cephaleos ſiue.vt lati ni thimus minoꝛ.Maioꝛ ꝛ mioꝛ coniza folia oliue ſilia ha bẽt ſꝫ aſpera ꝛ pinguia.minoꝛis vo folia odoꝛata ſũt:maio ris vo grauis odoꝛis q̃ ẽt i frutice maioꝛ ẽ.vga maioꝛis lõ ga ẽ cubitis tribᵒ.minoꝛis vo vniᵒ pedis lõgitudine poꝛꝛe cta eſt:floꝛẽ fragilẽ ꝛ mellinũ habẽtẽ coloꝛẽ amaꝝ ꝛ cũ flo ruerit velut capillos facit.radix eſt illi inutilis.Media vo aſtã groſſã hꝫ ꝛ lenia folia ꝛ paulo maioꝛa.maioꝛ vo nõ pin guia nec maioꝛa hꝫ folia.ſꝫ guẽ iactãtia odoꝛẽ guſtũ ſuauẽ ꝛ inutilis oibᵒ ꝛc̃.Dixit mihi greca herbaria ꝙ iſta ẽ pollica ria:ſꝫ coniſca grece vocaṫ.dixit mihi multas ex ꝟtutibᵒ eiᵒ
velut ſcribunṫ a Dya.·Pli.conice duo ſũt gña.ſ.mas ꝛ femi lib.21.
na.eſt differẽtia in folio.tenuius femine ꝛ conſtrictius an cap.10.
guſtiuſqꝫ.ibꝛicatᵒ mas.ꝛ ramoſioꝛ.flos q̃qꝫ magis ſplẽdet eiᵒ ꝑotinᵒ vtriqꝫ pᵒ acturũ mas odoꝛe grauioꝛ femia acuti
Conos ſepe in libꝛis de arabico trãſlatis inueniṫ ꝛ Koꝛ ꝛc̃. eſt idem qð ciatus.ꝛ coatos etiam reperitur et eſt appẽdẽs vncia.i.ꝛ ſemis vt ſupꝛa i ciato. Kalige.
Chõchia.ara.ſm Albaui.dꝛ affodillus ꝛ dꝛ afras liauras ꝛ
Conuoluolum ·Pli.ẽ flos nõ diſſimilis lilio.in herba quam lib. 21.
cõuoluoluꝫ vocant naſcens ꝑ frutetã nullo odoꝛe nec cro cap.5.
cus intus vt lilio:candoꝛeꝫ tamen referens ac veluti rudi mẽtum nature lilia facere cõdiſcentis ꝛc̃.
Chobol apud arabes duo ſignificat.nã eſt omnis medicina ocularis.ꝛ eſt antimonium:qð ſic vocãt pp excellentẽ ꝟtu tẽ quã hꝫ in cãis ocuꝉoꝛũ:quãuis aiemit vocent.
Coptoꝛia.g.inciſiua vt Alexan.ca. ð ceroꝛis ad ſtomachum.
Copton inciſio vt infra in ko.
Copton in pꝛatica greca ſimili Almanſoꝛi inuenio pꝛo mal uauiſco aliqñ copton vt ſupꝛa.
Coquimella quã latini a coloꝛe pꝛunum vocant.aly a multi tudine enixi fructus nixam vocant ꝛc̃.yſidoꝛus.
Coꝛacon ·Paulus capitu.de vlceribus pudendoꝛum.
Coꝛas ẽ ſpẽs ypicon apud Sera.
Coꝛatum ſcripſit Stephanus pꝛo churat:qð eſt poꝛꝛum.
Coꝛꝛat albani ara.eſt dictu planta fontis ꝛ eſt ſenetiõ . et coꝛ rat albani eſt dictũ pupilla oculi:pꝛopter quam equiuoca tionem foꝛte errauit tranſlatoꝛ Auicenne in ſecundo expo nens pupilla oculi cum debuit dicere planta fontis. ꝛ cau ſa huius erroꝛis potuit eſſe quia ſaraceni in communi ſer mone conſueuerunt dicere blandientes maxime mulieri bus.Coꝛat albani.i.pupilla oculi mei.quare occurrens hoc citius imaginationi tranſlatoꝛis ſic expoſuerit. Jnterim ta men.nam coꝛꝛat pꝛo planta per geminum.r.ſcribitur ꝛ ꝓ nunciatur:pꝛo pupilla vero per vnum.
Coꝛatati Joan.Sera.capitu.de diſinteria ſunt fruſta ſubti lia que cum pinguedine inteſtinoꝛũ exeunt . coꝛat ꝛ curat iterdum inuenitur ꝛ eſt a greco coꝛodes vt infra ibi.
Coꝛaxos.g.coniotõs vt Alexan.ca.de emigrania facta ex ffo humoꝛe ſtomachi.
Coꝛda eſt que a Halie.thenãtos vocatur ifra i the.
Coꝛdadſum ideſt yleos.Caſſius felix capitu. de ilio et in an. tidotario vniuerſali exponitur . Coꝛnelius celſus diocles cauſtius iquit tenerioꝛis inteſtini moꝛbum coꝛdapſon ple nioꝛis eleſon nominatur a pleriſqꝫ.video nunc illum pꝛio rem eileſon hunc coꝛdion nominari.
Coꝛdilion Dyaſcoꝛi.multi ſiſeleos creticũ vocant.naſcitur in ſicilia cui frutex eſt ſarmentoſa ſemẽ hñs rotũdũ ꝛ du
plex ſicut faba ꝛ viſcidũ ꝛ odoꝛatũ ꝛc̃. ·Plinius coꝛdilion lib. 24
aly ſemẽ pſily eſſe dixerũt.i.ſiſeleos aly herbã per ſe quã cap.19.
ꝛ ſyrion vocauerũt.in montibus naſcitur. gñ me'
Coꝛdumeni arabice eſt a greco extoꝛtũ cardamomi da ſył

laba longa mo breui. Joãnes Serapio.in deſcriptione ty-
ria.exponit quod eſt carui agreſte.
lib.z6. Cordurdon herba ſolſticialis flore rubeo.Plinius.
cap.5. Corbida vocãt.g.meatũ veſcice ad virgã.Corneli⁹ celſus.
Coricius croc⁹ dict⁹ ē melior ceteris ſm Dyaſcoridem.
Corigiola poligonia ſanguinaria centuꝫ nodia virga paſto-
ris idem vt infra in virga pa.
Corilion.ſm.D.vocatur giſamia infra in gi.
Corimbus fructus edere.Alexan.ca.de cura cefalicorũ.ali-
quando pro anulis capriolorꝫ vitium inuenitur.
Corion quidam coriandrum dicunt ſm.D.Ste.ē queſtara
pro caſtor.
Corium Dya.quã multi ypericon dicũt ſiue vt latini rapa
ruſtica.habet folia ſimilia eruce ſed paulo paruiora ⁊ ſuc-
culentiora ruſa.ramos habet plures tenues ⁊ oblongos.
frutex eſt illi altus duobus palmis viſcida ⁊ euſtomaca ⁊
odorata ⁊c̃.apud Sera.de hac in ca.de ypericon tractatur
lib.z6. ⁊ ponit̃ quarta ſpēs ypiconis.Plinius.ypericon quã mul-
cap.8. ti camephiti.alij coriſon dicunt.⁊ ifra.eſt aliud ypericõ qꝺ
ꝟſus fi. aliqui caros appellant.
Coriza fluxus reumatis proprie per nares vt ſupra in kata-
ro.grecum eſt per.k.ſcribitur.
Cornũ.D.cranea arbor eſt.i.cornea.ſemen hꝫ ſil'e oliue.ſed
paulo oblongius ⁊ viride.qꝺ cũ maturatũ fuerit obruſi co
loris eſt ⁊ ſimile cere.bonũ i ſe hñs ſaporē ⁊c̃. Ste.cranea
arbor moran vocat̃. Ouidius metha.cornaqꝫ ⁊ in duris
herentia mora rubetis.apud Aui.murã vocat̃.Coratrum
in ſecundo pratice Aliaba exponit̃ ꝙ eſt fermentum.
Coroda grece cimex vt apud kiranidaꝫ capitu.de bdela qꝺ
eſt ſanguiſuga.arabice vero vocatur corad.
Corodes Alexan.ca.de diſinteria eſt qꝺ arabice dr̃ alcurat
vel alcorat ⁊ alcorati.⁊ ſunt fruſta ſubtilia q̃ in diſinteria
egrediuntur vt exponitur a Jo.Sera.ca.ꝺ diſinteria.
Corona regia dicitur arabi.elchilemelich ⁊ ē melilotũ.
Corona montis vel montana vocãt arabice roſmarinũ.ſ.al-
keligebel.apud grecos liuanotis vocatur.A. nullum cap.
de ipſo facit.
Coronopodion herba que pes coruinus dicitur folia habet
vt pſilium vt.D.ca.de pſilio.
Coronopos.D.herba eſt minor ſparſa ſuper terram cum ra
mulis ſuis folia habens compoſita ⁊c̃.
Coronopon Pli.aculeatarũ caules aliquarꝫ per terraꝫ ſer-
lib.zi. punt.vnde ⁊ quidam croronopon vocant ⁊c̃.
cap.16. Coratrai vocat Ste.lactucam.
ꝓpe fi. Chortos.g.fenum li.de doctrina greca.
Corth Joan.Sera.ca.de febre ethica eſt gũmi arabicum.
Corudã Pli.itelligo eni ſilueſtreꝫ aſparaguꝫ quē greci or-
lib.19. minũ aut miachãton vocant alijs ve noib⁹ iuenio naſci et
cap.8. arietinis cornib⁹ tunſis atqꝫ defoſſis ⁊c̃.
circa Corumb arabice caulis a greco crambe vt ſupra in braſica.
mediũ. Corus menſura.xxx.modiorꝫ que ebraice cora dicitur.
Corothrai vel corodai pro lingua bouis apud Aly.in.ij.pra-
tice ſcribitur.
Coſſen Joan.Serapio cap.de fluxu. menſtruorum cupule
ſunt glandium.
Coſtum radix amara.iuenit̃ aũt in multis locis coſtũ dulce
ſcriptũ in ꝯfectiõib⁹.ſꝫ nec vidi nec audiui ab aliq̃ vidiſſe.
Cot apꝺ Auic.in ſcꝺo ⁊ aliſti ⁊ alfaſafat ⁊ radhab ⁊ eſt eius
expõ hũida ſeu virēs.apꝺ Dy.vocat̃ medica.⁊ puto ꝙ ſit
ſpēs trifolij ſic̃ vr̃ per Serapionē infra in faſfaſe.
Cotaniſmi elixatura.Paulus ca.de caceſia ⁊ ydropiſi.
Cotila eſt pondus.ix.vnciarꝫ Hal.vero in decimo de igenio
ſanitatis vr̃ dicere ꝙ due ſint.ix.vncie ⁊ eſt medietas kiſt
ſm Auicē.capitu.de ſciatica.dicit Hal.tertio regimis acu-
torꝫ.ca.illo.cũ ãt ſolã aquã. ꝙ ē põdus.ix.vnciarum.

Cotilidon.D.ſiue vt alij cimbalion ſiue vt latini vmbilicus
veneris folia hꝫ ſic̃ cimbalũ obrotũda ⁊ lata ⁊ latenter cõ
caua aſtam breuē in qua eſt ſemen.radix eſt ei rotunda vt
oliua.⁊ infra alia cotilidon folia hꝫ pinguia ⁊ latiora ⁊ ſpiſ
ſa ſicut linguellas folia que circa radicē ſunt velut oculuꝫ
picta hꝫ in medio ſicut aizon maior guſtu ſtiptica.aſtã hꝫ
tenuem ſupra quã flos ⁊ ſemē eſt ſimile ypicon radix eſt il
li maior predicte ſilis aizon ⁊c̃.Pli.cotiludon paruula her lib.z5.
ba cauliculo concauo tenero ⁊c̃.vt.D.de vtraqꝫ ſpē. cap.ii.
Cotonia apꝺ Dya.vocant egyptij dactilos.ca.de palma. in me⁹.
Cotola ſm yſidorũ eſt mēſura ponderans ciatos.vi.⁊ ciat⁹
ſm ipſum ponderat dragmas.x.ergo ponderat dragmas
lx.ſi igit̃ vncia eſt dragmas.ix.ponderat vncias.vi.⁊ drag
mas.vi.ſꝫ ſi ē dragmas.viij.ē.vij.vncias ⁊ dragmas.iiij.
Cotula alia fetida alia non fetida ⁊ eſt planta ſilis camomil
le folijs ⁊ flore niſi qꝛ eſt magis ramoſa ⁊ dēſior folijs ma-
iore flore.hec vocat̃ ara.bibar.i.oculus vacce ſm Auic.g.
vero butalmos.i.oculus bouis de quo ſupra in bu.
Coturnix infra in gagila ⁊ in ortix.
Cotana infra in kidonia.
Cozumbrũ dr̃ ꝙ ē fex ſtoracis liquide qdã timiama vocãt.
ſed timiama eſt omne odoriferũ fumigiũ grece.
Coxendix dicebat̃ antiquitus ſciatica paſſio vt apꝺ Pli.in
multis locis.
Cranea apꝺ Dya.ē cornũ de q̃ ſupra in co.
Craneũ.g.eſt teſta ſiue os capitis.inde pericraneon pellicu
la ipſa os circũ tangens diſtinguēs a cuti in qua aliqñ con
tinetur materia que eſt cauſa peſſimi doloris capitis ⁊ eſt
ſpecies emigranee caſſius felix.
Crauzi Ste.eſt carrubiũ qꝺ ē xilocarata ſꝫ nõ ē ꝯſonum.
Crapula.g.Dya.ca.de croco vinolentia ingt quã greci cra-
pulam dicunt.
Craſis.g.cõplexio inde eucraſia bona ꝯplexio diſcraſia vo
mala.eucraton bñ ꝯplexionatũ.
Craſſuenium ſpecies aceris arboris vt ſupra in acer.
Craſſula alia maior alia minor que vermicularis dicitur ⁊
eſt ſemperuiua minor.
Crategonon.D.folia hꝫ tritico ſimilia ex vna radice mltas
aſtas ſemē ſil'e croco.naſcit̃ locis vmbroſis ⁊ ſpinoſis.
Crategonon Pli.ſpice tritici ſimilis eſt multis calamis ex lib.z7.
vna radice manantib⁹ multorũqꝫ geniculorum naſcit̃ in cap.8.
opacis milij ſemine vehementer aſpero guſtu ⁊c̃.⁊ infra ē
crategonos que ⁊ teligonos vocatur.differentia intelligi-
tur lenitate guſtu ⁊c̃.
Creas grece caro.per.k.tamen vt in libro de doctria greca.
Cremaſteras vocant greci neruos quibus teſticuli ſuſpenſi
ſunt.Cornelius celſus.
Creta terra noua que ⁊ argilla dicit̃ ⁊ figuli dicta creta vt
volunt quidã a creta inſula vbi melior inuenitur.
Creta inſula medicinaliũ rerũ referta queqꝫ ibi oriunt̃ ſup
omnes alias laudant̃ ab auctorib⁹ teſtante ēt Plinio cuꝫ lib.z5.
dixit.quicquid in creta naſcitur infinito preſtare ceteris cap.8.
eiuſdem gñis alibi genitis perſuaſum eſt. circa
Cretanus marinus.D. critimon frutex eſt herbe duos ra- mediũ.
mulos habens vnius cubiti longitudine naſcitur locis ſa
xoſis ⁊ maritimis cum folijs albis ⁊ pinguibus ſimilibus
andragni.i.portulace ſed latioribus ⁊ oblongis florem al-
bum habet ⁊ ſemen libanotido ſimile male rotundũ odo-
ratum ꝙ cum ſicatur vt triticũ ſepat ſe.radices.ij.aut.iij.
habet in digiti groſſitudine odoris ſuauiſſimi plenas.folia
eius guſtu ſalmacida ſunt ⁊c̃.Pli.cretano ab.x. admoduꝫ lib.z6.
laudata eſt inter eas que eduntur ſilueſtrium herbarum cap.8.
de forma eius vt Dyaſco.greca herbaria dicebat ꝙ voca- vltra
batur critama grece. mediuꝫ.
Cretum.i.cribratum a cerno vt ſupra.

Creticus dies a criſi ideſt iudicatiuus ſed grecus criticus.
Crincon apud.D.cretanus ſed alibi critimon.
Crinon.g.liliũ vt dicebat herbarica greca.Pau.ca.de apati
bus teſticuloꝝ ſcribit exemplũ idẽ qđ Auicen.eodeꝫ caſu.⁊
lib.zi. vbi Pau.põit farmacrina.Aui.ponit radices lilij:inde cri
cap.5. niũ vel crininũ oleuꝫ ⁊ crineleon vt ĩ pratica de greco ſilii
Almãſ.ca.de apate calido.ſꝫ p.k.ſcribi dꝫ ſm grecũ vt in⸗
fra in k.Pli.ẽ igr rubẽs liliũ qđ greci crinõ vocãt ⁊c̃.
Crinium ſcripſit Ste.ſed per.k.melius.
Crion ſm Demoſtenem greci arietem vocant.
Chrion apud Cornelium celſum vocat̃ vlcus melinũ malũ
per foramina pũa qđ velut mel pus emittens.
Crios apđ.D.ẽ qđdã genꝰ cicer l.ſ.arietinũ dcm̃:vt ſupra ĩ ci.
Criſantemon eſt dictu.g.aureus flos apud kiranidam flos
eius eſt aureus:⁊ vt calix in medio floris velut formice ni⸗
gre pũas alias hñtes.hec vocat̃ ſanguis mundanus.
Criſantum infra in elicriſi.
Criſaticũ vinũ.i.aureũ r̃pit̃ ĩ ãtiqs libris. Criſeos.g.aureꝰ.
Chriſion.g.aurũ.vbi in pſalterio habemꝰ aureũ grecũ pſal⸗
teriũ hꝫ criſion.verũ in libro de doctrina greca ⁊ chriſion
⁊ criſos exponitur aurũ.per ch.melius ſcribitur.kriſis vo
quod eſt iudicium per k.
Chriſitis lithos.i.aureus lapis aliqñ litargirũ ſic vocat̃.
Chriſolites vel criſolitus lapis.
Chriſimi ſem̃ ĩ ãtidotario vl ĩ mitridato miori expõit̃ rubi.
Chriſma.g.vnguentũ. Chriſocalcos.g.auricalcum.
Chriſocolla.g.eſt dictu auri glutẽ Dy.criſocolla q̃ praſſinuꝫ
hꝫ colorẽ melior eſt armena.ſecunda macedonica ⁊ cipria
eligẽda eſt ſine lapide ⁊ ſine terra ⁊c̃.eſt illud qđ dr̃ borax
⁊ ara.tincar.vt apđ Auicen.Pli.criſocolla humor eſt in pu
lib.33. teis per venã auri deflens craſſeſcẽte humore rigoribꝰ hy
cap.5. bernis vſqꝫ ĩ duritiẽ pumicis laudatiorẽ eãdẽ in aurarijs
in pñꝰ. metallis ⁊ proximã in argentarijs fieri expertũ ẽ.iuenitur
⁊ in plũbarijs vilior tñ.in oibꝰ aũt talibꝰ metallis fit cura
multũ infra nãlẽ illam immiſſis in venã aquis lenit̃ hye
me tota vſqꝫ in iuniũ mẽſeꝫ:deinde ſiccatis Junio ⁊ Julio
vt plene ĩtelligat̃ nihil aliud criſocolla q̃ꝫ vena puteis na⸗
tiua duritia maxime diſtat vnã vocant ⁊c̃. alia criſocolla
fit artificialiter de qua Dya.de iuſcolles tractat.⁊ Aui.ali⸗
quid tangit de ipſa.de id quo aurũ adheret de q̃ ĩfra.
Criſocomon ſm.D.vocat̃ a qbuſdaꝫ camomilla ⁊ eſt dictu
aurea coma verũ aliã deſcribit Pli.ſub hoc noĩe criſoco⸗
lib.zi. mon ſiue criſitis hꝫ radicẽ nigrã in petroſis naſcẽs palmi
cap.8. altitudine comãtibus colore auri corimbis.Criſocolla ari
in fi. ſtin.Dya.virga eſt duaꝝ palmaꝝ in qua eſt capitelluꝫ ſiſe
yſopo radix ẽ illi aſpa ⁊ tẽuis ſilis eleboro nigro guſtu hñs
cipariſſi ſubdulcẽ ⁊ auſterũ.naſcit̃ ĩ locis vmbroſis ⁊ ſaxo
Chriſofris.g.piſcis dictus aurata. )(ſis ⁊c̃.
Criſogonũ aut criſantũ dicunt ⁊ amaracũ multi vocãt.vir⸗
ga eſt recta ⁊ alba folia hñs anguſta in circuitu ſic̃ abrota⸗
nũ ⁊ coma in ſũmo ⁊ in giro auroſa alias ſic̃ auro plena in
qua eſt capitellum obrotundum radix eius tenuis eſt.na⸗
ſcitur in locis aſperis.
Criſogonum eſt dictu aureum ſemen.
Criſolaria Pli.ederã quã criſolariã dicimꝰ cꝰ ſemẽ ẽ aureũ.
lib.24. Criſolocharina ſic ſcribitur ab Auic.eſt grecũ corruptũ.nã
cap.io. grecus criſolohana dicit ⁊ eſt dictu aureum olus a colore
aureo.nam lachanna dicunt de omni olere ⁊ eſt atriplex.
cataf vo eſt arabicũ.Pli.criſolochãnũ in pineto lactuce ſi⸗
lib.27. mile naſcitur.Jtẽ alibi genus criſolochãni tradit̃ flore au
cap.8. reo folijs oleris coctũ eſtur vt olus molle.
Criſomila dicit Plinius vocari ſpeciem citonioruꝫ inciſuris
lib.i5. diſtincta colore ad aureum declinante.
cap.ii. Criſopleuros.g.piſcis dictus ſalpa ⁊ eſt dictu auree coſte.
Criſpula in vnguento marciaton minuta habet folia ⁊ alba
vt abſinthium ⁊ dicitur herba cancri.
Criſta gallinacea vocat̃ q̃dã ſpẽs herbene apđ.D.ca.de ve⸗
Criſtallion multi pſiliũ dicũt Dya. )(rebotano.
Criſion Dya.virga eſt mollis ⁊ longa duobꝰ cubitis trium
anguloꝝ ſpinoſa cũ tirſulis purpureis atqꝫ ſeneſcentibus
circa quos folia ſunt mollia ſilia bugloſe:ſed aſperiora et
minora que virga in capite rotũda eſt ⁊ aſpera ſupra quaꝫ
capitella ſunt purpurea in quibus veluti canapis ſemẽ ap⸗
paret ⁊c̃.vr̃ lingua yrcina.alibi criſomon ſcribitur.
Chrite.g.oleum ſed potius per.k.
Chrites Demoſtenes eſt pũiſſima ac purulenta collectio la
tino noĩe ordeolũ appellata in capillis palpebre aut Pau
lo ſuperius ſiue interiꝰ in medio lata ⁊ ex vtraqꝫ pte ↄdu⸗
cta ordei granũ ſimilans.vñ aliqui grecoꝝ dochion voca⸗
uerunt.latine ferbunculum.alij paſten vocant ⁊c̃.
Chriſonichia.g.dicit Caſſius felix vocari radices vnguium
capitu.de ſtigmatibus.ſed credo corruptum ⁊ rizonichia
velit eſſe.nã riza.g.radix vt infra.
Crocodillus a colore croceo dictus aial ingens ĩ nilo flumi⸗
ne degens ſile lacerte;niſi qꝛ ſm ſe eſt breuius.aliqñ in ter
ram paſcit̃ vitulũ rapit mr̃i ſi reperit portatqꝫ in flumine.
ſolũ inter aialia mandibulã ſuperiorẽ mouet iferiore fixa
manente vt vult phs.ſed ⁊ pſitacꝰ hoc idem facit.ab Aui.
vocatur tinſa in ſecundo canonis.
Crocomagina.g.dicit Aui.ꝙ eſt fex olei đ eroco.ſꝫ alr̃ Dya.
⁊ Sera.eſt.nãqꝫ ↄfectio in antidotario ſcripta q̃ recipit̃ ĩ
dyarũdinis ⁊ in alijs ↄfectionibꝰ ⁊ ſunt ei diuerſe ↄpõnes.
q̃rũ vnã Caſſius in ſuo antidotario ſcribit.⁊ Joã.Sera.in
vij.ca.de dyarũdinis dicens ꝙ quando inuenitur crocus
permixtus intelligi dꝫ de hac confectione.
Crocomagina fit de crocino miro expreſſo ⁊ ↄfectio aroma
tibus vtilis exiet ⁊ trociſci fiũt lati ⁊ ipſiꝰ vtilis odor ꝓpe
modũ mire ſilis ⁊ graue ⁊ niger color ẽ ei ſine lignis cum
qbꝰ liquatũ fuerit lene ⁊ ſubamaricans ⁊ croceum exiet ⁊
ori applicitũ dentes inficit ⁊ linguã diutius.ſed illud ẽ vti
lius qđ de ſiria venit ⁊c̃.a croco nominata.
Crocus alius cõis qui orientalis dr̃.alius dr̃ ortulanꝰ ⁊ infe
ctiuus votatꝰ:eo ꝙ ex ipſo ſiricũ tingit̃ ⁊ eſt flos cartami a
Dyaſ.cincu ⁊ gnicum vocat̃ cꝰ ſemẽ ĩter laxatiua ponit̃ q̊
pſitacus nutritur ⁊c̃. Chroma.g.color.
Chromion Step.baſalum.i.cepe.
Chronicon.g.chronica tpa ãnualia.
Chronios chronicus diuturnus tpalis tardus.
Chronos annus tempus.
Chrotofion.g.tardus vel antiquus dolor capitis totius vel
tpoꝝ ac frontis vt in paſſionario ca.de cefalea.
Crocodileon cameleonis nigre herbe figurã hꝫ radice lon⸗
ga equalr̃ groſſa odoris aſperi.naſcit̃ in ſabuloſis ⁊c̃.Pli.
Cubebe ſunt ex eis domeſtice ⁊ ſilueſtres ⁊ ẽ nomẽ arabicũ lib.27.
Cubeze apđ.A.in.ij.cano.ẽ malua cubezi arabicũ. cap.8.
Cubugi ara.perdix ⁊ algel.
Cuclaminos Ste.ẽ buchomariẽ.ſed de hoc ſupra.
Cuculus Gal.ad paternianũ grece dr̃ ⁊ eſt ſtrignus.liber de
medicia antiq̃ ca.de cãcro mamille.herbã ſtrignum quã
alij cuculũ alij vuaꝫ caninã dicũt ⁊c̃.Pli.cuculũ qdã alio
noĩe ſtrigium alij.g.ſtrignon.azinos hꝫ nigros ⁊c̃. lib.27.
Cuidikion Joãnes Sera.in.vij.cap.de dentrifritio Gal.eſt cap.8.
ĩquit herba q̃ adſimilat̃ aſcheſafren.⁊ cũ ea abſtergit̃ vi⸗ in fine.
trũ ⁊c̃.ẽ pitaria q̃.g.dr̃ pdichion.⁊ hoc voluit dicere.
Culb ara.miliũ ſolis.ſed apud Auicẽ.in ſcđo ſcribit̃ calib.ſꝫ
in arabico culb.g.vo dr̃ litoſpermon ⁊ eſt dictu lapideum
ſemẽ.nã ẽ ſemẽ durũ veluti lapis:vt pꝫ per Sera.tãgit̃ vo
ab.A.i ſecũdo alia ſpẽs q̃ defert̃ ab india diſſimilis a nr̃o
in forma nõ in virtute.Ste.calebũ ⁊ bachala ſcripſit.
Culcas ara.q̃ ⁊ culcaſia dr̃ Auicẽ.de ipſa capitulum fac̃.ſilr̃

apõ Se.ꝛ vterqȝ ſcribit in arabico. Iterũ facit Sera.aliõ
capitulũ de cachille que dr̃ ꝛ culam.ꝛ dicit ibi ꝙ hȝ in ſe
ſalſedinẽ ꝛ aſſimilat̃ vſnen ꝛ purgat aquã citrinã.A.vo ca.
de culcaſſia oĩa que dicunt̃ apõ Se.in hoc ca.ꝛ in capi.de
culcas.vr̃ appropriare ad culcas q̃uis nãe ꝛ virtutes ſint
diuerſe vt pȝ per Se.culcas enĩ ſatis nota eſt apud merca
lib.zi. tores noſtros vtentes in ſiria.ꝛ ego vidi Plini.colocaſſiaȝ
cap.i5. vocat ſupra ibidem.
circa. Cule arabice venter ſcilicet ſtõacus ꝛ baran ẽt vocatur.
pn^m. Culef ara.ſalix.
Culoidon ꝛ limolion beta ſilueſtris vt infra in limolion.
Culungen ara.galanga.chuleianũ Step.ſcripſit.
Cumetre.ara.pira cumetiran ſcripſit Ste.
Cuminũ in antiquis libris pro cimino iuenit̃ vt apõ Pli.
Cumi pro gũmi ꝛ cumeos interdum repery.
Cundes ara.cõdiſi.a Dya.vero ꝛ Macro vocat̃ ſtrutiũ et
oſtructiũ lege.capitulũ de ſtrutio apud Dya.ꝛ apud Ma-
crum cũ ca.õ cõdiſi apud.A.ꝛ Sera.ꝛ videbis ꝙ idẽ ſunt.
nũq̃ȝ potui ſcire quid eſſet.qdã dicũt ꝙ eſt cauliculus agre
ſtis.qdã radix elebori albi.ſed hoc nõ põt eſſe.nã Macer
dicit ꝙ nõ minꝰ ꝓuocat ſternutationẽ q̃ȝ eleborus albus.
Preterea oẽs auctores diuerſa õ his capitula faciũt.Alba-
ni ꝯdiſum eſt radix interius citrina exterius nigra.planta
eius aſſimilat̃ plante dicte canatia ꝛ vſus eius eſt in radi-
lib.i9. ce.eſt ſimilis piretro.a Plinio vocat̃ radicula infra in ra.
cap.3. ꝛ in ſtrutio ꝛ ſupra in condes.
in fi. Chumbe ara.i.birnach ꝛ eſt affodilus.
lib.zo. Cunilla apud Pli.hȝ ſpẽs.vna ſatiua q̃ cunilla bubylla ap-
c.i5,ꝛ.i6. pellat̃ ſemen pulegy ſimile.qdã hanc panaceã falſo vocãt.
eſt ꝛ alia cunilla appellata a noſtris origanũ heracleoticũ
tertiũ genꝰ ẽ eius que a grecis maſcula a nr̃is cunillago vo
catur odoris fetidi radicis limoſe folio aſpero ꝛc̃. ꝛ infra.
alia que mollis vocat̃ piloſioribꝰ ramis ꝛ aculeatis. trita
mellis hȝ odorem digitis tactu eius coherentibus.
Cupariſſos.Ste.eſt ſerua ꝛ ſerſubirium pro ſaro ꝛ ſcerbim.
Cupros eſt kãna.Step.voluit dicere cyprus qõ eſt grecum.
alcãna vero ara.vt ſupra in al.
Currat ara.porrũ reperitur apud.A.ca.de pleureſi grana al
curat ꝛ ſemen alcurat ꝛ eſt expoſitũ ꝙ eſt ſemen vrtice ſed
vrtica vocatur humure.ſed quodcũqȝ ſit ꝯuenire vr̃ i illo
caſu.nam vtrũqȝ laudatur in eo.
Cunchar infra in harſas.
Curcuma eſt radix crocei coloris qua pãni tingunt̃.ꝛ ẽ celi-
donia minor apud Auicẽ.in antidotario võ vl'i in cõfectio-
ne dyamiliac curcumat exponitur celidonia ſupra in celi-
donia ꝛ infra in memitem.
Cuſbaralbaier apud Albumaran exponit̃ capillus veneris.
Cuſcute raſca lini podagra lini:eo ꝙ linũ necat.grũcꝰ lini.i.
planta lino infeſta medicine apta ſimilis epithimo.
Cuſſus ſupra in ciſeos. Cutubuth ſupra in abanatib.
Cutini Ste.gelnarũ granati ʒifi pro iulmar ꝛ ẽ balauſtia ꝛc̃.

DLitteram greci ſine quadaȝ ſui aſpiratiõe nõ ꝓferũt
delta vocant.verũtñ qñcũqȝ t.lr̃aȝ n.ſeq-
tur illud.t.in ſonũ noſtri.d.trãſit. q̃re ſcri-
bũt antixp̃os ꝛ ꝓferũt andixp̃os Arabes
ãt hñt.d.vt nos qõ del vocãt ꝑ qõ debeb
quod eſt aurum ſcribunt.
Dabach ara.viſcus vt apud.A.ꝛ Sera.
Dab ara.ẽ ſpẽs ſtellionis iſpanico ydiomate dcĩ̃ botrax et
Dablan vocat̃ apõ Pli.ſpẽs pal- ) ( guaril ẽ alia ſpẽs eiꝰ.
lib.i3. maꝝ languidiorum alys in arabia naſcens.
cap.4. Dabohab Auicẽ.in ſcõo canonis iaȝ inquit diximꝰ in ca.de
añ me^m. kaf ſummã iuuamẽti eius qõ facit in podagra ꝛc̃.ſed ego
nuſq̃ȝ capitulũ eius apud ipſum inueni,Albaui, dababab

eſt aĩal magnũ rapax maiꝰ leopardo:ꝛ aliqñ leone:qõ qñ-
qȝ claudicat:ꝛ ideo vocat̃ claudicans ꝛc̃.in regali diſpõne
vocatur papilio claudus.in terra noſtra vulgo ꝛ i ſyria di-
citur tabach.ad formam lupi vergit.
Dacrion.g.lachrima inde dacrion dendroles.i.lachrima ar
boris.ſ.gũmi:q̃ꝛ aliquando reperit̃ dacrion pro gũmi.
Dactilis ẜm Dyaſcoridẽ vocatur ariſtologia longa.
Dactilos.g.digitꝰ vt in libro de doctrina greca a quo dactilꝰ
fructus palmaꝝ:eo ꝙ ſit ſimilis digito.q̃re ꝛ greci vtrũqȝ
dactilos vocant vt in eodẽ libro:q̃uis ꝓprio noĩe finikia
dactilos vocãt vt in eodẽ libro a colore finikio a dactilo ꝓ
digito pentadactilus.i.qnqȝ digitorũ ꝛ hermodactilus.i.
hermetis digitus.dactilorum multas ſpecies Plinius de- lib.i3.
ſcribit:diuerſiſq̃ȝ nominibus vocat. cap.4.
Dadi dic̃ Auic.ꝙ ẽ granũ ſil'e ordeo lõgiꝰ ꝛ ſtrictiꝰ ꝛ ſolidiꝰ
amarũq̃ȝ.ſcribit̃ ãt dechin ſȝ corrupte.nã i ara.ẽ dadi.
Dadion ꝛ dadis grece teda lignũ pingue reſine ſiue pini vl'
alterius huiuſmodi liber de doctrina greca.
Dadion maſculus dicit Step.auctoritate cuiuſdam Joãnis
vocari ara.id quod.g.dicitur androſenon.
Dafnis.g.laurus.inde dafneleon laurinũ oleũ.Dya.maſcu
lum diſtinguit a femina latioribꝰ folys.vulgo aũt diſtin-
guit̃:eo ꝙ ſit ſterilis femina fructifera.Alia ſpẽs lauri de-
ſcribit̃ a Dya.ſ.alexandrina camedafne.i.humilior laurꝰ.
Itẽ dafnide ꝛ eſt laureola:de q̃bus oĩbꝰ q̃uis nõ ſint vere
ſpẽs cõis lauri niſi aliq̃ ſil'itudĩe de ipſis apõ Sera.in ca.
de lauro tractat̃. Itẽ adafnis rododaphnis de q̃ ĩfra i ro.
Daferuon exponit Ste.ꝙ eſt ſamagũ ꝛ eſt ſamag gũmi.
Dafne.Dya.quã multi alexandrinã:aut ydeaȝ:aut danaen:
aut ypogloſſaȝ:aut ʒalam:aut ſtephanũ dicũt.folia oximi-
ſino ſil'ia hȝ ſȝ maiora ꝛ albiora ꝛ molliora.ſemen ĩ medio
folioꝝ eius ſubſanguineũ ꝛ tãq̃ȝ cicer.virgã hȝ lõgã duaꝝ
palmaꝝ aut modicũ plus:ꝛ radices ſil'es mirſine ſȝ maio-
res ꝛ odoratas ꝛ molles ꝛ rubeas.naſcit̃ loci mõtuoſis ꝛc̃.
Dafnicis ẜm Dyaſco.dicitur quedã ſpẽs caſie lignee.
Dafnochohi.g.bacca lauri qõ alicubi in pratica Pauli ꝛ in
alys libris tranſlatis cocodafni reperitur.
Dafnoides.D.dafnoides aut petalon aut camedafne aut
peplon dicta cubiti vnius hȝ longitudinẽ.virgas multas
ꝛ nõ fragiles ſed mucilagioſas.folia ſũt ei lauri ſil'ia ſȝ mol
liora ꝛ duriora ꝛ non fragilia guſtu calida gulã exaſperan-
tia flores albos hȝ ſemẽ nigrũ cũ maturũ erit radix eſt illi lib.25.
inutilis.naſcitur locis montuoſis ꝛc̃.Plini.aly pelaſgum ca.vlti.
aly euchalon aly ſtephanon vocant.hec eſt quã moderni
laureolam vocant.qõ dicit Dya.molliora ꝛ duriora intel-
ligo flexibiliora ꝛ non fragilia ſicut lauri.
Dafruos Ste.exponit ꝙ eſt medicamẽ metallicum ꝛ puto
ꝙ ſit difrigis de quo infra.
Dalim dicit.A.diximꝰ de eo in ca.de ſtructione.ergo eſt ſtru
ctio.nam in ca.de ſtructiõe de nullo alio loq̃t̃ niſi de ipſo.
Damaſcena pruna a damaſco vnde habuerunt originẽ cete
ris meliora Plinio teſte.
Damaſſomon Stepha.eſt inquit camarelrai.i.fiſtula paſto
ris ꝛc̃.nam apud.D.capitulum de almea quã dic̃ vocari
damaſimon cõcordat cũ ca.A.de fiſtula paſtoris.
Damula aĩal ſil'e capriolo mĩor tñ. Dahan.ara.damula.
Danich ara.nomẽ põderis.viy.granoꝝ ordei.q̃ ẽ duoꝝ ki-
rat.ꝛ dãich vnũ ꝛ ſemis faciũt obolũ.obolus ẽ idẽ qõ almi
Darchimie ara.põdus.vi.oboloꝝ.obolus ẽ.iy.ki- ) ( luſat.
rat.ꝛ kirat eſt.iiy.granoꝝ.q̃ darchimie põderat.viy. kirat
ꝛ ponderat.lxxy.granorum ordei.ꝛ hoc ẜm Joan.Sera.ꝛ
idem dicit ꝙ darkimie eſt aureus.
Darion.g.ẽ q̃dã tunica neruoꝝ teſtiũ õ q̃ ĩfra in eliſoidos.
Darfulfel ara.longum piper. Dars ara.dens.
Darſanũ ſcripſit Step.pro darſeni qõ eſt cinamomum.

Darſiſaban ara.arbor quã.D.aſpaliũ vocat quã ignoro.Jo. Sera.i.vij.ca.de trifera maiore dicit,ꝙ ẽ bederamẽ.ꝛ apd Sera.auctoritate cuiuſdã vocat airacb.ꝛ eſt arbor granati ſilueſtris ꝛ fructus eius vocaẗ bel.eſt arbor ſpinoſa cui⁹ lignũ eſt rubeũ vel citrinũ.in barbaria vocaẗ aldbai.igre ditur in trociſcis andromachi tyriace maioris cuius loco ponit.A.fructum aliembut qđ eſt xillocaracta:vt ſupra in aliembut ꝛ infra in gembut.
Daucus eſt ſemẽ bautie agreſtis vt Joã.Se.i ca.de tyriaca.
Daucus creticus eſt ſemen baucie ortenſis vt Caſſius felix ca.de epaticis.liber de doctrina greca. Daucbion daucus. paſtinaca.apud.D.vero daucus ipſa paſtinacha eſt.Dya dauc⁹ quã dicunt creticũ folia bʒ ſimilia feniculo ſed minora ꝛ tenera ꝛ virgã duarũ palmarꝫ in qua virga caput eſt ſiĺe coriãdro florẽ album hñs in quo ſemen eſt quaſi piloſum in magnitudine milij minutũ ꝛ aſperũ guſtu viſcidũ ꝛ odoratũ.radix eſt illi,vnius digiti groſſitudinẽ hñs lõga duab⁹ palmis.naſciẗ locis aſperis ꝛ ſolãis.Unũ gen⁹ dauci eſt ſimile apio agreſti odoratũ viſcidũ ꝛ calidũ.ſʒ melior eſt creticus de quo ſupra dixim⁹.Et eſt tertiũ genus dauci folia ſiĺia hñs coriandro ꝛ florẽ albũ:in cuius capitello eſt ſemen aneto ſimile qđ ſemen eſt oblongũ ꝛ graue ſicut ciminum agreſte ceteris oib⁹ ſupradictis ſemib⁹ calidi⁹ ꝛc̃.
lib.25. cap.9. p⁹ pn^m. Dauguani ſeu durcb ara.ẽ mẽſura ligdorꝫ (Pli.fere eadẽ. põderãs li.ix.vt apđ Jo.Sera.ca.đ ſyrupo đ granis mirti.
Daumabarã diĉ.A.ꝙ ẽ ſceſabrã qđ gdã voluerũt eẽ ozimũ.
Dauſir ara.auena vt patet per ꝯcordiã Sera.cũ Dya.ca.de auena.ꝛ ca.de egilops qđ ẽ idẽ.apđ.A.võ deuſir ſcribiẗ.
Decbicb ara. ferina.
Decoctũ apđ.A.ſepe reperiẗ vt deẗ vel ꝯficiaẗ cũ decocto ꝛ eſt rob vue ſappa triplicatũ dulcor carenuʒ pro eodẽ ſepe ponunẗ.Pau.võ ca.de coagulato ſanguie i mamillis elixa
Dedichiſa dicit.A.ꝙ ẽ cortex indus ſtiptic⁹. )(turã vocat. in arabico tñ ſcribiẗ darkſe.Judeus võ aſſerebat ſic vocari melicam in arabico.verum in libro de doctrina arabica katine pro melica ſcribitur.
Deben ara.ẽ,oẽ oleũ ꝑter oliuarꝫ qđ ꝓprie zait vocatur.
Debeb ara.aurum. Defela Ste.pro defle ſcripſit.
Defle arabice eſt oleãder planta venenoſa que grece nereo ꝛ nereodendron ꝛ rododafni dicitur de quibus infra.
De fructũ vinũ vocaẗ ſapa vt in li.antiquo de ſimplici me
Degalea herba c⁹ſucc⁹ igrediẗ i q̃dã )(dicina.ca.de vino. ꝯfectiõe ad ſcabroſa vlcera in antidotario vlĩ quã ignoro.
Deiacur ara.apđ abẽ Meſue ca.đ pleureſi ẽ dyacore dyaco
Deyberane ara.veſpa vt in li.de doctrina ara. )(dion.
Deindar ara.diĉ.Auic.ꝙ ẽ ſpẽs abbel ergo ſauine vt ſupra.
Deiſparia ſm Oriba.dñr.g.q̃ difficile corrũpunẗ in cibis.
Deleteriõ.g.Caſſius felix ca.de ilio letalis cibus vel potus vt fungi venenoſi ꝛ ſimilia. Delf ara.vngula aialium.
Delitiron.g.venenũ farmacõ thanaſia. Dem ara.ſanguis.
Dem alchoera ara.ſanguis draconis.
Demeſt exponit Auic.ꝙ eſt laurus q̃ ẽt gar dr̃.ꝛ ꝓp hec duo noia duo de ipſa facit ca.vnũ in lr̃a del.aliud i gãi.hoc idẽ facit de aliquibus alijs medicinis.quia diuerſis nominib⁹ vocantur plura facit capitula.
Demiſurion Joã.Sera.capitu.de lapide ẽ virga paſtoris.
Demoniarea grece iuſquiamũ qđ ꝛ milimandrũ dicunt.
Dembras infra in omis.
Dendron grece arbor per.o.micrõ ſed dendron per.o.mega arbuſtum inde infra ſcripta.
Dendroides eſt ſpẽs ſexta titimali earꝫ q̃s Dya. deſcribit. verũtñ in veteri exẽplari eſt mirſinoides ꝛ hñ.qui võ igt dendroides ꝛ anſiliafres dr̃ m̃ltas comas bʒ ꝛ lacbrymũ infinitũ virgas obſuras in qb⁹ folia ſunt mirte ſiĺia ſʒ oblonga ꝛ ſemẽ ſiĺe caricie ꝛc̃.ꝛ dr̃ mirſivoides a ſiĺitudine foliorꝫ mirti que vocaẗ mirſine.Plinius dendroidẽ dicit. alij cubion.alij leptofilon cumuloſiſſimũ ex oibus maximis cauliculis ꝛ rubentib⁹ ſemine copioſiſſimum ꝛc̃. lib.2 cap.8. vltra m dium.
Dendrocolaps.g.picus auis.
Dẽdrolibanũ libãotis roſmarin⁹ idẽ pl̃res bʒ ſpẽs đ q̃ ifra.
Deneb altbebil ara.cauda equina.
Deneb elacrab infra in eliotropia.
Dens cabalinus ſupra in caſilago.
Dens eqn⁹ a qbuſdã vocaẗ ſulfuraca plãta iuxta fluuios
Dendeceleon Cornelius celſus ꝛ epiplecelon (naſcẽs ꝛc̃. qđ indecorum vel herniam dicimus.
Deoſceleticon ſupra in croco.
Depſis.g.Theo.Pri.ca.đ fe.tertiana ẽ đclinatio morbi ꝛc̃.
Derarie arabice cantarides.Ste.deririgum ſcripſit.
Deras.g.pellis corium. Dererigũ eſt derarie ſupra.
Dermata.g.Dya.ſolee q̃ remãſerũt đ calciamẽto veteri.
Derunegũ pro doronigi inueni a Ste.ſcriptum.
Deſiſſum expõit Step.ꝙ ẽ atria grece.ꝛ addit ꝙ ẽ polẽta
Deteri dixit Dy.ꝙ ẽ gladiolus.c.đ gladiolo. (ſʒ atria ẽ tri.
Deuia Dya.que panax deuia dicitur eſt eſula.apud Auicẽ. vero ſcobzam vel ſebzam infra in pa.
lib.14. cap.10. Deuteria Pli.nõ pñt iure dici vina q̃ greci deuteria appellant.Cato.ꝛ nos loram dicimus maceratis aq̃ vinaceis.ſʒ tamen inter vina operaria numerantur ꝛc̃.
Dexeris Dya.aut ceſtris a rõanis gladiolus dr̃ bʒ.folia iridi ſiĺia ſʒ latiora ꝛ acutiora ꝛ aſtã in medio foliorũʒ cubiti vnius lõgitudine groſſam in q̃ virge ſunt capitella hñtes ſemẽ eius in foliculis eſt ſimile cucumeris ſemen rotundum ꝛ nigrum guſtu viſcidum.radix eſt illi nodoſa ꝛ longa ꝛ rufa.ꝛc̃.in ca.alio de gladiolo deteris ſcribiẗ.
Dia.g.qñ per i.iota ſcribiẗ ſigñat ab de dis per inter ob pro propter trans vnde.quando ſcribitur dyamargariton dyambra ꝛc̃.hoc per i.debet ſcribi non per y.
Dya vero qñ ſigñat duo per ypſilon dʒ ſcribi ſecũdũ ꝙ latini vtunẗ.ſecũdũ võ veritatẽ dyo.g.eſt duo.dyo võ in ꝯpoſitione mutaẗ o.in a.vñ dyalogus.i.duorꝫ ſermo dialetica vero per i.iota đbet ſcribi ꝛ eſt dictu rationalis diſciplina. dialekatika ſcribit ꝛ dicit grecus.
Dialon emplaſtrũ ſeu cerotũ a ſale dictum:qđ.x.nam alos grece ſal.Caſſius felix in antidotario.ꝛ Oribaſius etiam.
Diabacbanũ a baccis lauri dcĩñ.Alexan.ca. de antidotĩ ad epar ꝛc̃.Diabetes grece Joã.Sera.eſt ingt eius itentio penetratio ex eo ꝙ penetrat in ea illud qđ bibitur ꝛ currit ꝛ nõ figiẗ.ꝛ nominaẗ dipſacos.ꝛ ei⁹ itentio eſt ſitire faciens. quoniam accidit in ea ſitis vehemẽs ꝛc̃.Alexan. idẽ ẽ aũt a greco diabibax quod eſt penetrare.
Dyabiſſara ꝯfectio ã diarundinis a biſſara quã:x.ꝛ ẽ armel vt ſupra in bi.ꝛ infra in ba.deſcriptionẽ ei⁹ ponit Alexã. ca.de ſquinantia.ꝛ Oribaſius in antidotario vlĩ.
Dyabroſis.g.qñ ꝑ corroſionẽ vel per ꝯmeſtionẽ venarꝫ fit emoptoica paſſio vt Alexã.ꝓprio ca.vel ẽt vndecũqꝫ fiat fluxus ſanguinis a tali cauſa.ꝛ dicitur a greco vroſis vel broſis: qđ eſt edacitas comeſtio.
Diacartũ a carta Caſſi⁹ felix.qd ſit carta habes ſupra in ca.
Diacatalon Alexan.ca.diuerſa ſunt ꝛc̃.
Diacareos qđ đ ſucco corticũ nucuʒ recẽtiũ fit Alexander. capitu.de ſquinantia.
Diacliſma.g.oris collutio Caſſi⁹ felix ca.de dolore dẽtiũ.
Diachelidon diarundinis diabiſſaria idem.
Diacitonitẽ catarticũ ideſt laxatiuũ.Alexan.ca.de faſtidio.
Diacoloquintidos yera a colongtida i antidotario vlĩ.
Diacoralium trociſcus ad emoptoicos Caſſius felix in antidotario.Jtem in vniuerſali.
Diacomidion a comeos qđ ẽ gũmi ara.i ãtidotario vlĩ.
Diacodion a codia qđ eſt papauer ꝛ eſt ſyrup⁹ de papauere.

alius ſimplex alius cõpoſitus.
Diacoꝛe idẽ ſyrupus ſimplex vel purus ex papauere.
Diadafnidon a lauro vel a baccis eius.
Diadaſcalia ↄfectio.i.magiſtralis.nã didaſcalus.g.magr̃.
Diadiptamũ a diptamo emplꝫ ẽ magnũ.Caſſi⁹ felix in anti
Dialectri trociſci Alexan.ca.de diſinteria )(dotario ſuo.
ſupꝛa de carabe.nam idem electrum vt infra.
Diafaga Alexan.ca.de cura lapidis veſice qdã exponũt vi/
Diafinicon vocat̃ vnguẽtũ palme qꝺ )(ſcoſa:ſꝫ nõ ſonat.
decalcadis dr̃.ꝛ dr̃ a finix q̃.g.ẽ palma.diafinicõ dr̃ elariũ
qꝺdã laxatiuũ qꝺ fit de carnib⁹ dactiloꝝ.ꝛ tunc dr̃ a fini/
chia q ſunt dactili q̊s mlti antiquoꝝ palmulas vocabãt.
Diafiſalidos ſiue eliuz ſiue trociſci a fiſalidos qꝺ ẽ kekengi
Diafoꝛeſis.g.i.reſolutio.ide diafoꝛeticũ )(dr̃ vt ifra in fi.
.i.reſolutiuum.i.ſudoꝛis pꝛouocatiuũ poꝛros rarificans.
Diafragma liber ꝺ doc.g.ẽ locamẽtũ iterſeptũ.diafragmos
Diagridiũ.i.ſcamonea q̃ diacridiũ ꝛ acridiũ dice )(.g.dr̃.
batur antiquitus. Diaiteon ab itea q̃ eſt.g.ſalix in anti/
dotario vniuerſali ꝛ Caſſij felicis ꝛ Oꝛiba.
Dialac ẽ dialacca i ãtidotario vlĩ i viatico pantegni ꝛ alibi.
Dialeucon apꝺ Pli.ſpẽs croci ẽ inquit per ſe hñs ſatiuo blã/
diſſima vulgo cũ ſit mediocre dialeucon dicunt ꝛc̃.
Dialĩma Demoſtenes ẽ lenimẽtũ fuerit paſſionis qꝺ greci
dialima vocant.Muſio ẽt ca.de p̃focatiõe matricis.
Dialimatheos Theo.Pꝛi.ca.de doloꝛe capitis ẽ tp̃s in quo
fit aneſis.i.ges iterpolatio dialima itercapedo itermiſſio.
Dialiponta Caſſius felix ca.de phtiſi itercapedo q̃ ẽt diaco/
Diacoꝛima intercapedo. )(rima dr̃.
Diamacir a mace quod recipit.
Diamelitos malagma a melle qꝺ.ꝑ.qꝺ.g.milli dr̃.Caſſi⁹ fe.
Diamelon katarticũ apud Alexã.ca.de faſtidio.
Diamilon a malis que greci milla dicunt.
Dyamilon citonion Alexã.ca.de antidotis ad ſtõacum.
Diamolibdina a plumbo quod molibde.g.dicitur.
Diamoꝛon a moꝛis ex quoꝝ ſucco fit.
Diapithikin vel vt in latinũ vertit̃ diapetiken.g.dieta.Coꝛ
nelius celſus illis tp̃ib⁹ in tres p̃tes medicina ducta eſt vt
vna eſſet que per victũ quã mõ noĩauim⁹.altera que me/
dicamentis quã farmaketiken vocant.tertia q̃ manu me/
detur quam kirurgiam vocant.
Diaplaſmata.g.vocant̃ odoꝛate confectiones que ex ſiccis
odoꝛibus componuntur Pli.
b.iz. Diapoꝛon ↄfectio ad nauſeam Alexan.ca.ꝺ anatropha.
ap.p. Diapſeſis.g.purulẽtatio ſanioſitas. Demoſte. de obtalmia
Diariſis vel ſiris cũ vena crepuerit ꝛ )(iterdũ diapeſis.
ſanguis inde excreat̃ vel exit.Alexan.ca.ꝺ emoptoica.
Diarodon mellitum Alex.ca.de faſtidio.
Diaoſtreõ ꝺ cocleis oſtr̃oꝛũ.Caſſi⁹ felix i ãtidotario ꝛ Oꝛi.
Diaſandicos Paulus ca.ꝺ maculis faciei qd fit ſandix ifra
Diaſſongos chemon.i.de ſpõgia.Caſſius felix ca. )(in ſa.
de fluxu ſanguinis narium ſſongos ſpongia.
Diateon vlc⁹.g.ẜm Demoſte.ca.de diligentia curationum
oculoꝛum.i.vetuſtum vlcus.
Diates.g.Caſſi⁹ felix reumatica paſſio qñ.ſ.ſanguis tumoꝛ
mẽbꝛo ſuperuenit maxie in iũcturis ꝛ in facie.
Diaui trociſci a violis dicti.
Dicoꝛiaſis Demo.ẽ due pupille i eoꝺ oculo ↄſtitute ꝛc̃.
Diactamũ ꝛ dietamium pꝛo diptamo iuenit̃ de ipſo ifra.li/
ber antiquus dictanon hoc eſt pulegium martis.
Didim⁹ grece geminus vel gemellus.liber de doc.gre.
Dieta.g.vite regula.Caſſius felix ca.de q̃rtana.
Dietici regulares clerici. Difdhab arabice rana.
Difrigis vel defrigis.g ẽ medicia metallica abſterſiua de/
ſiccatiua.ꝛ eſt duoꝝ modoꝝ.vna nãlis efoſſa cũ metallis
alia artificialis ↄpoſita ex q̃tuoꝛ mineralib⁹ c⁹ ↄfectionez
docet Oꝛibaſius ca.de vlceribus oꝛis ꝛ defrigis vocat.
Dya.vero cap.de frigio lapide dicit ꝙ difrigis fit ex frigo
lapide per aduſtionem.de ipſo infra in pon.filix.
Digegi arabice gallina. Digeſtio grece digeſtum.
Digiti hermetis apud Auicẽ.nõ ẽ aliud q̃ꝫ hermodactilus.
nam ab hermos ꝛ dactilos qꝺ ẽ digit⁹ dict⁹ ẽ vt ifra i he.
Digiti citrini apud.A.vr̃ ex eius deſcriptione ꝙ ſit planta
dicta palma xp̃i ꝛ eſt ſpecies ſatirionis.
Dilutũ vinũ.hoc vocabulo vtitur Coꝛne.celſus ꝛ diluti⁹.i.
aquatum aqua mixtum . meracius purius.
Dimad ara.cataplaſma. Dimagi ara.cerebꝛum.
Dimeroya cõbuſti in antidotario vlĩ ↄfectiõe eſdre.
Dimiſintericon.g.Alexan.reumaticã diſinteriã ſic dicim⁹
ꝙ de meſinterio qꝺ ẽ mediũ iter epar ꝛ ventrẽ ꝛ ex inde
per venas fundit̃ i iteſtia.ca.n.q̃ de cibis accipiunt̃ ſucc⁹
eoꝝ dũ nõ ꝑmutatur in ſanguinem refunditur in iteſtia ꝛ
ſic ſecernitur cum coleribus mixtum ꝛc̃.
Dinamis.g.virtus vel potentia vt liber de doctrina gre.
Dinaraguadi ita ſcribit̃ in.ij.can.A.ꝛ ſequit̃.eſt planta albo/
ze ꝛ zufere.ſed in arabico ſic eſt dynaruyegt ẽ planta alba/
ze ꝛ zufoꝛe.ꝛ ifra.ẽ ẽt in ca.de zufere de quo ſupꝛa in zu.
Dioniſia apꝺ Dya.vocat̃ a mltis ſcꝺa ſpẽs edere ca.ꝺ ciſeos
ꝛ dr̃ ſic a bacho q Dio.dicebat̃ q̃ edera coꝛonatũ aliq fin/
Dioſtron medicamen.g.Caſſius felix ca.de )(gebant.
dentibus cutem inducens.
Diozatũ i pꝛatica Aliebatis ꝛ ibidẽ alibi obiezatũ ꝑ aniſo.
Diploen ſiue dioploen Demoſtenes duplicia teſte capitis.
Dipſa.g.ſitis.Jtẽ Caſſius felix ca.de cauſone dipſeõ ſitiẽs.
Dipſacos vel dipſeos.Dy. frutex eſt ſpinoſa virgã hñs lon/
gã ſpinis plenã ꝛ folia in circuitu ſilia lactuce ꝛ in ſingulis
nodis bina hꝫ ꝛ ipſa oblonga ꝛ ſpinoſa intus ꝛ ꝺfoꝛis ſpi/
nis plena hꝫ ꝛ ↄtracta folia que pluuiã ꝛ roꝛẽ in ſe ↄtinẽt.
vñ ꝛ nomẽ accepit.i.ſitiens.in virgis ſuis capita ſurgunt
ſingula ſpinoſa ꝛ ſilia echino marino.i.eritio.ſed oblõgio/
ra que ſiccata album faciũt coloꝛẽ.i virga deint⁹ vermes
naſcunt̃ ꝛc̃.Jn Sera.vo eſt.in capite naſcunt̃ vermes ꝛc̃.
eſt cardus fulonũ dr̃ dipſacos q̃ſi ſitiens eo ꝙ aquã vel
roꝛẽ ſic̃ ſꝑ ſitiẽs i folioꝝ ſinu ſꝑ ↄtinet.Pli.ẽt ꝺſcribit ip̃ꝫ lib.24.
vere cardũ.Ste expõit dipſacos hareſana ara.ꝛ dic̃ ꝙ eſt cap.iz.
Dipſas.g.ẽ ſerpẽs c⁹ moꝛſus ſitibundũ facit )(ſpẽs ſpine. ꝛ lib.27
hominẽ vſqꝫ ad moꝛtẽ.Ste.ca.de elefãtia dipſades ſcrip/ cap.9.
Dipſacos a Jo.Sera.vocat̃ dyabetica paſſio.ideſt )(ſit. in pn°
vtrobiqꝫ ſitire faciens.Jtem Pau.de eadẽ paſſione ſitiũt
ingt immoderate.vnde ꝛ dipſacos appellata eſt.
Diptamũ Dya.mlti dicũt pulegiũ agreſte eẽ aut batin.her
ba ẽ viſcida ꝛ plus cretica moꝛdax vt pulegiũ.folia hꝫ ma
ioꝛa ꝛ lanoſa ſuꝑ oẽm fruticẽ velut lana ineſt illi.ſꝫ nec flo/
rẽ nec hꝫ ſemẽ ꝛc̃.ꝛ ifra.p̃terea pſeudo diptamũ locis mul
tis naſcit̃ ſil'e ſupꝛadicto.ſꝫ v̇tute iferioꝛ q̃ꝛ viſcidũ ẽ min⁹:
eſt ꝛ aliꝺ gen⁹ diptami.i.folia hñs ſilia ſiſimbꝛio.ſꝫ v̇gam
maioꝛẽ ſupꝛa quã floꝛẽ oꝛmino agreſti hꝫ ſil'eꝫ ꝛ maioꝛeꝫ
ꝛ nigrũ ꝛ mollẽ c⁹ folia odoꝛẽ hñt ſiſimbꝛij ꝛc̃.Pli.dipta/
mũ a vulneratis aialib⁹ comeſtũ ſtati de vulnere tela dei/ lib.25.
cit.nõ ẽ alibi q̃ꝫ in creta ramis pꝛetenue pulegio ſil'e fer/ cap.8.
uens ꝛ acre guſtu folijs tãtũ vtunt̃ flos nullus ei aut ſemẽ circa me
aut caulis.radix tenuis ac ſubuacua.ꝛ in creta aũt nõ ſpa/ diũ.
cioſe naſcitur mireq̃ꝫ a capꝛis expetitur.pꝛo eo eſt ꝛ pſeudo
diptamũ multis terris naſcitur folio ſil'e ramulis mioꝛib⁹
a quibuſdã condris vocatum minoꝛis effect⁹ ſtatim itelli/
gitur.diptamũ eni ẽt minima poꝛtione accẽdit os.q legere
eam in ferula vel arũdine condunt pꝛeligantq̃ꝫ ne potẽtia
euaneſcat.ſunt qui dicant vtrũqꝫ naſci multifariã:ſed de/
terioꝛes in agris pinguibus.verũ qdẽ diptamũ non niſi in
aſperis.eſt ẽt tertiũ gen⁹ diptaniũ vocatũ . ſed neqꝫ caule
nec effectu ſil'e folio ſiſimbꝛij ramis maioꝛibus p̃cedente

perſuaſiõe illa.quicqd in creta naſcitur in īfinito p̄ſtare ce-
teris eiuſdē generis alibi genitis.prime qdē q̄ i pnaſo ꝛc̄.
ꝙ ſpēs ſit pulegy antiq pulegiū martis vocabant.
Diptarmicē Dya.herba eſt hn̄s fruticē minorē multas ha-
ſtas hn̄s tenues ꝛ rotundas ſil'es abrotano in qbus virge
ſunt folia oblonga ſimilia oliue ꝛ multa ſicut amidos i cu
ius cacumie ē caput viſcido odore.vnde ſi odori fuerit ap-
plicitus ſternutamenta prouocat.vn̄ ꝛ nomē ipſum a gre-
cis accipit;eo ꝙ ſternutatio tarmos dicatur.
Dipteris Dya.quā multi pliricon dn̄t herba eſt ſine flore ꝛ
ſine haſta ꝛ ſine ſemine.folia ſunt ei in vno capriolo diuiſa
ptib⁹ guſtu ſtiptica.naſcit̄ locis ſaxoſis ꝛ aſperis ꝛc̄.ē felix.
Aliud capitulū de ipſa facit ꝛ vocat filicteron.apud Sera.
v̊o vnū de vnoquoq; ſcribit̄ capitulū ꝛ vocat̄ ſarax.Silr
ꝛ apud Aui.īfra in ſa.greci tn̄ pteris filicē vocant.
Dirdar exponit Aui.ꝙ eſt arbor cimicū.ꝛ Cōſtantin⁹ expo-
nit ꝙ eſt fraxin⁹:ſed in libro de doctrina arabica fraxinus
ſcribit̄ dirdal.l.finale.apd̄ Auicen.vero.r.finale.Step.v̊o
in ſynonimis ptelea inqt ē derdarū ara.ꝛ arbor cimicū ꝛc̄.
grece ē vlmus.nā ptelea grece ē vlm⁹:ꝛ ita ē apd̄ Dya.
Dis ara.eſt iuncus.
Diſulota exponit Caſſius felix difficulter i cicatricē venię-
tia.ꝛ eſt grecum.
Diſcola.g.difficilia Caſſius felix ca.de metromania.
Diſſoros.g.difficilis. Diſcritos.g.difficile terminabilis.
Dyſinteria grecū eſt exulceratio inteſtinorum.
Diſnia.g.difficultas reſpirandi.ortomia v̊o ſi qdē recto ſcēa-
te iacentes prefocant̄ egroti ꝛc̄.Caſ.felix ca.de aſmate.Itē
ſupra ca.de aſmate diſpnia dicit grecus.
Diſpathia Demoſte.ca.de regimine ſanitatis oculorū vali-
da ſuſtinendi virtus. Diſtētoria v̄t⁹ Dya.ca.d̄ altea.
Diſterapeutos.g.difficile curabilis.
Ditanos ſꝫ Pli.vocauerūt qdā agreſte pulegium.
Diuretica.g.vrinam ꝑuocantia.
Dochaum ara.fumus. Dochon.ara.milium.
Dochion qdam ordeum vocant ſupra in crites.
lib.25. Dodechateon plāta ſeptē folia hn̄s ſil'ia lactuce radice lu
cap.4. Dolin ara.ſꝫ Albaui vocat̄ miliū.ſꝫ in li.de )(tea ꝛc̄.Pli.
in p̄n⁰. doctrina ara.dochon dicitur.
Domomarea greci iuſquiamū ꝛ milimadrū dicunt.
lib.16. Donai ſm Pli.ē q̄dā ſpēs carui q̄ nō niſi i aq̄ticis naſcit̄.
cap.37. Dora vel dorati arabice exponūt qdā ꝙ eſt mellica qd̄ vr̄ p
in me⁰. Almanſo.li.iy.capitu.de granis q poſt ca.de milio ꝛ pani-
ꝛ li.32. co ſcribit ſermonē de dora.verꝫ apd̄ Sera.ca.d̄ panico ex-
cap.6. ponit̄ ꝙ eſt panicū.Ioan.v̊o Sera.ca.d̄.diſinteria loquēs
in fi. de ſorbitiōib⁹ eis aptis vr̄ velle ꝙ ſit miliū.Iſta tn̄ grana
ſatis ꝯueniūt in opationib⁹.q̄re ꝑ quocūqꝫ accipiat̄ nō ē
periculū.qn̄ tn̄ expedit vti magis ſtipticis mellica aptior
eſt in li.de doc.ara.cathine eſt melica.
Dorcas.g.capriolus ibex.
Dorignū qd̄ aly cacabuꝫ dicūt.Dya.folia hꝫ in colore ſil'ia
oliue ſed paulo longiora ꝛ aſpera.florem album,ſemen ve-
lut orobi varium in folliculis ſuis ꝛc̄.
Doronicū nomē grecū eſt.arabes v̊o doronigi dn̄t.ē radicu
la pua ſaporis dulci ſil'is calamo arōatico i colore ꝛ figura
Doſis.g.datio.donum datum tributio.
Dotanum Pau.ca.de freneſi.
Dracomata ſꝫ Alexan.ꝑprio ca.eſt aſperitas palpebraꝝ.
verum Oriba.pinguedinem palpebrarum dicit.ſed traco-
ma eſt aſperitas de quo infra in tra.
Dragōtea Dya.ſiue vt aly aſclepias ſiue vt latini ſ colubria
vipina folia hꝫ eder̄ ſil'ia ſꝫ maiora ꝛ varia ſeu macl'ata ma
culis albis virga ei⁹ vel haſta duobus cubitis longa ꝛ ipſa
varia ſimilis ſerpenti liuores.i.maculas purpureas hn̄s ſo
lidaꝫ vt digit⁹ in q̄ ſemen ē ſil'e botruo p̄mo colore viride
poſt maturitatē v̊o ē coloris crocei ꝛ eſt guſtu mordax.ra-
dix in rotūditate bulbi ſil'is baro cū corio tenui.naſcit̄ vm-
broſis locis ꝛ ortoſis ꝛc̄.arabice vocat̄ luf.a qbuſdā vocat̄
ſerpentaria maior.iarus v̊o minor.Pli.de iaro quē vocāt lib.2
baron vt Dya.idem ꝛ de hac eſt inquit haron de qua iter cap.i
bulbos diximus magne eſt cū dracuntio litis baron.qdaꝫ in p̄n
eni eſſe dixerūt eādē glautias ſatu diſcreuit dracuntiū ſil-
ueſtrē ꝑnūciando.aliq radicē baron appellauere.caulem
v̊o dracontiū in totū allū ſi mō hic eſt qui vocat̄ apd̄ nos
draconculus.nāqꝫ baron radicē nigrā in latitudie rotūdā
habet multo maiorē:ꝛ qua manus impleat̄.draconculus
ſubrutilā ꝛ draconis cōuoluti mō.vn̄ ei nomē eſt.Quin ꝛ
ipſi greci imenſam poſuere dn̄iaꝫ ſemē dracōculi feruens
mordaxqꝫ ꝛc̄.ꝛ infra.id aūt qd̄ greci dracōtiū vocāt tripli-
ci effigie demōſtratū ē mihi folys hete non ſine tirſo flore
purpureo hoc ē ſil'e haro.aly radice lōga veluti ſignata ar-
ticuloſaqꝫ mōſtrauere trib⁹ cauliculis oino.tertia demon-
ſtratio fuit folio maiore q̄ꝫ corn⁹ radice arūdinea totidem
vt affirmabant geniculate nodis quot haberet ānos toti-
dem eſſe folia ꝛc̄.Step.draction luſtrabene.
Draco greci dracon trifon dicunt.
Dragagantum gūmi notū.ſꝫ apd̄ Dya.ꝛ Alex.tragagātū v̊o
Dragantū v̊o vitriolū qd̄ zegi ara.vocat̄. )(cat̄ īfra in.t.
Draganū ē plāta q̄ a Dya.tragas vocat̄ d̄ q̄ īfra in tra.
Dragma ē nomē ponderis ſumptū a moneta argētea q̄ ho-
die ara.daren vocat̄:ꝛ ponderat nonā ptē vncie.ꝛ ſic acci-
piebat̄ antiquitus:ꝛ illa ē vera dragma.moderni v̊o octa-
uam partem vncie pro dragma accipiunt.
Dragma.g.māipulus vel faſciculus vt feni ſpiaꝝ ꝛ hꝫ.Itē
moneta q̄dā obolus ſic exponit̄ in li.de doctrina greca.
Dragma apud Demoſte.medium capitis vocatur.
Drami Ste.eſt ſimile carui frigidū dormitatiuum.
Drefrenō Pli.herba eſt cauliculis tenuib⁹ cubitalib⁹ circū- lib.2
datis vtriqꝫ folys policary amplitudine q̄lia oximirſines cap.9.
ſed candidiorib⁹ molliorib⁹ſqꝫ flore cādido ſambuci edūt p⁹ p̄n
cauliculos decoctos.ſemine v̊o ꝑ pipere vtunt̄ ꝛc̄.
Drimia.g.i.acredo vel acuitas.vn̄ drimios icores i q̄rto re-
giminis acutoꝝ.ypo.inacutos hūores ꝛ acres inde.
Drimifagia.g.acuta cibaria vt Alex.pluribus locis.
Drimis grece acer.
Driofagus ſm Dy.ca.d̄ driſberot ē ſpēs q̄rc⁹.qdā cerrū di-
Driobalanos.g.glans. )(xerunt.
Driobetade.g.tuſcis hūida ſm Caſſium felicem.
Driō ſꝫ Dya.vocat̄ a qbuſdā ſtrignū manicō de q̄ īfra ſpēs
Drioperiſtri dr̄ polipodiū maxie qd̄ i q̄rcu naſcit̄ (ſolatri.
vt in libro ātiquo de ſimplici medicia.ꝛ Gal.ad Paternia
nū drioperiſtri iquit eſt filix que i arbore creſcit q̄rc⁹ quā
greci noadyol vocant ꝛc̄.meli⁹ tn̄ driopteris vt infra.
Driopteris Pli.filicis ſil'is in arborib⁹ naſcit̄ tenui foliorꝫ lib.27
ſubdulciū icīſura radice irſuta ꝛc̄.hoc nomē vr̄ cōpoſitū ex cap.9.
drio qd̄ ē q̄rc⁹ ꝛ pteris qd̄ ē filix.driopis ſcripſit Ste.ꝛc̄. circa.
Dris.g.q̄rcus accipit̄ ꝑ fago ylice orno pino tādē ꝑ oī arbo- p̄n^m.
re glandifera.diſberot ſm.D.eſt proprie quercus
Driuſiria apd̄ Pli.ē ſumach.ꝛ ē dictu q̄rcus ſirio.alr̄ ros ſi-
Dropax infra in ſinapiſmum. )(riacū dr̄.
Drupas Pli.ſic vocam⁹ oliuas bone etatis ad ꝯdienduꝫ.ſ.
icipiēte bacca creſcere.greci v̊o drupeditas petas vocāt. lib.12.
Dubellati ara.apa cū iā collectionē fecerit ſaniē faciēs de q̊ cap.28
magis ſperatur ꝙ fiat vlcus q̄ꝫ reſoluatur. lib.15.
Dubene arabice muſca. cap.p̊.
Ductamim ara.diptamum a greco corruptum. in fi.
Dulla ara.mello magn⁹ viridis.
Dulkara ara.caprificus.
Dulb ara.platan⁹ arbor:vt pꝫ per ꝯcordiā.A.ca.ei⁹ cū Dya.
ca.de platano ꝛ ꝑfert velut nuces vt Io.Sera.ca.de dē-

tiſrigys. Item in Dya.ara.platanos ē dulb. Itē Ste. pla/
Dulcor apđ Dya.ꝛ i alys mltis libris )(tanus eſt dulbū.
antiqs repiꝛ̄ ē muſtū coctū vſqꝫ ad tertiā partem ſui qđ
ſapa triplicatum ꝛ carenū dr̄ ꝛ defrictū vinum apud. A.i
v.ca.de coriandro cum dulcore.i.paſſo.
Duraz ara.turtur auis.ſed in arabico ſcribit̄ duragi ꝛ voca
tur etiam byeman.
Duſarū Dixit Ste.i ſynonimis.ꝑ dauſir qđ ē auena.
Dubum bebeleſamū idem ſcripſit pro opobalſamo.

E Litteram būt greci vt nos q̄ ſem/
per breuis eſt.ꝛ cū hoc
būt diphthongū que ex ꝯpoſitiōe.a.ꝛ.i fit
quā.e.ſemꝑ ſonare faciūt.būt ēt lr̄az voca
tam eta.ꝛ e.longū dicit.veꝝ moderni gre/
ci ipſa nūq̄ꝫ niſi.i.ſonare faciūt. Arabes vo
he būt cū aſpiratiōe ꝓferentes in imo pectoris ꝗuis: vt
dictū ē ſupra coꝝ.a.aliqñ ſonū lr̄e.e.ſine aſpiratiōe ſcipit.
Ebbereni Haliabas in.ij.pratice ca.de medicinis vomicis
eſt granū ben de quo ſupra ꝛ infra.
Ebenars apud Halia.videtur camellus.
Ebenꝰ ſiue ebanꝰ lignū cꝰ īteriꝰ nigrū ſolidū, pulchrū aptū
ocularibꝰ medicis ꝛ ē nomē grecū.ara.vo vocat̄ abnus.
Ebulus.g.cameactis.i.īfima actis ꝛ actis ē ſambucꝰ vt ſu/
pra Dya.actis duo ſunt genera.vnū arboroſum ꝛc̄.ꝛ dſcri
bit ſambucū.ꝛ ifra alterū genꝰ eſt qđ cameactis dr̄ a mul/
tis vero ioſacti vocat̄ ꝛc̄.ꝛ deſcribit ebulū ſupra in actis.
Ebur ē dens elephantis īde eburneꝰ.a.um.aptū ē medicie
in multis ꝯfectionibꝰ īgrediens.ara.vocat̄ baagi.
Echeon apud Pli.vocat̄ medicamē ad viſum qđ fit ex cine
re vipere viue cinerate ꝛ melle ꝛ ſucco feniculi.
Echidna.g.vipera que ꝛ offis.
Echidris.g.ſm Pli.eſt ſpēs ſerpentis in aqs degentis.
lib.3z. Echinos.g.ericius.alius terrenꝰ aliꝰ marinus.
cap.4. Echinus dr̄ a Pli.vocari piſcis qdā qui cuꝫ naui adheſerit
in fi. īpam imobilē reddit cuius formaꝫ ſm diuerſas opiniōes
lib.9. adducit.ſed non eſt ericius.
cap.z5. Echinū ſm li.antiquū de ſimplici medicina dr̄ ſpīa alba et
ꝛ li.3z. puto ſic dici eo ꝙ capitellū hꝫ ſile ericio marino ſꝫ Dya.
cap.p. Echiſa Pli.hoc pſeudo ancuſa dr̄ lanuginoſior q̄ꝫ ancuſa et
lib.zz. minꝰ pinguis tenuioribꝰ folys ꝛ languidioribꝰ.radix oleū
cap.zo. non fundit rubentē ſuccum: ꝛ ab hoc ancuſa diſcernit̄ ꝛc̄.
in fi. ſcitum eſt ſupra ꝙ ancuſa eſt lactuca aſini.
Ectacos Pli.in ſicilia tantū naſcit̄ in terra ſerpunt caules
lib.zi. eius e radice emiſſi lato folio ꝛ ſpinoſo caules vocant ca/
cap.i6. ctos nec faſtidiunt in cibos veteratoſq̄ꝫ vnum caulem re/
in meᵒ. ctum habens quā vocant cautem ꝛc̄.
Ectropion.g.Demoſte.eſt inquit reflexio inferioris palpe/
bre ad exteriora propendens nec oculum ſolito velamine
contegens ꝛc̄.Cor.idem.
lib.i6. Edera apđ Dya.vocat̄ ciſeos.ſed grecus kiſos dic̄.Pli.ede/
cap.35. ra ſpēs hꝫ tres.Candida Nigra ꝛ Elix.ꝛ he in ſpēs alias
diuidunt̄.nā alia tm̄ fructu candida.alia ꝛ folio. fructum
vo candidū ferentiū alys denſus acinus ꝛ grandior race/
mus in orbē circūacti qui vocant̄ corimbi.alys minor aci
nus ſparſiorq̄ꝫ racemꝰ ſili mō in nigra.alicui ſemē nigruꝫ.
alicui croceū.ex his minꝰ nigra folia būtē qdā nyſiā.aly
bachichaꝫ vocant maximis exiñtibꝰ iter nigras corimbis
qdā vero apud grecos duo genera hꝰ faciūt a colore acino
rum dicta.ſ.erithranū ꝛ criſocarpū.Plurimas āt hꝫ drias
elix.qm̄ folio maxie diſtat parua ſunt ꝛ anguloſa cōtinua/
taq̄ꝫ cū reliquoꝝ generū ſimplicia ſint.diſtat ꝛ longitudie
internodioꝝ:ꝓcipue tm̄ in ſterilitate qm̄ fructū nō gignit.
Et elicis plura gn̄a ſunt.ſ.tria herbatia ac virens que pli/
ma eſt.altera candido folio.Tertia verſicolos que tracia
vocat̄.ꝛ hec hꝫ tenuiora folia ꝛ in ordie digeſta dēſioraq̄ꝫ
in alio genere diuiſā oīa ꝛ verſicoloris.alia tenuioribꝰ fo/
lys ꝛ ſilr ordinatis dēſioribuſqꝫ.altera neglecta hec oīa.
maiora quoqꝫ ac minora ſunt folia maculaꝝ que habitu
diſtant.ꝛ in candidis alia ſunt candidiora.adoleſcit in lon
gitudie maxie herbacea.arbores aūt necat cādida oēmq̄ꝫ
ſuccū auferēdo tāta craſſitudie auget̄ vt ipſa arbor fiat ꝛc̄.
ꝛ infra.ē ꝛ rigens edera q̄ ſine āminiculo ſtat ſola oiumq̄ꝫ
generū ob id vocata ciſſos.ediuerſo nūq̄ꝫ niſi humi repēs
cameciſos ꝛc̄.ſm Albaui edera vocat̄ ara.aſſam.ſed in li.
de doctrina ara.ſcribit̄ thalibech ꝛ ſupra in ciſeos lege ſu/
pra in barba yrcina.
Edinorda dr̄ a quibuſdā intuba vt ꝛ infra in intuba.
Edyoſimon.g.apud Dya.eſt menta.in libro vo de doctria
greca edioſmos ſcribit̄.Ste.idioſmon ſcripſit.
Edipnoa.g.ſpirantia odorem.
Efedra Pli.ab alys marbaſis vocata naſcit̄ ventoſo fere lib.z6.
tractu ſcandens arborē:ꝛ ex ramis ꝓpendens folio nullo cap.7.
cyrris nūeroſa q ſunt vt iūci geniculati radice pallida ꝛc̄. circa
Effelide.g.macule q̄ fiūt in vultibus mulierū ex ſole vl̄ ab mediuꝫ.
orſu.Caſ.fe.Itē Dy.ca.đ lothos ꝛ đ amigdal.Itē Cor.cel.
Effemon eſt apud Dya.quidam bulbus quem vocant cel/
tico aut coltico ſupra de ipſo ꝛc̄.
Effemoron Dya.quā multi yrin agreſte dicūt folia ꝛ haſtā
ſilia lilio hꝫ ſꝫ tenera flores albos ꝛ minores ꝛ ſemē mol/
le.radix eſt ei groſſa ꝛ digito vno tm̄ lōga ꝛc̄.Pli.effeme/
ron folia hꝫ lily:ſꝫ miora caulē parē florē ceruleū ſemē ſu/
peruacuū radicē vnā digitalē ꝛc̄ Effralte.g.icubus.
Efilis Pau.ca.de maculis faciei ē nomē vniꝰ ipſaꝝ.
Effimera febris que a Gal.in epl̄a ad Glauconē exponit̄ fe/
bris vniꝰ diei.nā effimeris.g.vniꝰ diei opatio.qđ diariū vl̄
diurnū dicere poſſumꝰ vt effimeron cibus vniꝰ diei vl̄ ali
qd tale diariū.ſ.vniꝰ diei.vñ effimerides vocant ānalia q̄
dieti ſcribunt̄.ſ.acta cuiuſlꝫ diei.affimirinos vo quotidia/
nus dr̄.ꝛ hec oīa ab imera qđ eſt dies veniunt.
Egelidā aquā vocat Corne.tepidā q̄ſi nō gelidam.
Eggi iterdū ſed oggi qđ eſt meliꝰ qđ eſt apđ Almāſorē ca.đ
paliſi in ꝯfectiōe anacardia ē acorus.vide in antidotario
diuiſionū i eadē confectione.nam vbi in Almanſore eggi
ibi ponit̄ acorus.ſed oggi ara ſcribitur.
Egilopa vel egilops vt Pau.ꝑpo.ca.ē apa iter magnū an/
guluꝫ oculi ꝛ naſuꝫ.ſ.fiſtula q anq̄ꝫ diſrumpat̄ antilops vo
cat̄.ꝛ Demoſte.antinops ingt eſt egilops.ſ.collectio circa
angulū maiorē oculi q̄ ſi hūorē tenuerit clauſuꝫ ꝓpo noie
antinops a plibꝰ vocat̄.ſi āt inflatiōe euāta digito ipreſſa
puo recedens reuertit̄ egilops a pluribꝰ vocat̄:ſꝫ ātinops
a vicinitate oculi nomē accepit.egilops vo a ſilitudine ca/
prarū q̄ ſm angulos oculoꝝ nāles hr̄e vident̄ iflationes.
Egilops ſꝫ Dya.vocat̄ auena đ q̄ duo fac̄ ca.Unū qđ icipit
Egilops herba iqt ē folia hñs ſilia triticeis folys ſed mol/
liora ꝛ ſupiꝰ capitellū ē.ſemis eiꝰ grana ſunt obruſſa duo
vl̄ tria flos ē ſic̄ capillus albꝰ ꝛc̄.vocat̄ egilops a ꝓpetate:
quā hꝫ i egilopa oculoꝝ.Aliđ vo capitulū icipit.auena ſi/
ue vt greci dicūt egilops:ꝛ ē vt ſupra i auena.credo tm̄ ex
eiꝰ dſcriptiōe ꝙ ſit potiꝰ agreſtis.hāc vocat A deuſir.S.
aegilops ē duſaꝝ ꝑ dauſir ſcripſit ꝛ aegilops:qr ſic i gre/
co diphthōgatū ſcribit̄ ꝑ ai q̄uis ñ ꝓferat̄.a.i tali diphthō
Egozeron ſm Dya.vocāt qdā farinā fenugreci. )(go.
Egregorſis.g.vigilia. Ekkauſis.g.ardor.ekkaūa icēdiū.
Ekkopis.g.defectus. Ekletus.g.elattarium.
Eklyſis.g.diſſolutio. Eklipſis vero defectus.
Ekkopis defectus etiam. Ekptyo.g.expuo.
Ekptyſis.g.ſanies.catafeſis ſanguis putredo.
Ekpiticos ſaniē faciens. Ekteticos.g.tabefactus.
Ekſtaſis ſic ſcribitur.
Elacteriū Dya.ſuccꝰ ē cucumeris agreſtis nō folioꝝ aut ra/

dicũ:ſed fruct⁹ tm̄ qui collect⁹ priuſq̃ in plenã maturita-
tem veniat icidit̃ ⁊ ſucc⁹ in vaſe fictili recipit̃ ⁊ ſupprimi-
tur vt nõ ſolum hũor ſed quicqd carnoſum ẽ exprimatur
abiecto ſeie deinde delimpidat̃:⁊ qđ q̃ſi feculentum reſi-
det:⁊ nõ leuigat̃ in paſtillos redigit̃ ⁊ ſiccat̃ ⁊c̃. Aliȷ etiam
ſunt modi operatiõis eius quos ipſe ſcripſit ⁊ ẽt Albucha
ſis.xxxviȷ.de preparatione medicinarum.
Elacterium in v̓o exemplari ſic eſt.el.ſu.eſt.cu.a.non.fo.aut
rad.eius ſed fructus.ſed maturi eligẽdi ſunt vt puncti poſ
ſint hũorẽ emittere qui cucumeres collecti vna nocte di-
mittendi ſunt ⁊ alia die cribrũ ſuper vas poni:in q̃ cucume
res ſupradictos ponis ſingulos acu pungis ⁊ pãno expreſ-
ſi exucantur ⁊ expreſſi alio vaſe mittendi ſunt.⁊ ſi electua
rium facere velis aqua miſſa iterũ exucat̃ qui ſuccus in
ſole poſitus exiccatur maxime ſcđm q̃ eſt ſupradictum:⁊
aqua ipſa ſiccanda ẽ vt qđ neceſſariũ eſt reſideat ⁊ i mor
tario miſſuȝ ſiccandũ eſt vnde ⁊ trociſci fiant ⁊ accipiunt
virtutem ſimilem ſupradictis. Elaphos.g.ceruus.
Elafoboſcos Dya.herba eſt quã aliȷ elafon dicũt.latini cer-
uiocellũ.i.ceruariã virgam hȝ feniculo aut roſmarino ſi-
milẽ:que virga nodis ẽ plena folia duob⁹ digitis lata ⁊ ob-
longa ſicut terebinthi aſpera ⁊ fragilia.virga predicta ex
ſe multos ramulos emittit:in quibus capitella ſunt aneti
ſimilia.radix eſt illi duobus digitis longa ⁊ lata ⁊ alba et
odorata apta eſcis.virga predicta a mlt̃is cõiter ſic vocat̃:
eo q̃ dicit̃ ipſam herbã a ceruis comedi:⁊ ſic cornua depo
lib.zz. nunt.Pli.ferulaceũ eſt geniculatũ digiti groſſitudie ſemi
cap.zz. cõpib⁹ õpẽdẽtib⁹ filis effigies:⁊ ñ amarl foliȷs oleaſtri ⁊c̃.
Elatiũ apđ Dya.ca.de palma ſic vocat ſemẽ qđdã qđ circa
arborẽ palmarũ naſcit̃ alibi eleteriũ reperitur.
Elatinus Dya.folia hȝ ſil̓ia elixine.ſed minora ⁊ rotunda ⁊
aſpera haſtas tenues duobus palmis longas.v. aut.vi. ex
vna radice hñs foliȷs plenas guſtu ſtipticas. naſcit̃ locis
cultis ⁊ in agris ⁊c̃.Pli.folia hȝ caſſie puſila piloſa rotun-
lib.z7. da ſemipedalibus ramulis quinis ſeminiſue a radice ſtati
cap.9. folioſis.naſcitur in ſegetibus acerba guſtu.
Elatis Paulus capitu.de paraliſi exegiro ⁊ elatis acopum.
Elbeolum apud Haliabatem ca. de medella ſcrofularum
in fine eſt butirum.
Elbue exponit̃ ab Aui.q̃ eſt vimbue.ſed in arabico eſt ſcri
ptum chibane ⁊ ipſum eſt heilbane ⁊ eſt ſpẽs cardamomi
dic̃.n.ibi q̃ ẽ ſubtilior q̃ȝ cacula qđ ẽ cardamomũ vſuale.
Elcalimbat aliqñ iuenio ⁊ eſt terbentina corrupte ſcriptũ.
Elciſmatos.g.Pau.capitu.de ruptura inguinũ inueni in an
tiquiſſimo libro alkimie de greco tractura auri que.g.elciſ
ma dr̃.Itẽ in eodẽ libro alibi elciſmatis.i.molibdine. ſed
de molibdina infra in mo.Itẽ in antiquis ſynonimis repe
lib.33. rıȷ elciſma.i.plumbum vſtum.Pli.ſcoriam in argento vo
cap.6. cant greci elciſma.
circa me Elkiſmos.g.tractio ductio infra in helciſma.
diũ. Elea.g.oliua eleon oleum.
Eleas drachi i li.g titulat̃.S.ad Paternia.gũmi oliuarȝ.
Elleborus hȝ ſpẽs duas albus ⁊ niger.Sed albus ſᷓ Dya.
eſt planta hȝ folia ſil̓ia plantaginis vel bete ſilueſtris:ſed
minora ⁊ plus ad nigredinẽ ⁊ rubedinẽ declinantia virgã
duorȝ palmorȝ rugoſam cito putreſcentẽ hȝ radiculas ſub
tiles multas egrediẽtes ab vna radice oblonga.naſcit̃ lo-
cis montuoſis.tpe meſſis effodi dȝ.Sed niger qui poliri-
zon dr̃ aut melãpodion:eo q̃ Melampus qdã filias ſuas
curauit eo a mania.folia hȝ ſil̓ia platano viridia ſed minora
ſicut folia affodili ⁊ diuiſa pluribus locis q̃ȝ folia platani
⁊ nigriora ⁊ aſpera virgã breuẽ florẽ albũ ad purpureita-
tẽ tendentẽ.in ſũmitate hȝ velut racemũ in quo ẽ ſemen
ſil̓e cartamo.hȝ multas radiculas nigras egredientes ab
vna radice velut cepe radicule.naſcit̃ locis ſiccis ⁊ aſperis
agreſtib⁹ nemoroſis.iſte radicule in vſu ſunt ⁊c̃.
Elleborus veratrũ dicebatur antiquitus vt Macer ca. de
obſtructio.⁊ Perſi⁹ prima ſatyra.grecus eleboron dic̃.ex-
ponitur in li.de doc.gre.i.veratrum vel verucaria.
Elleboritis ſᷓm Dya.vocat̃ a quibuſdã centaurea minor.
Elecorȝ apđ.Dya.vocatur a quibuſdã lapis lincis.
Electrũ ſuccinũ ⁊ karabe vel vt qdã kekabre idẽ qđ electrũ
⁊ ſuccinũ ſunt idẽ habem⁹ ab Alex.ca.de diſinteria troci-
ſcos dialectro.Iteȝ Seruius ſuper bucolicon Virgiliȷ in
egloga.Paſtorũ muſam.dicit q̃ electrũ eſt ſuccinũ.Item
Caſſius felix trociſcos de ſuccino ⁊ eſt electruȝ ⁊ deſcribit
trociſcos de karabe.eſt aũt gũmi arboris dicte a Dya.agy
ros.⁊ eſt ſpecies populi arboris:vt patet in illo capi. Agy-
ros.Vnũ aliud facit caplm̄ de populo diuerſe ſpẽi ab illo
ſicut ẽt Aui.duo facit capitu.de aurũ.ſed in arabico ẽ ba-
ur que capitula idẽ ſunt cũ his Dya.Qđ auteȝ.Dya. dixit
agyros Aui.dixit q̃ eſt baur romanũ.in alio aũt ca.dixit
q̃ gũmi illius arboris q̃ dr̃ baur romana dr̃ karabe Dya.
ca.de agyros circa finẽ aliqui phibent eius arboris lachry-
mũ in rodanũ diſtillatũ ⁊ coagulatũ ſuccinũ facere.i.kara
be.Ouidius tamẽ libro.iȷ.Metamorfoſeon in eridanum
electrũ ex populis manare dixit.ſed.P.poſt longã impro Plinius
bationẽ fabularũ Ouidiȷ ⁊ aliorȝ certũ ẽ inquit electrum lib. 37.
gigni in inſulis ſeptẽtriõalis oceani ⁊ a germanis appellari ca.z.⁊.3.
gleſſum.itaq̃ȝ ⁊ a noſtris vnã iſularȝ ob id gleſſariã appel in pn⁰.
latã germanico Ceſare ibi claſſibus rem gerente aſtrauiã
a barbaris dictã.naſcit̃ ãt defluẽte medulla pinei gñis ar
borib⁹ vt gũmi ſincera r̃ſina pinis erupit hũoris abũdãtia
denſat̃ rigore vel tpe.cũ v̓o itumeſcens eſtus rapuit ex iſu
lis crete in littora expellit̃ ita volubile vt pendere videat̃
atq̃ȝ conſidere in vado qđ arboris ſuccũ eſſe ẽt priſci no-
ſtri credidere ob idẽ ſuccinũ appellantes.pinee ãt arboris
eſſe iudicio eſt pineus in attritu odor ⁊ q̃ accenſum tede
modo ac nidore flagret.infra naſci ẽt in india certũ ẽ.Ar-
chelaus qui regnauit in capadocia illinc pineo cortice ihe-
rente tradit aduehi.⁊ parȝ infra.diſtillare argumẽto ſunt
quedã intus tranſlucentia vt formice aut culices ⁊ lacer-
tas adherentes in eo non eſt dubiũ ⁊ icluſas dureſcẽte ⁊c̃.
⁊ infra ceterũ attritu digitorȝ accepta vi caloris attrahũt
ad ſe paleas ⁊ folia arida vt leuia ſint vt magnes lapis fer
rum ⁊c̃.de his iterum infra in baur ⁊ in karabe.
Electrum etiam vocabatur aurum cuius quinta pars ẽ ar- Plinius
gentum vt ſupra in aurum. lib.33.
Elephas quem aliqui canium dicunt ſᷓm Dya.potus ẽ qui cap.4.
ex infuſo ordeo conficitur. v̓ius fi.
Elephion ſᷓm Dyaſco.dicitur ſpecies tertia ſemperuiue que
ayzon dicitur ſupra in.a.
Eleniũ ideſt enula Dya.multi ſimphitũ vocant.aliȷ batum
aliȷ flomũ falſo ſupple.Latini aũt enulã vocant. folia hȝ
flomo ſimilia anguſta ⁊ mollia ⁊ oblonga non creſcẽtia in
altũ:ſed ſuper terrã late expandunt̃.radix ẽ illi ingens et
odorabilis ⁊ ruffa ⁊ viſcida guſtu nõ ſuauis.frutex eſt illi
ſimilis lilio aut haro.tirſum hȝ albũ in cui⁹ ſũmitate flos
eſt auroſus montuoſis ⁊ vmbroſis naſcit̃ locis ⁊ hũidis
⁊ in ortis ⁊c̃.Infra cracebas etiã phibet egyptũ.habetur
alterũ elenium qđ hȝ virgas longitudinis vnius cubiti ſu-
per terrã porrectas heripillo ſimiles folia vt lenticula:ſȝ
plura ⁊ longiora circa eadẽ virgulta radices ſunt illi mio-
res ⁊ viridiores in ſoliditate digiti minoris q̃ruȝ ſuperior
pars groſſior eſt ad imum deducta in tenuitate cum corio
nigro naſcitur in maritimis ⁊ in ſicciorib⁹ locis ⁊c̃. hec ſᷓ
Ma. vulgo elna vocabat̃.P.v̓o iulã vocat.grecus ãt ely lib.19.
mon dic̃.Eleodes.g.ſpecies ſaniei infra in hydros:⁊ ẽ ſil̓is cap.5.
oleo ⁊ ob hoc ſic dicta. v̓ſus fi.
Eleomeli qđ Auicẽna vocat aumeli ſupra in au.

Eleon Ste.eſt oleũ arabice zeiatũ ꝓ zaiatũ.ide elitinũ.i. ga-
feci kikinuꝫ karue kikinum kantami kindion quod fit ex
ſemine minoꝛis mezerion tilinum.
Elebe.i.fenugreci.
Elepium in pꝛatica greca ſimili Almanſoꝛi.ca. ꝺ ydropiſi ex
ꝯcoꝛdia eiꝰ cũ Almãſoꝛe ẽ mezerion ꝺ q̊ ſupꝛa in camelea.
Eleſiꝫ.Ste.eleriſiꝫ paternia herba zuzegi.i.vitri.Oꝛi.eleſiꝫ
qꝺ ⁊ ꝑdition vl̕ vitrago ꝺr̃ ẽ ꝑitaria.⁊ alibi elexem reperꝫ.
Electi Stepha.iaferri ſed puto ghafeti ideſt eupatoꝛij.
lib.20. Elia ſm Plini.ſecunda ſpecies bꝛaſice vt ſupꝛa in bꝛaſica.
cap.9. Elicinũ qꝺ i petris naſcit̃ Oꝛi.itra iffantia mediocriter põit
in pn°. Eliconvitis Pau.ca.ꝺ emoptoica ſũmitates vl̕ capꝛioli vitis
Elicriſi Pau.ca.de ſanguine cũ vrina ad coagulatũ ingt ſan
guinẽ in veſica de apozima artimiſiie bibere ⁊ elicriſi ⁊ co
lib.21. nize ⁊c̃.Pli.elicriſiũ aliꝫ criſantũ vocant ramulos hꝫ can-
cap.25. didos folia ſubalbida abꝛotano ſil̕ia ad ſolis repercuſſum
auree lucis in oꝛbẽ veluti coꝛnibꝰ depẽdẽtibꝰ q nunq̃ꝫ mar
ceſcunt.naſcit̃ in fructetis ⁊c̃. ⁊ inter eiꝰ virtutes ingt ſan-
guinem concretũ ventris ac veſice abſumit cuꝫ mulſeo.
Elidrium Alexan.ca.ad aureos capillos faciendos putat̃ ꝙ
ſit electrum ⁊ ab aliꝫ vernix que pꝛoximam hꝫ v̊tuteꝫ.
Eliſonon apud Dya.ſpẽs aconiti q̃ apud Auicen . iterfectoꝛ
lupi vocat̃ vt ſupꝛa in.a.
Eligmata vl̕ eligmatia medicie ſeu potiões cal̕e Theo.ca.ꝺ
Elilifacus grece ẽ ſaluia.Dya.elilifacus aut lilii )( aſmate.
facus aut fagnon fructex eſt oblonga multas virgas habẽs
quadratas ⁊ albas.folia ſil̕ia foliꝫ cotonij ſed oblõga ⁊ te-
nuioꝛa ⁊ aſpera ⁊ albidioꝛa ⁊ odoꝛata ⁊ ſubrugoſa.ſemen ẽ
ei ſuper virgas ſil̕es oꝛmino agreſti.naſcitur locis aſpri-
mis ⁊ cetera.arabs imitando grecũ dicit eliſatos.al̕r tñ vo
cat ꝓpa lingua.ſ.alſamuet vt i libꝛo ꝺ doctrina arabica.
Elima.g.vnguentum liber de doctrina gre.legunt tñ ilima-
Elyma vero per.y.⁊ vnum.m.panicus ⁊c̃.
Elimaticum mel apud Dyaſcoꝛi . capitu . de melle idem eſt
quod atticum ſupꝛa in.a.
Elios.g.ſol.ſed ylios pꝛofertur.
Elioſcopos gre.apud Dyaſco.ſpecies quarta titimalli inquit
elioſcopos folia hꝫ andragne.i.poꝛtulace ſimilia ſꝫ tenuio-
ra ⁊ obꝛotunda ⁊ aſtas duoꝛum palmoꝛum longas tenues
⁊ ruffas cuius ſuccus albus capitella ſunt ei multa ſil̕ia ane
to floꝛe plena.ſemen eſt ei circa folia quod ad curſum ſolis
conuertitur vnde nomen accepit.naſcit̃ circa ripas ⁊ circa
ciuitates vel in edificiꝫ ⁊c̃.
Elios aſparagus Pau.ca.de frigida epis diſtẽparantia . Itẽ
Alexan.elioſꝑgus ſũt ſũmitates ſpargi q̃ comedũtur . huiꝰ
nominis imitatione dicunt arabes alium.
Eliotropia gre.eſt dictu ſoli ꝯuerſa ab elios qꝺ ẽ ſol.⁊ tropos
ꝯuerſio.hoc nomẽ ml̕tis plãtis attributũ ẽ:eo ꝙ plures flo
res ſuos ad ſolẽ ſemꝑ vertãt.qdã.n.pentadactilũ ſic voca-
uerunt qdã cicoꝛiã ⁊ aliꝫ alias.Dya.v̊o ꝺ eliotropio duo fac̃
ca.ꝺ p̊mo ſic.eliotropiuꝫ maiꝰ ml̕ti ſcoꝛpioꝛon dicũt:eo ꝙ
floꝛes ſil̕es ſint figure ſcoꝛpij.eliotropion v̊o iõ nomen ac-
cepit ꝙ curſuꝫ ſolis ſemꝑ reſpiciat . folia hꝫ oꝛomo ſil̕ia ſꝫ
aſꝑioꝛa ⁊ nigrioꝛa.haſtas ex vna radice ſex aut quinqꝫ ra-
mis quãplurimis i qbꝰ floꝛes ſũt colorꝭ albi ⁊ ſubpurpurei
⁊ ſubcurui ſic̃ cauda ſcoꝛpij.radix eius inutilis ⁊ tenuis eſt.
naſcit̃ locis aſperis ⁊c̃.Eliotropiũ minꝰ locis naſcit̃ cultis
⁊ i pꝛatis ⁊ ẽ ſil̕is ſupꝛadicte.ſemẽ v̊o rotũdũ hꝫ ⁊ pẽdẽs ⁊c̃.
liber antiquꝰ ꝺ ſimplici medicia ml̕ti elyotropiũ verucariã
dicũt:eo ꝙ verucas extiguat ⁊c̃.hec apꝺ nos ydiomate.nr̃o
lib.22. herba rabioſa ⁊ verucaria vocat̃ . Plini . eliotropiũ cũ ſole
cap.21. circuꝫ agens ẽt nubilo die tãtũ ſideris amoꝛe eſt noctu ve-
lut deſiderio ꝯtrahit ceruleũ floꝛẽ.gñа eiꝰ duo tricocũ elio
ſtropiũ hoc alterius quãquã vtrũqꝫ ſemipedalẽ altitudi-
nẽ nõ excedat ab vna radice ramoſuꝫ ſemen i foliculo meſ-
ſibus colligit̃.naſcit̃ v̊o nõ niſi i pingui ſolo cultoqꝫ maxi-
me.tricocũ vbiqꝫ ⁊c̃.⁊ infra.illud genꝰ qꝺ tricocũ appella-
mus ⁊ alio nomine ſcoꝛpiuron vocat̃ foliꝫ nõ ſolũ minoꝛi
bus ſꝫ ẽt i terrã virgẽtibꝰ.ſemẽ eſt ei effigie ſcoꝛpionis cau-
de q̃re ⁊ nomẽ ⁊c̃.Ste.i ſynõimis ylyotropiũ pꝰ grecũ ſcri
bit ⁊ expoſuit ꝑ ara.hebeneb elacrab ⁊ ẽ dictu cauda ſcoꝛ-
Elitis apꝺ Dya.vocat̃ melioꝛ ſpẽs ſquãme eris. )( pionis.
Elix ſꝫ Dyaſcoꝛ.eſt tertia ſpecies edere quas ipe ſcribit.
Elixatura apud Pau.ca.de egritudinibꝰ mamillaꝝ ꝓ ſapa
accipit̃:⁊ ſic dꝫ accipi qñ ſine determinatione repitur.
Elkos.g.vlcus elkoſis vlceratio elkea vlcera.
Elmithes.g.lumbꝛici rotundi.
Elmigx lumbꝛicus ⁊c̃.
Elna ſm Macrum enula vulgo.
Elobotron Pli.ypoquiſtis a quibuſdã dicitur malo grana- lib.26.
to immaturo ſimilis ex quo ypoquiſtidos fit ſimilis balau cap.8.
ſtio vt in loco ſuo oſtenditur. pꝰpnm.
Elon Pli.eſt ſpecies ſambuci ſilueſtris vt ifra i ſambuco. lib.24.
Eloſim paritaria Pli.herba vitri. cap.8.
Elpis Dya.multi ſcoꝛiam argenti vocant. lib.22.
Elſinis vel elſinen herba Pau . capi. de dyabete vide an ſit cap.17.
alſinẽ que eſt paritaria. ⁊ lib.27.
Eltica virtus grece attractiua Alexander capi . de ciliaca ex cap.4.
debilitate epatis. Item Oꝛi.idem capitulo de ſinancia. in me°.
Elumaria ſm Dyaſcoꝛidẽ vocatur latine ſpecies illa ſtrigni
que ypnoticus.i.doꝛmitatiuus dicitur.
Elumos durchia Ste.eſt dochõ.i.milium.
Elus gre.tunice oculi exitꝰ ab vlcere q̃ clauus ꝺr̃ ſupꝛa i cla.
Ema grece ſanguis. )( ⁊ infra i pꝛotoſis.
Emathytes ſanguineus lapis cuiꝰ tritura ⁊ ꝯfricatura ſangui
nis coloꝛẽ repꝛeſentat que fluxui cuiqꝫ ſanguinis apta eſt a
quocũqꝫ hoꝛum nomen accepiſſe poteſt.
Emagogũ ſanguis eductiuũ Gal.i li.ꝺ v̊tutibꝰ naturalibꝰ.
Emathciſia grece ſanguinis effuſio ⁊c̃.
Emaſuꝫ ſcripſit Ste . pꝛo pꝛuno.expoſuit eni ingrecũ coci-
mella ⁊ dixit emaſum.ſed arabs dic̃ agnes.
Ematica vl̕ ematita diſſẽteria i q̃ ſolũ ſanguis emittit̃ Pau.
Embaſmata Alexã.ca.de medicis ad fridũ ſtõꝫ.itẽ ꝺ reuma
tiſmo vẽtris ſt̃ iunctiões ſeu ſalſamẽta i qbꝰ moꝛſelli itigũt̃
Embaſma Mulſio capitu.de retentione menſtruoꝛum i fi-
ne vt ſi que dicta ſunt purgationem minus reitegrauerũt
oleis embaſmeis faciemus ⁊c̃.
Emblici ⁊ bellirici apud arabes ĩter mirabolanos nõ cõpu
tantur.⁊ ideo vides ꝙ diuerſa facit capi.Auic.⁊ Ser.⁊ aliꝫ
q̃uis ſil̕is ſint operationis . amblegi arabice dicuntur.
Embꝛoca grece ĩfuſio quam nos fomentum dicimus ĩfuſio
aſperſio embꝛochi.
Embuba arabice ſuctoꝛiũ.ſ.cannula q̃ ſugit̃ aq̃ vl̕ aliꝺ liqui
dũ qꝺ cadit i aurem vt Aui.tertio ca.de aqua i aurem.
Emedia ſtupoꝛ dẽtiũ ex eſu põticoꝝ ꝓueniẽs vl̕ ipotẽtia co
medẽdi ꝑꝑ dentiũ ſtupoꝛẽ.Dy.ca.ꝺ poꝛtulaca.aliꝫ emodia
Emera vel imira grece auroꝛa dies ⁊c̃. )( ⁊ eſt grecum.
Emerocales Dya.aut emerocapleton folia hꝫ ⁊ haſtã ſil̕em
lilio.initio cũ ſe ceperit aperire tũc floꝛes liliꝫ oſtendit:ſed
poſtquã floꝛuerit viridem coloꝛem facit ⁊ bonum odoꝛa-
tum.radix eiꝰ bulbo ſil̕is eſt ⁊ paulo maioꝛ.
Emeros notaui grece oꝛtenſe olus ⁊c̃.
Emeruchе i quinto Aui.deſcriptione trociſcoꝝ andarachu-
ron eſt alacuẽ alba de qua ſupꝛa i achauẽ.
Emeros grece vomitus nauſea.
Emſima grece apꝺ Pau.eſt grauitas tumida palpebꝛarum.
Emfraxis dicit grecus per.m.⁊.x. opilatio ⁊ occluſio poꝛi.
Emicranea eſt doloꝛ medie partis capitis.
Emina dicta eo ꝙ ſit ſextarij medietas.cõtinet auteꝫ ciatos
nouem vt habetur ex textu Alex.ca. de diſſenteria ꝺ lacte

dando.tēptemus ingt ī pꝛis lac dare q̄tuz tres pſſt eē ciati
calefactū ⁊c̄.⁊ iſra.⁊ iteꝝ alterū tantū dabis.aliqb⁹ āt ⁊ ter
tium damus vt itegra impleatur emia ⁊c̄.eſt aūt ſʒ Jſido
rum mēſura ligdoꝝ appendēs libꝛam vnā emina vō ſm
ii530 Aui.⁊ Jo.Sera.eſt ponderās vndecim millia ⁊ quingēta ⁊
tringinta grana oꝛdei ſm q̄ magiſter Campanus reduxit
pondera que ponunt bi duo ad grana.⁊ ipſa eſt ſextaria.xl.
ſed emina romana ē vnciaꝝ.xx.⁊ italica ⁊ egyptiaca ē.xvi.
vnciarum.ſextarium eſt vigeſima pars libꝛe ⁊c̄.
Emionitis aut ſplenion vocauit Dya.folia bʒ ſilia dracōtee
ſed oblonga.radices multe ſūt ei ⁊ tenues nec floꝛē bʒ nec
baſtā nec ſemen.ſaxoſis naſcitur locis guſtu ſtiptica ⁊c̄.
Emitriteus ē febꝛis compoſita ex duabus febꝛibus quaruʒ
vna eſt tertiana.⁊ ymitriteus dicit grecus ab emi quod eſt
ſemis ⁊ triteus tertiana.
Emiuggion grece ſemuncia.ſcribitur emiuggion ſed non le
giť ſic.nā ſemp.g.littera an̄ aliud.g.tranſit in ſonum.n.
Emixeſton grece ſemiſextarius liber de doctrina greca.
Emola aliqn̄ pꝛo armel reperitur aliquando ermolar.
Emoptoicus gre.qui ſanguinē expuit.emoptoiki emoptoici.
Emoptois ſanguinis ſputum.
Emoꝛogia grece fluxus ſanguinis.
Emoꝛoydes egritudo ani a fluxu ſanguinis illius loci.
Empetron Dya.aut facoides naſciť i locis mōtuoſis ⁊ ma
ritimis guſtu ſalſus ē radix eius amara ⁊c̄.
Empima grece ſaniei collectio i pectoꝛe.Caſſius felix.empy
ma vel empuma dicunt greci collectiones ſiue apoſtemata
occulta atq̄ viſu carentia vel abſconſa i altioꝛib⁹ viſceruʒ
partibus nata.nam greci eā catelipſiʒ vocāt ⁊c̄.
Empiotica.g.dn̄t que ſaniē nutrire valēt.idē ibidē.
Empiriſma Alexander ca.de freneſi de cura ei⁹ ē fomētatio
Empyria.g.experientia pꝛudētia exercitatio pitia pꝛudētia.
Emplagia grece paraliſis Pau .ca. de appolina ⁊ emplagia
nō ꝯtingit ſolū apud grecos q̄ vna res multis voceť nomi
nib⁹.ſʒ apd̄ omnes linguas.nā ⁊ paraliſis grecum eſt.
Emplaſtrū ymuaſyon Alex.ca.de parotidibus.
Emplaſtrū ariobarzanū idem ibidem.
Emplaſtrū dyazimia.i.de fermento idē.Jteʒ in antidotario
abēmeſue.Jtem i pꝛatica Democriti ⁊ eſt ibi oꝛigo.
Emplaſtrū dyaſiricum Alexan.capi.de parotidibus.
Emplaſtrum dyamellilotum idem ibidem.
Emplaſtrum dyamenionis quod de cocleis conficitur ideʒ
ca.de paſſionibus narium.
Empneumatoſis grece ventoſitas inflatō ex vento.
Empneuſis aſpiratio ſonus vocis inſpiratio.
Empꝛaticū vocat Pli.q̊ddā mecony gen⁹ infra in mecon.
lib.20. Empſicon grece animal pſicbiania.
cap.19. Empuris Pli.quā nr̄i calcifragā vocant naſciť in maritimis
lib.27. mōtibus i ſaxo quod pꝛopinquus mari fuerit ſalſa eſt.
cap.9. Enanton Dya.folia bʒ paſtinace ſilia floꝛes albos babēs vir
gaʒ groſſaʒ vni⁹ palmi.ſemē andrafraxis ſile.radices ma
ioꝛes ⁊ capita maioꝛa ⁊ rotunda.ſaxoſis naſcitur locis ⁊c̄.
Enantiū vel ynantiū qd̄ meli⁹ dr̄ vt Dya. pꝓpꝛio ca.igt:flos
eſt vitis agreſtis q̄ labꝛuſca dr̄: q̄ cū iceperit floꝛere colli
gendi ſunt floꝛes ipſi ⁊ ſiccādi ⁊ in teſta reponendi.i ſiria ⁊
in cicilia melioꝛ naſcitur ⁊ phenicia ⁊c̄ . ab inos quod ē vi
nū grece ⁊ antos quod eſt flos melius inantū dr̄.Plinius
lib 12. enantiū flos eſt vitis agreſtis q̄ labꝛuſca dr̄.Jtem alibi.oe
cap.29. nantū vitis labꝛuſce vua colligitur cū floꝛe cū optime olet
ſiccatur in vmbꝛa ſub ſtrato linteo pꝛecipua ex paroponia
ſecunda ab antbiochia atq̄ laodicea ſyrie tertia ex monti
bus medicis.bec vtilioꝛ medicine . quidam omnibus pꝛe
ferunt eaʒ que in Cypꝛo naſcitur.nam que i Affrica fit me
dicis tantum pertinet:vocaturq̄ maſſatis ⁊c̄.
Encatiſma grece ſeſſio ſic vocamus decoctionē aliquam i
qua ſedetur pꝛopter egritudines renum inteſtinoꝝ veſice
ani mr̄icis ⁊ ceteroꝝ membꝛoꝛum inferioꝛum.Caſſius fe
lix ca.ď veſice cauſis ſeſſiōes q̄s greci enkatiſmata vocāt a
katime greco quod eſt ſedeo.inde catbedra per .k. melius
ſcribitur.i.ſedile.
Encantis.g.Demo.ē caro ſuperflua i āgulo maioꝛe oculi coꝛ
pulenta in pꝛatica Pauli encbatiſma ſcribitur.
Enkaraxis grece inciſio caraxatio.
Enkauſeos grece aduſtio.Caſſius fe.
Enkel grece anguilla.
Encbema Caſſius fel.ſic vocant greci emplaſtra que recenti
bus ⁊ cruentis pꝛotinus imponuntur vulneribus:eo q̄ ex
pinguibus medicaminibus conſtat ſic dicuntur ⁊c̄.
Encbiatiſmo grece infuſio aſperſio reperitur in libꝛis anti
quis egmatizate equimatiſmus.
Encbliſma gre.Caſſi⁹ fe.ca.de doloꝛe dētiū iſuſio.i naribus
Encolpiſmus gre.Caſſi⁹ fe.ca.ď recadēte i matricē.iiectio in
matrice.encolpizare medicamē i matricē inycere q̄ſi iſi
nuare.i.ſucuʒ immittere.nā colpos grece ſinus encolpizo.
Encbriſta greci vocant ligda que liniunť.Coꝛ.cel.
Encbiſa interdum pꝛo ancbuſa inuenitur de qua ſupꝛa.
Endeb vſtum Ste.pꝛo ere vſto ſcripſit.
Endiatbecon vocant greci vlcus oculi longo tēpoꝛe tarduʒ
ſuppoſitionib⁹ ac linimētis variatū vt aut nunq̄ i cicatri
ceʒ veniat:aut pꝓpe ſi non reſoluatur ad pꝛiſtinam veniat
magnitudinem ⁊c̄.Demo.
Endiuia nomen latinum eſt poſt grecū intuba.arabes etiā
poſt grecuʒ būdebe dicit.banc dicunt eſſe domeſticā ⁊ ſil
ueſtrem ⁊ domeſticā duas babere ſpēs. ſilueſtrem vō Aui.
vocat taraxacon imitando grecuʒ.qui dicit troxima qd̄ ſer
uatum fuit in tertio Almanſoꝛis vbi troxima ſcribitur apd̄
Dya.ſeris vocatur que in ſpecies diuiditur vt iſra in ſe. gre
cus entibion ſcribit ⁊ indiuion legit.cicoꝛion eſt ſpecies ei⁹
Stepbanus kicorion bendeba ituba.idem infra i ſeris di
ſtingueť bec ſm Dya.⁊ infra intuba.
Eneafilon Pli.longa folia nouena bʒ cauſtice nature iponiť lib.27.
lana circumdata ne vrat latius continuo puſtulas excitat. cap.9.
Enema pꝛopꝛie vocatur decoctio que per cliſtere mittitur.
Enbemon grece Demo.fri cobercentis curatio.
Enfiſena Demo.eſt inquit inflatio facile cedens impꝛeſſioni
vndiq̄ alba differēs ab ypoſfragmate:eo q̄ alba oculoꝛum
extantioꝛa a circulo pupille videntur ex ſuperficie pꝛime
tunice velut ſcabꝛa exurgens:quam nos puſtulam dicere
poterimus et cetera.
Enfraticia dicit Oꝛiba.vocari que facile coꝛꝛumpunť i cibis
Enfraſis gre.opilatio maxime que ex coartatione.ſed enfra
xis dicit grecus.
Enfratica interdum vocantur exopilantia vt apud Dyaſco.
ca.de aſparago et cetera.
Engedanum pꝛo anuidem ſcripſit Stepbanus. quod eſt ſil
fium ſupꝛa in an.
Engere idem quod vngire que eſt vrtica ⁊c̄.
Enidi Pau . capitulo de ydropiſi ⁊ eſt medicina ydragoga.
Enimon ſic veteres vocabant apocruſticum medicamen
Demolte.et cetera.
Eniugum in pꝛatica Alie.exponitur lignū aloes ⁊c̄.
Enipnion gre.fantaſma viſio inſopniū emipnos ſemiſopn⁹.
Enkardia grece viſcera pꝛecoꝛdia.
Enkefalos gre.medula capitis.⁊ ēt enkefalos ceruicē vocāt.
Enkilia inteſtina omnia.bec omnia vbi.n.pꝛecedit.k. per.g.
greci ſcribunt quod ſequente .k. ſonum littere n.aſſūmit
in pꝛolatione.
Enrinon vel inrinon grece capitis purgatoꝛium quod per
nares mittitur vt Alexander capitulo ď cepbalea de caput
purgys.et dicitur a rinon quod eſt naris.

Entalõ ƀʒ ·Pli.vocaẗ a gbuſdã dapbnoydes:ꝺ q̃ ſupꝛa ĩ da.
Entaticũ medicamen libidinis coitus ꝓuocatiuũ.
Entanicos ſcribũt.g.ꝓferũt tamẽ endanicos.nã qñcũqʒ n.
littera añcedit.t.illud.t.accipit ſonũ.d.nr̃i.ẽ ferrũ indũ qꝺ
indanicum dicimus.
Enteatiſtos ƀʒ ·Pau.appellãt pꝛopꝛie malancolicos quoſdã
q videnẗ aliquib⁹ maioꝛib⁹ reſpici v̄tutib⁹ ⁊ p̄dicere futu/
ra:queãdmodũ diuinãtes ⁊c̃.liber de doctrina greca enthe
aſmos ſpẽs melancolie.entiſiaſticus ipſam patiens.
Enthelechia ſcribit grecus ſed endelechia pꝛofert:⁊ eſt abſo
lata perfectio vel foꝛma.
Entera grece iteſtina exta ide enderocellitus cuius iteſtina
i oſeũ deſcendũt:q herniosus:dr̃ ⁊ diſſenteria ⁊ lienteria.
Enterion apud Dya.a multis vocatur ferula.
Enula vocatur elna ⁊ elemũqʒ dr̃ a medicis.Macer.enula
quã vulgus elnã vocat elemũqʒ dr̃ a medicis ⁊c̃. ƀʒ Dya.
lib.22. Enzimos grece fermentatus. )( elemũ vocat vt ſupꝛa.
cap.21. Enocbilõ ·Pli.plãta quã qdã anchuſaʒ vocãt.alij archeluõ.
in p̄n° alij nocbili.alij creſiã.multi emicuſam ꝑuo fructice floꝛe
purpureo aſꝑis folijs ⁊ ramis radice meſſibus ſanguinea
cetero nigra i ſabuloſis naſcens ⁊c̃.anchuſe ſpecies eſt.
Epactis Dya.aut eleboꝝ fructex ẽ maioꝛ folia miuta bʒ⁊c̃.
Epafares greci vocant ſcꝺaʒ detractionẽ ſanguinis.Caſſius
fe.ca.de igne ſacro quod eſt eriſipila.
Epatica vocaẗ plãta naſcẽs ſuꝑ lapides i fluibus ſemꝑ madi
dos ſuper extẽſa lapidibus vt coꝛrige.apud Dya.licena vo
catur.ara.vero azezalſacher.
Epaumaſticus.g ſpecies ſinochi ſemper decreſcens.
Epi.g.pꝛepoſitio ſignificat aduerſum vel aduerſus apud cis
contra ſupꝛa ſub ſuper erga in pꝛo ƀm adiũcta.
Epialtes dicunt greci nos effialtes incubus.
Epicactl ab alijs eleboꝛine vocaẗ plãta q̃dã ꝑua exiguis fo/
lib.27. Epicauma.g.vocatur a ·Pau.quarta ſpecies )( lijs ·Pli.
cap.9. vlceꝝ coꝛnee oculi eaꝝ quas deſcribit vt ſupꝛa in botrion
Idem Demo.vt infra in vlcera eſt eius expoſitio vſtura.
lib.27. Epidimia.g.ſuperadueniens.nã epidimon aduena ⁊ videẗ
cap.9. eſſe genus ad pandinon ⁊ peſtilentiam de quibus infra.
Epifoꝛa.g.ſuperſfuſio reumatis deſcendentis ad oculos vt
·Pau.pꝛopꝛio ca.item Ori.magnis inquit ex vꝛgentibus
epifoꝛis.i.inflationibus cum doloꝛibus ⁊c̃.
Epigoʒotũ.Alex.ca.de pleureſi.i.amentũ vel cingulũ.ſ.mẽ/
bꝛanũ qꝺ circũdat latera in quo fit vera pleureſis ⁊c̃.
Epikrides li.de doctrina greca eſt lactuca agreſtis.
Epilata.g.medicine laxatiue per os ſumpte vt Alex.ca.de
ſplene.nunc ergo dicendum ⁊c̃.ſunt maxime leues vt ideʒ
infra de epilatibus illa ergo danda ⁊c̃.
Epilẽſia mõb⁹caduc⁹.eo ꝙ cadat patiẽs cũ ea capiẗ.pedicõ
a pueris qb⁹ facili⁹ ⁊ ſepi⁹ accidit.naʒ pedia grece puer.co/
mitialis moꝛb⁹ eẽ dicebaẗ:eo ꝙ ſi aliqs hoc moꝛbo in co/
mitijs foꝛte caderet agẽdis abſoluebãtur comitia ⁊ ad aliã
diẽ trãſferebãtur ex augurio.comitia vero dicebaẗ ꝯuent⁹
vniuerſi populi kl'is ianuarij Rome in campo martio ad
magr̃atus creãdos.hic ſacer moꝛb⁹ etiã vocabaẗ:eo ꝙ ꝑtẽ
coꝛpis poſſidebat in qua aiaʒ habitare dicebãt.diciẗ ⁊ lu/
natic⁹ moꝛb⁹:eo ꝙ ƀʒ motũ lune cõmoueri videẗ.epilipſia
dicit grec⁹.Alex.epilẽſia inqt vocaẗ qꝛ obtinet ⁊ tenet oẽʒ
ſenſibilitatẽ captiuã.vocant alij eã yeronoxon.i.ſacrã paſ/
ſionẽ:eo ꝙ ſacerdotalis honoꝛis poſſideat tẽplũ.i.cerebꝛũ
in quo anima habitat.alij vero eracliam vocãt:eo ꝙ foꝛtis
ſit ⁊ non facile elidatur ipſa paſſio ⁊c̃.hoc moꝛbo dicunt
Herculem captum fuiſſe.⁊ foꝛte ob hoc eraclia dicitur.
Epimediũ Dya.ſiue vt latini vinecta haſtã hʒ ñ maioꝛẽ ede
re ſileʒ ⁊ folia.v.aut.vi.carẽs floꝛe.radix ẽ illi tenera ⁊ ni/
lib.27. gra cũ odoꝛe graui ⁊ guſtu fatuo.naſciẗ locl hũidiſ ⁊c̃.·Pli.
cap.9. Epimediõ caul' ẽ nõ magn⁹ edere folijs denis atqʒ duodẽis
nũqʒ floꝛẽs radice tẽui nigra graui odoꝛe:naſciẗ hũidis ⁊c̃. ·Plini°.
Epimelida Dya.ca.qꝺ incipit meſpila eſt inquit ⁊ alia que in lib.27.
Hiſpania naſciẗ epimelidã vocãt ſemẽ rotunduʒ hñs hoc caplo.9.
aptũ eſt ad comedẽdũ ⁊ eſt ſtipticũ ⁊ tarde matureſcit ⁊c̃.
yſi.pomelida ſoꝛbo ſilis mediocris arboꝛ ⁊ floꝛe cãdido di
cta ꝙ dulcis ſit eius fructus ⁊ acuto ſapoꝛe mixtus ⁊c̃.
Epimedium dicit vocari ·Pli.quãdam ſpeciem ſcille que co/ lib.19.
meditur non eſt epimedium vt infra in ſci. cap.5.
Epinictida ẽ egritudo.g.ſic vocata q̃ dr̃ ara.ſire qꝺ in ca.de v̄lus ſi.
coꝛiãdro ex ꝯcoꝛdia Dy.⁊ Ser.claret.·Pli.epictide inqt pu lib.20
ſtule ſũt q̃ ꝺ nocte magl oꝛiũẗ.Coꝛ.cel.peſſima coloꝛe ſub/ cap.6.
liuida vl' nigra vl' alba circa quã vehemẽter iflatio eſt ⁊ cũ in p̄n°
apta ẽ appet itus vlcerata mucoſa cũ doloꝛe igẽti magnitu
dinẽ fabe nõ excedit:qꝛ noctu oꝛiẗ ſic a grecis vocaẗ ⁊c̃.
Epio apud Dya.vocatur ſpecies filicis vna ⁊c̃.
Epipatis Ste.eſt ſiſambetis.
Epiplis grece omentum membꝛanum mappa ventris.
Epilon Alex.ca.de ydropiſi timpanite ⁊ aſclite.
Epiplocelon ſupꝛa in dendecelon.
Epiplocen Demo.cap.de obtalmia cõplõ ꝯriaꝝ paſſionũ ſic
Epiranis.g.aſperſio infuſio immiſſio. )( a.g.dicitur.
Epiſemaſias.g.Caſ.fe.ca.de tertiana nota acceſſiões febꝛiũ.
Epiſpaſtica grece exponitur a Dya.in ca.de pꝛopoleos addu
ctoꝛia.item in ca.de ſynapi epiſpaſtica cõpꝛehendit et adu/
nat.Coꝛ.cel.que extrahunt epiſpaſtica dicunt.
Epiteſma grece inſtite vite linteoli faſcie.
Epitheſis ſuperpoſitio Demoſtenes ⁊c̃.
Epithetes grece ſtellio kakurgos ypokritum.
Epiteron medicamen ·Pau.capi.de cephalea ⁊ emigranea
quoddam medicamen.
Epythyma grece ſuppoſitio emplaſtrũ molle vel aquoſum
Caſ.fe.epythyma dicũt greci medicamẽtũ qꝺ ſtomacho ⁊
p̄coꝛdijs ſimul ⁊ vẽtri ſupponiẗ cũ fuerit pãno intinctũ.
Epythyma enodis Alex.ca.de cerotl ⁊ epythymatib⁹ ad du
Epythyma dyamellilotũ yeraticon ibidẽ. )( ritiẽ ſtõi.
Epythyma apolofonõ Alex.capi.de epythymatib⁹ epatis.
Epythyma tonoticon cuius expoſitio eſt debilitatem con/
foꝛtãs epatis.Alex.ca.de atonia epatis.
Epythyma elidion.Alex.ca.de reumate ventris.
Epythyma dyamãtis ibidem.
Epythymata ifraſcripta reqruntẗ in pꝛactica.·Paulus in ca.
de colica ⁊ nõ ſunt ibi ſʒ in locis ſubſcriptis ⁊ ſunt q̃ttuoꝛ.
Epythyma dyaſpermaton in antidotario Ori.
Epythyma dyaſinicon ibidem.
Epythyma dyamellilotum in antidotario vniuerſali.
Epythyma polliarchion ibidem.
Epythyma apolofonum Alex.ca.de cataplaſmatibus ⁊ epy
thymatibus ad flegmonẽ ⁊ enfraſim ⁊ ſchliriosim epatis.
Epythyma enodis ibidẽ. Epythyma Hal.ibidẽ.
Epythyma ypotirion idem Alex.de ſplene.
Epythyma dyaſpermaton ad idem ibidem.
Epythyma bardon idem Alex.ca.de faſtidio.
Epythyma exhaidis idẽ ibidẽ. Epythyma enodẽ ibidẽ.
Epythyma enodis aliud ibidẽ.ca.de cataplaſmatibus.
Epythymũ eo ꝙ ſupꝛa thimũ naſciẗ.Dya.flos ẽ thimi ſilis
timbꝛe.ſunt capitella leuia ⁊ rotunda caudã hñtia ⁊c̃.·Pli. lib.26.
epythymon q eſt flos ethimo ſatureie ſilis.dr̃a ꝙ hic her/ cap.8.
baceus eſt alteri⁹ thimi albus.qdã ypopheon vocãt.⁊ ifra. añ me^m.
quidã aliter epythymũ tradũt ſine radice naſci tenui ſili/
tudine palleoli rubens ſiccari in vmbꝛa ⁊c̃.arabes afithy/
mon dicũt poſt grecũ.f.litterã ꝓ.p.qua carent ponentes.
Eplilides ſupꝛa in ampelos agria.
Epliſtolatia vocatur paſtinaca infra in paſtinaca.
Epolib⁹ ẽ radix cardi ſilueſtris vt Alc.ca.ꝺ cura nefreticoꝝ.
Epops grece vpupa.

Eptafilon plāta ſeptē folia hñs ſilīa pentafilo.duas hꝫ ſpēs.
vna radicem tenuem ramoſā.altera groſſā itus ruffā.folia
ſemipiloſa.flos vtriuſqꝫ auroſus.quidā toꝛmentillā vocāt.
Eptapleurō eiꝰ iterp̄tatio ē ſeptē coſtaꝝ ē plātago maioꝛ vt
Epton apud Dya.eſt tertia ſpēs )( Dya.ca.ō arnogloſa.
calcāti eaꝝ quas deſcribit vt ſupꝛa in calcāto.
Epulētū medicam̄.i.cicatricē iducēs.vt Theo.pri.ca.ō ptiſi.
lib.26. Egſeton Pli.hypuris a.g.dicta in pꝛatis naſcēs a nobis vitu
cap.13. pata.eſt aūt puluis terre dicta egne ſete ſilīs.grecoꝝ varia
in pnº. circa hāc opinio.alij pini folijs ſilēz nigricātē eodē noīe ap
pellāt.alij ypurin.alij ephediō.alij nabaſiz vocāt. tradunt
ꝙ iuxta arboꝛes naſci ⁊ ſcādētē eas ōpēdere comis iūceis
mltis nigris vt equoꝝ cauda geniculatis ramulis folia ha
bere pauca tenuia exigua ſemē rotūdū ſilē coꝛiādro radice
lignoſa naſci i arbuſtis maxīe ⁊c̄.⁊ ifra.faciūt ⁊ aliā ypuriz
bꝛeuioꝛibꝰ ⁊ mollioꝛibꝰ comis cādidoꝛibꝰ ⁊c̄.
Plinius Era.grece lolium zizania.
lib.18. Eraclea h̄ nomē attributū mltis plātl fuit:eo ꝙ mltas Her
cap.17. culi attribuerūt antiq.nā eraclea ab Hercule dr̄.⁊ cū.h.dꝫ
añ meᵐ. ſcribi.Dya.eracleā qͥdaꝫ ſpēz abrotani quā feminā dīc eē
vocat.Itē pitariā a qbuſdā ſic vocari dīc ca.ō alſine. Itez
aliā quā mecō afrodis vocat.Itē aliā q̄ ſideritis dr̄.Theo.
Priſ.li.ō ſimplici medicia.Eracliō ingt ꝙ alij abrotanum
Eraclepa liber antiquꝰ ō ſimplici medicia ē q̄ lati )( dicūt ⁊c̄
ne ferraria nigra vocat̄ ⁊c̄. ⁊ eſt quā moderni centrū galli
⁊ gallitricum ſilueſtre dicunt.
Eracon Pli.herba ferulacea ē duoꝛū palmoꝝ altitudine oꝛi
gano ſilīs floꝛe bullis aureis ⁊c̄.
Eradiō apō Dya.vocat̄ aliqñ miliū ſolis ca.ō litoſpermō.
Eradiotica apō Dya.repit̄ vocari p̄ma ſpēs oꝛigani ex his
q̄s ipē ōſcribit.verū puto ꝙ eracliotica ōbeat eē ſcriptū ⁊c̄
Erātemides dr̄ ab aliqbus camomilla ſm̄ Dya.
Erbatuꝝ dīc Cōſtātius ꝙ ē artanita.ſꝫ ō artanita ſupꝛa i ar.
Erbum latini quod greci oꝛbum dicunt.
Ercinos Dya.naſcit̄ in fluminibꝰ ⁊ circa puteū folia hñs oꝛi
mo ſilīa oblōga ⁊ diuerſa ⁊ i ſūmo haſtas.v.aut.vi.longas
duobus palmis ⁊ floꝛes albos ſemē nigrū miutū ⁊ duꝝ fo
Erebinthos grece cicer. )( lia eius ſucco ſūt plēa ⁊c̄.
Erecini coꝛticū Pau.ca.de caſu vmblici.
Ereos apō viaticū amoꝛ q ereos dr̄ ſpēs ē melīe ex cupidie
p̄ueniēs dcā ab ero.i.nobili:eo ꝙ nobilibꝰ magis accidat
pp̄ diuitiarū ⁊ otij affluētiā.⁊ infra in ero.grecum tamē eſt
Ereſton vocat̄ intuba infra intuba.
Ericē Dya.dīc Theofraſtus eē libanotidam ⁊ in thratia na
ſcitur ca.de libāotida q̄ ē roſmari.infra in li.
Ericis carpos Ale.ca.ō cura tenaſmōis vr̄ athel apō Se. vi
de.s̄.ibi Pau.ēt ca.ō exitu ani.i ātiqs v̄o ſynōimis iueni eri
Ericiꝰ aliꝰ marinꝰ alius terrenꝰ ambo i ſpinis )( ce.i.tamarix
ſilēs.grece chinus vocatur vterque.
Ericeō Pli.g.vocāt fructicē ñ multuꝫ ab ylice differentem
lib.24. coloꝛe roſmarini ⁊ pene folio ⁊c̄.
cap.9. Erifitiū Dy.ē herba q̄ i ſūmis mōtibus iuenit̄ folia hꝫ ſilīa
in meº. apio ⁊ tirſūz oblōgū hñs i ſūmitate ſua violaceū floꝛē itrin
ſecꝰ retinētē ſemē:radicē v̄o maioꝛē ⁊ vaſtā i modū cepe te
nuē ininitio c̄c̄ ſe radiclas emittēs nigro cōtice clauſas ⁊c̄.
Erifiō ſꝫ Dya.vocat̄ abſinthiū marinū vt ſupꝛa i abſinthio
Erifion ēt liber antiquꝰ ō ſimplici medicia.Itali ingt rutaꝫ
dicūt naſcit̄ i gallia i mōte ſiractis figurā hꝫ apij floꝛē pur
pureū ſilēz naſturtio ſeptē radicibꝰ totidēqꝫ ramulis aſpis
minutiſqꝫ oī floꝛēs tēpoꝛe:ipa āt patula hūo ſemē hꝫ tanqꝫ
Erigerō Pli.agreſtis q̄ a nr̄is vocat̄ ſenection herba )( faba
ē triſargini ſpē ⁊ cū mollitia cauliculis ſubꝛubeis.naſcit̄ in
lib.25. tegulis ⁊ in muris.h̄ nomē greci dederūt qꝛ vere caneſcit
cap.11. caput eiꝰ nūeroſa diuidit̄ lanugine q̄lis ē ſpine iter diuiſu
v̄ſus fi. ras exeūte q̄re Hal,eā xhuſeā Callimacꝰ achantidā appel
lat.alij papiū nec deiñ grecis ō ea ɔſtat.alij eruce folijs eē
dixerūt.alij roboꝛis mioꝛa multū radice alij ſupuacua ⁊c̄.
⁊ ifra.nec ōfuere q alterū genꝰ fecerūt.nec q̄le eēt ōmōſtra
uerūt ⁊c̄.moderni hāc cardū bñdictū vocāt.Dya. v̄o ſeduz
ō q̄ ifra in ſe.yſido.v̄o erigonos ſic a grecis dr̄ ꝙ vere p̄mo
ſeneſcat vnde ⁊ latini ſenectionem vocāt.naſcitur per ma
cerias ⁊c̄.ongeron gre.Senex Ste.irigeron eſt adrion.
Erinaciꝰ ſꝫ Pli.ē eritiꝰ terrenꝰ poꝛcꝰ v̄o ſpinoſus vocat̄ hy
Erine Pau.capi.de arthetica. (ſtricus.
Eris Pau.ca.de ruptura inguinum. Plinius
Eriſceptron Dya.ca.de ierobotano a Pithagoꝛa ſic vocatur lib.24.
herbena ⁊ etiā cyperus a quibuſdā eriſceptron vocatur. cap.16.
Eriſmon Dya.quā alij erucā goꝛgonā dicūt.naſcit̄ iter ciui v̄ſus fi.
tates ⁊ in muris ⁊ in oꝛtis.folia hꝫ eruce agreſti ſilīa ⁊ v̄ga
eiꝰ ſilīs eſt eruce in ſūmitate floꝛē mellinū hñs cū lāmis in
lōgitudine poꝛrectis in quibꝰ eſt ſemē ſilē cardamo igneū
guſtu atqꝫ ex parte grauabile ⁊c̄.apud Sera.hudheregi vo
catur.Pau.hāc inter medicinas ad lapidem cōmendatas
adnumerat.Plinius vero ſiſamo ſimillimā dicit. lib.18.
Eriſipila grece ē ap̄a ex cola rubea qō ⁊ ignis ſacer dr̄.Caſſiꝰ cap.10.
fe.ignis ſacer ab iuadendo a grecis eriſipilas dr̄ ⁊c̄.ſꝫ grecꝰ lib.22.
Eriſipilatoides flegmō Alex.ca.de ap̄a )( eriſipelas dicit. cap.25.
tibꝰ auris de q̄ ifra.colericuꝫ ap̄a eſt ex ſanguine colerico.
Eritrias terra caplo de vulua Pau.eſt gieritras de qua ifra
in gi.⁊ eſt expoſitio rubea terra.
Eritris apud Dyaſcoꝛidē capitulo de lepida que eſt ſquāma
eſt melioꝛ ſpecies ſquāme eris ⁊ eſt dictu rubea.
Erithꝛodanū exponit̄ ab Alex.capi.de potionibꝰ ad epar ꝙ
eſt rubea tinctoꝝ Dya.etiā ca.de rubea dicit ꝙ erithꝛoda
nū dicūt.aliud aūt ca.iuenit̄ apud Dya.qō ſic hꝫ.eritroda
nū ramulos hꝫ tenues ⁊ q̄ſi nodoſos.folia extēſa valde itel
ligo rigida ⁊c̄.videt̄ etiā rubea Pli.eritron quā aliq eritro lib.24.
danū vocāt nos v̄o rubeā q̄ tingunt̄ lane ⁊ pelles ⁊c̄.grecꝰ cap.11.
v̄o eritridanō dicit.nā eritros rubeꝰ cochinꝰ feniceꝰ rubicū i meº
dus exponit̄.de rubea v̄o ifra in ſuo loco.eritrodanū in v̄o.
Dya.aut teſtriō vocāt plūmi radix eſt illi ificiēs.duo ſūt eiꝰ
gñā.vnū genꝰ agreſte ⁊ alteꝝ ſeminatū ſic Rauēne Italie
fit.locis cultis ſemiat̄.nā ⁊ in vijs ſpōte naſcit̄ haſte ſūt illi
q̄dre ⁊ lōge ⁊ aſpe ſic aperine:ſꝫ foꝛtioꝛes ⁊ lōgioꝛes folia
hñtes iter nodos ipſos folia hꝫ ſic haſter.i.ſtelle i giro poſi
ta.ſemē eiꝰ rotūdū ē ⁊ p̊ viride ⁊ poſtea ruffū ⁊ cū mutaue
rit nigreſcit.radix eius lōga eſt tenuis ⁊ ruffa ⁊c̄.eſt rubea
Erithinon gre.piſcis dictus rubeus ⁊c̄. (tinctoꝝ ⁊c̄.
Erix apud Dya.vocatur ſpecies edere que ſemine caret fo
lia minuta habens ⁊ anguloſa ſupꝛa in edera ⁊c̄.
Ermezaſis grece mercurialis ab hermete qui eſt mercuriꝰ.
Ermela iterdū r̄pit̄ alñ armola ⁊ hiſara ⁊ velaſa ⁊ ē hermel.
Ernia vocat̄ tumoꝛ iteſtinoꝝ q i oſſeū appet ex deſcēſu iteſti
Eroa plāta q̄ reſeda vocat̄ de q̄ ifra. )( noꝝ vl alteriꝰ rei.
Eron gre.adamas lapis.
Eros gre.amoꝛ cupido grauis cura.
Eroticos amatoꝛius cupidinarius.
Erpeſeſtiomenꝰ a greco q̄ſi repēs comedēdo.nā erpeta repti
lia ſerpētia que ſerpūt eſtiomenos grece.i.comeſſus eſus.
Erpeta i libꝛis antiqs de greco p̄ ipetigine maxime ſpigine
Erpellatos grece ignis ſacer ſerpigo. (ponit̄ ⁊c̄.
Erpillū grece ſerpillū Step.erpillon nemaniū grecum per
arabicum ⁊ bene in hoc eſt erroꝛ apud Aui.vbi exponitur
nemen.i.ſiſimbꝛium vt infra patebit.
Eruca a Dya.⁊ Pli.dōeſtica ⁊ ſilueſtris aſſerit̄ Pli.in ɔdiē lib.20.
dis obſonijs.i.ſalſamētis i qbꝰ carnes ⁊ piſces itigunt̄ tāta cap.13.
ſuauitas eis eſt vt greci heuzomō appellauerit ⁊ cete.euzo in pnº.
miū vocari reperi in q̄pluribꝰ locis.arabice v̄o iergir dr̄.
Eruca grogona apud Dya.vocatur gre.ereſimon vt ſupꝛa in
alio exemplari goꝛoginam reperij.

Erugo eris Dya. alia ē raſitia alia granata apō auri foſſores alia vmiculoſa ob ſilitudinē forme cui⁹ alia ē ꝯfectibil' alia foſſibil' ⁊c. docēs modos opatiōis ei⁹ hec ē q̄ viride eris vocat̄ arabice vo ziniar. dr̄nt aūt a floꝛe eris vt pꝫ p Aui. q diuerſa facit ca. ⁊ p Ser. vt etiā patebit ifra in. ſ. littera.

lib. 20. cap. 7. Eſapō ſm Pli. vocat̄ q̄dā ſpēs lactuce agreſtis vt ifra i la.

Es vſtum nominant latini greco nomine coꝛrupto calcuce cawmenon dicentes de quo in cal.

Eſbꝛiū in aliqb⁹ antidotis antiqs reperit̄ ⁊ exponūt ſaluiaꝫ.

Eſcara grecū ē q̄d adurit̄ ō mēbꝛo p cauteriū. Caſſi⁹ felix ſcara. i. cruſtula. grec⁹ ſkara dic̄ ⁊ eſkara vnū p. k. ⁊ aliud p. X.

Eſkotomenos grece tenebꝛoſus.

lib. 22. cap. 22. p⁹ me^m. Eſſion Pli. lati⁹ ē apio in aq̄ naſcēs pigui⁹ nigriuſq3 copioſū ſemie ſapoꝛe naſtrucy ⁊c. vtutes vt ſenectiōi ſcribit q̄re vi deꝛ ipꝫ niſi q2 nō eſt lati⁹ in folio apio in plāta tn̄ eſt lati⁹.

Eſpaſtica medicina grece dicitur que extrahit ⁊ non repꝛimit. Oꝛiba. libꝛo pꝛimo de ceffalea.

Eſpidagum apud Aliabbatē eſt gipſum ſed eſpidagum plūbi eſt ceruſa. ſed aſſidegi dicunt arabes.

Eſtbio grece comedo. Eſtiomen⁹ mādncās vlc⁹.

Eſula ſpēs eſt lacticinoꝝ ſꝫ nō eſt de ſeptē ſpēb⁹ titimaloꝝ q̄ a Dya. deſcribunt̄. ipſa eſt q̄ arabice dr̄ xebzā vt pꝫ p ꝯcoꝛdiā Aui. i ca. ō xebzā. ⁊ Ser. cū Dya. ca. q̄d icipit penax aut ōma' ſilis ē cipariſſo titimallo cui⁹ folia ſat' ſilia folijs pini. ꝯcoꝛdat cū vſu q aſſueuit dici. Eſula lacteſcit ſine lacte liari creſcit eo q̄ videt̄ h̄re ſilitudinē cū linaria ⁊ h̄ eſt va eſula.

Ethaleidos gre. fuligo pēdēs trabib⁹ ⁊ parietib⁹ ex fūo fcā.

Ethaleidos kapnu. i. fuligo fumi.

Ethea vel ethya grece mergus auis ⁊c.

Ethereoſtalmia Demo. ē alteri⁹ oculi ab altero dr̄ſis coloꝛ.

Etherogeneū diuerſaꝝ nāꝝ homogeneū vero vni⁹ nature.

Ethereocrania grece Caſſi⁹ fe. eſt doloꝛ capitis diſpar tpib⁹ puta q̄n in altero tēpoꝝ. ſ. dextro vel ſiniſtro foꝛtioꝛ fuerit.

Ethica febꝛis vel ab ethiſmos q̄d eſt ꝯſuetudo vel ab ectetikos q̄d e tabefactus ſed potius pꝛimum credo.

Ethidum apud Pau. nomen eſt ponderis.

Ethiopis radix folia hꝫ flōmo ſilia magna ⁊ multa irſuta ad radicē caule q̄drāgulū ſcabꝛū ſileꝫ larctio multis ꝯcauum ſemē beruo ſile cādidū geminū radices numeroſas longaſ plenas molles gluctinoſas guſtum ſiccātia creſcuntq3 vt coꝛnua poſſint videri preterea in ethyopia naſcit̄ ⁊ in ida monte troadis ⁊ in meſſenia colliguntur autūno ⁊ ſiccant̄ in ſole aliquot diebus ne ſiccum ſentiant ⁊c. Pli.

lib. 27. cap. 4. in pn̄. Ethyopis Dya. folia hꝫ ſilia flōmo aſpera ⁊ ſpiſſa circa fundū radicis haſta q̄dra ⁊ aſpera ſilis melitē aut arcio ramulos multos habet. ſemē ſicut herbū vnū ⁊ duos folliculos radices ex vna multas diuiſas ⁊ lōgas ⁊ groſſas guſtu gluctinoſas que ſi ſic cocte fuerint ⁊ nigre ⁊ dure euadent coꝛnibus ſiles multum naſcitur in meſſenia ⁊c.

lib. 25. cap. 9. in pn̄. Ethios Pli. vtriuſq3 granie pulegio ſilis folijs coꝛonata. itē altera q̄ lanugine diſtinguit̄ ſpinoſa cui ⁊ capitella vipere ſilia ſunt. q̄dā ethion pſonatiua vocāt culus folio nullum eſt latius grandes lapas ferens ⁊c. hec eſt bardana.

Etropus vel etropis Pau. eſt paſſio palpebꝛe aut pꝛopter cicatricem aut pꝛopter excreſcentem carneꝫ conuerſio. ſ. inuerſatio. nam tropos grece conuerſio.

Eu ē aduerbiū grecū ſignificat bn̄ recte pure ꝯponit̄ multimode ⁊ ſignificat vt bon⁹ bōa bonū: nō aūt pferūt greci vt nos ſꝫ vt ſit. u. ꝯſonās ac ſi aliqs pferat eue vl eua ablata vltima vocali. ita nāq3 retiet vocē ꝯſonāt' i fine ſyllabe q̄ m' ti ex ipſis pferūt ef vt efcbariſtia a q̄ ifraſcripta cōponunt̄.

Euanadotum vinum Alex. ca. de collirica paſſione bene nutribile ab eu q̄d eſt bene ⁊ anadoſis redditio.

Eukimia bona habitudo. i. bene humoꝛata.

Eukimos Caſ. fe. bon⁹ humoꝛ. Eucraſia ꝯplo bona.

Eucriſta vocātur grece liquida que illiniuntur quale eſt q̄d fit ad vlcera purgāda ⁊ implenda. Coꝛ. cel.

Eudon dicūt greci venā cubiti inferioꝛeꝫ que flōmatur quā nos baſilicā dicimus Oꝛiba. ca. de venis que flōmātur.

Euentat. i. aperit reſoluit.

Euexa grece bona habitudo culus contrariuꝫ eſt kachexia.

Eufiſtides ara. apud Aui. eſt ypoquiſtidos.

Eufaricon Ste. eſt ypericon.

Eufoꝛbiū grece gumi notū. ⁊ videt̄ ſonare apud grecos bonū foꝛmidari. nā dicūt Eufoꝛnion ⁊ foꝛios grece eſt timoꝛ q̄ſi bonū ſit ipꝫ timere ppter ſui violētiā. Dya. eufoꝛbiū arboꝛ eſt ſilis ferule albe naſcit̄ in mauritana ceſarieſi q̄ arboꝛ plurimū lachꝛymū facit viſcoſuꝫ q̄d lachꝛymū multi colligūt ſic p viſcitudine. pmo arboꝛi pellē veruecinā illigāt ⁊ ſic de lōge aſtilib⁹ iaculātur in radicē ⁊ cū pcuſſa fuerit radix vno flumine ſtatim pfluet lachꝛymis ⁊ cū coagulat⁹ fuerit ſic eūdē colligūt de pellib⁹ ſubſtratis. eſt aūt optimū q̄d eſt recēs ſubalbidū ⁊ gluctinoſū ex lēto linguā vehemēter ſubmoꝛdēs ⁊ calefaciēs. ei⁹ genera ſunt duo. vnū q̄d colligit̄ ſubſtratis pellib⁹ q̄d meli⁹ eſt. alteꝝ q̄d cadit in terrā ⁊c. Pli. rex Juba iuenit herbā eufoꝛbiā medici ſui fratris noie cui⁹ regis de ea volumē extat iuenit eā in mōte atblāte ſpectatur folijs acātis eius tāta eſt vt ſucus eius vel elonginquo recipiatur inciſa conto ſuſcipitur ventriculo edino locato humoꝛ lactis videtur affluere. lib. 25. cap. 7.

Eufroſinū ſꝫ Pli. vocāt greci bugloſā ⁊ ē ei⁹ expō bone leti tie nā froſini. g. letitia. lib. 25. cap. 8. circa pn̄^m.

Eugenia grece bone gnōnis.

Euiſc⁹ altea ibiſc⁹ molochi vt apō Dya. ara. vo cbitiꝫ dr̄ ⁊c.

Eukrion Alex. de cura vētoſitatis ſplenis pꝛaſſy eucrion ⁊c.

Eucrita grece bene terminabilia contrarium diſcrita.

Euodia. g. bene odoꝛabilia euodeſtrea odoꝛifera.

Eupatoriū Dya. fructex eſt ſarmentoſa haſtā hn̄s rectā ⁊ lignoſā ⁊ tenuē ⁊ nigrā ⁊ aſpoſā i cubiti vni⁹ lōgitudine poꝛrectā aut ampli⁹ folia ſūt ei nigro diuiſa ſic pētafilō aut canabus in capite ſūt iciſa vt ſerra ſemē in media haſta aſprimū ⁊ ſubt⁹ decliuū eſt ei ⁊c. Aui. etiā dicit q̄ hꝫ folia ſilia folijs canabi ⁊ apud Sera. ſilis eſt deſcriptio vt. ſ. minoꝛ q̄re medici nr̄i tpis nō aduertētes vba Dya. ⁊ Aui. creduli herbularyſ ſaluiā agreſtē eupatoriū dicēteſ q̄ nec i ſapoꝛe nec in odoꝛe cū eo ꝯuenit. Si aūt in ipſa vtuteſ eupatoꝛy iuenerūt ⁊ p. i. cōponere voluerūt nō licebat dr̄e q̄ idē eēt Pli. eupatoꝛia regiā hꝫ auctoꝛitatē caulis lignoſi nigricātiſ irſuti cubitalis aliq̄n ⁊ amplioꝛib⁹ folijs p iteruallo gnq3 vt canabi p margies iciſis ⁊ ipſis plumoſis radice ſupuacua ⁊c. lib. 25. cap. 6.

Eupatoriū ſꝫ Dya. vocauerūt greci radicē agrimōie: eo q̄ diuretica ſit valde. Itē ſꝫ eūdē marrubiū etiaꝫ q̄dā eupatoriū vocauerūt.

Eupetron. i. ſene. Ste.

Eupiſtō. g. Ale. ca. ō coḡſcēdiſ epilētic' ē dcū bona iuētio ⁊c.

Eupocriſtō grece bona inūctio Alex. ca. ō capillis nigrādis.

Euretica vt⁹ grece. i. rareſciua Caſ. fe. de oleo camomillino i antidotario.

Eurion grece lana ſuccida raparon.

Eutraptica. g. facile digeſtibilia Al. c. ō diſſēteria ō pōis eoꝝ.

Eutimon ſꝫ Pli. q̄dā elleboꝝ nigrum vocāt. aly poliriꝫon. lib. 25. cap. 5. in me^o.

Euzomum gre. eruca vt Dyaſ capi. de ſtringno. ezanicon liber de doctrina greca euzomon ⁊ eſt expoſitio eius bonuꝫ ſalſamentum. nā zomon ius ſalſamentum.

Exacāton ſm Dya. vocatur arboꝛ de qua fit litium.

Exagiū nomē pōderis ⁊ ē idē q̄d aure⁹ ⁊ ē ſexta ps vncie. ⁊ ē vna dꝛagma ⁊ ſemis ſcōm q̄ dꝛagma ē nona ps vncie. q̄re ſupꝛa in dꝛagma.

Exaliſo grece linio.

Exāthimata Alex. ca. de pſidratia ⁊ exātimatibus. exātima eſt in ſūma cute vlceratio ſubrubea ⁊ aſpera ſilis bis puſtulis que ex vrtica ⁊ ſudoꝛe naſcūtur. hāc Theodo. Pri. ſcabiē vlceroſā maxime faciei eē dicit. liber de doctrina greca exanimia eſt puſtula rubea. nā exāthiſis eſt rubeus.

Exāthiſis Oꝛi.ca.de ſucclonia.vaꝛ̄ āt bis qbꝰcutis exāthiſis
liuida fuerit ⁊ ipetiginē habēt ⁊c̄.i.exanthimathus.
Exdoꝛion medicamen.i.excoꝛiatiuum.Caſſius felix capitu.
de ſtigmatibus.grecum eſt.
Exēfraticū.g.exoppilatiuū enfraxis ſeu oppilatiōis apitiuū
Exeranthica gre.ſūt exiccatiua Dya.ca.ꝺ aloe )( ⁊ cetera.
ipſalterio vero vbi nos habemus aruit coꝛ meuꝫ.grecū hꝫ
Expipteros gre.alietus auis niſus. )( exirhanti cardiemu.
Exis grece habitudo conſuetudo ide euexia de qua ſupꝛa.
Exocades grece emoꝛydes.
Extenuatoꝛium in libꝛis antiquis de greco trāſlatis ſepe re
Exuro gre.emingo mingo. )( peritur pꝛo reſolutiuū.
Ezeledari in ſcꝺo pꝛatice Aliab.exponitur ꝙ eſt zinziber
nec grecum nec arabicum eſt.
Ezeribaſen ara.ē vitis alba infra in he.quia aſpirari debet.

F Littera tam apud arabes quā apꝺ grecos a noſtro ī nullo differt.arabice fe dicūt. greci vero fi et cetera.
Faba alexandrina eſt nomē ponderis ſcꝺꝫ
Johā.Serapioneꝫ ponderans ſemimet.iiij.
⁊ ſunt oboli tres ⁊ ſūt grana.xxxvi.⁊ cetera
Faba egyptiaca eſt legumen noſtre fabe ſi
mile ſcꝺꝫ Gal.libꝛo de alimētis:nec eſt lupinus vt putaue
runt aliqui.nā fecit ibidem aliud ca.de lupinis.ſꝫ apꝺ Aui.
faba egyptiaca que ⁊ faba ſira ⁊ apud Johā. Sera.eſt no
men ponderis ponderans ſemimet.iiij. ſcꝺꝫ arabes ⁊ ſunt
oboli quattuoꝛ ⁊ ſunt grana.xlviij.Dya.fabam egyptiacā
multi polliticon appellant.in egypto multū naſcit̄ ⁊ in aſia
⁊ in cicilia.i ſtagnis naſcit̄ folia habēs altitudinē ⁊ magni
tudinem habētia floꝛē ferens roſeum q̄ ſi multū floꝛuerit
perdit folia.flos eſt i medio ipſius vbi eſt rotunditas q̄dā
vbi ſili q̄ ipe naſcunt̄ floꝛes ipi cioꝛia dicunt̄ ea rōne q̄ ſſe
rauolos dicunt:quia hec eſt illis conſuetudo ex argilla fa
ciunt ſferas vbi includunt ſemen ipſuꝫ ⁊ ſic ponunt vt na
ſcatur.radix groſſioꝛ eſt q̄ꝫ canne q̄ cocta ⁊ cruda mandu
cat̄:q̄ ⁊ collocaſia appellat̄.ſemē eius comeditur ⁊ ſiccum
⁊ viride coloꝛe nigrum eſt et maius eſt noſtra faba ⁊c̄.
Faba greca ⁊ eſt nomen ponderis apud Auicen.⁊ Jo.Ser.
ponderans ſemimet.ij.i.oboli duo ⁊ ſunt grana.xxiiij. naꝫ
obolus ponderat grana.xij.
Faba greca ēt apud nos vocatur fructus cuiuſdam arboꝛis
magne ſimilis iunipero ſꝫ maiuſculus dulcis ſapoꝛis intus
habens nucleum duruꝫ cuius arboꝛ ſm̄ Plinium vocat̄
lib.16. cap.31. lothos.apud arabes vero neſcem vocatur infra in lo.Dya.
vero vocat agrifolium et cetera.
Faba ſyriaca infra in lothos.
Faba lupina ſimilis plāta eleboꝛo nigro folia tamen mollio
ra eo ⁊ omnia diuiſa. eleboꝛus vero aliqua ſemiiuncta hꝫ
hec ⁊ marſilium vocatur.
Facaileſus ita ſcribit̄ i ſcꝺo Aui.ſed in arabico ſcribit̄ facla
minos ⁊ eſt erroꝛ in p̄ma ſyllaba.naꝫ voluit dicere kichla
minos vt grecus.ē āt apꝺ arabes kaf littera ſiſ̄is littere fe.
nec differūt niſi in punctis.verbi gratia.hoc eſt kaf B eſt
fe ex hoc fuit erroꝛ.eſt āt id capitulū ꝺ ciclamine vt mani
feſtabit̄ legenti illud ca.cū ca.de ciclamine apud Dya.
Face Dya.fructex eſt minoꝛ locis humidis naſcens ſimilis
lenticule folia tenera ⁊ oblōga ⁊ folliculi ſemis eiꝰ ſiſ̄es ſt̄
lenticule i vna folliculo duo aut tria grana habens nigra
minoꝛa lenticula ⁊c̄.
Facedena apud Coꝛneliū cel.eſt ſpēs cancri apoſtematis.
Facos grece lenticula.
Facus apud Paulum ca.de maculis faciei eſt vna de illis.
Fagaſmō Dya.quā mlt̄i pine dixerūt ē plāta quā vocat ſan
ction ꝺ q̄ ifra. Jtē fagaſmon dic̄ vocari xifion,⁊ ē gladiolus
ſagitalis infra in.x.

Fagedenica grece vlcera q̄ ſerpūt comedēdo Dya.ca. ꝺ ora
Fagin grece comedere. )( gontea.
Fagetide vene ſunt iuxta fauces intra os q̄ ſlōn ãntur vice
venarum q̄ ſūt ſub ligua.Ale.ca.ꝺ floia i ſgnātia.⁊ eſt gre.
Fagnon apud Dya.dicitur ſaluia que eliſagus dicitur.
Fagus Joan.Serapi.in ſeptimo in decoctione pꝛouocatiua
vꝛine ⁊ menſtruoꝛum eſt cētaurea minoꝛ.
Falangemiſch arabice oꝫimum gariofilatū.ſꝫ apud Sera.
berengemiſch ſcribitur.
Falangion ſiue falangitis Dya. multi ⁊ iſtam leucatemon
dicunt.virgas hꝫ duas aut tres aut plures ⁊ floꝛes albos
ſimiles lilio cum multa diuiſura ſemen eſt illi nigrum ⁊
croſſum ſicut lenticula radicem habet tenuem minutam
⁊ viridem ⁊ poſtq̄ꝫ de terra tracta fuerit alterum coloꝛem
facit naſcitur locis cultis et cetera.
Falangion zoiſon.g.muſca venēoſa liber ꝺ doctria gre.⁊c̄.
Faleris Dya.v̄gas hꝫ mlt̄as ⁊ radices mlt̄as ⁊ teneras ma
le factas ⁊ nodōſas ⁊ cannoſas ſiſ̄es zie ſed tenuioꝛes ⁊ dul
cioꝛes ſemē ſimile centro eſt album ⁊ oblongum ⁊c̄.
Falernū vinū vocatū a falerna regiōe cāpanie vbi optima
vina naſcuntur.Plini. lib.14.
Falcon gre.falco auis rapax erodius idē a falcatis vnguibꝰ cap.6.
Fanax ara.panax.f.p.p.q̄ caret.ponētes )( dicta.i.curuis.
Fanech arabice pumex.
Famanchelt arabice agnus caſtus.i regali vero diſpoſitiōe
ſcribitur femequeſtum ⁊ ſeicratinatum.
Fanchea arabice fongus vt i libꝛo ꝺ doctria ara. ſꝫ ēt fatar
Fanos grece fax lucerna apparitio ⁊c̄. )( dicitur
Faonis ara.peonia.f.p.p.ponentes ⁊c̄. Far ara.mus.
Far latine genus oꝛdei groſſus a quo ſꝫ Pli. farina nomen
traxit.hoc antiqui adoꝛeū vocabāt omni grano duriꝰ ⁊c̄.
Faras ara.equꝰ. Faraxion vl̄ fraxiō ara.pꝛaſſiū pꝰ grecū
Farfagi exponit Aui.ꝙ eſt poꝛtulaca.
Farfara vngula cabalina idem.
Faringes grece fauces farix faux ⁊c̄.
Farina ſꝫ Pli.a farre dicta eo ꝙ ex ipſo p̄mo facta fuerit. lib.18.
Farmakon medicamētū maxime compoſitum:nos autem cap.9.
laxatiuis appꝛopꝛiauimꝰ h̄ nomē ⁊ farmaciā dicimꝰ.
Farſurungi arabice ſparagus vt in quito cañ.A.ca. ꝺ medi
cinis ad debilitatē coitus . in ſcꝺo v̄o vocat haliū vt ifra ⁊
vterq̄ꝫ a greco coꝛꝛuptū qui dicit helioſpargus.
Faſcarſirū alicubi ſcripſit Ste.p teſireſiꝫ q̄ ē vitis alba ⁊c̄.
Faſſaſe arabice exponitur in libꝛo de doctria arabica melca
⁊ eſt que dr̄ ydiomate hyſpanico alerdela ipꝛopꝛie tñ ⁊ vo
cat̄ melca.ara.alcatime ⁊ eſt cot apud Aui . i ſo ifra i rata.
Faſianos grece faſianus.
Faſſis gallicus.i.celtica i antidotario vl̄i i mitridato mioꝛi
⁊ alijs pluribꝰ ātidotl ſic vocat̄ ꝙ gallia i faſciculis ꝺferat̄
Faſſuricon dic̄ Aui.ꝙ eſt medicina ad ſcabiē ⁊ docet eā fie
ri ſupꝛa.etiam aliud capitulū facit de eadem ⁊ ſcribit̄ feſſu
ringim ſed in arabico vtrobiq̄ꝫ feſſuricon ſcribitur.
Fatar arabice fungus.
Faudbenigi arabice oꝛiganū vl̄ pulegiū:qꝺ magis vr̄ ex no
mine.ſūt tñ ambo eiuſdē generis ſic pꝫ p Sera.verū feud
henegi aquaticū vel fluuiale vocant mētaſtrum.
Faue ara.rubea ⁊ dꝫ ſyllabicari faua.u.vocali ⁊ ñ cū.a.Ste
Faufel ara.dic̄.Aui.ē auellana idica q̄ꝫuis )( v̄o faba ſcripſit
in ca.de.re dic̄ ꝙ roba immoꝛota vt ē i arabico ē ēt auella
na indica.faufel v̄o ē fructꝰ ſimillimus nuci muſcate niſi
q̄ꝫ pars p̄ma eiꝰ ē aliquātulū pacutioꝛ ⁊ alia ē plana ita ꝙ
poſſit ſtare erectꝰ ſic̄ calculꝰ q i ludo dr̄ pedes.i ceteris itꝰ
⁊ extra nuci muſcate ſiſ̄is ē ſine odoꝛe ⁊ ſapoꝛe.naſcit̄ iclu
ſus i q̄dā lāugine ſiſ̄i folliculo ſerici.mlt̄otiēs defert̄ inter
alias ſpēs maxie cū ciamomo caſualiter.⁊ ego vidi ipꝫ i ſuo
folliculo ⁊ ē ſtipticꝰ valde ēꝑarat̄ ſādalis in frigiditate.

Fatule in antidotario vl'i in medicis ad auriū dolorē ſf̃ ve/
rmiculi lati g tacti flectunt̃ in pillulis in humidis habitāt
Fautenegū Ste. eſt origanos a greco .i. origanū ſilueſtre ſed
Febal arabice taurus q̃ ⁊ thaur dr̃ )( faudhenegi dr̃.
Febrifuga fel terre cētaurea minor idē apud quoſdam.
Fecla in quibuſdam libris antiquis reperitur. ⁊ eſt fex vini
combuſta que cocta reponitur Paul. capitu. de aſmate fe/
clis eſt fex vini combuſta ⁊c̃.
Fecula Theo. Priſci. libro ð ſimplici medicia ē vua piguis
cocta vſq; ad craſſitudinē mellis ac refrigerata.
Fedhe arabice eſt argētū. Fegos grece fagus arbor.
Fel terre ſupra febrifuga.
Felemeki Johan. Sera. in ſeptimo ca. de dyacalamēto eſt
kalamentū fluuiale ⁊ ē nepitella dicta a vulgo.
Felenia Sal. i ſecretis in confectione quadaz ad debilitatez
anime vide ſi eſt idem quod felemenuſch.
Feliſelati Salie. ibidem.
Felfelium Ste. pro fulfel quod eſt piper ſcripſit.
Felemenuſch vt Aben Meſue in cōfectione de gēmis aut
femenuch vt infra in ſecundo regalis diſpoſitionis exponi
tur: ꝙ eſt ozimū gariofilatū quod ſatis videtur. nā cōparat̃
meliſſe i egritudib⁹ cordis ⁊ meline. verū apud Sera. bere
menuch ſcribitur: ⁊ pōt eē error a ſimilitudine quaz habet
.f. littera apud arabes ad litteram. b.
Felichinū. y. in libro regis acutoruz exponit̃ a Jo. Sera. ca.
y. libro ſeptimo. ꝙ ē portulaca agreſtis. verū Alex. ca. ð la/
xatiuis pl'eticoꝝ exponit ꝙ eſt polipodion. naz ⁊ qdā feli/
culā polipodiū vocauerūt. vl' meli⁹ felichinū a filicis ſilitu/
die ⁊ ſic vocat̃ a grecis driopteris. i. q̃rcus filix vt .s̃. i dri.
Felicteron grece felix q̃ ⁊ pteri vl' pteridis vocat̃ ⁊ dipteris
apud Dya. nā duo fac̃ ca. vnū felicteron. aliō diptere quoꝝ
vnus ē maſcul⁹ alius femina felicterō Dya. vt ninifion aut
epyō dr̃ folia epteridi vl' dipteri vt alibi hz ſil'ia ⁊ ml'tos ca/
priolos ⁊ lōgos hz. radices ſūt illi late ⁊ lōge ⁊ ruffe ⁊ ſub/
nigre ⁊c̃. ſed apud Sera. ſarcos vel ſarax Dyaſ. eſt planta
que naſcit̃ in montibus ⁊ locis petroſis ⁊ nō hz ſtipitē nec
florem nec fructuz. habet folia q̃ extendunt̃ ſicut ala ⁊ hz
odorem nō bonū ⁊ radix ei⁹ nigra deforis ⁊ lōga a qua ml'
te oriuntur radices in cuius ſapore eſt ſtipticitas ⁊c̃. aliud
fac̃ ca. Dya. quod incipit dipteris de quo ſupra apō Aui. vo
catur ſarax vt infra. ſed i libro de doctrina ara. vocat̃ tazu/
bralbir. gre. vero pteris infra in pteris.
Felicula in antidotario vniuerſali in ꝯfectione ad ſcrophu/
las exponitur polipodium.
Feluzebaragi arabice ſed meli⁹ felezabarag vt arabico ē ar
buſtū vn̄ ſit litium vt Jo. Sera. in ſeptimo ca. ð vnguētis
⁊ Auicē. ca. de litio in ſecundo can̄. hoc qdā vocauerunt ca/
prifolium. grece autem vocatur lithios vt infra in li.
Fengariō gre. anas ſed feggarion ſcribunt.
Fengos gre. lumē ſplēdor lux luna.
Fenichia gre. dactili Jſido gre. palmam fenicez dicūt ꝙ diu
duret ex nomine auis fenicis que multis annis viuere ꝓhi
betur ⁊c̃. ſed in libro de doctrina greca ſcribitur fenichion
dactilus ⁊ infra in feniceus color. ſed ⁊ infra in fi.
lib.20. cap.23. Feniculus dicitur grece maratruz Pli. feniculū nobilitaue
re ſerpentes guſtatu ſenectā exuēdo oculorūq; aciem ſuco
eius reficiendo ⁊c̃. eſt i h̄ gn̄e ſilueſtre qō alij ypomaratrō
alij miſeneū vocāt folijs maiorib⁹ guſtu acriore ꝓcerius
harchiali groſſitudie digiti radice candida. naſcitur in cali
dis ⁊ ſaxoſis ⁊c̃. Steph. maratron raſienegū pro razienigi
ſcripſit. ſic enim arabice dicunt.
Fenicul⁹ agreſtis Dya. maior eſt domeſtico ⁊ ſemie ⁊ fructi/
ce. ſemē hz ſil'e cacrio ⁊ radicē hz odoratā ⁊c̃. hic alius eſt
a peucedano. q̃uis multi peucedanū agreſte feniculuz vo/
cant. nā Dya. diuerſuz ab h̄ fac̃ ca. aliō ēt fac̃ ca. de ypoma/
ratron qō feniculū ruſticū ⁊ maratron agrion vocat; qō ſa
tis cū ca. iſto concordat ð quo infra in. y. in quo ca. hoc ad
dit. tradit̃ ⁊ aliō feniculi gen⁹ miorib⁹ folijs ⁊ anguſtis et
veluti longis. ibecillius tn̄ v̄tute ſ; folia ſil'ia hz mēte circa
que anuli ſunt longi. radix ei⁹ remordētis atq; redarguen
xis virtutis ē ⁊c̃. hic textus videtur corruptus.
Femequeſtum famāqueſtidem eſt agnus caſtus.
Fenix Dya. aut rium aut āquinopa dicūt folia ordei ſil'ia hz
ſ; miora ⁊ anguſta ſpicā ſil'em iaſtro haſtas hz ſex. digitis
lōgas ſpicas ferēs ſeptē aut octo. naſcit̃ locl cultl ⁊ itegula/
Fenugrecū Dya. fenugreci farinā multi hu )( tis nouis ⁊c̃.
cerō aut egoceron aut loton appellauere. v̄t⁹ ē ei ⁊c̃. iſta no
mina nō ſūt referēda farine ſ; ipſi fenugreco. buceron. n. ſo
nat bouis cornu egoceron v̄o capre cornu. nā ſemina i cor/
niculis ſil'ib⁹ cornib⁹ ſunt. Plini. fenugrecū quod teli vocāt lib.24. cap.19. vltra. medium
alij carphos alij buceros alij egoceros quoniaz corniculis
ſemen eſt ſimile. nos vero ſiliction dicimus ⁊c̃. tili gre. di/
cunt. arabes vero hulbe.
Ferreria herculana apō Dya. vocat̃ vna ex ſpēb⁹ herbene.
Ferraria mior. vocat̃ ꝭz Dya. agrimōia. Theo. Priſ. idē dic̃.
Feretria Pli. hz duas ſpēs. nā eſt alba et cinerea q̃ preferū/ lib.35. cap.16.
tur in medicia ꝓbant̃ mollitie ⁊ ꝙ ſi in aere perducat̃ vio
ceū reddit colorem et cetera. eſt ſpecies terre vel luti Dya.
gieritrias terra dicta in gi.
Ferio Pau. ca. de ranuncula ſub lingua
Feroma Pau. ca. de ſciatica dolor āt ei⁹ ingt eferomate ⁊ in
Feruzegi ara. ſtannū metallū. )( guine vſq; ad genua.
Ferugo ſcoria ferri cacaferri idē ⁊ eſt id qō fabri ferrarij. de Cagaferro.
Ferraria nigra ſupra i eraclepa. )( fornacib⁹ eyciūt globati.
Ferula Dya. quā multi enterionē ⁊c̃. Pli. ferula calidis na/ lib.13. cap.22.
ſcitur locis atq; trāſmaria gēiculatis nodoſa ſcapis. duo ei⁹
gn̄a narthecа greci vocāt aſſurgētē i altitudie. marcheſſa
v̄o ſemꝑ hūilē a genib⁹ exeūtia folia maxia vt queq; terre
ꝓxima ⁊c̃. nā eadē q̃ aneto ⁊ fructu ſilis nulli fructicū leui
tas maior ob id geſtata facilius baculoꝝ vſuz ſenectuti ꝓ/
bet ⁊c̃. Jtē alibi ferula ſemē aneto ſimile hz q̃ ab vno cau
le diuiditur i cacumine femina putatur ⁊c̃.
Feſefiſis arabice cimex que ē vt alcorat ꝭz Aui. ſuo ca. ē ver
mis lecti fetens q̃ apō eū vocat̃ igil. verū i li. ð doctria ara.
Feſelēbe repio apō Alia. ꝙ ē priſana. )( vocat̃ buchuch ⁊c̃.
Feſire ara. eſt qō ampeleos leuce apud Dya. ⁊ ē vitis alba q̃
⁊ brionia dr̃ ſic̃ patet ꝑ Dya. ⁊ Chironidā. vocatur ēt ara.
bazaraſez ꝭz Auicē. ⁊ carimboade qō eſt dictu vitis alba
Johan. Sera. ca. de baras. feſire eſt vitis alba.
Feſireſiz apō Aui. ſic ſcribitur. ſ; i arabico feſireſetara ſcri/
bit̃ ⁊ eſt vitis nigra ⁊ charinſeude ⁊ ē illa q̃ vulgo apō nos
vocatur rānus ⁊ a quibuſdā viticella ⁊ volubilis eo ꝙ iſle
ctitur circūſtantib⁹ arbuſtis ⁊ macerijs ⁊ ſepib⁹. s̃. i āpelos
Fetalogo grece ꝭz Theodo. Priſ. liber de ſimplici medicia
vocat̃ ariſtologia. ⁊ dr̃ ariſtologia ꝭz ip̄z ab ariſtō ꝙ ē vtile
Fetalogos ⁊ apiſton Dya. apud grecum dicitur ariſtologia.
Filcarian vocant milmorbiā q̃ ⁊ ſcrophularia ⁊ vrtica mor
tua a qbuſdā vocat̃: eo ꝙ folia vrtice ſil'ia hz nō tn̄ vrētia.
Ficatum apud Dya. eſt epar animaliū.
Ficus fatua dicitur grece ſicomorus. arabice vero iumaim.
Ficus Faraonis infra in iumeim ⁊ in ſicomoro.
Ficus vocantur duricies vlceroſe habentes in ſe grana ſic̃
grana ficuum que dicuntur grece ſikas qō eſt ficus vt ifra
in ſikas. Jtē ficus dr̃ aſpitas palpebraꝝ vt ifra in tracoma
Ficus maritima Dya. vna ē lata ⁊ vna lōga ⁊ obruffa. criſpa
v̄o naſcit̃ i creta ſup terrā boni floris ⁊ nō putreſcens ⁊c̃.
Fidicula Pli. polipodion quaz noſtri fidiculā vocāt ⁊c̃. for lib.26. cap.8. añ me[m].
te a filicula corruptū vel felicula vt ſupra in feli.
Filavitis Pau. ca. ð his q̃ circa ſtōz fiunt ſunt capreoli vitis.
Filoantropos grece eſt lapa. li. de doctrina greca.

Marſil.
Fil arabice elephas.
Filektene Cornelius cel.grece dicuntur puſtule q̄dā liuide
aut palide aut nigre aut alio a corporis colore mutate.ſub⸗
eſt eni humor vbi erupte ſunt infra exulcerata caro appa⸗
ret fiunt ex frigore.vel ex igne vel ex medicamine.
Filichinum polipodium ſupra in filichinum.
Filipendula ī antidotario Nicolai cōfectiōe filoātropos.
Filire Dyaſco.folia ſtiptica ſūt ⁊ ſimilia oleandri ⁊ cetera.
Fillis in antidotario vl̃i in mitridato expōit̃ ꝙ ē capparis.
Filix alia maſculus alia femina que ī toto maior ē maſculo
ſcđm modernos arabice vocat̃ ſarax Dya. de ipſa duo fac̃
capitula .vnū qđ dipteris incipit.aliud felicteron.ſꝫ greca
lib.27. herbaria pteris dicebat.Pli.filicis duo ſūt gn̄a nec florez
cap.9. hꝫ nec ſemen phterigia vocāt greci.alij echito cuiꝰ ex vna
radice plures exeunt filices ēt bina cubita excedentes lon
gitudie nō ḡues odore.hāc marē extimāt.alterū genꝰ phili
pterō greci vocāt alij rōpheō.alij pterin.ē āt ſingularl atꝗ
n̄ fructicoſa breuior molliorꝗ dēſior folijs ad radicē cauli
culata folia vtriſꝗ lateribꝰ pinata.vn̄ nomē greci ipoſuere
radices vtriqꝫ longe in obliquū nigre p̄cipue cū inaruere.
naſcit̃ vbiꝗ ſꝫ magis frigido ſolo ⁊c̃.et infra in pteris.
Filoantropon eſt dictu amicus hominis ſic apđ Dya.vocat̃
plāta quā aparine vocat.apud latinos dr̃ lapago ſeu lappa.
⁊ dicit ꝙ ſic vocatur eo ꝙ folia eius veſtibus tranſeuntiū
inhereat ſed folia nō inherēt.immo botriones quos ꝓfert
lib.24. in quibꝰ eſt ſemen de aparine ſupra in ſuo loco.Pli.phyliā
cap.19. tropos herba quā greci appellant naſuche quoniā veſtibꝰ
inhereſcat nāꝗ canari appellatur ⁊ lappa ⁊c̃.⁊ philoantro
pos etiā vocatur quoddam antidotum.
Filoflores Dya.praſſium inquit aut phyloflores ⁊c̃.
Filolutrontes grece.i.lauacrorum amatores .ſ. balnearum
Caſſius.felix.ca.de tertiana.
Filomō ſm Pli. vocatur verbaſcum.
lib.26. Filon grece folium filla folia.
cap.6. Fillopede ⁊ philogatos infra in marubio.
Fillotidis vocat̃ a Dy. ſpēs vna papauerl ca.đ meconio.
Fimata Dyaſcori.ca.de arbore pini inflationes turgantes
quas greci fimata vocant ⁊c̃.liber de doctrina greca.fima
pannus faciei puſtula Corne.cel.fima tuberculum.
Fimoſis Dya.ca.de cotilidone ſucus ingt eiꝰ ad veretri exci
tationem fac̃ quā greci fimoſiꝫ vocāt ⁊c̃.Cor.ſi glans.i. ca⸗
put vḡe ita ꝯtecta ē vt nudari nō poſſit qđ vitiū greci fimo
Finichiō.g.⁊ finikos dactilꝰ finikes dactili )( ſiꝫ appellāt ⁊c̃.
⁊ finikes etiam palme.
Finix grece arbor ipſa palme ſꝫ Iſido.a fenice aue q̄ diu vi⸗
uit vt ſupra ab his feniceꝰ color.i.dactilicus ſepe apđ Dya.
reperitur.Itē diafinicon quicquid ex dactilis cōficitur vel
ex palma vt vnguentum palme.
Finigmon grece rubificatio q̄ fit a ſinapiſmo . Caſſius felix.
Item Pau.ca.đ paraliſi in participantibꝰ vero ſenſu finig
mos oportet accipere ⁊ cetera.
Firā infra in galium ⁊ in haruſet.
Fiſa grece ventoſitas fiſima grece flatus.fiſoma tumor.
Fiſalidos veſikago kekengi cacabū idē ſpēs eſt ſolatri vide
apud Alexā.⁊ in antidotario vniuerſali trociſcos dyafiſali
dos:q̄ idē ſunt cū trociſcis alkekengi apud Auicē.⁊ Iohā.
Sera.nā vbi iſti kekengi ponūt Alex. ca. de vlceribꝰ veſi⸗
ce eiſdē trociſcis ponit fiſalidos qđ latini veſſicariā dicunt
vl̃ veſſicaginem.hanc quidam patriſyon vocant.
Fiſodes grece Oriba.ca.de preuiſione malorꝫ accn̄tium ſūt
inquit inflationes que ab indignatione fiunt.
Fiſontes Pau.ca.de ruptura inguinum.
Fiſtici dicuntur arabice fiſtac,grece vero piſtakia.
Fiſtula paſtoris ſupra in almea ⁊ in alcima.
Fiteuma Dya . folia habet ſimilia ſtructio ſed minora ſemē
multum ⁊ ꝓtuſuꝫ radicē lōgā ⁊ tenuē ⁊ nō ī altū ꝺmerſaꝫ.
Fiton grece planta virgultum.
Fitria grece Demo.quod ſecundum veteres lemon appella
tum eſt cum angulo lacrimalis oculi corroſo vel diminuto
quoꝗ modo foramē naturale ꝙ ibi eſt patefit vltra natu⸗
ram quare ſeqtur fluor lacrimarum aſſiduus ⁊c̃.
Flamula hoc nomē multis plantis attribuitur potius tamē
ſpeciei cuiuſdam plante que ſerpit ſuper ſepes cuius flores
ſunt ī globo ſicut capilli albi in quorum capilorū radices
ſunt ſemina adurentia guſtum fortiter ſimul collecta in ra
cemum.hāc greca herbaria parmilokadi vocabat. quidaꝫ
vitem albam vocant.rami omnes flexibiles longi tenaces
ad ligandos ruſticorū faſces apti vt funes. flammula filiis
eſt ei niſi eſſet breuior ⁊ in ſilueſtribus magis oritur ⁊ per
terram extenditur.
Flaura vocāt a multis ſpecies quedā trifolij q̄ plāta leonis
vocatur ⁊ eſt andachoche ſpecies de qua infra in trifolio.
Flebs grece vena liber de doctrina greca.
Flebotomia vene inciſio a fles quod ē vena ⁊ tome qđ ē ici⸗
Flegmagogum grece flegmatis purgatiuū.)( ſio vel ſectio.
Flegmon generaliter omne apoſtema maxime calidū pro⸗
prie vero ex ſanguine.
Flegomenos gre.ardens.flegomenos flegomona oculorū
quam tumorem vel ſtructuram dicimus eſt inflatio palpe
brarum reſiſtens cum rubore tenſione et dolore vt aperi⸗
ri non valeant oculi.
Fliktis grece puſtula liber de doctrina greca.
Flommos Dya.quam latini barbaſcum dicunt duo ſunt ge
nera maſculus ⁊ femina.vnum eſt album ⁊ alterum nigrū
femina vō folia hꝫ ſimilia cauliculo ſed aſperiora ⁊ latiora
et haſtā longam cubito vno albā aſperam flores virides
⁊ albos.⁊ ſemen eſt nigrū.radix ē illi dura policis groſſitu⸗
dinē habens:naſcit̃ ī cāpis.alterū vō quod maſculus dicit̃
folia hꝫ oblonga ⁊ anguſta ⁊ haſtam tenuē ⁊ ſemen tenue
nigra vero in omnibꝰ lata eſt ⁊ nigra dicit̃ .agreſtis autem
flōmos virgas hꝫ in ſe lōgas ⁊ arboroſas ⁊ folia ſaluie ſilia
circa vḡas ſuas flores hꝫ aureos aut mellinos ſic̃ praſij.ſꝫ
folia habet aſpera circa terrā ⁊ rotunda.alterū genꝰ flōmi
quod licnitis dicit̃ aut trialis folia hꝫ tria aut quattuor ad
plurimum pinguia ⁊ aſpera ⁊ groſſa quibus multi ī lucer⸗
nis vtuntur ⁊ cetera.liber de doctrina greca.flomos p vnū
.m.ſcribit ⁊ exponit eſt herba lucernalis et verbaſcum et
cetera.nos taxum barbaſcum dicimus Hali.verdatiā Aui
cenna vero buſuri in tertio vocat multi anedhō vocant.
Flos eris aliud ab erugine vt patet p Auicē.q differentia fac̃
ca.⁊ per Sera.ēt q docet cognoſcere ipꝫ ⁊ qualiter orietur.
Pli.flos eris fit ere fuſo ⁊ in aliā fornacez trāſlato ibi fla⸗ lib.34.
tu crebrior̃ excutiunt̃ velut milij ſquame quas vocat lepi⸗ cap.11.
das.cadunt aūt cūꝫ panes eris aqua refrigerant̃ rubētꝗ. in p̄nº.
differētia inter florē ⁊ ſquamā que eodem modo oritur eſt
quia ſquama vi excutitur a panibus flos ſponte cadit.
Flōmū apđ Dya.mlti enulā vocāt.ca.đ eleno.puto nō recte.
Flos ſyriacus exponunt aliq flos malue ſed an bene ignoro.
Flox grece flamma.
Flos ſalis q dicitur haloſanthos de hac ſupra in al.
Focha vel fuchab vt arabes eſt potus factus ex ordeo et
alijs rebus ⁊ ceruiſia eſt ſpecies eius Dyaſcorides . furca
vocat fit inquit ex ordeo.fit ex ea elephas quod dicitur or
deum infuſum ⁊ quod etiā aliqui canium vocant quo pro
vino multi vtunt̃.ſuci tales fiunt in ybernia ⁊ britania.cō⸗
ficiuntur āt ⁊ đ tritico vnde pultes fieri ſolēt ⁊c̃.hec ſicera
dicitur libro iudicū de Sanſone vinū ⁊ ſicerā nō bibet ⁊c̃.
poteſt autem inebriare.Auicen.de fucab ca.facit.
Foca.g.ē piſcis dcūs vitulꝰ marinꝰ hꝫ pedes vt catulꝰ piloſus
vt capra parit filios vt cetera q̄drupedia.paſcit̃ herbis ⁊ ter

ra ⁊ mari.dr̃ arabice kike aliquando kikion reperit̃ liber ꝺ
doctrina greca.eſt foca vitulus marinus ⁊c̃.
Foliteris vel folitis quã Dya.vocat pirgias ĩfra in py.
Foliũ indum aliud eſt aquoſum qꝺ in ſtagnis naſcit̃ ⁊ ẽ ma
labatrũ.aliud arboꝛoſum qꝺ ad nos defert̃ quo cõiter vti
mur.de pꝛimo apud Dya.duo reperiunt̃ capi.vnũ ſic. fo/
lium vel folla ſunt ex herba que in india naſcit̃ locis hu/
midis ⁊ paludoſis.colligunt aũt folia hec ĩ aqua ſuperna/
tantia.eſt aũt folium optimũ qꝺ eſt leue ⁊ albidũ ⁊ viſci/
dum ⁊ ſuauiter olens in modũ ſpice guſtũ nardi referens
ſine vlla ſalſedine diu multumq̃ reſeruans guſtũ ſubama
rum ⁊c̃.Aliud cap.de eodẽ ſic.malabatrũ putauerũt mul/
ti eſſe nardi indici folium ſed fallunt̃.⁊ q̃uis ſit ſimilis in
odoꝛe tñ alterius eſt nature.ĩuenit̃ aũt ſupernatãs in qui/
buſdã paludib⁹ in india ſpecie folioꝝ carens radice.ẽ aũt
optimũ qꝺ eſt recentiſſimũ ⁊ odoꝛatiſſimũ tenue ⁊ ĩtegrũ
⁊ nigraſtrũ cũ guſtu non ſalſo ſed potius ſpicaſtro.hãc her
bam.i.foliũ cũ indi collegerint inſerunt lino ⁊ ſicant eſta/
te.aliqui ẽt ipſos ramos colligunt:⁊ ſic ſeruant ⁊ terra cuꝫ
omnibus herbis eſtate vi caloꝛis areſcit.⁊ niſi foco herbe
aride fuerint peruſte alio anno nullas generãt herbas ⁊c̃.
Plinius lib.iz. cap.27. Auic.de hoc facit cap.huic conſonũ qꝺ incipit folium.ex
quibus deſcriptionibus pꝫ ꝙ non eſt folium illud quo cõ/
muniter vtimur.illud eni foliũ eſt arboꝛis cuius ligna in/
terdum groſſioꝛa police cum ipſo deferuntur ⁊ etiam fru
ctus ſimillimus bacce lauri de quo Auic.aliud facit ca.⁊
vocat tembul ⁊ qꝺ ſequit̃ in textu fr̃m eſt falſum.nam in
arabico eſt calidum in pꝛimo.ſupꝛaſcriptũ aũt folium qꝺ
malabatrũ dr̃ nec vnq̃ vidi nec audiui aliquẽ citra mare
vidiſſe.ẽ eniꝫ pꝛecioſum valde.aliud aũt ca.facit Dya.ſic.
Folij agreſtis duo ſunt genera maſculus ⁊ femina.femia
v̓o ſaxoſis locis naſcit̃ ſicut bꝛio ſed viridioꝛa folia hꝫ ſic̃
oliua ⁊ virgã tenuẽ ⁊ floꝛẽ albũ ſemẽ eſt illi albũ ⁊ minu/
tum ſicut miconio.maſculus v̓o q dr̃ oĩa ſupꝛadicta ſil̃ia
hꝫ pꝛeter ſemẽ.ſemẽ eius eſt ſil̃e dꝛij.i.quercus ⁊ oliue flo
renti ⁊ botruoſum vere floꝛens.dr̃ v̓o arſenogon qꝛ q̃ſq̃s
eum biberit maſculos gñabit.thiligon⁹ v̓o dr̃ qꝛ quecũqꝫ
femina biberit ⁊ feminam generabit ⁊c̃.
Fomentatio eſt quando ex decoctione aliquarum herbaꝝ
membꝛum fumigatur ⁊ eadem fouetur.
Foni grece ſonus vox.
Foſaraki in antidotario vl̃i in medicamie ad ſcrophulas.
Foſfoꝛos ĩfra ĩ ippuris. Fos grece lux ſplẽdoꝛ iubar.
Foſſula Demo.eſt inquit vlcus oculi admodum tenui ro/
tunditate foꝛmatum qꝺ ⁊ botrion dicitur.
Fouos.g.timoꝛ foꝛmido.ĩde ydrofonia.i.timoꝛe aq̃ q acci/
dit a moꝛſu rabioſi aial̃.latini v̓o ydrofobiã dñt coꝛrupte.
Fragaria herba ferens fraga Ouidius metamoꝛphoſeos
montanaqꝫ fraga legebant.
Frenes grece dyfragma liber de doctrina greca.
Frẽgemeſkin alicubi fregemeſkin apud Aliaba.ꝑ ferenge/
miſch qꝺ eſt ozimum. Freniticos grece frenetic⁹.
Frenitis freneſis ipſa rabies hoc nomẽ nõ ẽ moꝛbi ſꝫ ipſi⁹
accidentis.nam moꝛbus eſt ap̃a qꝺ eſt cã añcedens:q̃uis
interdum pꝛo moꝛbo accipiat̃ impꝛopꝛie cũ dr̃ freneſis ẽ (ap̃a ⁊c̃.
Frigi⁹ lapis apꝺ Dya.⁊ Sera.Dya.tres hꝫ ſpẽs.
vna eſt metallica q̃ in Cypꝛo naſcit̃ ⁊ de ꝓfundo lacu aſcẽ
dit q̃ ⁊ terroſa ẽ ⁊ poſt hoc ſole ſiccat̃ poſtea ponit̃ in me/
dio circuit̃ farmẽto ⁊ ꝯburit̃. Altera v̓o ſpẽs ẽ fex erami
nis:vt iam dictũ eſt ⁊ de eramis fece.⁊ hec colligit̃ guſtuꝫ
hñs eri viſo ſil̃eꝫ. Tertia v̓o ſpẽs ꝯficit̃ ſic lapis qui dr̃ pi
rites colligit̃ ⁊ in foꝛnace cõponit̃:⁊ vt calx ꝯburit̃ q̃diu
coloꝛẽ ſanguineũ facit ⁊ collectus reponitur ⁊c̃.Aliud ca.
in lr̃a l.apud Dya.reperitur de quo ĩfra in ſuo loco.
Frike grece rigoꝛ. Frikodis hoꝛroꝛes rigoꝛes.

Froneſis grece diſcretio pꝛudentia ſapientia.
Frangedẽ ĩfra in lemnias. Fthinodes grece ptiſicus.
Fthir grece pediculus. Fthyroſpꝛion.g.gurgulio.
Fthiſis.g.nos ptiſim dicim⁹ tabes dyptoton macies tabo.
Fthongos grece ſonus.latini vero ptongus dicunt.
Fu valleriana potentilla amantilla idem vt dicit Dyaſ.fu
multi nardũ agreſtẽ appellant naſcitur in ponto folia hꝫ
ſimilia elleboꝛo vel yposelino ſiue apio ſaluatico haſta eſt
illi leuis ⁊ mollis purpurea ⁊ nodoſa creſcens de terra cu/
bito vno aut amplius floꝛes habet narciſco ſimiles factu
ra coloꝛe veluti purpureo radices ſunt illi in ruboꝛe digiti
minoꝛis ſil̃es iunco aut elleboꝛo nigro coloꝛe ruffo cũ odo
re grato ⁊c̃.
Fuca potus fucadion dicit grecus ſupꝛa in foca.
Fucos Ste.ẽ thaheleban.ſꝫ thabaleb ẽ lẽticula aq̃ vt ĩfra.
Fucus ſecũdum libꝛũ antiquum eſt ſpecies herbe de qua
lana tingit̃.inde fucata veſtis.
Fufalum ſcripſit Ste.pꝛo faufel de qua ſupꝛa.
Fugel arabice rafanus cuius domeſtici radix abſolute dici
tur.fugellum apud Aliabatẽ inuenitur.
Fulcon Ste.eſt ſadegũ grecũ infra in ſadegi.
Fulfel arabice piper.
Fulfulmine ſic inuenit̃ in latino.ſed in arabico ſcribit̃ ful/
fulminue.⁊ eſt radix piperis ſecũdũ ꝙ exponit̃ apud Aui.
⁊ aliquarũ ſynonimaꝝ.veruꝫ Haliabas in ſecũdo pꝛatice
inter herbas poſuit.Cõſtantinus vero quãuis etiam ĩter
herbas ipſum deſcribat expoſuit tñ ꝙ eſt piper.
Fuligo liber antiquus de ſimplici medicia a fumo dicta.eo
ꝙ ex fumo generatur.fit aũt ſic lucerna teſtea oleo reple/
ta accendit̃ cui eneũ vas ſuperponit̃ ⁊ ꝯſumata fuligo in
pixide cypꝛea collecta recondit̃ ⁊c̃.ſecũdũ hunc modum
docet̃ colligi fumus thuris ⁊ butiri ⁊ cuiuſcũqꝫ rei fumus
queratur in libꝛo de pꝛeparatione medicinarum.
Fullonum herba ſaponaria boꝛith vel burith idẽ ſupꝛa ĩ b.
Fumaria ſꝫm Dya.latine herba que.g.dicit̃ capnos de qua
ſupꝛa.hec vt dicit dicitur a quibuſdam oxidertes.
Fumon in ſeptimo Joan.Serap.in confectione nominata
alabſulidus exponitur ꝙ eſt iuſquiamũ nigrum.
Fumus thuris docet̃ fieri ĩ Ser.⁊ i.xxxviij.azarauij albu
Fungi vocat̃ arabice fatar.grece v̓o micete.ſpẽs (caſim.
vero eoꝝ multe ſunt.Plinius ſimiles tuberibus ſunt qui
in cirenayca vocant̃ miſſi pꝛecipui ſuauitate odoꝛe ac ſapo lib.i9.
re ſed carnoſioꝛes tuberib⁹ ⁊c̃.⁊ ĩfra .ſunt in fungoꝛuꝫ gñe cap.3.
dicte a grecis poꝛide q̃ ſine radice aut pediculo naſcunt̃. in p̃n°
Furca Dya.ſcribit foca.
Furfuriſca ptiriaſis grece furfur capitis.Alex.circa p̃ncipi/
um pꝛimi libꝛi cantabꝛities idem.nam cãtabꝛum furfur.
Furogi arabice gallus.
Furfuriſce in antidotario vniuerſali in medicamine ad vẽ/
tris tumoꝛem.

G Littera vtunt̃ greci cũ omnib⁹ vo
calibus ſicut nos ⁊ gama
vocant.hoc tñ intereſt qñ duo.g.in eadeꝫ
dictione ſibi iuxta ſcribunt̃ pꝛimũ aſſumit
ſonũ littere n.nam ſcribunt aggelos ⁊ pꝛo/
ferunt angelos.Simil̓r ſi.g.antecedit cap
pa qꝺ eſt.k.eundẽ n.aſſumit ſonũ. arabici vero hñt litte/
ram gim que ſemper ſonat vt nomẽ eius oſtendit in quaꝫ
multe dictiones deſinũt vt xeitarag ⁊ vt pꝛopꝛius expꝛi/
meret̃ vere pꝛolationi addiderũt trãſlatoꝛes litteram i.
⁊ dixerunt xeitaragi. Aliam v̓o litteram habent quam vo
cant gaim ⁊ ſonat vt nomen oſtendit que ſi finalis venit
ſine i.ſcribenda eſt vt dimag.
Habira pꝛo guberia ſcripſit Stephanus ⁊ eſt meſpilla.
Hafete ſcripſit Stepha.pꝛo gafit.

Gafit arabice eupatorium.putant quidã arabes pollicariaꝫ
eſſe eupatoriũ ⁊ ꝓ ipſo vtunᷓ ea.ꝙ aũt fallanᷓ pꝫ ꝑ Dyaſ.
qui de vtraqꝫ planta facit diuerſum capitulum diuerſis
virtutibus pollicariam conizam vocans.
Gagates lapis niger ſplendens leuis vt ſolus ſuper aquã na
tet inter alios lapides vt dicunt.inuenitᷓ in litia circa ripã
fluminis ganges aridus ⁊ q̃ſi luminoſus mediocriter le/
uis valde.cuius eſt melior qui facile exarſerit igni ⁊ odorẽ
aſpalti habet medicine aptus eſt.
Gagila.g.q̃glla auis graculus q̃lia quã gdã coturnicẽ dñt.
Gaiſdo herba fulonũ qua tingunᷓ panni que oſatis grece
dicitur.Macer de ipſa ca.facit de q̃ infra in oſatis.
Gaira Ste.pro gire ſcripſit qđ ẽ colla gluten alia ex piſce
alia ex corys.
Galla aſiana ab aſia dr̃.greci cicidos a lapſa vl̃ lapſana vt q/
dam:arabice vo haff.galle imature ſepius intrant in me/
dicinis ⁊ ſunt non perforate.Joã.Sera.ca.de alcola oris
nõ perforate inquit ſunt crude que ſunt nõ mature quare
ſunt fortiores ⁊ vehementioris ſtipticitatis ⁊ ꝑforate ſunt
que ↄſecute ſunt maturitatẽ ⁊c̃.he vocanᷓ grece onfacine
Jſido.galla quedã a grecis onfacidos dicta parua forma:
ſed firmior corpore nodoſo que medicaminibus ⁊ encau/
ſtris.adhibetᷓ.altera balanis ac leuis ⁊ nimiũ ꝑforata lu/
lib.13. cernarũ tantũ vſibus neceſſaria ⁊c̃.Plinius galle fructꝰ i
cap.21. ſiria ⁊ in egypto copioſus.Jtẽ alibi.plura eius genera.naꝫ
lib.24. ẽ ſolida perforata alba nigra maior ⁊ minor ⁊c̃.⁊ alibi.na
cap.4. ſcitᷓ aũt galla ſole de geminis exeunte erũpẽs noctu ſꝑ vni
⁊ lib.16. uerſa creſcit vno die candidior ⁊ ſi eſtu excepta ẽ areſcit
cap.8. ꝓtinus neqꝫ ad icremẽtũ peruenit.hec eſt vt nucleũ fabe
lib.16. magnitudine habeat.nigra diutius viret creſcitqꝫ vt iter/
cap.8. dum mali magnitudinẽ habeat optima commagena dete
rior ex rubore ſignũ eius ꝙ cauerne tranſluceant ⁊c̃.
Galla Dya.ſemen eſt dendrios cuius vnũ genus onfacitis
dr̃.minor eſt rotunda ⁊ grauis ⁊ nodoſa ſine ꝑtuſura.alia
leuis ⁊ pertuſa eligẽda ẽ onfacitis q̃ ⁊ vtute fortior ẽ ⁊c̃.
Galak grece lac inde galatides lithos.i.lactheus lapis.
Galatina grece papilio quaſi lactei coloris ⁊c̃.
Galaktina grece lactentia.
Galaktera lacteus porcellus.
Galatiros Paulus ca.de paraliſi.nocet ãt gallit itros ⁊c̃.
Gala cipreſſi ſic vocatᷓ fructus eius eſt medicine apta.
Galbanũ Dya.eſt lachrymũ cuiuſdã herbe ſilis ferule que
in nichomedia naſcitur ⁊ ẽt in ſyria.multi metoponon vo
cant.eſt aũt vtile galbanũ thuris hñs colorẽ ⁊ grana hñs
vt faba limpidũ ⁊ ſine ligno ⁊ hñs in ſe aliquid ſemis ſui
⁊ de ferula ſua non graue nec liquidũ nec nimie ſiccuꝫ ⁊c̃.
lib.12. Plinius.galbanũ ex arbore ferule eius quã ſtagonitũ vo/
cap.26. cant diſtillat reſine modo in ſyria ⁊c̃.arabes ꝓprio nomĩe
kenech galbanũ vocant.verũ ꝓpter ꝓprietatẽ quã habet
contra venena vocant bezard:qđ eſt nomen cõmune ad
omnem medicinam contra venena.
Galeon apud Auic.in ſecũdo capitu.ſcribitᷓ qđ a Dyaſe.ſic
galion inquit aut gallerion dictũ eſt ab eo ꝙ lac coagulat.
folia hꝫ ⁊ haſtã ſilem aparine ſed erectã.naſcitᷓ in campis.
lib.11. Galerica ſm Pli.grece alauda auis:eo ꝙ galleata videatᷓ.
cap.37. Galeos grece muſtella ⁊ eſt equiuocũ ⁊ ad terrenã ⁊ piſceꝫ.
in pñᵒ Galia muſcata eſt quedã ↄfectio que deſcribitᷓ in antidota/
rio Nicolai intrans in confectionibꝰ precioſis.verũ galia
qua vti debemꝰ in ↄfectionibꝰ inuentis in libris de arabi/
co tranſlatis ẽ diuerſa ab illa cuiꝰ ↄfectio habetᷓ i.xxxviij.
libro.Azarauij albucaſim ⁊ in Sera.de ſimplici medicia
⁊ in libro Aben Meſue de qua Auic.cap.facit in ſecundo
ſub littera ſim.naꝫ ipſa vocatᷓ Arabice ſuch ⁊ ipſa fit ex ra/
mich vt pꝫ in prenominatis libris ⁊ ſcribitᷓ arabice ꝑ vnũ
.l.tantũ galia.ſed alia:alia galia eſt de q̃ Auic.vr̃ facere ali
ud cap.⁊ eſt vltimũ in ſcđo cañ.quã dicebat iudeus voca/
ri zebet arabice.nos ſeuerã vocamꝰ quã dicunt quidã ꝙ ẽ
ſudor arabus a quodã animali.verum in libro.xviij.Azo
raui ſcribitᷓ eius ↄfectio facta ex muſco ⁊ ambra.eſt auteꝫ
ſuper omne aromaticũ redolens.mirũ tñ ꝙ de ꝓpe eius
quãtitas fetere videtur ꝓpter eius exceſſum odoris cuius
rei ſum teſtis.nã gdã mercator inter alia mihi oſtenſa cuꝫ
daret mihi odorandã pixidiculã apertam de hac ↄfectiõe
forte dimidia vncia ↄtinebatᷓ viſa eſt mihi fetere vt ſtercꝰ
ſed poſtmodũ ex ſolo ↄtactu pixidis remanſit manui mee
tantus odor ⁊ talis ꝙ triduo ⁊ amplius dilui non potuit.
apud Auic.per geminũ.l.ſcribitᷓ nõ eſt rectũ.nã arabice ꝑ
vnũ ſcribitᷓ.interdũ algalia inuenitᷓ:ſed idem eſt.
Gallicrus liber antiquus đ ſimplici medicia dr̃ ſanguinaria
eo ꝙ naribus ĩpoſita ſanguinẽ ſuauiter fluere facit.naſcitᷓ
circa vias ⁊ ſaxoſis locis.hꝫ i ſũmitate velut pedes gali.
Gallidragam Plinius ſic vocat.Xenocrates plãtã leucacã lib.27.
ton ſimileꝫ paluſtrẽ ⁊ ſpinoſam ⁊ caule ferulaceo alto cui cap.10.
ſummo capite inheret ſimile ouo.in hoc areſcente eſtate
vermiculos naſci tradidit ⁊c̃.
Galion eſt galeon ſupra.
Galiopſis Stephanus ſermachum rubeum pro zarnech
ſcripſit quod eſt arſenicum.
Galapſis aut vt alij galeobdolon vel galion.Plini.caulem lib.27.
⁊ folia habet vrtice leuiora ⁊ que grauem odorẽ trita red/ caplo.9.
dant flore purpureo.naſcitᷓ circa ſepes ⁊ ſemitas vbiqꝫ ⁊c̃.
Galiſopſis aut galeobdolon Dya.frutex eſt )( ſm Dyaſ.
minor.cui virga eſt ⁊ folia ſimilia vrtice ſed folia tenuiora
que digito ↄfricata grauẽ odorem hñt ⁊ flores minutos ⁊
purpureos.naſcitᷓ circa ortos;⁊ i vijs ⁊ ſup tecta tegulata.
Gallitricũ ⁊ centrũ galli vocant quidã quãdã plantã cuius
quedã eſt domeſtica que noſtro vulgari vocatᷓ boſcmo q̃
vt cetera olera comeduntᷓ.quedã vo agreſtis in toto mior
quã lombardi ⁊ tuſci ſclaream vocant eo ꝙ ſemen eius in
oculũ ponentes ſine dolore ⁊ tedio oculum dicunt mundi
ficare a ſordidus.ſignũ ꝙ exit ipſis circũuolutis.hanc ꝓ/
prietatẽ attribuit Pli.plante quaꝫ vocat allectoroſcopos lib.27.
de qua ſupra.verũ ſecũdũ antiquos ⁊ Dyaſ.gallitricũ eſt cap.5.
capillus veneris vt ſupra in adiantum. in fi.
Galium Stephanus ebenaos ⁊ eſt muſtella.vocatur arabi
ce haruſet alfiram:grece vero galeos.
Gangrena grece vlcera mala ſerpentia:nos vero cancrena
dicimus.gangrena vero grecus .
Gar arabice laurus.
Garabin ſecũdo canonis.Auic.circa finẽ.ca.facit ſil̃e ca.de
ſalice.nã eſt ſpẽs ſalicis quã vulgo goran vocant.
Garab.ẽt ⁊ algarab vocatᷓ arabice fiſtula lachrymalis ocu/
li vt apud Auic.in tertio.
Garbe ſcripſit Ste.pro garab ſpecies ſalicis.
Gargalia apđ Alex.ca.đ ẽoptoica ꝑs guturl ⁊ cãne pulmõis
Garicon arabice agarion.
Gariofilus latie dr̃:ſꝫ.g.kariofilos.vñ Gal.i ſexto de ſimpli
ci medicia nõ ſunt igt gariofoli folia nucis vt ſonat nomẽ
ſpoꝝ.hec ſũt ligna ꝑua ⁊c̃.deſcribens eos.karea.n.g.nux.ſ.
arbor.filon vo foliũ ⁊ ꝑꝑ h̃ dixit.ara.vo vocatᷓ karunfel.
Gariofilata eſt planta ſimilis agrimonie cuius radix odorẽ
hꝫ gariofilorum dicta a quibuſdaꝫ ſanamunda ⁊ auantia
⁊ pes leporis:ſed alia eſt pes leporis de qua infra in pe.
Garus grece ⁊ obſomogarum q̃ſi obſomiogarũ vulgariter
auteꝫ almirogarũ dicũt ab alos qđ eſt ſal q̃ſi ſalſuꝫ garũ.
nos ãt muriã vel ſalmuriã dicere poſſumꝰ.eſt ãt qđ arabi lib.31.
ce muri ⁊ almuri vocatur liber de doctrina greca ꝙ eſt ga cap.7.
ros ⁊ eſt almirogaros.Plinius exquiſiti liquoris grece in fi.
qđ garon vocauere inteſtinis piſcium ceteriſqꝫ q̃ abyciẽda ⁊.8.
eẽnt ſale maceratis vt fit illa putreſcẽtiũ ſanies.hec olim in pñᵒ.

conficiebaẽ ex piſce quã greci garõ vocabãt.nũc ex ſcombꝛo piſce laudatiſſimũ in finibus cartaginis ſpartarie ⁊c̄.⁊ infra.cepit aũt ex mutili piſciculo minimoq; nunc cõfici. apuã noſtri aphyen greci vocant quoniaꝫ is piſciculus ex pluuia naſcitur ⁊c̄.mutilium dicit̃ qꝛ caput eius amputat̃ alioquin totum eſſet amarum.

Heduar arabice zedoaria.

Hebenech vel algebenech arabice due vene que ſunt in labio inferioꝛi que flõmant̃ albucaſiũ ca.de flõmia.

Hefaſe arabice ſpongia libꝛo de doctrina arabica.ĩ libꝛis tñ medicinalibus ſfengi vocãt imitantes grecũ vt ĩfra in s.

Hecazum arabice rana ſed apd̃.A.⁊ Sera.difdaba vocat̃.

Held arabice pellis vel cutis.

Helda Caſſi.fel.ca.de elefantia coloquintida quaꝫ vulgus geldam vocat.

Heleniabin arabice roſe condite cũ zuccaro ſiue cum melle vt habet̃ apud Auic.in q̃nto capitulo de ꝯditis ⁊ in decimo Daliaba.⁊ ſic tã zuccarũ roſaceũ quã mel roſaceũ geleniabin vocant.⁊ ꝓpter hanc equiuocationẽ fuit erroꝛ in tertio Almanſoꝛis vbi eſt zuccarũ roſaceũ ſtõ humoꝛibus repleto ⁊c̄.nam in arabico ita ſe habet geneliabin ſtõm habentibus repletũ ſi ſumat̃ in ieiunio bene maſticatũ ꝯfert ſi ſumat̃ cũ aq̃ calida ſed in his qui caloꝛem aut ardoꝛem patiuntur nullo modo detur maxime ſi eſtas fuerit calefacit.n.⁊ ſitim affert.ꝙ ſi eis ꝓpter id qd̃ dixim⁹ dari ꝯuenit dandum eſt illud qd̃ eſt cũ zuccaro factum eſt ⁊c̄.ſic eſt in arabico.ex quo apparet ꝙ de melle roſaceo pꝛimo dixit.

Helouz in ſcd̃o canonis Auic.exponit̃ ꝙ eſt granũ pini maioꝛis.verũ hoc nomẽ apud arabes eſt de auellana maioꝛe quã nos nucellã dicim⁹.nã ſil'r eſt apud eos diminutiuum nucis.geũ enim eſt nux.⁊ hoc ẽt dicebãt oẽs arabes a qb⁹ queſiui:⁊ ſic habet̃ in libꝛo de doctrina arabica.ẽt Aui.in ꝓncipio cap.vĩ loqui de ipſa qñ comparat eam nuci.q̃uis poſtea de grano pini videat̃ interdũ pꝛoſequi.de grano v̉o pini ſicut ꝓmittit in ca.de pino ita tractat ĩ littera ha.nec dicit ibi nec alibi ꝙ loquit̃ de ipſo in littera giz.q̃re videt̃ coꝛruptio in textu vel aliq̃ cõculcatio ſicut ꝯſueuit facere in plurib⁹ capi.vt patebit in ſuis locis.Step.in ſynonimis carea pontica eſt hendocũ ⁊ eſt gelouſum carea pontica ẽ nucella ĩ greco ⁊ exponit ꝙ eſt auellana.cũ dicit hendocũ ⁊ gelouſum pꝛo geloũ ẽt ꝓ auellana accipit̃.ſed ꝓ maioꝛi vt dictũ eſt.

Heluari Daliabas ꝓ iuliar qd̃ ẽ balauſtia.

Hemus arabice bubalus liber de doctrina arabica.

Henaba arabice ala.

Hembut apud Auicẽ ẽ xilocaracta nabatia vt ipſe exponit ĩ eodẽ cap.dicit.n.eſt alkarnub nabatiũ de quo dictũ eſt in littera ka.⁊ verũ dicit qꝛ in ca.de karnub vel xilocaracta loquit̃ de gembut:melius tñ ſcribit̃ iembut.per i.vocaleꝫ vt in arabico pꝫ.ẽt ꝙ eius cap.eſt in lr̃a ie.non gim.

Hendebeduſter arabice eſt caſtoꝛeum.Step.vero gendebedaſton ſcripſit.

Hentiana Dya.dr̃ inuenta eſſe ab imperatoꝛe illirico eiuſdẽ gentis vnde ⁊ nomẽ accepit.c⁹ folia que circa radices ſunt nucis odoꝛẽ hñt ⁊ ſunt ſimilia plantagini;ſꝫ paulo ſubrufioꝛa ⁊ in ſummo diuiſa vel inciſa in ſpẽm ſerre in medietate hñs haſtam que haſta ⁊ leuis eſt ⁊ vacua digiti hñs ſimilitudinẽ longioꝛ duobus cubitis ⁊ nodoſa:circa quos nodos folia naſcunt̃.ſemẽ eſt ei circa folia latũ ⁊ lene ⁊ nõ inutile ſicut affodillum.radiceꝫ hꝫ ſicut ariſtologia longa ſolidaꝫ ⁊ amarã ſed nigrioꝛẽ ⁊ fragilioꝛẽ.naſcit̃ locis altis ⁊ humectis ⁊ vmbꝛoſis ⁊c̄.Plini⁹.hanc inuenit Genti⁹ illiricoꝝ rex vbiq; naſcentẽ;in illirico tñ pꝛeſtantiſſimã folia fraxini ſed magnitudine lactuce caule tenero policis groſſitudine cauo ⁊ inani ex interuallis foliato triũ aliqñ cubitoꝝ radice lenta ſubnigra ſine odoꝛe aquoſa 'mõtib⁹ ſubalpinis plurima.vſus in radice ⁊ ſucco ⁊c̄.Dyaſ.ca.de centaurea dicit ꝙ multi gentianã vocãt ĩpꝛopꝛie puta.

lib.25. cap.7.

Geniſta hec apud quoſdã eſt mirica.alij volunt ſpẽm ei⁹ c⁹ rami anguloſi ⁊ folia triangulata ſunt ſemen vt ceraſum ruffum tñ puũ.alia v̉o que apud Dya.ſpartũ dicit̃ ẽ vere geniſta vt dixit mihi greca herbaria:de q̃ Plinius geniſta inquit vinculi vſum pꝛeſtat floꝛes apibus gratiſſimi.dubito an hec ſit quã greci auctoꝛes ſparton vocant cũ ex ea lina piſcatoꝛia apd̃ eos fieri docuerim ſemẽ eius qd̃ ec deꝫ nomine appellauere in foliculis faſeoloꝛum modo naſcẽtium purgat elleboꝛi vice ⁊c̄.de ſparto infra in ſpa.

lib.24. cap.9. Plinius lib.19. cap.p.

Geniculata centinodia poligonia pꝛoſerpinata ſanguinaria virga paſtoꝛis idem vt in alijs locis.

Geniculare apud Dya.vocant quidã latini quãdam plantã quam ipſe lichnis vocat infra in.l.

Geodus vel giodus humoꝛ apud Alexandrum capitulo de podagra eſt terreus a gi quod eſt terra.

Geoers vl' geguers vt apud Auic.tres dicit habere ſpẽs dicebat iudeus ꝙ ſit miliũ panicũ ⁊ ſcaiola que eſt grani oblongi vtriq; acutoꝝ capitũ quo aucupes ĩ partib⁹ noſtris auiculas ſuas nutriunt.

Gepſim arabice gipſum.

Gearamon Dya.ſiue oxifilon ſiue vt latini petunonia cicutaria herba eſt que folia hꝫ anemoni ſilia diuiſa ⁊ oblonga.radix eſt illã rotunda ⁊ dulcis.eſt ⁊ alia ſpẽs eiuſdẽ virgas hñs tenues ⁊ pulueratas duob⁹ palmis a terra aſcendẽtes ⁊ folia malue ſilia ⁊ in ſũmitate virgarũ caput ẽ ſic (ciconee ⁊c̄.

Geranion Plinius aliqui mirti aut mirtidon appellant ſimilis eſt cicute folijs minutioꝛib⁹ ⁊ caule bꝛeuioꝛi rotundo.noſtri ſic eum tradunt greci folijs paulo cãdidioꝛibus q̃ꝫ malue tenuioꝛib⁹ piloſis ⁊ ramoſa ex interuallis triũ palmoꝝ.Alterũ gen⁹ folijs anemõis diuiſuris longioꝛibus radice mali modo rotunda dulcis ⁊ foꝛte talis vera eſt ⁊c̄.hec eadem cum ſupꝛadicta.

lib.26. cap.11. añ me[m].

Gera ſacra pigra amara grecum eſt.

Geranos grece grus in ãtidotario vniuerſali eſt emplaſtrũ geranium quod congrue fit.

Geroboranũ ẽ dictu ſacra herba ſupꝛa ĩ he.⁊ ẽ herbena.ſe.

Gergir arabice eruca gergiium ſcripſit Step. ⁊ melius. vocatur.g.euzomium ſupꝛa in.e.

Germandrea Macer camedreos grece q̃ eſt germandrea latine ⁊c̄.ſupꝛa in ca.

Geruntica Caſ.fe.in antidotario in trociſco muſa gerontica velut greci dicunt que cronica nos aut ſenilia.

Gerla fit ex radice dꝛacontee per ablutionẽ.radix ẽt ipa ſic vocat̃.

Geſenteria grece eſt dictu inteſtina terre ⁊ ſunt ſicut lumbꝛici terreni.Caſſius felix cap.de doloꝛe auriuꝫ. melius tñ giſenteria ſcribit̃ .nam gi eſt terra.

Geſampine in antidotario vniuerſali in mitridato minoꝛi.

Gethi Pli.ẽ herba q̃ hꝫ radices tẽues nigras hñ olẽtes ⁊c̄. videan ſit gariofilata.

lib.26. cap.7. in me[o].

Geuſir l' iauſir ara oppopanax ⁊c̄.

Geum hane nux muſcata.

Geum arabice nux.

Geum endi arabice nux indica magna ẽ in duplici coꝛtice ĩ vno filtroſo ⁊ alio duriſſimo quo qdã pocula faciũt.

Geum methil ara.nux venenoſa quedã frigidiſſima.

Gezar arabice bautia.oĩa hec ſcripta que a gim littera arabica incipiunt.melius per.i.conſonans ſcribuntur ſꝫ quia ſepius per.g ſcripta reperiantur vſum ſecutus ſum.vt magis in pꝛomptu ſint ſecundum vſum.

Gibum arabice calcus.

Gideus dactilus vocat̃ a quibuſdã peonia ſm Dya.

Gi grece terra inde infraſcripta.

Gicenon grece lutũ cõmune.latini cenũ dicũt Dya.ſuo ca.

Gieritrias vel giſeritrias Dya.alia alba ⁊c̄.alia cinerea ſiue ereo coloꝛe ⁊ maioꝛis glebe ſꝫ ꝓbabilioꝛ accipit̃ cicrea leuis ⁊ moll'⁊ erugineas hñs vittas ⁊c̄. Pli.ſupꝛa ĩ feretrias.

lib.35. cap.16.

Giezimas Step.taratozante arade quid ſit grecũ neſcio et arabicum ignozo.
Gilbebenech ara.ē medicia acuta vomitiua ⁊.A.ĩgrauit eã.
Giex irundinũ nidis Dya.ſuo ca.
Gimolea Dya.alia eſt alba atqꝫ dẽſa alia purpurea ⁊ quaſi pinguis ⁊ eſt ꝓbabilioꝛ.valde eni frida eſt tactu ⁊c̃.ē q̃ dr̃ chimolea.Ste.tam quimolie dixit.
Gimeliã.D.eſt coloꝛe ſpody cinereo dura guſtu alluminoſa atqꝫ ſiccãs liguã q̃ ꝯfricata punicis facit ſonum ⁊c̃.
Giqua pictoꝛes vtunt̃ Dya.ſumit̃ ex vitriarioꝝ cãinis ſiue foꝛnacibꝰ eſt aũt q̃ſi fauila adherẽs in foꝛnacibꝰ ⁊c̃.
Giſania.D.eligẽda ē alba valde ⁊ leuis ligue adherẽs lenis ⁊ aſpergẽs ſe ſup cartã ⁊ fragilis qualis eſt quã multi colirion dñt.duo ſunt gña eiꝰ.vnũ qd̃ p̃dictũ ē.alterũ qd̃ aſter platodes dr̃ qd̃ eſt luminoſum ⁊c̃.aſter platodes eſt dcũ ſtella lata vel plana.g.talk vocatur aut giſaſtereos.i.terra aſtrea.hec eſt quã dñt lati ſtella terre.ab hac vocat̃ trociſci ſtelle infra in ſania.
Giſaſtereos ē dictu ſtella terre vl̃ lutũ ſtelle ſupꝛa ĩmediate
Giſampelitis.g.Dya.eſt genus crete vel terre nigri coloꝛis vt aſpaltũ.illã vero optimã eſſe dicimꝰ que eſt nigerrima ⁊ ſplendida ⁊ leuis ⁊ humoꝛe adtacta reſoluit̃ citiꝰ ⁊c̃.eſt dictu terra vel lutũ vitis de q̃.A.ca.fac̃ ſil'e huic ⁊c̃.
Giſchia grece Dya.gleba ē alba ⁊ lata ⁊ nõ valde candida q̃ defertur aliquotiens in patellis rotundis ſiue q̃dratis ⁊c̃. hec eſt terra vel lutũ inſule chie in qua maſtix naſcit̃ que
lib. 35. apud Aui.vocat̃ lutũ terre maſticis Plinius chia terra cã
cap.16. didans eſt vſum ad mulierũ maxime cutẽ ⁊c̃.
Giſelimatis anſelumula exponit Ste.tambamari ⁊ eſt ingt ſpuma lune.ſed ſonat in arabico lutum lune.
Giſentera caranatis.Ste.dr̃ ambꝛe iteſtinũ.nõ itelligo.
Gituale ara.cicada liber de doctrina ara.
Gifico vel gifi ⁊ gifico hermy antiquũ antidotũ dictũ a gi qd̃ eſt terra ⁊ ab hermete pħo eo ꝙ ſub terra in ypogeis.i. in ſpelunchis vel ſubterraneis locis certa ꝯſtellatione cuꝫ muſicis inſtrumentis loco purgato multis alys ſolẽnitatibus adhibitis ꝯficiebat̃. laudat̃ in multis ꝯfectio eius inuenitur in antidotario vniuerſali ⁊ apud. Caſſium feli. Alexan.ca.de cephalea eo vtebat̃ aliqñ cyfi reperit̃ vt in p̃mo Dyaſ.poſt cap.de cartamo ⁊ quifi ẽt ſcribit̃ ibi.
Gigarte.g.ſunt genera vue paſſe Pau.ca.de duricia mr̃icis vue paſſe igt ſine gigartis.aliqñ tñ ꝓ toto acciatio ſumit̃.
Ginga a muſione ca.de fluxu mẽſtruoꝛum.inter herbas frigidas numerat̃.inuenio in antiquis ſynonimis ginda ꝙ eſt iuſquiamũ.an ſit idem neſcio.
Ginaſion.g.vel vt ipſi gimnaſion eſt exercitiũ vel ipſe locꝰ exercitantiũ vbi fiebat antiquitus ludus paleſtre vel aliquod aliud certamen vt diſputationes li.de doctrina gre.
Gilen.g.iuleb ara.imitamie.g.ē ſirupꝰ ex aq̃ ſola ⁊ zuccaro.
Gineticũ.g.in pꝛatica Pau.⁊ ẽt in alys libꝛis ꝺ greco trãſlatis eſt collum matricis.
Gindion Alexan.ca.de dyabete ⁊c̃.
Gingnidiũ eſt fumus terre vt Theo.Priſ.libꝛo de ſimplici
lib.20. medicina.aliquãdo ſgidiũ reperit̃.Pli.gignit̃ herba ſil'is
cap.5. ſtaphiliõ quã gignidiũ vocãt tenuioꝛ tñ ⁊ amarioꝛ ⁊c̃.
Gingion ſm̃ Dyaſ.multi lepidũ vocãt ⁊ eſt ſceietaragi.
Gincíue ſicubi reperiat̃ ꝓ iuiubis accipe vt in antidotario vniuerſali in cõfectione dicta butanicon ad melãcolicos. ſed zinciue debet ſcribi.     Gyps.g.vultur.
Gypſos.g.gipſum.arabs vero gipſem dicit.
Girad vel guirad ara.locuſta.
Girba grece pila piſtatoꝛia moꝛtariꝰ Caſſi.fe.ĩ pluribꝰ locis.
Gire vel guire vt appꝛoximemus magis ſono ꝓlationis eiꝰ vel gaire vt Ste.arabice glutẽ vel colla.ſcribitur eniꝫ per gaim litteram non per gim.

Girgir ara.eruca li.de doctrina greca.
Giri apud Paulũ in pluribus locis ē pollina vel alfita ſubtiliſſima farina.in libꝛo de doctrina greca giris ſcribit̃.ſed giros eſt circulus girus Ste.expoſuit ꝙ eſt puluis molendini ⁊ ſcribit guri.u.pꝛo.y.pſilo.
Girinos grece ſpecies rane liber de doctrina gre.
Girin tamarachyron ⁊ alſabꝛacam Joã.Sera.in ꝯfectione cuiuſdã electuary laxatiui de dactilis ſũt ſpẽs dactiloꝝ.
Giriſitim Pau.capitu.de obtalmia de epifoꝛis aut eſt alfita aut bolus armenus.
Giro.g.in antidotario vniuerſali de ꝯfectione empl'i apoſtolicon maioꝛis exponit̃ ꝙ eſt lapis calãmaris.
Git ⁊ nigella eiuſdẽ generis ſunt.differunt parũ in foꝛma et virtute.multũ in odoꝛe Dya.diuerſa facit capi.giter ĩquit herba eſt que in ſegetibus creſcit hñs ſemen nigrũ ⁊ ama
rum ⁊ odoꝛe ſuaui ⁊c̃.Plini.git ex grecis aly melantium lib.20.
aly melenoſparmon vocant ⁊c̃.melantium eſt nigela. gi cap. 17.
ter.g.git.     Giulben ara.piſa legumẽ qd̃ mes vocatur. añ meᵐ.
Giuntas.g.vertigo Caſ.fe.⁊c̃.
Glabies eſt tinea a denudatione dicta.naꝫ glabar eſt pilus nudatus raſus caluus.
Gladiolus Dyaſ.de ipſo facit capitula duo.Unũ ſic.gladiolus quã aly deteris aut ceſtris dicũt folia yridi ſil'ia hꝫ ſꝫ altioꝛa ⁊ acutioꝛa ⁊ haſtã ĩ medio folioꝝ cubiti vniꝰ lõgaꝫ ⁊ groſſam in cuiꝰ virga capitella ſunt trigona ſub ipſis flores habens purpureos ⁊ in medio fenicinũ coloꝛẽ.ſemen eius in foliculis eſt ſil'e cucumeris ſemini rotundũ ⁊ nigꝝ ⁊ guſtu viſcidũ.radix eſt illi nodoſa ruffa ⁊ longa ⁊c̃.Aliꝺ capitulũ de ipſo facit icipiẽs.Deteris aut Ceſteris a romanis gladiolus dicit̃ ⁊c̃.vt in hoc eodẽ capitulo.Jtẽ xiphy
on dicitur gladiolus ſegetalis vt infra in.xi.Plini.gladio lib.21.
lum ciperon vocat vt infra in iunco ⁊c̃. cap.17.
Glaucoma Paulus eſt egritudo oculi incurabilis.ſecũdum in fi.
veteres eſt eadeꝫ cũ ypochimia:ſed apud poſterioꝛes non ſunt idẽ.nam glaucoma eſt oĩno incurabilis .ypochymia ꝟo nõ oĩs.⁊ eſt aq̃ in oculo ⁊ imaginatio Deme.in his ꝟo q altiſſima arboꝛe cecant̃.nã greci glaucoſim vocãt ⁊c̃.
Glaucoſis eſt oculoꝝ ſubalbedo que accidit vue oculi ſicut apparet in ſenioꝝ oculis.glauci nãqꝫ dicunt̃ oculi qui vulgo vary dicuntur.
Glaucoma ꝟo egritudo vt ſupꝛa.iterdũ vnũ ꝓ alio ĩuenit̃.
Glaucium Dyaſcoꝛ.eſt ſuccus herbe eiuſdem nominis folia habentis papaueris ſimilia.ſed folia calido cinere coperiuntur ⁊ ſic ſuccum emittunt.aly herbam in olam nouam mittunt ⁊ circũlinunt terra ⁊ in furnum feruentem mittunt:⁊ ſic folys maceratis ſuccum expꝛimũt ⁊ ſiccatũ in ſole in paſtillos redigunt.cꝰ eſt optimũ qd̃ ē crocei colo
ris intus ⁊ guſtu amarũ :⁊ odoꝛe graui.miſcet̃ ocularibus lib. 27.
medicinis ⁊c̃.eſt ſief memithe.Pli.glaucion in ſyria ⁊ par cap.10.
thia naſcitur humilis herba denſis folys quaſi papaueris in p̃nº.
minoꝛibus tñ ſoꝛdidioꝛibuſqꝫ odoꝛiſqꝫ tetri guſtus amari cum aſtrictione:ideſt ſtipticitate granũ habet crocei coloris vt Dyaſ.multi errauerunt in hac herba.qdã putauerunt ꝙ eſſet celidonia.Jtem quidam putauerunt ꝙ eſſet papauer coꝛnutũ qd̃ ſic vocat̃ apꝺ.A.⁊ Ego vidi meo tpe multos in hoc errare ẽt tpe Dyaſco.erroꝛ fuit.nã in capi. de meconceratides dixit ꝙ multi falſo putauerunt ex eo glaucium fieri ob ſimilitudinẽ folioꝝ.ꝙ aũt glautium ſit memithe vel ſief eiꝰ apparet multis teſtimonys.nã Alex. ⁊ aly greci vbi in colirys ponũt glauciũ.A.⁊ aly arabes in ſilibꝰ medicis ponũt ſief memithe.Preterea apꝺ Sera. qcqd dicit de memithe apꝺ Dya.nõ ē aliꝺ niſi qd̃ dr̃ apud Dya.de glautio.inuenit̃ oleũ glaucinũ a glautio.vex apꝺ Alex.ca.ꝺ colica ē oleũ nomiatũ glaucinũ ñ ab h̃ glaucio: qꝛ nihil recipit glaucy cꝰ ꝯfectionẽ etiã inueni in antiquo

antidotario ſic vocatũ ⁊ ſine glaucio imo eſt oĩno calidũ.
Glaucia in vo Dyaſco. ſuccus eſt herbe naſcentis in ſyria et in yerapoli folia hꝫ ſimilia meconioceratidis ſed pinguiora ⁊ ſup terrã ſpanſa odorẽ hꝫ grauẽ ⁊ guſtu amaro ſuccuꝫ multũ hꝫ crocei ſilẽꝫ. folia eiꝰ ciues mittũt in cacabis ⁊ in clibanis coquũt que cũ coxerũt exiccãt ⁊ glautia vocãt ⁊c.
Glaſquion Ste. pro glautio ſcripſit ⁊ expoſuit ꝙ eſt meimaram ſed non recte. nã aliud eſt vt infra in medicis patebit.
Glaucus piſcis apud Alexan. in multis locis inuenit̃. ⁊ in kirannida cap. de ipſo ſcribit̃ cꝰ color eſt ſubalbidus. Iſido. a colore dictus ꝙ albus ſit. grece eni glaucũ albuꝫ. in eſtate raro apparet niſi tpe nubilo ⁊c. ſm veritatẽ glaucꝰ eſt color prope variũ. plus tñ inclinat ad albedinẽ ꝙ̃ variꝰ. apȯ Ioãnicium de coloribus oculorum inuenitur qui color in ſeneſcentiũ oculis apparet ⁊c.
Glaus Plini. antiquitꝰ eugulactũ vocat̃ citiſo ⁊ lenticule folys ſil̃e auerſa candidiora rami in terrã ſerpunt gni ſeniue admodũ tenues ⁊ radice. floſculi purpurei exeunt. iuenit̃ iuxta mare.
Glaux. g. noctua.
Gleucos. g. muſtum.
Glicaſmos. g. dulcedo.
Glikeon. g. dulce. glikei dulcia latini glicea dicunt.
Glitia ꝯfectio ab Alexan. ca. de cardiaca ex ſtõ. Itẽ in antidotario vlĩ glitia maior ⁊ minor ⁊c.
Glitiaconon quidã abrotanũ dicũt ſꝫ Dya. ca. ꝺ abrotano.
Glicidis ⁊ gliciſcidis ẽ peonia. Theo. Priſ. Itẽ Alexan cap. de potionibꝰ ⁊ ãtidotis ad epar glĩtide radicis ẽt ⁊ peonia dicitur ⁊c. Paulus de epilepſia facta a ſtomaco. gliſcide dicunt aũt peoniã ⁊c. in kirannida ẽt glikiſcidi ſcripſit ⁊ expoſuit peoniam.
Glicon Paulus pro ſucco liquiritie ⁊ eſt dictu. g. dulcor.
Glicoriza in multis libris de greco tranſlatis inuenit̃ ⁊ eſt dictu dulcis radix. eſt ligritia vt latini corrupte dicũt. naꝫ glicon dulcis riza radix. in ꝯfectionibꝰ apud Dya. vo glicoriza recte ſcribit̃ ſic glicoriza aut ſquitia aut adipſa. naſcit̃ in capadocia aut in ponto. fructex ẽ virgas hñs lõgas duorum cubitorum in quibꝰ folia ſunt ſpiſſa ⁊ ſimilia lentiſco ſed pinguia ⁊ vnctuoſa. pfert florẽ iacinto ſil̃eꝫ. ſemen hꝫ ſil̃e platani ⁊ aſperũ qȯ ſemẽ eſt latũ ſicut lenticula ſꝫ oblõgũ ⁊ ruffum. radices ſunt illi buxei coloris ⁊ longe ſic̃ gentiãe ꝯſtricte ⁊ dulces que exiccant̃ vt liciũ ⁊c. Pli. glicoriza et ipſa ſine dubio inter aculeatas herbas eſt folys echinatis pinguibꝰ fructicoſa binorum cubitorum altitudine flores iacinti fructu pillularum platani magnitudis preſtantiſſima in cicilia ſecũda ponto radice dulci. ⁊ hec tantuꝫ in vſu capitur longa coloris buxei que melior ꝙ̃ nigra ⁊c. lib. 22. cap. 9.
Gliconiũ in libris ãtiquis trãſlatis reperio diuerſaſqꝫ expoſitiones. nã in pratica de greco tranſlata ſimillima Almãſori alicubi vbi habet̃ gliconiũ in Almãſore habet̃ mentaſtrum. ⁊ alibi vt in ca. de apate ſtõaci vbi habet̃ flores camomille in dicta pratica habet̃ glicony flores. Iteꝫ Pau. ca. de alopitia in quodã gargariſmate vbi hꝫ gliconiũ i pratica Ioan. Sera. in eodẽ gargariſmate habet̃ calamẽtum mõtanũ vel fluuiale. Itẽ Pau. ca. de lapide vbi hꝫ gliconiũ. Aui. eodẽ medicamĩe hꝫ calamẽtũ campeſtre. Itẽ in libro antiquo de ſimplici medicina pulegiũ ingt qȯ greci gliconos dicũt iterrogatꝰ grecꝰ a me gd vocaret pulegiuꝫ rñdit vliconos. ⁊ ita eſt in libro de doctria greca expoſitũ. nos aũt bliconos dicere poſſumꝰ. in antiquo libro inueni gliconiũ pulegiũ. nec mirandũ ſi arabes errãt in hꝰ plãtis que hñt ꝯuenientiã in forma ⁊ virtute quando exponunt greca nomina. nam in magis diſtantibꝰ vt oſtẽdet̃ in multis locis huius operis hoc idem accidit.
Glicocalamum. g. eſt dictu dulcis calamus. expoſuerũt quidam ꝙ eſt caſſia fiſtula. aly calamus aromaticus. aly canna mellis vñ fit zuccarũ per. k. melius ſcribit̃.
Glicomilon liber de doctrĩa greca eſt malemellũ de q̃ ifra.
Glikoxio. g. dulcacidũ. i. muzũ inde oxiglicon ꝯponit̃.
Glicꝰ aliqñ repit̃ p ſapa ⁊ ẽ dictu dulcor qȯ ſepe ẽt p ſapa inuenit̃.
Glini. g. pupilla q̃ ⁊ kori ẽt dr̃ ifra i plati coriaſis.
Glio ſm Dya. eſt ſordities balnei vt infra in ſo.
Glis aĩal glis terra tenax glis lapa vocatur.
Glis Dya. aut quitis folia hꝫ lenticule ſil̃ia cꝰ folia infima alba ſunt ⁊ ſuperiora viridia. haſte ipſius ſunt quinqꝫ aut ſex tenues duobus palmis longe ⁊ terre porrecte. flores hꝫ aureos vel purpureos locis maritimis naſcens.
Gliſcis Ori. eſt radix peonie Pli. gliſcide quã aly peoniã vocant aut pentorobon ⁊c. ⁊ infra in peonia. lib. 25. cap. 4.
Gliſomago. g. creta cãdida ⁊ eſt creta fullonũ mixta pingui terra.
Gloſſa. g. ligua. inde cinogloſſa ligua canis. arnogloſſa agni. bugloſa bouis. ippogloſa equi ⁊c. huiuſmodi.
Gluten. i. colla alia ex inteſtinis piſciuꝫ ⁊ dicit̃. g. ictiocolla. alia ex corys quadrupedũ taurocolla ⁊ hec apud Dya. et vtraqꝫ eſt gluten lignariorũ. Itẽ aliud eſt gluten auri. ⁊ ẽ duorum modorum. nã quidã eſt auri fabrorum quorum aliud ẽ borax. ⁊ aliud tincar. aliud artificiale qȯ fit cũ vrina ifantiuꝫ ⁊ de vtroqꝫ loquunt̃ Aui. ⁊ Dya. ⁊ aliud auri qȯ ẽ pictorum ⁊ eſt amoniacũ vt Auic. de id quo aurũ adheret.
Gluten albotin ita ſcribunt qui neſciunt. nã alboti dꝫ ſcribi ſm arabicũ. interdũ alimbat inuenit̃ ⁊ ĩpm eſt terbẽtina.
Gnaphaliũ Pli. aliq cametelon vocant cꝰ folys albis mollibus p tomẽto vtunt̃ ſane ⁊ ſil̃ia ſunt tomẽto itelligo. lib. 27. cap. 10.
Gnafalon Dya. cꝰ folys mlti p tomẽto vtunt̃ qꝛ alba ſunt ⁊ mollia ⁊c.
Gneoron. g. cunilago ꝺ q̃ ſupra in cu.
Gnidy coco Pau. ca. de collica in qbuſdã pillulis q̃rũ ſil̃es ſcribit Aui. eodẽ cap. vbi ſcribit mezerion ⁊ Alexan. eodeꝫ caſu eiuſdẽqꝫ pillulis in aliqbꝰ exẽplaris gnidy coco habetur. ⁊ in aliquibꝰ cocognidy. ſine dubio idẽ ſunt de quo ſupra ſatis dictũ eſt in co ⁊ in ca.
Gnidium apud Alexandrum inter cibos pleureticoruꝫ qȯ quidam attriplicem exponunt.
Gnicꝰ ẽ crocus ortulanus qui cincũ apud Dya. vocat̃.
Gnomis narkoſis. g. mentis ſtupor.
Gnoſis. g. ſcientia cognitio intelligentia.
Gnoſtica ſenſibilia inde pronoſtica ⁊c.
Gobeyra ara. meſpilla a gobar qȯ ẽ puluis q̃ſi pulueruleta.
Golena in antidotario eſdra dicto exponitur origanũ.
Gongilis Paulus capitulo de kunatra eſt rapa. ſed grecus gongilon dicit ⁊ goggilion ſcripſit Stephanus goluli ſcripſit ⁊ expoſuit leſſum proleſt.
Gongiros. g. congrus piſcis.
Goni. g. ſemen inde goniorea ſeis fluxus inuoluntarius ⁊c.
Gonia. g. angulus inde ortogonum trigonum ⁊c. hꝰ.
Goniorea fluxus ſeminis ſed grecus gonoria dicit a goni qȯ eſt ſemen ⁊ rois fluxus.
Gon Step. vocari arabice collam dixit. ſed giren eſt gluten vel guerin vt ſupra.
Gorab ara. coruus.
Gramma Alexan. capitu. de frigido ſtomaco gramma igt fit velut nectar ⁊c. eſt eni vinũ ꝯditũ cũ ſpẽbꝰ.
Graculus infra in ſicofagos ⁊ in ortix ⁊ ſupra in gagilla et videtur diſcrepare.
Gramas vocat Demoſtenes lippitudines que fiunt in obtalmia.
Gramen Dya. agreſtis ſiue gramen virgas habet nodoſas ⁊ ſpãſas ſuper terram ſuper quas virgas folia acuta ⁊ lata ⁊ dura ſunt ſicut canne minoris. radix eſt illi nodoſa ⁊ dulcis quam boues ⁊ alia animalia paſcunt. arabice vocatur negen ⁊ theil ⁊ negil. ⁊ qꝛ duobus nominibus vocat̃ duo ca. de ipſo facit Aui. Unũ in lr̃a nun. Aliȯ in lr̃a the. Plini. lib. 24.
gramẽ ĩpꝫ qȯ iter herbas vulgatiſſimũ geniculatis ſerpit lib. 19.
añ me

ſternodys crebroqȝ ab his ⁊ ex cacumine nouas radices
ſpargit. ⁊ infra. ſunt qui ⁊ aculeatū gramē vocent triuȝ ge-
nerū cū in acumine aculei ſunt qui dactilū vocant. alteruȝ
qḋ eſt azio ſimile ⁊ hoc dactilon vocāt: eo ꝙ digitis mede-
tur. Tertiū genus dactili ſed tenuis naſcitur in parietibus
vel tegulis. huic cauſtica vis eſt ⁊c̄.
Grami Pau. capitu. de emoptoica ⁊ de aſmate comedāt in-
quit de pomis mala apia meſpilla mala granata ⁊ grami
Grana tinctoꝝ vocat̄ a Dya. coccus de q̄ ſu ( fructus ⁊c̄.
pra in co. ara. vocatur karmes.
Grana ſolis miliū ſolis vt quidam vocāt cauda porcina. eo
forte qꝛ aſpera planta ſit. apud Dya. lithoſpermon de qua
infra in li. arabice culb. Ste. calebi dixit.
Grana alkilkil Joā. Sera. ca. de dolore algomor calido ſūt
granata ſilueſtria. Itē idē ca. de ſputo ſanguinis ex corro-
Graydion. g. lambruſca. ( ſione.
Graneon. g. craneon. i. os vel teſta capitis. Alexā. ca. de emi-
Granū aneſceni eſt fruct⁹ arboris magne que ( granea.
lothos vocat̄ ⁊ eſt granū ſil̄e iunipero ſed maiuſculū hñs
interius nucleū durū cū ſua medulla tectum carne pauca
dulcis ſaporis nigrū cū maturauerit. multi fabam grecam
dicunt. Iſido. faba ſyriaca dicitur arbor magna fructū fe-
rens comeſtibilem maiorem pipere guſtu ſuauē. vnde et
mella vocatur ⁊c̄.
Granū ben eſt granū albi coloris ſil̄e cartamo ſed mai⁹ ex
cuius medulla fit oleuȝ de ben qḋ nr̄ates oleū muſtellinū
vocant. hoc eni tp̄e mee iuuentutis pro pipere albo pone-
bat̄. a Dya. vocat̄ balanus repſico ⁊ oleum eius ballani-
num vocat. vide ſupra in ba. cōcorda dictum Dya. cuȝ di-
cto Aui. ⁊ videbis ꝙ ſic eſt.
Granū calefi vel caleti vel calebi ⁊ eſt ꝓprius vero in rega-
li diſpōne ſepe iuenit̄ ⁊ eſt miliū ſolis qḋ culb ara. dicit̄.
Granū nigrū eſt nigella que xeimen arabi. vocatur. ⁊ g. me-
lantiū. ⁊ qḋlibet iſtoꝝ nominū nigrū ſonat.
Granū nil arabice ē ſemē indici quo pāni tingunt̄.
Granū viride apud Aui. eſt fruct⁹ arboris terebinti vñ ter-
bentina colligit̄: vt pȝ ſuo ca. q̄ arbor ara. vocat̄ botim: vt
Granū azelim vocat̄ a Sera. piper nigrū. ⁊ ( dictū ē ſupra.
ſunt radicule pue dulces delectabilis ſaporis ſubcitrini co
loris q̄ afferunt̄ a Tuneci ⁊ barbaria augmētat ſperma.
Gratecon ſm̄ Pli. vocat̄ fructus buxi arboris.
Gremiale oleū ⁊ expenſarū ⁊ onfancinū ideȝ ⁊ eſt qḋ fit ex
oliuis imaturis que colligunt̄ in gremio caduce añ alias
ex quo oleo ōberēt ɔfici oīa olea frida vt ro. viola. ⁊ ſilia.
Gripposis. g. incuruatio. inde grippoſis vnguium eſt ſignuȝ
ptiſeos. curuus grippos.
Groncus lini podagra lini cuſcuta idem.
Groſſi ſunt ficus prime que ſunt veluti flores aliarū.
Guaday apud Auicē. dicit̄ ꝙ eſt oſtracū. dicebat iudeus ꝙ
ſunt porcellini vermiculi de quib⁹ infra. ſed nō eſt ɔſonū
veritati ɔferendo textum Aui. cum textu Dya. ⁊ Sera. de
porcellione que dicitur arabice haura.
Guardenegi ara. ē ſpecies obtalmie magni tumoris que. g.
dicitur chimoſis vt ſupra in ch.
Guard infra in primo pagrapho. u. lr̄e.
Guareſcen apud Auicen. eſt auis. dicebat iudeus ꝙ eſt tur-
dus. ⁊ dixit alius ꝙ eſt turtur. in libro de doctrina ara. vo-
cat̄ yman. apud Alhaui exponit̄ ꝙ eſt columb⁹ ſilueſtris
quē gdā palūbū vocāt ⁊c̄. Guaril ara. ſtellio.
Guaſmeū exponit Aui. ꝙ eſt foliū nil. ſ. indici. i tertio Almā-
ſoris ſcribit̄ guaſmia. ſed in arabico eſt guaſme. ſȝ Alhaui
eſt planta que eleuat̄ ſuper ſtipitē circa vnī⁹ cubiti menſu
ram: in cuius extremitatib⁹ ſunt ramuſculi ſic̄ flores coriā
dri qui ſiccātur ⁊ terunt̄ ⁊ miſcent̄ cum alkāna ⁊ tingunt
vt alkāna. per ſe v̄o colore citrino ⁊ inde tingunt̄ cani. oīa
ſupradicta que ſcribunt̄ per gua meli⁹ ſcriberent̄ ꝑ va. u
vocali. ꝓferendo tñ ſonū inter. u. ⁊. o. vel ēt ꝑ. o. trahendo
Gubeira vel gobeira quocūqȝ modo dicas ( ad ſonū. u.
eſt meſpilla vt ſupra.
Guidegi ara. ſunt due vene in collo que flōmātur interduȝ
alguidegi reperitur in Albucaſim ca. de flōmia.
Gula greci dicunt vt nos.
Gūmi aſimar exponit̄ in. vy. Jo. Sera. in cōfectiōe kerāde
regis ꝙ eſt gūmi amigdalaꝝ. Aui. ēt in eadē ɔfectiōe quā
vocat kaboch regis ponit gūmi amigdalaꝝ. veruȝ nomē
non ſonat hoc in arabico. nā amigdada vocāt leum.
Gulben vel giulben ara. inuenit̄ ꝙ ſunt piſa legumē.
Gūmi cedri eſt cedria. g. dr̄ kidria. arabice vero kitran.
Gūma lilelmetu apud Daliaba. eſt amigdalaꝝ. ſȝ nō ē ara.
Gūmi arabicū Plini. gūma optima eſt ex egyptia ſpina eue lib. iz.
niēs vermiculata colore glauco ſine cortice dentib⁹ adhe cap. ii.
rens ⁊c̄. putatur ꝙ ex arbore ipſius fiat achatia. ſic appa-
ret ſupra in ac. Gūma zabara apud Daliaba. ē arabica.
Gunzen gabarū apud Dalia. ca. de febre ɔtinua ꝓ tamari-
dis videtur poni.
Gurguros. g. ē gurgulio. ide nomē gurgurikinos infirmitas
Gurū Ste. exponit ꝙ eſt puluis molendini ⁊ ( gutturis
credo girū vel giri vt ſupra. ſed ſemper vbi inuenit i greco
y. pſilon. u. tranſtulit.
Gutta miconis apḋ Pau. ē gūmi papaueris ⁊ ipȝ eſt opium.

H Que eſt aſpirationis nota nec greci
nec arabes hñt. aliq̄s tñ lit
teras hñt in ſe ipſas aſpirationē hñtes. nam
arabes vnā litterā hñt quā ha vocāt cuius
aſpiratio eſt vt nos ꝑ. h. aſpiratas dictiōes
ꝓferim⁹. hñt ⁊ aliā quā cha vocāt c⁹ aſpira-
tio eſt cū q̄dā raſcatiōe ac ſi qs vellet excreare cum voce
Itē hñt aliā quā vocāt hayn c⁹ aſpiratio eſt in gutture ac
ſi homo haberet nauſeam. duarū ṗmaꝝ ſonos variāt per
oēs vocales cū additione notarū. ⁊ per primū ſcribit̄ ha-
meme que ē amomū. per ſecūdā chaſchas qḋ ē papauer.
per tertiā vero harbar qḋ eſt iuniperus ⁊ hauge.
Habage. ebur liber de doctrina.
Haxe ara. thimus vt pȝ per ɔcordiā h⁹ capituli apud Auic.
cū ca. Dya. de thymo. Itē Aui. ca. de epithymo virt⁹ ei⁹ in-
quit eſt ſicut virtus haaxe verū eſt debilior eo. Joā. Ser.
ca. de retētione mēſtruoꝝ dic̄ ꝙ noīat̄ alforua Aben Me
ſue libro de laxatiuis ca. de axe dr̄ inquit ꝙ eſt mater epi-
thymi: ⁊ ita eſt ſine dubitatione. nā eius deſcriptio etiaȝ cō
cordat cum Dya. ca. de thymo.
Hab arabice eſt granū cuiuſcūqȝ arboris ide īfraſcripta.
Hab demeſt granū lauri qḋ ēt hab algar dicit̄.
Habnil granū indici. Hab alharbar granū iuniperi.
Hab elras granū capitis ⁊ eſt ſtaphyſagria ⁊ vocāt ita ꝑꝑ
excellentē virtutē quā hȝ in caputpurgys.
Hab afir granū viride ⁊ eſt fructus terebinti.
Hab elmeluch ideſt granū regū. ⁊ vocāt ita mlti arabes ce
raſuȝ: qꝛ hñt de ipſo inopiā. ⁊ ſil̄r vocāt ſemē mondana de
Hacalia Ste. ē calebū pro calib vt apud. A. ( qua infra.
vel cub quod melius eſt.
Hacharcharach ara. piretrū. archaba alicubi ſcripſit Ste.
alibi harcharehaba. Hachar ſeia ſupra in agroſliſſa.
Hachib ara. calcaneus. Hacrab ara. ſcorpio.
Hadhab arabice licium qḋ ⁊ calcule ēt ſed grece lythyos.
Hadham ara. oſſa. Hadeds ara. lens lenticula.
Hadid ara. ferrum. Haberis ara. ſericum.
Hafir ara. tibia. Haff ara. galla.
Hagel ara. ꝑdix liber de doctrina greca.
Hager ara. lapis ide hec.
Halbezard ideſt lapis liberans vt tyriaca ⁊c̄.

Dalcamar lapis lune. Dactamach lapis.
Dalliendi lapis iudaicus. Dallezãclarel lapis lazuli.
Dalmeſes lapis in quo acuitur.ſ.cos.
Dalachil lapis corneolus. Dalſſengi lapis ſpõgie.
Dalſecbifa lapis pontificis. Darmeni lapis armen⁹.
Dalmetani lapis veſice. Dalrebegi lapis molarl.
Dyacot lapis iacintinus. Diulo margarita.
Dagnites magnes. Darchaſite lapis marchaſſita.
Dumbebigi lapis ſmerillus. Debeni lapis lacteus.
Dain ara.oculus ⁊ frons. Dayneb arabice vua.
Dayneb althalebeb arabice vua vulpis ⁊ eſt ſolatrum.
Dalchabat apud Daliaba.p terbentina ara.aliqñ iuenit̃.
Dalek.li.de doctrina arabica ſanguiſuga.
Dalib ara.mulſum liber de doctrina arabica.
Dalibium Auic.puto ꝙ voluit dicere yringiũ.duo ex eo facit ca.vnũ hoc.aliud qḋ ſcribit attraciſus ſed in arabico ẽ aſtaraticos:⁊ vtrũqꝫ eſt yringum.
Dalyam ⁊ balin vt Auicẽ.⁊ alauatim vt idez oĩa corrupta ſunt ⁊ eſt pulegiũ.Auic.non facit de ipſo propriuz ca.ſed ⁊ cõfundit ſermonẽ de eo cũ ſermone de calamẽto in eodez capitu.⁊ de origano ⁊ mentaſtro vt ſupra in calamitis.
Dalilígi ara.mirabolani.
Dalimon Pli.hec planta ex hoc nomine non eſt parui er- lib.22.
roris apud auctores.alÿ enim fructicẽ dicunt eſſe denſuz cap.22.
candidũ ſine ſpina folÿs olee ſed mollioribus.coqui autẽ añ me^m.
ciborum gratia.alÿ olus marinũ eſſe dixere ſalſum ⁊ inde nomen folÿs in rotunditate longis laudatũ in cibis.duoꝝ pterea generũ ſilueſtre ⁊ mitius.ſilueſtre tenuiora folia. Craterias ẽt tertiũ gen⁹ tradidit longioribus folÿs odore cipreſſi naſci ſub edera maxime ⁊c̃.vr̃ ex deſcriptionib⁹ ei⁹ prioribus ⁊ virtutũ eius ꝙ ſit cretanus ⁊c̃.
Daieth infra in hanxi.
Dalium arabice ſparagus ⁊ eſt a greco.nã Paulus capi.de cura epaticoꝝ helium aſparagũ dicit.Jtẽ Alex.capitu.de emigranea helio ſparagus dicit ⁊ in alÿs libris de greco tranſlatis inuenit̃ hoc noie.non eſt dĩa apud arabes iter a.lr̃am ⁊ e.Jtem aliqñ arabes imitantes aliud nomẽ aſpa)(gi dicunt.
Dailtith arabice aſa que grece laſar dicitur.
Jtẽ apud Auicẽnã aliud capl'm de baltib inuenit̃ expoſitum qḋ eſt medicina inda ſimilis hermodactilo. Sed in arabico ſcribitur halbid.
Dalzum ara.limacia. Dambair ara.ambra.
Dameati arabice volunt dicere kameactis eſt ebulus.
Dameme ara.amomum.
Damam ara.crobeker eſt columbus.
Dandebub arabice tela aranee.
Dandacocha ara.plures hꝫ ſpẽs.Dya.tria de ipſa facit cap. duo ſub hoc nomine lothos.⁊ vnũ de trifolio.cũ duobus predictis ꝯcordat Sera.auctoritate Dya.tertium de trifolio obmiſit. Auic.vero totũ in ca.de handacocha collegit quicqd Dya.in illis trib⁹ ca.dicit.ego querẽs a q̃dã ſaracena de aleſſatis ſciola in herbis quid eſſet andacocha oſtendit mihi quãdã ſpẽm trifolÿ molliorẽ alÿs ⁊ albidioribus folÿs ⁊ minutioris haſte.veritas tñ ẽ ꝙ andacocha ⁊ trifoliũ idẽ ſunt.herba tñ q̃ vocat̃ planta leonis ⁊ herba flaura eſt ſpẽs trifolÿ ⁊ eſt illa de qua magis ꝓſequit̃ Dya.in ca.de trifolio de qua dicit ꝙ hꝫ odorẽ aſpalti infra in tri. A.aliud ca.facit paruũ de trifolio ⁊ tarifolon ſcribit̃.ſed in arabico trifoliũ hẽtur.Ste.trifoliũ hẽdacochum ſcripſit.
Dandebeliſamũ vel hendebiliſſimũ in.ÿ.pratice Daliaba. pro xilobalſamo ſcribitur.
Dandal ara.colloquintida.Ste.banſalum ſcripſit.
Daneb ara.iuiube. Danſel ſupra in aſkil.
Danul ara.hircus.
Danixi ara.ſerpẽs liber de doctria ara.ſed apḋ Aui.haieth.

Daud lignũ aloes Ste.vero haudem ſcripſit.
Darbar ara.iuniperus. Darach ara.ſudor.
Darbatũ ara.apḋ Aui.⁊ dicit̃ argaſtus.⁊ ẽ planta q̃ a Dya. vocatur onchitis.quid ſit ignoro infra in lo.
Darbe apud Auic.eſt aial venenoſum oua faciẽs venenoſa.
Darcacharach in.ÿ.pratice Daliaba.eſt piretrũ.ſed barcathaca melius.
Dardelum Ste.pro aniudem qḋ ẽ ſilphiũ ſcripſit.
Darmel ara.eſt qḋ apḋ Dya.vocat̃ moli vel armola in fine ca.de ruta cuius ipſa eſt ſpẽs.eſt inquit alterũ genus rute que naſcit̃ in macedonia ⁊ in galatia aſie quã moli ciues appellant frutex eſt ex vna radice multas virgas hñs longiora noſtra ſed molliora ⁊ odorem grauẽ hñtia ⁊ florem albũ ⁊ capita maiora q̃ꝫ noſtra in trib⁹ ptibus diuiſa.huius ſemen obruffum ⁊ trigonũ amarũ.⁊ hoc autũno tpe colligit̃:quã rutã multi armolã vocant.Syri vaſaſa.Capadoci moli dicunt.q2 ⁊ ſilis moli eſt.naſcit̃ locis humidis ⁊ cultis ⁊c̃.vt Aui.⁊ Sera.de armel auctoritate Dya.de iuuamento qḋ facit viſui.Jtẽ Auic.ca.de ruta ſilueſtri.ẽ iqt vehemẽtioris magnitudis q̃ꝫ armel.Jtẽ idẽ in.v.ca.de ſcelite ingt.venarũ alefind ⁊ eſt armel alba ⁊c̃.dicit ergo hec aut q2 hꝫ ſpẽs aut cõpat rute agreſti q̃ eſt nigrior vt ſupra. Ste.muli pro molo eſt armelũ pro armel.
Darna ara.procelliones vermiculi qui morantur ſub vaſis aquarÿs ⁊ ſunt pui lati qui tacti inflectunt̃ ⁊ fiũt vt pillule.
Darnoch ara.grus liber de doc.arabica.
Daron Pli.ſed de ipſa ſupra in aron.q2 Dya.ſine.h. ſcribit. lib.19.
Darſas ara.vel barxof quod melius eſt ſecũdũ indeũ ſpẽs cap.5.
cardi.cunchar vero ſpecies eius.verum in libro de doctri- in fi.
na arabica barxof eſt ipſe cardus. ⁊ li.24.
Darcoman Aui.in.ÿ.cano.dicit ꝙ eſt granũ cui⁹ virtus eſt cap.16.
ſicut virtus ordei.immo ipſe mediũ ẽ inter triticũ ⁊ ordeũ in pn°
⁊ ipſius ſauich ⁊ pultes ſunt magis ſtiptice q̃ꝫ ordei. Ste.i ſyñ.ſcripſit bartemũ ⁊ dixit ꝙ in greco vocatur ſubomõ. in Albani exponitur ꝙ eſt ſpelta.
Daruch.Ste.pro hauroch ſcripſit eſt curcuma Abẽ meſue)(baruch.
Dareſana ſupra in dipſacos.
Darua ſupra in guadai ⁊ infra in porcelliones.
Daſce ſupra in haſee.
Daruſet ara.muſtella li.de doctrina arabica q̃ ⁊ firan dr̃.
Daſabelrai ſcripſit Ste.pro virga paſtoris.
Daſeb ara.neruus.
Daſech ara.ſi inuenit̃ ſed melius haxech ẽ tribulus marin⁹ vt pꝫ p Ste.⁊ Aui.⁊ in ſecũdo Almãſoris poſt armel.
Daſekti ara.eſt cameleonta vt apparet per Auicẽ.ca.de hedeguard.dicit eni ẽ ſimilis abaſekti albe.⁊ Dyaſcori.dicit ꝙ ſimilis eſt cameleonte albe.
Dalſcix alzuzegi ara.herba vitri.nam haſcix herba zuzegi vitrũ ⁊ grece pdichiados ⁊ perdiculi ⁊ eſt paritaria.
Daſtor ara.auicule parue.
Daſfur ara.crocus ortulanus quo ſiricum tingitur.Auicen. vnũ facit ca.de ipſius herba que aſtur dicitur.aliud de ſemine quod cartami vocat cartam arabice.
Daſialraby:arabice virga paſtoris haſabelrai Ste.ſcripſit.
Daſel ara.mel Ste.aſclum ſcripſit.
Daſrem ara.agreſta vua acerba.ſed Ste.helſerẽ ſcripſit.
Daſſer ⁊ hezertaſam apud Daliabatẽ eſt vitis alba.
Daſſurum eſt hauxeer.de quo infra in hau.
Datalecel Ste.eſt inquit portulaca.
Dauden ſcripſit Ste.pro ligno aloe.
Daukeb ara.aquila.
Daurelch ara.gluctẽ.ſed Ste.alac.⁊ alibi alacũ ſcripſit.
Dauleich ara.rubus.
Dauroch arabi. curcuma.baruch aliquando inuenitur vt apud Aben Meſue.

Hauſel ara.ſquilla.ſed Auic.imitando grecũ aſchil dixit.
Haurũ ſed ẜm arabicũ haur.Auicẽ.de eo duo facit capitu.
vnũ de haurũ:cui ↄſonat ca.Dya.de populo arbore.aliõ d̃
haurũ romanũ:cui ↄſonat ca.Dya.de agyros qõ ẽt expõit
Dya.ꝙ ẽ populus arbor.ꝛ Aui.dicit ꝙ eſt achiroſa volẽs
dicere agiros.ſed in arabico eſt achiros:cuius gũmi vt dic̃
Aui.eſt karabe.due igit̃ videntur eſſe ſpẽs huius arboris.
Una calide ↄplexionis.Alia frigide ſicut per vtriuſqꝫ tex
tum colligit̃.q̃ꝫq̃ꝫ apud Dya.ca.de agiros ſit permixtum
cum alio ca.c⁹ error vel a tranſlatorib⁹ vel a ſcriptoribus
proceſſiſſe perhibet̃ per teſtimoniũ Sera.ex dictu Dya
in vtroqꝫ ca.Aliud preterea ca.facit Aui.de hac eadeꝫ qõ.
icipit.Nux romana dr̃ actufes.ſꝫ i arabico ẽ acchiros ꝛc̃.
idem ſicut de haurũ romi.ꝛ hic error contingit ob ſilĩtudi
nẽ litterarũ huius nominis haur ꝛieum qõ ẽ nux:q2 non
differunt niſi in punctis.Idẽ error fuit ꝛ ab eadẽ cã in ca.
de karabe vbi dr̃ ꝙ eſt gũmi arboris dicte nux romana.ꝛ
debuit dicere eſſe haur.Idẽ eſt error in ſynonimis Step.
agiros inquit ẽ geum romi.i.nux gallica vel romana vbi.
erat ieum debuit eſſe haur ꝛ infra in karabe.
Hauſigi ara.vel hauſegi rãnus:vt pꝫ per ↄcordiã Aui.Dya
ꝛ Sera.exponit̃ tñ apud Auicẽ.ꝙ eſt rubus in aliqb⁹ exẽ-
plarÿs falſo.nã rubus vocat̃ hauleich vt ſupra.ꝛ ipſe ime-
diate ſuperi⁹ fecerat ca.de rubo.Ste.auſeguꝫ ſcripſit.
Hauxer Aui.ca.facit qõ ſcribit̃ hauſaruꝫ.ſed in arabico eſt
hauxer eſt lacticiniũ qõdam ſuper qõ inuenit̃ zuccarũ de
quo zuccaro Aui.facit ſpeciale ca.poſt ca.zuccari imedia-
te.ꝛ in Sera.iuenies in ca.de zuccaro.Capitulũ aũt illud
qõ in auſurũ eodẽ modo ſcribit̃ in arabico ſicut planta di
cta.ſ.auxer.ꝛ in illo ca.vr̃ loqui de eadẽ planta ꝛ cũ hoc de
arbore quã Dya.vocat taxũ ſub c⁹ vmbra dicit dormien-
tes periclitari.apparet igitur ibi cõfuſio illoꝝ duoꝝ capi-
tuloꝝ.alioquin eſſe mirandũ.qõ dicit.ſ.ꝙ eſt ſpẽs illi⁹ au-
xer ſub c⁹ vmbra moriunt̃ ſedentes ſicut dixit Dya.de ta-
xo qualiter eſſe poſſunt vnius ſpeciei.nam auxer eſt lacti-
ciniũ:ꝛ taxus arbor magna vmbrifica ꝛc̃.
Haze inqt Auicen.eſt zuffere ꝛ addinarinar.ipſe tria de eo
facit ca.iuxta eius tria nomina.nã ſub lr̃a ha de haze.ſub
lr̃a del de dinar.ſub lr̃a zain de zufare vbi plus de ipſa loq
tur dicens ꝙ eſt ſimilis rute nec ſcio ipſam.
Hazezalſachir ara.eſt epatica que ſuꝑ lapides madidos ori
tur apõ Dya.licena vocatur de qua infra in li.
Hayet ara.ſerpens ẜm Aui. Heagi ara.culex.
Hectropion Demo.hectropion inquit refractio atqꝫ euer-
ſio palpebre inferioris ad exteriora que fit aut ſenectutis
debilitate aut palyſi:aut anguli maioris rupto iterius aug
mento cõſtituto:aut iportuna partiũ iciſura:aut exterius
cicatrice ↄſtituta.
Hedicorion Theo.Pri.li de ſimplici medicia.hediſcorion
qõ appellat̃ pellecin⁹ huius fructus ſemẽ colorẽ qdẽ ruf-
fum hꝫ ex vtraqꝫ ꝑte acutũ eſt queadmodũ bipẽnis quas
greci pellecas vocãt:amarũ quoqꝫ ꝛ ſtipticũ ꝛc̃.Aui.adru
milon eſt medicina que noiat̃ bipennis hꝫ duas acies ſic̃
bipẽnis ꝛc̃.in arabico vero androſaron ſcribit̃ liber anti-
quus hediſaaron qõ vocatur elicinus:Ste.vero in ſynoni-
mis yduſarum eſt adeſum agreſte.
Hediſmata ꝛ ſmigmata greci vnguẽta odorifera vocãt.Pli.
lib.iz. Hedrimon in.vÿ.Io.Sera.ca.i.eſt iuleb.
cap.p̊. Heifiſtidos ara.ypoquiſtidos poſt grecum.
circa. Heil ꝛ heilbace idem ꝛ eſt cardamomũ maius vel carda-
mediuꝫ. momi ſpẽs:vt pꝫ per Sera.ca.de cardamomo.
Haiaelem ara.ſemperuiua Ste.heleleale ſcripſit.
Heyregi in pratica Aliaba.inuenit̃ expoſitum ꝙ ẽ turbit.
Helba ſcripſit Ste.alibi pro hulb qõ eſt fenugrecum.
Helbeeli in ſcđo pratice Aliaba.ca.de ſuccis exponit̃ ꝙ eſt
fex vini albi.hebebeli iuenio ca.ſ.de febre ↄtinua ſi ifirm⁹
eſt inquit debilis vel aſſuetus in ſanitate multo cibo vel
bis in die cibari hebebeli aquã bis in die dabis ꝛc̃.qd ſit
Helbel nili Haliabas capitu.de ydropiſi gra- )(ↄſidera.
nũ nil ſed albelnil debet ſcribi vel dici.
Helcima Pli.ſic vocat.g.ſcoriã argẽti ſupra i helciſmatos. lib.33
Heleniuꝫ nõ eſt helerinũ qõ eſt enula Pli.heleniũ e lachri cap.6
mis Helene dr̃ natũ:ꝛ ideo in helena inſula laudatiſſimũ p⁹ me
eſt autem frutex humi ſe ſpargens dodrantalibus ramu- lib.zi.
lis folio ſimili ſerpillo ꝛc̃. cap.zi
Helſa dixit Ste.ꝙ ara vocatur id qõ.g.agyraton ſupra in in me.
agyratos. Helkalimbat.i.terbentina. ꝛ cap.i
Helicẽ Pli.ſic vocãt in aſia ſpẽm ſalicis brevioris ſtature. ꝟſus fi
Heliſoides vocant greci tunicas quib⁹ veſtiunt̃ nerui teſti lib.16.
culoꝝ ꝛ vene ꝛ arterie que cũ eis deſcendunt:ꝛ ẽ alba ner- cap.38
uoſa ſine ſanguine ſuper eam valentior tunica alia eſt q̃ i i me.
interiori vehemẽter vna ꝑte inheret driadrion vocãt ꝛc̃.
Helilegum Ste.aliquando mirabolanum vo- )(Corne.
cauit eliligi mirabolani.
Heliochriſo Pli.habet florem aureo ſimilem foliuꝫ tenue lib.zi.
cauliculũ quoqꝫ gracilem ſed durum. c.ii.ꝛ.z
Heliſine Pli.rara viſu eſt nec in oib⁹ terris eſt radice folio lib.zi.
ſa ex qua media veluti malũ exuberat cõtectum ſua fron- cap.16.
de huius vertex ſũmus lachrymã continet iocũdi ſaporis
vel achanticem maſticem appellatam.
Helix ẜm Dya.ꝛ Pli.ẽt vocat̃ tertia ſpẽs edere ſupra in ci lib.16.
Helixinen.Pli.alÿ perdiciũ vocant eo ꝙ ꝑdices )(ſcos. cap.35
libenter eã comedũt.alÿ ſideritẽ.nõnulli ꝑthemiũ voca- lib.zz.
uerunt.folia hꝫ mixta ſilĩtudinis plantagini ꝛ marubio cap.17
cauliculos denſos leuiter rubentes ſeĩa in capitib⁹ lapa-
ceis adherentia veſtibus vñ ꝛ elixinã dictã volunt.ſed
nos qualis vera eſſet elixine diximus priore libro.herba
autẽ inficit lanas ꝛc̃.deinde addit perdiciõ ſiue ꝑtemon.
nam ſideritis alia eſt a nr̃is herba vrceolaris vocata ꝛc̃.
deſcribens paritariã oſtendens ꝙ ſupradicta nõ recte vo-
catur elixine:ꝛ oſtendens ꝙ paritaria nõ eſt ſiderite vel
ſideritis:quãuis a quibuſdam ſic vocet̃.alſine vero voca
tur paritaria vt ſupra in al.
Helos vlcus oculi vt infra in vlcue.
Heltitũ Ste.ꝑ altith qõ ẽ aſa ſcripſit alibi beltice ſcripſit.
Hemama Ste.pro amomo ſcripſit.
Hemaze acteregi apud Haliaba.vr̃ ſonare acetoſitas citri.
Hemerocales aut catalepton vel bulbus ematicus Dya.fo
lia hꝫ haſtamqꝫ ſimilẽ lilio in initio cũ ſe ceperit apire flo
res lilÿ oſtendit tres vel quatuor.ſed poſt q̃ꝫ floruerit viri
dẽ facit colorẽ bonũ ꝛ odoratũ.radix ei⁹ in imagine ẽ ſilis
bulbo ſed paulo minor.Plini.hemorogales pallidũ eſt ex
viride ꝛ molle foliuꝫ habet radicẽ odoratã ꝛ bulboſaꝫ ꝛc̃.
Ste.ymerocales eſt ſpẽs ſuſani ꝑ ſuſen qõ eſt lilium.
Hẽne infra i ſinapi. Henis ꝛ hanis ara.cicer.
Hendachocbũ pro andacocha ſcripſit Ste.
Heneſmone.g.apud Caſſiũ felicẽ exponitur prurigo.ſed in
li.de doc.gre.kneſmon habetur.
Henidridis Pli.eſt ſerpens maſculus albus.
Henier pũger qõ eſt in vrtica ſcripſit Ste. lib.30.
Henta ara.frumentum quod ꝛ bor dicitur. cap.3.
Heraclea vel eraclia ſiue plãta aliq̃ ſiue gẽma ſiue vrbe ſi- in ꝓn⁹.
ue paſſio ab Hercule nomẽ acceperũt.eracleã.nãqꝫ ãtiq
epilepſiã vocabãt:eo ꝙ Herculẽ ſepe ab ea ifeſtatũ fuiſſe
Heraclea h̃ nomẽ mltis plãtis attributũ fuit vt (tradũt.
ſupra i er.q̃ noia q̃ꝫuis ſine aſpiratiõe iueniant̃.meli⁹ tñ cũ
Heraclion Pli.ab Hercule iuentũ dicũt )(ipſa ſcribunt̃. lib.25.
caule digitoꝝ q̃tuor altitudine flore purpureo folÿs corĩã cap.4.
dri.iuxta lacus ꝛ amnes iuenit̃ ꝛc̃.Itẽ alibi.heraclion tria lib.20.
genera hꝫ nigri⁹ latiorib⁹ folÿs glutioſuꝫ.alteꝝ exilior ib⁹ cap.17.

mollioribus in ſucco non diſſimile qꝺ aliqui praſſion voca
uere.tertiū hoc eſt mediū eſt minus ꝙ̄ȝ cetera efficax.opti/
mū creticū.nā ⁊ iocūdum olet ꝓximū ſmirneū deide era/
cleoticum ad potum vtilius qꝺ optimum vocāt ꝛc̄.
Herba iudaica exponit.A.ꝙ eſt herbum in ſecundo.
Herba fulonum ſupra in borit.
Herba ficaria infra in millemorbia.
Herba micaria in ſpondilion.
Herba catholica vocatur a quibuſdā laureola.
Herba ſancti Jo.ipericon perforata idem.
Herbatux ſm Ser.eſt peucedanū apud.A.vero vocaṫ hu
genis vt.s̄.ſed in arabico huyenis.y.ſ.vocali ꝓferṫ.Cōſtā.
vero herbatux ingt eſt artanita ſed de ipſa ſupra in ar.
Herba vitri vt in.y.Aui.ē ꝑitaria vitriola.apud Dya.alſinē
⁊ ꝑdi:ion.ſȝ greca herbaria vocabat ꝑdiculi iterdū perdi/
lib.22. tiados.Pli.herbā vrceolarem vocat ſupra de ipſa in al.
cap.17. Herba vēti igrediṫ i vnguēto martiaton magna qdā ſcatū/
⁊ li.27. Herba paraliſis in eodem vnguento. )(cellū vocāt.
cap.4. Herba ſancte Marie ibidem.
in me°. Herba tetrabit ibidē. Herba muſcata ibidē.
Herba ſci Pau.i ātidotario vlī in q̊dā vnguēto ad plagas.
Herba capillarī adiātū pollitricū capillus veneris idē vt.s̄.
Herba ſcelerata ſupra in botrachium.
Herba cancri ſupra in criſpula.
Herba rabioſa ſupra in eliotropia.
Herba mularum infra in ratha.
Herba ſcripta infra in ſcolopendria.
Herba veneria achorus ſecundum Dyaſco.
Herba flaura plāta leonis trifoliū maius andacoche ſpēs.
Herbilia legumen.
Herbum orobum idem.Dya.naſcitur vt lenticula.ſeritur
etiā.cui⁹ aliud eſt palidū.aliud ſubruffum.⁊ aliud albū ꝛc̄.
Hercarion in.y.pratice Alyabbatis pro yperícon inueni.
Heriſa apꝺ Aliabatē ca.de ſcropulis ꝓ oriza greco qꝺ ē rizi.
Herſum raſadum Stepha.pro horf qꝺ eſt naſturtium.
Hermoclima Alex.ca.de diuturna epilēſia ē antidotū dcm̄
aſcēdēs aut tyriaca ab Hermete in antidotario vlī ſcripta.
Hermodactil⁹ ē dcū.g.hermetī digit⁹ Dya.ſub h̄ noīe colti/
co vṙ de hermodactilo tractare.nā h̄ appet ꝑ Sera.ca.de
hermodactilo ⁊ ꝑ Dya.ca.de coltico de quo ſupra in col.
Hermelum Ste.pro hermel ſcripſit.
Hernia quādo per rupturā ſiphac in oſeū ꝺſcēdūt iteſtina.
Herpeſeſtiomenus vlcus ſerpendo mādicās circum ſe.nā
herpere ideſt ſerpere.eſty grece vorat comedit.
Herpetas ātiq ſꝑiginē dicebāt.Caſ.fe.araneas ingt q̄s gre/
ci a ſꝑēdo herpeta dicūt.nos aūt ſilr ſꝑiginē a ſꝑēdo ꝛc̄.
⁊ ifra.eſt ⁊ aliud genus herpetis q̄s greci centrias vocāt.ſi
quidez in ſuperficie cutis puſtulas minutas milio ſimiles
oſtendit quas latini vulgo tineas verinas vocāt ꝛc̄.
Herpillum gre.ſerpilluȝ illud grecū hoc latinum.ſm Dya.
quidā ſiſymbrium herpillum vocabāt falſo puta ꝛc̄.
Heſſa Ste.pro haaxe ſcripſit ⁊ eſt thimus.
Heſeca idem pro haſech qui eſt tribu us ſcripſit.
Heſerē idē pro alrē que eſt agreſta ſucc⁹ vue acerbe ſcripſit.
Heſerudarum ⁊ caulamaluȝ exponitur in regali diſpoſitio/
ne ꝙ eſt galanga ⁊ caſurudar dicitur.vt ſupra in ca.
Hetercatura.Stepha.eſt pſillum puto corruptum.nam ha/
ſara catumq vocatur.
lib.25. Hetigonon Pli.herba ab alys ſcorpion vocatur propter ſi/
cap.9. militudinem radicis cuius tactu moriuntur ſcorpiones.
circa Heueri farina apud Aliabatē videṫ ordei ca.de febre ethica.
mediū. Hezaȝ ⁊ hezaze in medicinis oculorum apud Alyabba.⁊ in
ſecundo de ſimplicibus medicinis eiuſdem hezeza ⁊ heſſa.
⁊ inuenitur pro hadhabab qꝺ litium eſt.
Hezeriaxem ara.vitis alba vel ſpecies eius vt Aui.proprio
ca.vbi dicit ꝙ de ipſa loquitur in feſire que eſt vitis alba.
Hiberida Pli.iuenit nuꝑ Seruili⁹ quā Democrates ꝑ̇mus lib.25.
medētiū appellauit hiberidā ꝙ̄ȝ ficto noīe iuentioni eius cap.8.
aſſignato carmine.naſciṫ maxime circa vetera monumēta añ me^m.
parietinaſqȝ ⁊ inculta itinex.floret ſemper folio nauſturty
caule cubitali ſemine tam paruo vt vix aſpici poſſit radici
odor naſturcy vſus ei⁹ eſtate efficacior ⁊ recēti tātū ꝛc̄.q̄ de
ſceitaragi dicūt arabes in ſciatica Pau.etiā yberidam ſine
aſpiratione quorūdā relatu ad ſciaticaȝ laudat de q̄ ifra in
ib.Hec videṫ quā nauſturtiū agreſte noīamus.vex Pau.
aſſerit ſe magis ag̃ſcere aliā huic egritudini ꝯueniētē quā
deſcribit i formā ſceitaragi vt ifra i ꝩ beridos vtriqȝ tñ ieſſe
Hibiſcus altea. (videṫ hec opatio.
Hiera liber de ſimplici medicina antiquitus hei hena.
Hierob Dya.v̇ga ē porrecta v̇gultis vltra cubitū geniculo/
ſis cū folys ꝑ iteruallą diſtātib⁹ tāꝙ̄ȝ q̄rc⁹ iciſcis ⁊ ſubalbi/
Hilbane ſupra in cardamomo. (dis ꝛc̄.
Hidros Cor.celſus ē ſpēs ſaniei tenuis ſubalbidi coloris ex
malo vlcere exiens maxime vbi neruo leſo iflatio ſecuta ē.
mellitia vero groſſior et glutinoſa ſubalbida melliqȝ albo
ſubſilis ferṫ ex malis vlcerib⁹ vbi nerui circa articulos et
iter hec loca maxie ex genib⁹.eleodes v̇o tenue ſubalbidū
colore ⁊ piguedine oleo albo nō diſſile appet i magnis vlce
Hymene ifra in menoes. )(rib⁹ ſeneſcētib⁹ ꝛc̄.
Hyonchos Pli.eſt duox genex caule vtroqȝ albus ⁊ niger
lactuce ſimiles ambo niſi eēnt ſpinoſi caule cubitali angu/
loſo intus cauo ſed qui fractus copioſo lacte manat ꝛc̄.
Hyoſoris Pli.itubo eſt ſilis ſȝ minor atqȝ tactu aſperior ꝛc̄.
Hipaterā diſſēteriā dñt gre.epaticā vt Pau.ca.ꝺ diſſēteria. li.27.ca.
Hiphear apud Plinium eſt ſpecies viſci amari ſaporis. io.v̇.fi.
Hipecon Dya.naſcitur in tritico ⁊ locis cultis folia habet ru li.16.c.31.
te ſimilia haſtam habet minorem ꝛc̄. in p̄n°
Hipegon Pli.in ſegetibus naſcitur folys rute ꝛc̄.
Hiperichriſton collirium aptum ad vngendū Caſſius felix. li.27 ca.
Hipericon Pli.ſcribit ſed de eo infra in.y. ii.i p̄n°
Hypociſtis orobotrō a qbuſdam dcm̄ malo granato īmatu lib.26.
ro ſimilis naſcitur vt diximus ſub ciſto vnde nomen.duo cap.8.
genera eius cādida ⁊ ruffa vſus in ſucco ſpiſſat ſiccat ⁊ ruf/ v̇ſus fi.
fa magis ꝛc̄.Pli.⁊ infra in ypo.
Hypogeū.g.ſubterraneū occultū vt ſpelūca ab ypo qꝺ ē ſub lib.26.
⁊ ge terra grece i ātidotario vlī i ꝯfectiōe dcā grifudermō. cap.8.
Hypogloſſa Pli.folia hȝ ſilia in figura folys mirti ſilueſtris p⁹p̄n^m.
ꝯcaua ſpinoſa ⁊ his ceu liguas folio ꝑuo exeūte ꝺ folys ꝛc̄. li.27.ca.
Hypopeſton Pli.naſciṫ in ſpinis quibus fiūt enee fullonie ii in p̄n°.
ſine cauliculo ſine flore capitellis tātū ianibus ⁊ folys par lib.27.
uis multis herbacei coloris radiculas hn̄s albas ⁊ molles. cap.io.
Hyporis.g.aut anabaſis Dya.naſciṫ locis humidis ⁊ in mo in fi.
numētis aſtas hȝ ruffas ⁊ aſpas ⁊ nodoſas q̄ aſte qcqd vi/
cinū hn̄t illigāt in qb⁹ folia ſunt acuta ⁊ tenera ⁊ iūco ſilia ⁊
ſpiſſa ⁊ ſurſū aſcēdētia.h̄ ēt aliq̄tiēs de piete ꝺpēdet comis
plena abūdātib⁹ ⁊ nigris ſic̄ cauda eq q̄ ſūt ligſe ⁊ dure ꝛc̄.
ē cauda eqna apud nos duas hȝ ſpēs.vna maior ⁊ aſpior q̄
tornitores ſcifos polliūt ⁊ alia tōnatilia.aliqñ ypurī repiṫ.
hypuris alia Dya.comas miores hȝ ⁊ albas ⁊ molles ꝛc̄.
Hiſpoſellinuȝ grece ſm Pli.ſmirnion vocatur infra in ypo.
Hypoſtumata grece ſuffuſiones ſanguinis ex antecedenti lib.19.
percuſſione facte vt Caſſius felix proprio capitulo Demo/ vltra.
ſtenes vero taraxis vocat.arabes tarfati. mediuȝ.
Hyrcolus ſm Plini.vocatur herba ſimilis nardo gallico ⁊ cap.8.
ipſum cum ea adulteratur ⁊ cum ipſo naſcitur ꝛc̄. lib.12.
Hyrdon arabice ſm Albaui dicitur ſtellio vel eius ſpecies. cap.12.
Hyſatis dicitur rubea tinctorum ſm Theo.Priſci.libro de in fi.
ſimplici medicina.
Hyſophirō vocāt aliq phaſeliō qm̄ foliū qꝺ aniſo ſile eſt in
phaſeoli pāpinos torq̄tur capitella ſūt in ſummo capite te/

lib.20. nuia plena ſeminis melãty ⁊c. Pli. melantium eſt nigella.
cap.17. Hiſoperide faſilinũ ſemẽ virtutem hꝫ mixtã. eſt .n. amarꝫ
añ meᵐ. ⁊ auſterũ ⁊c. Theo. Pri. libro de ſimplici medicina.
Hitridatos albe ſemen Pau. ad acetationẽ cibi ĩ ſtõ ignoro quid ſit. ⁊ ſcias ꝙ Auic. ĩ hoc loco Pau. imitatus p̃cedẽtes ⁊ ſequẽtes medicías ſcripſit hãc vo p̃terijt vt puto ignorãs
Hyu grece viola vt Caſ. fe. ĩ collirio vocato dya )( qd eſſet. leuco hyu. i. de viola alba. ſed liber d̃ doctria greca ion hꝫ
Holbe arabice fenugrecum ⁊ ſi dices bulbe nõ peccas.
lib.17. Holcus Pli. in ſaxis naſcit̃ ſiccis ariſtas hꝫ ĩ cacumie tenu-
cap.10. es culmo q̃le ordeũ reſtibile. hãc qdã ariſtidam vocant.
lib.19. Holiſatrum qd̃ yposelimon vocãt Pli. ⁊ infra quartum ge-
cap.8. nus ex eodẽ faciunt horeoſelinum de his in ſuis locis.
vltra. Holoſidera ſpatula ideſt ferrea Theo. Priſ. ca. de hernia.
mediuꝫ. Holoſtheon Pli. ſiue oriritia eſt herba ex aduerſo appella-
lib.27. ta a grecis ſicut fel dulce tenuis vſqꝫ ĩ capillamẽti ſpẽꝫ lõ-
ca.10. ĩ fi gitudie quattuor digitoꝝ ceu gramẽ folijs anguſtis aſtrin gens guſtu naſcit̃ in callibus terrenis ⁊c.
Hol⁹ fatuũ ſupra in bachleanica. Holus iamenũ blit⁹
Holus benedictum eſt portulaca Jo. Sera. ĩ plurib⁹ locis.
Horchis Pli. ſiue ſeraphis porri caule palmeo flore gemia
lib.26. radice teſticulis ſimili. qdã folio ſcille eẽ dicunt leniori ac
cap.10. minori caule ſpinoſo. ⁊ infra ſtatim deſcribit ſatirion quaſi
in p̃n°. aliam herbam ab hac.
Horf arabice naſturtiũ ſcito ꝙ in. v. pratice Jo. Sera. de ꝓ bibendo aborſu circa finem ẽ q̃dã ꝯfectio q̃ incipit. ℞. cere dragmas. x. ⁊c. ⁊ vbi habet̃ naſturty in regali diſpoſitione Alia. eodẽ ca. ⁊ eadẽ ꝯfectione habetur teſte figuli. ⁊ hic er- ror ꝯtingit a trãſlatore pp ſĩlitudinẽ ſcripture. naſturty .n. ſic ſcribit̃ teſta vero ſic ⁊ vocatur hazef. non eni diffe- rũt niſi ĩ pũctl. tu vo iudica qd̃ ẽ ꝯueiẽti⁹. Ste. orfũ ſcripſit
Hortoſellinũ Pli. quartum genus apij faciunt ortoſellinuꝫ
lib.19. alio fructice recto ſemine cumino ſimile ⁊c.
cap. 8. Hucha ſcripſit Ste. pro furfure.
in p̃n°. Huegi in pratica Aben Meſue ca. de ſpaſmo. eſt acorus ſed
Huleich ara. rubus. )( oegi melius.
Humach arabice acetoſa lapatiũ. Ste. humaſum ſcripſit.
Hũdebe ara. ẽdiuia. latie. ituba. g. Ste. cicoriõ yndeba ituba
Hulbe ſupra ĩ fenugreco.
Huneſuꝫ ſcripſit Ste. pro cinere que henis vocatur: ſꝫ forte henoſum habebatur et corruptũ fuit ⁊ cetera.

IHabent greci duo vel tria ſm modernos. nã. i. quã ita vocãt ſonare faciũt. i. ãtiq vo ſcõꝫ ꝙ Priſ. teſtat̃. e. longũ ſonare faciebãt ꝑpterea ipam eta vocãt ⁊ trãſlatores latini in .e. latinũ ſemꝑ mutabãt. ꝑ hãc ſcribit̃ ilios qd̃ ẽ ſol eliotropia ⁊ ſilia. alid̃. i. vocat̃ iota cui ſemꝑ ſuper ſcribunt̃ duo puncta ſic ï qñ ĩ diphthongo nõ cadit. alid̃ vocat̃. y. pſilõ qd̃ eſt dictu. i. tenue qꝛ voce tenui ꝓfert̃: cui ẽt duo pũcta ſuꝑ ſcribunt̃ ſic nos. y. grecũ vocam⁹. habẽt tres diphthongos q̃ ſemꝑ. i. ſonãt. vna ꝯpõit̃ ab. e. ⁊ iota cu ius h̃ ẽ figura. alia ab. o. ⁊ iota tertia ꝯpõit̃ ab. y. pſilo ⁊ iota. cui⁹ hec ẽ figura. h̃ ſciẽdũ ẽ ꝙ nũq̃ꝫ. y. ꝓ ꝯſonãte apd̃ grecos accipitur nec ẽt apd̃ ara. nã. ara. vnũ. i. ſolũ habent q̃uis vt ſupra dcm̃ ẽ alr̃ iterdũ ſonat. i. ⁊. e. ⁊. o. additis notl.
Jabadde ara. polium Ste. iabada dixit.
Jabroa ara. mandragora ſꝫ apd̃ Aui. aliqñ iabrot iuenit̃ nõ
Jacintus Dya. herba eſt que florẽ purpureũ. )( recte. habet ⁊ radicem ſimilẽ bulbo. Jn vero Dy. iaqntus. i. margabare folia hꝫ bulbo ſimilia aſtam duorum palmorum ⁊ tenuem digiti minoris habens groſſitudinem comam viridem habens ⁊ gibboſam florem hꝫ purpureum radicem bulbo ſilẽꝫ ⁊c. eſt ẽt gẽma q̃dam ſic dicta.
Jacot ara. lapis iacintus.

Jamblicu. Pau. capitu. de idropiſi ⁊ iamblicuȷ inquit obſo- nys admiſceant et cetera.
Jamen prouincia vñ qñqꝫ reperit̃ iameni vl̃ aliamen ab ea
Jamia grece curatio medicamentũ ⁊ iaſis theratapia idem.
Jamus ara. bubalus.
Jatemon expoſuit Stepha. quod eſt hebunegum ꝓ hebo- nigi qd̃ eſt camomilla.
Jantũ vel ientũ vt in. iij. Gal. de ſimplici medicina. vbi nu- merat quedam que non lꝫ guſtare eſt pſia vt apparet per Sera. ca. de tapſia ⁊ infra vocant ipſum gingizerd.
Jarierd Johan. Serapio. in. vij. ſuffuf. ad impinguandum eſt ſemen aſonanti. i. falfaſa.
Jarus barba aaron vocatur q̃ ⁊ pes vituli dicitur ⁊ ſerpen- Plinii
taria minor ⁊ dracõtea minor. lib 19.
Jaſis. g. ⁊ akeſis ⁊ therapeſis medicina ſanitas. ca.5. i
Jaſpis gẽma lapis precioſus multas hꝫ ſpẽs. ⁊ li. 2
Jatut ara. pin⁹ maſculia. Jatricos. g. medicial̃ i. vocali ⁊c. cap.16.
Jatros medicus pollidarius. in p̃n°.
Jatrema. g. medicia. ĩ his oib⁹ a medicia veniẽtib⁹ i. vocal̃ ẽ
Jatria. g. medella curatio remedium medicina.
Jauſemin ara. vl̃ ieuſemin. i. zambach ſãbuc⁹ dicta corrupte
Jauſur ara. opoponax. )( tamen.
Jaxiron ſcripſit Ste. ꝑ iauſir ⁊ alibi ꝑ iauſiri.
Jberidos herba q̃ ara. dr̃ xeitaragi Pau. ca. d̃ ſiatica. ꝑfecte ãt eos regeſcere fac̃ yberidos herbe vſus quã ⁊ lepidũ: alij vo agricardamũ appellãt q̃ ẽ apd̃ nos. naſcit̃ fructex ꝓxia lauro folijs ⁊ maiora mltũ hñs ⁊c. ⁊ ifra ĩ lepidũ ⁊ ĩ ſceitaragi vult hic Pau. ꝙ qdã nauſturtiũ agreſte dixerunt eſſe hãc herbã ſꝫ apd̃ ipꝫ ẽ alia cui⁹ folia deſcribit ⁊ mihi oſtẽſa fuit tali folio que apud grecos vocatur vulgo ſarcofagi. i. carnẽ comedẽs: eo ꝙ radix ei⁹ fiſtulas comedendo curat.
Jbiſc⁹ euiſcus althea idẽ. Caſ. fe. ĩ ãtidotario. ca. d̃ dyaglõ ⁊c.
Jbleon apud Dya. ca. de melle eſt ſpẽs mellis.
Jbos. g. gibus giboroſus yuos proferunt.
Jcor. g. hũor ycores hũores liquores ide icroides. i. hũoroſe.
Jcteritia dicta ab aue icteris crocea colore. Pli. ycterus vo- lib.30.
catur auis a colore que ſi ſpectetur ab icterico ſanari id ma- cap.3.
lum tradunt ⁊ auem mori. hanc puto vocari auem galgu- vltra.
lam et cetera. hic regius morbus ⁊ arcuatus antiquitus di- mediu
cebatur. a colore vero auri hanc auriginem vocant. arcua- tus autem morbus dicitur ab arcu propter colorum va- rietatem. liber de doctrina greca. ikteros geranoſcs icteri- cus qui arcuatus et regius latine dicit̃ alfus et aureus ⁊c.
Jctericos grece ictericus qui ⁊ icteridos etiam dicitur.
Jctiocolla grece apud Dyaſcori. icthiocolla quod dicitur vẽ ter eſt ceti piſcis ſed vtilior que in ponto fit alba ⁊ groſſa ⁊ non pertuſa et citius ſe voluens et cetera. eſt colla piſcis ab ictrios quod eſt piſcis dicta. de multorum piſcium inte- ſtinis fit hodie.
Jctis grece piſcis.
Jctidion piſciculus.
Jctinos. grece. miluus auis.
Jdam ara. pulmentum.
Jdaros grece aquaticus. inde ydaſmus humor ydropicorũ. ſed melius per. y. ſcribuntur.
Jdea Dya. folia habet oximirſino ſimilia. cui aſte ſunt cum floribus. radix eius ſtiptica eſt, valde neceſſaria locis qbus ſtiptico medicamine eſt opus et cetera.
Jdema grece inflatio tumor per oi diphthongum ſcribitur.
Jromel infra in mellicrato.
Jdor. g. aq̃ ide ydropiſis ⁊ alia. ſꝫ qꝛ meli⁹ ꝑ. y. ſcribit̃ ifra q̃- (rat̃
Jdros. g. ſudor liber d̃ doctria gre. ide ydroſis ſudatio.
Jebrene Ste. ꝑ iabroba q̃ eſt mandragora.
Jeiunum inteſtinum eſt 2ᵐ a ſtõ. ſ. poſt duodenuꝫ ſic dictũ eo ꝙ ſemꝑ vacuũ inuenitur.

Jelet elkaim ſcripſit Ste.ꝓ barba yrcina vł ypoquiſtidos qđ fit ex ea imo ex fungo q in radice ipſi⁹ oꝛit̄ vt īfra in ypo.
Jelben vel iulben in Albaui exponitur ꝙ eſt ſpelta.
Jelbub ſupꝛa in albulbub.
Jelnarum ſcripſit pꝛo iulinar qđ balauſtia eſt.
Jentum ara.eſt tapſia vt ſupꝛa in iantum.
Jera.g.i.ſacra.inde yerapigra.i.ſacra amara.ſed pikra dicūt greci ⁊ yeralogodion.ſed logodion dicitur grece per.i.vocale ſcribi ⁊ pꝛoferri debet ita ꝙ iera ſit triſſilabum.
Jerabotani vel votani vt grec⁹ ꝓfert eſt dictu ſacra berba ⁊ eſt berbena.nā antiq in expiādis tēplis ⁊ ſacrificijs eoꝝ ⁊ in adiurationibuſ ꝯfederationū bac berba vtebātur.vt in p̄mo Titi liuij apparet.vnde romani ſegmen.i.ſacratimē eā vocāt apud Dya.vero gerabotanū ſcribitur poſt grecū.
Jerabotanum Dya.quā multi periſterion vocāt virgas habet cubiti longitudine ⁊ amplius anguloſas.in quibus folia ſunt in circuitu ſimilia oꝛi ſed anguſta ⁊ paucas inciſuras babens in giro ſunt alba radices oblongas ⁊ tenues.
Jera ficaria iuenit̄ apđ Alyaba.i mł'tl locis ꝓ ierapigra ⁊c̄.
Jerax grece aſtur ſm kiranidā vel accipiter vt in li.de doc.
Jergir ara.eruca. (gre.i.vocali nō ꝯſonāte.
Jerad ara.locuſta liber de doc.ara.
Jerdbe ara.panis valde mollis.
Jerebotanū vel vt apud Dya.ierabotanū berbena vt ſupꝛa.
Jetua arabice nomē gnāle oīuꝫ ſeptē ſpēꝝ titimali q̄s Dya. deſcribit ſm Auicen.in ſcđo cañ.q̄uis Joā.Sera.in tertio capi.de laxatiuis ſimplicibus dicat ꝙ eſt ſpecies mezeriō.
Jeuguers arabice vel geguers qdā expoſuerūt ꝙ ē miliū.ſꝫ ipꝫ vocat̄ arabice dochon.videt̄ eē gen⁹ ad miliū ⁊ panicū ⁊ ſcaiolā que omnia vnius virtutis eſſe videntur ⁊ pꝛopterea Aui.videtur de bis vnum facere capitulum in ge.
Jeuſir vel iauſir ara.opoponax.
Jeum ara.nux ſupꝛa in ge.
Jeum bane vel bace ara.nux muſcata.
Jeum alke ara.nux vomica.
Jezar ara.bautia lezaꝝ ſcripſit Ste.exponēs dauc⁹ agreſtl.
Jiſon Dya.multi cameleontam nigram ſic vocant.
Igia grece quedam confectio in antidotario vniuerſali ⁊ eſt dictu ſanitas valitudo ſalus incolumitas:per.y.tamen melius ſcribitur:⁊ cum diphthongo enim ſcribunt.
Igidiō vel vt qdā giugidiō eſt fum⁹ terre.Pau.cap.de ſanie oculi quā ypopiā vocāt igidiū poſuit.⁊ Aui.eodē ca.allegāſ Paulū ⁊ eādem ſcribens medicinam vbi Paulus igidiuꝫ ipſe fumus terre poſuit.
Igil ſupꝛa in feſefiſis.
Ignida acalife vꝛtiga idem.ſed gnidion dicunt greci.
Ignis ſacer plura ſūt gnā iter q̄ ē mediū boieꝫ ambiēs q zoſter vocat̄ ⁊ enecat ſi circū cinxerit Pli.vulgares apđ noſ
b.z6. cigulū vocāt ⁊ ſſ puſtule pue rubee igneā pūctōeꝫ iferēteſ.
ap.ii. Igraſſia gre.bumoꝛ per y.bumectactio.
fine. Igrocollerium Caſ.fe.de egritudinibus oculoꝛum ⁊ etiam Alex.eodem caſu ab ygros infra.ſed per.y.melius.
Igron.g.ſudoꝛ ſed per.y.melius.
Igros grece viridis limpidus purus pꝛeclarus liquidus madidus roſidus bumectus bumidus ſed per.y.melius.
Illafeos quidam expoſuerunt bardanaꝫ que ⁊ lappa maioꝛ in antidotario vniuerſali in mitridatico magno vocatur.
Ilion dicitur inteſtinum longius alijs trium ſuperioꝝ gracilium inuolutuꝫ multis reuolutionibus in quo fit illiaca paſſio que illiodes ⁊ illidis grece dicitur apud Alexādruꝫ ab boc vocatur ſalſitie cauponum ile ſm grāmaticos.
Illiridos Pau.ca.de maculis faciei.
Imbꝛilis aq̄ ab imbꝛe dicta.i.pluuialis in collirijs ꝯficiēdis apud Demoſte.⁊ alios plures antiquoꝝ iubetur apponi.
Imbꝛomidari Alex.cap.de diſſenteria.ſi cum febꝛe fuerint inquit vlcera imbꝛomidātur ⁊ ſoꝛdidātur ⁊c̄.
Imere grece dies.inde ymera criſeos ideſt dies creticus.
Immoſpone.g.vocat̄ pſilotrum qđ ex arſenico ⁊ calce viua ꝯficit̄ idē alcbilleia latine dicit̄ ſm Dya.cap.de arſenico.
Imolopes.g.cicatrices molops cicatrix.
Impetigo Caſſius felix greci licbenas dicunt.latini zennas. naſcuntur ex melācolico bumoꝛe rotundo ſcemate in ſupficie cutis cum ingenti pꝛuritu ⁊ aſperitate ⁊c̄.cuꝫ in petigo ipſa ſerpere cute.i.ambulare ceperit ſerpigo dicitur.
Inātū gre.cōponit̄ ex ynos qđ ē vinū ⁊ antbos flos q̄ſi flos vini.eſt.n.flos vitis maxime agreſtis iterdū enātū iuenit̄.
Jembemon vocant gre.medicamen qđ ex lacrimo olearum in maritimis arabice naſcentium conficitur ſm Pli. lib.iz.
Incardium interioꝛ pars ſeu medituliū cuiuſqꝫ rei vt Theo. cap.i8.
Pꝛiſci.capi.de infixis coꝛpoꝛi.⁊ de oculis.
Indanicum ferrum.i.indum ab india ⁊c̄.
Indi mirabolani dicuntur nigri.
Indicum Dyaſco.ſpecies babet duas.Unam que ex ſe naſcitur.Aliud eſt ſpuma cannarum indicarum.vno infectoꝛes vtuntur ⁊ boc floꝛem purpureum babet ⁊ in eramine inuenitur vbi artifices purpuram tingunt.ſiccatur autem in ſole ⁊ in pillulas redigitur eſt autem optimum qđ vebementer eſt ceruleum ⁊ qđ cianeum ⁊ leue ⁊c̄.
Indicum autem nos communiter vocamus ſuccum berbe que arabice dicitur nil.quo panni tinguntur.
Ineleon grece eſt compoſitio ex vino ⁊ oleo liber de doctrina greca.vinum ⁊ oleum aliquando coꝛrupte inuenitur in eneleon vt apud Alexā.capi.de flegmone ſtomacbi.
Inguinaria Pli.berba quā quidam argemon vocant inguinis doloꝛes pꝛobibet etiam manu tenta.inguinalis etiam lib.z6.
vocatur aſterion vt ſupꝛa in aſt. cap.9.
Inia grece fibꝛe.
Iniuba vel ingiba arabice conditū aliquid vt zinziber yringi mirobalani ⁊ que cetera buiuſmodi condiuntur vt in ſeptimo Joan.Sera.pꝛopꝛio capitulo.
Inomel grece cōpoſitū ex vino ⁊ melle liber de doc.greca.
Inomeli mulſum inuenitur ſepe in libꝛis de arabico tranſlatis onomel coꝛruptum ⁊ boc foꝛte quia inos qđ eſt vinum apud grecos ſcribitur per oi dipbthonguꝫ ſed pꝛoferunt.i. non oi.⁊ boc nomen eſt grecum Caſſius felix capi.de icteritia mulſum ex vino ⁊ melle temperatum qđ inomellitos appellāt ⁊c̄.Gal.ad glauconem inomel ex vino ⁊ melle.
Inos gre.vinum a quo ſupꝛadicta per oi.
Inontes iam reperij pꝛo iontos vt apud Theo.Pꝛiſci.vitio ſcriptoꝛis puto ⁊c̄.
Inquimatizare.i.linire Alexā.de oculis pꝛimo capitulo/Itē pꝛo inijcere.Oꝛibaſius capitulo de vlceribus matricis.
Inrinon grece ptarmicum ſternutatoꝛium.Oꝛibaſius capitulo de mundificantibus caput.⁊ dicitur a rinos qđ eſt naris quia per nares imittatur.infra in ri.
Interion.g.colloquintida vt in libꝛo de greco trāſlato ſimili Almāſoꝛi ex concoꝛdia vtriuſqꝫ capi.de qua in oculo.
Intoſoꝛos vocatur ſmilax vt infra in ſmilax.
Intuba grecū eſt qđ endiuia latinū ⁊ qđ bundebe arabicuꝫ vt ſupꝛa i en.Pli.ītubū erraticā apud nos qdā ambulā appellāt in egypto cicoꝛiū vocāt qđ ſilueſtre ſit.ſatiuū aūt ſe lib.zo.
rini ꝙ minus ſit ⁊c̄.⁊ īfra qdā ꝓpter ſingularē ſalubꝛitatē cap.8.
ereſtō appellāt alij pancration qđ ſilueſtre gen⁹ alij bedirmoda vocāt ⁊c̄.Ste.intuba kicoꝛion bendeba intuba. in me.
Inula campana ſic vocatur a latinis quedā ſpecies panacis que cbironia dicitur non enula que eſt elenum ſupꝛa in el.
Jobolos gre.venenoſus.
Jociner iecur epar Pli.in multis locis.
Jocboꝛ gre.violaceus.ab qđ eſt viola.
Joma ⁊ ios gre.rabigo eris.

Jon Dya.folia hꝫ minoꝛa ab edera ⁊ nigrioꝛa in coꝛio aſtaꝫ
habet in medio in qua capitellū eſt ⁊ flos odoꝛatus ⁊ pur-
pureus naſcitur in locis vmbꝛoſis ⁊ aſperis ⁊c̄.
Jontos vel biontos cū.h.ſunt puſtule rubee ſeu interdū al-
be que in facie ⁊ naſo iuuenū ⁊ maxime bibuloꝛum naſcit̄
gal'.5. vt pluribus libꝛis antiquis reperitur.
memiri. Jon.g.viola vt liber de doctrina greca. ⁊ etiam p.o. mega
cap.3. ſcribitur Ste.ios eſt beneffeguꝫ pꝛo beneſfegi eſt viola.
in pn° Jos grece plura ſignificat.nam ios eſt venenū vt i pſalterio
greco vbi habemus venenū aſpidum. Jtē liber ꝺ doctria
greca ios tofarmachon venenū virꝰ.ios ideꝛū rubigo ferri
ios kalku rubigo eris. Jtē Pau.ios ferri aut eris Ste.ios
calcu eſt gemarum eris.i.viride eris zimar ⁊c̄.
Jouis barba a Macro vocatur ſemperuiua minoꝛ.
Jouis flos planta ſine odoꝛe.
Joum quima ſcripſit Ste.pꝛo ieum alchei ⁊ ē nux vomica.
Joum mataleum idem pꝛo nux methil.
Joum bua idem pꝛo ieum bacce.i.nux muſcata.
Jpericon herba perfoꝛata herba ſancti Joan.quidā ⁊ ſcopā
regiā vocauerunt ſm Dya.tres habet ſpecies. ſꝫ quia per.
y.ſcribitur ifra dicitur de ipſa.
Jpia moꝛſus galline anagallus idem de qua ſupꝛa in an.
Jpnotica.g.ſt̄ q̄ ſōnū vl ſopoꝛē faciūt.Ga.ad Paternianū ⁊c̄.
Jppofaes Dya.aut ippofies vnde in oꝛiente res limpidant̄.
naſcitur locis maritimis ⁊ arenoſis fructex ē ſarmentoſa ⁊
tenues virgas habet folia habet ſimilia oliue ſed anguſta
⁊ mollia ⁊ acuta ſicut oxiacanta ⁊ albidioꝛa ⁊ āguloſa ⁊ bi
na coniuncta ſuper quas virgas floꝛes hꝫ ſimiles edere ſe
men habet ſiccum acina ſuſpenſa ⁊ mollia ⁊ albioꝛa colo-
rem ſubfeniceū habet.radix eſt ei groſſa ⁊ mollis ſucco ple
na guſtu amara.exiccat̄ et ipſa ſicut tapſia ſuccus collectꝰ
repōit̄ maxie cū polēta.herba ſiccat̄ i vmbꝛa ⁊ repōit̄ ⁊c̄.
Jppofeſtos Dyaſ.naſcit̄ in locis quibus ⁊ yppofaes ſingen
eſt ſpine fructex eſt ſpanſa ſup terrā hꝫ folia miuta ⁊ aſtas
minutas ⁊ capitella:ſed non habet floꝛem.radix eſt groſſa
⁊ mollis.folia exiccāt̄ ⁊ ſuccꝰ ipē repōit̄ i vaſe fictili ⁊c̄.
Jppogloſſos grece dictu equi ligua.Dya.ypogloſos fructex
eſt mirte agreſtis ſilis folia habens minuta ⁊ comam ſpiſ-
ſam cuius folia i ſummitate ſunt ſicut lingua cuꝫ ramulis
lib.27. minoꝛibus circa eadem folia ⁊c̄.melius p.i.ſcribit̄ q̄ꝫ p.y.
cap.ii. infra in ypogloſa a Plinio.
in pn°. Jpoma.g.oeſtrum aſillus.
Jppomaratro ſiue vt aliꝗ maratron agrion:vel vt latini feni
culum ruſticum maioꝛ eſt ipſo feniculo et ſemine.⁊ fructi-
ce.radicem habet odoꝛatam et ſemen vt cacrios et cetera.
Dyaſcoꝛ.ſonat equinum feniculum.
Jppopios vel ypopia ſꝫ Pau.eſt ſanies collecta ſub coꝛnea
oculi que egritudo onicha dicitur cuius intentio eſt vngu-
la.non tamen illa vngula que naſcitur in lacrimali oculi.⁊
per coniunctiuam extenditur vſq; ad coꝛneam interdum
cooperiens pupillam:ſed eſt ſanies que ſub ipſa coꝛnea
apparet in coloꝛe vngule:vt etiam Auicenna in eodem ca.
dicit q̄ aſſimilatur locus coꝛnee vngule.Demo.yppopios
ofralmos appellatur cū ipſo oculo inerit ſanies purulēta
inter p̄mā ⁊ ſcd̄aꝫ tunicam aut in pꝛime groſſitudine tuni-
ce ⁊c̄.alibi tamen idē yppopiam ſine additione vocat liuo
reꝫ ſub oculo vl' ipſis palpebꝛis.ſimiliter ⁊ Oꝛi.Theo.vō
Priſcianus ypopiam dicit tumoꝛē quēdam in angulo in-
terioꝛi oculi.ca.pꝛioꝛ oculoꝛum moꝛbis.hoc tamen nomē
videtur deriuari ab hoc verbo ypopizo quod ē obſtruo:eo
q̄ hac ſanie obſtruatur viſus.q̄re pꝛima expoſitio vr̄ ma-
gis conueniens:⁊ ſi ſic eſt per.y.pſilon melius ſcribitur.
Jpopotamos grece equus fluuialis eſt animal quadrupes
maius cocodrillo in nilo degens ⁊ in terram exiens quod
dicunt pꝛeſagio nili crementum oſtendere.exit enim flu-
uium plenus aqua quam naribus euomit eo loco vſq; ad
quem fluuiꝗ augmentum ꝑuenire debet.
Jpoquiſtidos grece qꝺ apud Auicen.vocāt euſiſtidoꝛes imi-
tando grecum eſt ſuccus barbe ircine ſm Auicen.que eſt
fungus qui naſcitur in radice roſe canine ſm eundeꝫ Aui.
⁊ ipſe fungꝰ vocatur arabice taratit.hoꝛuꝫ veritas patebit
legenti capitula de euſiſtides ⁊ tarathit ⁊ barbe ircine apꝺ
Auicen.cum ca.de ypoquiſtidos apud Serapio.⁊ Dya.ca.
de ciſeos.Dya.naſcitur inquit circa radices eius ypogſtis
quā multi vocāt abꝛiton vel gntinos ſimilis roſe pſidic.i.
floꝛi mali granati ſcilicet caduci:quā balauſtiā vocant us
cuius vna pars ruffa eſt:⁊ altera alba ē:hec tundit̄ ⁊ expꝛi-
mitur ſicut acatia.multi vō eādē ſiccāt ⁊ infuſaꝫ coquūt ⁊
expꝛimūt eā ⁊ aquā ipſaꝫ iterū coquūt quādiu ſpiſſitudinē
mellis accipiat ⁊ ſic ea vtūtur.talis fungus ſatis abundat
in nr̄is ptibꝰ:⁊ ē figura eiꝰ ac ſi quis accipiat ſex vel ſeptem
balauſtias ⁊ infigat vnaꝫ intra aliā ita q̄ nō ſolū illius foꝛ-
me exiſtit ſed eiuſdeꝫ groſſitudinis ⁊ coloꝛis:⁊ pp̄ ea dixit
Dya.q̄ a quibuſdā gntinos dr̄:qꝺ ē balauſtia pp̄ dictā ſili-
tudinē.aliꝺ p̄terea ca.inuenitur apꝺ Dya.i littera.y.qꝺ ici-
pit Ypogſtidos ſuccus nō diſſimilis acatie.nā i p̄mo ca.vr̄
q̄ vocet ypogſtidos ipꝫ fungū.foꝛma vō plāte ad cꝰ radicē
naſcit̄ oſtēdet̄ i roſa canina Ste.ypofeſton ē taraticē.Pli. lib.26.
ypociſtis oꝛobotron a qbuſdā dcm̄ malo granato imaturo cap.8.
ſilis naſcit̄ vt diximꝰ ſub ciſto vn̄ nomē ⁊c̄.manifeſtū ē q̄ p° pn
ciſton ē roſa canina cuiꝰ ſupiꝰ duas eē ſpēs dixit. Una flo
re albo.Alia roſeo.has ambas vidi.Tertiā cuiꝰ fructex ma
ioꝛ folia lōgioꝛa coloꝛe obſcuro longe odoꝛē iactans habēs
neſcio quā tenacē hūiditatē vt pollicaria.ex hac dicūt lau-
danū colligi i creta.miratꝰ ſuꝫ nō modicū vba Dya.dicen-
tis i ca.ꝺ ciſeos.q̄ ē edera quā mlti ciſterō vocāt.⁊ pꝰ ꝓ pe-
tates eiꝰ q̄ ſūt roſe canie addit.naſcit̄ circa radices eiꝰ ypo-
gſtidos ⁊c̄.vt ſupꝛa.⁊ pꝰ ſmonē ꝺ ypogſtidos addit.ē āt al-
terū genꝰ edere quā mlti ancion vocāt ⁊c̄.ꝺ q̄ dic̄ laudanū
colligi.hūc erroꝛē imitatꝰ ē Aui.nā vide ca.de cuſſus qꝺ ē
edera.cauſa huiꝰ erroꝛis apitur p Pli.nā libꝛo.xxiiij.poſt
ſermonē de edera greci ingt vicino vocabulo ciſton appel- cap.io.
lant ⁊c̄.deſcribens roſaꝫ caninā vt ſupꝛa in ciſton ob ſilitu-
dineꝫ ergo vocabuli fuit appoſitus ſermo huiꝰ plāte ſmo-
ni de edera ſimiliter ⁊ ſermo de laudano:eo q̄ ē ſpēs huiꝰ
plante roſe canine vt ſupꝛa oſtenſum eſt.vbi āt apud Dya.
de laudano ſcribitur ⁊ eſt talis.eſt autem alterū genꝰ ede-
re quam multi antion vocāt ⁊c̄.foꝛte in greco erat.genus
ciſton expoſitū fuit edere edera kiſſos kiſtos.Coꝛrectio igi
tur huius textus poteſt fieri in hunc modū.nā vbi ē ciſea
ideſt edera ponatur ciſton ⁊ auferatur illa expoſitio.i.ede-
ra.deinde infra vbi habetur.ē alterū genus edere dicatur
ciſton:⁊ ſic concoꝛdabit cum Pli.⁊ cum veritate.
Jppoꝛis Dyaſcoꝛi.aſpiratū ſcribit vt ſupꝛa in hyppoꝛis.
Jppos grece equus.
Jppoſces Ste.eſt ſpina tinctoꝛū grecū eſt ſed nō ē cardus.
Jppoſelinon Ste.ē q̄raſiꝫ mōtanū.i.apiū agreſte Dyaſco.
yppoſelinū quod aliꝗ apiū agreſte vocant aut ſmirnon ſiue
vt latini olixatꝛ maiꝰ meliꝰ eſt oꝛtiuo ⁊ albidius.radix ē
illi groſſa ⁊ alta ⁊ mollis folia hꝫ obrotunda ⁊ viridia in
capite plenū eſt floꝛe.q̄ capita cōcluſa ſunt in qbꝰ ſemen ē
viride ⁊ oblongū ⁊ viſcidum aromatis habens odoꝛeꝫ ra-
dix eius odoꝛata ⁊ alba eſt ⁊ euſtōacha.naſcit̄ locis vmbꝛo
ſis ⁊ i oꝛtis ⁊ hūidis ⁊c̄.eſt macedonicum ſꝫ ipſuꝫ ſonat ex
vocabulo equinū apiū ⁊ vt exponitur a Gal.libꝛo ꝺ alimē-
tis quare melius per.i.q̄ꝫ per.y.ſcribitur vt grecus.hoc tn̄
ſꝫ Gal.aliud eſt ab olixatro vt infra in ſmirnon.
Jpoſarcha ſpecies ydꝛopiſis infra in ydꝛopiſi.
Jpoſeta compoſitum a greco ypos qꝺ eſt equus ⁊ ſeta.lati-
num.eſt cauda equina.

Ipoſtaſis grece vbicūqꝫ in pſalterio nos habemus ſubſtan-
tia grecum habet ypoſtaſis. Item in libꝛo de doctrina gre-
ca ypoſtaſis ſubſtantia per y. debet ſcribi ⁊c̃.
Ippopotamos gre. ſm Yſidoꝝ eſt piſcis fluuialis equo ſilis
.ſ. capite iubato ⁊ doꝛſo i nilo naſcēs. ſꝫ ḋ eo. ſ̃. i yppotanos.
Ippuris grece icendula liber de doctrina greca ippuris ſeu
pirſuris lampuris eſt nocriluca que ⁊ foſſoꝛos dicitur.
Irbocha vel ierbocha arabice talpa.
Ireos eſt ſpecies lilij ſm auctoꝛes ⁊ eſt iris infra.
Irrigeron Ste. expoſuit adrion vt ſupꝛa in erigeron ⁊c̃.
Irrigeron Dya. haſta eſt ei cubito longa ⁊ ruffa ⁊ ſpinoſa fo-
lia hꝫ tenera minoꝛa ab euzomio floꝛem mellinū hꝫ qui ſe
citius aperit ⁊ ſicut capilli albi apparent ⁊ capitellūꝫ rotū-
dum: vnde ⁊ nomen accepit. verno floꝛet. radix eius inuti-
lis eſt. naſcitur circa parietes ⁊ circa edificia ⁊c̃.
Irrigus dr̃ a qbuſdā cardopanis ⁊ eſt apud Sera. vna ſpēs
lib.zz. cap.8. de cētū capita: ⁊ hoc aſſerit etiā Pli. Aui. duo videt̃ facere
capitula de ipſo. Unū atracilus. Et aliud halibiuꝫ vt ſupꝛa
Dya. irringi aut irringion aut nux agreſtis herba eſt ſpino-
ſa folia eius in initio comedunt̃ ⁊ in ſale cōponunt̃ q̄ folia
lata ⁊ aſpera ſunt guſtū aromatis habentia q̄ cū creuerint
obꝛuffum coloꝛē hn̄t cū multis virgis in qbus ſunt multa
capitella rotūda ſpinoſa haſtā hꝫ durā in giro ⁊ qn̄qꝫ albā
aut viridē: aut iacintino coloꝛe. radix eſt illi oblonga ⁊ lata
nigra defoꝛis: deitus alba: pollicis hn̄s croſſitudinē aroma
lib.zz. cap.7. te plena naſcit̃ locis lapidoſis in cāpis ⁊c̃. Pli. eringe vel
eringion ē dura fructicoſa ſpinoſis folijs caule geniculato
vt cubitali ⁊ maioꝛe aliqn̄ alia albicans alia nigra radice
odoꝛata: ⁊ ſatiua qdē eſt: ſed ⁊ ſpōte naſcit̃ in aſperis ⁊ ſaxo-
ſis ⁊ littoꝛib⁹ maris nigrioꝛ durioꝛqꝫ folio apij ex his cādi-
dā noſtri centū capita vocāt. ambe eiuſdē effectus ⁊c̃.
Irruggion ſcripſit Ste. ꝑ irriggion. naꝫ ſemꝑ ſcripſit. u. vbi
iuenit. y. pſilo ⁊ ſcripſit ꝑ geminū. g. vt iuenit in greco. ſed
qn̄ ita eſt ſemꝑ ꝑmū. g. trāſit in ſonū lr̃e n. nā ſcribūt aggel-
los ⁊ legūt angelos: ⁊ expoſuit ꝙ eſt ſenel deneb ⁊ herba iu-
daica. ſed apud Aui. herba iudaica eſt herbū. hec a qbuſdā
pni cald vocat̃. Gal. in libꝛo de alimentis aſtrakis vocat.
Irrinon grece capitis purgatoꝛium apud Alexandruꝫ capi.
de cephalea. ſed intinon melius vt ſupꝛa in in.
lib.zz. Irion Plini. inter ſegetes naſcitur ſimile ſeſſamo ⁊ a grecis
cap.25. eriſmion vocatur. galli vellion appellāt. eſt autem fructuo-
plus ſi. ſum folijs eruce anguſtioꝛibus paulo ſemine nauſtrutij ⁊c̃.
credo ꝙ ſit eriſimon de qua ſupꝛa.
Iris Dyaſcoꝛides illirica folia hꝫ ſilfio vel gladiolo ſilia: ſed
maioꝛa ⁊ vaſtioꝛa ⁊ pinguioꝛa: floꝛes etiā hꝫ ſuperioꝛes di-
uerſi coloꝛis. i. albos aut mellinos aut purpureos aut vene-
tos. radices hꝫ ſub terra durioꝛes ⁊ icuruatas odoꝛe bono
plenas. he radices colligēde ſūt ⁊ filo iſerēde. ⁊ ſic pēdētes
ſiccāde ſunt ⁊c̃. Ste. iris eſt ſuſanū glaucū ꝓ ſuſen qḋ eſt li-
liū. q̄ſiuit a me qdā miles arabs qd eſſet irſe: ⁊ cū ignoꝛaſſē
mirat⁹ eſt cū eſſe diceret nomē latinū. ego aūt videns ſcri-
ptū nomen cognoui erroꝛē a notis ꝓceſſiſſe. nā ſic notabat
hoc ſonat irſe ſꝫ hoc ſonat iris. ſic ſepe decipiunt̃ arabes in
alienis nominib⁹: quādo male ſcribūt ⁊ notāt vt pluribus
locis huius operis oſtendit̃. iris nunq̄ꝫ niſi ꝑ. i. ſcribi debet
ſcḋm grecū q̄uis apud Dyaſcoꝛidē ⁊ multos alios ſcribat̃
ꝑ. y. vocat̃ aūt ab arcu celeſti ꝓpter diuerſitatē coloꝝ floꝝ
Liber antiquus de ſimplici medicina ireos ad ſilitudineꝫ
iris quā videmus in celo cognominat̃. quomodo eniꝫ illa
plures ⁊ diſſimiles hꝫ coloꝛes ſic ⁊ varios ⁊ differētes emit-
tit, floꝛes. nā alij ſunt albi. alij cerulei. alij purpurei. alij vio-
lacei. folia hꝫ ſilia gladiolo: ſed maioꝛa ⁊ altioꝛa ⁊ pinguio-
ra. ramulos quoqꝫ ⁊ ipſos ſiles radiculas nodoſas duras
ſuauiter olētes i modū viole. optima eſt ireos illirica ⁊ ma-
cedonica. eſt. n. ſpiſſa ⁊ breuiſ ⁊ nō fragiliſ ⁊ ſubꝛuffa odoꝛe
ſuauiſſima ⁊ guſtu liguā viſcide excalefacit ⁊ dū tōdit̃ ſter-
nutare facit ⁊c̃. ex hoc habes q̄re vocat̃ illirica. ſ. a regione.
Irudo ſanguiſuga latinum eſt. nam grece bdella dicitur.
Iſatis Dya. quo infectoꝛes vtuntur folia hꝫ plātaginis ſilia
ſed pinguia ⁊ nigrioꝛa ⁊ virgā amplius cubito longaꝫ ⁊c̃. ⁊
infra. eſt ⁊ agreſtis ſimilis ſupꝛa dicte folia maioꝛa habens
ſimilia lactuce virgas multas ⁊ diuiſas ⁊ obꝛuffas ⁊ folicu-
los habens cū ſemine ſicut linguā floꝛem mellinū hn̄s ⁊c̃.
Iſatis liber antiqu⁹ de ſimplici medicina greci dn̄t ſꝫ ab Ita-
lis aluta vocat̃. naſcit̃ vbiqꝫ cāpis vel oꝛtis ⁊ loci cultis ⁊c̃
Iſchas. g. fic⁹ ſicce iſchas iſchades in libꝛo Gal. de alimētis.
Iſchia grece ſcia. Paulus capitulo de duritia renum. ſed ibi
iſcia ſcribitur: ſed grecus iſchia. inde.
Iſchiades ſciatica iſchiaſis idem ⁊c̃.
Iſchiaticos ſciaticus. Iſchion. vertebꝛum ſcia.
Iſchion vero per. o. mega. ſ. ſanus vigens vegetus. nā iſchis
valitudo foꝛtitudo ſanitas.
Iſſiercitis grece liber antiquus hꝫ folia minuta lanuginoſa
ex vna radice multos ramos emittit ꝑ terrā fuſos floꝛem
croceū butalmos ſilem odoꝛem mēte ſi digitis ꝯterat̃ ⁊c̃.
hāc peculiariter laudat ad ydrofoꝛbiā ⁊ conceptum.
Iſchiti Paulus capitulo de catarro. comedāt inquit itria ſi-
ſamum ⁊ iſchiti ⁊ amigdalas ⁊ pineas ⁊c̃. videtur karice vt
vides ſupꝛa vocatas iſcas.
Iſofagus a fagim qḋ eſt comedere eſt via cibi in ſtomachū.
Iſopuron expoſuit Stephanus ꝙ eſt iulbanuꝫ. ſed iulbane
eſt piſcum legumen: qḋ grece vocatur alkos.
Iſopus alius herba aliuſ cerotū. ſed ꝑ. y. dꝫ ſcribi yſopū ifra.
Is grece per diphthongum eſt ouis que ⁊ pꝛouaton dicit̃.
Iſtro. g. furioſus inſanus inde iſtrio.
Iſtericepnix apud Muſionē vocat̃ ꝑfocatio mr̄icis ꝓpꝛio
cap. ſꝫ ſteripopnix puto meli⁹. nā apopnixe grece ē ꝑfocare
Iſtros. g. aſſilus tabanus oeſtrum eſt greci imitatio oeſtros.
Itea. g. ſalix. inde dyaiteon emplaſtrum qḋ cum ſalice fit.
Itria Pau. capi. de catarro ſunt tri. ⁊ eſt grecum arabs dicit.
atria fiunt ex paſta longi ſubtiles exiles vt fila.
Iu biſſyllabū ſepe inuenit̃ per ios ⁊ eſt rubigo quādo ideter-
minate inuenitur accipitur pꝛo rubigine eris vt in pꝛatica
ſimili Almāſoꝛi vbi habet̃ in Almāſoꝛe hꝫ ziniar. hiu vero
cum aſpiratione aliqn̄ reperitur ꝓ viola que. g. ion vocat̃.
Iudebi vel apud Almāſoꝛē iudebegi eſt cib⁹ arabic⁹ ex rizi
⁊ lacte iterdū hoc modo. ſ. ponit̃ olla in fundo furnuli cuꝫ
lacte ⁊ rizi ⁊ ſuꝑ ipſā ſuſpēdit̃ aries piguis vel edus ⁊ clau-
ſo furnulo dimittunt̃ tota nocte coqui ita ꝙ pinguedo ⁊ li-
quoꝛ reſoluta ex carnib⁹ in ollaꝫ cadit dū ambo coquunt̃
mane agitato vel circūducto qḋ eſt in olla illa eſt iudebi.
Iulbere liber de doctrina ara. eſt legumen dictum piſa.
Iubel ara. ē ſyrup⁹ ſimplex ex ſola aq̄ ⁊ zucaro vel adhibita
aliq̄ ꝑte aq̄ roſacee vt Ioā. Sera. in. vij. eſt a greco iuleui.
Iuliulem arabi. ſiſamum vtroqꝫ. i. conſonante. vocatur aūt
ſemſem poſt grecum vt apud Auicennā.
Iulinar arabice balauſtia. ſꝫ apud Alyabatē gelnari ſcribit̃.
Iulua Stephanus pꝛo iulo ſcripſit ⁊ eſt margarita.
Iumar arabice ciffillio qḋ eſt germen palme ſilueſtriſ qḋ in
oꝛtu ſuo dum eſt adhuc recens ⁊ molle comeditur. ponitur
in confectione almuri. xxxviij. Azarauij.
Iumeim ara. arboꝛ qḋ. g. dicitur ſiccomoꝛus. ⁊ dicitur ficus
fatua ⁊ ficus Faraonis.
Iuminuzum Alyabbas capi. de ſquinantia ⁊ etiam alibi vi-
detur ꝙ ſit fermentum. nam in ſimili caſu ⁊ loco in pante-
gni ponitur fermentum ⁊c̃.
Iumdebeduſter ſupꝛa in beduſter ⁊ in gendebeduſter.
Iūcus Pli. iūcus quē marciſcon vocāt ad texēdas ſegetes. ⁊ lib.zi.
ifra. alteꝝ genus iūcoꝝ qḋ marinū ⁊ a grecis oxiſcenon vo- cap.18.
cari inuenio. Tria eius genera acuti ſterilis quā marem ⁊

oxin greci vocant.reliqua femina ferẽs ſemen nigruȝ quẽ
malacratam appellãt craſſioꝛ hic ⁊ fructicoſioꝛ magiſque.
etianum.Tertius qui vocatur boloſcenos ex his melancra
nis ſine alijs generibus naſcitur.oxis ⁊ oloſenos eodem ce
ſpite.oleſcenos qui mollis ⁊ carnoſus eſt fert fructum vua/
rum coherentium modo naſcitur autem quem marem ap
pellamus ex ſemetipſo cacumine in terrã defixo. malacra
tis autem ſuo ſemine.alioquin omnium radices omnibus
annis moꝛiuntur.⁊ infra.quidam enim etianum vnum ge/
nus faciunt iunci trianguli ciperon vocant.multi vero nõ
diſcernunt a cipero vicinitate nominis.nos diſtinguemus
vtrunque ciperus eſt gladiolus radice bulboſa laudatiſſi/
mus in inſulis crete deinde naxo ⁊ poſtea fenice cretico cã/
doꝛ odoꝛque vicinus nardo naxio acrioꝛ feniceo exiguum
inſpirans nullus egiptõ.nam ⁊ ibi naſcitur ⁊c̃.⁊ ifra.ciperõ
võ iũcus ẽ anguloſus iuxta terrã candidus cacumine niger
pinguiſque.folia ima poꝛraceis exilioꝛa i cacumine miuta
vtrique eſt ſemen radix oliue nigre ſimilis que oblonga ẽ
ciperidam vocant odoꝛ eſt ei nardinum imitans ⁊ cetera.
⁊ infra.inuenio ẽt vnum genus iunci quod trepicen vocãt
cuius ſemen ſõniferuȝ eſt ⁊ cetera.greca herbaria vocabat
iuncum vrolam vel bꝛolam ⁊ dicebat oxiurola acuti capi/
tis cambourola obtuſi capitis vocari apud grecos.apud
Dya.iuncus vocatᷣ ſquinum de quo infra in ſquino.

Juniperus Dya.eſt arboꝛ alia parua alia magna ſed vterqȝ
acrioꝛis virtutis ſunt et cetera.ſcito ꝙ in huiuſmodi ca.cir
ca finẽ inſertum ẽ de alia planta a loco illo ſcilicet vbi legi
tur.ſuccus eius medetur vipera vexatis ⁊ cetera.ab illo.n.
loco vſque ad finem capitu.non eſt de iunipero:qđ patet ꝑ
Serapi. Juniperus vocatᷣ.g.arkeutos antiqui arceotides
coꝛrupte dicebãt:arabice vero vocatur harhar.

Jnſcollex Dyaſcoꝛides eſt genꝰ colliri fragile et ſubrubea/
ſtrum. Huius genera ſunt duo. Unum quod foditur
in terra.alterum quod tali fit ratione.moꝛtarium fit cipꝛi/
um cum piſtello ſuo in quo alumen liquidum nitrum ⁊ ſal
equo pondere cuȝ aceto inijciantur ſub ſole feruẽte donec
ſpiſſum fiat ⁊ coloꝛem ceruleum faciat.poſtea fingitur vt
collirium.aliqui vero cum vꝛina infãtis maſculi hoc faciũt
⁊ ydoneũ fit ad aurũ cõglutinandũ ⁊c̃.hoc vocatur apud
Auicen.id quo aurum adheret.

Juſquiamꝰ Dya.grece latine dᷣ calicularis.fructex eſt mi/
noꝛ aſtã groſſioꝛem habẽs ⁊c̃.folia lata ⁊ oblonga ⁊ diuiſa
nigra ⁊ aſpera:iuxta cuiꝰ aſtas capita ſilia ſũt capitibꝰ pſi/
die plẽa ſemie ſic̃ meconos.Sȝ iuſqami tria ſũt gñ̃a. Unũ
purpureũ floꝛẽ habẽs ⁊ folia malace ſilia ſemẽ nigrũ foli/
culos duros ⁊ ſpinoſos.alterũ võ floꝛes mellinos hȝ folia
⁊ foliculos molles ſemẽ obꝛuſſũ ſic̃ eriſimon. ãbe võ iſte
maniã pſtant ⁊ carotice ſũt et minꝰ vſuales.Tertiũ võ ge/
nus cuiꝰ vſus freqnẽtatᷣ folia hȝ piguia ⁊ mollia ⁊ gilij ple
na ſemẽ albũ ⁊ floꝛes albos ꝓferẽs.naſcitᷣ locis maritimis
⁊ in ripis.ſemẽ võ vtile eſt albũ qđ ſi minime iuentũ fuerit
ruffũ ſecũdatᷣ.nigrũ võ inutile ẽ.ſemẽ võ eiꝰ ⁊ folia exiccãtᷣ
⁊ aſta ipſius tunſa ⁊ expꝛeſſa hic ſuccus i ſole exiccãdꝰ ẽ:qꝛ
vtilis ẽ vſui poſt annũ.ſemẽ eiꝰ ſiccũ in caldaria miſſũ tun
ditur ⁊ expꝛimitᷣ.ẽ võ ſuccus melioꝛ viridis q̃ȝ ſiccus.mlᷓti
võ farie triticee ſuccũ eiꝰ admixtũ factis trociſcis reponũt.
lib.25. cap.4. in fi. vtilis ẽ ⁊ succꝰ ſiccatꝰ ſemis viridis ⁊c̃.Plini.apud grecos
yoſkiamos appellatᷣ.plura eiꝰ gñ̃a vnũ nigro ſemie folijs
pene purpureis ſpinoſum.vulgare aũt candidius eſt ⁊ fru/
cticoſiꝰ alterũ ſemẽ papaueri ſimile.quartũ genꝰ molle la
nuginoſuȝ pinguius ceteris candidi ſeminis.in maritimis
naſcẽs hoc recepere medici ⁊c̃.ꝑ.y.ſcribit grecus.q̃re voca
lis ẽ ꝑma.y.yoſkiamon dic̃.arabs võ bengi dic̃.g dicũt ſuc/
charã apđ Aui.i ſecũdo eẽ iuſqamũ nõ bñ̃ dicũt vt patebit
infra in.s.quidam antiqui gnidã vocauerũt vel gingã ⁊c̃.

Jxioton ſȝ Dya.mlᷓti cameleũtã vocauerũt tã albã q̃ȝ nigrã
Jxos grece viſcus Pau.ca.de yontibus.Jtẽ de poꝛris iũctu/
rarum ixo quercino.Jtẽ liber de doctria greca ixos viſcꝰ.

# k Littera

eiuſdẽ poteſtatis ẽ apđ grecos
vt apđ nos ꝑter qñ añcedit ei
gãma qđ eſt.g.mutat ipȝ.g.i ſonũ littere.n.ara.
võ duplex habẽt.Unuȝ vocant kef. Aliud kaf.

Kabar arabice capparis pꝰ grecũ.b.ꝑ.p.littera ponẽtes.
Kachexia grece nos cacetia dicimꝰ mala habitudo que cõ/
ſueuit antecedere ydropiſim.
Kakrios dicit grecus eſt cardamomũ liber đ doctria grece.
Kagechrion ẽ ſpẽs aromaticoꝛum.ſed Theodo.Priſ.libꝛo
de ſimplici medicina dicit ꝙ kakrios ẽ ſemen ferule.
Kacule ara.eſt cardamomum.
Kadimia Pli.ea que ſupꝛa a Dya.de kadimia vl̉ pꝛope ea. lib.34.
Kadus vas ⁊ ẽ grecũ.nam kados liber de doctrina greca ſi cap.10.
tula modiolum cados emicadium medietas caddos.
Kaffoꝛ arabi.camfoꝛa.
Kafraryendi aſpaltũ iudaicũ.vocatᷣ ẽt nafra ara.g.napta vt
Kabifar arabice ſpẽs cucumeris multum longi.)( infra ⁊c̃.
kate alia ſpecies ſecundum Auicennaȝ ⁊ fucos alia ſpecies
ſecundum libꝛum de doctrina arabica.
Kayſum arabice abꝛotanum.
Kayſur apud Aui.exponitᷣ ꝙ ẽ alhaſed.ſed vtrũqȝ coꝛruptũ
ẽ.nã in arabico ẽ kabyſur ⁊ dicit ꝙ ẽ alfanek. ⁊ fanech apđ
Sera.eſt pumex ⁊ in libꝛo de doctrina arabica ſcribitur
ꝙ kabyſur ẽ pumex.⁊ dic̃ Aui.ꝙ de ipſa locutꝰ ẽ i ca.đ ſpu/
ma maris:⁊ ipſe nũq̃ȝ alibi loquitᷣ de pumice. q̃re vᷣ velle
ꝙ pumex ſit vna ⁊ ſit vna ex ſpeciebus ſpume maris.et
ſi ſic eſt.nõ cõuenit cum Dya.⁊ Serapi.qui faciũt diuerſa
ca.de vtriqȝ.⁊ ca.de ſpuma maris quilibet hoꝛum ꝯueniũt
ponentes quinqȝ ſpecies.Jaȝ ſupꝛadictũ eſt ꝙ Dya.vocat
ſpumam maris altionum vel altionium.
Kakenus arabice cignus.
Kakille arabice apud Sera.ex verbo Abohanifa ẽ ingt cu/
ulam ⁊ ẽ ſicut vſnen niſi qꝛ eſt maius ⁊ homines comedũt
illud cum ficubus.foliũ eius aſſimilatᷣ folio naſtrutij ⁊ ipȝ
eſt amplioꝛis hũiditatis q̃ȝ cicera ⁊ magis aquoſum.abix
cachille oꝛitᷣ i ſterquilinijs ⁊ eſt herba ſilᷓis herbe vſnen.⁊
ẽ i ea aliq̃ caliditas ꝑꝑ ſuã ſalſedinẽ q̃ iẽ ei ſilᷓis haurach ⁊c̃.
ẽ purgatiua aq̃ citrine nobis ignota.Auicẽ.n.đ ipa loqtur.
Kakokimos.g.malis humoꝛibus laboꝛans.
Kal arabice acetũ. Kalaminte grece calamentum.
Kalamos grece calamus canne harundo.
Kalb arabice coꝛ. Kalliommos grece noctua glaux.
Kali arabice eſt plãta in littoꝛibus maris naſcens ſilᷓis ver/
miculari pinguis ⁊ ſalſa qua combuſta cinis eius cõgloba
tur in maſſaȝ que noſtro ydiomate vocatᷣ ſedra ex q̃ fit vi/
trũ.ſal vero q in eiꝰ decoctio qñ fit vitrũ emanat ẽ ſal alka
i.⁊ dicũt arabes ꝙ kali ẽ ſpẽs vſnen.Raſis võ in libꝛo di/
uiſionũ ca.đ doloꝛe dentiũ.kali inquit eſt alumen aſſur.
Kalib ita ſcribitur in tertio ſed in arabico eſt kulb ⁊ eſt mi/
lium ſolis vt patet per Serapionem eodem capitulo.
Kamadarios dicũt ara.coꝛrupte ꝑ kamedrios vl̉ cãedreos
Kamehali arabice triticũ. Kamech arabice tubera.
Kamedreos ⁊ camepitheos ⁊ oĩa hꝰ a kame quod eſt ĩfimũ
melius per ch.ſcribuntᷣ ſcđm grecũ vt ſupꝛa oſtenſuȝ ẽ.
Kamelos grece kamelus. Kaminos grece caminus.
Kamir arabice fermentũ. Kamſa arabice vermiculus.
Kamſe oꝛach arabice quinque folia pentafilon grece.
Kanabis.g.canabs arabice ciminũ.
Kanabit arabice ſpẽs caulis.
Kandelos liber de doctrina greca eſt papilio beſtia quadru
pes venatilis.Alyabbas in doloꝛibus iuncturarum eo vti/
tur.interdum papion claudus inuenitur ⁊c̃.

Kanaſos arabice ſcarabeus.
Kanich arabice ſtrangulator planta alia ſtrangulator leo-
pardi alia lupi ſupra de ipſa in aconito.
Kãthi oftalmu gre. anguli oculoꝝ ide eſt cãthis de q̃ ſupra.
Kãturion ara. cẽtaurea kibir maior ſegir minor vel ſeguir.
Kapara quã multi cinobatos aut caprion vocãt ⁊c. Theo.
Priſci. libro de ſimplici medicina. kapar dicit grecus.
Kapparis eſt plãta vel fructex ſpinoſa ſpãſa ſup terrã ſpinis
vncis plena ſicut rubus folia ſilia citonio fructũ ſilẽ oliue
q ſi aperiat̃ emittit florẽ albũ. ſi vero ceciderit de plãta ſua
apparet lõgus vt balanus ⁊ tũc ſi aperiat̃ iueniuntur in eo
grana minuta ſicut grana balauſtie purpurea. radices hʒ
magnas ⁊ multas lignoſas. naſcitur locis aridis ⁊ viſcidis
⁊ in muris ⁊c. arabice vocatur kabar poſt grecum ⁊c.
Kapnos gre. fum⁹. ide capnoſus vt dicũt latini. i. fumoſus.
Kaponnos gre. altile capo. Kapros grece caper.
Karabe vel vt qdã kakabre eſt gumi arboris ſm Auicen. ⁊
Serap. dicte baur romi. ⁊ ſm Dya. eſt ſpẽs populi arboris
iuxta rodanũ fluuiũ naſcẽtis. ⁊ ſm Ouidiũ iuxta eridanũ.
hoc gumi vocãt ſuccinũ vt dicit ca. de agiros. dicit̃ etiã ele-
ctrũ ſicut iã oſtẽſuʒ eſt ſupra in baur. differt tñ a q̃dã ſpecie
vernicis quã multi hoĩes hodie ponũt p karabe q̃ aſpor-
tat̃ ad nos in fruſtris magnis. differt dico ſolliditate ⁊ du-
ritie: ⁊ q in igne nõ liquefit ſicut vernix: q̃ʒq̃ʒ eo molleſcat.
vernix vero dicta ⁊ fragilior eſt ⁊ liq̃ſcit in igne ⁊ aliũ odo-
reʒ emittit: q̃uis fricata attrahat paleas vt karabe. multa
.n. ſunt illa q̃ ſic attrahũt paleas. qd̃ aũt reperit̃ apud Aui.
capi. de karabe qd̃ eſt gumi arboris dicte nux romana etiã
error fuit a ſilitudine lr̃aꝝ. nã baur arabice ſic ſcribit̃. vide
q eiſdẽ lr̃is ſcribunt̃ nec differũt niſi in pũctis. ⁊ Aui. dicit
de bauꝝ vel baur vt eſt in arabico q gumi ei⁹ qd̃ aſt baur
romana eſt karabe vt dicit̃. eſt aũt apud eũdẽ idẽ error. nã
in lr̃a gim ſcribit̃ qd̃dã ca. qd̃ icipit nux romana ⁊ nõ dicit
aliqd ibi niſi qd̃ dicit in ca. de bauꝝ romanũ g error ꝯtigit
a ſilitudine lr̃aꝝ vt dictũ eſt: qd̃ tñ in illo ca. ſcribit̃. acrufos
in arabico eſt achyros ſicut in ca. de bauꝝ romanũ. ⁊ oſten
ſum eſt ſupius q qñ dixit achiros vel abiroſa voluit dicere
agyros vt Dya. iuenit̃. nihilomin⁹ dict⁹ error in ſynonimis
Ste, agiros ingt eſt geũ romi. i. nux gallica vel romana. qñ
inuenit geum qd̃ eſt nux debebat eſſe baur ſupra in baur.
Karabitus arabice apoſtema calidum velaminis cerebri.
Karaba arabice cucurbita: ſed kara ſtercus.
Karathin arabice lumbrici terreſtres iſculi inteſtina terre
giſenteria grece.
Karaſia dicũt arabes de ceraſis poſt grecũ keraſia. veꝝ cõ-
muni ſmone vocãt habel meluch qd̃ eſt dictu granũ regũ.
Karbech arabice eleborus.
Karkit ara. polipus piſcis. dicitur etiam talentare.
Kardamum qd̃ ⁊ cordumeni ara. exponit̃ in ſeptimo Joã.
Sera. in ꝯfectiõe tiriace q eſt carui agreſte. qd̃ apud Dya.
vocat̃ cardamomũ. neq̃ʒ decipiaris ex nomine. q: illud ca.
eſt de cordumeni qd̃ videbis ſi legas illud ca. cũ ca. de cor-
dumeni apud Auicẽ. ⁊ Sera. nã cardamomum da ſyllaba
producta eſt cordumeni. cardamomum vero mo produ-
cto accentu eſt cardamomuʒ apud grecos cui ſemper ad-
dunt indum ⁊ kardamum eſt nauſtrutium.
Kardamomum indum vocat arabice cacula vt ſupra in ca.
Kardel arabice ſinapis.
Kardia. g. cor. inde cardiaca paſſio cordis.
Kardiake noſos kardiaca paſſio grece.
Kardiogmos cordis morſus grece.
Karea gre. nux. ſ. arbor. ſed karione fructus.
Kaira vero nuces. dicunt etiam karia baſilica. i. nux regalis
⁊ arabes etiam nucem communem ſic vocant.
Karf arabice teſta figuli ſm Auicen.
Karfos arabice veſpertilio.

Karfi arabice apium vel carff. Karia grece nuces.
Kariana vocantur perſica ſm Theodo. Priſci.
Kariofilos gre. gariofilus ſupra in ca.
Karion grece nux pro fructu. karion baſilicon nux regalis.
karion ponticon nux pontica. ſ. auellana.
Kariada. g. piſcis ſcilla dictus. Karides. g. cancri piſces.
Karkinos grece cancer marinus piſcis ſiue fluuialis ⁊ kar-
kinos morbus cancer quem antiqui carcinoma vocabant.
Karim arabice vitis.
Karmed in libro de doctrina arabica eſt tegula teſta figuli.
ſed apud Auicen. karf. vt ſupra.
Karmeʒ ara. grana tinctoꝝ apud Dya. vocat̃ cocc⁹ ifectiuus.
Karmeʒith exponit Auicenna q eſt fructus tamariſci.
Karu arabice cornu.
Karnabadi vel karnauadi gre. eſt carui.
Karnub arabice carnibia xilocerata grece ſiliqua.
Karon apud Aui. in ſecundo dicit q eſt lignum indum: ⁊ q
non elongatur quin ſit almigad indum: ſed de migad ifra.
Karpos grece fructus.
Kartã ara. cartam⁹ croc⁹ ortulan⁹. ſ. ſʒ ṽo Dya. gnic⁹ ⁊ cinc⁹
Karuia arabice carui. (vocatur.
Karunfel arabice. gariofilus poſt grecum vocatur.
Karxof arabice cardus fullonum. Alcachofa.
Kas ara. lactuca. Kaſab arabice cãna arũdo.
Kaſab deberite arabice calamus aromaticus.
Kaſbor arabice coriandrum.
Kaſia p. k. ſʒ grecos dʒ ſcribi ⁊ p vnũ. ſ. apd̃ modernos. alia
fiſtula alia lignea: ſʒ lignea oli fiſtula vocabat̃ vt. s. i caſia.
Kaſſiteros grece ſtagnũ. Kaſtana grece caſtanea.
Kaſtaran ara. betonica q̃ grece keſtron dr̃. Macer ʒeſtron.
Kaſtoros gre. fiber. caſtor ponticus canis.
Kaſurudar ara. dicit Aui. q ẽ galãga auctoritate Meſgaue
Kaſum ara. abrotanũ. (ſʒ alr̃ vocat ipſe.
Kata grece gatta.
Kata greca prepoſitio ſignificat per vel contra vel ſm.
Katachriſmon Demo. ſic dicunt greci illiſiones aq̃ꝝ ſeu in
Katachriſtos illinitus perfuſus. )( ſparſiones.
Kataf arabice attriplex ⁊ ſarmech idem.
Kataf arabice yrundo.
Katagenis gre. granati per ſingula grana.
Katagma oſteon grece ractura oſſium.
Kataplaſma grece liber de doc. gre. emplaſtrũ medicinale.
Kataputias vocabãt antiqui pillulas a greco katapneo qd̃
eſt tranſglutio. aliquãdo catapodia inuenitur.
Kataputia alia maior vt pentadactalus alia minor vt lacti-
cinium magnum dictum grece lacteris: ara. vero mẽdana.
ſic dicitur vtraq̃ʒ: eo q grana eaꝝ trãſuorentur vt pillule.
Katarris gre. fluor reumatis cuʒ diphtongo rois ſcribitur:
ſed ris legitur. liber de doctrina greca.
Katharticũ. g. nos purgatoriũ vocam⁹: ſʒ katartiki. g. ꝯfectio
Kataſtacalon Corne. cel. ſic dicunt greci diſtilationem a ca
pite cum grauitate ipſius capitis.
Katatir ara. ſʒ Joã. Sera. ca. de extrahẽdo lapide eſt ſiriga
qua medicine ſeu liquores aliqui in virgã immittuntur.
Kate ara. cucumer vt apud Aui. kate. albeniar. ara. cucumer
Katikidion grece. Pau. in pſilotris. )( aſininus ⁊c.
Katilabich ara. iterp̃tat̃ iterfector pr̃is ſui ⁊ eſt arbuſtũ cui⁹
fructus comedit̃ vocãt etiã ficũ lupi. apud Dyaſcoridẽ co-
marus vocat̃. vt ſupra in co. comeſtus multũ iebriat. vocat̃
noſtro ydiomate armoyn aliqui gomarem aliter xamare.
Katiladib ara. ẽ dictu iterfector lupi katil alkelb iterfector
canis planta q̃ apud Dya. vero aconitum. duas hʒ ſpẽs de
qb⁹ Dya. vnum ſoluʒ fac̃ ca. ſed Aui. duo facit ca. in littera
haf. vnum iterfector adhib aliud interfector canis. Jtẽ de
eadẽ alia duo facit ca. in lr̃a kha vbi ſtrangulator ⁊ adib ⁊
ſtrangulator leopardi eas vocat.

Katin vel alkatin ſupra in faſſaſe.
Katimia ara.ē idē quod grece vocatur kadimia latine vō vulgariter calamia ſeu lapis calaminaris. ⁊ tucia calaminaris. eſt enim radix tucie imo ſecundū veritatē eſt ipſa tucia cruda. ē enī vt apparet in. xxxviij. Azarauij. lapis quo es tingit̃ ⁊ i auricalcum. vertitur in qua opatione fum⁹ q eleuat⁹ parietib⁹ fornacis heret eſt tucia vera q̄ a Dyaſco. vocatur ponfolix. ⁊ ab Aui. tucia quā laudat albā ⁊ leuē volatilē. eſt enī re vera adeo leuis vt a flatu euolet: quod vō ex eodē fumo grauius groſſiuſꝙ parietibus ipſius adherere nō valꝫ deſcēdit ad iferiora fornacis vocaturꝙ a Dya. ſpodi⁹. ab Aui. vō ſuccud⁹. h̄ totū pꝫ p Dya. ⁊ ifra ī ipōfolix
Kauken ara. teſtudo liber ō doctria ara. apud Aui. vō ſala
Kaulos. g. veretꝝ Pau. ō egritudib⁹ pu )( bhaſe vocet̃. dendorū. ſi vero ſcōꝫ caulū vlcera ⁊c. caulos ēt ē virga alicui⁹ plāte quo vocabulo Pli. vtitur vt ſupra patet i mltis locis huius operis. p. c. ſcribūt latini: ſed greci per. k.
Calma. Kauma. g. calor eſtus icēdiū. Kauſon febris eſtuatiua icēſiua.
Cauterio. Kauteriazo grece cauterizo. icendo.
Kautin ſupra in chatin. Kaxuth ara. cuſcbuta
Cascall. Kbaxkbax arabice papauer ſꝫ St. caſcaſū ſcripſit.
Albir. Kazbor arabice coriandrum alkazbor albir coriandrum putei ⁊ eſt capillus veneris apud Aui.
Kazdir ara. ſtagnū ſcōꝫ librū ō doctria ara. ſꝫ apō Aui. feru
Kazef ara. teſta figuli que ⁊ xachf etiam dr̃ )( zegi dicit̃.
Kebeū ⁊ keſeū ⁊ alibi kebeū reſeceū ⁊ vtrūꝙ falſū ſcōꝫ ara. expōit̃ ꝙ ē de genere tuberuꝫ. in arabico eſt kebengi vt in
Kebid arabice epar. )( ſcōo cañ. Auicē.
Kebikēgi ara. apud Aui. ē botrachion apud Dy. ⁊ ē apium raninū cū ſuis ſpēb⁹ q̄ ſūt quattuor ſꝫ Dya. ſupra in bo.
Kedrea dñt. g. arabes kitrā latini cedria ē reſina cedri arboris. kitrā dicimus vulgariter alkitrā apud Auicen. Alquitran.
Kedros. g. eſt arbor dicta latine cedrus.
Kefalalgia grece cefalalgia dicunt latini dolor capitis. kefa
Kefalokonda grece lens capitis )( li grece caput.
Kefalos ichthys grece cefalus piſcis mugilis.
Keykenh ſic ē in ſcōo cañ. Aui. ſꝫ in arabico ē kācamō. ⁊ dic̃ Aui. ꝙ ē gumi horribilis ſaporis ⁊ videt̃ ignoraſſe qd eēt ⁊ ipſū eſt lacca vt patet legenti ca. ei⁹ cū ca. de lacca apud Sera. ⁊ quia ignorauit quid eſſet ſcripſit aliud ca. ō lacca i littera lex. vide ſupra in cācanum a Dya. Sacre, ceva / Saca, ceva de Espana.
Keiri arabice eſt plāta cui⁹ ſūt tres ſpēs. vna hēt flores albos altera purpureos altera citrinos ſiue aureos q habet odorē violarū plus tñ i nocte. apud Dya. vocat̃ hec plāta leucis. oib⁹ inqt eſt notus. i florib⁹ hꝫ diſtātiā qr mellinuꝫ purpureū ⁊ albū oñdit ⁊c. vt ifra i le. apō Aui. i ſcōo nullū
Keiſiꝫ ara. leuiſticū vt pꝫ ex ꝯcordia Dya. )( ca. repio ō ipa. ⁊ Aui. ⁊ ēt in oib⁹ alijs libris ō greco trāſlatis vbi habet̃ leuiſticū i ſilib⁹ locis apud Aui. ⁊ Aben Meſue ⁊ alijs ō arabico habetur keiſiꝫ. ſꝫ kaiſuꝫ eſt abrotanum.
Kekengi ara. ſpēs ſolatri pferēs granū rubicūdū ſile ceraſo in veſica incluſuꝫ citrina in colore. quare a multis veſicaria vocat̃ Dya. cacabū vocat cū de ſtrigno loquit̃. hec i antiqs libris vocat̃ fiſalides a q̄ nomināt̃ trociſci dyafiſalidos ⁊ electuariū ēt. hec ⁊ veſicago vocat̃. Pli. hāc qdam collion vocāt. noſtri autē veſicariā quoniā veſice calculis
lib. xi. cap. xi. in pn°
Kelb arabice canis. )( proſit ⁊c.
Kelle. g. hernia keletos hernioſus. ſi dicis kili ⁊ kilitis dicis
Kemezideychi Jo. Ser. ca. ō lapide veſice ē ſpe )( vt grec⁹ cſes camomille ⁊c.
Kemeſir apō Aui. i ſcōo dic̃ ꝙ ē i diſpōnib⁹ alieuſir qō ē op
Kemoſis grece Demo. ē vehemēs tūor oculoꝝ )( poponax vt claudere minime poſſint oculos egrotātes adeo vt cōiūctiue ptes ſāguiolēte ⁊ extātes appareāt pupillāſſuperātes ⁊c. hec ara. vocat̃ guardenegi ē optalmia mlte materiei ⁊c.

Kenech ara. galbanū qō qñꝙ bezard dr̃ vt ſupra in be.
Kenkamides grece vocātur grana que intra ficus ſunt. ſ. ſemina vt Gal. in li. de cibis ca. de vuis.
Kepfos grece merg⁹ auis glauc⁹. Kera greca cera.
Kenkered ara. ſcribit̃ i ſcōo Aui. ⁊ exponit̃ ꝙ ē gumia alcorxof qō ē ſpēs cardi. card⁹ vocat̃ cūcar. lege apud ipꝫ ca. de barſas cum ca. de kenkered ⁊ ſupra in ba.
Kerates pōd⁹ ſūptū a ſemie xilocerate ⁊ ſꝫ Aui. ⁊ Jo. Sera.
Keras grece cornu. )( pōderat gña ordei qttuor.
Keration grece ſiliq̄ xylocerata carubla p arbore p fructu
Keraſea. g. ceraſus arbor. ſꝫ keraſiō p fructu. )( carnub ara.
Kera vl' keratoydes gre. dr̃ tunica oculi cornea a keras.
Kerbes ara. i quito Aui. in deſcriptiōe ꝯfectiōis anacardie tertia. eandē ꝯfectionē reperi i antidotario Theo. Priſci. ⁊ ſingulis medicinis ad ſingulas redactis inueni loco ei⁹ mirabolanorum purgatorum idem pondus.
Kerfe arabice cortex arboris apō Aui. p. c. ſcribit̃ ſꝫ melius p. k. dr̃ ēt kiſerech. Aui. duo fac̃ ca. vnū ō kerfe aromatico
Kerff vl' karff arabice apiū )( aliō ō kerfe cinamomi.
Kerkeſcebe. a. in ſeptio Jo. Ser. ca. ō yerapigra expōit ꝙ ē cubebe ⁊ ponit̃ ab eo loco aſari.
Kermidene vl' ermedenē apō Aui. i ſcōo dic̃ ꝙ ē granū qō medici laudāt ⁊ qō calefacit vulnera ſed in ar. vuluā ⁊ vbi dicit ꝙ ſoluit ſaniē i ar. eſt coleram. ⁊c.
Kermet ara. ē nom̄ pōderl ⁊ ē ſex kirat ſꝫ Aui. c. ō polipodio
Keromeli grece fau⁹ mellis. i. mel i ſua cera fabrica apū.
Keros. g. cera. Kerſeme ara. orob⁹ aliqñ keſu iuēit̃ vt apō
Kerua ara. ē plāta q̄ cōiter vocat̃ pētadactil' )( Jo. Ser. cataputia maior a qbuſdā ſpōſa ſol'. apō Dy. vocat̃ cici. aut ſiſam⁹ agreſtis aut ſiſeliꝫ capon ⁊ vt qdā crotomā de quo ſupra. ex hac fit oleū de kerua granis eius expreſſis ⁊c.
Keſcearite ar. orpilō liber ō doc. ara.
Keſtreus gre piſcis cefalus mugilus.
Keſtros elmigy grece lumbricus ventris.
Ketos. g. cete piſcis kete plurale eſt eiuſdē.
Kezed apō Aui. i ſcōo vr̃ ꝙ ſit arbor dragāti. nā dic̃ gūa ei⁹ dragagātū ō q̄ dixit i ca. ō kaf. in ara. tñ keded ſcribitur.
Kiatos. g. ciathus. Kiamos gre. faba que faua vocat̃.
Kianeos cicāeus ceruleus flauus fuluus heluus liber ō doctria greca. veruꝫ ceruleus inuenio ꝙ eſt venetus.
Kiar ara. vl' kaiar cucumer vl' citrul⁹
Kiarxāber ara. caſſiafiſtula. Kibrit arabice ſulfur. Alcrevi[illegible]
Kicoriō Ste. ēdeba ituba ēdiuia. Kidōia. g. citōia cotana. Endiui[illegible] Chicori.
Kichle. g. turdi. Kida. g. turd⁹ auis. Kikidō. g. cicidos dicebāt ātiq vt Pau. ⁊ alij ē galla. verū i li. ō doc. g. ē kikis. Codony
Kicli turd⁹ piſcis Kildaru ara. dic̃ Aui. ꝙ ē ſarax q̄ ē filix
Kilia. g. aluus vterus venter. inde kiliaca paſſio flux⁹ ventris dyariā. nos ciliacā dicimus.
Kilidonia. g. celidonia a kelidon quod ē yrundo.
Kilkil. ara. Jo. Ser. ca. de gigiuis ⁊ de ſputo ſanguis i ōſcriptione trociſcoꝝ andromachi ē fruct⁹ granati ſilueſtris ⁊c.
Kike vl' kikion ſupra in foca. Kibros ifra in cmis.
Kilus gre. ſuccus ſed p ch. melius ſcribit̃ vt ſupra in chilos
Kiminion grece ciminon.
Kimolea Jo. Ser. ca. de tumore pedū pregnātiū ē inqt marmor inuentū in luto viridi. ⁊ ſi ē gimolea quer̃ ſupra i gimelea. Ste. kimolea tenaci. iueni tñ i li ō doc. g. kimolea expoſitū creta alba. ſꝫ nō aſſero multi lutū gñatū ſub rota fabri q̄ acuunt̃ gladij accipiūt ⁊ kimolea dicunt.
Kymoſis idem qō kemoſis ſupra in ke.
Kinos Ste. herba portulace ſimilis ⁊c.
Kinabar grece ciabriū. Ste. kinabari zerafarū p zēgifur.
Kinamomū. g. ciamomū. Kinara. g. cardus l' cardu⁹. Cassivi l.p. 335.
Kinariō. g. p. y. g. catellus caniculus i ātidotario vl'i vnguētū kinariō. ℞. ſeui kinarie. p ch. aliqñ ſcribit̃ nō bene.

Kinkus iter plãtas ſpinoſas comeſtibiles a Galie. nũerat̃ i libꝛo de alimẽtis.⁊ puto ꝙ ẽ cincua de quo ſupꝛa.
Kinechi.g.angina qnantia ⁊c̃.
Kinikon pſinon vocãt greci torturã oꝛis q̃ fit a ꝯctiõe neruoꝝ Coꝛ.cel. Kinodentes.g.canini dentes.
Kinogloſſa.g.cinogloſſa canis lingua.
Kinopotamos.g.fluuial' canis.caſtoꝛ fiber põtic⁹ canis ⁊c̃.
Kinoꝛ vocant̃ q̃dã cicera pua nigra ƀꝫ.G.li.de alimẽtis.
Kinoſbaton gre.ƀm Dya.vocat̃ a qbuſdã capparis.
Kinoſoat⁹.g.kinoſuata ƀꝫ.G. i ſc̃do d̃ alimẽtis ſupꝛa i cios.
Kinodoſeos ſupꝛa i cinodoſeos. Kipariſſos.g.cipſſus.
Kiquidos pꝛo cicidos Ste.ſcripſit ⁊ eſt galla.
Kirada.g.durities Dya.ca.de adianto ⁊ alijs locis.
Kirat arabice põdus ſũptũ a ſeie xilocrate ſupꝛa i kerates.
Kiri grece inſtite parue linteoli.
Kirki.g.quoddam os ex oſſibus tibie equi ƀm Gerodium in libꝛo de curis equoꝛum.
Kirion.g.ſpẽs tinee capitis que facit foꝛamia manantia ſaniem ſimilẽ melli. differt autem ab acoꝛis magnitudine foꝛaminum Pau.ca.de acoꝛi ⁊ kirijs.
Kirukes dicũt.g.murices piſces ſanguie q̃ꝝ tigit̃ purpura.
Kirtas ara.expoſuit tranſlatio Auic.carta ⁊ kirtas hodie ſunt ſextoꝛiola texta ex burdbi.⁊ burdbi eſt velut vincus quidam in aquis naſcens qui vocat̃ papirus vel vt quidã paliurus ſeu vapoꝛium.Dya.inquit vapoꝛiũ vñ carta alexandrina fit ⁊c̃.ex hoc fiunt kirtas illa.ſ.ſeſtoꝛiola i que in-
lib.13. inuoluunt egiptij ſpẽs ſuas ⁊ merces. Pli.ca.de generib⁹ car-
cap.12. tarũ ⁊ qual'r fiant. enfoꝛetica inquit carta inutilis ad ſcribendum in volucris cartarũ ſegeſtrũq; in mercibus viuꝫ pꝛebet:⁊ ideo a mercatoꝛibus ſic noiata ⁊c̃. ⁊ qm̃ tranſlatoꝛ Aui.expoſuit kirtas carta ⁊ burdbi papirus multi accipiunt papirũ in qua ſcribim⁹ neſcientes ꝙ illa papirus de qua dicunt auctoꝛes ẽ vt dixi d̃ genere vinci medicia ſtiptica apta vulneribas ⁊ vlcerib⁹ ſil'r kartas qd̃ ex ea fit faciebant tñ antiqui re vera cartas ad ſcribendũ ex iuncis paluſtribus:⁊ ipſa papiro iungentes texturas duplices ipſoꝛũ vnam ſuper aliã vnã.ſ.per longũ ⁊ aliã per tranſuerſum:⁊ ſic linitas quoddaꝫ glutine appellantes pollibant ſic que volumina faciebant.⁊ ego vidi Rome in gazofilatijs antiquoꝛũ monaſterioꝛũ libꝛos ⁊ pꝛiuilegia ex bac mã ſcripta ex litteris apud nos non intelligibilibus.nam figure: nec ex toto grece nec ex toto latine erant. Kirte.g.varices.
Kirutes Ste.ẽ lana margaritalis. Kiſſa.g. auis pica.
Kiſcb ar. eſt cibus q fit ex ſil'a frumẽti alij oꝛdei macerata in lacte acetoſo ex qua faciũt pillulas maioꝛes ciceribus ⁊ deſiccant ⁊ ſeruant.bas coquunt cũ carnibus vel pinguedine elixantes ⁊ ẽ cibus infrigidatiuus i. Almanſoꝛe iubetur dari dyabeticis.dicitur etiam kiſcb ipſa ſimila vel frumenti vel oꝛdei cũ lacte acetoſo vt infra in tarcanõ.
Kiſerion grece pumex. Kiſſokockon.g.bacca edere.
Kiſſos grece edera. Kiſtis vꝛitbar.g.veſica kiſtis vꝛine.
Kiſt.ara.nomẽ mẽſure Jo.Sera.libꝛo ſeptimo in ꝯfectiõe electuarij de citonijs auctoꝛitate.Gal.que ex ea ẽ Romana eſt libꝛa vna ⁊ ſemis. Jtẽ Auicen.ca.de ſciatica kiſtuꝫ ẽ cotile due.liber de doctrina arabica exponit̃ ꝙ ẽ cadus.
Kbitim arabice eſt altea. Kit arabite murilegus catus.
Kitira arabice eſt dꝛagagantum.
Kitran.a.grecus dicit kidria vel kedria vt ſupꝛa. latini cedrian dñt eſt gũmi cedri que vocat̃ apud Auic xerbiꝫ eſt kitran vel alkitran notũ apud nos qd̃ dicimus vulgo kitran:ſed de boc ſupꝛa in ce ⁊c̃. Kitria .g.citr⁹ arboꝛ.
Kitrinos g.citrin⁹ coloꝛ. Kladeuma.g.putamẽ ſarmẽtũ.
Klimax.g.gradatio ſic vocãt̃ q̃dã ꝯfectiões in antidotario vſi:ex eo ꝙ pondera ſpecieꝝ ꝯponentiũ eas ꝓcedunt gradatim vel a ſcendendo vel deſcendendo ex quibus ẽ vna que vocatur bermaica ab Bermete auctoꝛe.

Klimia apd̃ Aui.eſt fumus ſeu fulgio adberens ſupioꝛib⁹ foꝛnacis i purificatione cuiuſq; metalli.ſcoꝛia v̑o ẽ fex deſcẽdẽs ad iferioꝛa.aliqñ alcbimia iuẽit̃.vide ſupꝛa i cadia.
Klinopodes grece lecti pedes.apud Dya.v̑o clinopodion vocat̃ quedam planta de qua ſupꝛa in cli.
Kloxos.g.ſingultus pulſus viſcerũ ſuſpirũ li.de doc.greca.
Knidi.g.vrtica.eo ꝙ tacta pꝛuritum facit.
Kniſmos grece pꝛuritus. Kbobus arabice panis.
Kobus bacce ara.nux de xarcb que vulgo melegeta dicit̃. capitulum eius apud Aui.non videt̃ babere in toto veritatem ꝙ aſpoꝛtetur de ſclauonia vocat cbobus bagne.
Kocbie grece cocle concbe.
Kocblidion.g.murex coclea maris acuta.
Kodia grece papauer inde dyacodion.
Kocbimilon grece pꝛunũ cbocbimelũ dicebãt antiq.
Kokinos.g.cocbinus cocineus coloꝛ rubicundus.
Kokium ara.piſcis qui dr̃ vitulus marinus.g.v̑o foka.aliqñ arabes dicunt kike.ſed apud Aui.in arabico ẽ koki.ſcias ꝙ multũ ꝯuenit in figuris koki ⁊ foka.nam boc ẽ ar.i libꝛo de aialib⁹ kokiũ iquit pit vt q̃drupedes ⁊ lactat ⁊c̃. paſcitur ⁊ terra ⁊ mari ⁊ gradit̃ pedib⁹ ſil'ib⁹ catulo ⁊c̃.
Kokkos grece cocus grana tinctoꝝ apud Pau.vocat̃ coccus virſo de pſicus ⁊ vocat̃ ſumacb tinctoꝛum ⁊c̃.
Kolla.g.gluten ſupꝛa in co. Kollaniſcos grece racem⁹.
Kolaſticon grece purgatoꝛium.antiqui libꝛi babẽt calaſticum ſed grecus ſic ſcribit.
Kolibon granum coctum.i.frumentum.
Kolimbas.g.oliue columbares oleaginea.
Kollirion grece colliriũ. Kollofonia.g.reſina cocta.
Kollon grece iteſtinũ penultimũ. Kolos vero anus.
Kolpos grece ſinus ſinuatio.inde encolpiſm⁹ medicamen qd̃ in ſinũ matricis inijcitur i multis libꝛis antiqs iuenit̃.
Kolub.i.medicamen matricis.
Komaros grece comarus de qua ſupꝛa.
Komeos in li.antiqs ſepe inuenit̃ pꝛo gũmi arabico.
Komidion dicunt greci de gũmi cuiuſq; arboꝛis liber de doctrina greca. Kõdafion ſtafili grece racem⁹ vue.
Kondes arabice condiſi ſupꝛa in con.
Konder ara.olibanũ qd̃ ⁊ luben dr̃:ſꝫ poſt grecũ de q̊ iſra.
Konditos.g.vinũ conditum cũ ſpeciebus nectar.
Konia.g.⁊ koniartos ⁊ leucaſia ⁊ aſbeſtos oia ſunt noia calcis viue in greco.
Konion li.de doc.gre.berba venenoſa ⁊ moꝛtifera ⁊ ipſa ẽ cicuta que a Dya.conios vocatur vt ſupꝛa.
Koniroꝛos grece puluis. Konis grece cinis.
Konops.g.culex in conopion conopeum opertoꝛium lecti vel triclinij pꝛo culicibus.
Konos.g.pinea ſtrobilos nucleus eius.
Kobol vel alkobol ⁊ vt vulgare kaoꝛ.a.oĩs medicia ocularis:ita ꝙ ãtimoniũ apd̃ eos ꝑꝑexcellẽtẽ ꝓpꝛietatẽ quã bꝫ ad oculos cobol vocant:quãuis ꝓpꝛio noie artinacb vocetur.collirium vero ꝓpꝛie eſt ſief vt ſupꝛa in co.
Kopꝛion.g.ſtercus letamen purgamentum.
Kopto grece cedo incido ſcindo.
Koratos coꝛuus quãuis aliter vocetur.
Koꝛax coꝛuus vetulus magis.
Koꝛat Albaui.a.ẽ dcũ plãta fõtis ⁊ eſt ſenatiõ:⁊ ita ſcribit̃ apud Aui.ſed tranſlatoꝛ exponit pupilla oculi;⁊ cauſa ſupꝛadicta eſt erroꝛis eius in coꝛat.
Koꝛdumeni ara.exponunt carui agreſte apud Dya. dicit̃ cardamomũ vt ſupꝛa in car oſtenſum eſt.
Koꝛkomabama dñt arabes de crocomagina.
Koꝛi grece pupilla oculi inde platicoꝛiaſis dilatatio pupille vt infra in pl. Koꝛion grece coꝛiandrum.
Koꝛiꝫa.g.fluxus reumatis ad nares pꝛopꝛie.
Koꝛone grece coꝛnix. Koſtos grece coſtus.

Kotilidones grecum eſt ligamenta fetus.
Krãbi.g.braſcica caulis cirocacia.
Krana.g.cornus arbor kranion fructus cornu.
Kreas caro creata carnes ſarcos etiam vocatur vt ſn.s.
Krepali grece crapula. Krimon grece lilium.
Krynoydes diſſolutiones membroꝝ minute que in ypoſtaſi vrine interdum apparent.
Kryos grece frigus per.y. Krios grece aries veruex.
Kriſimainera cretici dies iudiciales determinatiui.
Kriſis.g.iudiciũ examẽ diſcuſſio indicatio.
Kryſtalos.g.kryſtalꝰ. Kriſtalodis.g.glatialꝰ glatie plenꝰ.
Kritharion.g.ordeolus qui in palpebris naſcitur.
Kritbe.g.ordeum kritbinus ordeaceus.
Kritama.g.cretanꝰ marinꝰ. Krocoma ſupra in co.
Krocos grece crocus. Krocodes croceus.
Krocodilos grece crocodilus. Kromyon grece cepe.
Kubebe inquit Ser.poſtq̃ꝫ aggregaui ſmonẽ Dya.⁊ Hal. ſuper oẽꝫ herbã inueni ꝙ Hal.non memorauit mirtũ agreſtem.⁊ Dyaſ.non numerauit cubebas.⁊ vidi ꝙ deſcriptio Ha.ſuper kubebas eſt deſcriptio Dyaſ.ſuper mirtuꝫ agreſteꝫ ⁊c̃.Aui.ↄparauit virtutẽ cubebe virtuti rubee.⁊ Ser. virtuti fuquar.in aliquo ipſorũ eſt error a ſimilitudine nominũ:que eſt iter fu ⁊ fue que eſt rubea.Ste.carpiſion dixit vocari.g.cubebas. Kubeze ara.malua.
Kuch arabice perſica vel khauch.
Kulb.a.miliũ ſolis.Jo.Ser.ca.de lapide dicit ꝙ eſt medicia inda:dixit tñ kolb.ſed idẽ eſt.nã arabes.o.⁊.u. litteris carent.ſed habent vnam mediã inter vtriuſqꝫ ſonum.
Kulkas.a.culcaſia.Aui.de ipſa ca.facit nota eſt in ſiria.
Kulef.a.ſalix ⁊ garab eſt ſpecies eius.
Kulungen arabice galanga. Kumetre arabice pira.
Kunte ara. affodillus. Kuraba.a.ꝑ ſꝫ vulgariter rogel.
Kurrat arabice porrum. Kurbeth arabice eleborus.
Kurnaha arabice vlcus.
Kurſamũ ꝉ kiſiamũ Ste.ẽ mehebũ ꝓ mehab dixit arabs.
Kuſt arabice coſtus.

**Littera** tam apud grecos q̃ꝫ apud arabes eodẽ mõ ſe hꝫ ſicut apud nos. Lababum ſepe inuenit̃ in regali diſpõne hali ⁊ eſt mucilago cuiuſcꝫ rei vpſilij ſeminis lini fenugreci vel alterius lababe dicit arabs.
Labab arabice ſaluia que ⁊ buſach dicit̃.⁊ propter hec duo noia duo facit Auic.capi.ſub duabus litteris.
Labar Dyaſ.naſcitur circa aquas ⁊ i ipſa aqua habet floſellum exalbidum.tota herba eſt acris ⁊c̃.
Labdion.g.ſm Demoſte.eſt ferramentũ ſubtile quo auferatur aliquid oculo infixum.
Labe grece cultelli vel ſcalpelli manica.De.ca.de ypoſpatiſmo faciendo ad lachrymas labi ⁊c̃.
Labrax vel laurax.u.conſonante.g.eſt piſcis lupus dictus ⁊ voriolus:qui.a.ſaboth dr̃. Labula ſpẽs ẽ titimalorum.
Lacca eſt gũmi rubicũdũ quo tincture fiunt.arbor eius eſt in arabia ſilis arbori mite.Auic.duo facit ca.de ipſa vnuꝫ qḋ incipit.lacca.aliud keihẽ qḋ penitꝰ ignoraſſe videt̃ vt ſupra in ke.ara.vocatur lech.
Laccar dactili in antidotario vl̃i in ↄfectione eſdre iſpalẽſi.
Laceſcens virtus Dyaſ.eſt quam greci dicũt mictricem.
Lacteris gre.hec a multis cataputia minor vocat̃ cõparata pentadactilo quem maiorẽ cataputiã vocãt.⁊ ipſa ẽ de maioribus lacticinijs.ſed arabi.vocat̃ mehubedane.Aui. vero meubethene.alij mendanã.Joã.Ser.in ſeptimo ca. de laxatiuis ſimplicibꝰ lacterides ingt ⁊ ẽ mẽdana ⁊ dicit̃ fructꝰ amarꝰ ⁊c̃.vocãt aũt alig granũ regũ vt apud Auic. Dya.duo vr̃ de ipſa facere ca.vel de duabꝰ ↄſimilibꝰ in oĩ ꝓprietate.vnũ ſic.lacteris ingt multi iſtã lacteridẽ putant haſtaꝫ hꝫ in cubiti lõgitudinẽ:ſed inanẽ groſſitudine vnius digiti:in qua eſt capitellũ rotũdũ:folia in haſta ſunt longa amigdala ſed oblongiora ⁊ latiora lenia ⁊ in ſummo haſte ſicut ariſtologie aut edere oblonga.ſemẽ ẽ in cacumie virge ipſius obrotũdũ ſicut cappare:que capita ſeparata ſunt a ſe.ſemẽ deforis nigrũ ẽ intus albuꝫ ⁊ guſtu dulce. radix eius tenuis eſt ⁊ inutilis.ois v̊o eiꝰ frutex lachrymo ⁊ ſucco plenus ẽ ſicut titimalus ⁊c̃.aliud ca.ſic.lactura tirſum hꝫ oblongũ vaſtitate digiti cauũ ⁊ in ſũmo q̃ſi ramulũ diffuſum ⁊ folia oblonga fructũ in ſũmitate ráoꝝ hñs triangulũ ⁊ ſubrotũdũ ⁊ i modũ capparis in quo tria gña continent̃ ſub mẽbranula que intra corticẽ ẽ ⁊c̃.ſicut in ſupradicto ca.niſi q2 ibi aquã calidaꝫ dari iubet:in hoc fridã ⁊c̃.
Lacterides eſt alia planta a lacteris ſupradicta vt vides ꝑ Dya.q̃ꝫuis ſit lacticiniũ ⁊ ſilis ei:in libro v̊o dinamidariũ duo ca.iueniunt̃ de lacterides forte due plante ſic vocantur.ſ.lacteris de qua ſupra nõ ꝓprie ⁊ de alia ꝓprie ⁊ vere.
Lacticinia dicunt̃ plante hñtes lac maxie acutũ que vocãtur.a.ietua:de qbꝰ titimalus ꝑncipalior.cꝰ ſpẽs ſm Dyaſ. ⁊ Pli.ſunt ſeptẽ vel octo:de qbꝰ ifra in ti.dicet̃.alie v̊o plã- lib.26.
te hñtes lac acutũ ſunt multe.q̃rũ ſꝫ Dya.eſt q̃ nũc dicta cap.8.
eſt lacteris ⁊ lacterides.⁊ camelea q̃ ẽ mezerion ſicut loco circa
ſuo expoſitũ eſt.⁊ que vocat̃ a Dya.panax decuia q̃ ẽ eſula mediũ.
⁊ ſcebrã.a.⁊ peplos q ẽ ſimilis rute in folijs ⁊ plãta ſcamonee que eſt ſpẽs volubilis ⁊ portulaca agreſtis dicta q̃ i littoribꝰ maris abũdat.⁊ de ipſis eſt turbit:qḋ vocat̃ a Dya. tripofilon.⁊ eſt de eis volubilis minor que vbilibet in vineis iuenit̃ in ortis ⁊ domeſticis locis.parũ tñ ẽ laxatiua:⁊ de eis eſt ſm Aui.meheizabaragi:⁊ multe alie que ab auctoribꝰ nõ ſcribunt̃.oia hec lacticinia hñt v̓tutẽ laxatiuaꝫ acutã ⁊ vlceratiuã.ſunt ãt ⁊ multe alie plante lac multum hñtes que nõ dicunt̃ lacticinia:eo ꝙ acutũ lac nõ hñt:ſicut lactuca ſcariola endiuia papauer ⁊ mlt̃e alie q̃rũ memora-
Lactuca aſini apud Pli.ẽ planta que )( tio eſſet difficilis. lib.22.
vocat̃ a Dya.anchuſa.de qua facit Aui.iiij.ca.vt ſupra in c.19.⁊.20
an.Hal.v̊o in ſexto de ſimplicibꝰ medicis.iiij.dicit eſſe eiꝰ ſpẽs.q̃ꝝ vnã vocat onocalia.ſecũdã locaſus.tertiã abugelabus quartam dicit carere nomine ⁊ omnes dicit eẽ ſpecies aſinar.de his ſupra in abugiliſſe.
Lactuca Pli.lactuce ſponte naſcentis primũ genꝰ ẽ quã ca- lib.20.
prinã vocãt:q̃ piſces i mare deiecta ꝓtinus necant̃ q ſũt cap.7.
in ꝓrio.alterũ ẽ qḋ greci eſapõ vocãt.tertiũ iſatiꝫ dicũt.q̃r in ꝑnᵒ.
to ifectores lanaꝝ vtunt̃ qḋ ſiluaticũ vocãt ſil̃e lapbato ſilueſtri folijs niſi q2 plura hꝫ ⁊ nigriora.hec ꝓpria ſingul̃. cõia aũt ſpõte naſcẽtibꝰ cãdore caulis iterdũ cubitali lõgitudine tirſo ⁊ folijs ſcabris.ex his rotũda folia ⁊ breuia habentẽ ſunt q heracleã vocẽt:qm̃ accipitres ſcalpẽdo eã ſuccoqꝫ oculos tigẽdo obſcuritate cũ ſẽſere diſcuciãt ⁊c̃.⁊ alibi.eſtiua maxie lactuca amara ẽ lactiẽſcꝫ quã nos meconidẽ vocamꝰ ⁊c̃.i.papauerinã.hꝫ.n.⁊ odorẽ ⁊ v̓tutẽ papaueri.
Lactuca marina vocabatur antiquitꝰ titimalus ſꝫ Cor.cel.
Ladanũ dictũ ẽ ab ea herba vñ colligit̃ quã in Cypro ladã vocãt Pli.laudanũ in ara.ſcrabo vocant traduntqꝫ ſiluas
arabũ paſtu caprarũ ifringi atqꝫ:ita ſuccũ villis caprarũ ꝫ lib. 12.
paſta adheret.verũ ara.laudanũ i Cypro eẽ yrcoꝝ barbis cap.18.
genibuſcꝫ villoſis ihcrẽs.ſꝫ edere flore deroſo paſtibꝰ matutinis cũ ẽ rorulenta Cyprus deide nebula ſole diſcuſſa in puluerẽ madentibꝰ villis adhereſcere atqꝫ ita ladanuꝫ depicti ſunt qui herbã in cypro ex qua id fit ladã appellãt. ⁊ eni illi ladanũ vocãt hꝰ pingui inſidere atqꝫ attractis funiculis herbam eam conuolui atqꝫ ita offas fieri ⁊c̃.
Lagoceros ſm Dya.vocat̃ quedã ſpẽs trifolij qḋ leporinũ latine dicitur. Lagogeros.g.talpa ſed proprie aſpalax.
Lagoos grece lepus.
Lagooptalmia De.hanc ſunt hñtes qui.cõducta palpebra ſuperiori tegere oculum minime valent,fit aũt ſepe cicatri

cis cõtactu nũc totius palpebre nunc eius ptis ſic vocata
ſimilitudine leporum .qui etiaʒ dormientes patentib⁹ ocu
lis capiunt ſonum.
Plinius lib.26. cap.8. p⁹ pn^m Lagopos grece eſt dictu pes leporis dicta eſt a ſimilitudiẽ
leporini pedis.naſcitur in pratis ꝛ locis cultis ꝛ vbi oliue
habundant ꝛc̃.hanc ego vidi depictam in libro greco.Dy.
habentẽ folia puſilla triangulate forme per oẽs ramulos
vtrinqꝫ ab ambobus laterib⁹ contiguata per totũ humilẽ
plantulam expanſaʒ ſup faciẽ terre in multis locis naſcit̃.
quidã falſo hoc nomẽ attribuerũt agrimonie.quidã gario
filate.Ste.lagopos herba ſimilis pedis leporis.
Lachana greci vocãt oĩa olera.lachanõ olus.vñ criſolocha
na aureũ olus qđ ẽ attriplex.lachana ẽt dicere potes.
Laiet altais.a.herba ircina de qua ſupra.
Lablab vel lableb idem quod lebleb infra.
Lalaf.Ste.eſt rutale.exponit Cõſtãtinus ꝙ eſt trifolium.
ſed infra in ruthaba.
lib.12. cap.18. in pn°. Lama Pli.lamã inqnit vocãt arborem ſpinoſam in india
ꝛ in arabia naſcẽtẽ in qua fit maſtix ꝛc̃.ſed infra diſtiguẽs
ſpẽs maſticis dicit chium meli⁹ qđ in lentiſco naſcit̃.
Lampas alchutrub dicit Aui.ꝙ eſt planta ſi̇̃lis yſopo.ꝛ vo
catur ara.ſiragi alchutrub.ſed ſiragi in libro de doctrina
ara.inuenio expoſitum ꝙ eſt lucerna vel cãdela ardens.
Lampiris.g.nocticula incendula ꝛc̃.
Lanaria ſꝫ Dy.dr̃ paliur⁹ a qbuſdã:eo ꝙ ex eo lana lauat̃.
Lana aliqñ ꝓ auripigmẽto reperit̃.Gal.ad paternianũ.
Lanceolata vocat̃ plantago minor ſm Macrum.
Lappa maior a multis vocat̃ bardana:minor v̾o folia hꝫ
obrotũda vt attriplex de qua Dya.ſanction aut fagaſmõ
lib.21. cap.17. quã multi aparine vocãt ꝛc̃. Pli.mirabile iquit in lappa
que adhereſcit ꝙ in ipſa flos naſcitur non euidẽs ſed intus
occult⁹ ꝛ itrat ſe ſemiat velut aialia q̃ i ſe pariunt ꝛc̃.
Lappago latie vel purpurea dr̃ plãta q̃.g.filoantropos Dy.
dr̃ aparine quã gre.phyloãtropon vocãt ꝛc̃. vt ſupra i ap.
lib.26. cap.10. Lappago Pli.ſimilis ẽ anagallidi niſi eẽt ramoſior ac plu
ribus folys aſperiorib⁹ rugoſa aſpior ꝛ ſicca ꝛc̃. anagallis
Lapatiũ apud Dya.idem eſt qđ apud Auic. )( eſt maior.
acetoſa.ſi legant̃ vtraqꝫ ca.ſil' appebit ꝙ ita ẽ.Dya.lapaty
iiij.ſunt gña.vnũ qđ manducat̃.aliud qđ oxilapatium di
citur.locis humidis naſcitur et duris in ſumitate folia acu
ta ꝛ dura ſunt.verũ melius eſt qđ in ortis naſcit̃.tertiũ v̾o
eſt agreſte ꝛ minus bonũ ſimile plantagini ſuper terrã ſpã
ſum ꝛ molle.quartũ genus eſt qđ multi ʒadaʒ dicũt folia
lapaty agreſtis habens ꝛ virgellam minorẽ ſemẽ ei acu
tum ꝛ ruffum ꝛ viſcidũ ſuper virgã habens ſemen ꝛc̃.apđ
Sera.ex verbo Dyaſ.de hoc quarto gñe dicit ꝙ eſt aceto
ſi ſaporis.ꝛ ex verbo Ga.ꝙ qđdã ex eo eſt inſipidũ:ꝛ qđdã
acetoſi ſaporis.apud nos vocat̃ acetoſa ꝓprie quedã ſpẽs
lapaty que maxie in nemoribus inuenit̃ . differt ab alys
ſpẽb⁹ lapaty ſolũ ꝙ folioꝝ inferiora quib⁹ virgis adherẽt
duas barbulas vtrinqꝫ hñt ſicut iarus:ꝛ ꝙ acetoſi ſaporis
lib.20. cap.21. in fine. eſt valde. Pli.eſt ſilueſtre lapatiũ qđ aly oxilidẽ appellãt
ꝓximũ ſatiuo folys acutis colore bete candide radice mi
nima.noſtri vero rumicẽ aly lapatium cantarinũ vocant.
eſt ꝛ aliud genus fere oxilapaton vocant ſatiuo idem ſi̇̃lis
ꝛ acutiora folia ac rubriora nõ niſi in paluſtribus naſcẽs.
ſunt qui ydrolapatuʒ tradunt in aq̃ natũ.eſt ꝛ aliud ypo
lapatõ maius ſatiuo candidiuſqꝫ ac ſpiſſius ꝛc̃.ꝛ ifra.neqꝫ
obmittam⁹ bulapaton.radicis tantũ altitudie differẽs ꝛc̃.
qđ ſupra dicit ſatiuo ꝓximũ ĩtelligo oxalidi qđ ẽ dictu ace
toſe.eſt aũt aliqua herba acetoſa ꝑꝑ qđ dictũ ẽ ꝓpe aceto
ſam.ꝙ dicit canterinũ a canterio dr̃ qđ iumẽtũ caſtratum
ſiue ſit equus aſin⁹ vel mulus.ypolapaton eſt dictu equi
num ſicut bulapaton bouinũ Aui.ca.de acetoſa que ẽ lapa
tium aſſerit ꝙ vna ſpẽs eius eſt acetoſi ſaporis tantũ ergo
non oĩs acetoſa.ſecũdũ ipſum eſt acetoſa in ſapore vt ſupra
đ lapatio.Macer herba ſolet lapati vulgo patella vocari.
Lapatiolũ in vnguento martiaton ꝛc̃.
Lapaton grece lapatium:ꝛ etiam origma dicitur.Ste.lapa
ton hemaſon ꝓ humadh quod eſt acetoſa.
Lapatos grece glis lapa de qua ſupra.
Lapara grece abdomen pinguedo.
Lapis abeſtos. Pli.i archadie mõtib⁹ naſcit̃ coloris ferrei. lib. 37. cap.10.
Lapis achates ſꝫ Pli.repertus p̃mo in ſicilia iuxta fluuiũ
eiuſdẽ nois poſtea plurib⁹ locis multa cognomĩa hꝫ mul lib.37.
taſqꝫ varietates anthachates dicit̃ cũ vritur mirrã redo lib.10.
let qdã corollacates guttis aureis ſaphiri mõ i creta abũ in pn°.
dat in phrigia viridis quidam rubentibus venis ꝛ albis
quidam leonine pelli ſimilis.
Lapas adamas q̃drat⁹ ſp taxilis ſi̇̃lis duritia oẽ corp⁹ ex
Lapis alabaſtris naſcit̃ in alabaſtria egypti ꝛ ſi )( cellit.
rie damaſco. Plinius lib.37. cap.10.
Lapis alectorius in ventriculis gallinaceoꝝ inuentus cri
ſtallina ſpẽ magnitudine fabe ꝛc̃. Pli.ꝛ aly aliũ ſi̇̃leʒ aque lib.37.
limpide dicunt in cerebro caponis antiq iuentũ fuiſſe. cap.10.
Lapis agapis putatur a quibuſdã idem qđ iudaicus:ſꝫ nõ
conſtat colore ſimilis pelli leonis dicitur.
Lapis aleſekifa apud Aui.eſt dictu lapis pontificis.
Lapis alkali apud Aui.in ara.eſt aſeli ꝛc̃.
Lapis armen⁹ nõ poſſuʒ dicere diuerſitates q̃s vidi h⁹ la
pidis.ita ꝙ non certificor de eſſe ipſi⁹.in Albaui ex aucto
ritate Cõſtãtis eſt igt i colore ſi̇̃lis lapidi laʒuli ꝛ pictores
pingunt cũ eo loco aʒuli.fili⁹ meſue. ẽ dyaſan⁹ ꝛ leuis ꝛc̃.
Lapis aſi⁹ Dya.in alexandria tãtũmodo iuenit̃ c⁹ optim⁹
eſt ad vſum medicine qui eſt colore candidus ꝛ leuis in
modũ pumicis:ꝛ veluti puluis manib⁹ inſidens ali⁹ puni
ceus eſt hñs annotatiões nigras per altũ ꝛ ſuperficieʒ ex
ſalſedine ſcabroſaʒ ꝛ colorẽ albũ.habet aũt ſaporẽ ſalſugi
noſuʒ ꝛ nitroſum ꝛc̃.Aui.aſius eſt lapis ſupra queʒ naſcit̃
ſal cui⁹ flos nominatur aſius:ꝛ videt̃ ꝙ ſit eius gñõ ex ro
re maris ꝛ imbre qui cadit ſuper eum. Plini⁹. lib. 36. cap.17.
Lapis aſius in vero Dya.eligendus eſt pumicis hñs colo
rem leuis ꝛ ianis deĩtus fragilis venas hñs deint⁹ melli
nas.flos v̾o eius dicitur ꝙ eſt ſuper ipſo lapide. ſed velut
flos tenuis colorem habens ſubalbidũ ſicut pumex ꝛ ſub
mellinum lingue applicitus mordicoſus eſt ꝛc̃.
Lapis beʒahar ẽ tiriaca oĩuʒ venenoꝝ:ꝛ eſt nomẽ perſicũ.
Lapis chelidoneus inuenit̃ in ventrib⁹ yrundinũ:cui⁹ gña
ſunt duo.niger ꝛ ruffus qui colligunt̃ captis pulis yrũdinũ
ex nido ꝛ fixis eoꝝ vẽtrib⁹ iuenit̃ ꝛc̃.ego v̾o inueni cũ his
ꝛ albos.aliud ca.nõ vr̃.Dya.ſed alibi puluʒ yrundinis de
fetu primo luna prima aperiens iuenies in eo lapides du
os vnum benefactum ꝛ alterum malefactum ꝛc̃.
Lapis criſolitus lucidiſſimus eſt ꝛ colore auri.
Lapis exebon⁹ alb⁹ ẽ ꝛ ſpecioſus q̊ ſolẽt aurifices aurũ lim
Lapis.epiſtitẽ rubicũdus ꝛ dilucidus ẽ naſcit̃ ( pidare ꝛc̃.
in coritho.hic miſſus i aquã feruẽtẽ ꝯtinuo tepidiorẽ red
dit:ꝛ ſi aliquãtulũ ibi ſteterit oẽʒ ardorẽ tollẽs frĩdã effic̃.
Lapis emathites ẽ dictu ſanguine⁹ aut ꝙ fricatura ei⁹ ſan
guineũ colorẽ reddit:aut ꝙ oĩ fluxui ſanguinis cõpetit.
Lapis ferugei.a.ſꝫ Albaui ẽ lapis topace⁹.ſi dicis feruʒegi
Lapis frigi⁹ Dya.quo in frigia ĩfectores vtunt̃ )( idẽ ẽ.
vñ ꝛ nomẽ accepit vtilis ẽ colorẽ viridẽ hñs q ẽ mediocri
ter.grauis ꝛ varias venas hñs ſic̃ catimia ꝛc̃.alibi ca.facit
Lapis calaminaris ſupra in cadimia ( ꝛ vocat diffrigis ꝛc̃.
ꝛ infra in ponfolinx ꝛ in tutia
Lapis gagates Dya.iuenit̃ in licia circa ripã flumis qđ gã
ge appellat̃ .colore niger ꝛ aridus q̃ſi lumioſus mediocri
ter leuis valde.ei⁹ ẽ melior q facile exarſerit igne ꝛ odorẽ
Lapis galatides grece eſt dictu lacteus:ꝛ ſic )( aſpalti hꝫ.

vocaṫ apud Auicē. Dya. colore eſt cinericius guſtu dulcis
qui tritus lacteū colorem emittit: vnde ſic dṙ ⁊c̄.
Lapis i q̊ acuiṫ eſt cos. ara. dṙ almeſen. g vͦo alkom.
Lapis iudaicus de regione iudee deſertur vt Ioā. Ser. ca.
de lapide cuius formam deſcribit.
Lapis lazuli eſt duoꝝ modoꝝ. vnꝰ durꝰ ferro nō cedēs ce/
leſtini coloris qui eſt laudabilis mundus a marmore albo
⁊ a marcaſita. alius eſt fragilis minus pulchri coloris velu
ti terra azurina q citra mare naſciṫ cū azurio citramarino
nec hȝ in ſe marchaſitā: ⁊ hic eſt ineptus medicine.
Lapis lignites apud Aliaba. eſt gagates.
Lapis lincis ex vrina licis coagulata inuenitur.
Lapis lune apud Aui. eſt q apȯ Dya. affoſellinū vocaṫ ⁊ ſpe
cularis ſm Albaui dṙ inqt ſpuma lune iueniṫ de nocte in
regione arabum in augumēto lune. valȝ epilenticis.
Lapis magnes q ferrū trahit mlti adamātē putauerūt falſo
Lapis molipdides. g. eſt dictu lapis plumbi vel plūbeus ⁊
dicit ꝙ hȝ virtutem. ſ. ſcorie plumbi
Lapis moroptos Dya. quā multi galaxia aut leocografidu
vocant naſcitur in egypto quo litheones ad dealbandum
lintheamina vtuntur quo citius ſiccentur ⁊c̄.
Lapis pirites apud Dya. ⁊ Gali. in epiſtola ad Glauconē eſt
marchaſita: qȯ pȝ ex ꝯcordia eius ca. cū ca. de marchaſita
apȯ Aui. ⁊ dṙ a pir qȯ ē ignis q2 pcuſſus ferro ignē emittit.
Lapis ſpecularis lapis lune affroſellinū idem.
Lapis ſpōgie adherēs nō oīs q i cauernis ſpōgie iuēiṫ: ſȝ p/
prie cui nālr adherebat i ſaxo dū viueret ⁊ ē aſper ⁊ durꝰ
Lapis ſumbedig ara. eſt lapis ſmerillus quo )( valde ⁊c̄.
polliuntur lapides ⁊c̄.
Lapis zabarged ara. eſt ſmaragdus ⁊ zmarad dn̄t.
lib.19. Lapſana Pli. ca. de braſica iter ſilueſtres braſicas ⁊ lapſa/
cap.8. na ē pedalis altitudine irſutis folijs ſinapi ſilr̄is niſi candi/
in me° dior eēt ⁊c̄. hāc qdā armoratiā crediderūt: ſȝ ⁊ idē ca. ȯ ra/
⁊ lib.20. phano. ē iquit aliȯ genꝰ raphani armoratiā dn̄t folia hȝ ſi/
cap.9. milia lapſane ⁊c̄. ergo nō ē illa. grecꝰ lapſana diċ Dya. lap
i me° ſane genꝰ oībꝰ nō bonū euſtomachū meliꝰ lapatio ⁊c̄.
lib.19. Larinx grece faux laringes fauces.
cap.5. Larix ſpēs pini de qua Plini. oīa inqt gn̄a pini accēſa fuligi
vltra. nē imodicā carbonēqȝ repēte expuūt cū eruptiōis crepitu
mediuȝ. iaculanturqȝ lōge excepta radice q̄ nec ardet nec carbonē
lib.16. efficit nec alio modo ignis vi ꝯſumiṫ q̄ȝ lapides ⁊c̄. hec idē
cap. ii. dicit Vitruuiꝰ in libro de architectura ⁊ alibi. Pli. larix in
in me°. qt feminā hȝ quā greci vocāt aeſida mellei coloris ⁊c̄.
Laros grece gauio fulex gauia gaucꝰ fulica auis.
Laſar grece aſa quā Dyaſ dicit eē lachrimū ſilfij. ſilr in ca.
de ſilfio diċ ꝙ lachrymꝰ eiꝰ ē laſar. vocaṫ ēt opos grinatiū
de quo ifra Pli. laſer ex ſilfio pfluit ⁊c̄. Dya. optimū laſar
lib.22. qȯ ciriactiū dṙ ſubruffum ⁊ plucidū ⁊ itus exalbidū odore
cap. 23. viſcidū qȯ hūore cito reſoluiṫ ⁊ i guſtu ſtati hūorē prouo/
Laſerpitiū ē idē qȯ ſilfiū Pli. laſerpitiū qȯ. g. )( cat ⁊c̄.
ſiriphi vocāt in cirenaica puincia reptū cꝰ ſuccū vocāt la/
lib.19. ſer magnificū vſui ⁊c̄. ⁊ ifra ita in africa ferūt laſerpitiū na
cap.3. ſci ſolitū rē ferā ac cōtumacē: ⁊ ſi coloreṫ in deſerta fugiētē
pꝰ p̄nm. radice multa craſſaqȝ caule ferulaceo aut ſilr̄i craſſitudinē.
hꝰ folia maſpitiū vocabāt apio maxie ſilr̄ia. ſem̄ erat folia
ceū. foliū vͦo ipȝ deciduū veſci pecora ſolita p̄mo purgari
mox pigueſcere carne mirabilē imōm iocūda. alij tradūt
laſerpitij radicē fuiſſe maiorē cubitali tubero q̊ in ea ſuper
terrā hoc iciſo pfluere ſolitū ſuccū ceu lactis ſup nato cau/
le quē maguderi vocauerūt folia aurei coloris p ſeie fuiſ
ſe caderitia a canis ortu auſtro flāte ex his laſerpitiū naſci
ſolitū ānuo ſpatio ⁊ radice ⁊ caulibꝰ ꝯſumētibꝰ ſeſe ⁊c̄. ſed
⁊ Dya. ca. de leſar ē iqt lachrymū herbe q̄ ſulfer appellaṫ
q̄ multis locis in ſimilitudine ferule creſcit folia hn̄s circa
ſe maiora q̄ȝ apiū ſed ſemē ſimile eſt ⁊c̄.

Laſine Pli. olus ſilueſtre in terra repēs cū lacte multo flo/ lib.21
rē fere candidū hn̄s cauliculū vocāt ⁊c̄. ⁊ alibi. laſinia vnū cap.2
foliū hȝ: ſed ita implicatū vt plura videanṫ ⁊c̄. in me
Lathyron li. de doc. gre. exponiṫ ꝙ eſt cicercula. attamen i lib.2.
li. de cibis Gal. exponitur ꝙ eſt vitia. cap.17
Lathiris vel laturis Pli. folia hȝ multa lactuce ſilr̄ia tēuio/ lib.27
ra germina multa in quibꝰ ſemē tuniculis ꝯtinetur. vt cap/ cap.ii.
paris que cū maturauere eximunṫ grana piperis magnitu
dine cādida dulcia facilia purgatu ⁊c̄. hanc Dyaſ. lacteris
vocat. Ste. laturis eſt ebelqui.
Lathura planta apud Dya. que ⁊ lacteris vel ei ſimilis vt
ſupra in lacteris.
Laucū in regali diſpōne inueniṫ ſepe pro lohoch.
Laureola ē arbuſtū qȯ a Dya. vocaṫ dafnides de q̄ ſupra a
ſilr̄itudine folioꝝ lauri dicta. non hȝ lac vt putant qdā. nec
ſemē eius eſt cocognidiū vt qdam ſed eſt ſemē cameleevt
ſupra. nec eſt mezerion vt alij putauerunt.
Laurax. g. u. cōſonante vel labrax piſcis lupus qui ⁊ vario/
lus dicitur. apud Al. eſt ſaboth.
Laureſū ⁊ alibi lauſeſū p milio pōiṫ i regali diſpōne Hali.
Lauromel. g. iſtrȝ cirurgicū qȯ gre. gariſcō vocāt ifra i mel.
Lauzud ara. azurinū vel lapis lazuli vt Aui. ſcripſit.
Leban arabice caro.
Lebelabū p lebleb ſcripſit Ste. ⁊c̄. Leben arabice lac.
Lebleb. a. volubilis q̄ mltas hȝ ſpēs. verūtn̄ i ſiria ⁊ egypto
vocāt h̄ noie q̄ȝdā volubilē quā minorē dicimꝰ: q̄ naſcitur
vbiqȝ ⁊ in vineis ⁊ i locis cultis hn̄s lac ⁊ eſt de faciliorībꝰ
laxatiuis: ita ꝙ daṫ i febre acuta. Lec arabice lacca.
Lecina. a. Dya. lecina. vnde confectio olei liliaci fit ⁊c̄. eſt li/
lium vt pater per Sera.
Lecitos kiamia Pau. ca. de ylos que in pedibus fiunt non/
dum ſciui quid ſit. Ledem arabice ladanum.
Lediō folia hȝ yridis ſilr̄ia ſatiue caulē tripedalē. ⁊ in eo flo
rem grandē purpureū rotundū ſemie minuto radicē ſemi
pedalē in ſaxis opacis naſcens. Pli. ⁊c̄.
Ledō Pli. ſi vocaṫ herba ex q̄ laudanū fit in cypro inſula lib.26.
barbis caprarū adhereſcēs nobiliꝰ qȯ fit in arabia fit ēt et cap.8.
in ſiria atqȝ affrica qȯ taxiō vocaṫ. neruos eni i arcu circū/ pꝰp̄nm.
datos lanis trahūt adhereſcente roſida lanugine ⁊c̄.
Leffa Step. pro luſ ſcripſit.
Left. ara. rapa que ⁊ ſalgen etiam dicitur.
Leguia multoꝝ ſunt gn̄uȝ ⁊ diuerſoꝝ noīuȝ in qbus diuer
ſa ydomata diſcrepāt: adeo ꝙ p̄ter fabas faſeolos ⁊ lentes
q̄ apȯ oēs notiſſima ſunt. in oībꝰ alijs diſſentiūt multi. naȝ
in marchia teruiſina vocāt ⁊ cicerculas cicera ⁊ ipa cicera
vocāt pizolos: ita ꝙ aliq medici ēt puecti cicercul̄ vtunṫ
p ciceribꝰ in oībꝰ caſibus vbi cicera in medicina petunṫ.
Lebigelat expōit Ste. ypogſtidos in ſcȯo pratice pro leſbe
altais ⁊ ē dictu barba ircina ex q̄ fit ypogſtidos vt ſupra.
Lelembacū ſcripſit Step. ſcȯo pratice pro cappare: ſed ⁊ in
ꝯfectione dyalace maioris neſcio pro quo poſuit.
Lēma Demo. lēmas inquit vocant. g. grana parua ſicca ac
dura in oculis apparentia quas gramas etiam vocant ⁊c̄.
fiunt ex lippitudine deſiccata.
Leliſſacos. g. ſaluia. ſȝ apȯ Dya. eliſſacos ſcribiṫ.
Lami liber de doctrina grecca lippitudo pituita grama vel
limi. dicas vt ipſi ⁊c̄.
Lēnias qdā falſo expoſuerūt auripigmētū rubeū: ⁊ ſic mul
ti poſuerunt in ꝯfectione athanaſie ſcripte in antidotario
vlī. ſȝ lēnias ē terra ſigillata: ⁊ illa in dicta ꝯfectione dȝ ap
pōi. Dya. lēnias frigis terra ē ex cloaca ſordida vbi miſceṫ
ſanguis caprinꝰ: ⁊ multi iſta collecta faciūt trociſcos ⁊ ca/
put ſigillo exprimūt ⁊ vēdūt hec rubrica ⁊ dṙ. alia q̄ ſino/
pida diciṫ naſciṫ in ſpelūcis capadocie ⁊ poſt eliationē ad
ſinopidā ferṫ ⁊ eſt ſūma dēſa grauis iecoroſa yiui coloris

ꝛ flořida ꝛ fulua ꝛ cũ reſoluit̃ fuluioꝛ apparet.eſt ꝛ lennia
fabꝛilis que nõ ita vſib⁹ medicine cõuenit ꝛc̃.ſi legas iſtõ
ca.totũ cũ ca.de terra ſigillata apð Aui.ꝛ Ser.videbis ꝙ
idẽ dicũt.ſi aũt alicubi poſitũ inuenias lẽnia ꝑ auripigmẽ
to ↄſidera qd itẽdit̃ ꝑ illã ↄfectionẽ ꝛ diſtingue qð boꝛuꝫ
debeas ponere Ste.linia fragẽſtez mulieris terra ſigilla
lib.35. ta Plini.pictoꝛes iquit antiq inter rubꝛicaꝝ gen⁹ coloꝛuꝫ
cap. 6. rubeoꝝ palmã lẽnie dabãt que ſic a leno inſula dr̃ minio
in pn° ꝑxima.hec eſt antiq̃s multũ celebꝛata cuꝫ inſula in q̃ na
ſcitur nec niſi ſignata vendebat̃.vñ fragidez appellauere.
hanc minio ſubliniũt adulterãtqꝫ i medicia ꝑclara res ha
bet̃ ꝛc̃.ex multis argumentis habetur ꝙ terra ſigillata ru
bꝛi coloꝛis eſt. Lemonion in limonion quere.
Lẽnas greci vocant pituitam oculoꝝ Caſſi⁹.fe.ſed Demo.
lenias ꝛ melius. Lenias eſt fitria ſupꝛa i fitrias.
Lẽtiſcus arboꝛ nota multas hꝫ ſpẽs ẽt apud nos.quarũ cu
iuſdam eſt maſtix gũmi maxie in iſula chio in grecia ꝛ apð
nos ẽt quedã facit gũmi in coꝛniculis qbuſdã ꝙ hꝫ coloꝛẽ
Lẽticula aq̃ ẽ planta puſilis folijs ꝛ obꝛotũdis (maſticis.
in ſuperficie aquarũ ſtantiũ natans quã dñt nõ in terra ra
dices figere Dya.lenticula aque que ſuper aquã inenitur
natãs rotũda ẽ ſic̃ lenticula coloꝛẽ viridẽ hñs ꝛc̃.
Lentopodiõ Dya.latini bꝛumariã vocant naſcit̃ ſepe cũ tri
tico tirſis bipalmis ꝛ furcoſis in qbus veluti lamine bine
ſunt ſemẽ ↄtinẽtes cũ folijs cauliculo agreſti ſilib⁹.radix
eſt illi nigra rape ſilis.Jn vo Dya.leptopetalon aut leon
topodion aut paradalioni dicunt herba eſt virgã habens
in medio palmi hñs altitudinẽ in q̃ virga ſunt iterualla.i
ipſa virga ſunt ꝛ capitella minuta ſilia terebintho i qb⁹ca
pitellis duo vel tria ſunt ſemia folia braſſice ſilia hñs ꝛ ra
dicẽ nigrã ſic̃ rapa rotundã ꝛ nodis plenã in agris naſcit̃
lib. 26. nadis ꝛ tritico ꝛc̃.Pli.leontopodiõ alij letheoꝛõ.alij doꝛi
cap. 8. petrõ.alij toꝛibetrõ vocãt naſcitur in campeſtri ꝛ gracili
in pn. ſolo ꝛc̃.eſt dictu.g.leonis pes. Leon.g.leo leena vt nos.
Leonina lepꝛã dicũt magis ex hũoꝛe collerico fieri.
Leõtopetalon alij rapadiã vocãt folio habet̃ ſicce caule ſe
mipedali alemite ſemẽ in cacumine i ſiliq̃s ciceris modo
lib. 27. radix rape ſilis grãdis nigra naſcit̃ in aruis Plini.vide ne
cap.ii. ſit lentopodion ſupꝛadicta.
Lepida ꝛ lepidos a levis greco qð ẽ ſquãma Caſ.fe.ca.ð ſca
bie ẽ õmũ ſpẽs alia ſcabiei q̃ coꝛticoſa ſquãmas i cute oſtẽ
dit q̃s greci lepidas vocãt.vñ nomẽ a.g.lepꝛa accepit ꝛc̃.
Lepida ſquãma metalloꝝ ẽ q̃.a.tubel vocat̃ Dya.ð ſquã
ma eris lepida iqt bona ẽ que ex acutis cypꝛis fit q̃ ꝛ pa
tia dr̃ aut elitis nugax ẽ que ex tenero eramine fit.hec me
dicine inutilis.eligẽda vo ſolida ẽ ꝛ ruffa q̃ꝫ ſi aceto ꝑfun
das q̃ſi erugo fit ꝛc̃.
Lepidos chalcu pꝛo ſquãma eris ſepe inuenitur.
Lepidos ſideritis Almã.de antidotis ad ſplenen ẽ ſquãma
ferri.nam ſideron.g.ferrum.
Lepis.g.ſquãma Ste.lepis xalcõ ꝑ calcõ taubalũ eris ꝑ
Lepidũ Dya.quã multi gingiõ appellãt herba ẽ )(tubel.
oib⁹ nõ ꝛc̃.hec vocat̃.ara.ſceitaragi ſic̃ pꝫ ꝑ Sera.ꝛ Auic.
ꝛ ifra in ſe Ste.lepidiõ ſitaragũ ꝑ ſceitaragi.
Lepõ Dya.ca.de oriſterotb ſunt caſtanee.
Lepꝛa duo ſignat.nã in multis libꝛis de greco tranſlatis ſi
gnificat ſquãmoſaꝫ vt ſupꝛa in lepida:ꝛ tũc dr̃ a lepis q̃ ẽ
ſquãma:ꝛ ſic accipit̃ in illo affoꝛiſmo.vere ſi qdẽ ꝛc̃.Jtem
lepꝛa cõi ſermõe accipit̃ ꝑ moꝛbo illo execrabili q ſecũdũ
modernos in.iiij.ſpẽs diſtiguit̃ ꝛ ſecũdũ hoc videt̃ dici a
lepoꝛia greco qð eſt erumpna.nam in pſalterio greco vbi
eſt lepoꝛia in latino eſt erumpna.
Leptafilos apud Dya.vocat̃ vna ex ſpeciebus artemiſie ꝛ
eſt dictu folioꝛum exilium vel ſubtilium.
Leptintica virtus.g.ſubtiliantia extenuatoꝛia.

Lepton grece macrum minutũ tenue ſubtile paruuꝫ a quo
Leptokarea.g.auellana arboꝛ.ſ.leptokareõ (ifraſcripta.
auellana fruct⁹ q̃ſi ꝑua nux. Leptolachanõ.g.oluſculũ.
Leptomere dr̃ id qð eſt ſubtilis ſbẽ c⁹ ↄ̃riũ ẽ pachimere.ſꝫ
Dya.ca.de cãmomilla ẽ inquit leptomeris.i.extenuatoꝛia
.i.ſubtiliatoꝛia.ꝛ i ca.de gramine ẽ leptomeris.i.extenuãs
partem ꝛc̃. Leptopireſia.g.minute febꝛes.
Leptofilon dicit Pli.vocari a quibuſdam ſeptimã ſpeciem lib.26.
titimali que dendroides.i.arboꝛeum dicitur. cap.8.
Lepton Pli.ca.de cẽtaurea ẽ iquit alteꝝ cẽtaureũ cogno circa.
mine lepton miutis folijs qð antiq libadeõ vocãt qm̃ ſe mediũ.
cũdũ fõtes naſcit̃.ꝛ ifra hoc cẽtaureũ nr̃i fel terre vocant lib.25.
ꝑpter amaritudinẽ ſũmã.Gal.vo etena dicunt ꝛc̃. cap. 6.
Lethe.g.oblinio que ꝛ enueſtia dicitur a lete. in fi.
Letargia accñs moꝛbi cerebꝛi ꝛ ẽ obliuio.ſi dicis latargia
nõ differt.nã q̃ ꝑ ita lr̃aꝫ apud gre.ſcribunt̃ ↄſueuerũt lati
ni in.e.trãſſere.greci tñ litargiã ꝓferũt.inde litargicos li
targicus obliuioſus.
Lethaltea Ste.eſt taraticum ꝛ ypoquiſtidos.
Letichi oꝛobꝛij Pau.ca.de maculis faciei.
Lethici expõit̃ in mitridato.i anti.vlĩ ꝙ eſt lacca.
Leuiſticus a Dya.vocatur liguſticus.
Leucãta Pli.alij phimõ.alij ſcada.alij poligonacõ dñt ꝛc̃. lib.22.
Leucanton Dya.aut poligonocon aut filon aut ſcidam dñt cap.16.
radix eius ſimilis eſt quipero amara valde.
Leucãte idẽ vt apð auctoꝛes iuenio ramuli ſunt ei nũquaꝫ
paucioꝛes duob⁹ in diuerſa tẽdentes flos cãdidus lilio ru
bro ſilis ſemie nigro lato ad lenticule dimidie figurã mul
to tenuis radice herbaci coloꝛe.
Leucantimis apð Dya.camomilla vel ſpẽs ei⁹ ſupꝛa in ca.
Leuce dyapipos emplꝫ ab albo pipere dictuꝫ qð. ℞.in an
tido.Ori.ꝛ Caſ.fe.ꝛ vlĩ.
Leuce Pli.mercuriali ſilis nomẽ ex cã accepit ꝑ mediũ fo lib. 27.
liũ cãdida linea trãſcurrẽte q̃re meſoleucõ qð vocant. cap.ii.
Leuce dypſimitiũ emplm̃ albuni ex ceruſa, naꝫ pſimiti eſt in fi.
ceruſa apud Caſ.fe.in anti.
Leucis Dy.duo ſub hoc noie fac̃ca.vnũ ſic.leucis oib⁹ eſt
notus i floꝛibus hꝫ diſtãtiã qꝛ mellinũ ꝛ albũ ꝛ purpureũ
floꝛe oñdit:ſꝫ mellin⁹ coloꝛ medicie neceſſari⁹ ẽ ꝛc̃.que hꝫ
hũc floꝛẽ ſola odoꝛẽ hꝫ viole.ꝛ ſunt oẽs tres ſpẽs keiri de
quo ſupꝛa.Jtẽ aliud ca.ſic. Leucis.i.viola alba piectoꝛie
eſt virtutis ꝛ extenuatoꝛie ſed flos plus ꝛc̃.
Leuce ẽt apð Dya.duo inqt ſr̃ ei⁹ gñа.vna ẽ mõtana ꝛ alia
oꝛtiua.mõtana folia latioꝛa hꝫ plus q̃ꝫ oꝛtiua.ẽ vo viſcida
ꝛ ſemẽ ei⁹ lene ꝛ nõ amarũ.ꝛ ifra.flos ei⁹ purpure⁹ ẽ vt li
liũ:ſed in ſiria plurimũ naſcit̃ ꝛ alteri⁹ gñis q̃ vtunt̃ in cõ
fectionib⁹ miris.iſta vero ſemen hꝫ minutuꝫ ꝛ euſtomati
cum eſt cuius virtus eſt magna ꝛc̃.
Leucoion Dya.oib⁹ not⁹ ẽ.ſed inter floꝛes diſtãtias hꝫ ꝛc̃.ꝛ
ita eſt in vo Dya. Leucos.g.albũ leucotes albedo ꝛc̃.
Leucoma grece albugo.
Leucomata albugines oculoꝝ ſeu albe cicatrices ꝛ dure i
coꝛnea appentes p⁹ vlcera Alex.vo ca.de vlcerib⁹ oculoꝝ
vocat eas ẽt ſcirodes cicatrices.i.duras.Jtẽ Demo.vt in
fra in vlcus. Leucopiper.g.album piper.
Leuco flegmãtia idropiſis ab albo flegmate diffuſo ꝑ totũ
Leucãtemõ q̃ ꝛ ꝑtemõ dr̃ ifra in par. )(coꝛpus dicta.
Leucargilio grece alba argilla Pli. lib.17.
Leuiſticũ ſeu liuiſticũ id liguſticũ.Dya.vocat ð q̊ ifra i li. cap.7.
Leuſion grece dr̃ id abietis qð ꝓximũ ẽ medulle Pli.ꝛc̃. in pn°.
Leũ.a.amigdala leuꝫũ fericũ dixit Ste. lib.16.
Lezaod dr̃.a.lapis lazuli ꝛ etiam azurium ipſum. cap.40.
Lia grece dicũt̃ lenitiua q̃ aſꝑitates leniũt Gal.ad ꝑr̃nianũ. in pn°.
Libanon grece thus nos olibanuꝫ ꝛ arabes poſt eos libẽ
Libanotis vel vt grecus liuanotis ab olibano dicta,dixit

greca herbaria ꝙ eſt planta in creta naſcens ſilis rozimarino habens odoꝛē olibani:⁊ roziſmarinū noſtrū ē ſpēs eiꝰ vilioꝛ:qua nō vtunt̄ niſi ad calefaciēdos furnos.Dya.ēt h̄ declarat ingt libanotidos tria ſunt gn̄a.vnū genꝰ ꝓfert ſemen qđ cacrios dr̄ folia hꝫ maratri ſil'ia:ſed latioꝛa ⁊ obꝛotunda ſuper terrā ſpanſa ⁊ odoꝛata ⁊ virgā in medio lōga amplius cubito:in quo virga eſt capitellū in quo fert ſemē albū ſil'e ſpondilio:qđ ſemē obꝛotūdū ē ⁊ anguloſuꝫ ⁊ odore viſcidi ⁊ reſine hn̄s odoꝛē:qđ ſi maſticatū fuerit os ꝯburit.radix ē illi alba odoꝛē hn̄s thuris.alterū genꝰ ē ſil'e ſupꝛadicto ſemen latū ⁊ nigrū hn̄s ſicut ſpondilion:ſed non ſic calidū.radix eſt illi deforis nigra ⁊ deintus alba.libanotidos etiā que dr̄ acarpos.i.ſine ſemine ſil'is eſt oibꝰ ſupꝛadictis:ſed nō virgā nec floꝛē hꝫ.naſcit̄ locis ſaxoſis ⁊ aſperis ⁊c̄.⁊ ifra.ſed Theofratus dicit ericē eē libanotidā que in tracia naſcit̄ guſtu amaro folia hn̄s ſil'ia ſupꝛadictis:ſed aſperioꝛa ⁊ albidioꝛa.libanotida v̄o quā Romani roſmarinū vocāt:eo ꝙ in coꝛona cōponit̄.virgas hꝫ tenues ⁊ lōgas ⁊ virides i qbꝰ folia ſunt ſpiſſa ⁊ tenuia ⁊ oblonga ⁊ đ foꝛis alba ⁊ deintus viridia cū odoꝛe graui ⁊c̄.hec planta apud Ser.vocat̄ arboꝛ marie ⁊ apud Aui.bucoꝛ mariem ⁊ arboꝛ marie ēt.⁊ vr̄ in nomine coꝛrupto.nam bucoꝛ.ar. vapoꝛ.eſt eni dictu bucoꝛ mariē vapoꝛ marie.⁊ nos dicimꝰ roſmarinū:⁊ idē ſecūdū veritatē ſunt.ſed bucoꝛ mariē per ch.eſt apud Ser.ciclamē ſupꝛa i bu.Jtē Aui.in ca.de ml'ia vbi de mirachia loquit̄ ponit herbā marie.Pan.v̄o eodeꝫ ca.vel caſu ponit libanotis.Ste.libanotidos ē marua ⁊c̄. libanotis ēt dicit Dya.vocari ab aliquibꝰ ſecūdam ſpeciē policarie in ca.de coniza.puto falſo.

Libatina ſm̄ Dya.dicitur paritaria vt ſupꝛa in alſine.

Libanotidā vocat Pli.aliā plantam a libanoti ſupꝛadicta
lib.20. cap.16. cuius quedam ſpēs montana ē que ſerpillo eſt ſil'is.

Licanis ſtiphāica folia hꝫ longa anguſta lanuginoſa ſubalbida caulē cū ramis lanugioſis i ſūmo capite cauliculos e quibꝰ flos violaceus pꝛominet ⁊c̄.liber antiquꝰ iſtoꝛiatꝰ.

Licātropia.g.Pau.ē ſpēs mel'ie qua occupati nocte exiliūt per omnia lupos imitantes ⁊ vſqꝫ ad diem circa monumēta moꝛant̄.eſt mel'ia lupina a licos qđ eſt lupus dicta.

Licapſos Pli.longioꝛibꝰ q̄ꝫ lactuca ē folijs groſſioꝛibuſqꝫ
lib.27. cap.11. caule longo irſutis aggnatis multis cubitalibꝰ floꝛe paruo purpureo.naſcitur in campeſtribus.

Licena Dya.licena igt que ſupꝛa petrā hūidā naſcit̄ bꝛion eſt ⁊c̄.eſt quā dicimꝰ epaticam.hoc ca.ꝯcoꝛdat cū ca.đ epatica apđ Sera.⁊ infra Pli.in licon ⁊c̄.

lib.26. cap.4. Licedōe Ca.fe.ē moꝛfea nigra ⁊ aſpa ⁊ crioſa q̄ ex mel'ia fit.

Lichenes idē Caſ.ipetigines igt gre.lichenas vocāt.latini vulgo ʒenias ⁊c̄.lichines ipetigines liber de doctria greca.

Licen vel licon Pli.a lichenis curandis nomē traxit.naſci
lib.26. cap.4. tur in ſaxoſis locis folio vno ad radicē lato caule vno ꝑuo longis folijs dependentibus ⁊c̄.⁊ infra.eſt ⁊ aliud genꝰ lichenis petris tantum adherens vt muſcus ⁊c̄.

Litiū Dyaſ.eligendus eſt itus coloꝛe ruffo ⁊ defoꝛis nigro qđ diuiſum bꝛumū nō hꝫ ſtipticum ⁊ coloꝛis ruffi ⁊ coꝛcei apparet cū guſtu amaro ſicut eſt indicū qđ ⁊ meliꝰ ē.arboꝛ vn̄ fit ē lithios appellata ſiue exacāton folia buxo ſil'ia atqꝫ ſpinoſa generans naſcit̄ in dumoſis locis cꝰ folia ⁊ grana ⁊ radix i vnū cōtundunt̄:⁊ ex aqua dulci coquūt̄ vſqꝫ ad craſſitudinē ⁊c̄.apud Ser.non eſt folia ſpinoſa:⁊ hꝫ ramos lōgitudine duoꝝ bꝛachioꝝ.ſꝫ Pli.fit ex arboꝛe ſpio
lib.12. cap.7. ſa fructu ſil'i piperi p̄cipue amaritudis folijs ꝑuis denſiſqꝫ
⁊ li.24. cipꝛi mō ramis triū cubitoꝝ coꝛtice pallido radice lata li
cap.14. gnoſaqꝫ buxei coloꝛis.hac in aq̄ cū ſeie excocta ereo vaſe medicamē fit qđ vocat̄ liciō.ea ſpina ⁊ in pelio monte naſcitur.ipſam qdā in grecia pixa chātu chiromō vocāt ⁊c̄.⁊ eſt dictu buxus ſpinoſa.Jtē idē poſt ſermonē đ rāno.alteꝝ genꝰ rāni eſt ſilueſtre nigrius ⁊ quedā tenuis rubētes fert velut folliculos hꝰ radice đcocta i aq̄ fit medicamentū qđ litiū v̄o p̄ſtātiꝰ fieri ſpina tradūt )( vocat̄ litiū ⁊c̄.⁊ ifra. quā ⁊ pixokāton chironeā vocāt q̄les in indicis arboꝛibꝰ diximꝰ qm̄ lōge p̄ſtātiſſimū exiſtimauit idicū coquunt̄ in aq̄ turſi rāi radiceſqꝫ ſūme amaritudis eneo vaſe ꝑ triduū iterūqꝫ exēpto ligno cogt̄ donec mellis craſſitudo fiat ⁊c̄. ifra idici dr̄a glebis extriſecꝰ nigris itus ruffis cū fregeris cito nigreſcētibꝰ.i.icipiūt mutari ad nigredinē.ex h̄ vides quot lity ſūt ſpēs.nos ēt qꝛ idico caremꝰ facimꝰ ex fructu nigro cuiuſdā arbuſti qđ ydiomate nr̄o liſtragū vocamus cuius folia ſunt ſil'ia folijs buxei ramuli recti qbus caueē auiculaꝝ fiūt ſucco granoꝝ expꝛeſſo ⁊ cocto in quo iuenit̄ idonea efficacia iuxta laudes lily.vides ēt ꝑ Aui.ca.đ fetu ʒearagi q̄ eſt arboꝛ lity ſecūdū ipſuꝫ ꝙ litiū qn̄ aſſumit̄ ex ea ⁊ qn̄qꝫ ex alia arboꝛe q̄ vocat̄ adherſech.⁊ ſic vides ꝙ hꝫ diuerſas ſpēs.litiū vocat̄ ara.hadheb.Ste.heʒeʒa ſcripſit.

Licho grece lambo.

Licos grece lupus.

Licō vocant.g.agnū caſtum ſupꝛa in agno.

Liembꝛi in ſcđo Aliaba.ca.de ſeibus exponit̄ maratrū ⁊ infra in eodē ca.expoſuit Cōſtātinꝰ poꝛrū.ſꝫ in alio exēplari erat liebali.Jtē ibidē ca.de ſuccis exponit̄ abſinthy.aliqui tn̄ libꝛi ꝑ maratro hn̄t libēberi.aly lilembꝛi.aly liebeʒi. Jtē de granis grana liēbericoꝝ exponūt citonioꝝ.Jteꝫ in ca.de febꝛe ꝯtinua ꝙ aq̄ liēbꝛi aſſate exponit̄ cucurbite in tali cōfuſione ne ſcio qd dicā.ſcio tn̄ ꝙ hoc nomē pꝛo aliq̄ hoꝛum nec grecum nec arabicum eſt.

Liēbꝛe ibidē ca.de folijs exponit̄ ꝙ eſt oliua.itē liembꝛi ca. de ſuccis exponit̄ fex aceti.

Lien ſplen.

Lienalis pariclimenos ⁊ matriſilua idē vt ifra in peri.

Lienteria.g.fluxꝰ ventris in quo emittit̄ cibus indigeſtus ſicut ſumit̄ ⁊c̄.

Lienteriodes lientericus.

Ligamenta infra in tenantos.

Lignis quā i coꝛona ꝯponūt flos ē illi ſil'is leucodio ſꝫ pur )( pureus ⁊c̄.Dya.⁊c̄.

Lignitis flōmos q̄ ⁊ trial dr̄ ē ſpēs q̄rta taxi barbaſci eaꝝ q̄s Dya.đſcribit vt ſupꝛa i flōmos.

Ligux vocat̄ a multis vꝛina licis ſm̄ Dyaſ.⁊ lapis ex ipſa generatur dicit̄ elecoꝛum ca.de lecio.

Liguſtrū qdā exponunt ꝙ eſt volubilis maioꝛ que ꝑ ſepes ⁊ macerias ſerpit.aly vero capꝛifolium dicūt.qcqd ſit floꝛes hꝫ albos.Virgi.in buco.alba liguſtra cadunt.

Liguſticꝰ ē leuiſticꝰ a liguria dictꝰ.Dya.liguſticꝰ multū naſcit̄ i liguria ꝓuicia.vn̄ ⁊ nomē accepit.naſcit̄ i mōte vicio alpibꝰ ſꝫ ciues panace illud vocāt:iđ qꝛ radix alba ē ⁊ odorata ſil'is panaci cꝰ vtꝰ ē vna cū panace.naſcit̄ altis locis ⁊ aſpis ⁊ vmbꝛoſis virgā lōgā ⁊ nodoſaꝫ hꝫ ſil'eꝫ aneto in q̄ virga folia ſunt ſil'ia melliloti ſed mollioꝛa ⁊ odoꝛata q̄ folia ⁊ in cacūine tenuiſſima ſunt ⁊ diuiſa in virge ſūmitate caput ē ſꝫ vmbꝛoſuꝫ vbi ſemē oñdit qđ ſemē nigrū ē ⁊ oblōgū ſic̄ feniculi guſtu viſcidū ⁊ odoꝛatiuū arōatice.radix eiꝰ alba ē ſil'is panaci odoꝛata ⁊c̄.caueāt moderni q ꝓ leuiſtico accipiūt ſemē i folliculis obꝛotūdis vt ſemē attriplicis.

Lichinos grece lupinus.

Licho vl' liko pāthera belua.

Likos.g.lupꝰ likema lupa.

Lilebē i ſcđo Aliaba.expōit̄ memithe:⁊ vr̄ ꝯſonū vitoti.

Lilimbace ibiđ expōit̄ a Cōſtātino ꝙ ſūt amigdale amare.

Liligi ibidē eſt indicus.i.ſuccꝰ herbe q̄ dr̄.a.nil ita expōit̄. veꝝ alibi i ca.de radicibꝰ i ſcđo pꝛatice expōit̄ ꝙ ē radix mali granati.Jtē in ca.đ febꝛe ꝯtinua vr̄ endiuia.

Lilinga liē ibidem ponitur pꝛo paſtinaca.

Lily plura ſunt gn̄a ſupꝛa in crinō ⁊ iſuper addit Pli.ſunt lib.21.
purpurea lilia ⁊ aliqn̄ gemino caule carnoſioꝛe tamē ra cap.5.
dice maioꝛis q̄ꝫ bulbi ⁊c̄.

Liliſfagus vel elilifagus vt Dya.eſt ſaluia qđ imitat̄ ara. dicit eliſſacos.ſed grece liliſſacon dicit.

lib.20. Limoliō ·Pli.beta inquit ſilueſtris quā limoliō vocant alij
cap.8. coloidō mlt̄ū miorībꝰ tenuioribuſq̨ ac dēſioribꝰ ſatiua ⁊c̃.
lib. 27. Limeuꝫ herba appellat̄ a gallis q̄ ſagitas ī venatu tingunt
cap.ii. qd̄ venenū ceruariū vocant ⁊c̃.·Plini.
cap. 25. Limoniō Dya.herba eſt tirſum hn̄s lilio ſil'em ⁊ folia bete
cap.9. ſimilia ſemen plurimū rubeū ⁊c̃.·Pli.ſuccū lacteū mittit
concreſcentē gūmi modo hūidis locis ⁊c̃.ſꝫ lēomiō vocāt
vide an ſit idē.Aui.vͦ liminiū vocat quā Dya.limoniō.
lib.26. Limus aquaticꝰ pro kimolea ī tumore pedū a ·Pli. ponit̄.
cap.ii. Linaria planta cuius folia ſunt ſil'ia folijs lini.imo ipſa eſt
in pn°. linū agreſte cui quidam aſſimilauerunt eſulā:ſed illa quā
accipimus breuiora ⁊ latiora folia habet.
Limon fructꝰ pulcher odoratus plenus ſucco acetoſo val/
de apto ſalſamentis.⁊ ipſe ēt comedit̄ ſale conditus.nuſq̨
memini me de ipſo legiſſe apd̄ auctorē autenticū niſi apd̄
Aui.in q̄rto cañ.ca.de cura febriū acutaꝝ in generali vbi
iubet dari aquā accetoſitatis limonis non ſaliti.
Limos grece per diphtongū liomos idē qd̄ peſtilētia.lues
peſtis.limos per iota tm̄ fames inedia . ſic ē ī ꝯmēto affoꝛ.
Lineleon oleum ſeminis lini.
Lincbiti ſemen in anti . vl'i confectione mitridati minoris
exponitur ꝙ eſt viole ſemen.
Lineſia ſiue leneſia Dya.multi ſic mominant cētauream.
Limpha aqua.inde limfaticus q aquā timet vt eſt morſus
a cane rabioſo.hic ⁊ idroforbicus dicitur a greco idrofoui
cos ab idro ⁊ fouos qd̄ eſt timor.
Lingua agni lingua arietis arnogloſſa plantago.
Lingua aſini ē planta folia rugoſa nō magna hn̄s radicu/
las habens odoreꝫ ligni cipreſſi fragrantia.
Lingua auis eſt ſemē fraxini.qdam herbā putant ſm Joā.
Sera.ca.de augētibꝰ in coitu vocat̄ lingua paſſerū. Item
idem in ſeptimo in ꝯfectiōe pillularū indaꝝ dic̄ ꝙ aſſimi/
lat̄ pellicule vel corticule que eſt in medio bacce lauri.A.
ca.de augētibꝰin coitu inter medulas computat.non ergo
Lingua bouis bugloſſa.g.eſt ſilueſtris. )(eſt herba ⁊c̃.
borago vͦ eiuſdē ſpeciei eſt domeſtica.
Lingua canis planta q̄.g.vocatur cynogloſſa.
Lingua ceruina vocant moderni ſcolopendriā.ſꝫ ō ea ī ſco.
Lingua ircina.planta ſimilis bugloſſe niſi qꝛ folia ſtrictiora
⁊ punctata albis maculis in radice ſpinularū.
Lingua paſſerina a qbuſdaꝫ vocat̄ polliconia.ſm Albalui
lingua paſſeris dicit̄.a.liſen albaſafir ⁊ eſt planta.que cre
ſcit ſuper terrā ad longitudinē vniꝰ cubiti hꝫ folia viridia
ſic̄ naſturtij.virgas ſubtiles nigras ⁊ citrini coloris .naſci/
tur in ſegetibus in oriente habet flores citrinos ⁊ albos va
ginas ꝑuas ⁊ ī q̄libet eſt granū paruū minꝰ grano melōis.
Lipina frageris ſcripſit Ste.pro lēpnias.
Linoſtrofon quidā marubiū vocant infra in marubio.
Lini ſemē medicie aptum eſt ad multa.⁊ ex ipſo fit oleum
ad plurima vtile. Linos grece linum.
Linozoſtis grece mercurialis Dya.linozoſtis aut ꝑtemon
herba mercurialis folia hꝫ ozimo ſimilia.haſtas ſicut eliſi
ne ramulos breuiores ⁊ inanes cū furcis plurimis ac den/
ſis.femina vͦ eſt maior que appellat̄ tylicon ſemen hn̄s
quaſi acina:ſed quāplurima.maſculus vͦ ꝑuior atq̨ rotū
da ⁊ veluti binis teſticulis paruulis circa exordiū natiui/
tatis ramulorū ornata capitella minuta hn̄s circa folia ſi/
cut epytimū ⁊ ſemē rotundū ⁊c̃.·Pli.linozoſtis ſiue parte/
lib.25. nius a mercurio inuētus eſt.iō apd̄.g. ermiporona dr̄.naꝫ
cap.5. multi vocant apud nos mercurialē.duo eius gn̄a maſculꝰ
in pn°. ⁊ femina que efficacior caule cubitali interduꝫ ramoſo in
cacumie ozimo anguſtioribꝰ folijs geniculis dēſis ramis
cauis multis.ſemē in geniculis deprehendente ſeſe copio
ſo mari iuxta genicula ſtatiꝫ rariore ac breui cōtortoqꝫ ſe/
mine ſoluto ⁊ candido folia maribus nigriora femis cādi
diora radix ſuꝑuacua ꝑtēuis naſcit̄ ī cāpeſtribꝰ ⁊ cultis ⁊c̃.
Lios vel leios grece lippus.
Lippiferrei in anti.vl'i in trociſcis ſplenidon eſt ſquamma
Lippitudo eſt ſaniola q̄ ī optalmia (ferri que lepidos dr̄.
generat̄ lippi dn̄r q hac abundant ēt ſine optalmia.
Lippotomia ſincopis Caſ.fe.defectio aī quā.g.lippotomiā
vocant ⁊c̃.ſed grecus lippotymia dicit.
Lippomenos grece deficiens.
Liporogeon.g.glis terra tenax argilla.
Liſematide .g. cātarides vt in pratica greca ſilii Almā . ex
vtriuſqꝫ ꝯcordia.liſoma ēt iuenit̄ ibidē ca.de diſſuria.
Liſen.a.ligua inde liſen althaur ligua bouis vl' thauri alba
mel arietis ⁊c̃.plātago albafir auis ⁊c̃.hꝫ ō qbꝰ ſuis locis.
Liſeos.g.·Pau.ca.de freneſi diſſolutiuuꝫ his inquit que de
lini ſemine ⁊ omnis liſeos ⁊c̃.
Liſis.g.diſſolutio inde paraliſis vt infra in pa.
Liſimachiō Dyaſ.haſtas hꝫ maiores ⁊ tenues ⁊ fruticoſas
circa q̄rū nodos folia minuta hꝫ ſalicis ſil'ia guſtu ſtiptica
⁊ florē purpureū:aut aurоſum.naſcit̄ locis hūectis.ſuccus
eiꝰ ſtipticꝰ eſt.·Pli.liſimachia ab iuentore Liſimaco voca/ lib.25.
ta ab eraſiſtrato celebrata.folia hꝫ ſalicis ſil'ia viridia flo/ cap.7.
reꝫ purpureū fruticoſa ramulis erectis odore graui gigni/
Litargia.g.obliuio.nos aūt accipimus )(tur in aquoſis.
ꝓ ea q̄ fit ab apate frō cerebri l' velamis eiꝰ ſupra ī litargia
Litargiriū ſpuma argēti ⁊ ē ꝯpoſitū nomē a lithos qd̄ ē la/
pis ⁊ a giros argēteꝰ.grecꝰ dic̄ litargiros īfra ī ſpūa argēti.
Lithemꝰ ſm ·Pli.vocat̄ a qbuſdā ſtercꝰ muris.
Lithyaſis.g.calculatio egritudo mala.ſ.a lapide in renibꝰ
vel veſica exn̄te.Ca.fe.greci iqt litinitos calculoſos vocāt.
Liticus Dya.herba quā latini genicularē vocāt.i. bellarieꝫ
florē hꝫ ſil'em viole ſed paulo fului orem ⁊c̃.
Lithocolla Ste.aberachelietā.i.marmoris gūma ītelligo
vel qua marmora glutinant̄:vl' que ex marmore ꝯficit̄:vt
docet̄ i.xxvij.Albucaſim ō ꝑpatiōe mediciaꝝ ſimpliciū.
Litodemō lapis demonis.i.gagatis.
Lithodēdrō.g.i.corallus ⁊ eſt dictu lapidea arbor Dya.ca.
de corallo. Lithos grece lapis.
Lithos afroſelina Ste.ſpuma lune afroſelinū ſupra in af.
Lithos ematides lapis ſanguineꝰ.nā ema ſanguis.⁊ dr̄ vel
qꝛ eiꝰ fricatura ſuꝑ cotem colorē ſanguineū reddit.vel ꝙ
ad oēꝫ fluoreꝫ ſanguinis remedium preſtet.
Litogōia.g.ꝯſuetudo lapidē gn̄ādi ī rēibꝰ l' veſica.Demo.
Lithos galatitis Ste.bezebeꝝ ſupra in bezar.eſt tm̄ dictu
grece lapis lacteus. Litopirion infra in opirus.
Lithos piteos grecꝰ expōit ſilex lapis.ſ.q̄ ignis accēdit̄.vo
cat̄ ⁊ h° noīe marchaſita vt apd̄ Gal.in ep'la ad Glauconē
⁊ ipa qd̄ apta ē ad ignē excutiēdū.Ste.marcaſſitā expōit.
Lithoſitō Alex.ca.de collirijs ad cicatrices ī collirio dicto
dyatici eſt lapis aluminis.nam ſiſton vel xiſton.g.alumē.
Lithoſpermō.g.ē dcū lapideū ſemē:eo ꝙ ſit duꝝ vt lapis ⁊
ē miliū ſolis apd̄ nos.Dya.lithoſpermō eraclion vocat̄ ꝓ/
pter fortitudinē ſeis eiꝰ.folia hꝫ ſil'ia oliue ſꝫ latiora ⁊ oblō
ga ⁊ molliora terre decliues lōgas virgas tenues in groſ/
ſitudine vinci lignoſas ⁊ ī ſūmo virga diuiſa eſt in q̄ folia
miuta ſunt ⁊ ſemē rotūdū lapidoſum albū piſi ſil'e.naſcit̄
locis altis ⁊ aſperis ⁊c̃.·Pli.īter oēs herbas lithoſpermon lib. 27.
nihil mirabilius aliq exonticon vocāt.alij dyoſpiron . alij cap.ii.
eracleos herba quicūtialis folijs fere duplo maioribꝰ q̄ꝫ
rute ramulis furculoſis groſſitudie vici gignit iuxta folia
ſingulas velut barbulas ⁊ in eaꝝ cacuminibꝰ lapillos can
dore ⁊ rotūditate margaritarū magnitudine ciceris duri
tia vͦ lapidea ipe qua pediculis adhereāt cauernulas hn̄t
⁊ intus ſemē.naſcit̄ in italia.ſed laudabiliſſimuꝫ in creta.
nec qc̄q̨ iter herbas maiore qd̄ miraclo aſpexi.tātꝰ ē odor
velut artificū arte emicās alteriꝰ iter folia cādidātibꝰ mar

garitis tã exqſita difficltas lapidis ex herba naſcẽtis iace
re atq; humi ſerpe auctoꝛes tradũt.ego vulſa; nõ heren-
tem vidi ⁊c̃.hec a.cuſb vocatur iterõ calib inenit̃ vocari
ſed falſo.Ste.vero calebum ſcripſit.
Litridiũ vel litridas grece rubea tinctoꝝ:vt p; ex concoꝛ-
dia pꝛatice.g.cũ Almã.ca.de diſſuria.hoc ẽt dicit grecus.
vocatur ⁊ eritodanum vt ſupꝛa.
Liuiſticum Ste.eſt zufara caſemum.
Libumbacũ ſcripſit Ste.p epithio i ſcdo pꝛatice Helia.⁊c̃.
Lixopiton medicamẽ feruoꝛes aptũ lenire:eo ꝙ ifridãs ſit
Lotium eſt vꝛina apud Dya.in multis libꝛis antiquis.
Loma grece ſecũda ſpẽs vlcerũ coꝛnee oculi vt ſupꝛa in bo
Loncbitis.g.Dya.folia h; poꝛro ſilia.ſed latioꝛa )(trion.
⁊ ruffa ⁊ multas h; ſuper radices virgas ſparſas ſup terrã
⁊ ramos ad terrã decliues in qb⁹ floꝛes ſunt ſiles pellicio
ſed foꝛma eoꝝ vt gete eſt albũ in medio hñs ſicut roſtru;
ad labꝛũ inſanũ inferius ⁊ ſicut lingua eſt.ſemẽ eius ſile ẽ
lancee ⁊ trigonũ ⁊ longũ.vnde loncbitis appellatũ eſt ra-
dix eſt ei ſimilis dauco.naſcitur locis aſperis ⁊ ſiccis.eſt et
ſecundũ genus loncbitis aſpera folia habens ſic̃ ſcolopen
dria.ſed aſperioꝛa ⁊c̃.⁊ in Dya.greco ſic erat.loncbitis fo-
lia h; poꝛro ſimilia latioꝛa tamẽ ⁊ ſubruffa plurima circa
radicẽ poſita quaſi ſuper terrã.h; aũt ⁊ circa caulẽ pauca
in quo floꝛes ſũt ſimiles pelecanio.figura aũt vt komikis
faciens nigros albũ tamẽ ex eis pcedit ab aptura ſic̃ lin-
lib.25. gua:ſemen aũt ſimile lancee trigonũ ⁊c̃.Pli.loncbitis nõ
cap.9. vt pleriq; exiſtimauerũt eadẽ eſt q̃ xiphion aut fagaſmon
vſus fi. quãq; cuſpidi ſimilis ſemine.h; enim folia poꝛri rubentia
ad radicẽ ⁊ plura in caulẽ capitella perſonis comicis ſilia
parua exherentibus linguã radicibus pne longis.naſcit̃ i
ſitientibus.⁊c̃.hec ab Auic.vocat̃ barbatũ ſicut apparebit
comparanti ca.Dya.⁊ Aui.inuicem.
Lopimis vocãt qdã caſtaneas ſm Gal.i li.de alimentis.
lib.14. Loꝛam vocat Pli.aquã in vinatia maceratã vt ſupꝛa i deu
cap.10. Lixandra infra in muzadar. )(teria.
Lothõ Dya.fenugreci farinã multi lotõ vocãt.
Lothos eſt quedã planta cuius plures ſunt ſpẽs ⁊ eſt trifo-
lium:de qua Dya.tria facit ca.duo de lothos ⁊ vnũ de tri-
folio.Jtẽ lothos eſt arboꝛ magna de qua facit aliud ca.ſ;
de herba lothos inquit qui in pomeryꝭ.naſcitur q̃; multi
trifoliu; dñt ⁊c̃.Jtẽ aliud ca.lothos agreſtis naſcit̃ pluri-
mũ in libia haſtam habet duobus cubitis longã ⁊ paulo
amplius ramulos plures pfert ⁊ folia ſimilia trifolio qd
in ferragine ⁊ in pꝛatis naſcit̃ ſemẽ minus a fenugreco h;
guſtũ venenoſum ⁊ incenſibilẽ ⁊c̃.⁊ infra.naſcit̃ ẽt lothos
in egypto vſui ciboꝝ apt⁹.Pli.de hac.ẽ aũt vocata lothos
lib.13. herba in egypto in paluſtriu; gñe recedentib⁹.n.aqs nili
cap.17. irriguis puenit ſilis fabe caule folyſq; denſa ↄgerie ſtipa
⁊ ca.18. tis bꝛeuioꝛib⁹ tñ gracilioꝛibuſq; cui fructus in capite pa-
in fi. paueri ſilis inciſuris oiq; alio mõ intus grana ceu miliu;
in cole capita in aceruis putrefaciũt mox ſepant lauãdo ⁊
ſiccata tundunt eoq; pane vtunt̃ ⁊c̃.Jtem alibi lothome-
lib.22. tra vocatur ab eodem.
cap.21. Lothos ẽt alia de qua Pli.hui⁹ radix h; mali cotony ma-
lib.13. gnitudinem coopertam nigro coꝛtice quali caſtanea tegit̃
cap.18. intus candidũ coꝛpus gratũ cibis:ſed crudum gratius de
coctu; ſiue aqua ſiue pꝛuna nec aliunde magis q̃; purga-
mentis eius ſues graſſeſcunt ⁊c̃.
Lothos q in egypto naſcit̃ in cãpis dum nilus inundat ha-
ſta eſt ſimilis cimino floꝛes albi ⁊ minoꝛes ſicut oꝛdeum
quos tradunt in aſcenſu ſolis pandere ſe ⁊ in deſcenſu ſolis
in ipſa aqua ſe abſcõdere.h; capitellũ ſile meconio ⁊ mai⁹
in quo ſemẽ eſt centro ſile qd ſemen exiccant egipty i ſole
⁊ pani cõmiſcent.radix eſt illi malo citonio ſilis.hec cruda
⁊ cocta comeditur:que cocta ſicut medium oui fiet.

Lothos arboꝛ Dya.quã calligary roſum vocant ⁊c̃.Plini⁹ lib.16.
lothos ſiue faba greca quã Romani a ſuauitate fruct⁹ ſil- cap.31.
ueſtris qdẽ ſed ceraſoꝝ fere natura lothos appellant pꝛe-
cipue domib⁹ expetit ramoꝛũ petulantia bꝛeui caudice la-
tiſſima expatiũ vmbꝛa ⁊ in vicinas domos ſepe tranſilen-
tium nulla opacitas bꝛeuſoꝛ nec aufert ſolẽ hyeme decidẽ
tib⁹ folys nullus coꝛtex iocũdioꝛ aut oculos excipiẽs blã-
dius nulli rami longioꝛes validioꝛeſq; aut plures vt dixiſ
ſe totidem arboꝛes liceat coꝛtice pelles tingunt radice la-
nas ⁊c̃.Jdem alibi.affrica que vergit ad nos inſignẽ ar- lib.13.
boꝛẽ lothon gignit quã vocãt coltin.ipa; Jtalie familiarẽ. cap.17.
ſed terra mutata magnitudo ei que piro iciſure e folio cre- in pn⁹.
bꝛioꝛes.alioquin ylices viderent̃ differentie plures heq;
maxime fructibus fiunt.magnitudo huic fabe coloꝛ autẽ
crocei ſed ante maturitatẽ alius atq; alius ſicut vuis na-
ſcitur denſis in racemis mirti mõ non vt in Jtalia ceraſis
tam dulcis guſtu valde melioꝛ ſine interioꝛe nucleo qui ĩ
altero genere oſeus videt̃ ligno coloꝛ niger apt⁹ ad tibias
radix ad capulos coltelloꝛum ⁊c̃.hec videt̃ differre a nr̃a
lothos.ſed liber antiquus de ſimplici medicina mella.g.
dicunt vulgo lothon ppter coloꝛẽ ⁊ foꝛmã faba ſyriaca di
citur.eſt eni arboꝛ magna fructũ ferens dulciſſimũ come
ſtibilẽ maioꝛẽ pipere guſtu ſuauẽ vnde mella vocant.hãc
ẽt Jſidoꝛus mella vocat.in libꝛo vero greco vbi depicte
ſunt herbe ⁊ arboꝛes eſt illa quã fabam greca; ydiomate
noſtro vocam⁹.Jtẽ in libꝛo de doctrina greca lotos ſine
aſpiratione ſcribit̃.hanc Aui.neſcẽ ca.granũ aneſcẽ.Ste.
ĩ ſynonimis lothos todrendon.i.lothos arboꝛ eſt iteriſu;
⁊ eſt henacum ⁊ eſt aneſcẽ ⁊ ſupꝛa in granum aneſcen.Jn
Dya.vocatur agrifolium.
Lubẽ.a.thus imitando grecũ qui dicit libanon ſed ↄder p-
pꝛie.a.dicitur vt in ſecundo Auicẽ.quãuis in multis locis
lubẽ inueniatur. Lubie arabice faſeoli.
Lubne.a.vt apud Auic.arboꝛ ſigie.i.ſtoꝛacis etiam ſepe p
ſtoꝛace ponitur.
Lucapſas Ste.eſt ſeniari ſpẽs ⁊ ſeniar ẽ lactuca aſini.
Lucaridis ſic ſcribit̃ apud Aui.in ſcdo.ſed in arabico ẽ lu-
phabãidis ⁊ dicit ꝙ eſt lapis egiptius quo fullones vtunt̃
ad dealbationẽ pãnoꝝ laxus qui in aqua velociter ſolui-
tur ⁊c̃.credo me vidiſſe.nam in coloꝛe lapidis boꝛacis ⁊ ẽ
lubꝛicus vt ſapo durus ſed eſt durioꝛ.
Lucubꝛos liber antiquus de ſimplici medicia eſt herba lu-
cernalis:eo ꝙ apta ſit ad lumina accẽdẽda:quã latini ver
baſcum dicunt.flõmos apd Dya.⁊ ẽ tax⁹ barbaſcus.
Luf.arabice ſerpentaria dꝛacontea.
Lufaba arabice mandragoꝛa que ⁊ iabꝛoab dr̃ vt ſupꝛa.
Lulientia ciliciaria in pꝛatica Pau.ca.de doloꝛe auris.ſunt
ſpẽs limatiarũ:vt p; per Aui.in codẽ medicamie ⁊c̃.
Lulo arabice margarita.
Lupinus ſemen notum multi fabã egyptiacã dixerunt pꝛo
pondere eo vtentes apud Joã.Sera.in ſecũdo ca.de pba
tione tyriace eſt ponderans auru; ſemis:ſed noſtri lupini
non ſunt tanti ponderis.incertus ſum vtrum ſit faba egi-
ptiaca.g.lupinaria vocant lupinos.
Lupis grece miluus auis.
Lupus piſcis infra in rurua.
Lupulus eſt ſm Aben meſue ſpẽs volubilis ⁊ eſt hñs folia
ſimilia folys vitis aſprima.flos eius eſt ſicut ampule ad-
herentes ſimul ⁊ ipſa planta ſerpit i ſepib⁹ a gallis ⁊ theo-
tonicis humilis vocat̃: c⁹ floꝛẽ in medone ponunt.
Luteus coloꝛ ẽ coloꝛ floꝛũ geneſte Pli.⁊ vitelli ouoꝝ ide;
Lutron.g.balneum lauacrum ablutio.
Lutum ſigillatũ apud Aui.eſt terra ſigillata que a Dya.vo
catur lẽnias frigius ⁊ eſt rubea ſm oẽs auctoꝛes.
Lutum terre maſticis apud Aui.qd apud Dya.giſchia vo-

catur.nã in inſula chio ſolum maſtix naſcitur vt dicunt.
Lutuꝫ vitis apud Aui.eſt qḋ apud Dya.vocat̃ giſampelos ⁊ tu habes ſupra in a ꝙ ampellos eſt vitis.
Lutũ.ſamium apud Aui.eſt qḋ apud Dya.dicitur giſſamia.
Lutum armenum apud Auicen.eſt qḋ bolus armenus.
Lutum chimolea apud Aui.eſt qḋ apud Dya.gimolea.
Lutũ abſolute vocatur ab Aui.qḋ a Dya.gicenon.i.cenum.
Lutũ magra ab Aui.eſt ſinopida terra rubea carpẽtarioꝝ.
Luxaton in libris antiquis eſt membrorum conquaſſatio.
Luzacadeneb.capiſtrum auri.ara.ſ.id quo aurum adheret.

## M Littera

ita ſe hꝫ apud grecos ⁊ arabes ſicut apud nos niſi ꝙ apud grecos eſt liquida.
Mabaleb.a.exponit̃ in li.Raſis ḋ lapide qḋ eſt nominatũ in lingua yſpanica azeuo. ⁊ ego q̃ſiui ab yſpanis qd eſſet azeuo ⁊ oſtẽderũt mihi agrifoliũ.veꝝ arabs dixit mihi ꝙ ẽ arbor quã nõ habem⁹ in partib⁹ noſtris.agrifoliũ vero dicebat vocari tartacha.a.Ste.mehelebũ inqt vocat̃ grece kuſamũ.ſed in Albaui malhaleb eſt medulla fruct⁹ ceraſi domeſtici vel ſilueſtris ⁊ eſt in veritate medulla ceraſi ſilueſtris cuiuſdã q̃ mulieres arabũ vtunt̃ in oleo quo vngunt capillos ſuos.
Mahamode.a.ſcamonea vt in li.de doc.ara.veruꝫ in libris medicinalibus ſcribitur apud eos ſcamonea.vt greci.
Maharoth.a.exponit Auicen.ꝙ eſt radix aniuden.ergo eſt radix ſilfy vt ſupra in an.
Mahathematicon in antido.vl'i in ꝯfectione eſdre qdã expoſuerunt ꝙ eſt ſuccus cauliculi agreſtis:ſed deus nouit.
Machalum Ste.pro bdelio ſcripſit ⁊c̃.
Macedonicum olixatrum eſt de ſpeciebus apij ꝙ ſm Dya.yposelinum vocatur infra in ſelino.
Maciana mala exponit Yſido.ꝙ a loco dicunt̃.qdã ṽo exponũt ſilueſtria.vulgari tñ yſpanico etiã domeſtica omnia maciana dicũt.D.ṽo de ipſis ꝓpriũ facit ca.mala inqt maciana cũ adhuc imatura ſunt ſtiptica ſunt.in alio tñ ca.exponit ꝙ ſunt eſtiua.apud Sera.vero ex verbo Dya.habet̃ ꝙ colligũtur in vere.⁊ Auicẽ.in hoc ꝯcordare videtur.nã dicit ꝙ nocent neruis proprie vernalia ſicut dicit Dya.
Machir Dya.eſt coriũ ligni veniẽs de barbarico coloris ruffi cũ rubore ſolido cui⁹ virt⁹ eſt ſtiptica ⁊ remordẽs q̃ꝫ
lib.iz. maxime in guſtu ⁊c̃.Pli.machir ex idia adducit̃.cortex ru
cap.8. bens radicis magne noĩe arboris ſue.q̃lis ſit ea icõparatũ hẽo ⁊c̃.Ste.machir eſt heſbaſe qḋ eſt macis.⁊ in li.Dya.a exponit̃ machir ꝙ eſt cortex nucis muſcate.⁊ hoc vocatur apud Sera.taliſafar.in ca.de mace.an ſit idem ignoro.
Macis ṽo apud Aui.auctãte Aben Meſue ẽ cortex nucis muſcate qḋ nec negat nec affirmat.⁊ apḋ Sera.auctãte yſaach benarã dic̃ ꝙ biſteſſe ẽ cortex nucꝭ muſcate.⁊ addit qḋ dñt aliq ꝙ ẽ macis.itaqꝫ nõ ẽ certũ apḋ auctores an macis ſit cortex nucis muſcate an ſit idẽ cũ machir ⁊ cũ taliſafar.
Macropiper.g.lõgum piper qḋ arabice darfulfel vocatur.
Macronoxia.g.lõga egritudo.ſed grec⁹ makronoxia dicit.
lib.13. Magmata ſm Pli.vocãt greci feces vnguentorum.
cap.z. Magra arabice ſinopida terra rubea qua carpentarij ligna ſignant.magri dicunt tamen.
lib.19. Maguderis apḋ Pli.ẽ caulis laſpitij.i.ſtipes ſilfij.s.in la.
cap.3. Maimo gre.ſimia ita erat in libro de doctrina greca.verũ alibi ibidem erat pithici.
Maiorana ſãſuc⁹ qdã amaracũ dixerũt ar.merzem⁹ vocat̃.
Malabatrũ eſt foliũ idũ ⁊ eſt id qḋ apud Aui.iuenit̃ ſub h̃ noĩe foliũ ⁊ ibꝫ nõ eſt illud foliũ quo nũc vtimur.nã Dya.malabatrũ inqt putauerunt multi eſſe nardi idici foliũ ⁊c̃.vt ſupra in folio.⁊ Pli.malabatron in ſyria arbor folio cõ
lib.iz. uoluto aridi folij colore.⁊ ifra.laudati⁹ ex idia venit in pa
cap.z7. ludibus ibi gigni tradũt lẽticule modo odoratus croco nigricãs ſcrabrũqꝫ quodã ſalis guſtu minus ꝓbat̃ cãdiduꝫ.ſapor eius nardo ſimilis eſſe debet ſubligua:odor vero ei⁹ in vino ſuferueſaſti antecedit alios ⁊c̃.vt ſupra in folio.
Mala apia que Pau.commẽdat ſunt mala predulcia cuius teſtis ſum.nã Peruſij ⁊ Rome vidi ⁊ comedi.
Mala maciana de his ſupra in macianis.
Malatina apud Paulum cap.de egritudinibus narium eſt confectio trociſcorum idiocri dictorum.
Malaticum gre.molitiuum ſaniem generans vel ſolutiuuꝫ quod habet malaxare ⁊c̃.
Malachi Ste.eſt molochia ⁊ eſt chibezi.i.cubezi.
Malachi grece malua vt Pau.capitu.de ſatiriaſi ⁊ arabs dicit molochia.
Malagma.g.Cor.malagma atqꝫ emplaſtra paſtilliqꝫ quos trociſcos greci vocãt cuꝫ plurima eadẽ habeãt.differũt tñ eo ꝙ malagma maxime ex odoribus eorũqꝫ etiã ſurculis.emplaſtra paſtilliqꝫ magis ex qbuſdã metallis fiũt.deide malagmata ꝯtuſa abũde molleſcũt.nã ſup itegrã cutẽ inijciunt̃.ea vero ex qb⁹ emplaſtra paſtilliqꝫ fiũt laborioſe ꝯtũdunt̃ ne ledãt vulnera cũ iponunt̃.iter emplaſtrũ aũt ⁊ paſtillũ hoc itereſt:ꝙ emplaſtrũ liquati aliqd accipit.in paſtillo tñ arida medicamenta aliquo humore iũgunt̃ ⁊c̃.malagma exponitur in li.de doc.gre.emplaſtrum mollitiuum.
Malegma poliarchiõ Alex.ca.de cerotis ⁊ epithimatibus ad duritiã ſtomachi ⁊ eſt dictu plurium principatuum ⁊c̃.
Malagma Dya.mellilothos Caſſius fe.in antidotario.
Malãdrum Plini.eſt herba naſcens in ſegete ac pratis flo lib.z6.
re albo odorata ⁊c̃. cap.7.
Malakiſe grece mollire inde malactica ⁊ malaxare.
Malakiſagria malua agreſtis.
Malaxare gre.mollire mollificare.Pau.ca.de poris ⁊ lapidatiõe iũcturaꝝ.
Malaxare grece tractare.
Malfachton lipothomia defectus ſincopis.
Malomeli qḋ ⁊ cidonomel dr̃.Dya.ſic ꝯficit̃.cidonia icide in melle ita vt bene cooperiantur ⁊ dimitte anno vno ⁊c̃.Ste.malomeli nuba ⁊c̃.neſcio ſi velit eſſe iuiuba.
Malua Pli.malue ſatiue ⁊ ſilueſtris duo ſũt gnã ãplitudi lib.zo.
ne folioꝝ diſcernunt̃ maiorẽ greci malopen vocãt i ſatiuis. cap.zi.
alterã a molliẽdo vẽtrẽ malachẽ vocãt e ſilueſtrib⁹ cui⁹ grã in ꝓn°
de foliũ ⁊ radices albe altea vocat̃ ab excellẽtia effcũs ⁊c̃.
Maluauiſc⁹ a mł'tis altea dr̃ ⁊ Mac.agreſtẽ maluã vocãt.
Malũ terre ciclaminus caſſamus panis porcinus ciclamus apud Dyaſco.ſed kiklainos grecum.maluꝫ terre vero ſm
Plini.vocatur ariſtologia rotunda. lib.z5.
Malus aſſiria Pli.quã alij vocãt medicã folium eſt mico cap.8.
nis intercurrentibus ſpinis pomũ ipſum alias non mãdet̃ lib.iz.
odore precellit folioꝝ quoqꝫ qui trãſit in veſtes vna ꝯdit⁹ cap.3.
arcet aialium noxia arbor ipſa oibus horis pomifera alijs cadentibus.alijs matureſcentibus.alijs ſubnaſcẽtibus ⁊c̃.
Mana vt ait Auicẽ.eſt ros cadẽs ſup lapides ⁊ plãtas:⁊ hꝫ plures ſpecies ⁊ denominatũ eſt terniabin ⁊ xiracoſt ⁊ zucaꝝ.haoxor eſt de ſpeciebus eius.⁊ vt ait Aui.mãna diuerſificat̃ ſm diuerſitatẽ reꝝ ſup q̃s cadit recipiens ab eis diuerſas virtutes.apud nos in duas diuidit̃ ſpecies.vna q̃rũ eſt granuloſa non ꝯiunctis granulis.alia ꝯglobata que magis videtur artificio ſophiſtica ex zuccaro cocto ⁊ folijs ſene quoꝝ fruſtula imixta videntur ſaporemqꝫ ſene oſtẽdit mãna ſm veritatem eſt neutri generis indeclinabile.
Mãna thuris ſepe in libris antiquis iuenitur ⁊ mãnis vt.g.⁊ ẽ apud Aui.minutũ thuris.⁊ apud alios auctores arabes eſt puluis ipſi⁹ thuris.eſt.n.medicina ꝯueniẽtior vbi plus deſiccare opꝫ ipſo thure:eo ꝙ hꝫ in ſe admixtuꝫ ex cortice ipſius arboris eſt ſiccior vt ait Gal.y.de ingenio ſanitatis
infra principiũ particule.Pli.miccas a thure ꝯcuſſo eliſas lib.iz.
mãna vocamus Ste.mãna condari.i.thuris. cap.i5.

Mādragora Dya.alij aut iminō aut bulbo gnō aut circeō
dixerūt.eiꝰ duo ſūt gñia. vna feia et altera maſculꝰ.femina
ē̄t triclitia appellat̄ nigra folia lactucis ſil'ia ſꝫ miora hñs:
odoris grauiſſimi ē̄t q̄ſi brumoſi q̄ folia ſpāſa ſūt ſuꝑ terrā
⁊ in medio,mala naſcunt̄ ſil'ia vue viridi in qbꝰ ſemē ē ſil'e
apio:radices duas aut tres maiores hñs ſibi inicē coheren
tes deforis nigras ⁊ itus albas cuꝫ coreo croſſo aſta carēs.
maſculꝰ quē ml'ti ātemenō dixerūt folia hꝫ alba ⁊ maiora
⁊ lata ⁊ lenia ſic̄ bete.mala eiꝰ duplicia naſcūt̄ colore cro
ceo odore ſuaui cū grauedie q̄ paſtores māducāt ⁊ ſtatim
ſōpnū capiūt.radix ē illi ſil'is ſupradicte:ſꝫ alba.huic aſta ñ
ē coriū radicis eiꝰ exucat̄ tūſuꝫ ⁊ expreſſū ⁊ ſole ſiccatū re
ponit̄ i vaſe ſictili.exucāt̄ ⁊ mala eiꝰ ⁊ nō citiꝰ exiccāt̄.coriū
radicis eiꝰ iciſuꝫ ⁊ lino iſertū plurimi ſeruant ⁊c̄. Pli. mā
lib.z5. dragorā alij circelon vocāt.duo eiꝰ gñia.cādidꝰ q ⁊ maſculꝰ
cap.ii. niger q femia exiſtimat̄ āguſtioribꝰ folijs q̄ꝫ lactuce hirſu
tis ⁊ caulibꝰ radicibꝰ binis terniſue folijs albis intꝰ carno
ſis teneriſq; pene cubitalibꝰ ferūt mala auellanaꝝ nucum
magnitudie:⁊ his ſemē ceu piroꝝ albū ſꝫ alij arſeꝫ.alij mo
rion.alij ypoplomū vocāt.huiꝰ folia alba.alteriꝰ latiora vt
lapati ſatiue.cauēt ⁊ foſſuri ꝯtrīū ventū.ſuccus fit e malis ⁊
e caule deciſo cacumie ⁊ radice ⁊c̄.vt Dy.⁊ Ste.mādrago
ras iubenū luſaba.Aui.vo ioborobaba.ſed i latino iabroth
ſcribit̄ corrupte.ſꝫ ⁊ Dy.aliō ca.ſic.mādragora q̄ moriō dr̄
naſcit̄ locis vmbroſis ⁊ i ſpelūcis folia hꝫ ſil'ia ſupradicte.
haſta ē ei duobꝰ palmis albū colorē ſubtꝰ ad radicē hñs
radix eius mollis ē ⁊ alba longa duobꝰ palmis i groſſitudi
ne digiti maioris ⁊ cetera.
Maniā.g.nos inſaniā dicere poſſumꝰ Caſ.fe.ca.de cauſone.
Manicon apud Dyaſ. vocatur .iij . ſpēs ſtrigni dicta eo ꝙ
maniam inferat infra in ſtri.
Manietis Pau.de crepatura inguinuꝫ puto magnetem la
Mānis thuris ſupra in māna. )(pideꝫ ⁊c̄.
Maniodes.g.inſanus maniacus.
Māſuemē.g.maſticationes vocat Caſ.fe.
Mantidā appellauerunt plātam ſil'em ſmilacis repētē ꝑ ar
bores geniculatā ⁊ iſpaꝫ ⁊c̄. Pli. ō ſmilace infra in.s.
Maracū ſm Dya.dr̄ ꝑtemon vt infra in pa.
Mararach.a.fel ⁊ amaritudo.
Maraſmon.g.abſumptio ſubalis humiditatis vt fit i.ſij.ſpē
Maratrū.g.feniculꝰ vt Ma.nos āt ꝓ iſpiꝰ )(ethice ⁊ ptiſi
ſemine ſolum in vſu habemus.
Marathron Dya.fructex ē oībꝰ nota virtus ē illi ſil'is ſiſim
brio.ſed paꝝ ſtiptica ⁊ calida plurimū i magneſia ciuitate
⁊ tragulis naſcit̄ ⁊c̄.hoc non ē feniculus ſꝫ alia planta.
Martelli antidotum Alexan.ca.de antidotis ad colicam.
Marziaton vnctio Alex.de vnctiōibꝰ ad friditatē ſtōi. Itē
Margarites.g.margarita. )(aliud marziaton ibideꝫ
lib.i7. Marga ſꝫ Pli.terra rubea ⁊ ē grecū . ſꝫ ara.magra dicunt.
cap.6. Mariſon iuncus ſupra in iun.
Marchaſita lapis pirites vide ſupra in la.
Marmacor.a.vl' marmacora ingt Sera.hēderāgie.i. turū
gē.⁊ dr̄ marmacor ⁊ eſt meliſſa.nā qō ſeqt̄ ſmo Dya . ē de
millefolio.in antiq̄ trāſlatiōe.Aui.tñ diuerſa facit ca. ⁊ pu
tat̄ ꝙ turūgen ē ozimuꝫ citratū cuiꝰ odor ē citri. ⁊ vt odor
meliſſe ⁊ ē eiuſdē v̄tutis q̄reṽterq; ꝓ altero poni pōt.Ste.
Marmaron.g.marmor. )(marmaziū ſcripſit.
Marmaro Herodius in li.equoꝝ vocant inquit hāc paſſio
nē empirici ſic q̄ñ in pedibꝰ equoꝝ iuxta vngulā vbi dr̄ co
rona deſcendūt hūores corrupti cū equus hyeme laborat
eundo ꝑ lutum i eſtate vero ꝑ puluerem ⁊c̄.
lib.i9. Marmoratia ē armoratia apō Pli.⁊ eſt ſpēs rafani.vt infra
cap.5. Maron Ste.eſt marmahuzum. )(in rafano ⁊c̄.
Marſiliū faba lu pina ſil'is eſt elleboro nigro.
Marſipū vocāt greci ſaculū.Caſ.fe.ca.de dolore auris.ſꝫ in
li..ō doctria gre.ē marſipion qō imitamur.
Martech.a.merdaſengi ⁊ eſt litargirium.
Marrubiaſtrum.Dya.ſubſil'e eſt marrubio ⁊ facile notū ⁊c̄
Marubiū Dya.qō greci praſſiū vocant ꝓꝑ amaritudinē ſi
ue vt alij eupatoriū fructex ē multoꝝ tirſoꝝ cū hirtis ⁊ al
bis ⁊ q̄drāgulis virgis ⁊ folijs ceu rotūdis rugoſis hirtis ⁊
acerrimis cū ſeie atq; flore nodoſo hoc ē quadrato ⁊ veluti
in rotūditate formato.naſcit̄ ꝑ cāpos exuccātur folia eiꝰ cū
ſeie ⁊c̄. Pli.greci piſon vocāt.alij lioſtrofon nōnulli philo lib.zo.
pede aut philogares ⁊c̄. cap.zz.
Maru.a.Aui.i pl'es diſtingnit ſpēs.Unā quaꝝ dicit eē mar
macor:ſil'r ⁊ Ste.iudeꝰ affirmabat ꝙ ē marubiū.⁊ ꝙ Aui.
duo fac̄ ca.in illo.ſ.qō icipit.maru . ꝑtē opōnū eiꝰ cū diſtin
ctione ſpēꝝ ipſiꝰ ſcribit.in alio vo ca . qō incipit praſſiū cō
plet ſmonē ō v̄tutibꝰ eiꝰ maxie ſpēi note ⁊ vſitate:cui ꝓꝑuꝫ
nomē attribuit praſſiuꝫ.cā aūt huiꝰ pōt eē:q2 binomiū iue
nit̄ .nā i lr̄a min ſcripſit maru.⁊ i lr̄a fe.ſcripſit fraxium no
mē grecū vt potuit ſcribēs.f.lr̄a. ꝓ.p.q̄ caret ara.ponēdo.
Marula i ātidotario vl'i i ꝯfectōe ad reprimēdā libidinē ex
Maruze expōit̄ i ātido.vl'i ꝙ ē limacie )(pōit̄ ꝙ ē ſcariola.
Marua iātuſa infra in ſtaqum.
Maſſacumia i collirio Almāſo.qō fac̄ ad albuginē oculoꝝ
vel potius Hal.i ſecretis vñ ipꝫ extrahit exponūt eū ꝙ ē aq̄
vitri qō qdē ignoro qd ſit.puto tñ ꝙ ſit vitrū nō ꝑfecte co
ctū ⁊ ē medicia q̄dā q̄ fit vitrū. vocatur vulgo maſſaroto.
nā i pluribꝰ colirijs antiq̊ꝝ libroꝝ ad albuginē repio vitrū
Maſal.a.cibꝰ q fit ex lacte acetoſo ⁊ faria ordei )(ingredi.
ifratiuꝰ vl' ipꝫ lac acetoſuꝫ vt apō Almā.i ca.ō dyabete ⁊c̄. lib.iz.
Maſaris ſꝫ Pli.vocat̄ flos lābruſce qō enātꝰ vel inātū dr̄. cap.z9.
Maſtix eſt gūmi cuiuſdā ſpēi lentiſci i ſola iſula chio vt fer
tur naſcens Dya.maſtix ingt genꝰ ē reſine q i modū gūmi
ab arbore manat q̄ ſcinus dr̄.naſcit̄ vo locis aſpis ⁊ petro
ſis cꝰ alia ē ſubuiridis alia ſubalbida.veꝝ optia ē cādidiſſi
ma ⁊ ꝑlucida. Pli.iij.ponit ſpēs ñ veri maſticis:ſil'imas tñ lib.iz.
maſtici.veꝝ i ſola chio ganerari dicit. cap.i8.
Maſſū ſcripſit St.ꝓ mes.alibi tñ iuēio ꝙ ꝓ ſpiachio poſuit
Mataroſis ſeu mulfoſis Pau.exponit ꝙ eſt defluxio pillo Plinius
Matriſilua ē plāta quā Dy.ꝑyclimenō ſiue )(rū palpebre. lib. 27
ſplenon vocat:de q̄ i ꝑi.tres ſpēs iſpiꝰ repio.ſꝫ Dy. vnā ſolā cap.iz.
deſcribit.quidam caprifolium vocāt.
Matrum.a.arbuſtum vt in li.de doctrina ara.
Maurella vocat̄ a multis ſolatrū ⁊ ſtrignū.macer . Herba
quaꝫ gre.ſtrignū dixer̄ latini Maurellā vocāt.
Maureſis idē qō amauroſis.tñ Ori.exponit ꝙ ē cataracta
Māſuca Pau.ad diſſolutū ſtōꝫ ibecilē aloe )(ocl'i ꝓꝓo ca.
mauſuca maſtix ⁊c̄.qd ſit nōdum ſciui.
Maū ara.muſa fructus ſuauiſſimꝰ eſui i ſiria habūdans.
Mazarum pro mezerion Ste.ſcripſit.
Maza.g.offa ita ē i li.ō doc.gre. Mazachari ifra i ſādali.
Me ara.aqua.
Mechara.lacriale oculi.iñ i.i.cañ ca. ō anothomia muſcu
lorum oculi almechi.i.lacrimales.
Mecon.g.papauer qō aliqñ miconiū repit̄ ſꝫ retortū ad la
tinitatē.meconiū vo apō.D.ē opiū ñ veꝝ ō q̊ ifra i pa.⁊ op.
Pli.iter ſatiua ſilueſtria miconiū genꝰ qō niſi i aruis ſꝫ ſpō lib. z
te naſcit̄ maſiū vocamꝰ ⁊ ēpraticū.Itē ifra:tertiū genꝰ ē qō cap.i9
tialon mechona vocāt.alij archalion folio albo capite ma lib.z
gnitudie fabe ⁊c̄.apō Dya. duo ſūt eiꝰ gñia ortiuū qō caput cap.
hꝫ breue ⁊ ſemē nigrū.⁊ ē ē̄t alia ſpēs ſilueſtri caput ē̄t ob
longum habens infra in papauere.
Mechon ceratides Dy. ml'ti ꝑdalion dicūt aut agreſte mi
coniū folia hꝫ alba ⁊ groſſa ⁊ ſil'ia flōmo ſecta in medio ſic̄
miconiū agreſte aſtaꝫ et florem viridē.i.citrinū ⁊ ſemē mi
nutū curuum ſicut cornu ⁊ fenugrecū vñ ⁊ nomen accepit
radix eſt ei ſuper terram nigra ⁊ longa. naſcitur locis ma

ſtilmis ꝛ aſperis.ꝛ infra.multi vero falſo dixerunt glautiū
ex inde fieri ꝑpter ſilitudinem folioꝝ ꝛc̃.hec plāta abūdat
multū i littoꝛib⁹ maris:ꝛ ē quā Aui.vocat papauer coꝛnutū
eo ꝙ ſemē ei⁹ minutū iclusum eſt in tecis coꝛniculatis ꝛ h̃
ſonat etiā nomē in greco:ꝛ hoc vult dicere ꝑ ſemē minutū
ꝛ curuū ſicut coꝛnu ꝛc̃.qđ aūt dicit mlti falſo dixerūt glau-
tiū ex eo fieri.i.ſief memithe veꝝ dixit ꝙ hodie multi pu-
Plinius tāt ipꝫ eē memithe errātes.nā memithe frigide ꝯplonis ē:
lib.zo. illud vero calide vt appet ꝑ ei⁹ opatiōes apud Aui.ꝛ Dya.
cap.i9. mecon keratides meli⁹ ſcribit̃.nā karas.g.coꝛnu vt ſupꝛa.
li.i9.c.8. Meconides lactuca vocatur a Pli.illa que eſt eſtiua ꝛ ama
circa. ra plena lacte.eo ꝙ papaueris habeat naturā.
pncipiū. Meconiaſrodis Dya.dr̃ eraclia aſtā hꝫ duoꝝ digitoꝝ lōgā.
Plinius ꝛ folia minuta ſtructio ſilia ꝛ ſemē albū ꝛ oīs ipſa herba al
lib.27. ba:ſꝫ radix tēuis ꝛc̃.h̃.A.vocat papauer ſpumoſū elacliēs.
cap.iz. Meconias herba dr̃ q̃ citi⁹ caret floꝛe locis cultis naſcit̃ tpe
in me°. veris colligit̃.folia hꝫ ſilia coꝛiādro aut thimo:ſed diuiſa ꝛ
oblōga ꝛ aſpa.lōga eſt cubito vno floꝛē hꝫ feniceū aut albū
ſile anemoni agreſti.haſtā hꝫ ſi em iūco ꝛ erectā capitellū
oblōgū hꝫ min⁹ ab anemone ſemē obꝛuffuꝫ ꝛ radicē oblō-
gā ꝛ ſubalbidā digiti minoꝛis groſſitudine ꝛ amarā ꝛc̃.
Meconiū Dya.dr̃ qꝛ citi⁹ caret floꝛe ſpēs eſt papaueris.na-
ſcit̃ locis cultis ꝛ tēpoꝛe verni colligit̃ vt Autūno.folia hꝫ
ſilia coꝛiādro ꝛ diuiſa ꝛ oblōga ꝛ aſpa.aſta eſt illi ſilis iūco
ꝛ recta ꝛ longa cubito vno cū floꝛe feniceo aut albo ſimile
animoni agreſti.capitella habet oblōga minoꝛa ab animo-
ne.ꝛ ſemen ruffum ꝛ radicem oblongā ꝛ ſubalbidam cum
groſſitudine digiti minoꝛis que amara eſt.
Mechuch expōit Jo.Sera.in.vij.ca.de ſuffuf.ad ipīguādū
ꝙ eſt ſarcocolla.ſed ifra in alio ſuffuf.dicit ꝙ eſt ſauich.
Medad.a.tincta apud Aui.ꝛ eſt encaſtrum ſcriptoꝛum ma-
xime ſarracenicum:qđ a Dya.vocatur attramentum.
Medica apud Dya.eſt quā Aui.in ſcđo cañ.vocat cot ꝛ ali-
ſtiſcot ꝛ alfaſfat.ſ.viridis vel virens:ꝛ dicit ꝙ eſt cib⁹ oīum
aīalium.ꝛ apud Sera.vocat̃ codhab.Dya.medica ſilis eſt
trifolio ꝙ īter fenū naſcit̃.folia hꝫ anguſta ꝛ virgā ſileꝫ tri
folio ſemē vt lēticula aſini.hāc comedunt multi ſemē pani
miſcēt ꝑ odoꝛe ꝛ ſalib⁹ ꝛc̃.Yſidoꝛ⁹ vo medicā īter legumīa
ſcripſit Palladi⁹ libꝛo de agricultura.medica ingt q̃ ſemel
lib.i8. ſerit̃.x.annis ꝑmanet.ita ꝙ q̃ter ꝛ ſexies poſſit ꝑ annū reci
cap.i6. di agrū ſtercoꝛat macra aīalia reficit.curat egrota ꝛc̃.Pli.
medica externa ꝛ in grecia eſt vt a medis aduecta ꝑ bella
ꝑſaꝝ q̃ Dari⁹ ītulit.ſed tāta ei⁹ dos vt ex vno ſatu ampli⁹
q̃ꝫ tricenis ānis duret ſilis eſt trifolio caule folijſqꝫ genicu
lib.iz. lata quicquid in caule aſſurgit folia ꝯtrahunt ꝛc̃.Ste.co-
cap.3. taba ſcripſit.Jtem Plini.arboꝛem quandā pomiferā que
dicitur malus aſſyria hoc nomine vocari dicit.
Medion Dyaſ.ſiue vt alij baſilicon eutaticon.naſcit̃ locis
aſperis ꝛ vmbꝛoſis folia hn̄s ſeridi ſilia ꝛ haſtā lōgā trib⁹
cubitis ꝛ floꝛes purpureos maioꝛes ꝛ obꝛotūdos:ꝛ ſemen
minutū ſimile gnico ꝛ radices longas duobus palmis ꝛc̃.
Meibe in regali diſpoſitione Alia.eſt ſappa.
Meibutegi.a.vt in ſeptimo Joā.Sera.in ꝯfectione dyaco-
dion eſt ſappa carenum muſtum coctum ꝛc̃.
Meiſce arabice ita eſt ſcriptū in ſcđo cañ.Aui.veꝝ in arabi-
co eſt mes ꝛ eſt id qđ vocat̃ ab yſaac in dietis ꝑticularib⁹
robilia ꝯſiderāti ca.vtriuſqꝫ appebit ſic eſſe.verū tñ apud
Almāſoꝛē ſunt diuerſa.nā capi.eiuſdem mes ꝯcoꝛdat cuꝫ
capi.Auicen.de meiſce ꝛ cū capi.de robilijs yſaac.ſed aliud
facit capitulū de robilijs qđ non ꝯcoꝛdat cum eis ꝛ iſta di-
uerſitas eſt ꝑpter nomina impoſita a trāſlatoꝛibus latina.
Mebezeberegi arabice eſt vnum de lacticinijs de quo Aui.
ſingulare facit capi.ſed in arabico eſt mebeizarag.
Megailem infra in zuchaba.
Mela.Yſidoꝛus quā greci loton appellāt que vulgo ꝑpter
formā ꝛ coloꝛem faba ſyriaca dicitur.arboꝛ eſt magna fru
ctūqꝫ ferens comeſtibilem maioꝛem pipere guſtu ſuauem.
vnde ꝛ mella vocata ꝛc̃.eſt lothos ſupꝛadicta.
Melha arabice apud Aui.eſt id qđ Dya.alimus vocat.ꝛ eſt
fructex naſcens iuxta oꝛtos ſicut rānus.Halie.in libꝛo de
ſimplici medicina in ſexto vocat almalhe.
Melagogū grece eſt humoꝛis nigri eductiuuꝫ.i.melāco lic.
Melachion in.v.cañ.Aui.in ꝯfectione mitridati expon itur
ꝙ eſt opium:ſed non eſt idonea expoſitio.nā infra in eadē
confectione ponit opium nec tale nomen conuenit opio.g.
vel.a.lingua videtur potius melantium qđ eſt nigella.
Melāpodis Pli.fama diuinatiōis artib⁹ nota eſt.ob h̃ ap-
pellat̃ vnū elli gen⁹.ſ.nigꝝ melāpodiō.qdā ab iuētoꝛe me- lib.z5.
Melan.g.nigrū. )( lāpo dcm̄ credūt ꝛc̃. cap.5.
Melan Stepha.eſt medade ꝛ iam ſcis ꝙ medad eſt attra- in me:
mentum ſcriptoꝛum.
Melia.g.cola nigra a melā qđ ē nigrū ꝛ coli fel vl̓ ipa cola.
Melanchiron pꝛo yctericia nigra reperij.
Melātiū Dya.fructex ē minoꝛ folia minuta ꝛ tenera ſemen
minutū hn̄s q fructex lōgus eſt duob⁹ palmis:ſꝫ folia age-
ronti ſilia hꝫ deſuꝑ hn̄s capitellū ſile miconio:ſed oblōgū
in medio ſicut parietes hn̄s q diſcernūt ſemen qđ ſemē eſt
nigrū ꝛ odoꝛatū ꝛ viſcidū qđ multi pani aſpgūt ꝛc̃.hoc no-
mē grecū eſt eo ꝙ ſemen nigrū hꝫ ſic vocat̃.multi putaue-
rūt hoc eſſe git ꝑpter ſilitudinē.Theo.Priſci.melātiū qđ lib.zo.
appellat̃ git.Pli.git ingt ex grecis alij melātiuꝫ.alij melā- cap.i7.
ſpermon vocāt ꝛc̃.git ꝛ nigella q̃ꝫq̃ꝫ in paucis differāt ideꝫ
non ſunt niſi foꝛte in genere.nā Dya.diuerſa facit ca.Ste.
melachium eſt ſunzum ꝛ ſunt grana ſehebet ꝛ elſeudi ꝛc̃.
ſunzum pꝛo ſeumiꝫ dixit.ſic.n.ara.vocatur.Oꝛiba.in anti-
dotario in oleo de melātio putauit eſſe idem qđ git.
Melāgraphi Alex.ca.de cura emigranee eſt encauſtrū ſcri-
ptoꝝ.nā ſiles fere trociſcos ſcribit Aui.in antido.in fi.ca.đ
medicinis emigranee ꝛ ponit encauſtꝝ ſcriptoꝝ.melāgra
Melanopiper nigrum piper. )( ficon dn̄t greci.
Melāfilos vocat Dya.acātos ſupꝛa i ca.ꝛ ē dcū nigꝝ foliū.
Melantho chiroma gre.attramentum pellium.
Melāteria Dya.colligit̃ i ſpelūcis ꝛ vbi eramen īuenit̃ ſuꝑ
ipꝫ eramen coagulatū īuenit̃ ꝛ fuſilis ꝛ in ſicilia ꝛ in mul-
tis locis.bona vero eſt q̃ īuenit̃ coloꝛē hr̄e ſulfuris viui et
q̃ eſt lenis ꝛ eq̄lis ꝛ mūda q̃ tacta digitis humoꝛem nigrū
eijcit virtutē ꝛ cōbuſtionē ſileꝫ miſei hꝫ ꝛ ꝑxima eſt ei ꝛc̃.
eſt ſpēs vitrioli vt pꝫ ꝑ Sera.ca.de attramēto.ꝛ vocat̃ ibi-
coꝛrupto greco maltiria.Ste.melatria eſt zazi ſpēs ſire di
cta ꝛc̃.puto ꝙ voluit dr̄e pſoꝛi.nā ꝛ Dya.pſoꝛi inquit multi
putauerunt melāteriā eſſe.ſed falſum qꝛ ſui generis eſt.
Melata apud Oꝛi.eſt potus ex malis.que autem inquit ex
dulcibus malis mellata ſit.
Melaſpermon.g.eſt dictu nigrū ſemē ꝛ eſt melātiū nigella.
Meleas arboꝛ quedā pomifera Dyaſco.melee folia ꝛ cime
amaram poſſident qualitatem.quid ſit ignoꝛo ꝛc̃.
Melea Pau.cap.de anoꝛexia.i.faſtidio que inquit a roma-
nis appellatur melea.eſt aūt velut aliqd de lacte ꝛc̃.eſt qđ
fit ex ſpuma lactis ꝛ vino acerbo aliquantulum acetoſi ſa-
poꝛis qua ianuenſes vtuntur ꝛ vocāt melaa vulgariter mi
re appetitum pꝛouocans ꝛ faſtidium auferens.
Melech arabice ſal. Meli grece mel.
Mel apud ātiquos in vſu fuit plus q̃ꝫ apud modernos.mo-
derni vero magis zuccaro vtunt̃ in ꝯfectionib⁹ tēperādis
q̃ꝫ antiq:ꝛ videt̃ ꝙ antiq grecoꝝ nō habuerūt notitiā zuc
cari canaꝝ vt videt̃ apud Sera.deſcribētē zuccaꝝ aucto-
ritate Dya.ſ.māne ſpēꝫ iuētā ſuꝑ cānas quā dicit ſpēꝫ mel
lis nō illud zuccaꝝ qđ ex ſucco cānaꝝ fit.qđ aūt antiq vſū
zuccari hui⁹ nō habuerit.pꝫ etiā qꝛ ꝯfectiones antiq anti-
dotarij oēs cuꝫ melle tēperari iubent̃.Hal̓.etiā acuitatem

mellis reprimere docet p̄ decoctionē cū multa aq̄ vt in li.
de alimētis.⁊ i li.ď preparatiōe mediciaꝝ Albucaſiʒ aucto
ritate ipi⁹.eſt tñ mel cāne apđ Aui.qđdā ex reſiduo ʒucca
ri qñ decoqtur vel ipſemet ſuccus añ plenā decoctōeʒ vl̄ co
agulatōeʒ.ſed mel ꝓpe ⁊ vere ſūptū eſt mel apū qđ eſt ẜm
Gal.in li.de alimentis ros cadēs ſup folia arboꝝ ⁊ plātarū
a qbus recipit nāʒ ⁊ ēt ſaporē ⁊ ob h̄ nō ſī deteriabiles di
uerſitates ſaporū īuentoꝝ in melle ab illis folys ⁊ florib⁹ a
qb⁹ apes ipʒ colligūt.Dya.mel igt ſucc⁹ē roris celeſtis quē
apes colligūt cui⁹ gña ſūt duo.vnū qđ cupiliōib⁹ apes col
ligūt q̄ oblonge ſūt.aliud ſub terra iuenit̄ ⁊ atticū dr̄:qđ va
riole ⁊ lanuginoſe ⁊ fortiores apes reponūt ⁊ hr̄ melius ad
claritatē oculoꝝ faciēs ⁊c̄.hic tñ textus ñ vr̄ fuiſſe Dy.³nec
eſt apud Sera.in ẜmone Dya. ſʒ qđ ſeqt̄ mel atticū qđ eli
maticū dr̄:⁊ illud qđ appellat̄ ibleon bonū ē ⁊ dulce ⁊ odo
ratū ⁊ ruffū ⁊ nō valde liqdū.⁊ forte ingt cū miſeris digitū
citius adheret ⁊ ifra vernū ⁊ eſtatis melius ē hyemale ſpiſ
lib.ii. ſum eſt ⁊ minus vtile ⁊c̄.Pli.de operib⁹ apum p̄ma funda
cap.7. menta cōmoſiʒ vocāt periti.Scđa diſſoteron.Tertia ꝓpo
lim inter coria ceraſque magni ad medicamina vſus.com
moſis cruſta eſt p̄ria ſaporis amari:diſſoteros ſup eā venit
picantiū mō ceu dulcior cere initiū vel plerumque mitiore
gūmi.propolis craſſioris iā materie additis florib⁹ nōduʒ
tñ cera ſed fauoꝝ ſtabilimētū quā oīs frigoris aut iniurie
additus obſtruūtur odore ⁊ ipſa ēt nō graui q̄ꝫ pleriqʒ pro
galbano vtunt̄.preter hec cōuehit̄ erithace quā aliq ſāda
racā.Aly kerinthū vocāt.hic erit apū dū operant̄ cibuʒ q
ſepe inuenitur in fauorum inanitatibus et cetera. Itē alibi
lib.zi. quādo de thimo loquitur mellis ingt attici ſūma laus toto
cap.io. orbe exiſtimatur.ergo trāſlatuʒ eſt ex attica thimū ⁊ flore
ſatum.nā ſemen in flore occultat̄ ſed nō durat atticus thi
mus niſi in afflatu maris.erat qdē hec opinio antiq̄ de om
ni thimo iđ nō naſci in archadia ⁊c̄.ex hoc habem⁹ q̄ mel
atticū dr̄ ab attica regiōe:⁊ q̄ a thimo hʒ laudē.q̄re ēt i ali
qb⁹ ātiquis libris ātidotis thimeum expetit̄.⁊ ſūt ingt q̄dā
Plini⁹. mella venenata in qbuſdā ānis pniciosiſſima. ⁊ ſigna eius
lib. zi. venenati ſunt q̄ oīo ñ dēſatur ⁊ q̄ color magis rutilus eſt
cap.iʒ. odor alien⁹ ſternutamēta ꝓtinus mouens ⁊ qđ pōderoſi⁹
in noxio qui ipſuʒ edere abiciunt ēt ſe humi refrigerationē
q̄rentes.nā ſudore defluunt ⁊c̄.⁊ infra.aliud gen⁹ ēt i pōto
inuenitur qđ inſaniā gignit.iđ indigene menomenon vocāt
exiſtimat̄ hoc viciū cōtrahi flore rododendri.i.oleādri ⁊c̄.
Melegete ſupra in cobʒbagne.
Melicerte ⁊ acoromate.g.dñt tunice ſiue mēbranule palpe
bris orte ꝓmpto ac ſupuacuo liquore plene aliqñ mellino
Mellicratū.g.vinum ex melle ⁊ aq̄ factū ⁊; )(Demo.
vocatur mulſa.ſ.ex tertia p̄te mellis ⁊ duob⁹ aq̄.differūt āt
ab ydromelle:eo q̄ ydromel plus aq̄ hēat q̄ſi ipſa ſit aqua
mellita.mellicratū v̊o.i.vinum ex melle a craſis qđ ē vinū
⁊ ipſuʒ ē mulſa.id āt qđ ex vino ⁊ melle fit vocat̄.g.inomel
⁊ latine mulſum infra in mul.
Melilēnias aſpros in antido.vl̄i i ꝯfectiōe mitridati maio
ris vr̄ terra ſigillata maxime alba. nam aſpros ē album.g.
Mellilotū vr̄ nomē cōpoſitū a melli ⁊ lotbos qđ ē trifoliū
vt ſupra.nā ipʒ ſine dubio vr̄ eē ſpēs trifoly cui⁹ flos ē mel
lini coloris.ſic nāqʒ ſepe Dya.talē colorē vocat mellinum
Dy.duas ſpēs ei⁹ aſſerit.vna cui ē odor bon⁹ crocei coloris
alia q̄ magis fenugreco ſilis ſʒ Pli.cū de coronis logt̄ mel
lib.zi. lilothon qđ ſertulā campanā vocant.eſt.n.in cāpania Ita
cap.9. lie laudatiſſima a grecis in ſummo mox calcidica ⁊ cretica
vbicūqꝫ v̊o aſperis ⁊ ſilueſtrib⁹ nata corōas ex eo antiqui
tus factitatas inditio eſt nom̄ ſertule qđ ocupauit odor ei⁹
croco vicinus ē ⁊ flos ipſa cāna placet maxime folys breuiſ
ſimis ⁊c̄.vide q̄ ſertula vocata eſt a ſerto quo coronabātur
antiqui.ēt ara.elkilelmelich vocatur qđ ē dictu corona re
gia.Itē Pli.infra mellilothos vbiqꝫ naſcit̄:laudatiſſimū lib.zi.
tñ in attica.vbicūqʒ v̊o recēs nec cādidās.ſʒ croco q̄ſilima cap.ii.
q̄ꝫq̄ꝫ i Italia odoratior candica ⁊c̄.inuenio grece ſcriptum
Melliſa grece apis. )(melliloton ⁊ mellilotum.
Melliſſofilos.i.apū amor.eo q̄ apes ipſam diligant. nos āt
melliſſam dicimus ⁊ citrariā:eo q̄ odorē citri ꝓferat Dya.
melliſſophylos eſt herba ſupra quā apes ſtare delectātur i
viridis ⁊ folys ſilis marrubio ſilueſtri virge q̄drāgule fo
lia maiōa folys marruby ſilueſtrl nec piloſa vt illi⁹. ⁊ odor
ei⁹ vt citri ⁊c̄.Ma.latinis barocho vocari dicit.Pli. vero lib.zi.
apiaſtrū ab apibus.arabes interdum bederenʒegini bede cap.9.
rābinam interdum bederaniu.
Melis ſeu melem.g.inſtr̄m ciurgicoruʒ.ſ.tenta vel taſta ad
tentādum cauernas vlceruʒ ab vno capite in latitudinē ab
alio i acumē deſinens vt apđ Demo.i m̄ltis locis.lauromē
lis v̊o hñs vno capite cōcauū quo aligd liquoris in oculū
inyci poſſit abſqʒ oculi tactu. pyronamel v̊o ē hñs obtuſi⁹
groſſiuſqꝫ caput cui adherere groſſiora medicamina valeāt
Iteʒ vaculamelis ſic deſcribit q̄ greci ingt pyrenā vocāt
qđ deniqꝫ adeo tenuis eē nō dʒ:ne parū medicamis ſumat.
nec rurſuʒ valida:ne tūorib⁹ oculoꝝ officiat. valet media
ſui ex tenore,nā greci meſſochiron vocāt.preīt.n.p̄riaʒ tuni
cam oculorū ⁊c̄.hoc inſtr̄m radium vocant moderni.
Melytria.g.ſpēs ſaniei vt ſupra in hidros.
Melofos.g.ẜʒ Yſido.vocat̄ arbor i affrica a q̄ manat amo
Melognum oleū Pau.ca.ď paliſi. )(niacum.
Melorceus Alexan.ca.de gomorea radix eſt plāte quā aliq
canis teſticulū vocāt.hec plāta duas hʒ radices quaꝝ vna
incitat.alia reprimit libidinem coitus ⁊c̄.
Melotida.g.lana ſuccida ſordida a melotis que ſunt pelles
ouium euulſa.
Meluchya aliqñ ſcribit Ste.ꝑ malua q̄ ara. molochia dr̄.
Memirē.a.apud Aui.ē celidonia ſi ꝯſiderent̄ diligēter ca.
de memirē apđ Aui.⁊ ca.ď cuati apđ eūdē cū ca.de celido
nia maiori ⁊ minori apud Dya ⁊.Sera.videbit̄ q̄ Aui.i vi
troqꝫ ca.vtrorūqꝫ opōnes cōmiſcet.Alex.ca.ď colirys ad ci
catrices collirium dememiram ſcribit ⁊c̄.
Memithe ē planta f̄re nature ex cuius ſucco ſyef memithe
q vocatur in li.de greco tranſlato glautum ⁊ apđ Dya. ca.
de glautio eſt inquit ſuccus herbe eiuſdē nois. eſt.n. herba
ſilima papaueri cornuto:vt Dya.ca.de mecon keratidos:⁊
propter hoc ipſe ait multi errantes pro memithe vtuntur.
Men ara.māna. Menticon.g.Caſ.fe.ca.de ycteritia apo
flātiſmū quem greci menticon appellant.
Menis.g.piſcis marinus ď quo Pau.ca. de ſicas q̄ i capitis
cute fiunt bonum medicamē ⁊ capita menidon ꝯbuſta ⁊c̄.
ydiomate iannēſi menora vocat̄.Ste.radium vocauit.
Menode Pau.ca.de cephalea ſi dolor inquit fiat cum pul
ſu ſignificat flōneʒ membranoꝝ menode.ſi vero cum gra
uedine plenitudinē intra venas retentam ⁊c̄.
Menomini.g.dicuntur maniaci vt Theo. Priſ. p̄ꝰo capl.
Mens in ca.eius apud Aui. in multis locis cōcordat cū ca.
de lothos apđ.D.vtrum idem ſint neſcio.
Menta ſarracenica in vnguento martiaton.
Mēta apđ Dy.vocat̄ hedyoſimū duas fac̄ ei⁹ ſpēs vna ē or
tiua ⁊ altera agreſtl c⁹ folia aſpiora ⁊ maiora hrūoſa iutilis
Mētaſtrū Pli.ē ſilueſtrl mēta differēs )(ad curā boiuʒ ⁊c̄.
ſpē folioꝝ q̄ſi figura ozimi coloris pulegy pp qđ qdā pule lib.zo.
giuʒ ſilueſtre vocauerūt ⁊c̄.B.a.faudenegi aquaticū vocāt. cap.i4.
Mēdana ſupra i cataputia ⁊ infra i meubethne. in p̄n°.
Merani Ste.ē cranea arbor de qua ſupra in co.
Mercurialis a mercurio dicta liozoſtis.g.ſiū p̄theni⁹ Pli.a lib.z5.
grecis ēt hermipozana dr̄ ab hermete q mercurialis dr̄ ſu cap.5
Merdaſengi.a.litargiriū q̄ ēt martech dr̄ )(p̄ra i linozoſti. in p̄n°.
Mereſenū Alia.i m̄ltl locl ꝑ eliol medicia laxatia poſuit ⁊c̄

Mergen ara.corallus vt liber de doc.ara.qḋ ⁊ baſed vocāt.
Meropium ẜm Dya.multi oleum amigdalinum vocāt.
Merſulem Auicen.capi.de ſclite ſunt ligna aſparagi.
Merua Ste.eſt libanotidos.
Mercenius arabice eſt maiorana.
Meſabarum pro opio in.ij.pratice Alia.ſcribitur.
Meſacra apud eundem pro piris inuenio.
Meſacrum in eodem exponitur papauer.
Meſarana ibidem pro mirra inuenitur ⁊ nullum horũ no
minum grecum vel arabicum eſt.
Meſcratrameſir.a.vel vt in arabico meſcatrameſciba eſt di
ptam⁹ vt pȝ ꝯſiderāti ca.ei⁹ apud.A.cū ca.de diptamo apḋ
Dya.⁊ Sera.apud arabes vero putaẗ pulegiū.apud Aui.ī
v.ca.de deſcriptione tertia tiriace ⁊ tictbamenis inqt ē pu
legiū.⁊ dȝ eē diptam⁹ ſiċ dicit grec⁹.⁊ ſic legi ī Aui.arabico
iudei ⁊ ēt ī alio ara.ī āboh⁹ ſic.diptamis ēt ē meſcratrame
ſciba.⁊ iā oñſū ē ſupra ꝙ apḋ Aui.ī.ij.ẜmo.de pulegio ⁊ ori
gano ſil' ꝯfuſa ſūt in ca.de calamēto.ſȝ apud Sera.diptam⁹
eſt ſpēs origani vel pulegij ⁊ dẗ ibi ꝙ eſt meſchatrameſir.
Meſēteriū Ale.ca.de reūatica diſſinteria ſonat.g.mediū ite
ſtinū ⁊ ē qḋ vocaẗ ieiunū.meſce.g.mediū enteriō iteſtinū.
Meſipilō Ste.ē zarūꝶ ita putauit:ſȝ aliud ē vt īfra ī za.me
Meſche ara.maſtix. )( ſpilla vocaẗ.a.gubera.
Meſtos gre.plenus.diſtentus corpulentus repletus.
Metafrenō.g.dorſi poſteriora vt Caſ.fe.ca.de tuſſi.⁊ ī pſal
terio.g vbi nr̃ȝ hȝ poſteriora dorſi ipȝ hȝ metafrenō.Itē ī
li.de doc.gre.metafrena poſteriora dorſi metafrenum iter
Metallon gre.metallum. )( ſcapulū.
Metaſincretica.g.ſūt tēperiē corpis nālē tēperātia ⁊ expo
nūt Caſ.fe.cap.de paſſionib⁹ veſice.⁊ Dya.ca.de dragōtea
recorporatiua.i.ꝯfirmatiua.Oriba.i.ca.exponit recupera
tiua.Itē Demo.in plurib⁹ locis recorporatiua exponit.
Metron gre.matrix que ⁊ iſtera dicitur.
Metrocenticon inſtrumentū quo medicine in matrice inij
ciuntur Caſ.fe.capi.de precadente matrice.
Metromania idem Caſ.fe.ꝑprio capi.prefocatio mr̃icis q̃ſi
mania mr̃icis.Theodo.Priſci.vero ſtericā ſpingā vocat.
Metacheli ſupra in alfachi.
Meu Dya.qḋ atamātiū dẗ naſciẗ in macedonia ⁊ hiſpania
tirſo atqȝ folijs aniſo ⁊ aneto ſil'ib⁹ aſcēdēs de terra vſqȝ ad
cubitos duos radicib⁹ ſpſis ⁊ teneris curuis ⁊ lōgis ⁊ odo
re ſuaui ⁊ guſtu cal'o liguā mordēs ⁊c̃.radix ei⁹ in vſu eſt.li
ber ātiqu⁹ de ſimplici medicina eſt herba quā vulg⁹ ſiſtrā
lib.zo. vocat.Plini.mion in Italia nō niſi a medicis inſeriẗ.⁊ his
cap.z3. admodū paucis.duo ei⁹ genera nobili⁹ athamāticū vocāt
in p̄n° aliq tāqȝ ab athamāte iuētū.alij qm̄ laudatiſſimū in atha
māte reperiaẗ folijs aniſo ſil'e caulo aliqñ pedali radicib⁹
multis obliqs nigris qbuſdā altiſſimis min⁹ ruffū q̃ȝ alteꝶ
aliud ⁊c̃.Ste.mion eſt meu.apud Auicen.mu.ſcribitur.
Meubethne apud Aui.ſic ſcribiẗ.ſed in arabi.eſt meubdha
na ⁊ apud Sera.mēdana eſt de maiorib⁹ lacticinijs.⁊ vo
cāt ipȝ cataputiā qdā minorē cōparatā pētadactilo quā ca
taputiā maiorē vocāt.a Dya.vocaẗ lacteris.vide ca.ei⁹ cū
eo qḋ ſcribit Aui.⁊ Sera.⁊ ſcias ꝙ ita eſt Ioā.Sera.ca.de
laxatiuis i.vij.lacterides.ſ.mēdana:⁊ dẗ fruct⁹ amar⁹.⁊ ex
libro Alhaui inqt hugerige eſt duaꝶ ſpēꝶ.Una hȝ folia lō
ga vt digitū hȝ ſemen in nucleis ſil'ib⁹ nucleis bābacis:ſed
maioribus eis.⁊ in quolibet nucleo ſunt tria grana nigra.
Mezaurum in regali diſpoſitione eſt ius.i.cibus liquidus.
Mezerion eſt lacticiniū hñs folia ſil'ia folijs oliue.⁊ ideo vo
caẗ camelea.vt ſupra.in ka.ſemē eius eſt cocognidium.ꝙ
hoc ſit veꝶ vide ca.de camelea apḋ Dya.cū ca.de mezeriō
apud Aui.⁊ Sera.veꝶ Ioā.Sera.cap.de ydropiſi dicit ꝙ
Plinius mezerion eſt mirdane. neſcio vtrum voluit dicere menda
lib. z4. ne:ſed alia eſt vt ſupra in camelea.hāc inuenio ab antiquis
cap.15.
alipiados ⁊ elipium vocari.
Mia grece muſca. Miaba arabice ſtorax.
Miacātū Pau.ca.de frā diſtēperātia epis . dare fructū ei⁹
maxime iubet.Ori.de medicis tēperatis ſparagū miacan
tinū numerat in ſynonimis antiqs ſpag⁹ agreſtis exponiẗ. lib. z7.
Miagros Plini.eſt herba ferulacea eſt folijs ſimilis rubee cap.iz.
tripedanea ſemen oleoſum ex quo fit oleum ⁊c̃.
Miagron Dyaſco.aut melāpiro herba eſt ſarmentoſa lōga
duobus cubitis folia ſimilia eritrodano hȝ ⁊ viridia ſemen
hȝ fenugreco ſimile pingue ⁊ viride que herba viridis aſſa
tenditur ⁊ virgis illigatur ⁊ pro candela ea multi vtuntur.
Mias gre.muſculus ſpinalis.
Micaria herba ẜm Dya.vocatur alateris ſpondilion quaſ
Auicen.ſacundulion vocat . ſed infra.
Micete gre.fungi vt Dyaſco.capi.de melle.puto tamen ma
los pericioſos:ſed grecus michetes dicit.
Micetū Dya.duo ſūt gnā.Unū eſui aptū ⁊ aliḋ homicidia
le necem edētib⁹ iferṫ.q aūt putrido ferro aut linteolis na
ſciẗ aut ꝙ iuxe ẜpētis gnāt circa cauernas aut radix creat
arboris venenoſe facit ſubſcripta q ſic iueniẗ mucillaginē
hȝ ſup ſe q ſi collecti repoſiti vna hora fuerint ꝟminān ⁊c̃.
Miconium aliquādo ⁊ micon pro meconio ſcriptū īueniẗ.
nā ſcribiẗ.g.ꝑ ita littera que aliquādo ſonū.e.aliqñ.i.hȝ.
Microſiam greci paruitatem pulſus dicunt vt Caſſius fe.
capi.de ſtomatica paſſione.
Mícticē ꝟtutē.g.laceſcētē vocāt Dya.ca.ḋ cētaurea maiori.
Midriaſis gre.eſt dilatatio pupille vt Pau.ꝑprio capitu.⁊
Dyaſco.qui ⁊ platicoriaſim vocat eādem:ſed differunt ẜm
magis ⁊ minus.nam platicoriaſis minor eſt medriaſi ſicut
initium alterius quare curabilior.
Mielos gre.medulla. Miyſcos gre.muſculus.
Milax que ⁊ nicoforos nominaẗ ſil'is eſt edere tenuioribus
folijs duo ei⁹ dñr genera.alteꝶ cōantib⁹ acinoꝶ corimbis
alteꝶ culta amara nullius effectus ⁊c̃.P.⁊ infra in ſmilax. lib. z4.
Milla gre.malla.millea vero arbor malus milō malū ipȝ. c.io.i fi.
Millefolium a Dyaſco.mirofilon dicitur.⁊ a Pli.infra de lib.z4.
ipſo ſupercilium veneris idem. cap.16.
Millemorbia ſeu milmorbia vel miſmorbia herba ficaria
ſcrofularia caſtrangula vt quidam volunt vrtica mortua
eo ꝙ folia vrtice ſimilia habet non tamen vrentia.
Mileos.g.fraxin⁹ arbor. Mili.g.mala ⁊ milla ēt vt.ſ.
Miliaria Plini.herba eſt que miliuum necat ⁊c̃. lib.zz.
Miliduris Pau.eſt inquit tumor aliquādo circa orificium cap.z5.
matricis.aliquando vero ⁊ circa totam ipſam ⁊c̃.eſt mola ꝑpe fi.
matricis.nam greci milos molam vocant.
Milmādrū Yſid.ſic vulgo iuſqamū dẗ.liber ḋ doc.gre.idē.
Milion etiam grece fraxinus.
Milita apud Dya.⁊ alibi habeẗ multa:ſȝ grec⁹ multos dicit
eſt ſinopida rubrica pōtica terra rubea carpētarioꝶ. Dya.
multa ſinopida bona ſpiſſa ⁊ grauis colorē itegrū hñs ſine
lapide ⁊ hūectoſa ī triture.colligiẗ ꝟo ī capadocia ī ſpelūcl
diſtillās ⁊ afferẗ venalis ī ſinopidā ciuitatē.vñ nomē acce
Milithis lithos.g.molarl lapis. )( pit ⁊c̃.a.mag.vocaẗ ⁊c̃.
Miliū ſolis qḋ ⁊ cauda porcina a qbuſdā vocaẗ:eo ꝙ plāta
ei⁹ ſit dura ⁊ aſpa.ſemē ei⁹ ē albū ⁊ duꝶ vt lapis.ob h̾.g.dẗ
lithos ſpmō.i.lapideū ſemē.vt apḋ Sera.ex ꝟbo Hal.ſȝ de
eo ſupra in lithos.a.dẗ culb.ſed apud Aui.ſcribiẗ calib flō.
Milopracontium.P.ca.de faſtidio eſt ꝯfectio de cotanis.
Milotida aliquando melotida gre.eſt ſpatomeles.ſ.radius
vel tenta ſeu teſta cirurgicorum.
Milos.g.mola milō molēdinū amilū dẗ eo ꝙ ſiñ mola fiat.
Miltodraconis in antido.vniuerſali in Pauli apoſtoli di
cto antidoto eſt ſanguis draconis.
Mina.g.dñt mna ſiue mnas ẜȝ Papiā cētū dragmas appē
dit.h ⁊ emina dẗ.Pli.cū de thure logẗ denarioꝶ pōd⁹ dic̃.

Minide.g.Pau.ca.de ſicas q̄ in capite naſcunt̄ ſūt piſcicl'i
quos vulgariter menoꝛas dicimus:q ꝛ menide dicuntur.
Minutū thur̄ i pluribus locis īuenit̄ ē idē qđ māna thuris
q̄ mānis aliqñ dr̄.ꝛ eſt puluis ipi⁹ thuris:ſupꝛa in ma.
Mion Ste.ē meu ꝛ veꝝ eſt.nā ſic Pli.vocat.
Miocephalō.g.ē dictu muſce caput.ē exit⁹ vue oculi ad foꝛ
mā capitl muſce a q̄ dnoiat̄ vt Pau.ca.de ꝓtoſi ꝛ infra in
Miopie Pau.ꝑpo ca.dn̄r ex gn̄atiōe vt cū )( ꝓtoſi ꝛc̄.
ꝓpe vidētes ea q̄ de lōge nō cernētes.ꝛ De.miopaſis ingt
ē paſſio q̄ patiētes remota ñ vr̄ vicina vo admodū cōdu/
ctis palpebꝛis.vidēt atq; anguſto lume difficile ꝑſpiciūt.
lib.27. Mioſota ſiue mioſotis Pli.herba ē caulib⁹ plib⁹ ab vna ra
cap.12. dice aliq̄ten⁹ rubētib⁹ ꝯcauis ab imo folys āguſtl oblōgis
in ꝑn°. doꝛſo acuto nigris ꝑ iterualla aſſidue geiatis ꝛ tenuib⁹ cau
liculis ex alys ꝓdeūtib⁹ floꝛe ceruleo.radix digitali croſſi
tudie mlt̄l capillamētl fibꝛiata vis ei.ſ.ſtiptica ꝛ exulcera/
Mioſos.g.buffo rana terreſtrl venēoſa rubeta dcā.(trix ꝛc̄.
Miſota Dya.quā mlti meotida dn̄t:c⁹ virge plurime aſcen/
dūt ruffo coloꝛe folia hn̄s anguſta ꝛ lōga ꝛ nigra q̄ gemina
naſcūtur ꝛ rara q̄ folia i fine acuta ſunt ꝛ de vna virga pl'es
exeūt i qb⁹ v̄gis floꝛes exeūt coloꝛe iacintino.ſ3 radices ſūt
ſolide ꝛ mltas radices i ſe collectas hn̄tes maxie herba ipa
ſil'is ē ſcolopēdrie.ſ3 lenis ꝛc̄.h nomē ſonat murl auricula.
Mira gre.redolētia odoꝛifera vt vnguēta mirizo redoleo.
Miracopuz odoꝛifeꝝ mitigatiuum.Alexan.ca.de iniectio/
nibus ad frigiditatem ſtomachi.
lib.12. Mirra latinū eſt.grec⁹ ſmirna dīc aliqñ in antiqs mirra in/
cap.16. uenit̄ mirratroclites.i.rotūda miuta optia.Pli.mirre ar/
ꝛ cap.17. boꝛ alta ad.v.cubita nec ſine ſpina caudice duro ꝛ intoꝛta
in ꝑn°. craſſioꝛe q̄ȝ thuris ꝛ ab radice ēt q̄ȝ religq̄ ſui ꝑte coꝛticē le
nē ſil'emq; medoni ſcabꝛū aly ſpinoſūq; dixere foliū oliue
veꝝ criſpi⁹ ꝛ aculeatū iubā olixatri.aly ſil'eȝ iunipo ſcabꝛo
ſioꝛē tn̄ ſpis hoꝛꝛidū folio rotūdioꝛe ſ3 ſapoꝛ̄ iūipi icidūt̄ a
lib.12. radice ꝛ emanat.ſudāt āt ſpōte ꝑuſq; icidāt̄ ſtactē dictā cui
cap.17. nulla ꝑfert̄ ꝛc̄.ꝛ ifra.gn̄a ei⁹ ꝯplura trogodita ſilueſtriū p^a
in ꝑn°. mire ſequēs ea q̄ aſtrāitica ꝛ gebbanitica ꝛ auſaritis ſebbāi
taꝝ r̄gio tertia diāitis 4^a colatitia.v.ſcebꝛaēa a ciuitate re
gni ſabeoꝝ mari ꝓxia.vi.q̄ȝ duſiriti vocāt.ē ꝛ cādida vno
tn̄ loco q̄ i meſſaliū opidū ꝯfert̄ ꝓbr̄ trogoditice piguedis
ꝛ ꝙ aſpcū aridioꝛ ē miutis glebis rotūde i ꝯcretu albicātl
ſucci vtiq; cōfrcā cādidos vngues hēat guſtu leuiter ama/
ra ſcđa bōitas it⁹ varia peſſima q̄ it⁹ nigra peioꝛ ſi ēt foꝛis.
Mirdane.a.expoſuit.Jo.Sera.ca.đ ydro piſi ꝙ ē mezeriō
ſed ſi voluit dicere medane aliud eſt vt ſupꝛa.
Mirica gēſtra ſeu ſpēs e⁹li.đ doc.g.mirike gēiſtra q̄ ēt ſꝑtos
dr̄.qdā ſpēȝ gēſtre q̄ȝdā dn̄t c⁹rami ꝛ ſtipites ꝛ folia rugoſa
ꝛ anguloſa ſt̄ fert grana rotūda rubea paulo mioꝛa ceraſis
cuius radix dr̄ ſil'is reubarbaro ꝛ in virtute quidā tamari/
cem putant ꝑp nominis ſimilitudinem.
lib.24. Miricen Pli.q̄ȝ americā vocāt ſil'is ē ſcopis ameris arbitrā
cap.9. tur qdā hāc eē tamaricē.coꝛith⁹ ꝛ q̄ circa ē grecia bꝛiā vo/
cāt.ei⁹ duo gn̄a fac̄ ſilueſtrē plāe ſterilē alterā mitioꝛē hec
fert i egypto ſiriaq; ēt abūdāter lignoſū fructū maioꝛē gal/
la aſꝑū guſtu q̊ medici vtūt̄ vice galle i ꝯpōib⁹ q̄s ātheras
vocāt:ꝛ lignū ēt ꝛ flos ꝛ folia ꝛ coꝛtex i eodē vſu adhibent̄
ꝛc̄.hic ſmo ē đ tamarice q̄ apđ Dy.mirice vocat̄ đ q̄ ifra.
lib.13. Jtē pli.alibi miricē italia gignit:quā tamaricē achaia aut
cap.21. bꝛiō vocat ſilur̄em iſignē ꝙ i ea ſatia tn̄ galle ſil'eȝ fructū.
Mirifilō.g.millefoliū.ſ3 apđ.D.mirofilō ſcribr̄.
lib.24. Miris Pli.q̄ȝ aly ſmirizā vocāt.aly mirā ſil'ima eſt cicute
cap.16. caule folyſq; ꝛ floꝛe.mioꝛ tn̄ ꝛ exilioꝛ cibo nō inſuauis ꝛc̄.
in fi. Miriſe.g.vngere. Miriſmata.g.odoꝛamēta timiamata.
Miriſtica.g.redolentia odoꝛifera ide karea miriſtica.i.nux
odoꝛifera.i.nux muſcata.
Miriofilos Dya.mirofilos ſiue vt latini millefoliū.i.ſupci/
liū venerl naſcit̄ i paluſtrib⁹ locis tirſuȝ hȝ ex vna radice
mollē ꝛ ſubꝛuffū ꝛ q̄ſi māib⁹ lituȝ ꝛ folia ſil'ia feniculo ꝛc̄.
Pli.miriofilō ꝙ nr̄i millefoliū vocāt caul'ei tener ſil'is fe/ lib.24
niculo plimis folys.vn̄ ꝛ nomē accepit.naſcit̄ i paluſtrib⁹ cap.16.
magnifici vſus.etruria h noie appellat herbā aliā i pꝛatis in fi.
naſcētē tenuē a laterib⁹ capillamēti mō folioſā eximy vſus
ꝛc̄.h vr̄ qđ cōiter dicius meillefolliū.ſ3 i vo Dya.miriofi/
los v̄ga moll' vna circa q̄ȝ folia ſūt lenia mioꝛa ꝛ mlta ma/
ratro ſil'ia.vn̄ ꝛ nomē accepit q̄ aſta i ſe iterualla foſſarum
hȝ lenis ſic deuia naſcitur locis cultis ꝛ aquoſis ꝛc̄.
Miris Dy.aut mirra dr̄ folys ꝛ aſtis ſil'is conio ē radix ob/
lōga ꝛ moll' ꝛ odoꝛata apta ad edēdū ꝛc̄.
Mirmitia inuenit̄ i libꝛis antiqs ꝛ ē puſtula ꝑua'q̄ vocatur
Mirmix.g.foꝛmica )( foꝛmica ꝛ ſupꝛa i acrocoꝛdies.
Mirna ſtactē ſi iuenitur ē qđ emira humida axꝑ̊mittur vt
Dya.ca.de mirra.ſ3 ſmirna meli⁹ ſcribit̄.
Mirabolanoꝝ ſpēs apđ arabes tn̄.iiij.ſt̄.ſ.citrioꝝ kebuloꝝ
ꝛ idoꝝ.nā belliricos ꝛ emblicos nō ꝯputant inter mirabo
lanos.q̄re ſꝑ ſeꝑata de ipis ca.faciunt.
Mirabolanos Coꝛ.cel.dactilos vocāt mlti ꝛ fenicobalāos
Mirabolan⁹ vocat̄ a Pli.granū bē qđ dcm̄ ē )( vocauerūt lib.12.
ſupꝛa i balan⁹ repſico.alibi tn̄ đ mirabolanis loqt̄ ꝛ dīc ꝙ cap.23.
ſi colligant̄ añq̄ȝ matureſcāt nullū ligneum intus hn̄t. ꝛ lib.23.
Mirofilos ꝛ mirifilos idē ē ꝙ mellifoliū vt ſupꝛa. cap.6.
Miron.g.vnguētū.nā pſalteriū.g.vbi i nr̄o ē vnguentū hȝ
Mirſine.g.mirtus. )( miron ꝛc̄.
Mirticē vinū vocat Pli.qđ folys mirti ꝯficit̄ ſ3 mirtidanū lib.14.
qđ ex baccis maturis ſilur̄is mirti i muſto poſitis fit. cap.16.
Mis grece mūs. Miſch ara.muſcus.
Miſeos.D.aliđ ē egyptiū aliđ cipꝛiū ꝙ ē aptū occularibus
medicis meli⁹ duꝝ.qđ cū fractū fuerit đ int⁹ ſtelle albe ap/
pēt ꝛc̄.ē ſpēs vitrioli.ſ.rubeū.nā Ste.miſi iqt ē 3agū rubeū
Miſimiſa ſcripſit Ste.ꝑ mixmir. )( ꝑ 3egi ꝙ ē vitriolū
Miſi apđ Pli.vocat̄ gn̄s tubeꝝ ꝑcipuū ſuauitate ꝛ odoꝛe li.19.c.3.
ac ſapoꝛe.ſed carnoſius q̄ȝ reliq̄ genera. in ꝑn°.
Miſtericenita apđ Muſiōeȝ vocat̄.g.ſuffocatio matricis.
Miſteriō apđ Al.vocat̄ q̄dā ꝯfcō ad tuſſiȝ fcā.ca.đ tuſſiȝ.q̊
inyciūt̄. Mitreticū.g.peſſariū iſtr̄ȝ veluti criſtere
liquoꝛes i mr̄icē.pau.ca.đ ml'iebꝛi fluxu.
Mitridatia Pli.mitridati cratēas aſcripſit q̄ȝ mitridatiā vo lib.25.
cāt.huic folia duo a radice acāto ſil'ia caul'iter vtraq; ſuſti cap.6.
nēs roſeū floꝛē alterā leui⁹ ſcoꝛditi ſiue ſcoꝛdiō ipi⁹ manu in ꝑn°.
aſcriptā magnitudie cubitali q̄drāgulo rāoſā q̄rne ſil'itudi
nē folys lāugioſis repit̄ i pōto cāpis piguib⁹ hūidiſq; guſt⁹
awari.ē ꝛ alteri⁹ gn̄is latioꝛib⁹ folys mētaſtro ſil'is plimoſ
q; vtraq; ad vſus ꝑ ſe ꝛ inter alia antido.ꝛc̄.
Mitridatū ꝯfcō magna vicē tiriace tenēs a Mitridate r̄ge
pōti iuētoꝛ̄ dcā đ q̊ Oꝛi.dū Mitri.rex pōti i boſſoꝛo vrbe a
Pōpeio ac rōanis obſeſſ⁹ eēt iā đ ſe ipo đſꝑans venenū vxo
rib⁹ pellicib⁹ ac filys notādū đdit:qđq; cū ꝛ ipe nouiſſimo
ſūpſiſſet bn̄ficio medicaīuȝ qb⁹ vitalia ſua ꝑmūiuerat neq̄
q̄ȝ moꝛi poterat.ꝑiū tādē gallo cuidā militi q iā muro de/
foſſo itrauerat vrbē iugulū ꝑbuit ſicq; vitā fiuit ꝛc̄.h anti li.29.c.p̊.
dotū ex.liiij.reb⁹ Pli.eē ꝯpoſitū tradidit idēq; đ ipo eodē vſus fi.
Mitri.maxim⁹ ſua etate r̄gū quē đbellāti.Pōpei⁹ oiȝ ei ſe ꝛ lib.25.
genitoꝝ diligētiſſim⁹ vite fuiſſe argumētl ꝑterq̄ȝ fama itel cap.2.
ligit̄ vni ei excogitatū cotidie vēnū bibere pr̄ſūptis medi/ p⁹ ꝑn^m.
cinis vt ꝯſuetudie ipa inoxiū fieret pꝛio iuēta gn̄a anti.ex
Mimbezigi.a.ſtafiſagria. )( qb⁹ vnū ēt nom̄ ei⁹ tenet ꝛc̄.
Minteregū ꝛ mitenegi iueni i regali diſpōne ꝑ miubezeigi
Mixmix.a.criſōila hȝ ꝙ expoſuit trāſlatō.A.veꝝ criſomila
.g.ſt mala pſica illa.ſ.q̄ cutē hn̄t lenē ſine pilis.mixinix vo
vocāt.g.vꝛicoco vl' bꝛicoco latie trāſlatū ꝑcoq̄ȝ ꝛ ſt̄ hn̄tia
piloſā cutē ſic pſica q̄ anpſica a qbuſdā vocāt̄ ꝛ h a grecis
hūi ꝛ ab ara.ſte.ēt pr̄coq̄ miſmiſi anpſica expoſuit ꝛc̄.

Mixo.g.plāta c⁹ radix libidinē excitat.Alex.ca.ð gomorea
Mixmar .a. fiſtula que vulgariter zamara dicit̄ inde mix/
mar arabai.i.fiſtula paſtoris.
Micnas grece mina. Mixader ĩfra in muzadar.
Moabenes dixit Ste.ꝙ eſt aparine.i.lapa ſupra in.a.
Mocbenagria ſm̄ Pli.vocatur a quibuſdā paſtinacha.
lib.20. Mocbiromilō Caſ.fe.manualis mola q̄ terūt̄ medicinalia.
cap.4. Mocbiabalbadam arabice medula oſſium.
in fine. Mochl ar.bdeliū alið iudaicū alið ð mecha qð arabicū dr̄.
Mogiton Pli.herba ſil'is bete folyȝ minutioꝛib⁹ tñ hirſu/
tioꝛibuſq; paululū ſupuenientib⁹.Caſtoꝛ hāc alr̄ noiat te/
nui folio velut eqnis ſetis tirſo lōgo ꝛ leui ĩ aquoſis naſcēs.
Moḡ.a.vl' almaḡ ē ſinopida architectoꝝ q̄ lĩeas ſignāt ꝛc̄.
Molibdi Caſ.fe.ĩ anti.diamolibdi.i.ð plūbo.veꝝ ĩ li.ð doc.
Molibdinos grece plūbeū. )( gre.ē molibdos plūbū.
Molibdina Dy.ē q̄ſi ſterc⁹ auri ꝛ argēti.ē āt vtilioꝛ q̄ coloꝛē
argēti ſpume hūerit ꝛ lucida ꝛ ruffa ĩ tritura ĩ coctura ĩ ol'o
coccineū fac̄ coloꝛē fodit̄ ꝛ ĩ ſebaſtia ꝛ ĩ coꝛitho:ſȝ melioꝛ ē
q̄ ſigna ſupradcā hūerit ꝛc̄.Pli.molibdima q̄ꝫ alibi galle/
lib.34. nā vocauim⁹ eſt plūbi ꝛ argenti vena cōis.melioꝛ hec q̄ꝫto
cap.18. magl a vr̄i coloꝛis q̄ꝫtoq; min⁹ plūbo ſociabil' ꝛ monice gra
in me? uis heri̇ſcit̄ auri argētiq; foꝛnacib⁹ hāc metallicā vocāt lau
datiſſimā q̄ ĩ cipꝛo fit ꝑhr̄ mĩme terrene minime lapidoſe
ſube participās.H.ad patri.coll'r vbi ꝯflat̄ auꝝ ꝛ argētū.
lib.25. Molibdena ꝛ a Pli.vocat̄ q̄dā planta q̄ latine plūbago dr̄
cap.ii. in aruis naſcens folio lapati croſa radice irſuta ꝛc̄.
añ me^m. Moli ſiue mola dr̄ harmel.vt.s̄.ĩ harmel ꝙ ē ſpēs rute.vt
pȝ.s̄.ꝛ ĩfra ĩ ruta:ſȝ ñ ē harmel.nā Dy.p⁹ ca.ð ruta ꝛ armo/
la q̄ ē harmel ſcribit ca.ð moli.Ste.moli folia hȝ ſil'ia rute
agreſtl ꝛ latioꝛa ꝛ ſr̄ terrā ſpāſa floreſ crocios hȝ coloꝛ̄ lacti
cino:ſȝ ñ tl'e q̄le yu.vḡā hȝ tenuē ꝛ lōgitudine cubitoꝝ.iiij.
ſuꝑ q̄s vḡas hȝ capita vt aliū.radix ē illi mioꝛ ꝛ bulbo ſil'is.
Mola ēt vocat̄ a Pli.q̄dā alia plāta c⁹ radix rotūda nigra/
lib.25. q; ml'tū terre capiēs.nā vt dixer̄t aliq cāpāi ſibi aliq̄t dieb⁹
cap.4. effoſſa iter difficl'tates ſaxeas radicl.30.pedes lōge iuēta ē
in pn° ac nec ſic q̄dē ſolide:ſȝ abꝛute folia ſcille ſil'ia c⁹ floꝛē gre.lu
teū pixere:ſȝ Hōer⁹ cādid⁹ ſcribit naſcit̄ ĩ fenice ꝛ ĩ cillene
Molochis.g.ꝛ molochia ara.ſȝ poſt.g. )( archadie ꝛ italia.
eſt ſpēs malue Dya.ca.de altea.altea ſiue molochis agria.
Molōcāpo euſtriato folyſ mollib⁹ ꝑuiſ radice.x.digitoꝝ vo
lib.26. cat̄ a quibuſdā eſtrion Pli.
cap.7. Monodes grece vnius diei Al.ca.de cephalea.
circa Mologlonos ē ſpēs artemiſie ſm̄ Dya.Itē The.Pri.li° de
pn^m. ſimplici medicina mologlonoſ quā alr̄ artemiſiā vocāt ꝛc̄.
Monoimerō.g.vni⁹ diei Al.c.ð coliryſ coliriū ſic dc̄ȝ eo ꝙ
Monopagia in paſſiona.H.cū po/ )( doloꝛē ſedat vna die.
tiſſima pars capitis in acutū doloꝛē venit molopagina gre
ci dicūt ſi ocl'us ſil' cū media ꝑte capitl doleat emigraneū.
Mōella ſeu maurella ſolatꝝ ſtrignū ꝛ ĩ libꝛlð.g.trāſlatl vua
lupia:ſȝ apð ara.vua vl'pis dr̄. Molēa.s̄.ĩ barbaſco.
Moꝛion ē ſpēs mādragoꝛe.vt.s̄.in mādragoꝛa.ſȝ Pli.ſemē
lib.25. mādragor̄ qð q̄dā arſē.aly moꝛiō.aly ypomaratrō dn̄t ꝛc̄.
cap.ii. Moꝛion grece ſm̄ Dya.vocant galli meliſſam.
circa Moꝛiō.g.mēbꝛanū ſeu tunica apatl Caſ.fe.ca.ð empimate.
pn^m. Moꝛſuſ gallie vocat̄ a q̄buſdā anagall⁹ q̄ ꝛ ypia vocat̄ q̄dā
moꝛgellinā vocāt.credo ꝙ ab vl'gari gallico.nā moꝛgellie
gallice ē dcū moꝛſus gallie. Moꝛ vl' mur.ara.mirra.
Moſpone grece pſilotrum ſupra in moſpone.
Motaria apud Dya.linteola que vulneribus apponuntur.
Muakeſ Ste.expōit vdaba ꝛ codya ꝛ cypeliadiſ ꝛ ſi ꝑ vda/
ba voluit dr̄e guadaba ē vmiculus dict⁹ poꝛcellio ð q̄ ĩfra.
Mu ara.meu q̄ꝫuis ita ſcribatur apud Aui.etiā meu legi po/
teſt cum additione note.nam hoc eſt mu.ꝛ hoc meu.
Muchatil Ste.fagitum fungus.ſed ara.vocatur fatar.
Mucla oculi eſt interioꝛ pars eius aeri patens ꝛc̄.
Mugath.A.redarguit dicētes ꝙ ē radix granati ſilueſtris
ꝛ videt̄ ignoraſſe q̄d eēt.ego vͦ reperi ĩ antiq̄s ſyno.expo/
nētib⁹ vocabula.g.ꝙ mugath eſt radix granati agreſtis.
Ml'ta apud Dya.ſinopida carpētarioꝝ alibi miltus ĩfra in
Muli Ste.pꝛo moli ſcripſit. )( ſinopida.
Ml'ſa apð.D.expōit̄ ꝙ ē mellicratū ꝛ ē eiuſð vtutl ſic̄ ydro
mel fit ex duab⁹ ꝑtib⁹ aq̄ ꝛ vna mell' ſm̄ ip̄ȝ ſoliq; exponit̄
aliq coquūt.C.f.c.ð ytitia.ml'ſaȝ iq̄t ex vio ꝛ melle tꝑatā q̄ꝫ
appellāt ynomelitos.ſȝ Pli.ſic diſtiguit ml'ſū iq̄t fit ꝑ admi
xtionē mell' vio.aliq vͦ ꝛ aquā miſcēt:ſȝ ex aq̄ ſola ꝛ melle
mulſā faciūt.q̄ dū veteraſcit fit nigrioꝛ ꝛ piḡueſcit q̄dā ſin/
gl'os ſextarios mell' octogēis aq̄ miſcēt.Itē alibi ml'ſe duo
ſr̄ ḡnā ſubite ac recētl q̄ ex diſpumato melle fit iueterataq;
vetuſtate ĩ vinū trāſit mulſū vͦ ex muſto ꝛ melle.Itē alibi
azetū mulſū noiat qð fit ex admixtiōe mell' ĩ acetū dr̄t ab
oximelle eo ꝙ min⁹ hȝ mell' nec cogt̄ ĩ ſūma.colligēdū ē ꝙ
ydromel ē ꝙ latine aq̄ mellis vocat̄.mellicratū vͦ eſt mul
ſa plus mellis hn̄s q̄ſi ſit vinū mellis dictū.dr̄t ab apomel
le eo ꝙ apomel nō coquit̄.Itē ynomel.g.mulſū vͦ latine
dr̄ ꝛ fit ex vino ꝛ melle.dr̄t aūt a melicrate eo ꝙ plus mel/
lis hȝ q̄ꝫ mulſū.hec tñ iterdū nomina vnū ꝑ alio accipit̄.
Mugali apð Dya.ca.de allio.ꝛ Aui.eodē ca.ē aial venenoſi
moꝛſus puſillū muri ſil'e.vt Aui.4.ca.fen.6.de venenis ca.
Mugilis ſupra in kefalus. )( de moꝛſu illius.
Multipeda ab alys centipeda ꝛ milipeda vermis terre eſt
piloſus multis pedibus arcuatim repens tactuȝ ſe contra/
hens oniſcon gre.vocant.aly tilon.P.
Mumia ĩuenitur in ſepulchꝛis moꝛtuoꝝ antiquoꝝ ꝛ ꝯſtat
ex ſuba ipſoꝝ cadaueꝝ ꝛ mixtura ꝯdimentoꝝ quibus cō/
diebāt̄ ſiue mirra ꝛ aloe ſiue q̄buſcūq; alys nobis ignotis.
Mū apð.A.ē cera.veꝝ cera.a.vocat̄ xamacha ꝛ mū vt pȝ ꝑ
Se.ē ſoꝛdities q̄dā domoꝝ apū:ꝙ.A.vocat mū nigrū:ꝛ.g.
vocat̄ ꝑpolis vl' cera ꝑpoleos vt.s̄.ĩ melle ē cali⁹ cera ꝛ foꝛ
Mura aliq̄ñ ĩ ātiq̄s libꝛis ꝑ mirra repit̄. )( titer attractū.
Muraba.a.ꝯditū aliqð ſicut roſe ꝛ viole ꝯdite mirabolani
ꝛ ceteri fruct⁹ vnde aliq̄ñ ſic ĩuenitur vocatū mel roſaceū.
Muradaſcon inuenitur in.ij.cañ.Aui.ſed in.a.murdaſefrā
ſcribitur quid ſit neſcio.apud Ali.vero in.ij.pratice murda
ſeſerum inter herbas deſcribitur.
Muran.a.q̄dā putauerūt eē coꝛnū arbuſtū cui⁹ fruct⁹ come
dit̄ ꝛ videt̄ ꝙ ſic expoſuerit Ste.cū dixit merā eſt cranea.
veꝝ ca.ei⁹ apud Aui.nō ꝯcoꝛdat cū ca.de cranea apð Dya.
q̄ eſt coꝛn⁹ dicta:ſed poti⁹ ꝯcoꝛdat cū vltima ꝑte ca.de iuni
pero apud Dya.q̄ nō eſt illi⁹ ca.ſic̄ oñſū eſt ſupra ĩ iuniꝑo.
Murex ꝯchiliū marinū cuius ſanguine fit tictura purpure.
Muri.a.vel almuri eſt liquoꝛ ſalſus quo multi ꝑ ſalamēto
vtunt̄ ꝛ ē duoꝝ modoꝝ.vnū qð fit ex piſciculis ſalſis cui⁹
ꝯfectionē ſcripſit Pli.iunioꝛ.aliud ex farina oꝛdei ꝛ ſale fa
cto pane cui⁹ ꝯfectio ſimplex ĩueniat̄ in.28.Azarauij,ꝛ eſt
aptū etiā enematib⁹ cliſterioꝝ.muri vocat̄.g.obſonioḡaꝝ
ꝛ ē ꝯpoſitū ex obſonio ꝛ garo,qð ē muria.ꝛ ip̄ȝ ēt iterdū vo
cat̄ gar⁹:vulgo vͦ vocāt almurogaꝝ ab aloſ ꝙ ē ſal ꝛ garo.
Murice.g.tamariſc⁹ vt apud Dya.Ste.muriki eſt tarfa qð
Muſtar ara.muſtū ꝛ grece muſtos. )( eſt arabicū.
Muſtellaꝝ.ij.ſunt genera vnū qð eſt mai⁹ ictides.g.vocāt.
Muzadir ĩ libꝛis alkimie ſepe ĩuenit̄ ꝛ apð Ali.muſadi ꝛ al/
muſati ĩ ca.ðbilitatis viſus ē ſal armoniac⁹ ꝑp̄e tñ apð ara
bes mixader vocat̄ a q̄ ml'ti latini lixadrā vocāt coꝛrupte.
Muzū ꝑp̄e dr̄ c⁹ ſapō ē ꝯpoſit⁹ ex dl'ci ꝛ acetoſo ꝛ dr̄.a.muz.

N Littera apud grecos eſt liq̄da alr̄
eodē mō ea vtunt̄ ſic̄ nos.
Nabalea apis liber ð doc.ar.q̄ ꝛ alchali dr̄.
Naban.a. ſtructio auis magna q̄ volare ñ
pōt.g.ſtruchocamelon dr̄ vt in kiranida.
Nabanaba a mita nacha i.ij.Ali.ſcri^r cōr^m.
Nabach ſm̄ Aui.ē fruct⁹ arboꝛis dicte ſadar q̄ apud Dya.vo
cat̄ agrifoliū veꝝ apud Sera.ē aliud nabach.ſ.coꝛtex arbo

ris q̃ a Dya.vocat̃ maſcarimõ.i tacuino ſcribit̃ ꝙ nabacb cõparat̃ meſpillis ⁊ zaroꝛ ꝙ eſt magis odoꝛiferꝫ meſpilis.
Nabati qñ reperit̃ de aliq̃ medicina itelligẽdũ eſt oꝛiẽtalis a nabateia regione oꝛiẽtis que iacet iter iudeaꝫ ⁊ arabiam ·Plini.nabatei qui ſũt ex arabia ↄtermini ſyrie.Oui.meta. eurus ad auroꝛam nabatheaq; regna receſſit.
Nabar ara.eſt dictu plãta. Nachle ara.arboꝛ palme
Nafta.a.ſ3 naptha grecũ petroleũ ſeu aſpaltũ.ſ3.a.nafth dr̃
Nakre.a.coꝛnicula. Nanachne vocat Ste.ameos
Napiõ·pa.c.ð cephalea ⁊ i ãtidoto aurea dcõ ẽ ſem ſinapiſ
lib.zo. Napo l'napis.·Pli.napoꝝ duo ſt̃ gña.vnũ ãgulof folijs cau
cap.4. lib⁹ floꝛẽtes ꝙ bimio vocat.g.alteꝝ raſão ⁊ napo ſile:ꝙ pu
in pn°. tiada vocat ⁊c̃.Jtẽ alibi.v.gña fecert̃ qdã a noib⁹ rgionuꝫ
lib.i9. noiata. Naraige ſcripſit.St.ꝑ piceis ⁊c̃. Nar ara.ignis.
cap.5 Narcha Ste.ẽ piſcis quẽ ſi qs diu mãutenuerit tremit ma
añ me^m. Narcha Dy.mlti ſic cẽtaureã maioꝛẽ vocãt)(n⁹ei⁹ ob frig⁹
Narciſſus ſiue bulb⁹ ematic⁹ dya.ſiue vt lati bulb⁹ võific⁹ mlti liliũ dixerũt folia ſilia põꝛo b3 ſ3 mioꝛa aſtas hñs dua rũ palmaꝝ ianes.i.ſiñ folijs.flos ẽ illi alb⁹i giro i me⁹ cro ce⁹ aut purpure⁹ radicẽ b3 rotũdã ſic bulb⁹ ⁊ ſemẽ nigrũ ⁊ oblõgũ vt i mẽbranis.naſcit̃ locis mõtuoſis c⁹ flos ſuaueꝫ
lib.zi. lõge iactat odoꝛẽ i reliqs põꝛo b3 ſilitudinẽ ⁊ viride ẽ.·Pli.
cap.i9. duo ei⁹ ſt̃ gña.medici vnũ i vſuꝫ recipiũt purpureo floꝛe al terũ herbaceum.Ste.narciſus.i.narges hñdixit.g.⁊ expo
Nardileum.g.oleum nardinum. )(ſuit p.a.
Nardi adra ꝑ nardo ſtachi i.x.pratice Alia.cõfectiõe La
Nardo ſtachiũ.g.ſpica nardi.D.ca.ð nardo. )(badi regis.
Nard⁹ Dy.herba ẽ ſpioſa.vñ a grecis nardoſtachios appel lat̃.ei⁹gña ſt̃ duo.vnũ idicũ ⁊ aliũ ſiriacũ.ſ3 ñ q2 i ſiria iue nit̃.iõ nomẽ accepit:ſ3 q2 mõs vbi naſcit̃ ps ei⁹ i idia poꝛri git̃ altera ſiriã ſpectat ſ3 nard⁹ q iuẽta fuerit i illa pte mõtl q ſiriã reſpic̃ leuis ẽ ⁊ ruffa ⁊ mltis capill alligata hñs odo rẽ ſuauẽ vt cipũ ⁊ ſpicã breuẽ q miſſa i oꝛe b3 acuitatẽ cum amaritudie ſi diuti⁹ teneat̃ i ligua.illa ãt q fuerit ð pte idie gãgitis ex fluis noie nũcupat̃.⁊ ẽ ſiue vtute generãs ſpicaꝫ oblõgã ⁊ mltũ ſpiſſã ⁊ ex vna radice mltos rãos gñans i cir cuitu ⁊ ñ vtiles i odoꝛe.h naſcit̃ i aq̃ſo loco.i cacuie vo eiuſ dẽ mõtis q aq̃ ñ infeſtat̃ vtilioꝛ naſcit̃ odoꝛẽ late diſtẽdẽs ſ3 folia ei⁹ ſt̃ ſilia cipo ⁊ ꝑpe ſiriace ẽ ſilis.alia vo appellat̃ ſaſiriga apð ſiros ſpicã hñs oblõga ⁊ ſubalbidã ⁊ fructiceꝫ maioꝛẽ cũ odoꝛ ñ valde ſuaui:quã mlti iſuſã i aq̃ diſtrahũt vt coloꝛe min⁹ albo careat ⁊ fallat emẽtes.⁊ ifra.optia eſt odoꝛatiſſima coloꝛe ſbruffa guſtu ſubamaro tactu ñ q̃uis
lib.iz. ſ3 magis dẽſa.noiat̃ ãt ſpica eo ꝙ ſpice frumti ſilis ſit.·Pli.
cap.iz. fere ſilia ſ3 ð illa q naſcit̃ apte i die alteꝝ igt ẽ gñs apð gã gẽ naſcẽs dãnat̃ i totũ oꝛaenitidis noie min⁹ redolẽs.ara. nardũ dr̃e volẽtes dñt neridẽ q̃uis Aui.neridẽ ſpicã dicat rõanã.i.celticã.dya.ẽt celticã ſpicã nardũ vocat.ſ.i.c.ð celti ca celtica igt ẽ ſpica ⁊c̃.⁊ i ſ.i.c.ẽ ⁊ alia nard⁹.i.celtica mõtuo ſa ⁊c̃.ex h appet ꝙ tã celtica q̃ ida vtraq; ⁊ ſpica ⁊ nardus dr̃.ſpica vo dr̃.a.ſübel.celticã ẽt qdã ſaliũcaꝫ vocãt:ꝙ qdẽ apð dya.ſatis vr̃ vl aliq̃ ei⁹ ſpẽs.grec⁹ nardon dicit.
Nard⁹agreſtis ſ3 Dy.vocat̃ a qbuſdã aſſaꝝ ſilr ⁊ ſu:ſ3 vtrũ
Narẽgenebi ⁊ alicubi narẽgebi i.y.pratice Alia. )(q̃ falſo.
ca.ð fluxu vẽtris ⁊ cõſtipatiõe i febrib⁹ẽ igt machalũ ergo
Narkiſſos.g.narciſcus vel narciſſus. )(eſt bdelium.
Narchodes eſtaſeos Caſ.fe.c.ð egritu.ocloꝝ li.ð doc.g.ſtu
Narkõ.g.piſcl ſtupefaciẽs q ⁊ toꝛpedo dr̃ Ale.)(pid⁹ ſegnis
Narkoſis g.ſtupoꝛ. Narcotica dñt ſtupefaciẽtia ſeu obdoꝛ mitãtia q ⁊ carotica dñr ⁊ vtrunq; grecum.
Narcis.·Pau.de cibis ad emoꝛoydas ſurdas.
Narges.a.narciſc⁹ vt ſupꝛa nargeſũ ſcripſit Ste.
Naſbatron Ste.aiunt eẽ talum ⁊ dr̃ embꝛicon.
Naſar i pratica gre.q ẽ vt li.Almã.ca.ð retẽtiõe vrie ẽ aſaꝝ
Naſcatimõ Dy.affert̃ ab idia ⁊ q̃ſi coꝛtex ſilis lãule ſiñ coꝛ ticib⁹ odoꝛe bono ⁊ viſcide calefaciẽs miſcet̃ õniq; tiama tib⁹ ⁊ ãtidotl ⁊ acopis calefcõꝛijs ⁊ h vocat̃ apð Se.nabac
Naſtale ẽ qð mrici ipõit̃ ſile ſuppoſitoꝛio peſſariũ vo ꝑpe eſt ſile cliſteri q̃uis ꝑnaſcali peſſariũ i li.antiqs ſepe inuenit̃
Natrix.·Pli.ẽ herba c⁹ radix euulſa vir⁹irci redolet(ide i pe lib.27.
Natron.a.natrũ. Natarõ ꝑ natrõ.Ste.ſcripſit. cap.iz.
Nautia.g.nauſia. Nauſia Dy.coticulo olearis q nauſea circa.
dr̃ ⁊ eſt cos qua ferri acies acuit̃ Nabith ara.vinum. pncipiũ.
Necroſis Dy.ca.ð obtalmia ẽ.g.moꝛtificatio alic⁹ ptl mẽbꝛi
Neda i regali diſpõe Alia.eſt ↄfectio qdã arõatica ad ſuſigã dũ q ↄſueuit ðferri ad nos trociſcata i hãc foꝛmã. ẽ foꝛ ma qdrãgulata oblõga q dicebat̃ idiõate nr̃o nedo l'nedu
Nectar ẽ vinũ ↄditũ cũ ſpẽb⁹aliq̃n ⁊ melle vl'zucaro alñ cũ herba arõaticis mltas hñs diuerſitates ↄfcõnũ.
Nectarides.·Pli.ca.ð vinis fictitijs iuenit̃ igt ⁊ nectarides lib.i4.
fcũꝫ ex herba q̃ aliq menelion vocãt.alij medicã alij ſim cap.i6.
pbitõ alij ð amoreſtũ alij vo cariã radice põderis.xl.i ſex
Neplili.g.nubis nephele nubes ⁊c̃.(tarios ſex muſti addita
Nefreſis renũ paſſio. Hefricos.g.nefreticus.
Nefelon.g.qõdam vlcus oculi infra in vlcus ⁊c̃.
Nefri.g.renes. Hefron ren.
Negẽ ⁊ negil ⁊ theil.a.gramen vt apud Sera.
Nemiama Ste.pꝛo nemen ſcripſit.
Nemẽ.a.vbiq; expoſuit trãſlatoꝛ Aui.ꝙ eſt ſiſibꝛiũ ⁊ i h ẽt errauit Cõſtãti.vitas ãt ẽ ꝙ ipꝫ ẽ ſpillũ.vide ca.ð nemẽ in Aui.cũ.c.ð ſpillo apð dya.⁊ videbis ꝙ idẽ dñt qð ẽt ꝑ Se. appt ſiſibꝛiũ vo.a.dr̃ ſiſnabar Ste.ẽt i ſyno.nemanũ.i.ſpil lum.Jtẽ alibi idem eripellon qð ſpillũ.i.nemaniũ.
Nemomena.g.Alex.de egritudinib⁹ aurium.
Nenuchebl nenucha ꝑ ameos iuẽit̃.ſ3 apð Aui.manachne.
Nenufar dr̃ aniloſar.g.vo niphea ifra in ni. )(ſcribit̃.
Nepita ſeu nepitella calamẽtũ.g.vo calãtis vt apð dy.ẽ ãt qdã nepita mõtana q̃ nepitã mlti vocari ꝑpevolũt.alij ne pitã gatinã dñt:eo ꝙ odoꝛe ⁊ tactu miro mõ cattos ad coi
Neregil.a.nux indica q ⁊ ieunedi vocat̃. )(tũ icitat.
Neremiſcb ſ3 i.a.neremuſcb ẽ vt aui.deſcribit meteſte
Nereo l'neriõ.D.aut nerodẽdrõ aut rododafni folia b3 ſilia ãigdale ſ3 maioꝛa ⁊ piguioꝛa ⁊ floꝛes rodo ſiles.ſemẽ ẽt pa tẽs ſic coꝛnu veluti lanã dint⁹ hñs ſileꝫ iacito radix oblõ
ga ⁊ ãguſta guſtu ſalſa naſcit̃ locis aq̃ſis ⁊ maritis.·Pli.ro lib⁹.24.
dodẽdrõ q̃uis herba dicat̃ ſabie rododẽdrõ vt nomie ap cap.ii.
pet a.g.vẽit alij neriũ vocat alij rododafni q2 ſẽpiternũ frõ p⁹pn^m.
det roſe floꝛe ſilitudie caulib⁹ frcicoſũ inmẽtl capſiq; ⁊ oui b⁹ venenũ.vocat̃ ẽt loꝛãdrũ ⁊ ẽ oleander apud Aui.
Neridẽ apð Aui.ẽ ſpica romana.i.ſpẽs celtice i.y.⁊.in.v ca. de tiriaca ſed ſupꝛa in nardo. )(neſciũ.
Neſſẽ ⁊ neſſe fragũ ſcripſit Ste.ꝑnixe qð ẽ amilũ.Jtẽ alibi
Neſe i Albani ẽ qdã roſa ſilueſtrl ⁊ alba ⁊ b3 arboꝛẽ ſpiſſãm vt domeſtica ⁊c̃. Neſcẽ ſupꝛa i faba.g.⁊ i lothos
Neurõ.g.neru⁹neura nerui. Nibi dyarodõ ·Pau.ca.ð ma culis faciei. Nichatber.g.Alex.ca.ð emigranea.
Nictegrecõ ·Pli.apthis chenãtis vocat̃ qm̃ anſeres a pmo lib.zi.
aſpectu ei⁹ expaueſcũt ab alijs metalopa qm̃ e lõgiquo no cap.ii.
ctib⁹ fulgeat coloꝛe bigini folia vt ſpia neca terra ſe extollit
Nicteris.g.veſptilio. Nicticoꝛax.g.noctua.
Nictilopa.g.obſcuritas viſue marie i crepuſculo.ſ3 De.nicti lopos ẽ paſſio i oclis q p diẽ patiẽtib⁹ viſus deneget̃ ⁊ no turnis irruẽtib⁹ tenebrl redibet̃ aut vã vice vt pliq; volũt die rdibet tenebrl emeropa deiñ vocauerũt.
Nil.a.idicũ q pãni tigũt ⁊ ẽ ſucc⁹plãte ſilis volubili ſemẽ e⁹
Nileos vl'nileũ Alex.ð cerotis ad ſtõꝫ. )(iter laxatia põit̃
Niloſar ara.nenuſar. Nigma pli.herba trib⁹ folijs lõgl lib.27.
itubaceis.i.ſilib⁹ itubo Ninfi.g.muſtella q ẽt gallis dr̃. cap.iz.
Ninfea.g.nenufar ⁊ vocat̃ ſic a ninfis q vocabat̃ ð fõtiũ ipꝫ circa.
nãq; ñ niſi i aq̃s naſcit̃.falſi herbularij q ſe oia ſcire ſateẽt pncipiũ.
neſcio quã plãtã i vieis naſcẽtẽ ꝑ nifea tradebãt.dy.nifeã ſiue:vt alij cacab⁹ vẽrl.i.papauer paluſtre ſiue vt lati alga paluſtrl naſcit̃ i aqs ſtãtib⁹ l'locl ñ cultis ⁊ aq̃ſis folia hñs ſilia cloꝛio:ſ3 mioꝛa ⁊ oblõga alti⁹ ſup aq̃ ꝑferens caput

ml̃ta capita ĩfra aq̃ꝫ bñs ex vna radice flos ē illi alb⁹ ſil̃is
lilio cū ꝑuo palloꝛ̃ ſem̃ bñs i meͤ croceū:ſꝫ cū eflouerit ro/
tūdū efficit̃ ſic̃ mala maciana aut capita micony niger i q̃
ſem̃ iuenit̃ latū ⁊ ſpiſſuꝫ i guſtu argilloſū aſta ei⁹ leuis ⁊ ñ
g̊ſſa ē ⁊ nig̃ ē ſil̃is cioꝛio radix ē nig̃ ⁊ aſꝑa ⁊ nodoſa ⁊ i au/
z5. tūno ſiccat̃. Pli.nata tradit̃a nifa zelotipia erga herculeꝫ
p.7. moꝛtua q̄re heracleon vocāt aly rapalōa.⁊ ĩfra.boety ma/
lon vocāt vt Dy.⁊ ĩfra.ē inq̇t alia nĩfea i teſalie āne peonie
radice alba capite luteo roſe magnitudīe.ego vidi i ſtagnis
duplici floꝛe albo.ſ.⁊ croceo ſeu citrio q̄ꝫ luteū vocat Pli.
⁊ ipſa ē magna odoꝛifera q̄ꝫ alba ſte.ninfea ninufar.
Ninifon vel ninfon apd̄.D.ca.de felitreō eſt filix.
Nitrū Jo.Se.c.ð tinitu auriū ē baurach rubeū Dy.nitrū eſt
eligēdū leue ⁊ coloꝛ̃ rubeū ꝑtuſuras bñs ſic̃ ſpōgia album
v̊o acre ē ⁊ guſtu amarū.tale āt ex idia venit.ē āt nitri aliđ
z1. groſſuꝫ ⁊ lamioſuꝫ aliđ tenue aliđ rubeū aliđ albū. Pli. ni
p.10. trū exiguū fit apđ medos cāeſcētib⁹ ſiccitate cōuallib⁹ qđ
vocāt almiragara min⁹ ēt i tracia iuxta philippos ſoꝛdidū
terra ꝙ appellāt agriū.aq̄ v̊o nitroſe plĩmis locis repiunt̃:
ſꝫ ſine virib⁹ dēſādi optimū copioſūq̃ꝫ i ellitl macedōie qđ
vocat caleſtricū cādidū purūq̃ꝫ ꝓximū ſali lac⁹ ē nitroſus
exiliēte e meͦ dl̃ci fōticl̃o ibi fit nitꝝ circa.cāis oꝛtū nouēis
dieb⁹ totidēqꝫ ceſſat ac rurſus inatat ⁊ ðiñ ceſſat q̊ appꝫ ſol̃
nāꝫ eē q̄ gignit qm̄ ꝯꝑtū ē nec ſolem ꝑficeꝛ̃ gcq̄ꝫ cū ceſſet
nec ibꝛes mixꝝ ē illđ ſcatheb꞉a fōticuli ſꝑ emicāte lacū nec
augere nec effluer̃.his āt dieb⁹ qb⁹ gignit̃ ſi fuere ibꝛes ſal
ſi⁹ nitrū faciūt aglōes ðteri⁹:qꝛ validi⁹ ꝯmouēt liuꝫ qđ na
ſcit̃ i egypto ꝯficit̃ abūdanti⁹ ſꝫ ðteri⁹.nā fuſcū lapidoſū ē
fit pene eodē mō q̊ ſal niſi ꝙ i ſalis mare ifūdit̃.nichilū āt
nitrarys accedēte nillo ſiccāt̃ ðcedēte madēt.⁊ alibi i ni/
tro optimū ē qđ ē tēuiſſimū.⁊ iđ ſpūa melioꝛ q̄ a nob i me/
dicis affronitrū vocat̃ ð affronitro Dy.eligēđ ē qđ ē leuiſſi
mū ⁊ ſplēdidū leue latū frāgibile ruffuꝫ ⁊ ſpinoſum illud
ex filadelfia venit zᵐ vero ex egypto.
Nixa.g.ſebeſtē:vt pꝫ ex ꝯcōdia pꝛatice ſil̃is Al.⁊ ipi⁹ Almā.
i ðcoctōe quā fac̃ ad catarꝝ ⁊ ad pl̃eſiꝫ. Nixe ara.amilū.
Noak vocāt.g.coſtas iferioꝛes mollioꝛeſq̄ꝫ alys Coꝛ.cel.
Noas ara.es.g.kalcos. Nobale ara.furfur.
Nocbia apđ kiranidā vocat̃ flōmos ð q̊ ſupꝛa i flo:
Noi.a.nucle⁹ dactili. Nois.g.mens intellectus ratio.
Nomas De.ē vlc⁹ ocl̃i putruoſū ex tūoꝛe ⁊ ſoꝛdib⁹ atqꝫ alie/
nitate ꝯcretū ⁊c̃. P.nomas.g.vocāt mala coꝛꝑis q̄ ſpunt.
Noꝛa ara.calx. Nocticos myelos.g.ſpial̃ medulla.Ca.f.
Notos grece doꝛſum. Nucha ara.eſt ſpinalis medulla.
Nucle⁹ i.y.cañ.A.ð nucleo dactili dixit. Nuſadeꝝ Ste.
pꝛo nuxader ſcripſit. Nutharer ara.caries ligni coꝛꝛoſi.
Nux ader ara.ſal armoniacus ⁊c̃.
Nuxare.a.ſeratura que cadit a ligno qñ ſecatur.
Nux hēdē dic̃.A.ꝙ ē terra granoſa ſic̃ cicer qd ſit neſcio.ex
Albaui appellat̃ iq̇t.a.ieūgēde ⁊ nux endē ⁊ alibi idē ē ter
ra barbarica i barcho vocat̃ ſterc⁹ colūbe tñ i badach dr̃
nux ēdē:⁊ ð his q̄ ꝯfert cōrupto appetitui bitic⁹ ē nux ēdē.
Nux metil ex Albaui bibatrix ē ſil̃is nuci vōice ſꝫ granū ei⁹
aſſil̃at̃ grano citri. Nux miriſtica ē nux muſcata.nā mi
riſticū.g.ē odoꝛifeꝝ vt.ſ̃.i mi. Nux xarch.ſ̃.i cobꝫbagne
Nux rōana i.y.cañ.A.iuēit̃ ca.⁊ ipꝫ ñ ē niſi ð baur romi.nā
nihil dic̃ ibi niſi qđ dic̃ i ca.ð bauꝝ rōanū.potuit āt h̄ ꝯtin/
gere:eo ꝙ.A.vt aggregatoꝛ ex ml̃tis libꝛis i aliq̊ li.ca.ð ba
er ⁊ i aliq̊ alio iuenit ca. de eodē ⁊ ñ aūrtit vtꝝ dr̃et̃ baur
l̃ geū qđ ē nux:eo ꝙ ābo hec noīa eiſdē lr̃is ſcribūt̃ apđ.a.
differūt niſi i pūctis.nā baur ſic ſcribit̃.h̄ eođ noīe erratū.
fuit:vt puto a trāſlatoꝛe i ca.ð karabe.hr̃.n.i latio qđ ē gū/
mi nucis rōane ſꝫ i.a.ē baur rōi.iđ erroꝛ appꝫ i ſyno. Ste,
vbi noīa.g.exponūt̃ ꝑ.a.deiñ ꝑ latia.agiros iq̇t ē geū rōi.i.
nux rōana iuēit baur ſine pūctis ⁊ putauit geū ꝙ ē nux:e
ꝙ notioꝛ eē ēt apđ.a.geū q̄ꝫ baur.ñ.n.ſꝑ pūctāt.a.lr̃as maxīe
i ſcriptura nō,ml̃ti ēt tales erroꝛes ꝯtigerīt i li.ð.a.trāſlatis

ſic̃ appꝫ i h̄ ope. Nux tamariſci dic̃.A.ꝙ ē alkarme zich
⁊ idē dic̃i ca.ð karmezich.apđ nos ñ ē viſus tamariſco fru
ct⁹ ſil̃is nuci nec q̇ nux poſſꝫ dici ſꝫ Pli.miricē ⁊ italia quā lib.iz.
tamaricē vocat achaia aut bꝛiđ ſilueſtrē iſigne ꝙ i ea ſati cap.zi.
ui tm̄ ferat gale ſil̃em fructū i ſiria ⁊ egypto copioſa.

O Greci duplex hñt.vnū qđ vocat̃.o. mi/
cro.qꝛ ſꝑ coꝛripit̃ ⁊ ē iſti⁹ fōme.o.
aliđ qđ dr̃.o.mega.qꝛ ſꝑ ꝑducit̃ ⁊ ē iſti⁹ figure
arabes v̊o.o.nec.u.hñt ſꝫ hñt vnā lr̃aꝫ quā
oao vocāt q̄ hꝫ mediū ſonū inter.o.⁊.u.
Oa.g.oua oon ouū:⁊ ēt augon vel auogon.
Obolus ē pōd⁹ triū kirat ⁊ kirat pōderat.iiy.gra.oꝛ.igr̃ obo
lus pōderat.xy.gra.Jtē obolus pōderat danich.i.⁊ .5. vi/
de i ca.ð lauro apđ Ser.ex v̊bo Ha.vbi dic̃ ꝙ dent̃ ð cōtice
ei⁹ danich.y.⁊ ſuꝑ ex v̊bo Dy.hr̃.ix.kirat.ſil̃r ⁊ apđ.A.eodē
v̊bo ⁊ i ātiq̊ trāſlatiōe.D. hr̃ tres oboli qñcūqꝫ iuēit̃ apđ
Aui.onolaſat itelligēdū ē obolus ⁊ onos iđ ē i pꝛatica Caſ.
Obſoniagaꝝ vl̃ obſōiogaꝝ (ſy oboli duo faciūt ſcropulū.i.
.g.ē id qđ.a.dr̃ muri l̃ almuri iđ ē gar⁹ ⁊ almirogaꝝ:ſꝫ me/
li⁹ ſꝫ grecū obſōiogaꝝ ſcribit̃. Obſonia.g.dñt ſalſam̄ta
l̃ ſapoꝛes i qb⁹ itigūt̃ carnes l̃ piſces l̃ ē pāis vt meli⁹ ꝯcōe/
dat̃ ſepe iuēit̃ apđ Alex.⁊ Pau.ide ꝯpōit̃ obſoniogaꝝ q̄ſi
obſōiū ex garo ſꝫ meli⁹ ꝑ.p.q̄ꝫ ꝑ.b. Pli.obſōia ſūt q̄q̄ꝫ ciba/
ria q̄ cū pāe edūt̃. Obtarmicū.g.ꝓuocatiuū ſternutam̄ti
Obtuſio viſus apđ ātiq̊s auctoꝛes.i.obſcuritas.
Ochimōides Dya.folia hꝫ ozimo ſil̃ia ⁊ rāos hirtos cū lāis
ꝯſeie plēis vt ē malātiū.i.nigella. Octobꝛiſcū.i.i omotribō
Ocra apud Dya.ē gleba terre mellinū coloꝛē bñs.i.ſubcitri/
nū q̄ pictoꝛes vtunt̃.⁊ ocreā vocāt.
Oculus bouis vel oculus vace.apđ Aui.⁊ Sera. vocat̃ by/
har.g.v̊o butalmon:vt apđ Dya.⁊ ē cotula.ſupꝛa ibi.⁊ bu.
Oculus ꝯſulis vocat̃ a qbuſdā planta que antipater dr̃ aly
oculū xp̄i vocant vt placet herbularys fingere nomina.
Odaximō.g.Oꝛiba.ca.de vlcerib⁹ mr̃icis.moꝛdicatōes iq̇t
q̄s greci odaximon vocāt.nos āt pꝛuritū vl̃ moꝛdicatiōeꝫ
dicim⁹ ⁊c̃. Odis.g.dens.odoncos.g.dentes ⁊c̃.
Odontotrima.g.dētifriciū.Caſ.fe.ca.de.d entiū vitys.
Odōchitis Pli.iter feni gnā ē caulicul̃ dēſis ab eadē radi/ lib.27.
ce geniculatis triangul̃ in nigris geniculis folia parua hꝫ. cap.iz.
longioꝛa tñ q̄ꝫ poligonium ſemen in malis oꝛdeo ſil̃e floꝛē p⁹ p̄nᵐ.
Oegi ara.vl̃ huegē (purpureū puſillū naſcit̃ i pꝛatis ⁊c̃.
acoꝛ⁹.qñ dictio ara.iuenit̃ ðſinere in gi illđ.i.nō dꝫ ꝓferri.
nā talia vocabula ðſinūt in lr̃aꝫ q̄ vocat̃ gim.nā ipſi hñt
aliā q̄ vocat̃ gaim q̄ hꝫ aliū ſonū ⁊ in fi.dictiōis ⁊ vbiqꝫ.
Oenāte Pli.ē herba q̄ naſcit̃ i petrl folio paſtiace ſil̃is radi lib.zi.
Offei i āti.vl̃i in ꝯfectiōe mitridati (ce magna nūeroſa ⁊c̃. cap.z4.
exponūt qđ ē gūmi edere.neſcio an ita ſit.ſꝫ.g.opociſci dr̃.
Offiaſſis Alex.ca.i.vocat̃ offiaſis q̄ velut ſpētinis ſquamis
ſuperficiē cutis capitis fedat.⁊ dr̃ ab offis qđ ē ſerpēs.
Offidion ſm̄ Pli.eſt piſciculus congruo ſimilis.
Offia.g.anguilla. Offis vero ſerpens anguis. lib.3z.
Offiena.g.Alex.ca.de ydrope aſchlite ⁊ timpanite exponit̃ cap.5.
ꝙ ſunt tumoꝛes molles. Offionicos.g.lacerta. v̊ſus fi.
Offites .g.ſpēs marmoꝛis ſpētini coloꝛis.
Offocatio ſterica Dya.ca.ð aſpalto ē ſuffocatio mr̃icis.naꝫ
ſterea matrix. Ofries.g.ſupcilia. Oftalmia dñt.g.aꝑa
cōiunctiue oculi. Ofta mos.g.oculus.oftalmi oculi.
Ofthis.g.viſus.in hui⁹ vocabulis latinitas.f.lr̃aꝫ mutauit i
p.⁊ dñt obtalmia:⁊ ab hoc afthis optut⁹ qđ eſt viſio.
Oiris Pau.ca.de emoptoica.multo v̊o iq̇t fluxu exñte oi/
rin ⁊ mānam cum aceto ſuperponimus.
Ois.g.ouis pec⁹ q̄ ⁊ ꝑuarō dr̃. Oiziezatū ſcripſit.S.ꝑāiſo.
Okimō.g.ozimum. Ol Ste.qđ eſt ambꝛa ſcripſit.
Olea.g.pondus trium ſcropuloꝝ ſm̄ Jſido.ergo ē dꝛagma.
ſed aliter videtur.nam vbi apud Dya.delaſar olea ſcribi/
tur apud Aui.eſt anulus vel anuloſat de qua infra.
Olea ē arboꝛ olina fruct⁹ oliuū ꝓpe ð oliuis.oleū gen⁹ ad oia,

Oleander apð.D.dr̄ neceo ⁊ rododēdron ⁊ rododaphnis: dicitur vt ſupra in ne.
Oleaſter olea ſilueſtris īfructifera ara.zambugi.g.v̓o agrielea vt ſupra. Oleni.g.lacertus.
Oleū ꝓprie ſūpto vocabulo oē oleū cuiuſcūqꝫ ſit rei.oliuuꝫ ꝓprie oliuaꝝ.ſic ⁊ arabes deben vocant oē oleuꝫ.zaic v̓o oliuaꝝ tm̄.nos aūt cōi vſu oleū ꝓ oliuo ⁊ alioꝝ accipimᵒ.
Oleum ſpanū.Iſido.eſt inqt ꝙ ex albis oliuis fit ꝙ a grecis onfacon appellaṫ qð aūt ex fuluis:⁊ nō maturis fuerit expreſſuꝫ viride appellaṫ qð v̓o ex nimiū maturis cōe dr̄.
Oleum onfacinū eſt qð ex oliuis īmaturis fit qð ⁊ oleū expenſaꝝ ⁊ gremiale diciṫ:eo ꝙ ī gremio collectis oliuis añ maturitatē nimio ac ꝓcelloſo vento arbore deiectis añqꝫ maturarū oleū fiat ſicqꝫ expenſis ad maturū ꝯficiēdū ſubueniat hoc ⁊ omotridū dr̄.ex tali oleo roſaceū violaceū nenufarinū mandragoratū ⁊ oē alið qðcūqꝫ fridā v̓tutē volumᵒ poſſidere ꝯfici dꝫ vt pꝫ in anti.vl̓i:ꝗ carētes cuꝫ oleo amigdalaꝝ dulciū facere poſſumus ſm ꝯſiliū Abumerā.
Olea q̄dā ſunt ſimplicia ꝗ ab ipſis ſeibus ſicut ē ſemen lini vel nucleis fructuū ſiṫ ex amigdalis vel ex lignis cū igne vt ligno iuniperi extrahunṫ.Quedaꝫ ſunt ꝯpoſita ꝗ artificialiter per ipoſitionem medicinaꝝ in oleo aliquo fiunt.
Oleum de amigdalis ⁊ dulcibus ⁊ amaris exprimitur.
Oleū abrotaninū in antidotario oribaſy.
Oleum amaracinum ibidem.
Oleū abſinthiacū ꝙ ex abſinthio fit ī tractatu ð ol̓is amarl.
Oleū auelanaꝝ ibið. Oleū fiſticinū ð piſtaceis exp̄miṫ ⁊c̄.
Oleū glaucinū ī anti.vl̓i ꝙ glauciū.i.memithe recepit.vnū aliud oleū glaucinū iubet Alex.admiſtrari in colica de fra cā cᵒ ꝯfectionē repi in quodā antido.antiquo in quo glaucium nō ingrediṫ.Ste.in ſyno.oleuꝫ glaucinū oleū ſucci vuaꝝ.In antido.oriba.īueīṫ eiᵒ ðſcriptio quā attribuit.G.
Oleum anteperſicorum ibidem.
Oleū arteticis qð de citromelle fit apud Dya.
Oleū anetinū cuꝫ ſūmitatibus aneti fit a multis auctoribᵒ.
Oleū balaninū apð.D.ē ol̓ꝫ ð bē qð ml̓ti moderni muſcelinum vocāt.
Oleū balſami qð ex ligno balſami manat. ꝗuis oleū voceṫ a multis ſm veritatē oleū nō ē:ſꝫ ē ð gn̄e gūmaꝝ:⁊ ſic vocat grecᵒ opobalſamū.ſ.succᵒ balſami ipm .n.in qua diſſoluiṫ.ipiqꝫ admiſceṫ facile: qð olei non eſt.
Oleū bn̄dictū a Raſi ſic vocaṫ ī tractatu ð oleis:⁊ ab alys phoꝝ.fit cū lateribᵒ q̄re ⁊ laterinū ab alys dictum.
Oleū baſiliconis gariofilati ab eodem Raſi ibidem.
Oleum balauſtie ibidem.
Oleū botrachiñ.i.ranaꝝ in anti.vl̓i ⁊ ī anti.Aben Meſue.
Oleū camomillinū ſatis notū ē cū floribᵒ camomille fit.
Oleū catholicū apð.Dya.ex catholica herba.i.alipiados q̄ꝫ laureolam multi exponunt.
Oleum canabi a Raſi deſcribiṫ in tractatu de oleis.
Oleum citoniorum ab eodem ibidem.
Oleū coſtinū ibidē. Oleum cucurbitinum ibidem.
Oleū de cartamo.i.ð croco ortulano Aben meſue ī antido.
Oleū ð ceraſis ibið idē. Oleū ð citrāgulis ibidē idē.
Oleū citrinū alið de folys citri alið ð citro ipo ſꝫ Raſiꝫ in tractatu ð oleis. Oleū crocinū a croco ī ātidotario vl̓i.
Oleū cip̄nū.i.ð alkāna.nā.g.ciprū vocāt.arabes alkānā dn̄t vt ſupra ī al.⁊ cy.Oleū dyaciſinū.i.ð edera ī ātido.Ori.
Oleum ederaceum in antido.vl̓i.
Oleum enule in antido.aben Meſue.
Oleum euforby Raſis in tractatu de oleis.
Oleū fenugreci.Raſis ī tractatu ð oleis ꝙ tilinū.g.vocant.
Oleum formicarum idem ibidem.
Oleū frumēti duobᵒ modis fit.ſ.cū lamia ferri cādēte vt ið ibidē.⁊ ꝑ diſtillationē deſcēſoriā:vt idē in Almāſore.
Oleum fraxini aben Meſue in antidotario.
Oleum fellinum in antidotario.oribaſy.

Oleum granoꝝ citri aben Meſue in antidotario.
Oleum granoꝝ viridiū.i.de fructu terebinti ibidem.
Oleū gagatis ibidem. Oleum iuniperi ibidem.
Oleū yrinū.i.ð yreos. Oleū inātiū.i.ð flore vitis agreſtis.
Oleum de keiri Raſis in tractatu de oleis.
Oleū ð kerua.i.ð pētadactilo. Oleū lini ſeīs notū eſt.
Oleū laurinū alið fit ex baccis:⁊ ħ diuerſimode alið ex folys laury ⁊c̄. Oleū lily celeſtis a Raſi ī tractatu ð oleis ⁊ eſt yreos. Oleum liliaceū in antidotario oribaſy.
Oleū lētiſcinū ibið. Oleū lactuce ī anti.abē Meſue ⁊c̄.
Oleum mandragoratum in antidotario.oribaſy.
Oleum macianorum Raſis in tractatu de oleis.
Oleū maſticinū idem ibidē. Oleū maiorane ibideꝫ.
Oleum mirabolanorum ibidem.
Oleū mirtinū alið fit ex baccis.alið ex folys Dya.⁊ Ra.⁊ aly plures. Oleū milinū vocat.i.ð citonys ī anti.oriba. ⁊ Pli.melinū vocat. Oleū melātinū ibið ⁊ ē ð nigella ⁊c̄. lib.23. cap.7. pᵒ p̄nᵐ
Oleū muſcelinū a muſco dictū ꝙ.R.in antido.vl̓i.Itē muſcelinū vocaṫ ꝙ fit ex hūiditate īuēta ī tuberoſitatibᵒ vl̓i. Itē muſcellinū vocāt ml̓ti moderni oleū de ben qð balaninū dr̄.g. Oleum muſcinū fit ex muſcis.
Oleum de mahaleb in antido.aben Meſue.
Oleum de mezerion ibidem.
Oleū nardinū a ſpica nardi vocatū ē ꝯfectiōis magne ī ātī. vl̓i ⁊ alys locis.vnū Raſis ī Almā.ſimplicioris ꝯfectōis facit. Oleum nucum fit per expreſſionē vt amigda.
Oleum nucis indice aben Meſue in antidotario.
Oleū nigelle Raſis in tractatu de oleis.
Oleū nenufarinū ex floribᵒ nenufarl.⁊ oleo ōfacio fieri dꝫ.
Oleū ozimi ī anti.ori. Oleū oleādri.Raſ ī trac.de oleis.
Oleū ouoꝝ ꝙ ex vitell̓ fit idē.Itē ī antido.aben Meſue.
Oleū papauerl ex ſeīe exħiṫ. Oleū pſicoꝝ ex nucleis eoꝝ.
Oleū piretri Raſis ī tractatu de oleis.
Oleū piganinū.i.rutaceū. Oleū pāpinei ī ātido.oribaſy.
Oleū pſilotrū ibidem. Oleum populinum ibidem.
Oleum puleginum in antido.aben Meſue.
Oleū piperum ibidē. Oleū pinearū de nucleis.
Oleū picinū ꝙ ⁊ picuinū dr̄.manat a pice cū igne liquaṫ.
Oleum rafaninum in antidotario.oribaſy.
Oleū roſaceū Io.Sera.in.y.de ꝯfectione ceroti īfridatiui. de oliuis inqt crudis ꝗ nō maturanṫ ⁊c̄.⁊ oēs ibi ꝯcordāt. ſed loco eiᵒ amigdalarum dulciū poſt poni.
Oleū ſambacinum ex floribᵒ zābach ꝙ ieuſenū dicitur.
Oleū ſauininū ī anti.vl̓i. Oleū ſaliūce.Ra.ī trac.ð oleis.
Oleū ſinapis ibidem in antidotario vl̓i
Oleū ſicioniū de radice cucumeris agreſtis.
Oleū ſabinū Ga.ad glau.ca.ð ſchliroſibᵒ ē oiuꝫ inqt tenuiſſime v̓tutis ac penetrabil̓. Oleū ſtellionū ī anti.Ori.
Oleū ſininū.i.ð lētiſco. Oleū ſciliticū a ſcilia quā.R.ī antidotario vniuerſali. Oleum ſiſaminū a ſeīe ſiſami.
Oleū ſerpentinum in antidotario aben Meſue.
Oleum ſcorpionū ibidem. Oleum ſtinci ibidem.
Oleū tilinū de fenugreco ī ātidotario Oribaſy.Itē Alex.
Oleum violaceū ex onfacino oleo fieri dꝫ.
Oleum vrtice Raſis in tractatu de oleis.
Oleū vulpinū Aben Meſue in antidotario.
Oleū zurūgen Raſis in tractatu de oleis nemo poſſet diuerſitates oleorū enumerare cū qlibet fere de qualibet medicina oleum facere poſſit.
Olinticum Pau.ca.de dolore pudendorum.
Oliothos grece caprificus ficus agreſtis liber de doc.gre.
Ollira grece ardor farina Pli.ollirā aricam diximᵒ vocari. hac decocta fit medicamen qð egipty aterā vocāt ⁊c̄. Itē alibi Omerus hanc ſiliginem vocari dixit. lib.22 cap.2 circa p̄nᵐ.
Oliue colūbares apð Dya.ſunt ꝗ ſale ⁊ aq̄ ꝯdiunṫ ſiċ pꝫ ex eius ꝯcordia cum Aui.

lib.19. cap.8. ilius fi. Olixatrū apiū macedonicū qđ a Dya.oreoſelinū dr̃.Pli.oli
xatrū qꝫ ypoſelinū vocāt ⁊c.Sꝫ Sziū vr̃ a.S.vide ĩfra ĩ ſi.
Oloſidera ſpatula Caſ.fe.i.ferea.nā ſydirō.g.ferrū.( miniō.
Oloſtion Dya.herba eſt minuta tribus aut q̄tuoꝛ digitis al
ta folia ⁊ baſta coronopodi ſimilia hñs aut agreſtis.radix eſt
illi valde tenuis ſic lily albi.odoꝛe vinoſo lōga digitis.iiij.
naſcitur locis altis ⁊c.
Omanliſin.g.vocat pa.farinā ordei.lib.de cirurgia.
Omaſum veter cētipellis vētriculus ſtōac⁹ aīaliū rūinātiū.
Omentum pelliculus inuoluens ĩ mediāte in teſtina.
Omfakion.g.onfacinū non per.n.vt multi.
Omfalos grece vmbilicus.
Omfaciū apđ Dy.ē ſucc⁹ vuaꝝ albaꝝ ĩmaturaꝝ vl' ĩpemet
vue ſiccate.⁊ ēt dicit ſic vocari ſuccuꝫ moroꝝ ſilueſtrium
Omfacū mel ẜm Dya.fit ex mixtura duaꝝ )( ſiccatum.
ptiū mellis ⁊ vna ſucci vue acerbe Ste.dr̃ aq̄ deſeren.
Omfacileon oleum omfacinum.
lib.iz. cap.z8. Omphaciū Pli.fit ingt duob⁹ generib⁹ ⁊ totidē modis ex
olea.ſ.⁊ vite olea adhuc alba expreſſa dteri⁹ ex druppa:ita
vocaṫ prius q̄ꝫ cibo matura ſit iamtū coloꝛē mutāt ⁊ dr̃a
qꝫ hoc viride eſt id candidū ex vite cū vua añ canis oꝛtuꝫ
in pꝛima lanugine demeriṫ vna eiuſqꝫ melligo reliquum
corp⁹ ſole coquiṫ.nocturni rozes cauenṫ.i fictili ɔdiṫ mel
ligo colligiṫ ſubide cipꝛio reſeruaṫ optiaqꝫ rufa acrioꝛqꝫ
⁊ aridiō ⁊c.fit ⁊ alio mō.vua ĩmatura teriṫ ſiccataqꝫ ſole ĩ
paſtillos redigiṫ. Ompbaſatos.g.lābꝛuſca vua agreſtis.
Omilixi Pau.ca.đ tremoꝛe.Itē de mictu ſanguis a veſica.
Omis ⁊ omidbia.g.piſcis idē ẜꝫ Kirāidē (Itē de aſmate.
qđ menida de quo ſupꝛa q̄ꝫ ēt dēbꝛas ⁊ kibꝛos vocat.
Omi.g.ſilis ſed per diptbōgū omoi ſcribiṫ.liber de doctria
greca omiō ſile.Inde omiomerō ſiliū ptiū omogenis ſilis
gñis.omogeneū dñt latini omotēus ſinocbus ſilis tēoꝛis.
Omnimoꝛbia vocaṫ a qbuſdā poliū:eo qꝫ multis moꝛbis
ɔgruat.liber antiquus de ſimplici medicina.
Omon Pau.ca.de aſmate omon q̄ ſub indrys ĩueniunṫ fri
ge in vaſe fictili ⁊c.
Omoplatis.g.armus ſpatula omoplata' vo plurale.
Omos grece humerus.
Omotribū oleū Alex.ca.de cepbalea.omotribū oleū inquit
octobꝛiſcuꝫ ⁊c.Idē ĩ ca.de fomētis ad ſplenis inflationē.
Itē in ca.de linimentis ad podagrā calidā.oleo igt omotri
bio qꝫ pmo tpe fit ⁊ recipit folia oliue vt ſit amaꝝ ⁊c. Sa.
vo.xi.de igenio.oleū onfacinū.ab alys vo omotriuos.i. ex
acerbis oliuis conſtructum ⁊c.
Onager grece aſinus ſilueſtris.ſed grecus onagros dicit.
Onagron Dya.aut onatiſana aut onotoſum dicūt frutex ē
arboꝛoſa ⁊ maioꝛ folia amigdale ſilia bꝫ ⁊ mollioꝛa ſic li
liuꝫ limpida.vñ radix ē illi mioꝛ ⁊ alba q̄ ſicca odoꝛē vini
bꝫ.naſciṫ locis montuoſis.
Onicū Dya.folia bꝫ oblōga diuiſa ⁊ aſpera ⁊ ſpiſſa ⁊ baſtas
bꝫ cubitoꝝ duoꝝ que ſunt ſpinoſe in quib⁹ capita ſunt ro
tunda.floꝛe croceo ſemē albū ⁊ ruffuꝫ ⁊ lōguꝫ ⁊ anguloſuꝫ.
Onicbiō Demo.ē igt ĩ iferioꝛib⁹ pupille ptib⁹ purulenta ſa
nies pmptiſſime apparens longitudine poꝛrectioꝛ vt yn
guis videaṫ ſcema binc deniqꝫ nomen accepit ⁊c.
Onidos lignum.Pau.ca.de diſſinteria.
Onirogonos.g.flux⁹ ſemis in ſomnis.vt Alex.ppꝛio ca.
Oniſcūte.g.Caſ.fe.ca.de doloꝛe auriū taſellos ingt q̄s greci
oniſcūte vocāt vermiculi ſunt q naſcunṫ in hūectis locis.
hūidū tñ fugiētes q tacti in ſperulas plicādo ɔuertunṫ ⁊c.
nos vero poꝛcelliones vocamus.
Onitis ē ſcba ſpēs oꝛigani eaꝝ q̄s Dya.deſcribit.
Onixi Ori.ca.đ ſuffocatiōe mřicis ē ingt vngula de coclea ⁊
ē blacta bizantia Alia ĩ mitridato ĩ trociſcis eius onix aro
matice ſcribit. Onix.g.vnguis.

Onobꝛoſi Dy.folia bꝫ lēticule ſilia ⁊ mioꝛa aſta duob⁹ pal
mis lōga floꝛē feniceū bꝫ.⁊⁹ radix mioꝛ ē.naſciṫ locis hūi
Onobꝛecbe Pli.folia lētis bꝫ lōgioꝛa paulo (dis ⁊ cultis., lib.z4.
⁊ floꝛē rubētē.radicē exiguā ⁊ gracilē.naſciṫ cir ca fōtes ⁊c cap.16.
Onoloſat ara.nomen ponderis idem qꝫ obolus. in fine.
Onoma Dya.aut nōidana aut floniti aut nomē dixerūt fo
lia bꝫ ſilia ancbuſe.ſꝫ oblonga ⁊ mollioꝛa vni⁹ palmi hñs
altitudinē ſpāſa ſup terrā ſic ancuſa.ſꝫ nec aſtā bꝫ nec ſemē
nec floꝛē.radix ē illi tenera ⁊ min⁹ foꝛtis ⁊ rufa.naſciṫ lo
Onomia Dya.q̄ꝫ multi onomida appellaue (cis aſpis ⁊c.
rūt vgas bꝫ duaꝝ palmaꝝ ĩ qb⁹ capita ſunt minoꝛa. folia
ſunt illi miuta ſic lēticule:aut rute aut ancbuſe ſubaſpera
⁊ pinguia ⁊ ſpiſſa.bāc multi ĩ ſale ponūt ⁊ cōedūt ⁊c. Pli. lib.z7.
onomia longa folia bꝫ fere ad tres digitos ĩ terra iacētia cap.iz.
tria ad ſilitudinē ācbuſe iciſa ſine caule ſine ſeīe ſine floꝛe. p⁹ pn^m
Onoſacti Dya.ca.de acti ſic vocaṫ ebulus grece:⁊ eſt dictu
aſini ſambucus. Onos grece aſinus.
Onotriſis apđ kiranidā exponiṫ aſini cauda.⁊ aſini malua
Operitē ẜꝫ Pli.vocāt greci medicamē nobile (⁊ ē altbea. lib.z4.
ad diſſinteriā ⁊ ſtōaticos qꝫ fit ex muſto albo ⁊ fructib⁹ ſti cap.14.
Opirus panis Sal.ad glauconē ca.de apatibus q (pticis. in fi.
nō fit nimiū cādidus.neqꝫ multū furfuris hñs.Coꝛ.cel.pa
nis igt farine de qua nihil dēptū ē q̄ꝫ greci artopirō vocāt.
ẜꝫ Pli.vr̃ apir⁹ azim⁹.nā ātopir⁹ vocaṫ fermētat⁹ ab ipo. lib.zz.
Opiſtoteros grece poſterioꝛ. Opiſthonicos opiſtōic⁹. cap.z5.
Opiſtonos extenſio doꝛſi retro ⁊c. in me:
Opiū ab opos qđ eſt lacbꝛymus nomē extrahit.opiū vo qđ
ē meli⁹ fit ſciſſis leuiter capitellis papauerū nigroꝝ adhuc
virētiū terre:ita ne ſciſſura iterioꝛa penetret:⁊ lac qꝫ egre
diṫ collectū ĩ vaſculis dſiccaṫ tale tebaicū vocaṫ.ſꝫ qñ ca
pita ipſa cū ſuis folys ɔtūdunṫ exprimiturqꝫ ſuccus atqꝫ
ſiccatur fit aliud opium qꝫ miconis dicitur qꝫ pꝫ per Dyaſ.
ca.de opio.⁊ ca.de miconio.qđ eſt papauer.
Opiū grinatiū aliqñ ĩueniṫ ĩ libris ātiqs ſed melius opos.
Opix.g.capillus veneris li.de doctrina greca.
Opos grinatiū ē aſſa q̄ ⁊ laſar.g.dr̃ vt apđ Alex.ca.de curis
dentium circa pꝛincipium Demoſt.opy cirinacy.hoc eſt
laſaris ⁊ aliquando opōcirem inuenitur.
Opoſilon Dya.vere ſileꝫ efficaciā bꝫ cū ſilfio ⁊c.
Opoponax ſucc⁹ ē vel lacbꝛymus panacis berbe.
Opobalſamum lacbꝛymus.
Opos.g.i.ſucc⁹ ſeu lacbꝛymus alic⁹ plante balſami arboꝛis
qꝫ oleū iterdū vocaṫ ñ recte.nā velut gūmi ĩ aq̄ diſſolniṫ
⁊ cū ea miſcetur qꝫ patet per id eius qđ in labys vulneruꝫ
xilobalſami vnde collectum fuit adheret.
Opofici Dya.eſt ſucc⁹ agreſtis fic⁹ ĩtellige lac.)
Opociſi ĩ anti.vlī ĩ ɔfectiōe olei ſiccionꝫ ē gūmi edere. naꝫ
ciſeos:vt apđ.D.ē edera.Itē Al.ca.đ vnguētī ad podagrā.
Opode medicie.i.q̄ đ ſuccis fiūt vt opiū Caſ.fe.de cautells
Opoſelinō Pli.addiderūt qdā opoſelinō )( colliriōꝝ.
ſpēb⁹ apy differēs bꝛeuitate caule ſatiuo ⁊ radice ⁊ coloꝛe
ruffo ⁊c. Opſis grece facies aſpect⁹ vultus.
Opſis pſomi cruſta panis ſuperficies. Opſon.g.pulmētū.
Opoſonia cibi ſalſamēta. Opoſoniogaꝝ đ q̄ ſupꝛa in ob.
Optalmia Demoſte.ca.đ curādis paſſiōib⁹ oculoꝝ. duplici
igt ſignātiōe accipiṫ cōi.ſ.⁊ ppa.cōis vt paſſio oculoꝝ quā
nos lippitudinē dicere poſſum⁹.ppa vt hūectatio frequēs
ſine lacbꝛyme fluoꝛ cū granoꝝ creatiōe ⁊ iflatiōe palpe
bꝛaꝝ atqꝫ ruboꝛe pme tūice ⁊c. Optos.g.aſſat⁹ aſſus.
Oꝛale q̄ cribꝛanṫ ſubtilr̃ pulueres ē pān⁹ đ ſerico ſubtilis:
vt Raſis ĩ Almā.ca.đ febꝛe q̄tidiana.⁊ vocaṫ ſic ab oꝛe:
qꝛ eo conſueuerunt nobiles mulieres oꝛa velare.
Oꝛaſis.g.viſus.oꝛata viſibilia ⁊c.
Orcbades oliue dicuntur:eo qꝫ teſticulis aſſimilanṫ.nam
greci teſticulos oꝛcbis vocant Iſidoꝛus.

Orchis Dya.quã alij cioſorchin.i.canis teſticlꝰ.alij affro‑
diſiam.i.veneriã vel priapiſmũ dicũt.tirſuꝫ hꝫ bipalmum
⁊ folia ſiľia oliue ſpanſa ſuꝑ terrã:ſed molliora ⁊ anguſtio‑
ra in haſta florẽ oñdit purpureũ.radix ẽ illi bulbo ſiľis et
lõga duplex ⁊ anguſta ſic̃ oliue.vna ſuꝑior altera iferior.
vna fortis altera mollis ⁊ rugoſa.radix eius comedit̃ aſſa
ſic̃ bulbꝰ.altera orachis quã multi ſerapiadã vocãt ſic̃ an‑
drax ꝓ magnitudĩe radicũ eius.folia hꝫ ſiľia praſio ⁊ ob‑
longa latiora ⁊ ſordida.virga eiꝰ lõga ẽ duobꝰ palmis flo‑
reꝫ purpureuꝫ ꝓferens radicẽ in ſiľitudinẽ caſtorei hñs.i.
q̃ſi teſticulos ⁊c̃.ambe ſũt ſpẽs ſatirionis de quibꝰ etiã in‑
fra in ſa. Orchis grece teſticulus.
Ordeoluꝫ ẽ puſtula in palpebris ꝓprie naſcẽs ab ordeo ob
ſimilitudinẽ nominata que grece etiam crite dicitur quod
eſt ordeum:vt Corne.cel.eam vocat ⁊c̃.
Oreginos grece faba freſſa.i.fracta.
Oregmon dicimus nos ſonitũ ſpũalium qui fit anhelando
maxime in piplõnia ⁊ aſmate ⁊ morientibus.
Oreptica.g.ſũt q̃ faſtidiũ ciboꝝ auferũt.Gal.ad Pater.
lib.19. cap.8. in p̃nº. Oreoſelinũ qđ ẽ dictu.g.mõtanũ apiũ Pli.cicute folijs.radi
ce tenui ſeĩe aneti minutiore tñ ⁊c̃.Dyaſ.orioſelinũ v̄gas hꝫ
oblongas ⁊ radices teneras ex vna plures in qbꝰ virgis ca
pita ſunt conio ſiľia ⁊ minora ⁊ obrotũda ĩ qbus ſemen ẽ
oblongum ⁊ viſcidũ ⁊ odorẽ ſimilẽ cimino hñs ⁊c̃.Step.
oroſelinus eſt que roſtanum montanum.
Orfus vel orfos vt greci piſcis apđ Kiranidã Ori.ẽ acerua.
Organon.g.organũ inſtr̃m.ide mẽbra organica.i.iſtr̃alia ⁊c̃.
Origanũ Dya.oibꝰ ẽ notum.eiꝰ ſpẽs ſũt tres.p̃ma appellata
eracleotica hñs folia ĩ ſiľitudinẽ yſopi velut ſciſſa vmbra‑
culo cũ ſeĩe ĩ ſũmitate virgaꝝ nõ frequẽti vel denſo.altera
onitis appellata ſiľis yſopo.ſed ſubalbidior in folijs ⁊ ſeĩe
ſugi ac dẽſo ĩ coronaꝝ vice pẽdentiũ.tertia a grecis appel
lata ẽ panace vel aſclepias aut cõile:vt Nicãder poſuit.hec
virgis ẽ bipalmis tenuibꝰ cũ vmbraculo ſiľi aneto ⁊ floribꝰ
albis radice tenui.p̃ma virgã hꝫ decliuẽ ſuꝑ quã virgã ſem̃
hꝫ nõ ſpiſſuꝫ guſtu ſubamaꝝ ⁊c̃.⁊ ita origano greci tria no
mina poſuerũt ex qbꝰ vnũ tragoriganũ vocauerũt qđ ma‑
ioris efficacie atqꝫ v̄tutis ſentit̃ in rõne medicie ⁊c̃.Plini.
lib.20. cap.17. in p̃nº. origanũ qđ ĩ ſapore cunilã emulat̃.plura hꝫ gñа in medici
na othinon vel phraſion appellant origanõ nõ diſiľe yſo‑
po.tragoriganũ ſiľiꝰ ẽ ſerpillo ſilueſtri.ſꝫ eracliõ tria hꝫ ge
nera nigriꝰ latioribus folijs glutinoſuꝫ.alterũ exilioribus
mollibuſqꝫ ſanſuco ñ diſſimile qđ aliq praſſiõ vocare ma
lunt tertiũ ẽ in hoc mediũ minꝰ.q̃ꝫ cetera efficax ⁊c̃.Scito
ꝙ ſermo de origano ⁊ pulegio apđ Aui.ẽ ꝯfuſus cũ ſmõe
de calamẽto in ca.đ calamẽto.capľꝫ v̄o qđ icipit.origanuꝫ
ẽ ca.de ſaturegia.Nã in arabico ſabater ſcribit̃ qđ ẽ ſature
gia:⁊ ipſe ibidẽ dic̃ ꝙ ẽ poꝰ haſce qđ ẽ thimꝰ ſic̃ ẽt dic̃.D.đ
timbra q̃ ẽ ſaturegia.cetera q̃qꝫ ca.ꝯcordãt cũ ca.đ tibra.
Oriza.g.rizi granũ rizi.vide q̃ꝫtũ ea vtit̃ Alex.ĩ his in qbus
alij vtunt̃ rizi.ꝑterea in li.ſiľi Almãſori ĩ cliſteri ad diſſin‑
teriã vbi Almã.hꝫ rizi ĩpe hꝫ orizã.Et ſcias ꝙ grecꝰ ꝑ iota
⁊ ꝑ.y.pſilo idifferẽter ſcribit.Pli.orize folia carnoſa porro
lib.18. cap.7. vltra. mediuꝫ. ſiľia altitudo cubitalis flos purpureꝰ.radix gemie rotũdi‑
tatis ⁊c̃. Oriõ.g.finis terminꝰ meta.Inde orizõ finitor.
Orminõ ſiue vt latini emola vľ auricularis ſiue reiectialis
hꝫ tirſum cubitalẽ q̃drũ folia vt marrubiũ extantia ſic̃ ſũt
lib.22. cap.25. v̄ſus fi. lamie auriũ pẽdẽtes cũ ſeĩe lõgo ac nigro.Itẽ alia agreſtis
appellata cũ ſeĩe rotũdo ac flauo acriori ⁊c̃.Pli.orminuꝫ
ſeĩe ſiľ cimino ceteꝝ dotrantuli altitudĩe.duoꝝ ẽ gñe alte
riꝰ ſemẽ nigriꝰ ⁊ oblõgũ.alteriꝰ cãdidius ⁊ rotũdius.⁊ hec
plãta ab Aui.vocatur tuderi.
Orminõ in v̄o Dyaſ.herba ẽ ſiľis praſſio ⁊ folijs ⁊ virgis cꝰ
virga q̃dra ẽ lõga dimidio cubito ramulos ſic̃ ſiriace q̃ fo‑
lia ſup radice iactant̃ in qbus ſemẽ diuerſuꝫ ẽ.q̃ ⁊ agreſtis
rotũdũ ſemẽ hꝫ ⁊ ruffuꝫ.altera v̄o oblõgũ ⁊ nigrũ ⁊c̃.
Orminis in anti.vľi ĩ ꝯfectiõe mitridati exponũt ſemẽ rape
⁊ alij dñt enulã.neutrũ credo.
Orneon grece auis ales.ornea aues. Ornis gallina.
Ornitogalle Pli.ẽ herba caule tenero ac cãdido ſemipedali lib.21.
radice bulboſa molli tribꝰ aut q̃tuor agnatis coq̃t in pul‑ cap.17
te ⁊c̃.Dy.ornitos galla herba ẽ in medio hñs v̄gellã albaꝫ in p̃nº.
⁊ mollẽ lõgã duobꝰ palmis q̃ a ſũmo ſeparat̃ ꝑtibꝰ tribus
cuius flores albi ſunt ⁊ folijs diuiſis ſic̃ cancri ⁊c̃.
Ornus arbor ſterilis ſ̃m Papiam.
Oribate Dy.quã mľti cinomorion dñt aut leonta cipri aut
tiſinũ dñt.ſtatꝰ ẽ illi palmoꝝ duoꝝ color̃ rubeo folia aſꝑa
⁊ piguia hñs ⁊ mollia ⁊ florẽ albũ aut mellinum.radix v̄o
eiꝰ digiti hꝫ groſſitudinẽ que in ſũmo in duas ꝑtes ſcidit̃.
H herba iter legumia naſci ſolet:⁊ legumia ĩpa p̄focat̃ ⁊c̃.
Oroblaten Pli.vocat necantẽ erinim ⁊ legumia alia.alij ci lib.22.
nomoriõ appellãt ad ſiľitudinẽ canini gẽitaľ ẽ cauliculus cap.25.
ſine folijs ⁊c̃. Orobos.g.vocãt orobum herbum. in fi.
Orobotrõ a qbuſdam ypoquiſtis vel ypociſtis vocatur ſ̃m
Plini.ſupra in ypociſtis. lib.26.
Orodes hũores.i.ſeroſi aquoſi vt Alex.ca.de nauſea.Itẽ ca. cap.8.
de ſcabie veſice.Item ca.de catarticis podagricoꝝ.euãt pꝰ p̃nᵐ.
inquit tenues humores quos greci orodes vocant.iterdũ
oroides iuenit̃ ab oros qđ eſt ſerũ lactis.
Oros Theo.Pri.ca.đ lepra aq̃ lactis quã medici orõ appel
lant Ste.oros aq̃ lactis. Oronaruatũ ẽ ribeſuꝫ ꝓ ribes.
Ortix grece coturnix quaquilia graculus liber de doc.gre.
Orthochatomenꝰ lectus aſmaticis aptus in quo potius ſe‑
dere q̃ꝫ iacere videant̃.Theo.Priſ.ca.de aſmate.Muſio
ca.de p̄focatione matricis orthocathemena iqt ſedeat ⁊ ẽ
dictu recte ſedẽs ab orton qđ eſt rectũ ⁊ chate:qđ ẽ ſedere.
Orthomia ſupra in aſmate. Ortho põticos.g.talpa.
Orthos grece rectus. Ortuꝫa pro ortica Ste.ſcripſit.
Oſatis Macer oſatis a grecis eſt vulgo gaiſdo vocata non
modicũ queſtum prebẽs tinctoribus herba.
Oſeum vocamus burſam teſticuloꝝ a greco oſcheon.
Oſilobalſamũ Ste.pro xilobalſamo ⁊c̃.
Oſilokaracta inde Ste.ꝓ kairi ẽ ꝓ chiarſamber:⁊ ẽ caſſia
Oſiris Dya.virga ẽ illi nigra ⁊ tenuis ⁊ ſarmẽtoſa (fiſtula.
⁊ ramulus fragilis que circa ſe folia hꝫ ſic̃ linuꝫ ⁊ nigra in
initio:⁊ cũ maturuerit ruffa ſunt ⁊c̃.Pli.oſpiris vocat. lib.27.
Oſpiris Pli.ramulos fert nigros tenues lẽtos:⁊ in his folia cap.12.
nigra ceu lini.ſemẽ in ramis nigrũ in initio deinde colore pꝰ p̃nᵐ
mutato rubeſcens ⁊c̃.
Oſpiron grece legumen. Oſta grece oſſa oſteõ os.
Oſtraka grece teſtoſa aĩalia.oſtracoderma eadẽ aĩalia ma‑
xime piſces teſtoſi vt Ale.in pluribus locis.
Oſtrea piſcis in cõca natus.Dy.oſtree porfire vñ purpurea
Oſtrin.Pli.quã oſtrea vocãt gignit )( tingit̃ coclee ſũt ⁊c̃. lib.13.
ſyria ⁊ egyptꝰ ſolitariã circa ſaxa aquoſa ſiľem fraxino cor cap.21.
ticẽ ramis folio pilis.i.pilulis tñ lõgioribꝰ groſſioribuſqꝫ in fine.
ac rugoſis inciſuris q̃ ꝑ totã diſcurrunt ſemine ordeo ſiľe ⁊
colore ⁊ materia dura atqꝫ firma ⁊c̃.
Oſtrutium dicit Macer.ſed Dya.ſtrutiuꝫ ⁊ ẽ ꝯdiſſi de quo
ſupra in co.⁊ infra in ſt.⁊c̃. Otalgia grece dolor auris.
Ota grece aures inde ꝑotida iuxta aurẽ flegmon.
Otion ⁊ otarion auricula vel auris ⁊c̃.
Otionripa grece.auris ſordes.
Oticen.g.dicunt medicinam auricularem Caſſius felix ca. lib.20.
de egritudinibus aurium. cap.17.
Othimiꝫ vel praſſio appellant nõ diſſimilẽ yſopo Plinius. circa
Othonia Dya.folia habet eruce ſimilia.ſed pertuſa ⁊ fragi‑ p̃nᵐ.
lia florem croceũ ⁊ latũ.vnde multi ſpẽm anemonis eſſe lib.27.
dixerũt ⁊c̃.Pli.othonia in ſiria naſcit̃ ſiľis eruce ꝑforatis cap.12.
terebro folijs flore croceo q̃re qdã anemones vocauerũt. pꝰ p̃nᵐ

Othomō. Theo. Priſ. celidonia maior quā mlti othomō vocant. oribaſi⁹ ca. ð collirio ygramo caucalidos otton ē quā aliȷ vocant celidoniā maiorē vt Dya. obſerua aūt ne ſit celidonie ſpecies quā greci vocāt filon agrion. i. ignē agreſtē ⁊ .n. acriter exulcerat carnes. Gal. n. teſtificatur ſine mordicatione eſſe maiorem celidoniam ⁊c.

Oua apala grece mollia tenera.

Ouataricon Pau. ca. de dentib⁹ ⁊ gigiuis ſanguinē manantibus ⁊ reumatizantib⁹ gingiuis ouataricon in ollam comburens donec carbo fiat ⁊c.

Ouze ara. aufer li. de doc. ara. ſi vze dicis idem eſt.

Oxalidos oribaſius in confectione cuiuſdam epithimatis facti eſt herba acetoſa.

Oxalmū Dya. qð. ℞. mellis eminas. X. aque cotilas totidē ſalis eminas. vȷ. aceti viſcidi cotilas. v. ⁊c. Itē Caſ. fe. ca. ð fiſtula.

Oxia. g. expōit̄ i libro ð alimētis. G. ibi ꝙ ē ſpelta.

lib.22. cap.25. in fi. Oxiacantos. g. Dya. arbor ē nimiū ſpinoſa fructū mirte ſimilē hñs ſ3 paulo maiorē rubeū interi⁹ ⁊c. eſt dictu acuta ſpina ⁊ eſt arbor ferens berberos: vt p3 per ꝯcordiā. Dya. i eodē ca. cū Aui. ca. amiberberis Ste. oxiacātos ⁊ oreſgu3 berberis. quidam carpuſia3 vocant ⁊c

Oxiacantos ēt ſm Dya. vocat̄ a qbuſdā cinoſbatus de quo X ſupra in ci.

Oximel. g. Ste. ſquingibim ara. ſed hoc nomē tam ſyrupo acetoſo ex melle quā ex zuccaro conuenit.

Oximel Iuliani apud Alexan. ca. de catarticis ad podagrā ex flegmate. Item in paſſionario eodem capi.

.27. Oxios ſm Pli. planta folis trina habens folia.

.iz. Oxiporium medicamē acute poros penetrans verū in q̄dā

me^m. pratica de greco īuenio ꝙ ē catarticū educēs meliā ⁊ fla.

Oxi grece acutū. oxos. vero acetum.

.25. Oximirſine. Pli. cū de acoro. loqt̄ īueniunt̄ q oximirſine

.ſi. radice acori vocāt. Iō qdā hāc acoros vocare malū ⁊c.

edio. Oxideritl dr̄ a qbuſdā plāta q̄ a. D. vocat̄ capnos ſupra i ca.

Oxidortiū fomentū acuens viſum Caſ. fe.

Oxifilon apð. D. plāta q̄ geraniō dr̄ ſupra in ge. ē dictu acutorū foliorū.

Oyifion ēt ab eodē dr̄ tertia ſpēs trifolȷ. quā trifolium acutum latini dñt qð oxilida ēt vocatur.

Oxifilon ēt acetoſu3 foliū ſignat: ⁊ tūc ē ab oxos ꝙ ē acetū.

.23. Oximyrſinē vocat Dya. myrtum agreſtē Pli. eſt ſilueſtris

p.vlti. myrtus minore ſemine quā quidā oximurſinē alȷ camelē

fi. myrſinem. eſt enim breuis fructicoſa ⁊c.

Oxiquin iunc⁹ acute ſūmitatis. Pau. ca. ð fluxu mēſtruorū de ſquino infra.

Oxiurola dicebat greca herbaria ꝙ vocat̄ iūc⁹ acute extremitatis. cābiurola vō obtūſe ſūmitatis. nam vrola grece ⁊ ſquini iuncus.

Oxogares. g. garū acetoſu3 ſupra garus.

Oximeli dicit grecus nos oximel.

Oxifabū latini ſcribūt ſed grecus oxofanos vt liber de doctrina greca. ⁊ Ori. ⁊ eſt pōderis vel menſure nomē. Papi. eſt pondus vncie vni⁹ ⁊ ſcropulorū. vi. grecum eſt: qð latini acetabulū vocāt. Iſido. vero oxifabus fit ſi. v. dragme addant̄ ad. xi. ergo ſecūdū ipſum eſt. xv. dragmarū ſecundū Papia3 vero. xi. poſita dragma nona pars vncie. vel ſi eſt octaua eſt. x. dragmarum ſupra in ac.

Oxicratū. g. eſt dictu acetoſum vinū. verū ipſum ē acetū aq̄ mixtū. nam vbi Pau. ca. de vlcerib⁹ auriu3 h3 oxicratum Aui. eodem loco h3 acetū aqua mixtum. ſic ēt in oībus libris arabicis vbi habetur acetum aqua mixtū in gre.

Oxifenika grece eſt dictu acetoſi dactili ⁊ ſunt tamarindi.

Oxicola idem qð tauro colla. infra in ta.

Oxicada vel oxicadya.

Oxigala. g. eſt. acetoſum Pau. ca. de faſtidio.

Oxiglicō. g. dulcacidū qð arabice muzā dr̄. Pau. ca. de colerica paſſione accipiāt ingt ſuccū maligranati oxiglici ⁊c. ⁊ ꝯponit̄ ab oxos ⁊ glicon qð eſt dulce.

Oxyleon ⁊ aceto ⁊ oleo cōmuni componitur.

Oxyracroceū emplʒ in anti. vli ab aceto ⁊ croco qð recipit.

Oxyremia eructatio acetoſa.

Oxyreum in anti. vli in emplaſtro diadaſcalia.

Oxyrodinum mixtio aceti ⁊ olei roſati. Caſ. fe. ca. ð cauſone acetum roſatum exponit.

Oxyzachara ex aceto ⁊ zucharo. quecūq3 ab oxos qð ē acetum nominantur per. y. greci ſcribunt.

Ozaenitidis ſm Pli. ſpēs q̄dā ſpice nō bone virus redolēs. lib.iz.

Ozimie grece vlcera fetentia inter nares. Caſ. fe. ca. de poli cap.iz.

po. ⁊ Alex. proprio ca. ⁊ venit ab ozon qð eſt fetens. p⁹ p^m.

Ozimum baſilicon. i. ozimū Dyaſ. ⁊ Pli. vocant. multas h3 lib.zo.

ſpēs. nā ē cōe qð vbiq3 īuenit̄ latis folȷs: ⁊ eſt gariofilatū c.iz.⁊.iz

ſtrictiorib⁹ ⁊ minorib⁹ gariofilis redolēs ⁊ citratū oīb⁹ folȷs latiorib⁹ odorē hñs citri: qð arabice turungen vocat̄. qdā fluuiale vocāt. Pli. domeſticū ⁊ ſilueſtre ſcribit. Dya. ozimū iquit h3 folia ozimo haſtas duarū palmarū q̄ haſte foliculos hñt ſimiles ſgamo. ⁊ ſemē nigrū ſile melatio ⁊c. ex hoc videt̄ facere dr̄iam inter ozimum ⁊ ozimiu3.

**P** Littera apud grecos eiuſdē ē poteſtatis que apud nos niſi qñ antecedit ei. m. lr̄a tūc illud. p. trāſit in ſonū noſtri. b. q̄propter ſcribunt ampelos ⁊ legunt ambelos. arabes vō oīno hac littera carent: quā arabes volūt dictiones grecas vel latinas. p. hñtes ſcribere ponūt pro ipſa aliqñ. b. aliqñ. f. vt berchichiados pro perdichiados que eſt paritaria ⁊ fraſſion pro praſſion.

Pachimeres. g. groſſe ſubſtantie. nam pachos gre. groſſitudo ſpiſſitudo denſitas. li. de doc. greca.

Pachites beleferon. g. Demo. eſt palpebraru3 corpulenta groſſitudo q̄ exteriores ptes vident̄ extēſe. interiores vō carnoſe atq3 ſanguinolēte vertēde palpebre difficultatem faciens. ſed venit ex oculo pro cadente aut ex longa lipitudine aut ex mala curatione ⁊c.

Paguros dñt greci cācros marinos vt Paladius ð agricultura ca. ð his q̄ īfeſta ſūt ortis.

Palami. g. palma man⁹.

Palami piſcis de gn̄e ſcōbrorum vel ei ſimilis.

Palea camelorum vocatur ſquinantum ⁊c.

Phaleri Pli. tirſum h3 longum tenuem ceu calam⁹ in ſummo flore iclinatum ſemen ſimile ſiſami. lib.27. cap.iz.

Palmipiſſa. g. vocat̄ pix liquida bis cocta Plini. vlus il.

Palmam xpi vocant qdam ſpēm ſatirienis binas radices habentem ſimiles duabus manibus in radice iunctis.

Palmos grece ſaltus membrorum.

Paliur⁹ Oriba. vocat̄ acus. D. paliur⁹ ab alȷs ac⁹ palearis. ab alȷs cicer domeſticū vocat̄. dr̄ ⁊ lanaria ab aliqb⁹: eo ꝙ pleriq3 ex ea lanā lauāt ⁊c. Pli. paliur⁹ quoq3 ſpine genus ē. ſemē ei⁹ afri zuicō vocāt ⁊c. ⁊ alibi fructicoſa ē fruct⁹ lib.24. rubēs iocūdus ⁊ ſuauis. c⁹ cib⁹ vina meliora videri fac̄ ⁊c. cap.iz.

Panaritiū vocāt latini apa puū acutiſſimū qð fit i ſūmitati lib.iz.

bus digitorū iuxta vnū gen⁹ trāſumptū a. g. panichion vt cap.ig.

Theo. Priſ. noīat ⁊ ē expō iuxta vnguē a para ⁊ nichia q̄ ē X vnguis.

Panax. D. mltas plātas h̄ noīe vocat. ⁊ q̄tuor ca. fac̄. vnū ſic. panax eraclea vñ opoponax colli̅. mltū naſcit̄ i libia macedōia ⁊ archadia. vñ mlti eā i ortl colligūt p acqſitōe. folia h3 miora ⁊ ſpāſa ſup terrā horribilia ⁊ aſpa valde ſic̄ fic⁹ obrotūda ⁊ diuiſa i. v. ptes. vga ē ei lōga folia ſic̄ fiſtula ferule albi coloris i q̄ folia ſr̄ miuta i circuitu: ⁊ ſup vgas capitella aneto ſilia cū flore mellio. ſem̄ odoratū ⁊ cal3 pfert. radix ē illi vna ſolida q̄ de ſe multas radices emittit albas ⁊ odor̄ graues ⁊ guſtu amarae. naſcit̄ i fōtib⁹ libie ⁊ i macedōia ſucc⁹ ei⁹ meli⁹ colligit̄ poſtq̄ marcere cepit. nā radix e⁹ iciſa emittit lachrymū q ſiccat⁹ croceū reddit colorē. Panax chirōia naſcit̄ i mōte peliō q̄ lati iulā

cāpanā dñt.folia bꝫ amaraco ſilia ⁊ floꝛē auroſum ⁊ radi
cem tenuem ⁊ non altā guſtu viſcidam ⁊c̄.
Panax aſcleplꝫ herba ē virgā ī medio tenuē hñs vni⁹ cu-
biti longitudine nodoſa. folia ſilia maratro ⁊ aſperioꝛa et
ſuper virgā capitellū hñs in quo floꝛes ſunt auroſi viſcidi
⁊ odoꝛati.radix eſt ei tenuis ⁊ minoꝛ:⁊ ita multi dicunt ꝙ
hoc panax oꝛiganus agreſtis ſit aut cotila ⁊c̄.
Panax aut deuia ſilis eſt cipariſſo titimallo vñ nomē acce-
pit ⁊ numero titimali ponit̄.haſtas bꝫ in cubiti longitudi-
ne nodoſas ⁊ folia acuta ⁊ tenuia ſilia pini floꝛes longos ⁊
purpureos ſemē latū ſicut eſt lenticula.radix eſt illi alba ⁊
groſſa ⁊ lacticinio plena ⁊c̄.hanc puto eſſe quā exulā dicūt
qui dixerūt.Exula lacteſcit ſine lacte limaria creſcit.ab.A.
ſcebꝛā dicit̄.hec Dya.⁊c̄.⁊ hoc in capitulo de liguſtico pa-
nace.ligures liguſticuꝫ vocant:eo ꝙ radix eius alba eſt et
odoꝛata ſimilis panaci.Item idem panaces apud quoſdā
dicitur oꝛiganum in capitulo de oꝛigano.
lib. 12. Panaces ſm Pli.ſic diſtinguunt̄ in ſiria ⁊ in fine archadie
cap. 27. circaqꝫ erimanti fontes ⁊ in affrica ⁊ macedonia gignitur
⁊ li. 25. panax ferula ſui generis qnqꝫ cubitoꝝ folijs pꝛimo q̄ter-
cap. 4. nis mox ſenis i terra iacentib⁹ āpla magnitudie rotūdis:
in cacumine v̄o oleagineis ſeie in muſcarijs dpendente vt
ferule.excipit̄ ſucc⁹ inciſo caule meſſib⁹ radice in autūno.
lib. 25. Itē alibi.panaces ipſo noie oīuꝫ moꝛboꝝ remedia ꝓmittit
cap. 4. nūeroſuꝫ ⁊ dijs īuentoꝛib⁹ aſcriptū.Unde qppe aſclepion
cognominat̄:qm̄ is filiā panacē appellauit.Succ⁹ ē coact⁹
ferule qualē diximꝰ.radice mlti coꝛticis ⁊ ſalſi.id qđ e ma
cedonia affert̄ bucolicon vocāt armentarij ſponte erupē
tē ſuccū excipientib⁹ hoc celerrime euaneſcit.In alijs aūt
gñib⁹ iꝓbat̄ maxie nigrū ⁊ molle ⁊c̄.⁊ infra alterū gen⁹
eracleon vocāt ab Hercule iuentū tradūt.alij oꝛiganū era
cleoticū ſilueſtre dñt.qm̄ oꝛigano ē ſilē radice vtili ⁊c̄.ter-
tiū panaces chironion cognominat̄ ab iuentoꝛe foliū ei⁹
lapaceo ſilē:mai⁹ tñ ⁊ hirſuti⁹ flos aure⁹.radix parua.na-
ſcit̄ piguib⁹ locis h⁹ flos efficaciſſim⁹ eſt:eo ꝙ amplius q̄ꝫ
ſupꝛadicta ꝓdeſt.q̄rtū gen⁹ panaces ab eodē chirōe reptū
centauriō cognominat̄.ſꝫ ⁊ farnaciū in ꝯtrouerſia iuento-
ris a Farnaci rege deductū ſerit̄ hoc lōgioꝛib⁹ q̄ꝫ cetera fo
lijs ⁊ ſeratis radix odoꝛata i vmbꝛa ſiccat̄ vioqꝫ grāꝫ adij-
cit h⁹ duo gñā facere aliud lenioꝛa folia alteꝝ tenuioꝛa ⁊c̄.
Pancratiū Dya.multi ſcillā vocant.radix eſt ei ſilis bulbo
maioꝛi coloꝛē purpureū vel crocineū hñs guſtu amara fo
lia lilio ſilia ſed oblōga.virtus ē ei ſilis ſcille ⁊c̄.hec ē quā
Auic.cepe azir vocat ſicut arbitroꝛ.Iteꝫ Dya.panacratiū
dicit a quibuſdam intubum dici.
Pandimō ſm Oꝛi.dicūt greci qm̄ cōis egritudo in plurib⁹
ꝯcurrit.c⁹ ſpēs ē peſtilētia.ſ.cū fiūt egritudies maxie moꝛ
Panis cuculi vocat̄ a qbuſdā plantula q̄ vocat̄ ✕ tifere.
alleluia acetoſi ſapoꝛis trina hñs folia ſic̄ trifoliuꝫ niſi ꝙ
vnūqđqꝫ foliū diuiſurā bꝫ in ſe.ingredit̄ i ꝯfectiōe vnguēti
viridis cirurgicoꝝ ⁊c̄. Panis opirus ſupꝛa in op.
lib. 25. Panis poꝛcinus ciclamē malū terre caſſamū idem quāuis
cap. 8. alia herba vocetur a Pli.malum terre.
lib. 16. Panos Pli.e glādiferis arboꝛib⁹ folia q̄ vocatur aezopos
cap. 9. fert panos arētes muſcoſo villo canos nō in coꝛtice modo
verum e ramis dependentes cubitali magnitudine odoꝛa
tos ⁊c̄.vide an ſit vſnee ⁊ infra in ſpagnos.
Panthagate grece cōi noie pulegiū dicit̄.ſ.tā maſculus q̄ꝫ
femīa:ex eo vt Dya.ca.đ pulegio ⁊c̄. Panter.g.pāthera.
Papaueris ſm Dya.tria ſunt ꝓpꝛie gñā:ſed alie plante vo-
cant̄ hoc noie iꝓpꝛie in ca.de miconio ꝙ papauer.ſic mi
conij duo ſunt gñā.vnū oꝛtiuū.aliđ agreſte.ſemē p̄mi pani
admiſcere ⁊ melli pꝛo ſiſamo qđ filaritis noiant qꝛ capitel
lum bꝫ oblōgū ⁊ ſemē albū:agreſte v̄o capitelluꝫ bꝫ bꝛeue
ſemē nigrū ⁊ hoc noiat̄ a multis cepitribus:⁊ a multis rea
ſpis:eo ꝙ ſucco careat cuꝫ maturuerit.tertiū gen⁹ agreſtis
miconis minus ⁊ viſcidū eſt ⁊ oblongū capitellū bꝫ ⁊c̄.Sꝫ
apud Sera.ex verbo Dya.ſunt inq̄t ei multe ſpēs.nam ex
eo domeſticus qđ in oꝛtis ſeminat̄ c⁹ capita ſunt oblonga
⁊ ſemen albū ⁊ ex eodē ē agreſte ⁊ ſunt ei due ſpēs.vna eſt
hñs caput depꝛeſſum ⁊ eius ſemē nigrū ⁊ alia caput oblō-
gum:min⁹ tñ altero:⁊ vocat̄ ſeil:⁊ ex eo eſt cōcuſium:eo ꝙ
flos ei⁹ ipſo cōcuſſo cadat cito.⁊ ex eo eſt almugarā qđ na-
ſcit̄ iuxta mare in littoꝛib⁹:⁊ ex eo ē zebedhi ⁊c̄. Iſta duo
vltima gñā nō ſunt vere papaueris niſi noie de qbus ifra
Sed Pli.papaueris ſatiui tria ſunt gñā.vnū candidū alte lib. 19
rū nigrū cuius capite ſcapo inciſo lacte⁹ ſuccus exprimit̄. cap. 8
⁊ eſt opiū verū.tertiū rihan vocant greci id noſtri erraticū v̄ſus f
ſponte quidē ſꝫ maturi⁹ i aruis cū oꝛdeo maxie naſcit̄ eru ⁊ lib.
ce ſimile cubitali altitudine floꝛe ruffo pꝛotinus deciduo. cap. 1
vnde nomen a grecis accipit ⁊c̄. .19.⁊.
Panicald ſupꝛa in iringus. in p̄n⁰
Papauerū iꝓpꝛie dicta ē ꝙ papauer coꝛnutū vocat̄ ab.A.
⁊ a Dya.mecōceratides:qđ idem eſt dictu:de quo ſupꝛa in
mecoceratides:qđ multi memithe mētiunt̄ vt ſupꝛa.
Papauer ēt rubeū:qđ in vineis ⁊ ſegetib⁹ naſcit̄ impꝛopꝛie
papauer vocat̄.nam a Dya.dicit̄ aminōis ⁊ ara.xachaich
vt apud.A.multi putauerūt hoc papauer nigrū eſſe ponē-
tes loco eius in ꝯfectione vnguenti populeon.multū errā-
tes:eo ꝙ ſit calide ꝯplexionis.nigrū v̄o papauer frigidiſſi-
me.de iꝓpꝛie dictis Pli.inter ſatiua ⁊ ſilueſtria ē mediū lib. 20
gen⁹ ꝙ niſi inaruiſſet ſpōte naſceret̄.ſchiam vocam⁹.⁊ eſt c. 18.⁊.
ꝑticū.⁊ ifra.ſilueſtriū vnū genus erraticū vocāt nigruꝫ cu
bitali altitudine radice groſſa ⁊ toꝛtuoſa i cauliculo iflexo
vt coꝛnicula folia minoꝛa ⁊ tenuioꝛa:qđ ⁊ ceteris ſilueſtri-
bus ſemē exile bꝫ.qdam hoc gen⁹ glautiō vocāt.alij paliō.
naſcit̄.n.i flatu maris aut i nitroſo loco ⁊c̄.H ē coꝛnutū al
terū e ſilueſtrib⁹ generib⁹ eraclion vocat̄ ab alijs afroton
folijs ſi ꝓcul itueat̄ ſpēm paſſarū p̄ñtantib⁹ radicē in ſum
ma terre cute.ſemē ſpumeo.ex hoc lina ſplēdoꝛē trahunt
eſtate ⁊c̄.tertiū gen⁹ eſt thimalion meconia vocāt.alij ar- lib. 20.
chalion folio leni albo capite magnitudine fabe.colligit̄ cap. 20
vua floꝛente ſiccat̄ in vmbꝛa ⁊c̄. in p̄n⁰.
Papaueris alia ſpēs ē quā.A.vocat ſpūoſuꝫ ⁊ eracliēſe.Dy.
v̄o mecōiafrodis ⁊ eracliō vl eraclea dr̄ đ q̄ ſupꝛa i micōis.
Papauer paluſtris dr̄ nenufar ſꝫ Dy.ca.đ ninfea ⁊c̄.
Papirus qm̄ repit̄ apđ.A.vl i alijs libꝛis i medicis đſiccati-
uis ñ dꝫ itelligi đ papiro i q̄ ſcribim⁹ q̄ đ pānis lineis fit.pa
pir⁹ nāqꝫ ē q̄dā ſpēs iūci i aq̄s naſcētis que ara.vocat̄ bur
dhi:⁊ ob id caplꝫ ei⁹ ſcribit̄ i lr̄a.b.apđ.A.vbi aūt dixit:ꝙ
ex eo fiūt carte ⁊ ipꝫ ē carta i p⁰ i arabico ē kirtas.naꝫ ex
burdhi fit kirtas.⁊ ſic ſcribit̄ illđ ca.i ſcđo.A.qđ icipit car-
ta.papir⁹ aūt i q̄ moderni ſcribūt vocat̄ arabice chagadh.
chirtas āt ꝙ ex burdhi fit ſūt q̄dā ſeſtoꝛiola i qb⁹ ſaraceni-
ſuas ſpēs iuoluūt.Pli.đſcribēs diuerſitatē cartaꝝ q̄ ex pa lib. 13.
piro illa fiebāt đ q̄dā ſpē iutili ad ſcribēdū.enfoꝛotica qdē cap. 12.
iutilis ad ſcribēdū in volucris cartaꝝ ſegeſtriū q̄ i merci
b⁹ r̄ponēdis vſuꝫ p̄bet:⁊ iđ a mercatoꝛib⁹ cognominata ⁊c̄.
nā antiq ex illo iūco dilatato ⁊ attenuato ac lōgitudinal̄r
⁊ trāſuerſal̄r texo duplicatoqꝫ ac gluctio linito cartas ad
ſcribēdū faciebāt ⁊ ego vidi Rome in aliqb⁹ monaſterijs
antiqſſima volumia ex eiſdē litteris ſemi grecis ſcripta ac
nullis modernis legibilia.Dya.v̄o hec burdhi papirū vo-
catū de carta alexādrina fit ⁊c̄.Uidi nāqꝫ in Dya.l.ara.vbi
depicte erāt herbe ꝓ burdhi depictū iuncū paluſtrē in ei⁹
ſūmitate ē velut claua turcoꝝ oblōga ex q̄dā lanugine dē
ſa de q̄ carmiata qdā culcitras faciūt.ex q̄ lanugie ſeu co-
to ſaraceni parietes domoꝛum liniunt.Unde.Auic.in q̄r-
to cañ.ca.de cura febꝛium acutarum.⁊ ſi domus inquit
eſt pꝛoximi tempoꝛis ex quo linita fuit luto ⁊ pꝛopꝛie illo

in quo ponitur loco palee cotum papiri ꝛc̄.ibi in arabico ē
burdbi.Plini.papirus naſcit̄ in paluſtribus egypti aut ge lib.13.
ſcentibus nili aquis vbi euagate ſtagnāt duos cubitos nō cap.11.
excedēte altitudinē gurgitū brachiali radicis obliq̄ craſſi
tudine triangulis lateribus.x.nō amplius cubitoꝝ lōgitu
dine in gracilitatē faſtigiatū tirſi modo cacumē includēs
ſemine nullo.radicibus incole vtunt̄ pro ligno nec ignis
tātū gr̄a:ſed ad alia quoqꝫ vtenſibilia vaſoꝝ.ꝛ ipſa qdem
nauigia texūt ꝛ e libro vela tegeteſqꝫ nec nō ꝛ veſtē atqꝫ
ſtragula ac funes.mandunt quoqꝫ crudum decoctūqꝫ ſuc
cum tantū deuorantes.pparant̄ ex ea carta diuiſo acu in
pretenues:ſed q̄ꝫlatiſſimas filuras.Hanc tpe Alexādri
magni condita alexandria in egypto pmū fuiſſe repertam
tradunt ante non fuiſſe cartarū vſum:ſed folijs palmarū
primo deinde arborū cortice ſcribebāt publica vo monu
menta plūbeis voluminib⁹ mox ꝛ priuata linteis confici
cepta aut ſcedis ꝛc̄.Jn balbaui papirus q dr̄ burdbi ara.
ꝛ dicitur ſcirpus:ex eo ligant̄ vites ꝛc̄.

Papiros dicit grec⁹ in libro de doc.gre.ꝛ exponit̄ papirus
genus iunci ſemp viret ſic dictus:ꝙ igni ſit aptus. pir.n.ē
ignis papirus ꝛ bibula dr̄ ꝙ humorē bibat ꝛc̄.

Papium infra in ſedum ꝛ ſupra in erigerum.

Papule dicūtur apoſtemata parua que furunculi dicunt̄
vt patet per Dya.ca.de andrafraxi.

Para grece prepoſitio ſignificat.a.ab.abs.apud.de.trans
iter.ſup.iuxta.ſecus.ppe.pxime poſt.pre.pter.citra.vtra.

Parabula.dr̄ grece puoli ꝛ ſignificat vt puerbiū )(extra.
ſimilitudo forma figura rei.non erubeſcant ergo medici
a parabola parabolani dici cū ceteris tā medicis quā lite
ratiſſimis ſubtilia arduaque medicīe niſi in parabolis da
re intelligi non poſſunt.

Paracenteſis grece paracenteſos genitiui caſus eſt perfora
tio que fit in oculis ad deponēdū aquā illam congelatam
quaꝫ catheratā dicunt vt Demo.pprio capitu.ꝛ ēt ſic dr̄
pforatio que fit in ventre ydropicoꝝ ad aquā educendaꝫ:
vt Theo.Priſci.capi.de ydropiſi.paracenteriū vero dici
tur ferramentum vtrunqꝫ quo hoc ꝛ illud fit.

Parachiſis.g.diffuſio hūoꝝ p totū corp⁹.Caſ.fe.ca.ð ydro.

Paracoleſis grece partiū glutinatio ide pacoleticū (piſi.
medicamen id faciens ꝛc̄.

Paracopin grece Paulus ca.de freneſi q̄ ꝟ o ingt ſecūdum
acumina ardentiū febriū ꝛ q̄ ſecūdum ꝯpaſſionē ſtomaci
conſiſtit paracopin non freneſis eſt.ſed eſt ꝙ ſolum deſi
pientia ꝛc̄.ex hoc apparet ꝙ eſt parafreneſis.

Parafiſim.g.preter nām cōtra nām.

Parafroſion.g.deſipientia li.de doctrina greca.

Paragoricū gre.mitigatoriū vt in geneſia Muſiōis ꝛ Ga.
ad Glauconem paragorizat ideſt mulcet ꝛ mitigat.

Paralios apud Dya.vocat̄ tertia ſpecies titimaloruꝫ quas
deſcribit infra in ti.

Paraliſis enterior vocat̄ ab Ori.qn̄ ab inteſtini poſtremi
paraliſi fit fluxus ventris:eo ꝙ feces teneri nō pn̄t.

Paraliſis.g.diſſolutio membrorū laxatio li.de doc.g.

Paraliticos paraliticus.

Paraliſis oculoꝝ Demo.eſt inquit torpor factus cū graue
dine atqꝫ formicatione ꝛ pallore partiū nutrimēto ceſſan
te ipedito motu aut ſenſu quo neqꝫ feruēs qcq̄ꝫ neqꝫ frigi
dū ſentiāt egrotātes addita ptiū ꝯductiōe aut extēſiōe ꝛc̄.

Paramia Pau.ca.de ydropiſi.

Paranichia.g.ꝙ paranitiū dicimus vt ſupra in pana.aliqn̄
paranichidi vocatur vt Theo.Priſ.

Paranitia Dya.naſcit̄ i lapidibus frutex eſt ſimilis peplo
in longitudine ſed paulo minor folijs maior ꝛc̄.

Paraſinanchis ꝛ paraſquinantis infra in ſin.

Paratella vocat̄ lapatiuꝫ.Macer.Herba ſolet lapati vul
go paratella vocari.

Paratice Plini.eſt herba ſeptē caulibus veluti roſe capita

Pardalion ſm Dya.vocat̄ mechon ceratides (ſubſtinēs.
vt ſupra in me.

Pardaliāches ſm Pli.vocat̄ achonitū vt ſupra in ac.

Pardalis li.de.doc.gre.pardus leopardus. lib.20.

Paragoroticō dicit grecus mitigatorium. cap. 6.

Paremplaſticū exponit̄ apð Dya.ca.ð gipſo ꝙ ē idē qð pa circa.
racollecticum. Parepoma grece accidentia. mediū.

Parigro oui Pau.ca.de rana ſub lingua expoſuit quidam
humidum oui ꝛ bene.

Parine ſm Dya.vocāt qdā plantā quā ſanction vocant.

Pariō.g.marubiū dn̄t ſꝫ Pli.puto aliq corrupte p praſiō. lib.20.

Pariſthmia gre.dr̄ a para qð ē iuxta ꝛ iſthmō iter duas vias cap. 22.
gutturis a ſilitudie cuiuſdā loci in achaia vbi ſita ē corin añ me[m].
thus ꝛ ēiter duo maria:ita ꝙ ſi illa duo maria iungerent̄
corinthus ſubmergeret̄:ꝛ tota achaia fieret inſula.ſ.mari
circūcluſa.ꝛ vocat̄ ille loc⁹ vbi eſt corithus iſtmos.ꝛ hoc
eſt ꝙ habet̄ a Gal.ſuper illo affo[r].ſenioribus vero pariſth 27. ter
mia:ita ſcribitur in greco. tie ptícu

Parithmia ab Alex.ca.de ſinantia dr̄ ipm apa.ſꝫ Pau. pa le.
riſtmias vocat amigdalas fauciū q̄s Ori.timſilas vocat.

Paritaria vocat̄ grece pdykiados.apð Dya.vo alſine aut
parthemō aut ſideritis aut eraclea dr̄.ꝛ hec noia nō ſecū
dum ſuā opinionē ſed alioꝝ itelligēda ſunt.greca vo her
baria dicebat eā vocari vulgo pdiculi.hec apð Aui.i ſcðo
vocat̄ herba vitri q2 vitrea vaſa ea abſtergunt̄ a quo etiā
aliq latini vitriolā vocāt.Aui.tn̄ aliqn̄ nō itelligēs nomen
grecū volēs ipꝫ imitari dixit berdichies.h.p.p.lr̄a qua ca
rent arabes ponens vt ſupra in berdichies ꝛc̄.

Parotides grece apoſtemata poſt aures ob ota ꝙ ē auris.

Parozion.g.veruex. Paroxiotes.g.icitat⁹ iflāmat⁹ idē.

Paroximos cōmotio exacerbatio incitamentum inflatio
prouocamētum acumen.liber de doc.greca.

Paroxiticō Al.ca.ð freneſi ē dictu vexatiuū exacerbatiuū.

Partemon Dya.ſiue leucātemō aut maracū.folia hꝫ coriā
dro ſilia ꝛ flores in circuitu albos ꝛ in medio ē mellinū cū
odore hrumoſo ꝛ guſtu amaro ꝛc̄.hoc ē acauū ara.vl̄ vch
uen vt apð.A.vide ſupra i acauē.Pli.ſilia.D.Ste.ptemō lib.22.

Partemō.ēt ſꝫ.Dy.vocat̄ a qbuſdā mercurial̄. (achauū. cap.17.

Partēis pus arthemiſia vocabat̄ ſꝫ Pli.vl̄ ptemis vt puto. ꝛ li. 25.

Partenudi vocāt cōiter greci mercurialē vt dicebat greca cap.5.
herbaria.i ātidotario vl̄i i ꝯfectiōe dcā nikiticon ptenoti in pn°
dos ſcribit̄.Jtē i opopira ibidē iubet̄ dari cū ðcoctiōe par lib.25.
tenotidos ꝛ exponit̄ ꝙ ē mercurial̄.tu aūt ꝯſidera in quo cap. 7.
caſu ꝛ vide.ſi hoc ē meli⁹ vl̄ pthemō qð eſt achauē.

Parulis Paulus proprio ca.eſt quidē inquit ꝛ ipſa circa ali
quā partē gingiuarum que non ſoluta putreſcit ꝛc̄.

Paſſerella primula veris herba paliſis idē vt volūt qdaꝫ.

Paſſule montane infra in ſtaphiſagria.

Paſtē grece qdā ordeū vocant ſupra in crithes.

Paſtinaca eſt domeſtica c⁹ radix exteri⁹ nigra ad violaceū
tēdēs iteri⁹ pallida:ꝛ in aliqb⁹ terris nō puenit ad nigre
dinē.arabes alfaneria vocāt.ꝛ ē alia agreſtis c⁹ plures ſūt
ſpēs ſem̄ agreſtis ppe dauc⁹ vocat̄.Pli.q̄dā eſt ſilis hibi lib.19.
ſcon ꝛc̄.paſtinacā greci ſtaphylion vocāt.arabes iezar vt cap.5.

Paſtus colūbaꝝ ꝛ cameloꝝ apð Aui.qd ſit )(apð Auic. vltra.
ignoro.arbitrabat̄ tn̄ Jude⁹ eē ſaluiā qð nō credo. mediū.

Paſſuꝫ Jſido.ē qcqd ex vua paſſa expſſuꝫ efluxerit.dr̄ āt a ꝛ lib.25.
patiēdo nā pcutit̄ vua ſiccior ꝛ ðcoqt̄ vn̄ fit paſſuꝫ ꝛc̄. cap.9.

Paterſion vocatur a quibuſdam filipendula ꝛc̄. vltra.

Patias lepida ꝛ elicis vocat̄ a Dy.illa q̄ melior ē ex lepida pn[m].

Pation ꝛ ſcolopō macheriō vl̄ )(.i.ſquāma vt ſupra in le.
ſcolophon gre.ſꝫ Demo.vocat̄ iſtrumētū cirurgicū ad fa
ciendū yposſpatimū ad fluxū lachrymarū id ē iciſionem.

Paticos dactilos vocant greci hūidos pingueſqꝫ ac tribu-
les.Gal.in quarto de ingenio an.⁊ ēt tertio libꝛo Alexan-
dri circa finē in ꝯſimili ceroto.⁊ videt̄ vocabulum dici a
greco patitirion:qđ eſt pꝛelum vel calcatoꝛiū.aſpoꝛtantur
nāqꝫ ab occidēte dactili piguiſſimi i vtribꝰ pꝛeſſi adeoqꝫ
confuſi in vna maſſa vt ſolū nuclei diſcerni poſſint.hos foꝛ
te vocāt paticos.i.pꝛeſſos.Itē Demo.ca.de optalmia pal-
mulas q̄s gre.patecas vocāt.ꝑ palmulas dactilos itellige.
Patomiki Ste.condeſum.i.condiſi.
lib.zz. Pederota Dya.a.cantrios.g.melāfilos aut pederota dr̄ ⁊c̄.
cap.zz. vt ſupꝛa in ac.li.de doctrina greca pederos flos albus.
añ meᵐ. Plini.vero repollum vocari dixit.
Pedicularis herba pediculicida ſtafiſagra infra in ſt.
Pedicon.g.vocat̄ epilepſia ſeu pedariō ꝙ ē puer:eo ꝙ pue-
ris frequētius accidat.Alex.ꝓpꝛio ca.ꝯtingit āt hec paſſio
īfantibus pꝛopter qđ pedicō aliq eā vocauerunt.
lib.zo. Peſlin poꝛtulacam dicit vocari Pli.
cap.zo. Pegmata.g.Alex.ca.de dieta iflationis ſplenis li.de doctri
circa. na.g.pegmata vel pigmata vel pigmenta.
pnᵐ. Pelargia gre.ciconia Dyaſ.ca.de ſtercoꝛibꝰ.Itē kiranida.
ſed liber de doctrina greca pelargos ſcribit.
Pelekanos grece pelicanus.
Pelicinus Dya.naſcit̄ i triticea ſegete ⁊ oꝛdeacea cū lamis
ſiue fibꝛis ſeie plenis amaris flauis baccis ſimilibꝰ.naſci-
tur in plīmis ⁊ tennibꝰ ramis folia habet puſilla ⁊ granu-
la in foliculis ſunt trina ſubruffa ⁊ amara valde miſcet̄ in
antidotis ⁊c̄.in antidotario vli ingredit̄ in quibuſdā troci
ſcis.vr̄ ex eiꝰ ꝺſcriptione ꝙ ſit q̄dā plāta q̄ vocat̄ lupiaria.
Pelecinus i v̾o Dyaſ.herba ē hn̄s folia ſilia ciceris follicu-
los ſiles ſilique grece vbi ⁊ ſemē eſt ipſum velut affindi
duo roſtra hn̄s.vn̄ ⁊ pelecinos dicta ē ꝙ aſſipelix dicta ē
guſtu amagra.naſcit̄ v̾o ifra in triticū aut oꝛdeū ⁊c̄.
Pelmate q̄ i pedibꝰ naſcūt̄ Pau.ca.ꝺ illis q̄ i pedibꝰ fiūt.
Pemata Pau.ca.de catarro comedāt igt q̄ cū de lacte pe-
mata ⁊c̄.li.de doctrina.g.pemata ſunt plakus placenta li-
ba popa guſtamina.
Pentadactilus eſt dictu.g.qnqꝫ digitoꝝ ē planta quā qdaꝫ
cataputiā maioꝛē vocauerūt ⁊ cuſtos oꝛti dr̄.⁊ ob hoc pꝛia
pus g quondā deꝰ oꝛtoꝝ dicebat̄ ⁊ ſolſequia.eo ꝙ ſolē ver
gendo aſpicere videat̄:⁊ ob hoc eliotropia.ſed alia herba
vocatur eliotropium a Dyaſ.vt ſupꝛa in eli ⁊ ipſa eſt ker-
ua apud arabs ⁊ a Dya.vocat̄ cici vide ſupꝛa in ci.
Pentafilon grece ē dictu qnqꝫ folioꝝ Dya.pentafilon aut
pētapetes aut pentaſton aut pentadactilon aut pſeudoſe-
linū haſtas hꝫ ſemie plenas tennes ⁊ lōgas duobꝰ palmis
in quibꝰ ſemē eſt folia hꝫ ocliosmo ſilia ⁊ in quinqꝫ ꝑtibꝰ
diuiſa ſingula folia in ſingulis haſtis floꝛē viridē hꝫ.naſci
tur locis humidis ⁊ in vys.radix eſt ei ruffa ⁊ oblōga plus
lib.z5. elleboꝛo hn̄s croſſitudinē ⁊c̄.Pli.pꝛeter hoꝝ quedā ⁊ hoc
cap.9. vocat̄ camelezeō.radix eius ſpargamon vocat̄ que cum
pꝰ pnᵐ rubea ſit inareſcens nigreſcit ⁊ anguloſa fit herba ipſa in-
cipit ⁊ deſinit cum vite ⁊c̄.puta pululare.
Pentalon vocat̄ laureola ꝫ Dyaſ.ca.ꝺ dafnide ſupꝛa i da.
Pentica ſiue petrea bꝛaſica dr̄ ſilueſtris ſm Plinium.
Peoniā Dya.hanc herbā multi pentoꝛobon aut cideon da
lib.zo. ctilicuꝫ vocāt ⁊ radicē eiꝰ peoniā.haſtas hꝫ duobꝰ palmis
cap.9. longas cū ramulis folia vero fert maſculus ſilia nuci re-
i medio. gali.femia vero.folia diuiſa hꝫ ſicut ſmirnion ⁊ in ſummo
ſunt ſicut cariuolas cucurbitarū ex ſe dimittēs folliculos
hn̄s velut amigdala in quibꝰ ſemē ē minutū ⁊ ruffuꝫ ſile
maligranati:ſed in medio.ſunt.v.aut.vi.grana magna ēt
ſubpurpurea.radix v̾o maſculi groſſitudinē digiti hꝫ ⁊ eſt
longa duobꝰ palmis alba eſt ⁊ guſtu ſtiptica.femina v̾o ra
dicē hꝫ diuiſaꝫ ſicut balanꝰ in.vij.aut.viij.ꝑtes ſilem aſſo-
dillo ⁊c̄.Pli.peonia nomē auctoꝛis retinet.vocat̄ a qbuſ-
dā pentoꝛobon ab alys gliciodens.naſcit̄ in opacis monti
bus caule inter folia digitoꝝ q̄tuoꝛ aut qnqꝫ ferente in ca
cumine veluti grecas nuces q̄tuoꝛ aut qnqꝫ ineſt his ſem̄
copioſum nigrū rubeūqꝫ ⁊c̄.hec ⁊ gliciſcidis dr̄ vt ſupꝛa in
gli.ſi pioniā dicis nō peccas.Sed Pli.pe.
Pepanus dicitur pulmonaria herba a quibuſdam.
Peperi dicit grecus piper.
Pepiros grece maturus digeſtus. Pepikiſmos ꝯdēſus.
Peplos Dya.frutex eſt plena lachꝛymo albo folia minuta.
hn̄s ſicut ruta ſed latioꝛa.verū oīs frutex eſt obꝛotūda ⁊ ī
terra ſparſa ſub qbus folys ſemen eſt minꝰ ⁊ rotūdū bꝛe-
uius miconio albo.nam viſcidū ſemē hꝫ.radix eſt illi inu-
tilis.naſcit̄ vero in oꝛtis ⁊ inter vites ⁊ tp̄e earū colligitur
⁊ in vmbꝛa ſiccatur:ita vt aſſidue moueat̄.in dynamidys
exponitur ꝙ eſt eſula ſed non aſſero ⁊c̄.
Peplus aliud a peplos Dya.aut andragne agreſtis.Ypo.v̾o
pelon dixit ſane.naſcitur locis in maritimis frutex cū ſuc-
co albo plenus.folia hꝫ ſilia agreſti andrage ⁊ obꝛotunda
que deoꝛſuꝫ obruffa ſunt cꝰ ſemē rotūdū ē ſub folys ipſiꝰ
naſcens ſicut pepli guſtu calidū radix tenuis ⁊ inutilis ⁊c̄.
Pepana grece digeſta. Pepones grece melones.
Pepon Step.honchan.
Pepſiꝫ gre.digeſtionē dicūt ca.fe.ca.de quartana.
Peptica virtus.g.digeſtiua ⁊ peptica ēt digōnē faciētia ſeu
Perdiciados Alex.ca.de linimētis ad poda (iuuātia dn̄r.
gram.perdiciadis herbe inquit quā nos paritariam aut
vitraginem dicimus.
Perditiō eadē paritaria a grecis dici ait Dya.Pli.perditiō lib.zi.
ſiue ꝑthenīū.nā ſideritis alia eſt ab hac.eſt herba que a no cap.i7.
ſtris vrceolaris vocatur ab alys aſtricuꝫ folys ozimo ſi- ⁊ li.zz.
milia nigrioꝛa tamen naſcens in tegulis parietibuſqꝫ ⁊c̄. cap.i7.
ſupꝛa in paritaria ⁊ in alſinem.
Perdiculi dicebat greca herbaria vocari eādē paritariam
vulgo. Perdix grece ⁊ nos perdix.
Pergrima grece Oꝛibaſius eſt habitudo qñ quis repletus
ſanguine virtute non caret quādo flebotomia eget.
Pefrigmenū.g.toſtū vel aſſatū vt Alex.in cura vlcerū veſi
ce in trociſcis diafiſalidos.
Peri.g.pꝛepoſitio ſignificat vt circa.iuxta.erga circum.cir-
citer circum.de ſuper ⁊ pꝛo.
Pericarpū Pli.bulbi genus.due eiꝰ ſpēs coꝛtice rubꝛo alte- lib.z5.
rum nigro papaueri ſimile:ſed vis maioꝛ q̄ꝫ pꝛioꝛi. cap.9.
Periticiſmos vel pitigſmos vel percitiſmon Pau.ca.ꝺ epi- v̾ſus fi.
foꝛis eſt cirurgie modus ad lachꝛymas abſcindendas.
Periclimenos.g.Dya.ſiue ſplenion ſiue vt latini ſplenaria
vel lienalis frutex ē ſimplex in circuitu folia hn̄s alba ſi-
milia edere:⁊ circa ipſa folia virge ſūt tennes in qbꝰ ſemē
ē edere ſile qđ ſemē folys adheret durū:⁊ cum vi leuat̄ ra
dix ē illi groſſa.naſcit̄ locis cultis ⁊ i oꝛtis ⁊ iter roſas atqꝫ
interclufis locis ⁊ coheret ſibi vicinis fructicibus ⁊ circū-
uoluitur ⁊c̄.eſt matriſilua quā qdā capꝛifoliū vocant.
Pericraneō Caſ.fe.ē mēbꝛana q̄ oſſa capitis deſuꝑ circūue-
ſcit ſuppoſitiua oſſibꝰ ſuppoſita cui ⁊c̄.Demo.ca.ꝺ lachꝛy-
mis idē. Peridexios.g.ambidexter eqmanꝰ ⁊c̄.
Perigliſcon.g.limoſitas dentium.
Perigumena Alex.ca.ꝺ doloꝛe capitis a cā frida ē cā mani-
feſta cauſa coniuncta.
Petiodos.g.periodus circuitꝰ circūuolutio ambitus circū-
flexio vt in febꝛe ab illo puncto in quo ꝑoxiſmꝰ icipit vſqꝫ
ad eūdē pūctū einſdē ꝑoxiſmi reuertētis dr̄ vna ꝑiodus.
Peripueumonia diͨ grecꝰ.nos ꝑipleumoniā apa pulmōis.
Periſō a Dya.vocat̄ q̄rta ſpēs ſtrigni q̄ ⁊ driō dr̄ ifra i ſtri.
Periſtera.g.colūba inde periſterō herba colūbaris.periſte-
reon Dya.naſcit̄ locis humidis que iō nomen accepit qꝛ Plinius
vtunt̄ ea columbi libenter:qꝛ columbi periſtere vocant̄ lib.zi.
cap.3i.

greco vocabulo.herba eſt duobus palmis alta ⁊ amplius folia habet diuiſa ⁊ alba vnam habens virgaꝫ ⁊c.⁊ non eſt berbena vt putatur:ſed alia vt patet.
lib.20. ·Periſon ·Plini.dicit vocari marubium.
cap.22. ·Periſſon grece plus abundantius.
pꝰ p̄nm. ·Periſſoſarkia ſarkiamen ſuperfluum carnis in crementuꝫ.
·Peritoneō Joā.Sera.ca.ꝺ hernia.eiꝰ inqt itēſio extēſus ſup vētrē ē ſifac ⁊ iuuamētū eiꝰ ē ꝙ ocultat ⁊ tegit viſcera itriſeca ⁊c.Jtē in ca.de ydropiſi ē velamē ꝙ ē iter mēbra iferiora ⁊ ſuperiora ⁊ iteſtina Alex.ca.de aſclite ⁊ tympanite.ꝯtaris ingt adiutoriꝭ q̄ poſſint viſcera malaxare ⁊ digere omnes qui in alto.i.in epiplo ⁊ peritoneo ꝯtinentur humores ⁊c.Cor.cel.abdomen q̄ꝫ greci peritoneon vocant.
·Perniones ſūt excoriatōes q̄ fiūt i nimio frigore i calcaneis q̄ muge vulgariter dn̄r.fiūt ēt i digitꝭ pedū ⁊ manuū ⁊ dn̄r a ꝑnitie vt qdā volūt.apꝺ Aui.⁊ i viatico ſciſſure vocāť ⁊c.
·Perſa maiorana ſanſucus.
·Perſica triū geneꝝ apꝺ auctores iuenio duracina vbiq̄ꝫ nota armenia ⁊ p̄coqua q̄ microteia.gra.vocanť.ara.mixmix
lib.15. latine aūt ante ꝑſica ·Pli.tamē a regionibꝰ diſtinguit gn̄a.
cap.12. ·Perſicaria eo ꝙ folia ſilia folijs perſici habeat iuxta aquā naſcitur.duas hꝫ ſpecies vna in medio folio maculā fuſcā hꝫ alia macula caret ⁊ illa adhuſtiua eſt valde:quidā piper aque putauerunt de qua Auicen.capi.ſcribit in ſecundo.
lib.25. ·Perſonatia i anti.vlī i ꝯfectiōe mitridati minoris expōiť i an
cap.9. tiqs ſinōimis ꝙ ē bardana lappa maior.drōega ꝙ ēt ·Pli.
in p̄nꝰ. videť dr̄e.ꝑſonatia iqt a qbuſdā ethiō vocať cꝰ folio nullū latiꝰ grādes lappas ferēs.ſꝫ alia eſt ethios ⁊c.vt ſupra i et.
lib.21. cap.17. ⁊ li.22. cap.17. ·Peſſariū mr̄ici5 ꝙ ani cleſtere vľ ēt ipꝫ ſuppoſitoriū ꝙ naſcale vocať ·Pau.ca.ꝺ retētōe mīſtruoꝝ peſſus ē lana carpiata rotūda formā digiti accipiēs quo ꝯtinenť medicamina ⁊c.
lib.25. ·Perſolita ·Pli.q̄ꝫ nemo ignorat.gra.vero archion vocant fo
cap.9. lia habet maiora q̄ꝫ cucurbita ⁊c.ſupra in archion.
an̄ mem ·Pes coruinus qdā vnū ex lacticinijs eſſe aſſerūt folia eiꝰ ſūt ſilia folij5 pſilij.vt Dya.ca.ꝺ pſilio gre.coronopodiō vocāt.
lib.25. ·Pes gallinaceus eſt planta q̄ꝫ Dyaſco.elapſium vocat ·Pli.
cap.11. vero capnos ſupra in capi.
an̄ mem. ·Pes leporis apud q̊ſdā vocať gariofilata ⁊ ſanamūda.ſꝫ lagapos ꝙ ē dictu grece pes leporis eſt alia de q̄ ſupra in la.
·Pes pulli ſm Macrum vocatur portulaca ſuo ca.
·Pes vituli Jarus barba Aaron ſerpentaria minor vel draguntea minor.idem apud Dyaſco.Aaron vocatur.
lib.25. cap.9. ꝯſus fi. ·Petaſitis Dya.virga eſt longior cubito croſſitudineꝫ digiti habens ſuper q̄ꝫ folia maiora ⁊ latiora hꝫ ſicut cenios ⁊c.
·Petina grece volatilia volucres.
·Petroſelinū ē dcū.g.apiū petre.nā ſelinō apiū petra vt nos.
·Peucina reſina q̄ ex peuce fit q̄ ē abies vel ſpēs pini ſꝫ Dya.
·Peucis Dyaſco.arboris pini inquit aliā pitin aliam peucen vocant ſpecie quidam differunt:ſed vnius ſunt virtutis.li.de doc.gre.peukites pinus abies picea ⁊c.
·Peucedanū qdā feniculū porcinū vel agreſte vocāt. A.bugenis dicit apud Sera.herbatuꝝ Dya.peucedanuꝫ virgā hꝫ in medio ſilem maratro ⁊ folia plura circa radicē ſpiſſa cui flos eſt mellinꝰ ⁊ radix nigra ⁊ croſſa cū graui odore lacrimū plīmū hn̄s.naſciť locis vmbroſis ⁊ mōtuoſis lacrimū eius colligiť ⁊ in vmbra ſiccať ⁊c.·Pli.ſimilia his.
li.25.c.9. ·Pezice grece vocatur genus fungoꝝ ſm ·Pli.ſic dictum ꝙ
an̄ mem. ſine radice aut pediculo naſcantur.
⁊ ꝯ.fi. ·Picata vaſa dn̄r q̄ linita ſunt pice in qbꝰ vina reponūt greci.
li.19.c.3. ·Picotropon ſm ·Pli.dr̄ a gre.vetonica q̄ ⁊ ceſtrō.vt.ſ.in ce.
circa p̄n. ·Pictō a.D.vocať ſedūda ſpēs calcāti ex his q̄s ꝺſcribit i cal.
li.25.c.8 ·Picra dn̄t gre.amara.nos vō cōrupte pigra.picrō vō amaꝝ.
pꝰ p̄nm. ·Piericon vel piariatis ſm Dyaſco.capi.de calcitis eſt confectio que fit ex duabus partibus calcitis ⁊ vna cadimie.
·Pieſmatos grece expreſſio Caſſius felix capi.de prurit.

·Pigamō gre.ruta nos piganū dicimꝰ piganorizō rute radix.
·Pigania ſeu piganica.apud Alexā.capi.de pleureſi ſunt cerotaria que cum piſce fiunt.ſed potius picania credo.
·Pigniogomō ·Pli.herba ē ſoluēs vētrē eruce folijs croſſio lib.26.
ribꝰ ⁊ acrioribꝰ.radice tenui lutei coloris terrā olēte caulo cap.8.
q̄drāgulo modico tenui flore ozimi.iueniť i ſaxoſis locꝭ ⁊c. an̄ mem.
·Pignotica virtus apud Dya.ca.de aloe exponitur ſompnifera:ſed puto corruptum.nam ypnotica ſunt ſompnifera.
·Pigris ·Plini.ab inſigni amaritudine cognominatur rotun lib.22.
do folio tollit eximie verucas ⁊c. cap.22.
·Philon a grecis vocať herba ſaxoſis mōtibꝰ naſcēs femina in p̄nꝰ.
magis herbacei coloris caule tenui radice parua ſemine rotūdo papaueri ſimile hec ſui ſexus facit partus mas aūt a femina tātum differens ꝙ eſt incipiente oliua ·Pli.
lib.27. ·Pilos grece argilla terra vidua que argillos dicitur.
cap.12. ·Pillula a rotunditate dicta.ſ.parua pila in aliquibus antiqs
ꝯſus fi. libris cataputia pro pillula inuenitur.
·Pillule caucani ⁊ caucanice apud Aliab.chochie ſunt.
·Pinaſter ·Pli.nihil aliud eſt qua pinus ſilueſtris mire alti lib.16.
tudinis et a menio ramoſa ſicut pinus in vertice copioſio cap.11.
remq̄ꝫ dat reſinam montuoſis gigniť ⁊ in planis. an̄ mem.
·Pia.g.piſcꝭ i q̄ margarite gn̄anť.iterdū ꝓ ipa margarita dr̄.
·Pinicellū dr̄.a forma pini acute ſumitatis ⁊ ē iſtr̄ꝫ ad aliqd abſtergēdū ab oculis p̄cipue ſcm̄ ex re molli ſiť q̊ pictores pigūt Gal.vō ad glaucomē exponit ſpongiolā ſilr̄ ⁊ Demo.
·Pinus arbor ab acumine folioꝝ dicta.pinum eniꝫ antiqui acutum dicebāt.greci aliā pitim.aliā peucem vocāt q̄ꝫ nos piceā dicimus eo ꝙ deſudet picem Yſidorus.
·Piolope grece praſſios marubium li.de doc.greca.
·Pyopſon gre.ſaniē ducēs Caſ.fe.in ꝯfectione vnguēti tetrafarmaci.
·Pyos grece elkos pus ſanies.
·Piper apium vel piper apum apud Dya.dicitur acorus.
·Pyper erraticum ſm Dyaſco.dicunt latini ſerpillium.
·Pyper dn̄t greci vt nos ara.vō fufel.ē ex eo lōgū ꝙ ē notū ⁊ ē minoris ſiccitatꝭ ⁊ maturitatꝭ ceteris.⁊ ē an̄q̄ꝫ ſepeť i racemos.vt pꝫ ꝑ Sera.ꝓꝓo ca.deide ſeꝑať ⁊ fit piꝑ albū an̄q̄ꝫ matureť cōplete ⁊ eſt ſm Gal.maioris acuitatis q̄ꝫ nigruꝫ Aui.qnto ca.de dyacimino ē piper albū illud ꝙ eſt paruuꝫ neq̄ꝫ ꝯtractū.ſ.rugoſuꝫ ⁊ neq̄ꝫ eſt cortex eiꝰ croſſus imo eſt grauis pōderis:ſed nigrum eſt perfecte matuꝝ ⁊ eſt notū.
·Pipitis ·Pli.q̄ꝫ ⁊ ſiliq̄ſtrū appellamꝰ caſtore talr̄ demr̄ante. caulo rubro ⁊ lōgo dēſis gēiculꝭ folijs lauri ſemīe albo tēui guſtu pipis ⁊c. li.19.ca. vltꝰ ⁊ li. 20.c.17. in p̄nꝰ.
·Pir.g.ignis pira ē rogꝰ piretos febris.
·Pyrgites grece troglites paſſeris genus ⁊c.
·Pyrgiar Dya.aut ſolitis folia habet ſimilia lapatio:ſed oblongiora ⁊ viridiora ſex vel ſeptem erecta ⁊ leuia abintus ⁊ foris habens plurima.naſcitur in paradiſo vel in ortis.eſt guſtu aſpero ⁊ ſtiptico nec ſemen nec virgā habens.
·Pir enamelis q̄ꝫ vaculā dicere poterimus ⁊c.Demo.Jtem alibi de quadā paraconterij.forma.ſit inquit ſūmitas vaculata in ſimilitudinem mellis.nā greci pirena vocāt.
·Pimpinella infra in ſaxifragia.
·Piretrū vľ piretrō vt greci a pir ꝙ ē ignis eo ꝙ igneā ꝟtutē hēat Dya.piretrū herba ē folia hn̄s ſilia dauco agreſti aut maratro ⁊ ꝟgā ſilem illiꝰ inq̄ ꝟga capitellū eſt ſile aneto ⁊ obrotūdū.radix eius croſſitudinē hn̄s digiti vniꝰ guſtū excalefaciēs vehemēter ⁊ ſaliuā ꝓuocās ⁊c.·Pliniꝰ piretron vocāt que nunq̄ꝫ floret arabice dicitur ⁊ herba eius vocať tarcon.Ste.piretron barchācathaa ⁊ eſt piretrum.
·Piria grece calefactorium fomentum per vnum.r.tantum.
·Piriaſis fomentatio piriaſe fomentare.
·Pirilāpis ⁊ lāpiris.g.cicēdula icēdula nocticula li.ꝺ doc.gr.
·Pirithis lithos.g.marchaſita lapis aptꝰ ad deducēdū ignē.
·Pyrodes grece igneus pirotus inflāmatus piroſis icendiū.
·Pyrō agr̄ſte ſꝫ.D.c.ꝺ celidōia mľti ſic celidōiā miorē vocāt

·Pyros grece rubicundus.
·Pyros grece frumentum triticum ⁊ ſitos etiã.
·Pyrotica medicina aduſtiua.
li.24.c. ·Pyrſuris.g.nocticula lãpiris.vt.ſ̃. ·Piſſa.g.picẽ dñt.
7.i meᵒ. ·Piſſapblatos mixta bitumini pice naturaliter fit ·Plinius.
⁊ lib.35. ·Piſtes alredradu apõ.A.c.õ cura cãcri ſt̃ piſces ꝑui petroſi.
cap.15. ·Piſſeleon eſt oleum ꝙ ex pice liqda vel cedria etiã ſm ·Pli.
añ meᵐ. ·Pyſtachia dñt.g.arabes vo fiſtachi imitãtes grecuʒ.p.lr̃a q̃
lib.24 carẽt i.f.mutãtes Yſido.piſtacia ingt dcã ꝙ odoꝛẽ nardi pi
cap.5. ·Pithekos grece maymo ſimia. )(ſtici referãt.
vlrta ·Pithiriaſis grece furfures capitis.
mediũ. ·Pithias iter ſpẽs titimaloꝝ a Dya.ponit̃ ꝑter illas ſeptẽ q̃s
·Pithiron grece furfur. )(ꝑncipalr̃ numerat.
·Pithis.g.pinꝰ q̃ ⁊pituis aliqñ repit̃ ide reſina pituina Yſid.
·Pitides vocãt greci fructꝰ i ramis pini reptos ſiue vt latini
lib.24. ·Pitima riſina q̃ʒ nos abietalẽ dicimꝰ Dya. )(coni.
cap.6. ·Pituiſſa ·Pli.ad ſiſ̃itudinẽ folioꝝ pini vt camepitis q̃ʒ qdã
vſus fi. i titimali gñe numerãt fructex eſt ſiſ̃is picee floꝛe ꝑuo pur
lib.16. ·Pixari greci picem vocant. )(pureo ⁊c̃.
cap.12. ·Pix ·Pli.liqda in europa teda cogt̃ naualibꝰ muniẽdis mul
toſq̃ʒ alios ad vſus lignũ eiꝰ ꝯciſuʒ furnꝰ vndiq̃ʒ igni extat
circũdato ferro vt ꝑmꝰ ſudoꝛ aque mõ fluat canali hec in
ſyria cedrũ vocat̃ vel cedria cui tãta vis ẽ vt in egypto coꝛ
poꝛa hoiuʒ defũctoꝝ eo ꝑfuſa ſuent̃ ſequẽs liquoꝛ craſſioꝛ
iã picẽ fũdit hec rurſus in coꝛtinas ereas ꝯiecta aceto ſpiſ-
ſat̃ ⁊ coagulat̃ bꝛucie cognomẽ accepit dolys dũtaxat va-
ſiſq̃ʒ ceteris vtilis ab alia pice dñs coloꝛe rutilãte ⁊ ꝙ pin
guioꝛ eſt.reliq̃ oĩa illa fiũt epicea reſine feruẽtibꝰ coacta la
pidibꝰ in alueis validi roboꝛis:aut ſi aluei nõ ſũt ſtruis ꝯge
rie velut i carbonis vſu hec in furnũ addit̃ farine mõ tũſa
nigrioꝛe doloꝛe eadẽ reſina ſi cũ aq̃ leuiꝰ decoq̃t̃ coleturq̃ʒ
lib.24. ruffo coloꝛe lẽteſcit ac ſtillatitia vocat̃. Jteʒ alibi liqda pix
ca.5.⁊.7. oleũq̃ʒ ꝙ piſeleõ vocãt̃ queãdmõʒ fierẽt dixımꝰ. qdã iteꝝ
lib.16. coquũt ⁊ vocat̃ palimpiſſciʒ ⁊c̃.⁊ ifra nõ obmittẽdũ apud
cap.13. eoſdẽ grecos ʒoſippã vocari de raſã nauibꝰ maritimis picẽ
multo efficatioꝛẽ ad omnia qbus pices reſineq̃ʒ ꝓſunt ⁊c̃.
lib.14. ·Pix bꝛicia idẽ ꝙ colofonia a bꝛichi grece ꝙ ẽ ſtridere ·Pli.
cap.20. bꝛicia fit epicea rexina in yſpania aut epice noſtris mini-
i meᵒ me laudata eſt.n.rexinaꝝ amara ⁊ arida graui odoꝛe ⁊c̃.
·Pix Romana Jo.Sera.in vnguẽto ad ragadias ani i eodẽ
vnguẽto in regali diſpõne loco eius pix greca ⁊ colofonia.
·Pyſſam greci picem dicunt.
·Pyxis et pixides grece vt nos foꝛte a pixos ꝙ eſt buxus ex
·Pyxos grece buxus. )(quo melioꝛes fiũt.
·Pizacion grece eſt puſtula paulo durioꝛ ſubalba acuta ex
qua ipſum qđ expꝛimitur humidus eſt Coꝛne.cel.
·Pladroſin vocãt greci ſtõaticã paſſionẽ.i.reũatiſmũ Caſ.fe.
·Plãtago Dya.arnogloſos ſiue eptapleuron nomen ſũpſit a
ſiſ̃itudine agnine ligue.nã greci arnon agnũ vocãt gloſſã
linguã ſeu rurſus ꝙ ſeptẽ adnata habeat germiã in lõgitu
dinẽ.vij.lateribꝰ.i.coſtis ſiſ̃ia:⁊ iõ eptapleurõ vocat̃ latine
plãtago dr̃. Eius gnã ſunt duo.vnũ dr̃ platipleuron.eſt etiã
aliud:ſʒ minꝰ.minꝰ vero hʒ minuta folia ⁊ anguſta ⁊ lenia.
v̓ga eiꝰ multos hʒ angulos inclinata ad terrã.floꝛẽ viridẽ
hʒ ⁊ ſemẽ ſuꝑ ipſã v̓gã.naſcit̃ vo in cardiarijs locis. Alteꝝ
vero genꝰ plãtaginis folia hʒ lata ⁊ oꝛnatioꝛa ⁊ numeroſa.
huiꝰ v̓ge anguloſe ſunt ⁊ rufe hñtes lõgitudinẽ vniꝰ cubiti
⁊ a media v̓ga vſq̃ʒ ad ſurſum ſemine ẽ plenũ radices mul-
tas ⁊ teneras hʒ aſperas ⁊ albas ⁊ croſſitudine vnius digi-
ti.naſcit̃ locis aquoſis ⁊ in vallibꝰ ⁊ in oꝛtis ⁊ in pꝛatis.me
lioꝛ eſt tamen maioꝛ ⁊c̃.minoꝛ vero a multis lãceolota vo-
cat̃ eo ꝙ foliũ ad ſimilitudinẽ cuſpidis lãcee habeat.plan-
tago ara.liſem albamel.i.lingua arietis dicitur.
·Plãta leonis velut alij herba flaura hʒ odoꝛẽ aſpalti.ẽ ſpẽs
trifolij maioꝛ apud Dya.⁊ eſt illa de q̃ ꝓſeqtur plus in lau
dibꝰ alijs ſpẽbꝰ.ſm arabes eſt ſpẽs andachoche vt ſupꝛa.
·Platanos Ste.adulbium.
·Platanos dicit Dya.vocari quandam ſpeciem caſſie lignee.
·Platicoꝛiaſis.g.dilatatio pupille cũ effuſiõe Caſ.fe.c.õ ygro
collirio ⁊ dr̃ a platı ꝙ ẽ latũ coꝛi vo pupilla Demo.idẽ quã
·Platy grece latum. )(etiã midriaſi vocauit.
·Platociminum eſt dictu latum ciminum eſt ſiſeleos ſiler-
montanum grece platikimion.
·Platiſelinon gre.apiaſtꝝ ⁊ eſt dictu latũ apiũ li.de doc.gre.
·Platofilos ſm Dyaſco.vocatur ſeptima ſpecies titimaloꝛũ
quas deſcribit eſt dictu latoꝛum folioꝛum.
·Plegi vel pligi grece plaga vulnus plege plage vulnera.
·Pleginos Ste.ẽ lẽticula amara. ·Pleura.g.latera ide.
·Pleuretikos pleureticꝰ. ·Pleuros latꝰ coſta pleure coſte.
·Plethon grece plenus Caſſius felix.
·Pletoꝛicos plectoꝛicus plenus repletus ⁊c̃.
·Plexin grece Demo.turboꝛẽ ⁊ turbationẽ animi greci dñt.
·Pliſtolokia dicitur.iiij.ſpecies ariſtologie ſm ·Pli. li.20.ca.
·Plita ·Pau.capi.de ydropiſi. 4.in fi.
·Plũbuʒ vocat ·Pli.quãdã egritudinẽ oculi que curat̃ cũm ⁊ li.25.c.
q̃dã herba q̃ grece dicit̃ molebdina ꝙ eſt dictu plũbago. 9.in fi.
·Pneo.g.flo ſpiro. ·Pneuma ſpũs vẽtꝰ ſpiramẽ flatꝰ alitꝰ. lib.25.
·Pneũatoſis vẽtoſitas Ga.ad glauconẽ tractatu ꝑ̊ õ febꝛibꝰ. cap.11.
Jtẽ Ale.õ ãtidotı ad frm̃ ſtõm. Jtẽ Oꝛiba.ca.õ ꝓnoſticis. añ meᵐ.
·Pneumon grece pulmo inde peripneumonia quã nos coꝛ-
rupte peripleumoniam dicimus.
·Pneuſis ſpiramen pneuſe ſpirare flare anelare.
·Podagra grece dicta a podos ꝙ eſt pes podagricos.
·Podagricus podes pedes.
·Podagra lini vocatur cuſcuta eo ꝙ ſerpendo linum necat.
·Poderota vel pederota apud Dya.achantes ſupꝛa in ac.
·Polemoniõ ·Pli.cilodinamiã.vt.ſ̃.i polimonia capadoces lib.25.
celidõiã vocãt.haſtas hʒ tẽues ⁊ q̃dras ⁊ folia paꝝ mioꝛa cap.6.
a ruta ⁊ oblõga ſiſ̃ia poligõie aut calamite ⁊ ſuꝑ haſtas foli
culi ſt̃ i qbꝰ ſemẽ ẽ nigꝝ.radix ẽ illi lõga cubiti vniꝰ.naſcit̃
locı mõtuoſis ⁊ aſpereis ⁊c̃.·Pli.ifra i polimonia q̃ eadẽ ẽ.
·Polenta vbicunq̃ʒ in antiqua tranſlatione Dyaſ.inuenitur
apud Sera.eodem loco habetur ſauich de quo infra.
·Policaria dixit mihi greca herbaria ꝙ vocatur grece comi-
ſca.Sed apud Dya.vocatur comiʒa.vt ſupꝛa in co.
·Poligonios grece multoꝝ anguloꝝ vel multaꝝ flexibilita
tum ſeu geniculoꝝ.nam gony eſt genu per.y.pſilon ⁊c̃.
·Policarpos vocatur etiã poligonia a Dyaſco.eſt dictu mul-
ti fructus.infra in poligonia.
·Policomos Dyaſco.folia habet euʒomo.i.eruce ſimilia gu-
ſtu viſcida haſte ſunt illi croſſe ⁊ quadre ⁊ floꝛes ſimile oʒi
mo ⁊ ſemen ſimile poꝛro.radix eſt illi nigra ⁊ rotũda ſicut
mala maciana.naſcitur locis aſperis ⁊c̃.
·Policriſton exponit̃ in li.de alimẽtis ꝙ ẽ dictu valde bonũ.
·Polifillon.g.eſt dictu multoꝝ folioꝝ ſic vocat̃ a Dya.ꝑn a
ſpẽs trifolij eaꝝ q̃s dſcribit ꝙ lati odoꝛatũ vocãt ifra i tri.
·Poligon a Dya.haſtam habet longam duobus palmis ⁊ fo
lia lenticule ſimilia guſtu ſtiptica ⁊c̃.
·Poligonos.g.ſecũdũ multi ſeminis.nã goni.g.ſemẽ per ita.
·Polignemõ Dya.fructex ẽ ſarmẽtoſa folia hñs oꝛigão ſiſ̃ia.
v̓ga ipa nodoſa ſiſ̃is pulegio hʒ capitellũ.ſ̃.viſcidũ ⁊ odoꝛa
·Poligonia ſeu a goni ꝙ ẽ genu.nã ⁊ mĺti genicu- )(tũ ⁊c̃.
latã ⁊ cẽtũnodiã vocãt ſeu agoni ꝙ eſt ſemẽ.nã Dya.poli-
carpos vocari dic̃ ꝙ magı ẽ credẽdũ.h ſanguinaria ⁊ coꝛꝛi
giola a mĺtı vocat̃ ⁊ ẽ q̃ʒ v̓gã paſtoꝛı ara.vocãt.vt pʒ ꝑ Dy.
ꝯcoꝛdiã ca.õ polligonos ⁊.A.ca.õ v̓ga paſtoꝛı. Jtẽ ꝑ Sera.
ca.õ v̓ga paſtoꝛis Dya.polligonos maſculꝰ herba v̓gas hʒ
tẽues molles ⁊ mĺtas nodoſas ⁊ expãſas ſuꝑ terrã ſic agre
ſtis.i.gramẽ folia hʒ rute ſiſ̃ia:ſʒ oblõga ⁊ mollioꝛa ⁊ ſemẽ
iuxta folia.vñ ⁊ maſculus dcã ẽ.flos illi ẽ albꝰ ⁊ fenniceꝰ ⁊c̃.

·Poligonos vō femīa frutex ē vnā virgā hn̄s mollez ⁊ carno
ſaz ſpiſſā ⁊ nodoſam i qb⁹ nodis folia hʒ ſiſ́ia pini. radix eſt
lib.27. illi iutilis.locis naſcit̄ hūidis ⁊c̄.·Pli.poligoniū greci vocāt
cap.12. quā nos ſanguiariā.ñ attollit̄ a terra folys rute.ſemie gra
p⁹ p̄n^m. minis q plura gn̄a poligoni faciunt hanc marē intelligi vo
lūt appellātqʒ a mľtitudie ſemis aut dēſitate fruticis. aly
polligonō a geniculoꝝ frequētia ⁊c̄.Ste. in ſynonimis po
lugonos virga paſtoris.u.lr̄a .p.y. pſilo ſcripſit vt aſſueuit
⁊ in kiraida poligonos.i.corrigiola multigonia.aly vō cane
zillum dicunt.et cetera.
·Polimiginatō medicamē.·Pau.ca.ō ydropiſi ibidem ſcribit̄
⁊ ē dictu plurime mixture.nā migma grece mixtura.
·Polimonia aly fileteriā a certamine regū iuentores appel
lant.capadoces āt tilodinamia radice croſſa exilib⁹ ramis
qb⁹ i ſuis corimbi dependent nigro ſemīe cetero rute ſiſ́is
lib.25. naſcit̄ i montuoſis locis.·Pli.ſed Dy.polemoniā vocat vt
cap.6. ·Polina ſubtiľ faria cuiuſqʒ grani.ide polēta.)( ſupra i pole.
·Polimonion Dy.vocari dixit alſinē q̄ ē pitaria vt ſupra ī al.
·Polion Dy.eſt montuoſuz ē ⁊ alterū.mōtuoſuz vō qō nobis
venit in vſum.frutex eſt alba ⁊ tenera folia hn̄s vga eſt ei
vni⁹ cubiti ſup:quā vge ſūt cū capitelľ ſemīe plenis a quo
ſemie exit q̄ſi lanities alba ⁊ oblōga velut capilli odorem
graue hn̄s cū ſuauitate ⁊c̄. In Ser.ex verbo Dy.ē plāta p
lib.21. ua exilis cuius lōgitudine ē circa palmū ⁊c̄.·Pli.muſeus ⁊
cap.7. heſiod⁹ laudib⁹ iclitā p̄dicāt ſupqʒ cetera ad famā ⁊ digni
in fi. tates p̄rſuſqʒ mirā ſi mō vt tradūt.folia ei⁹ mane cādida
meridie purpurea ſole occidēte cerula aſpiciūt̄:duo ei⁹ gn̄a
cāpeſtre mai⁹ ⁊ ſilueſtre ꝙ min⁹ ē.qdā theucriō vocāt.folia
caīs homis ſiſ́ia habēs a radice p̄tin⁹ nūq̄ꝫ plamo altior ⁊c̄
poliū vocat̄ iahade arabice.
·Polipis.gre.multipes.polipus piſcis.
·Polipodiū dcūʒ a ſiľitudie flagelloꝝ polipi piſcis in eminē
tys q̄ ſūt in ipis flagellis ſeu pedib⁹ ſʒ pedes dici poſſūt.nā
radicib⁹ polipody ſūt ſiľes eminētie. vn̄ polipodiū q̄ſi poli
pi pes Dya.naſcit̄ i p̄ietib⁹ hūectis ⁊ in ripis ⁊ circa radices
arboꝝ vetuſtaꝝ ⁊ i q̄rcib⁹.hʒ āt i lōgitudie duos palmos
⁊ ē ſiľe pteridi.i.filici.aſpex ⁊ diuiſuz ſʒ nō ſic ſpiſſū.radices
ſūt illi aſpe ⁊ ſibi alligate ſic̄ polipi croſſitudinē digiti hn̄tes
raſa vō deit⁹ viridis ⁊ ſubalbida app̄ʒ ⁊ ſtricta ⁊ guſtu dul
lib.26. cis ⁊c̄.·Pli.polipodiō quā nr̄i fidiciolā vocāt ſiľe ē filicis ra
cap.8. dix i vſu piloſa coloris it⁹ herbacei croſſitudie digiti croſſi
añ me^m. acetabulis cauernoſa ceu polipoꝝ cirri ſubdulcis in petris
naſcēs aut i arborib⁹ vetuſtis ⁊c̄.ara.vocat̄ biſbigi.ab. Y.
in libro de regimime acutoꝝ filicbinuz vocat̄ ⁊c̄.
·Polip⁹ ē tumor p̄ter nāʒ q i narib⁹ fit ſiľis ſcōʒ ſubſtātiā po
lypodos carni.i.carni illius piſcis qui dr̄ polipus ei⁹ autez
ſubā ē ſarcomia ⁊c̄.·Pau.p̄po ca.p ſacomia carnoſitatē in
lib.25. ·Polirizon grece multaꝝ radicū q̄re filix ſic vocat̄ )( tellige
cap.5. a Dya.ca.de dipteris.ſic ēt ſʒ ·Pli.vocat̄ a qbuſdā elleboꝝ
circa nigrū. Itē idem etiam ſic vocari dic̄ vnam ſpeciem ariſto
mediū. logie preter duas notas.
lib.25. ·Polirizon ·Pli.herba q̄ hʒ folia ſiſ́ia mirte ⁊ radices mľtas
cap.9. ·Poliſanthemū q̄ꝫ greci botrachiō vocāt cauſtica )( ⁊ cetera
p⁹ ine^m. vis ei⁹.i.vlceratia ⁊c̄.ſʒ.·Pli.eſt dictu plurium florem.
lib.27. ·Poliricon grece dictu multarū comaꝝ.nā greci thrix comā
cap.12. ſeu capillū vocāt.ē politricon ⁊ adiātū ⁊ gallitricō idē ꝙ ca
p⁹ p̄n^m. pillus veneris ſʒ Dy.vt.ſ.in adiatū ⁊c̄.ſʒ ·Pli. politrica di
lib.25. ſtāt a gallitrica ꝙ iuncos hʒ albos ⁊ folia plura maioraq̄ꝫ
cap.9. frutice quoq̄ꝫ maior eſt et cetera.
vltra. ·Politropha gre.mľtū nutrientia oligotropha ecōtra paꝝ nu
mediū. triētia ⁊c̄.Ori.oīa poly ꝙ ē mľto vel multū vel plimū.p.y.
pſilo melius ſcribunt̄ ſecundum grecum.
·Pomelitos·Pau.ca. ō p̄ipleumōia ydromellitos aut pomel
·Poluſis.g.ifra i vlcus. )( litos aut ydroroſato ⁊c̄.
·Poma grece potus potio.pomata vero potiōes.

·Pomfoligx ſcribit grec⁹ ſed pōfolinx p̄fert. ſic vocat̄ eo ꝙ
ſit āpulloſa.nā pomfolinx gre.ē āpulla.pomfoliges āpulle.
⁊ eſt pōfolix ſeu pōfolix ſeu pōfoligos tutia nā leuiſſima vo
latilis ⁊ alba quā Aui.laudat vide ca.ō pōfoligx apō Dy.cū
ca.ō tutia apud Aui.⁊ Sera.q̄ idē ſūt ⁊ ē fuligo q̄ leuat̄ ad
herēs tecto fornaci qn̄ es tigit̄ ⁊ fit auricalcū qō vocat̄ apō
Dy.i antiq̄ trāſlatiōe es vſtū:⁊ ē ex ſubā eris ⁊ lapidis cala
miari q dr̄ climia ara.⁊ cadimia gre.q̄ lapide tigit̄ es.ſubli
mat̄.n.vi ignis: ⁊ qō ſubtili⁹ leuiuſqʒ ē tecto fornacis heret
⁊ vocat̄ pōfolinx ⁊ arabice tutia. qō āt ex eo fumo eleuato
croſſius ē nō potēs eleuari intātū ꝙ adhereat tecto p̄p ſui
grauitatē ⁊ dēſitatē deſcēdit ad īferiora fornacis vel herʒ
p̄ietib⁹ ⁊ h̄ vocat̄ a Dy.ſpodi⁹:⁊ ab Aui. volēti imitari gre
cuʒ vocat̄ ſuccud⁹.fit ēt ſine ere ſola ſublimatiōe ipi⁹ lapi
dis.Eſt ⁊ alia ſpēs tutie q̄ alexādrina vocat̄ ſiľis corticib⁹
arboꝝ ītus leuis extra butruoſa.grauis q̄ fit vbi multū fit
auricalchi ex iugi eleuatiōe ipi⁹ fauille circaqʒ formulas
terreas q̄ ob h̄ fornacib⁹ ſuſpēdunt̄ adherēs dēſaturqʒ qō
fit ex fumo eiuſdē lapidis p̄bat̄ q̄ artifices auricalchi ex
illa bonū auricalchū faciūt eodeʒ mō ſic̄ ex calaminari la
pide.Dya.⁊ ·Pli.cōueniūt i mō gn̄atiōis pōfilix ·Pli. ō his lib.34.
⁊ de alys q̄ in hoc ope gn̄ant̄ in erarys ingt inueniūt̄ q̄ vo cap.13.
cant pōfilingē ⁊ ſpōdion.dr̄ia ꝙ pōfolix lotura aſpgat̄.ſpo in p̄n⁹.
dion illota ē.aliq ꝙ ſit cādidū leuiſſimūqʒ pōfilingē dixe
re:⁊ eē eris cadimieqʒ fauillā.ſpōdiō nigrior ē q̄ deraſa p̄ie
tib⁹ fornaciū mittit ſcitillas aliqn̄ e carbonib⁹ h̄ aceto p̄fu
ſa odorē eris p̄ſtat ⁊ ſi tangat̄ lingua ſaporē orridū. p̄uenit
oculoꝝ medicaib⁹ qbuſcūqʒ vicys ocurrerint:⁊ ad oīa que
ſpodios.hoc ſoluʒ diſtat ꝙ hui⁹ elatior vis eſt. ſpodios vel
pōfilix cipria optia.fit āt liqueſcētib⁹ cadimia ⁊ erario lapi
de leuiſſimo flatu euolatqʒ e fornacib⁹ ⁊ tectis adhereſcit
a fuligine diſtās candore.qō vō min⁹ cādidū ex ea imature
fornacis argumētū ē h̄ qdā ·Pōfolige vocāt.qō vō rubicū
dius ex his iuenitur acriorē vim habet.exulcerat adeo vt
cum lauat̄ ſi oculos attingat excecet ⁊c̄.Eſt ⁊ melli coloris
ſpodios in q̄ plurimū eris itelligit̄. ſʒ quodcūqʒ genus la
uando fit vtilius.purgat̄ āt p̄ma deinde craſſior. lotura di
gitis ſcabricē exemit ⁊c̄.⁊ infra fit ingt ⁊ i argēti fornacib⁹
ſpodion quā vocāt lauiortin.vtiliſſima āt oculis cōfirmat̄
q̄ fit i aurarys ⁊c̄.has puto quas climias auri ⁊ argēti Aui.
vocat de qb⁹ ſupra. Itē infra antiſpodion vocāt cinerē fici
vľ caprifici vel mirti foliorū cū tenerrimis ramoꝝ p̄tib⁹ vľ
oleaſtri vel citony mali vľ lentiſci. Iteʒ ex moris imaturis
.i.candidis in ſole arefactis vel ebuxi coma vel pſeudo ci
pri aut rubi aut terebinti vľ cenātis taurini quoqʒ glutinis
aut linteorū cinere vruntur omnia crudo fictili i fornacib⁹
donec figulina percoquat̄.⁊ itex i erarys officinis ⁊ ſmeg
ma fit iaʒ liq̄to ere ⁊ p̄cocto additis ⁊ carbonib⁹ paulatiqʒ
accēſis ac repēte vehemētiori flatu expuitur eris palea q̄
dam ſolū quo excipiātur ſtratū eē dʒ maxili ab ea diſcerni
tur quā i eiſdē officinis diffrigē vocāt greci ab eo ꝙ his tor
reat̄ c⁹ origo triplex.fieri.n.tradit̄ ex lapide pirite crema
to in camīs donec excoquat̄ in rubricā. fit et in cipro ex lu
to cuiuſdā ſpecus arefacto prius mox paulatim circūdatis
ſarmētis.tertio modo fit in fornacib⁹ eris fece ſubſidente
differentia ē ꝙ es ipſuʒ i catis defluit ſcoria extra fornaces
flos ſupnatat diffriges remāet qdā tradūt globos lapidis
in fornacib⁹ q coquūt̄ ferruminari circa h̄ es feruere:ipm
vō nō percoqui niſi tranſlatū i alia fornace ⁊ eē nudū.qdā
id materie quod ex cocto ſupſit diffriga vocāt ⁊c̄. habet̄ ex
his qō pōfolix ⁊ ſpodius ſūt idē ꝙ tutia ⁊ ēt habet̄ per hoc
ꝙ Dy.ca.de fece dic̄ ꝙ ipa lauat̄ ſic̄ tutia. Itē Alex.fac̄ col
lirium ad debilitatē viſus ſenum ex ponfolingo lota balſa
mo vino ⁊ melle.cui⁹ ſimile ſcribit Auicen.in tertio ⁊ loco
poimflix tutiaʒ ſcribit. Item Stepha. in ſinonymis pom

folix tutia' de ſpodion infra in ſp.
Põtica Stepha.bõdacha ⁊ ē auellana ⁊ alibi carua põtica
Populus arbor duas hꝫ ſpẽs. Inde Dya. )( ſcripſit
duo facit ca.vnũ ſic icipit.populus quã leuce dicũt ⁊c.aliđ
ſic.agiros.i.populus arbor quaꝫ alij leuce vocãt ⁊c.⁊ i fine
ca.aliq ingt ꝓhibẽt eiꝰ arboris lacrimũ i eridanũ diſtilatũ
⁊ coagulatuꝫ ſucinũ facere.i.karabe ⁊c.Aui.ſilr duo fac̃ ca.
vnũ qđ icipit.hauꝝ.aliud.haurũ Romanũ qđ volẽs dice
lib.16. re agiros vt Dya.dic̃ achiroſa vt ſupra i haur.Pli.tria gña
cap.24. populi fac̃ alba ⁊ nigra ⁊ q̃ libica vocat̃ minia folio ac niger
rima alba folio bicolor ſupne cãdidãs inferiori pte viridi
huic nigre q̃ i iuuẽta circiate rotũditatis folia ſũt vetuſtio
ra i angulos exeũt ꝯᵗrio edere anguloſa rotũdant̃ ⁊c.
Porcelliones vocãt̃ a Dya. vermiculi in humidis locis de
gentes ⁊ i ſtercore ſcđꝫ ipꝫ mltoꝝ pedũ q tacti i pillulas cõ
plicant̃.ara.vocat̃ guadai ſcđꝫ quoſdã ſꝫ ſcđꝫ veritatẽ vo
Porfira Ste.ē ſadefum ara.qđ ē oſtracũ.i. )( cat̃ harua.
limatia.ſed i li.de doc.greca exponit̃ porfira.i.purpura.
Pori ſũt foramina tã cutis q̃ꝫ omiuꝫ mẽbroꝝ minuta vix vł
minime viſui apparẽtia:dicũt̃ tñ ⁊ ipa patẽtia foramina po
ri vt auriũ a Pau.ca.đ egritudinibꝰ auriũ ⁊ oia alia largo
mõ ſumpta.pori ẽt dicunt̃ tuberoſe durities iuncturaꝝ ar
teticoꝝ q̃ ⁊ lapidatiões dicũt̃ vt Pau.ca.đ artetica ⁊ poda
gra.Herodius ẽt porũ in equis vocat qđ ſuproſſũ vulgo dr̃.
Porus ſarcoydes dr̃ ligamẽtũ a nã creatũ ad cõnectẽda ca
pita fractorum oſſiũ et eſt eius expoſitio durities carnea. nã
ſarx grece caro ſimiliter ⁊ kreas.
Portulaca dr̃ grece ãdragni:arabice ṽo bachalachancha.
Poſis grece potio potus bibitio.
Poſtarin Driba.ſic igt.y.vocat cũ vna egritudo i aliã tranſ
mutatur vt ex litargia fit freneſis ⁊ ẽconuerſo.
Potamios fluuialis potamos fluuius.
Potamogiotõ Dya.folia hꝫ bete ſilia i media aq̃ ſupnatãs
Potentilla amãtilla ſu valeriana idẽ vt dicũt )( videt̃ ⁊c.
Poteon grece in pratica ſimili Almanſori eſt ſuppoſitoriuꝫ.
Potilion vocatur vinum onfacinum vt infra in vinum.
Potireton Dya.aut friniõ aut emera ṽgellas longas ⁊ mol
les habens ⁊ fortes ſimiles dracontee folia minora ⁊ obro
tunda ſꝫ ois fructex coopertꝰ eſt velut lana ⁊ ois ſpinoſus
ẽ flores habẽs minutos ⁊ viridiores.ſemẽ eiꝰ ſuaue ⁊ viſci
dũ ẽ ⁊ minꝰ vtile.naſcit̃ in oliuetis ⁊ humectis locis ⁊ ſali
ginoſis.radices habẽs i magnitudine vniꝰ cubiti aut duoꝝ
⁊ fortes que radix ſi ibi in terra fuerit tacta đ ſe iteꝝ alias
mittit radices lacrimũ emittens ſimile gumi ⁊c.
Pragma res negotiũ pragmaſiſis reꝝ nã. Praſſa.g.porri
Plinius Praſſiũ grece marrubiũ album praſſium.
lib.20. Praſſon grece porrum praſſon karton porrum ſectiuuꝫ praſ
cap.22. ſon kefalotẽ porrum capitatum.
pꝰ pnᵐ. Praſſina colera dicta a colore folioꝝ porri qđ greci praſſon
vocant.Caſ.fel.ca.de empimate.
Praton grece agens faciens operans.
Practikos praticus venalis ẽpticius ꝯductitius exactus.
Precoqua perſica dicunt̃ antepſica grece vrecoqua vel bre
coq̃ vt in latinũ vertit̃ ⁊ dicunt̃ arabice mixmix.ois tñ fru
ctus ſꝫ Pli.preueniẽs maturitate alios ſui generis dr̃ pcox
Ste.pcoquion antepſica.⁊ idẽ alibi precoq̃ miſmiſa ⁊c.ali
qñ precocia inuenitur Dya.microtera perſica.i. minora q̃
latini precocia dicunt ⁊c.
lib.30. Precordia Pli.exta hominis,ab inferiore viſceꝝ pte ſepant̃
cap.3. mebrana q̃ precordia appellant qr a corde pretendit̃ quã
pꝰ pnᵐ greci appellauerũt phigeans plimeans.
Prefrigmenũ Alex.ca.de potionibꝰ ⁊ antidotis ad epar cir
ca finẽ ãniſi prefrigmeni.i.preaſſati ſeu frixi.
Priapiſmos.gra.a priapos qđ eſt virga virilis ⁊ ẽ priapiſmꝰ
imoderata virge extẽſio lõgo tẽpore pſeuerãs,dr̃t aũt a ſa
tiriaſi vt infra in ſatiriaſi inuenies ⁊c.
Priapiſmus ẽt vocat̃ q̃dã ſpẽs ſatirionis vt ſupra in orchis
Prinꝰ ſpẽs eſt quercus ferẽs glandes ſic̃ ⁊ driofagꝰ Dya.ca.
de driſheroth li.de doctria greca prinos ilex ⁊c.
Priõitos Pau.ca.đ lapide iter medicias ad lapidẽ enũerat
Priſma grece corporis inflatio.puto ꝙ eſt id qđ yporiſmos
dicimus ⁊c. Probaton vł vt grecꝰ prouaton ouis.
Procatartica cã.i.pmitiua q̃.ſ.ab extriſecus venit Alex.ca.đ
dolore capitis ꝓprio capi.
Procon qdã bdellium vocant alij maldacõ Pli. lib.12.
Profies grece infra in pterigon. cap.9.
Profilacticũ.g.cuſtoditiuũ vł ꝑſeruatiuũ.Alex.ca.đ cura epi
Pronoſtiches grece pronoſtica preuiſio pcognitio )( lenſie.
ꝓnoſticos ꝓnoſticꝰ ꝓuidẽs pcognitor.nã gnoſtica ſẽſibilia
Proiectoria virtus.
Proptoſis Demo.eſt inquit prominẽtia pcadentis oculi ex
paliſi cõtingens fiens cũ maxio dolore.
Propoleos grece eſt ꝙ arabice dr̃ mũ ⁊ ẽ fex aluearis apuꝫ
vbi ſuas apes ꝓyciũt ſuperfluitates ⁊ eſt dicta cera ꝓ po
leos calidior ipſa ⁊ ẽ dicta cera magne ṽtutis ⁊ i attrahẽdo
a ꝓfundo corpis.vide ca.de ꝓpoleos apđ Dya.cũ ca.đ mũ
apud Sera.⁊.ſ.i terra Ste.ꝓpolis ſordes vaſoruꝫ apum.
Progeuma grece ẽ cibꝰ añ prãdiũ ſũptus lenitiuꝰ ſolutiuus.
Propoma grece Alex.ca.đ epilẽſia oꝫ ingt ex aq̃ calida acci
pere propoma q̃le ẽ abſintiatũ aut cõditũ ⁊c. Itẽ idẽ infra
ꝓpoma aut raro ſũt accipiẽda pter abſintiatũ ⁊ vinũ bonũ
Itẽ idẽ ca.de ydropiſi đ vino eoꝝ ibi ponit ꝯfectionẽ cuiuſ
dam ꝓpoma.ꝓpoma igit̃ potio vt ſupra.
Propoſitalmia vel pſilotalmia vł cirotalmia grece ſcabroſi
tas oculoꝝ Alex.ca.đ collirijs ad viſum.
Proſarches infra in pterigion.
Proſerpinata poligonia Pli.herba vulgaris ſupra i poligo lib.27.
Proſopida ſupra in archion. )( nia. cap.12.
Primula veris ſupra in paſſerella. in fi.
Protopas grece dr̃ quoddã vinũ creticũ infra in vino.
Portorobon dr̃ a quibuſdã peonia Dya.ca.de peonia.
Protoſis grece Pau. eſt ruptio rogide tunice oculi.i. vuee
ex comeſtione vł ruptura cornee q̃ partia adhuc exiſtẽs ita
vt caput muſce videat̃ miocephalon dr̃:amplius ãt aucta
prope granũ vue ſtaphiloma dr̃.plus ṽo vt malũ ad palpe
brã extendat̃ ⁊ obſtupeſcat ideſt mortificet̃ clauus dr̃ ⁊c.
Caſ.fe.protoſis oculoꝝ eſt ex nimio tumore ꝓminẽs caſus
vt ẽt difficulter palpebris contegat̃ ⁊c.Demo.ꝓtoſis ãt ca
ſus eſt in exitus oculoruꝫ plurimũ exiſtens quo neqꝫ flecti
in officiũ ſolitũ terminos valeãt palpebre cũ tũore vehemẽ
ti atqꝫ inguinibꝰ ſcđꝫ aures ⁊ febribꝰ ⁊ doloribꝰ ſepe ẽt vehe
menti aut magno cõſenſu ex tumore vomitu velut laqueo
cõpreſſo gutture aut nimio gẽitu femine pturientis. Item
idẽ alibi eſt exitus tunice ſi qđ apparet rotũdũ eſt i modũ
acini vue ſtaphylonia vocat̃.ſi ãt diuiſio ad ꝓcadẽdũ pro
toſis appellat̃.hec a quibuſdam helius vocatur ⁊c.
Prouinca herba que a quibuſdam frinica vocat̃.
Pruna que damaſcena vocãtur apđ omnes auctores nigre
Pſammos grece arena. )( laudantur
Pſamiſmus Pau.ca.de ydropiſi poſt hec iquit ⁊ naturali
bus vtendũ eſt aquis ⁊ pſamiſmo ⁊c.⁊ infra ca.de artetica
pſamiſmus ſcribit ⁊ ẽ ſepultura in arena.naꝫ pſãmos arena
Pſauſis grece tactus pſao tango. )( grece
Pſeudo diptamuꝫ a multis condris vocatũ minoris effcũs
a diptamo ſtatimqꝫ ab eo diſcernit̃.diptamnũ.n. minima lib.25.
portione ſuccendit linguã ⁊c.Pli.ſupra in diptamo. cap. 8.
Pſeudo ſelinum ſm Dya.vocatur a q̃buſdã pentafilon. circa.
Pſeudoumiõ Pli.napi folia habet fructex palmi altitudine mediũ.
laudatiſſima in creta ⁊c. lib.24.
Pſeudohumon Dya.fructex eſt duoꝝ palmoꝝ naſcens in cap.16.
ṽſus fi.

creta iſula folia hꝫ ſilĩa hımon haſte eiꝰ.yi.aut.iiij.ꝛc.
·Pſychi grece aĩa pſiche latini proferunt.
·Pſycos grece frigus.
·Pſidraceõ Demo.eſt ingt paruiſſima extantia alta eruptiõe
circunſcripta cũ rubore leui ſepe in albis ptibꝰ pme tunice
oculi conſtituta.⁊ magna angulis vicina alta eruptione vel
diuiſura percuſſu aut inciſura effcã ꝛc.
·Pſidia granati cortex.pſigia ſtorax liquida.
·Pſidratia grece Alex.ſunt puſtule parue eminentes in cute
capitis plene humiditate:aliqñ vero ſidratia ſcribitur.
·Pſila grece.pulex inde.
·Pſiliũ dictuꝫ eo ꝙ ſemen eius pulicibꝰ aſſimilet̃.Demo.ca.
de optalmia.eius herba pſilotina vocat̃ ꝛc. antiqui vo lati
ni pulicariã dicebãt vt Theo.Priſ.⁊ alij plures.Dya.pſiliũ
aũt quirofaliõ vel quod ſiculi dicunt criſtalion aut gnome
laꝫ.folia hꝫ ſiĩa coronopodio ⁊ aſpa virgas duabꝰ palmis
longas cuius fructex piloſus eſt . coma aũt eiꝰ a medietate
incipit virge ĩ qua capitella duo aut tria ſũt cõſtricta ĩ qbꝰ
ſemen eſt pulicibꝰ ſimile nigrũ ⁊ durũ naſcitur ĩ campis ꝛc.
lib.25. ·Pli.pſilion alij cinomia alij criſaleon alij ſicilicon appellãt
cap.9. radice tenui ⁊ ſuperuacua ſarmẽtoſuꝫ floribꝰ canino capiti
in fi. nõ diſſimilibꝰ. ſemine aũt pulici vñ ⁊ nomẽ hoc ĩ baccis ip
ſa herba ĩ vineis iuenit̃ ꝛc. ⁊ ĩ ptibꝰ noſtris iuxta fluuios ĩ
·Pſilotrũ medicamẽ depilatoriũ. )(glareis colligitur.
·Pſitakos grece pſitacus.i.papagal.
·Pſimithion grece ꝙ ſepe corruptũ inuenit̃ nũc pſimitiꝫ nũc
·Pſix grece nuca. )(pſimitiũ eſt ceruſa plumbi.
·Pſoas grece lũbus.pſoa lumbi.
·Pſomion ⁊ pſomos grece bucella panis.
·Pſora grece ſcabies aſperitas cutis cũ pruritu ⁊ ſquamis li.
de doctria greca.·Pli.impetiginem ⁊ ſcabieꝫ quã pſoram ⁊
lichenas vocant ⁊ cetera.
·Pſoriaſis apõ Alex.ſcabies veſice ꝓpõ ca.Itẽ ĩ paſſionario.
·Pſorotalmia Demo.eſt pruritꝰ oculoꝝ cũ paruo rubore ⁊ le
ui ſumotenus vlceratiõe palpebrarum ſine vllo lacrimaꝝ
fluore ꝛc.·Pau.eſt iquit pruritus palpebre ſcabies ex ſalſis
humoribus facta et cetera.
·Pſori grece apud Dya.eſt quedã ſpecies vitreoli quã Aui.ſu
rie vocat.Demo.pſoricum:quod nos ſcabrũ dicimꝰ.Cornel.
celſus .nulla per ſe medicĩa eſt que pſoricuꝫ nominet̃ ſꝫ cal
citidis aliquid ⁊ cadimie dimidio plus ex aceto ſil̃ cõterit̃
idq in vas fictile abditũ ⁊ cõtẽtũ ficulneis folijs ſub terra
repõit̃ ſublatũ poſt dies .xx. rurſus terit̃ ⁊ ſic appellat̃ ꝛc.
Dya.pſori quã mlti putauerũt melantiã eẽ ſꝫ falſuꝫ ẽ:qꝛ ſui
generis eſt hec ⁊ illa ſuũ bromũ hꝫ pſori plenũ. ſuũ gñs hꝫ
hoc ⁊ illa ſuũ bromũ pſori plenũ eſt ⁊ nauſeã prouocat .iue
nitur in egypto ⁊ multis alijs locis ſic̃ in libia ⁊ hiſpania et
cipro.melior eſt egiptiꝰ quẽ ſi fregeris niger deintꝰ ⁊ mul
tas hñs pertuſuras ⁊ pinguis eſt.
·Ptarmikos grece ptarmicus ſternutatoriũ li. ꝺ doc.greca ⁊
Oriba.ca.de capitis purgatiõe Demo.vo ptarmicõ ſternu
·Ptarmos.g̃.ſternutamẽtũ ſternutatio ꝛc. )(tatoriũ dic̃.
·Ptella grece vlmus Stepha.ptella derdarum arbor cimicũ
dirdar apud Auic.
·Ptereos grece filix vt Alex.de epica diſſinteria.ſꝫ apõ Dya.
dipteris vocat̃ Itẽ Oribaſius ca.de lũbricis ptereos quaꝫ
filicẽ dicimꝰ Ste.pteris ẽ ſercaluꝫ ꝓ ſarachs.pteris ẽ ꝓpꝰꝫ
forte a pteron qõ eſt ala.nã vt in Sera .folia eius velut ale
expanduntur.
·Pterigia grece vngula oculi.vnde ·Pau.proprio ca.quidam
ſine.p.terigiaꝫ ſcribũt vt Alex.⁊ Dya. ſꝫ Demoſtenes mẽ
branula carnoſa atq neruoſa albula vl̃ rubra altero ex an
gulo orta ſuperioribꝰ partibus initium ſumens ſenſiꝫ ꝓgre
diens ⁊ nũc adherẽs pme tunice:quã greci profies appellãt
nunc ſugnatãs quã proſarco vocãt vſq ad circulũ pupil
aut ad ipſã pupillã dõec ĩpediat viſuꝫ ſepe ex vlcere ãtcedẽ
ti ſumit exordiũ.vocat̃ aũt pterigion a ſil̃itudĩe pẽnaꝝ. ⁊ ẽ
aliqñ malignũ:qõ greci chachoetes ſepius vocant.cũ turba
to oculo pungentes dolores ingeſſerit ꝛc.
·Pterigiõ ·Paulus.eſt ſupfluitas carnis coopiens partẽ vn
gule digiti ex panaritio aut ex altera huiuſmodi cauſa.
·Ptyelõ ſputuꝫ grece inde emoptoica paſſio.ab ema qõ ẽ ſan
·Ptyloſis ·Pau.eſt craſſitudo palpebraꝝ )(guis ⁊ ptielon
putrida rubea quibus accit plerunq ⁊ pilorũ defluxio.
·Ptyriacum raſis in antidota.vl̃i in cõfectione mitridati mi
noris expõit̃ ꝙ ẽ filix.ſꝫ ſi ſic ẽ ptereos dꝫ ſcribi vt ſupra.
·Ptyriaſis grece furfuriſca capitis vel cantabriſciuꝫ furfures
capitis Alex.⁊ ·Pau.proprio ca.
·Ptyropolen gre.abientem.ſ.piaceam vocant ·Plinius.
·Ptiſane grece dicuntur que proprie fieri ſolent ĩ pila.nos ãt
cõmuniter ptiſanã vocamus cibũ ex ptiſanis ordeaceis fa
ctũ:quã.y.pre alijs laudat in acutis morbis.ab hac ptiſana
vocat̃ maſſa ptiſanaria chilus.ſ.cibus in ſtomacho iam di
geſtus:eo ꝙ ptiſane ſimilis ſit.
·Ptiſas grece ſpuẽs. ·Ptyſis ſputa ipa ſputamina.
·Ptyſma grece ſputum ⁊ ſaliua.
·Ptiſis aũt ſcdõꝫ ꝙ accipitur ꝓ morbo illo ꝯſumptiuo nõ ſcri
bitur apud grecos cũ pt.ſꝫ cũ fth.vt fthiſis ⁊ expõit̃ ĩ libro
de doctria greca tabes diphtoton macies tabo.vñ necapõ
Demoſtenẽ recte puto ſcriptũ eẽ ptiſis ingt oculi ẽ anguſta
pupille latitudo nutrimẽto ceſſante atq motuꝫ ĩpediente
atteſtãte partium rugatione ꝛc. tranſlatoris vitiũ vel ſcri
·Ptoma grece corpꝰ ⁊ ꝓ cadauere ſumitur )(ptoris fuit.
ſoma proprie corpus.
·Ptoſis grece ſpecies trichiaſis.i.inequalitas pilorum palpe
brarũ vt infra in trichiaſi.
·Puleum dicebant antiqui.puleiuꝫ moderni li. de doc.greca
vlicon vel blicon.i.puleium.Dya.eiꝰ gñã ſũt duo. alia maſ
culus dr̃ album generans florẽ. alia femĩa florẽ purpureũ
ferens verũ cõmuni nomine pantagathen nominatur.⁊ ab
aliquibꝰ bledio ꝙ ſunt volãtiuꝫ aĩaliũ flores ſui temporis lib.20.
paſcua ꝛc.·Plini.ex pulegio femina efficacior.eſt aũt flore cap.14.
prpureo.mas candidũ hꝫ ꝛc.ſilueſtri ad ea que de domeſti
co dicta ẽ efficacior vis eſt qõ ſimile eſt origano minoribus
folijs q̃ꝫ ſatiuuꝫ ⁊ a quibuſdã ditamos vocat̃ guſtatũ a pe
core capriſqꝫ balatum concitat vñ quidã greci litteras mu
tantes bleconõ vl̃ bliconon vocauerunt.nã tã feruens ẽ vt
illitas ptes vlceret ꝛc.Dya.ca.ꝺ diptamo dic̃ quoſdã dipta
mum vocare pulegium agreſte.
·Pulicaris in pluribꝰ antiquis libris pro pſilio reperi. polica
ria eſt alia vt ſupra.
·Pulmonaria planta folijs mollibus maculatis albo quam
quidam pepanum vocant.
·Pupilla oculi apud Aui.eſt ſenation ſed apud arabes vocat̃
plãta fontis.ſ.corath albam qõ eſt equiuocũ ad pupillã ocu
li ⁊ plantã fontis:⁊ in hoc errauit tranſlator.Auic. vt ſupra
in corath.aliud quoq ca.facit Auicen.ꝺ eadem planta ſub
hoc nomine ſiunium ⁊ forte voluit dicere vt Dya.ſenectiõ
⁊ dicit ibi ꝙ eſt eruca aque.
·Puſta ſepe repitur ĩ antiquis libris ⁊ vocat̃ puſta ab aliqui
bus id qõ fit per appoſitionem aque ĩ vinacia extracto mu
ſto de quo ſupra in deuterium.verum vbi apud Dya. in ve
teri tranſlatione habetur puſca apud Sera.ex vbo Dya.⁊
apud Aui.eiſdem locis ſemper habetur acetum aqua mix
tum :qõ grece oxicraton vocat̃ . Item Alexã.ca. ꝺ anoroſia
ex calida diſtempantia.dieta ingt eſt ordinanda que in fri
gidãdo iuuare poſſit:⁊ maxime illa que aceto conficiuntur
vt eſt puſca potui data ꝛc.queſiui tamẽ a grecis quomodo
vocatur ſupradictus potus ex lotura vinatiarum factus rñ
derunt puſa vel putia:quãuis etiam alijs vocent noibus.

ꝑutinada.g.ſpēs eſt napi vt ſupꝛa in napo.

**Littera** nec.g.nec arabes hn̄t Ste. tn̄ trāſlatoꝛ regal' diſpōnis mlͣta vocabula q̄ p chef.vl' kaf.ſcribūt apꝺ ara.p.q.ſcripſit: vt pꝫ ifra.ꝛ q̄dā greca q̄ p chi ſcribunt latini.X.lrā ſcripſerunt.

Quama ꝛ alicubi q̄mi pꝛo kamech que ſūt tubera.Stephanus ſcripſit.

Quebenomolet vel q̄belecmelet i.x.pꝛatice alia.in ꝯfectio-ne eſdre quā azerc vocat eo loco apꝺ Aui.eſt almelichi: ꝛ in pantegni ē epar pulli eq:ſed ī anti.vl'i ſplen pulli eq hēt Stephanus.

Quebꝛicum pꝛo kebꝛit qꝺ eſt ſulfur ſcripſit.

Quemum Ste.ciminum vocat.

Quemia Ste.ſic ara.ꝙ greci xanan qꝺ eſt chanan.

Quecaranum Ste.ꝑ ſucaram qꝺ eſt cicuta.

Quercula.i.camedreos ꝛ ſic ſonat ī greco nec dicedū ē q̄rcu-la maioꝛ ꝛ q̄rcula mioꝛ ita ꝙ cāepitheos ſit aliq̄ ex eis: qꝺ ē dictu infima pinus vt ſupꝛa in ka.ꝛ dicere quercula mioꝛ nō eſt niſi conculcatio in diminutiuo.

Quernebuꝫ ꝛ aliq̄ carnibū ſcripſit Ste.ꝑ carnu ſupꝛa ī ca.

Queri ꝛ queheri Ste.ꝑ keiri ſcripſit.

Quermazagi ꝛ alibi carmazago ꝑ carmezich qꝺ ē fruct⁹ ta-maricis Stepha.ſcripſit.

Queſbara ꝑ caſboꝛ:qꝺ ē coꝛiādrū idē ſcribit.

Queſcum Ste.ꝑ kiſch ſcripſit.

Queſuſi ꝑ kaſuth idem ſcripſit.

Queraſſuꝫ ꝑ kerſſ.qꝺ eſt apium ꝛ alij queraſſerū idē ſcripſit

Quetire pꝛo chitire idem ſcripſit ꝛ ē dꝛagantum.

Quiaſtes vocatur paritaria ſm Dya.ca.de alſinē.

Quianos ē vena terre ꝛ vr̄ ſꝫ dſcriptōeꝫ Dy.id qꝺ dr̄ cupoſuꝫ naſcit̄ ingt ī cipꝛo ī fabꝛica metallica ꝛ ī ſpelūcis littoꝛeis. eligēdū ē limpidū ꝛ coloꝛē ſmaragdinū habens ꝛc̄.

Quiaſtis ſꝫ Pli.ē vlcus ī angulo oculi ppetiꝫ hūoꝛē emanās

Quiacrio dic̄ Pli.vocat̄ ſpēs q̄dā folij ꝙ creticum dr̄ ꝛc̄.

Quiatiſtrum ꝛ quiaciſtromeli grece ſunt noīa ferramentoꝝ ocularibus moꝛbis aptoꝝ.Demo.

Quianos coloꝛ dicunt latini ſed greci kianos. ꝛ eſt kianeus coloꝛ inter viridē ꝛ nigrum vt liber de doctrina greca.

Quili grece ſuccus inde dyaquilon quicquid de ſucco fit ſiue emplaſtruꝫ ſiue ſyrupus verū p.ch.melius ſcribitur. nam chilos dicunt.vocat̄ etiā ꝛ zomos ꝛ aſiſpema.

Quinanchis grece ſed melius chinanchis infra in ſynachis.

Quinccos ſpaſmos.Demo.ē ingt p interualla paruiſſimi ocu-li raptus frequentatus ſūma celeritate.nos deniq̄ caninuꝫ raptuꝫ appellare poterimus. vnde ꝛ nomē cepit quib⁹ iſte motus neceſſario cōicatur.

Quinomella ꝛ grofallon ſꝫ Dy.vocat̄ pſilliū ca.ꝺ pſilio ꝛc̄.

Quinq̄ʒneruia lanceolota plantago minoꝛ idem.

Quinquefolium Pli.nulli ignotuꝫ eſt cū ēt fraga gignendo cōmendet̄.greci vocāt pētapetes ſiue camezeleon ſiue pen-
lib.25. tafilon.rubꝛā hꝫ radicē h̄ cū inareſcit nigreſcit ꝛ āguloſa fit
cap.9. herba incipit ꝛ deſinit cū vite. ei⁹ radix ſpargamon vocat̄
p⁹ pn̄ ꝛc̄.mirum dixit fraga gignere.

Quiquilima vocat̄ in cicilia q̄dā ſpēs graminis ſꝫ Dya.ca. )( de agroſtis.

Quirinatium opos aſa vt ſupꝛa in op.

Quiſumūſebum in regali diſpoſitione Aliabas exponitur ꝙ eſt abꝛotanon ſed ara.vocatur kaiſuꝫ ꝛc̄.

Quitinos a grecis floꝛes granatoꝝ.latini vero caducos vo-cant:agreſtium vero bulauſtion Iſido.

Quitiſos Dya. fructex ē albas virgas hn̄s longioꝛes cubito vno ī qb⁹ folia ſūt fenugreco ſil'ia aut lata ſic̄ trifoliū ſꝫ pau-lo mioꝛa ꝛ ī medio venā hn̄tia q̄ cū fricata digitis fuerit vi-ſcellū redolēt ſil'e cici viridi.mlͭi illā ī oꝛto ſemināt.apes ꝓ-uocātes ꝛc̄.vide ne ſit de q̄ Uirgilius floꝛentem citiſum.

Quitiſuꝫ ſꝫ Dya.multi fungū ꝺ q̄ fit ypogſtidos vocāt ca. ꝺ ciſeos ꝛ hoc foꝛte pp ſil'itudinē cū balauſtia q̄ ſic vocatur.

Quitram pꝛo kitram Ste.ſcripſit.

**Littera** eſt eadē apꝺ arabes ꝛ apꝺ grecos vt apꝺ nos: niſi qꝛ apꝺ grecos ē aſpiratū a pncipio dictōis.vn̄ ſp in grecis dictōib⁹ rite cuꝫ aſpiratiōe ſcri-beretur.vt rhoda rhetoꝛica ꝛ ſimilia.

Rabadac apꝺ.A.ē piſcis ſtupefaciēs tōpedo

Ra Ste.pꝛo reu alicubi ſcripſit.

Rakauto Dya.aſpagus aſpꝛatilis ꝗꝫ multi racāto aut mion

Racheili oleū in pꝛatica alia.ca.de accn̄tib⁹ q̄ )( vocant ſequūtur fe.vr̄ roſaceū.ſed nec nomē ara.nec grecum eſt.

Radicula in antidotario vl'i in potiōe ad ſcrophulas Pli.ra- lib.19.
dicula inquit vocatur q̄ lauandis lanis ſuccū hꝫ mirū tātū cap.3.
cōferēs cādoꝛe mollitiaq̄ʒ naſcit̄ ſatiua vbiq̄ʒ ꝛ ſponte pci- in fi.
pue ī aſia ſiriaq̄ʒ ſaxoſis locis ꝛ aſpis caule ferulaceo tenui ꝛ ipo cibis indigenaꝝ expetito ꝛ vnguētis.ꝛ gcgd ſit cū ꝺ-coquat̄ folio olee ſunt.itin greci vocāt.floꝛet eſtate grata aſ-pectu.verū ſine odoꝛe ſpioſa ꝛ caule lāuginoſo ſemē ei nul-luꝫ.radix magna q̄ condit̄ ad queꝫ dictum eſt vſum ꝛc̄.hec eſt condiſi ſupꝛa.in condes ꝛ infra in ſtructio.

Radioſuꝫ quidā polipodiū vocāt liber antiquus ꝺ ſimplici )( medicia

Radius vocat̄ iſtrumentū cirurgicoꝛuꝫ ſtilus tenta ꝛ id quo medicine in oculis ponūtur.

Radix ſimpliciter ꝑ rafano domeſtico accipit̄. ſic romani hodie.ſic greci ēt vocāt.nā riza gre.radix ſi ſine adiūcto iue-nit̄ ꝑ rafano domeſtico accipiūt iterdū ꝛ rafanos vocant.

Rhafanos.g.rafanus Pli.gn̄a ei⁹ greci fecerūt tria folioꝛuꝫ lib.19.
differētia criſpi atq̄ʒ lenis ꝛ tertiū ſilueſtre atqꝫ huic lenia cap.5.
q̄dā folia ſꝫ bꝛeuioꝛa ac rotunda copioſa atqꝫ fructicoſa.ſa- circa
poꝛ aūt aſper ꝛ medicamēti iſtar ad eliciēdas aluos.ꝛ ifra. medium.
nr̄i alia fecere gn̄a algidenſe a loco longū atqꝫ tranſlucidū alterū rapi figura qꝺ vocāt ſiriacū ſuauiſſimū fere ac tener-rimū hiemiſq̄ʒ patiens.aliud ſilueſtre greci cherā appellāt ponticiarmon.alij leucē.nr̄i armoꝛaciam fronde copioſius ꝗꝫ coꝛpoꝛe ꝛc̄.ꝛ alij marmoꝛaciū vocāt hoc.

Rafis grece acus.inde rafidothichi acuarium ferrum.

Ragadie dn̄r ſciſſure accidētes in circulo ani multi ardoꝛis

Rague ara.ſpuma que ꝛ zebet dr̄.

Raib ara.lac acetoſuꝫ vt apꝺ Alman.ca.de diabete ex eius concoꝛdia cū pꝛatica grece.

Ralembacuꝫ in.ij.pꝛactice Aliabas ca.ꝺ ſemib⁹.ꝑ coriādro ponit̄.Itē ca.ꝺ folijs ꝑ mirto.Itē li.tertio ꝺ feb.cotidiana ꝑ oleo amigdalaꝝ dulciū.ꝛ ſic appet māifeſta coꝛꝛuptio ꝛc̄

Ramic ara.ē ꝯfectio ex gall' ꝛ paſſu- Ramad ara.cinis. -lis ex qua fit gallia muſcata ſm arabes cui⁹ cōfectio docet̄ in libꝛo Sera. de ſimplicib⁹ medicis ꝛ in viceſimooctauo azarauij habet autem alias ꝯfectiones diuerſas ſicut ꝛ gal-lia.ramech Stephanus dixit.

Ramnus Dya.fructex eſt circa oꝛtos naſcens.hui⁹ virge lō-ge ꝛ ſpinoſe ſunt folia hꝫ pinguiſſima ꝛ longa ꝛ lenia.ē āt al-tera rānos coloꝛē habēs albū ꝛ ſubꝛuffū ꝛ v̄gulas oblōgas cubitos.v.vl' plus he ſpinoſe ſūt ei⁹ ſemē latū ē ꝛ tenue ꝛ in folle recluſuꝫ ſic̄ affodilli rānos grec⁹ Pli. iter gn̄a ruboꝝ lib.24.
rānos appellat̄ a grecis cādidioꝛ fructicoſioꝛ.is floꝛet ꝛ ra- cap.14.
mos ſpgēs rect] aculeis n̄ vt ceteris adūcis folijs maioꝛib⁹. alteꝝ gen⁹ ē ſilueſtre nigri⁹ ꝛ q̄dā ten⁹ rubēs fert velut fol-liculos.h⁹ radice ꝺcocta ī aq̄ fit medicamētū qꝺ vocat̄ litiū ꝛc̄.ara.vocat̄ hauſigi.Ste.ramnos auſegum ramnus.

Ranula ꝛ ranūcul⁹ vocat̄ augmētatio carnea ſub ligua cū grauedie ꝛ fluoꝛe ſaliuaꝝ q̄ſi ī radice ligue vt alia ligua oꝛi )( ri videat̄

Ranūcul⁹ Pli.ranūculū vocam⁹ quā gre.bo- lib.25.
trachion.genera eius quattuoꝛ ꝛc̄.ſupꝛa ī botrachion. ca.vltio.
Rapa Pli.medici maſculū ex eis dixerūt rotūda.latioꝛa v̄o vſus fi.
ꝛ ꝯcaua femineū pſtātioꝛi ſuauitate ꝛ ad ꝯdiēdum facilio- li.19.c.5.
añ me^m

ra ꝛc̃.rapa vocat̃.g.gongilion.arabi.vero ſelien vel ſcelgẽ.
˚Rapa agreſtis Dy.naſcit̃ locis ſiccis fruticẽ collectũ faciẽs cubiti hñs lõgitudinẽ hñs multas virgas folia linioꝛa ꝛ groſſa in modũ digiti ꝛ ſatis lata ſemen eius in folliculis ꝯcluſuʒ nigꝛ ꝛ fragile ẽ qḋ fractũ albũ deint⁹ hʒ coloꝛẽ ꝛc̃.
˚Rapa caulus Yſaac in dietis de ipa loquitur.
˚Rapa ruſtica vocatur a latinis ſm Dyaſ.quedam ſpecies ypericon vt ſupra in coꝛium.
li.19.c.5. ˚Rapiſtrũ armoꝛatbia rafan° agreſtis ſm Dya.ꝛ Pliniuʒ.
circa. ˚Rbapatuſa.g.Coꝛ.cel.ẽ igt empl'ʒ qḋ rapatuſã aglutinãdo
mediũ. ˚Rapũ ſilueſtre Pli.in aruis maxime naſcit̃ Hyc vocat̃ ꝛc̃.
lib.20. fruticoſum ſemine candido duplo maioꝛ ẽ q̃ papauer.
cap.3. ˚Rbaricon Paulus ca.de dentibus raricon ollã cõburẽs.
in fine. ˚Ras arabice caput. ˚Raſas arabice plumbum.
˚Rafanũ ꝓ raſin q̄ ẽ enula i.y.pra.Alia.iuẽio ꝛ alibi raſeni.
˚Raſatũ ꝛ raſcbã i pratica Alia.expõit̃ q̄ ẽ gũma ſemibari.i.
˚Raſenigi ſcripſit Ste.pꝛo feniculo q̄ eſt razienigi Hypini. ꝛ alicubi raſianegũ ſcripſit. ˚Raſin arabice enula.
˚Ratba Albaui ẽ igt ſpẽs trifoly dum ẽ recẽs ſic vocat̃: ſed ſicca dr̃ faſſaſa ꝛ cad abb ꝛ in hyſpania dr̃ berba mularuʒ orit̃ i oꝛtis ꝛ in pratis in pn° oꝛtus eius ẽ vt trifoliũ.poſtea fit gracilius eoꝛ:ꝛ hʒ floꝛes vt lenticule toꝛtuoſe.
˚Rbaticõ Pau.ca.de aſmate aliqs potuum aut cibi raticon
˚Ratienigi in.vy.Jo.Sera.in vnguẽto Hydromilon ꝛc̃. aſelemanũ ꝛ ẽ vnguentũ apl'oꝛ:ꝛ in alys multis locis expõit̃ q̄ ẽ coloſonia.Jtẽ ab.A.in ſcḋo ꝓpo ca.ſilr expõit̃. veꝛ.idẽ Jo.in ca.de paliſi dĩc q̄ gũmi granoꝛ viridiũ vocat̃ ratienigi:ꝛ hoc gũmi ẽ terbentia.Jtẽ idẽ ca.ḋ aſmate. accipe iquit granoꝛ pineaꝛ ſup q̃s ẽ ratienigi multuʒ.ſm veritatẽ hoc nomẽ cadit ſuper oẽm reſinã grecũ imitãdo. nam retini.g.reſina vt in libꝛo de doctrina greca.
˚Raund ara.reu aliḋ barbaꝛ aliud ſeni q̄ naſcit̃ in india ſʒ aben Meſue ꝛ aliud turchium ſm eũdem.aliud ponticũ ex ponto ſic a regionibus denominat̃ ꝛ infra in reu.
˚Rauſenicũ ſcripſit Step. ˚Raxeta ara.pars manus.
˚Racienigi ara.feniculus raſieinegũ alicubi ſcripſit Step.
˚Reban.A.duo ca.facit vnũ breue q̄ quaſi notũ ſibi nõ notificat nobis.aliud de raban ſalamonica q̄ oino ſibi ignotum fuit vt apparet ex textu eius.
˚Reas apḋ Dy.vocat̃ ſecũda ſpẽs papauerl ca.ḋ mechonio.
˚Rechabinũ in pratica Alia.ca.de ꝯſtinua expõit̃ q̄ eſt machalũ qḋ eſt bdelliũ ꝛ in ca.de ꝯſtipatione vẽtris ꝛ fluxu in febꝛib° ſcribit̃ nareniebi ẽt alibi nateniebũ ꝓ eodẽ.
lib.27. ˚Rechoꝛia Pli.affertur inquit ex his que ſupra pontũ ſunt
cap.12. regionib°.radix coſto nigro ſilis mioꝛ ꝛ ruffioꝛ paulo ſine
in fine. odoꝛe calefaciens guſtũ ꝛ aſtringens eadẽ trita vini coloꝛem reddit ac ad crocũ inclinantẽ ꝛ reu ꝛ infra.
˚Recoꝛpoꝛatiua medicina eſt inſpiſſatiua que carnem ꝛ cutem denſat confoꝛtatq̄ membrũ ꝛ temperat cõplexionẽ que grece metaſin cretica vocatur ſupra in me.
˚Redarguẽs vt° ẽ ſtiptica repcutiẽs Dya.ca.de arboꝛe pini.
˚Regebertederiẽ Ste.eſt ingt radix tictoꝛ ꝛ dr̃ carthamũ ꝓ curcuma ꝛ dixit iteꝛ q̄.g.vocat̃ celidoniõ ꝛ re vera cur
lib.24. ˚Regius moꝛb° antiqt° vocabat̃ Cuma ẽ celidonia mioꝛ. ycteritia vt Caſ.fe.ꝓpo ca.ꝛ Pli.ꝛ Oꝛiba.in cõmẽto affoꝛ.y.hec ꝛ aurigo ab aureo coloꝛe ꝛ arcuat° moꝛb° dicebat̃.
˚Rebiban ara.mirtus liber de doc.arabica.
˚Reiectialis emola oꝛminon ſm Dya.ſupra in e.ꝛ oꝛ.
˚Relembach vocauit Ste.mirtũ:ſʒ nec grecũ nec arabicũ.
˚Releda q̃ rerea vocant circa ariminũ nota eſt Pli.
lib.27. ˚Reſina frixa eſt coloſonia.
cap.12. ˚Reſina pituina.i.pini.nã.g.piti° ẽ pinus ꝛ abialis ſʒ Dya.
in fi. ca.de arboꝛe pini.reſina igt alia pituina q̃ nos abialẽ dicim°.alia peuꝛinea ꝛ alia eſt liq̄da ꝛ alia arida q̄ ẽt affert̃ ex tirena coloſonia vñ ꝛ reſina coloſonia vocat̃ .differt

vo in coloꝛe rexine.alia eſt alba alia oleagina alia mellina. veꝛ ex aridis melioꝛes ſunt pituine q̄ de inſula yſpanie afferunt̃ ꝛ ſunt ꝓbabiles q̄ fuerũt odoꝛis melioꝛis ꝛ aureã de
lib.24. ferentes q̃litatẽ ꝛ pſpicuã ꝛ nõ plurimũ liq̄dã in imagineʒ
cap.6. cere ꝛc̃.Pli.reſine lũme ſpẽs ſunt due ſicca ꝛ liq̄da.ſicca
in fi. e pino ꝛ picea fit.liq̄da terebito laricẽ letiſco cupꝛeſſo.naʒ ꝛ he ferũt in aſia ꝛ aſſiria.fallunt̃ q̄ eadẽ putant eſſe e picea atq̄ larice.picea eni pinguẽ ꝛ tiri mõ ſucoſam fudit.larix gracilẽ ꝛ mellei liquoꝛis vir° redolẽtẽ.medici liq̄da raro vtunt̃.hec puto eẽ kitran nec picea magnopere in vſu ceteris nõ niſi coctis cocture modũ alibi docuim°.placet ter bẽtina odoꝛatiſſima atq̄ leuiſſima nationũ cipꝛia ꝛ ſiriaca vtraq̄ mell attici coloꝛis.ſʒ cipꝛia carnoſioꝛ ſiccioꝛq̄ʒ. Jn ſicco gñe q̃rũt vt ſit cãdida pura plucida.i oĩ ãt vt mõtana poti° q̄ campeſtris.Jtem aquilonia potius q̄ ab alio veto reſoluit̃. ˚Rheſis ocl'oꝛ expõit Oꝛi.qḋ ẽ ruptura eoꝛ ꝓpo ca.veꝛ res.g.ẽ eruptio.
˚Rhetin Pau.cap.de aſmate eſt reſina.ſed in libꝛo de doc. greca retin vel retim ſcribit̃.Jſidoꝛus retine grece reſinã dicunt.nam grece rei dicitur quicquid manat.
˚Rheuma grecũ ẽ a reuſis qḋ ẽ curius flux° ꝛc̃.
˚Rheu grecũ ẽ i li.de.greco.ſili Almã.ara.raund ſupra i ra.
˚Reum ara.rizi. ˚Rexis.g.eruptio ruptura.
˚Rhyada grece paſſio in angulis oculoꝛ vt Aſe.ca.de egritudinibus oculoꝛ.ꝛ eſt h ſʒ Paulũ diminutio carnis vt ſupra in encãtis Demo.rias ingt ẽ ꝯtinuus lachꝛime fluoꝛ ḋ bilitate ptiũ.aut exeſo angulo vel i modica cirurgie vexatione cũ encantis decidit̃ ꝛc̃.Jtẽ alibi.qbuſcũq̄ʒ paſſioib° lachꝛymoſi oculi fiãt riade ſũt a veterib° nũcupate:q̄ nos fluidos dicere poſſum° ꝛc̃.rhifada apḋ Coꝛneliũ ſcribitur.
˚Ribes ara.plãta in mõtib° ſine naſcẽs ꝛ ſub niuib° virens aceroſi ſapoꝛis vtilis ventris fluxui colerico pcipue ex c° ſucco ſyrup° ſepe ad nos õfert̃.fruct° ẽt ei° vſui mediciaꝛ apt° vt ex auctoꝛitate Raſis in Almã.q iter fruct° ip̃s coputat.Albaui ẽ plãta ſtipitẽ hñs rubeũ ad viriditatẽ decliuẽ teneꝛ:c° ſapoꝛ ẽ dulcis acetoſitate mixt° folia rotunda viridia ꝛ magna:c° granũ petat̃ decoꝛaſcẽ accidi ſapoꝛis ḋ q̄ fit rob ꝛc̃.nos ãt loco ei° ſuccũ acetoſe q̄ ẽ lapatũ agre
˚Rhibus apḋ Dya.ẽ de ſtatuis ꝛ de Hiſte ponere poſſum° paleſtrato.i.ḋ loco vbi fiebat ludus paleſtre ꝛ ẽ q̄ apḋ.A. vocat̃ foꝛdities i ca.ḋ foꝛditie.ḋ bis ꝛ ḋ alys loq̄t̃.grec° vo ripos dĩc. ˚Riech ara.pulmo. ˚Rien rienis idẽ ren.
˚Rhigos.g.rigoꝛ.rigõ frigẽs rigẽs.
˚Rhimida.g.rima.rimides ruge rime.
˚Rhinar.g.limatura Pau.cap.de cicatricibus ꝛ albugine oculi rinar coꝛnu ceruini ꝛc̃.nam rinion grece lima.
˚Rhinomellis.g.ferreũ iſtrumẽtũ aſpi capitis vt lima quo aſperitas vel ſcabies palpebꝛaꝛ eradit̃ Demoſtenes.
˚Rhin.g.naris naſus inde erinon caputpurgiũ q̄ per nares ingeritur.nã rino nares ꝛ hinc ẽt rinoceron aĩal hñs vnicũ coꝛnu in naribus.rinokereos dicit grecus.
˚Rhincho grece roſtrũ ꝛ ſcribit̃ rigchos ꝛ ꝓfert̃ rinchos.
˚Rhion ẽt limatura apḋ Pau.ca.de aſmate igt fagi ꝛ prũni efficacioꝛ rion. ˚Rhipiros.g.Caſſius felix.tipus ſoꝛdidus tertiane nothe. ˚Rhipos.g.foꝛdities.
˚Rhiptica.g.purgatiua vt Gal.li.de ingenio ſanitatis riptĩ con katerticũ. ˚Rhiſis.g.flux° li.ḋ doc.g.reuma ꝛc̃
˚Rhiſipella.g.eriſipila. ˚Rhitida.g.ruga ritide ruge.
˚Rhitidoſos Demo.ẽ rugoſa ſiue folliculoſa pupille paſſio.
˚Rhitinũ Pau.farine oꝛdeacee habente ritinum.
˚Rhitini Step.ritinegi reſina.
˚Rixis.g.eruptio dyarixis apḋ Alexã.vene ſciſſio ca.ḋ emo
˚Rhiza.g.radix inde glicoꝛiza dulcis radix q̃ Hyptoica. coꝛrupte nos liquiritiam dicimus.
˚Rhizentia.g.Caſ.fe.in antido.ſunt radices dure q̄ in vlceri

bus apoſtematū iam vacuatorum remanent ⁊c̄.
'Rhoa.g.Ste.vbardē roſa.
'Rob qn̄qȝ abſolute pōiť ⁊ ē idē qđ carenū:vt pȝ.s̄.i careno.
'Rob ara.ē ſucc⁹ cuiuſcȝ fruct⁹ coct⁹ ad ſpiſſitudinē vt ſer⸗
'Robelie apđ yſaac in dietis eſt legumē qđ )( uari poſſit.
apđ.A.vocať meiſte vel vt in ara.mes.veꝝ apud 'Raſiȝ
in Alman.aliud eſt robilie aliud mes ⁊c̄.
'Rocbat ara.focacia placēta panis valde tenuis.
'Rhodakia.g.pſicus arbor ⁊ rhodakinon fructus.
'Rocbbe arabice genu. 'Rhodbantbe.g.flos roſe.
'Rhodia Dya.radix eſt naſcens in macedonia ſil'is coſto:ſȝ
paulo leuior ⁊ nō equalis que digitis cōfricata roſe lōgi⁹
'Rhododafni li.de doc.gre.eſt roſa greca )( iactat odorē.
lorandū ⁊c̄.Eſt aūt ei⁹ expoſitio roſea laurus.nā ē cōpoſi
tuȝ ex rodon qđ eſt roſa ⁊ daphnis qđ eſt laurus ab Auic.
vocať oleander a Dyaſ.nerio ſupra in ne .'Pli. rododen⸗
lib. 24. dros nomē qđ apđ nos īuēiť latinū rododafnē vocāt aut
cap.ii. nerion ⁊c̄.Ste.rododafni de fela ꝓ defle.nā ſic arabice.
p⁹p̄n^m. 'Rhodon.g.roſa.rodinos roſeus rodoleon oleū roſaceū.ro⸗
doſtoma aqua roſacea.rodozacara zuccarū roſaceū.rodo
meli roſaceū mel.rodoxiron roſa ſicca.
'Rodoram vocant galli berbā que naſciť iuxta rodotinum
arborē inter arbuſta cauleȝ bȝ virge ficulnee mō genicu⸗
latū folia vertice in medio exalbida eadē ꝑcedente tpe to
ta rubentia florē argēteū ⁊c̄.'Pli. 'Rogel arabice pes.
lib. 24. 'Rhogina.g.vocať ſciſſura ſupficialis.cranei quā nos rimu
cap.19. lam.'Pau.in cyrurgia.
circa 'Rhoginos 'Pau.ca.de pipleumonia ē oregmō.⁊ ē nomen
p̄n^m. 'Rhoi grece per ita fluxus decurſus ſil'r ēt rois )( fictitiū.
per iota infra ſupra ⁊ reuſis ēt idē ſignificat.
'Rhoidea grece arbor mali granati.roidion pomū granatū.
'Rhoiton apud 'Pli.vinum maloꝝ granatorum.
'Rhochia.g.eruca berba.
'Rhombos.g.rumbus piſcis romuos dn̄t.
'Rhomerȝ i ꝯfectiōe mitridati i antido.vl'i expōiť rafan⁹.
'Rhoos virſo de ſpicu apud.'Pau.ca.de corroſione mamil⸗
laꝝ eſt grana tinctoꝝ ſm̄.A.eodē ca.⁊ eodē medicamine
nec differūt niſi vbi.A.dicit.coquať cū lignis cipſſi 'Pau.
dicit miſceať cū ſpatula ligni cipreſſi. 'Rhopi.g.dum⁹.
'Rhoras 'Pau.ca.de dolore capitis ex vino cōedat ingt ro⸗
ras puto corruptū ⁊ debeat eē rodia q̄ ſūt mala granata.
'Roraſtrū ē ſmilax apđ Dya.⁊ zmilax apđ kiranidā ifra in
'Plinius 'Roſa canina eſt planta in cuius radice naſciť )( ſmilax.
lib. 24. fungus ex quo fit ypoquiſtidos qui fungus vocať .a.tara⸗
cap.10. thith ⁊ planta vocatur barba yrcina.
ꝑpe fi. 'Roſmarinū eſt ſpēs libanotidis vt ſupra in libanotis.ara⸗
bice vocať.arbor marie ⁊ vapor vl' fumigiū marie ⁊ alke
lilgebel ideſt corona montana.'Pli.roſmarinus duo eius
lib. 24. gn̄a alterū ſterile alterū cui caulis ⁊ ſemē reſinaceū qđ ſe⸗
cap.ii. men chacheris vocať folys odore thuris.
vltra. 'Roſaidicos 'Pau.ca.đ amiſſione memorie admiſcēdū igt
mediuȝ. ifr̄ntia ⁊ ſiccātia ⁊ vt roſaidicos ⁊ mirſine ⁊c̄.puto ſūac ⁊c̄.
'Roſago berba i antido.vl'i i potōe ad ſcrophulas.
'Ros ſiriacus expoſuerūt q̄dā ꝙ eſt flos orni ⁊ nō dicūt q̄d
ornus eſt.ſed ros ſiriacus eſt ſumach.Uide ꝙ vbicūqȝ in
libris de greco tranſlatis habeť ros ſyriac⁹ in arabicis eiſ
dē locis ⁊ in caſib⁹ habeť ſumach.nā apđ Dya.ca.de ori⸗
gano.vbi eſt ros ſyriac⁹ in Sera.eodē loco ex v̄bo Dya.ē
ſimach.Itē in ca.de porro vbi habeť tuſo cū rore ſyriaco
in Sera.habeť ſumach.Itē in ca.de moris vbi dicit ꝙ ſic⸗
ca ⁊ trita ponunť locis roris ſyriaci in Sera.eſt ſumach.
Itē iueniť ſyrup⁹ de fructib⁹ i.vy.Ioā.Sera.cui ſil'is in⸗
ueniť apđ 'Pli.⁊.D.⁊ vbi ille bȝ ſūach iſti hn̄t ros ſyriach.
'Rotab ara.dactili q̄ ⁊ tamar vocanť ⁊ alys plib⁹ noib⁹ ſȝ
diuerſitates ſpēꝝ eoꝝ ex p̄te maturitatis formaꝝ ⁊ regio

num etiam vocantur.
'Ru ⁊ rum apđ 'Pau.in plurib⁹ locis vt in ca.de yleo ad eos
inquit qui nō retinēt cibum rum ⁊ ciminum da bibere.
'Rubeū aliq antiq vocauerūt accatiā.Herodi⁹ in li.equoꝝ
rubeū inquit.i.ſuccus prunellarum īmaturarum.
'Ruaſium vocabať quedā micony ſpēs.'Pli.
'Rubia.i.rubea tinctoꝝ Dy.rubia quā aly eritrodanū :lati⸗
ni v̄o rubricā dn̄t berba eſt oib⁹ nota.eius ſpēs ſunt due.
vna agreſtis.alia q̄ appellať ſparthos ramulos ſiue tirſos
bȝ tenues ⁊ q̄ſi nodoſos folia per itervalla diſtantia atqȝ
ꝑ ſingulas ānotatiōes veluti ſtellaꝝ ymaginē metientia
fruct⁹ ſiue ſemē eſt ei rotūdū ⁊ viride dehinc rubeū aut
c̄c maturitatē nigrū radicē bȝ lōgā ⁊ tenuē ⁊ rubicūdā ⁊c̄.
'Rubie ara.in.vy.Sera.in medicinis oculoꝝ ſepe reperiť
⁊ ē os ſepie.In.y.v̄o.A.rubien vocať ipa ſepia.in ſecretis
vero Hal.in ſief.ꝯſeruatiuo viſus rubien inveniť.
'Rubus alius batus ferens mora alius rubus canis qui.g.
cinoſbatus vocať:⁊ eſt ſpina que nr̄o ydyomate rozagua
vocať q̄ſi roſa acuta.eius ſemē vel fruct⁹ eſt ſil'is fructui
roſe in cuius ſumitatib⁹ oriť q̄dā tuberoſitas tecta lanu⸗
gine aſꝑa hn̄s it⁹ vermiculos :quā moderni q̄dā falſo be⸗
deguard vocauerūt.ꝑfert flores vt roſa virgas bȝ rectas
⁊ vncis ſpinis fortibus armatas ſupra in cinobatos. 'Pli. lib.16.
rubi iq̄t mora ferūt ⁊ alio gn̄e ſil'itudineȝ roſe que vocať cap. 38.
cinoſbatos.tertiū gen⁹ ydeū vocāt greci a loco tenuior q̄ȝ in fine.
ceteri miorib⁹ ſpis ⁊ min⁹ adūcis ⁊c̄. 'Ruca eſt eruca.
'Ruge in antido.vl'i in ꝯfectione dialacca ē rubea tinctoꝝ
ſic̄ pȝ ꝑ ꝯcordiā ei⁹ cū.A.⁊ Jo.Sera.eadē ꝯfectione.
'Rumā vl' romā ara.malū granatū ide rōania cib⁹ q̄ fit ide.
'Runegi in.vy.Jo.Sera.in puluere roſeo oculoꝝ eſt lapis
ſimilis cancro immo cancer in lapidē cōuerſus.
'Ruptoꝝ dropax veſicatorium medicamen.
'Rhuſen 'Pli.grecū iq̄t nomē.eſt eni berba ſilueſtris folys lib. 24.
mirti caulibuſcȝ breuib⁹ frutex excoriat⁹ appellať ſubru cap.ii.
tilus cubitalis groſſitudine digitali c⁹ aridis folys ⁊ mali an̄ me^m.
corio coria ꝑficiunť:medici aūt roicis vtunť.
'Ruſeritrias ⁊ ruſeritro ⁊ ruſeritru ⁊ aliq̄n ſolū ru. reꝑitur
apud 'Pau.in multis locis ⁊ eſt ros ſiriacus.i.ſumach.
'Ruſne ara.in.vy.Jo.Sera.ca.de ꝯfectione aſſeia vel aſe⸗
lite ē berugi:⁊ dr̄ zurumb ⁊ pedes locuſte ⁊ alſeig zeneo.
hec omnia ſunt nomina huius medicie:⁊ ſi zurumb ē zu⸗
rumbet ipſum eſt ſpēs zedoarie quā vidi ⁊ habui.
'Rhuſti ⁊ ſentix idem naſcitur vbiqȝ in campis ⁊ ſepibus
⁊ ſm librū antiquum de ſimplici medicina.
'Rhuſin 'Plini.capi. de alopitia reperi in antiquis expoſi⸗
tionibus ꝙ ruſin eſt cepe agreſte.
'Ruta tres bȝ ſpēs domeſtica vbiqȝ nota.⁊ ē agreſtis ⁊ in
nullo a domeſtica differens niſi loco natiuitatis ⁊ vlcera⸗
tiua ē ⁊ faciē odorata vrit.tertia ē harmel vt ſupra in har⸗
mel.Dya.rute duo ſunt genera.domeſtica ⁊ agreſtis mō⸗
tuoſa viſcidior eſt ab ortina eſcis non apta ſed melior eſt q̄
circa cucumeres naſcitur ⁊c̄.

**S** **Litteram** hn̄t greci vt nos :ara⸗
bes v̄o hn̄t duo.vnum
qđ vocāt ſin.aliud qđ vocāt ſar que ſil'em
ſonū hn̄t ſȝ hn̄t aliud:qđ cū q̄dā aſpiratōe
pronūciant qđ ſdar vel ſdar vocant.hn̄t ⁊
aliā lr̄aȝ que ſonat vt ſc.apđ nos quā ſci no⸗
minār.per p̄mā ſcribunt ſumach per ſecūdā ſandalus per
tertiā ſharo vl' ſdaro ꝙ ē lētiſcus.ꝑ q̄rtā ſceitaragi.
Sabade ara.cipeꝝ ꝙ iucha dn̄t forte imitātes latinū.i.iūc⁹
Sabane ara.eſt ſalſamētū qđ fit ex piſciculis ſalitis ⁊ nuci⸗
bus ⁊ aliquibus ſpeciebus ⁊ oleo.
Sabater exponiť in.y.can̄.A.ꝙ eſt origanū non recte : ſed
ipſum eſt ſaturegia qđ apparebit legenti ca.eius qđ incipit

Origanũ ⁊ in arabico ẽ ſabater cũ ca. de ſaturegia apud
Dya. ⁊ Ser. dñt.n.illi ambo ꝙ virtꝰ eiꝰ eſt ſicͨ virtꝰ thimi.
⁊. A.ſicut virtꝰ haſce qð eſt thimus ⁊ ĩ oībꝰ ẽt alijs ꝯueni
unt.ſermo vͦo de origano apð.A.ꝯfuſus ẽ cuꝫ ſermone de
pulegio ⁊ calamẽto in ca.de calamẽto vt ſupra in.c.⁊.p.

Sabarhelgebarũ Ste.in ſynonimis exponit qð eſt herſaſa
rum:⁊ eſt capillus ve.ſabar re vera ẽ capillus ſeu crinis.

Sabanon.g.ſabanũ indumentũ ſabana indumenta liber ð
doctrina greca.veꝝ Orib.ca.de ꝓuocatione mẽſtruorum
exponit ꝙ eſt pãnus aſper abſterſoriũ.ſ.quo hoĩes vtũnᷓ
in balneis vel ẽt qðlibet linteũ ad hoc deputatũ.

Sabara in.y.Alia.pro ſarb aliqñ ſabare ſcripſit.

Sab ara.accipitur liber de doctrina ara.

Sabdenegum pro ſedenegi ſcripſit Ste.⁊ ẽ ematites.

Saber vel ſabr.ara.eſt aloes. apð Aliab. inuenitur ſabare
⁊ in ſyno.Step.ſabarum.

Saberemi ⁊ ſaberemũ in regali diſpoſitione inuenitᷓ ꝓ ſe
bram ⁊ eſt eſula Ste.ſeberemũ expoſuit titimalum.

b.24 Sabina dicebãt antiq nos vero ſauina.Pli.ſabina brathia
p.ii. appellata a grecis duoꝝ generũ eſt altera tamariſ i folio
ius fi, ſiſis altera cipreſſo quã qdã creticã cipſſuꝫ vocauerũt ⁊c.

Sabon ara.ſapo.

Sabot piſcis in li.Almanſo.ca.de aq̃ deſcendente ad oculũ
in ꝯfectiõe colirij ad id fellis ingt ſabot.⁊ in li.ſiſi Almã.
de greco tranſlato loco eiꝰ hr̃ fel laurachi.⁊ in kiranida ẽ
labrax piſcis.i.variolus ſiſis cephaleo eiꝰ fel cũ melle vi
ſum acuit ⁊c̃.cũ diu anxius q̃ſiuiſſem de hoc piſce tãdeꝫ a
greco perito ⁊ in lingua latia didici ꝙ male ꝓferebã.nã.g.
vocatᷓ laurachi.u.ꝯſonante qð poſtea per librũ ð doc.gre.
ratũ habui.⁊ ydyomate nr̃o puto grecoꝝ imitatiõe hic pi
ſcis vocatᷓ laurati°.venetie variolus vocatᷓ.Cõtingit ergo
mihi vt labor ab errore.u.lr̃e quã vocalẽ ꝓferebã q̃ dꝫ eẽ
ꝯſonãs ⁊ ſillabicari cũ.a.t.lr̃a mediante ⁊ liqueſcẽte.ẽ pi
ſcis ſatis vbiqꝫ notꝰ in maritimis.romani ſpinulã vocãt.

Samonie ara.ſcamonee a.g.corruptũ ⁊ ſabamode dicunt.

Sachabenegi ara.ſerapinum.

Sacũduliũ apð.A.poſt grecũ ſpondilion apð Dya.deꝫ qua
infra in ſpo.

Sacolocondrion ara.dicũt ꝓ ſcolopẽdria corrupto greco.

lib.iz. Sacaron Pli.fert arabia ſed laudatius india.eſt aũt mel ĩ
ap.8. arũdinibus collectum gumiũ mõ candidũ dentibꝰ fragi
le ampliſſimũ nucis auelane magnitudine ad medicie tñ
vſus ⁊c̃.vr̃ zuccarũ abſtor de quo infra ⁊ nomẽ ſaccaron
eſt vt greci ſaccara vel zuccara dicunt.

Saccon apud Dya.eſt prima ſpecies calcanti.

Sadhar ſm Aui.eſt arbor cͧ fructꝰ ẽ nabach ⁊ a Dya. vo
catur agrifoliũ.apud Almanſorem ſcribitᷓ ſidre agrifoliũ
vide lotos arbor de quo ſupra in lo.

Sadeb arabice ruta.

Sadef.a.oſtracũ.Ste.porfira.g.ẽ ſadeſum arabice.

Sadegi vel ſadeg.a.foliũ indũ .i. malabatrũ de quo Auic.
ca.facit ſub hoc noĩe foliũ:⁊ non eſt id qð hẽmus in vſu.
nam illud vocatᷓ tumbel ſupra in mal.

Sadeguarã ſic ſcriptũ eſt in ſcðo canonis Auic.ſed in ara.ẽ
ſaduriã.ſed in ſcðo pratice Haliab.ſcribitᷓ ſaderudũ in ca.
de ſuccis plantaꝝ.apud Sera.vͦo ſaderuã ibiqꝫ notificatᷓ
ĩquãtũ põt notificari nobis medicia valde peregrina.

Sadenegũ ĩ pratica Halia. ꝓ ſadẽigi ꝙ ẽ ematites ſcribitᷓ.

Sadenegũ ibidẽ ꝓ ſcehedenigi ⁊ eſt canabs.

Sadiheodis ibidem pro folio nucis.

Saſſaf arabice ſalix.

Saferemũ in pratica Hali.ca.de ethica exponitᷓ baſilicon.

Sagapinũ Dy.lachrymũ eſt ferule naſcẽtis in india eligen
dam eſt limpidũ a foris rufum deintus albũ odorẽ ſilfij
⁊ galbani habens guſtum viſcidum ⁊c̃.

Sagmon ſm Pli.aliq ex grecis agnũ caſtũ vocant. lib. 24.

Sagmen vocabant antiq romani herbenã q̃ſi ſanctimẽ.eo cap.9.
ꝙ ſacerdotes in expiãdis tẽplis ea vtebantᷓ: vt titus liuiꝰ
libro pͥmo.ob hoc.g.gerobotanũ.i.ſacrã herbã vocãt ⁊c̃.

Sagnaſora Joã.Sera.ca.de retẽtiõe mẽſtruoꝝ expõitᷓ qð
eſt abrotanũ.Jtẽ in ca.de vertigine idẽ dic̃.ſed puto arte
miſiam in qua errauerũt arabes putantes abrotanum:vt
pꝫ in herengeſif.nã ꝓprietates eiꝰ magis ꝯcordãt cũ arte
miſia q̃ꝫ cuꝫ abrotano vt in calculo ⁊ menſtruis.

Sagzenea ꝯfectio opiata in qnto cañ. Auic.⁊ ſeptimo Joã.
Sera.q̃ ĩ pãtegni vocatᷓ locrugẽ ⁊ ĩ regali diſpõne locrute.

Sabater infra in timbra.

Sair ſcripſit Step.pro xair qð eſt ordeum.

Sal vocatᷓ ara.melech grece alas.

Sal Pli.ſal oĩs fit aut gignitᷓ vterqꝫ pluribꝰ modis: ſed cã lib.3i.
gemia coacto hũore vl' ſiccato ſiccatᷓ ĩ qbuſdã locis ⁊ ĩ ali cap.7.
quibꝰ extremitates tñ iareſcũt ⁊ in aliqbꝰ vſqꝫ ad mediũ
lacũ.Sunt ⁊ amnes ſecũ ſalẽ a mõtibꝰ trahẽtes ⁊ ſunt a ij
quoꝝ ſũma depreſantᷓ in ſalẽ amne reliquo velut ſub gelu
fluẽte que ſalis flumina appellantᷓ.aliud genꝰ ex aqs ma
ris ſponte gignitᷓ ſpuma in extremis littoribꝰ ac ſcopulis
derelicta.hic eni roze denſatᷓ ⁊ eſt acrior q in ſcopulis iue
nitᷓ.ſunt ⁊ mõtes natiui ſalis in qbꝰ lapicidinaꝝ more ce
ditᷓ renaſcẽſqꝫ effoditᷓ e terra hũore deſato alibi. Jtẽ char
ris arabie opido muros domoſqꝫ maſſis ſalis faciunt. Fit
aũt ſal in ſalinis aq̃ maris in areis egeſta miſtaqꝫ fluuiali
ſoleqꝫ dẽſata aliqbus in locis e puteis hauriunt muriã ap
pellant ⁊ e fontibus denſatᷓ ſole alij igne.apð Theofra.in
uenio vmbros arũdinis ⁊ iunci cinerẽ decoquere aq̃ ſoli
tos donec exiguũ ſupeſſet hũoris quo colato denſant igni
vel ſole ſalſiſſimus ſal q ſicciſſimus cãdidius ſuauius plu
uia dulceſcit oĩs ſuauiorẽ tñ faciũt rores ⁊c̃.⁊ infra de flo
re ſalis ſalinaꝝ ſinceritas ſũma fec̃ diaꝫ ſuã qñqꝫ fauillã
ſaliſqꝫ leuiſſima ex eo ẽ ⁊ candidiſſima appellatᷓ.⁊ flos ſa
lis in totũ diuerſa res hũidiorſqꝫ nãe ⁊ crocei coloris aut
rufi veluti rubigo ſal' odore quoqꝫ igrato diſſentiẽs a ſale
nõ mõ a ſpũa.egypto iueitᷓ vrqꝫ nilo ðferri.⁊ fõtibꝰ ĩ qbuſ
dã natat optimũ ex eo ꝙ olei q̃ꝫdã piguedinẽ reddit ⁊c̃.

Sal maſſe qui dictus eſt ſal panis cõmunis vſualis.

Sal gẽma capadociꝰ idẽ. Sal nitrũ nitrũ ipſum.

Sal alkali ſal nitri fit ex cinere cali ſupra.

Sal nafticus cũ nafta inuenitᷓ ⁊ eſt niger.

Sal indus niger ẽ. Sal alebroth ſal alkimiſtarum.

Sal amoniacꝰ Pli.inuenitᷓ iuxta peluſiũ.Ptholomeꝰ rex
cũ caſtra faceret quo exẽplo poſtea iter egyptũ ⁊ arabiaꝫ lib.3i.
⁊ ſqualẽtibꝰ locis ceptꝰ ẽ iueniri detractis arenis q̃lr ⁊ p cap.7.
affrice ſitiẽtia vſqꝫ ad hamõis oraculũ is qdẽ creſcẽs cuꝫ pꝰpͥn.
luna noctibꝰ.nã cirenaici tractus nobilitantᷓ amõiaco ⁊
ĩpo qr ſub arenis iueniatᷓ appellato ſiſis ẽ colore alumis
qð ſchiſton vocãt lõgis glebis neqꝫ plucidis igrato ſapore
ſꝫ medicie vtilis ꝓbatᷓ q̃ꝫ maxĩe pſpicuꝰ rectis ſciſſuris in
ſigne ð eo ꝓbatᷓ q leuiſſimͦ ẽ ⁊c̃.q ad nos ðfertᷓ ſublimata
res appet. Pau.ĩ ca.ð nictilopa vbi põit ſalẽ ðfoſſuꝫ ibið ĩ
ſimili loco.A.ponit ſalẽ amoniacũ.Jtẽ vbi in ſiſi Almãſo.
ca.de debilitate viſus ponitur ſalis ſaparitij.eodem loco ĩ
Almanſor.ponitur ſalis amoniaci.

Sal ſacerdotale puluis in antidotario ſyli.

Salabaſe ſupra in kauken.

Salgen ſupra in rapa ⁊ in leff ⁊ infra in ſcelgen.

Salamandra grecũ eſt ⁊ exponitᷓ in li.de doc.greca ſpecies
ſtellionis infra in ſemehras que eſt idem.

Salch albaiel ara.ſpolium ſerpentis.

Saluicha genus eſt herbe q̃ radiculas ⁊ folia ſubruffa hꝫ
flores ſiſes plurimos q̃ a terra refoſſa in modũ ſcopularũ
ꝯſtringitᷓ.naſcitᷓ aũt in lapidoſis locis ſũmis ⁊ in norica re

gione. Illa vo eſt optima q̄ ē odoꝛifera ⁊ ſine ſablone ⁊ re-
cens plurimos ramulos ⁊ radices hñs. pōt quātū ⁊ ſpica
lib. 21. q̄uis infirmioꝛ ſit. Pli. ſaluīcha folioſa qdem ē ſed bꝛeuis
cap. 7. ⁊ que necti non poſſit radici neruoſe coheret herba veri⁹
vſus fi. q̄ꝫ flos denſa veluti manu pꝛeſſa bꝛeuiterq̄ꝫ ceſpes ſui ge-
neris pānonia hanc gignit ⁊ noꝛica alpiūq̄ꝫ apꝛica vꝛbium
epoꝛida ſuauis odoꝛis ꝛc.

lib. 16. Salix Pli. ſalicis in aſia tria genera obſeruant nigrā vtileꝫ
cap. 38. vimib⁹. candidā agricolaꝝ vſib⁹. tertiā que bꝛeuiſſima eſt
elicē vocant. apud nos quoq̄ꝫ multi totidē generib⁹ noīa
ponunt viminicā vocant eādē purpureā. alterā yteliriaꝫ a
coloꝛe q̄ ſit tenuioꝛ. tertiā gallicā q̄ tenuiſſima eſt. ⁊ alibi ſa
lib. 24. licis ſuccus eſt triū geneꝝ. vnū arboꝛ ipſa exudat gummi
cap. 9. mō. alterū manet cū floꝛe in plaga exciſo coꝛtice trium di-
in pn°. gitoꝛum magnitudine. tertius ſuccus detrūcatiōe ramoꝝ
a falce diſtillatur ꝛc.

Salpinga Alex. ca. de ſurditate circa fi. eſt fiſtula q̄ ſugitur
aliquid exiſtens in aure poꝛro ipſius auris appoſita. verū
ſalpinx. g. eſt tuba. ſalpīga tubā ſalpinges tube ⁊ ſemp ſcri-
bunt per geminū. g. aggelos ſcribunt ⁊ pꝛoferūt angelos.
ſilr. g. antecedente. x. tranſit in ſonum. n.

Salſal ara. argilla creta noua.

Salſogarū eſt ꝯpoſitum ex greco ⁊ latino ex ꝯcoꝛdia pꝛati-
ce. g. ſilis Almanſoꝛi ⁊ Almanſoꝛe ⁊ eſt muri.

lib. 26. Saluia Pli. bechion que ⁊ ſaluia dr̄ al's tuſſilago. duo eius
cap. 6. ſunt gña ſilueſtris vbicūq̄ꝫ naſcit̄ ſubeſſe aq̄s credūt ꝛc. ⁊
ita altera a quibuſdā ſaluia appellat̄ ſilis verbaſco ꝛc. ſali-
na elifagus ⁊ liliſſagus. g. dr̄. arabes vero eliſſatos imitan-
tes grecum. ſed ſathe pꝛopꝛio ydyomate.

Salum tyriacū Pau. ca. de ydropiſi confectio eſt.

Salutaria herba vocatur a qbuſdā ſolatrū in li. antiquo de
ſimplici medicina. Samach ara. piſcis.

Samag ara. gūmi arabicum.

Samanech arabice coꝛnix liber de doc. arabica.

Sambacus ē nomē coꝛruptū ab arabico ſambac. inde oleū
ſambacinū ⁊ eſt ieuſemi. vide in qnto. A. de collirys colli-
riū inqt iuuatiuū qō fit cum ieuſemin. R. acatie ſucci ſam-
bach ꝛc. dixit tñ mihi arabs q̄ zambachē vocant ipm ſe-
men ipſius ieuſemin ꝓpꝛie.

Sambucus vocat̄ grece actis ⁊ ebulus cameactis. duo ſūt
gña. Unū arboꝛoſuꝫ eſt haſtas hñs carnoſas ⁊ rotūdas ⁊
rectas folia hꝫ octo aut qnqꝫ in haſtis ſilia nuci regale ob-
longa cū graui odoꝛe floꝛes ei ſunt albi in capitibus haſta-
rū ſemē vero ſimile terebinto ſubnigellū ⁊ purpureū ⁊ in
modū botri cōpoſitū multū ſuccū hñs. Alterū gen⁹ eſt qō
cameactis dr̄. a multis vero ioſacti dr̄ ſed bꝛeuioꝛ eſt ⁊ her
boſas haſtas hꝫ quadratas ⁊ nodoſas ⁊ folia i ſingulis no-
dis ſilia amigdale ſed venenoſa ⁊ oblonga cū odoꝛe graui
in haſtis capitella ſunt ſimilia ſupꝛadicte ⁊ ſemen ⁊ flos.
lib. 24. radix eius groſſitudinē digiti hꝫ ⁊ longa ꝛc. Pli. ſambuc⁹
cap. 8. habet alterū gen⁹ magis ſilueſtre qō greci actemecton. aly
elon vocant multo bꝛeuius ꝛc. ſupꝛa in actis.

lib. 35. Samia Pli. ſamie due ſunt que colirion ⁊ aſter appellant̄.
cap. 16. ꝑoꝛis laus vt recens ſit ⁊ leuis līguaqꝫ glutioſa. altera glo
boſioꝛ candida vtraqꝫ vritur ⁊ ſaluat̄ ꝛc. ſupꝛa in giſamia.

Samurdūne ara. Jo. Sera. ca. de pꝛeſeruatione a lapide, ē
inquit arboꝛ granoſum aſſonanti ꝛc.

Samur ⁊ ſegeb apud Albaui eſt animal in quo fit muſcus.

Sanamūda gariofilata auātia ⁊ ſm quoſdā pes lepoꝛis vo
catur ſed alia eſt pes lepoꝛis vt ſupꝛa in pe. ⁊ lagopos.

Sanction Dya. ſanction aut fagaſmon quā multi parine di
xerunt. naſcit̄ locis vmbꝛoſis ⁊ ſtagnis ſiccis aſtam hꝫ an-
guloſaꝫ ⁊ pinguē ſuper quā minute haſte ſunt multe. folia
ſunt ei andrafraxe. i. atriplici ſilia ⁊ in ſūmo diuiſa hñtia
odoꝛē cartaini. ſemē illi eſt rotūdū ſic oliua ⁊ platani bac-
ce ſile aſperum: ita vt tranſeuntibus inhereat rebus.

Sandali tres ſūt ſpēs albū. ſ. rubeū ⁊ citrinū: qō ceteris pꝛe
cioſius ⁊ magis odoꝛiferū eſt. ⁊ q̄uis a modernis citrinuꝫ
vocet̄ albidi⁹ tñ ē altero. H vocat aben Meſue mazabari.

Sandaracha apō Dya. ⁊ oēs libꝛos de greco trāſlatos pꝛo
auripigmēto accipit̄ rubeo. Inqt Dya. ſcandaracha i yſdē
naſcit̄ locis in quib⁹ auripigmētū. eligēda eſt que eſt colo-
re ruffa valde ⁊ facile tribilis ⁊ cripula mūda coloꝛē cina-
bari hñs ⁊ odoꝛē ſulfuris. virtus ē ei ⁊ coctura ſilis arſeni
co ꝛc. ſandaracha vero in libꝛis de arabico tranſlatis pꝛo
gūmi vernicis. nam arabes vernicē ſandaros vocāt a quo
ſandaracha coꝛruptum vocabulū latini dicunt.

Sandaros ara. gūmi vernicis ſilis eſt karabe ⁊ eſt duaruꝫ
ſpērum vt infra in ve. ſandeuſi Ste. ſcripſit.

Saudel ara. ſandalum.

Sandicos Pau. ca. de acoꝛis capitis expoſitū eſt in lib. de
doc. greca q̄ ſandix eſt terra rubea.

Sandix in antiquis libꝛis exponitur q̄ eſt feda.

Sandix vero in eiſdē exponit̄ q̄ ē auripigmētū vſtum. ſed
Pli. ſandix inquit in olere ſilueſtri a grecis exponit̄. lib. 35.

Sandix Dya. olus eſt agreſte qō facile comedi pōt. vtus eſt cap. 6.
ei ſtiptica viſcida ſuba ara. Sādix Ste. ē ſategū agreſte. lib. 22.

Sandonicū herba lūbꝛicoꝝ ſpēs ē abſinthy vt ſupꝛa i ab- cap. 22.
ſinthio putat̄ ara. vocari ſceba. Dya. poſt ca. de abſinthio i me°
ſandonichū eſt tertia ſpēs abſinthy in gallitia naſcens: qō
ciues ſandonicū dicūt qꝛ locus quo ꝑmo natū eſt ſandon
dr̄. ſilē ē abſinthio. ſꝫ nō ſemē ſic hꝫ ſpiſſuꝫ ⁊ ſubamaꝝ ꝛc.

Sāguinaria poligonia: eo q̄ ad ſanguinē ſtringendū ꝓſtet:
q̄uis qdā ſic vocāt aliaꝫ plantā que burſa paſtoꝛis dr̄.

Sanguis mundanus ſupꝛa in criſanthemon.

Sanguis dꝛaconis eſt ſuccus plante que apud Sera. deſcri
bitur auctoꝛitate Dya. quā dicit vocari ſideritis: qō nomē
multis plātis attribuit̄. ſanguis dꝛaconis ara. vocat̄ den
elachiten vel alachoin.

Sanguiſuga yrudo vocat̄. g. bdella ara. vero halech.

Sanguis. g. vocat̄ ema inde emagogū ematices emoꝛagia ⁊
multa alia. ara. vero dem.

Sampſicos. g. caſſia herba odoꝛifera ſilis coſto li. ō doc. g.

Sanſuc⁹ maioꝛana pſa. apō Pli. amaracū vt ſupꝛa i a. ara.
vo merzem⁹. Dyaſ. ſanſuc⁹ a ſiculis amarac⁹ appellat̄ ē ra
moſa mltas vgas ſup terrā ſpāſas hꝫ ⁊ folys pūis ⁊ rotun
dis ñ diſſilib⁹ nepite ⁊ veluti hirtis ⁊ acerrimis tota her-
ba odoꝛata valde ꝛc.

Sappa muſtū coctū vſq̄ꝫ ad ꝯſumptionē duaꝝ ptiū ⁊ pꝛo-
pterea dr̄ triplicatū hec ⁊ dulcoꝛ ⁊ alys vocat̄ noīb⁹. care-
num vo qñ eiuſdē muſti tertia tm̄ ps in ꝺcoctiōe ꝯſumit̄.

Saparicū ſal ſupꝛa in ſal. Sapfiros. g. ſapfirus gēma.

Saponiſtica herba i pꝛatica Almāſo. icliſteri ad apopleſiā
vbi in Al. hr̄ in artanita in ea hr̄ ſaponiſtice herbe. Iteꝫ in
ſuppoſitoꝛio ad ſciaticā vbi in Alman. hr̄ ciclamen in di-
cta pꝛactica habetur radix ſaponiſtice.

Saraban alicubi pꝛo xair q̄ eſt oꝛdeū Ste. ſcripſit.

Sarralia Iſido. ſic dr̄ lactuca agreſtis: eo q̄ doꝛſum velut
ſerrā hēat ꝛc. ē ſcariola. Sarax ſupꝛa i filix ⁊ i kildaru.

Sarpias ſm Dya. dr̄ oꝛchis ē ſpēs ſatirionis ſupꝛa i oꝛchis.

Sarcocolla. g. eſt dictu carnis glutē Dya. ſarcocolla ē velut
lachꝛymū arboꝛis ꝑut reſina naſcēs in pſida rufa ⁊ guſtu
amara ꝛc. ⁊ ifra aly ſarcocollā argimonē dñt ꝛc. Pli. ſunt lib. 13.
inqt q ſarcocollā ſpine lachꝛymū putāt polini thuris ſileꝫ cap. 11.
cū q̄dā acrimonia dulce melioꝛ ē q̄ cādidioꝛ maxie vetu- circa.
Sarcocolē vocāt greci carnoſitatē (ſtate nigreſcit ꝛc. ꝑncipiū.
iter tūicas teſticl'oꝝ oꝛtā. Coꝛ. cel. ⁊ li. 24.

Sarcofagi ſupꝛa in iberidos. cap. 14.

Sarcoma eſt carnoſitas naribus oꝛta velut polippus parū vſus fi.
ab eo differens Pau. cap. de narium paſſionibus.

Sarchiõ ⁊ ſarx.g.caro ſarkios carnal' carne⁹ ſarkes carnes.
Sarcos.g.vl' ſarax ara.filix herba ⁊ kildaru ēt vt ſupra Jo.
Sera.vocat ſiraes. Sardinos lithos.g.ſardin⁹ lapis.
Sardinos vocat̃ ſardinus herba.
Sardonis lithos.g.ſardonis gēma .
b.iz. Sariſſa ·Pli.circa nilũ naſcens duoꝝ fere cubitoꝝ altitudi
ap.z3. ne policari croſſitudine coma papaueris ſiliqz mãdit̃ mõ
i fine. radice ferrarys officinis pcipua carbonis vſu pp duritiē.
Sarmech ara.atriplex ⁊ cathaf ēt Ste.vo ſarmacũ ſcripſit.
Saro ara.cipſſus vt apd.A.ſ; in li.de doc.ara.ſozol ſcribit̃.
Sarſar ara.ferrum.
Sartan arabice cancer nahari fluuialis hahari marinus.
Sataredo ⁊ ſatezedũ ⁊ ſazeredũ a Ste.ſcribit̃ ꝓ galbano.
Sathe ſupra in ſaluia.
Sategũ agreſte dixit Ste.arabi.vocari ſandix grecũ.
Saten arabice animal marinũ ſicut cancer marinus.
Sateregũ ⁊ ſabatergu Ste.ꝓ ſceitergi qd ē fum⁹ terre ſcri‑
b.34. Santerna apd ·Pli.vocat̃ criſococolla artificialis. )(pſit.
ip.iz. ſupra in criſocolla.
rca Satiriaſis inquit ·Pau.eſt mot⁹ pudendi flegmonicã quã‑
n^m. dam diſpõnem ſeminaliũ vaſoꝝ ꝯſequens cũ extenſione
⁊ niſi quieſcat motus declinare conſueuit in paliſiz ſemi‑
naliuz vaſoꝝ aut ſpaſmũ ⁊ pereunt ſubito morientes vero
inflant̃ ventrē ⁊ ſudãt frigidũ ⁊c̃.differt aũt a priapiſmo
vt idē in ſequenti caplo:eo ꝙ priapiſm⁹ ex ſola vẽtoſitate
fit tenſio virge nec adeo periculoſa paſſio.⁊ in paſſionario
differt aũt a ſatiriaſi quia in priapiſmo pfecta venere vir‑
ga detenditur in ſatiriaſi vero nec ante nec poſt.
Satirion Dya.tres ſpēs eius deſcribit.primam ſic ſatirion
multi trifoliom dicunt.ideo ꝙ folia tria habeant ſpanſa
ſuper terrã ſilia lapatio aut lilio candido ſed breuiora ⁊ co
lorata virga leuis ⁊ mollis cubito longa vno florem lilio
ſimilē ⁊ candidum hñs radix illius ſimilis eſt bulbo rotũ
da vt mela ⁊ a foris ruffa ⁊c̃.aliã ſic ſatirion ⁊ roraicos ali
bi eritraicos.ſemē h; ſile ſemini lini ſed maius ⁊ lene ⁊ lu
cidũ ⁊ forte radix eius coriũ tenerũ h; ⁊ ruffum a foris in‑
tus albã guſtu dulcis ⁊ euſtomaticũ.naſcit̃ locis montuo
ſis ⁊ vbi ſol habũdat ⁊c̃.tertiam ſic ſatirion.tertia ramu‑
los h; oblongos ⁊ florē purpureũ ⁊ exalbidũ ⁊ radicē du
plicē q̈ſi teſticulos ⁊c̃.Pli.duo ſatirioni ſunt gñã.vna lon
.z6. giorib⁹ folys olee caule q̈tuor digitoꝝ flore purpureo ra‑
p.io. dice gemina ad formã hoīs teſticulis alternis ãnis itume
rca. ſcente ac reſidente.altera ſatirion orchis cognominat̃ ⁊ fe
icipiũ. minã eſſe traditã.diſtinguit̃ aũt internodys ⁊ ramoſiore
fructice faſcis radice.naſcit̃ fere iuxta mare ⁊c̃.⁊ ifra gre‑
ci ſatirion folys lily rubꝛi miorib⁹ ⁊ trib⁹ nõ ampli⁹ e ter
ra exeuntibus tradũt caule leui cubitali nudo . radice ge‑
mina c⁹ ſuperior ps maior inferior minor.Eſt ⁊ aliud ge‑
nus ſatirion erithrecon vocant ſemine viticis maiore leui
duro radice.cortice rubro intus albũ includit̃ ſapore ſub‑
dulce.fert̃ in montuoſis inueniri ⁊c̃.mihi octo genera ſati
rionis viſa ſunt cõuenientia in ſingularitate cauli in ſilitu
dine folioꝝ lily minorũ tñ in colore flore purpureo dĩa:
tñ floꝝ forma ⁊ radicis varietate.nã vnã geminas radicu
las hñs vt teſticulos.vnã ſp pinguiorē altera.alterũ ſin‑
gularē tm̃ radicē h; ſilem tñ ſupradictis niſi qꝛ groſſior
eſt.tertiũ vnã radicē h; ſilem modo dicte ſupra c⁹ aderen
tia veluti filũ orit̃ quo radicula alia pua ſuſpendit̃ ſubter‑
q; groſſiorē dictã in terra morat̃.q̈rtũ vero genus eſt cui
ob ſilitudinē manuũ duarũ palma xpi nomē a modernis
dictũ eſt.c⁹ iterdũ folia maculis notata apparent . orchis
de qua ſupra dictũ eſt videtur eſſe ſpēs ſatirionis maxie q̃
cino ſorchis dicitur cuius expõ ē canis teſticulus.
Satureia a ſatiris dicta:eo ꝙ pronũ in venerē ſe vtentē fa‑
ciat vt ſatiri ſunt petulci.hec ⁊ timbra a greco timbri vo‑
catur.Macer timbar ſolet grece dici ſatureia latine.
Sauf vel ſuf ara.lana.
Saufe vel ſeufe arabice ſpongia vt lib.de doctria arabica.
verum apud.A.vocatur aſſungi imitatione greca.
Sauich vel ſadich arabice ſm Almanſo.ca.de fluxu vẽtris
fit qñ ordeũ fractũ operitur aq̃ ⁊ bullit vſq; ad ſpiſſitudi‑
nē aque deinde colat̃:⁊ ꝙ deſcendit eſt ſadich.verũ vt ac‑
cepi a peritis orientalib⁹ ſauich vocat̃ cũ accipit̃ ordeum
nouũ anteq̃ꝫ plena maturitate idureſ ⁊ ponit̃ in vaſe eneo
vel tereo ⁊ ſuper ignē leuiter torefit deinde tunſum venti‑
latur donec totus cortex abſcedat deīde frangit̃ i fruſtra
ſicut id qd far dicimus.⁊ hoc vocant ſauich.quo vtunt̃ co
cto ſicut volunt:⁊ ēt eſtate potant ipſum crudũ ſicut ē cũ
iuleb ad colerã reprimendã ⁊ ſitim. Aueroys in .vi. colli‑
geth frumẽtũ fractũ poſt lotionē in aqua infuſum deinde
coctũ ſauich vocat.qdã tñ hec talia kiſch vocãt.notãdum
tñ ꝙ vbicũq; habet̃ i libris de greco trãſlatis ſauich apd
Dya.⁊ Alexan.Paulũ ⁊ alios de greco tranſlatos habet̃
polẽta q̈re ſ; ꝟ idē vr̃.apd grecos vo vocat̃ alfitis in li.d
alimẽtis.Jtē Ste.in ſynonimis dicit ꝙ alfiton ē ſauich.
Sauina ·Pli.hanc greci brachiã vocãt duoꝝ ē geneꝝ. alte‑ lib.z4.
rũ tamariſci folio ſimilis altera cipreſſo q̈re qdã creticum cap.ii.
cipreſſuz dixerũt ⁊c̃.hec apd.A.abhel vocat̃ vt ſupra. vltra.
Saura.g.lacertus apud kirianidã zauar vo ſcribitur. mediuz.
Saxifragia dicitur eo ꝙ lapidē frangat.qdã accipiunt her‑
bã c⁹ folia ſilia ſunt folys pimpinelle maiora tñ ramulos
ſuper terrã expanſos h;.alia tñ oſtenſa fuit in partibus ro
me ſilis per omnia cretano marino niſi qꝛ tenuior ⁊ ma‑
crior:eo ꝙ in montibus apricis naſcit̃:⁊ de ſciſſuris petra‑
rũ exit ⁊ ꝓpter hoc vocabãt eã incole petra ſindula:eo ꝙ
in ſuo ortu petrã ſcindere videat̃ odore ⁊ ſapore cretano
approximans ſm butanicũ prima eſt ipſa.nam de pimpi‑
nella dicit ꝙ multi ſaxifragam dixerunt:eo qd ſit eis ſilis
puta ſaxifraga tyraria ab antiquis dicebatur.
Sbeſthis grece vel vt ipſi ſueſthis extictus inde aſbeſthis
vocat̃ calx nõ extincta que viua dicitur.
Scabar capillus ſed ſabar melius ⁊ xabar ordeum.
Schabaich vel potius xabaich arabice papauer rubeuz ꝙ
a Dya.vocat̃ amionis:⁊ non eſt de gñe papauerũ cu; oẽs
ſpēs papaueris fride ꝯplexionis ſint ip; aũt ē calē in quo
multi errauerunt ponẽtes in populeon loco papaueris.
Scabair vel meli⁹ xabair arabi.ordeũ oĩa h; arabica que
per ſem litteram ſcribuntur maxime approximant prola‑
tioni arabice.ſi per.x.ſcribantur.
Scabies vlceroſa vbicũq; inuenit̃ apd.A.⁊ Sera. in eiſdē
locis inuenit̃ apud Dya.in antiqua tranſlatiõe lepra:⁊ eſt
interpretatio ſcamoſa a lepis ꝙ eſt ſquama.
Scager vel xager ara.arbor.
Scafion.g.ſupior ps teſte capitis Demo.ca.de lachrymis.
Scamonea Dya.frutex eſt haſtas hñs multas ex vna radi
ce lõgas tres aut q̈tuor digitis pingues ⁊ aſperas ſilr ⁊ fo‑
lia aſpera h; ſilia helſine ⁊ apud Ser.ſilia lebleb agreſti
aut edere mollia triũ anguloꝝ ⁊ flores albos ⁊ rotũdos
⁊ altos ⁊ apd Sera.ꝯcauos cu; odore graui.radix eſt illi
groſſitudine pollicis alba grauis odoris ⁊ lachrymo plẽa
qui lachrymus colligit̃ haſta ⁊ radice inciſa ⁊ reponit̃ in
chõchas multi vo terrã fodiunt in giro ⁊ ſubſternũt.folia
nucis ⁊ ibi lachrymus decurrẽs dimittit̃ ſiccari.multi vo
colligunt folia ⁊ haſtas ⁊ coriũ radicis ⁊ ſuccũ exprimũt.
inde ꝙ ſuccũ ſcamoneã vocãt.eligẽda ē ſcamonea clara le
uis colorē hñs gluctis taurini venoſa ⁊ ſpõgioſa q̃ ligua ta
cta albeſcit.multi vo ſuccũ titimalli admiſcẽt . ſ; itelligit̃
ꝙ lingua adurit.naſcit̃ aũt in idia ⁊ i ſyria diagridiũ ſ; gra lib.z6.
ue ⁊ ſpiſſuz ꝙ ⁊ ipſi adulterãt miſcẽdo titimallũ ⁊ polines cap. 8.
ordei ⁊c̃.Pli.ſcamõea ingt eſt ſucc⁹ herbe a radice ramo‑ an me^m.

ſe pinguibus folyȷs triangulis albis.radice groſſa madida
nauſioſa.naſcit̃ pingui ⁊ albo ſolo.radix circa canis ortuꝫ
excauatur vt in ipſaꝫ ꝯfluat ſucc⁹ qui ſole ſiccat̃ digeritur
in paſtillos ſiccat̃ ⁊ ipſa radix vel cortex laudat̃ natiõe co
lo foniũ miſſum prienenſe ſpẽ aũt nitidũ:⁊ q̃ꝫ ſimiliũ tauri
no glutini fungoſuꝫ tenuiſſimis fiſtulis liqueſcens cito vi/
rus redolens luminoſum lingue tactu elacteſcens hoc q̃ꝫ
leuiſſimũ cũ diluit̃ albeſcens.hoc euenit ⁊ adulterio ꝙ fit
herebi farina ⁊ titimalli marini ſucco fere in iudea ꝙ etiã
ſtrangulat ſumptũ ꝺprendit̃ guſtu titimalus enim linguã
excalefacit bulbimore ⁊c̃.ſcamonea ãtiquitus dicebat̃ a la
tinis acridiũ.inde hoc nomẽ diagridiũ maxie cocto attri/
buerunt moderni Plinius docet coqui in cõcauitate cito/
nyȷ:⁊ ipm citonium ꝙ recipit i ſe ꝑ ꝺcoctionẽ ſcamoneã in
medicinis iubet poni qꝺ ãt in ꝯcauitate iuenit̃ dimitti.
Scandalicon.g.a Dya.tlaſpiũ dr̃ de quo infra in tla.
Scandix Dya.de ipſa ca.facit nec ꝺſcribit q̃lis ſit.ſed Pli.
lib.zi. ſcandix que ab alyȷs tragopagon vocat̃ folyȷs croco ſilib⁹.
cap.i5. Scangibin vel ſqngebin ara.ſyrupus acetoſus ſiue fiat cuꝫ
in me° zuc.ſiue cũ melle qꝺ ẽ oximel.multi corrupte ſecaniabin
Scandicon.S.li.ꝺ alimẽtis cerefolio ſile dic̃. )(ſcribũt.
Scara vel eſcara.g.cruſtula q̃ ab aduſtiõe ignis vl̃ cuiuſqꜫ
alteri⁹ rei fit grec⁹ tñ per.ſk.ſcribit ĩterdũ per.ſx.vt.
Scariola ſcḋm modernos eſt velut lactuca agreſtis niſi:qꝛ in
dorſo coſtaꝝ habet ſpinas paruas pro endiuia ponit̃.
Scarotica medicamĩa.g.ſcḋm Demoſtenẽ dñr mortifica.
Scarus piſcis.grecus ſcaros dicit.
Scaſcaſum Ste.pro ſchaſcas qꝺ eſt papauer ſcripſit.
Scaſſia idem pro chas qꝺ eſt lactuca ſcripſit.
Scatũcella vel ſcatũcelli vocat̃ vmblic⁹ veneris cibalaria.
Scheair vel xahair ara.ordeuꝫ.
Scea ara.ſpẽs eſt abſinthyȷ:vt pꝫ in Ser.ca.de abſinthio.⁊
putat̃ ꝙ ſit ſandonicũ.ſ.herba lumbricoꝝ vt ſupra in ab/
ſinthio.apud Alia.ſcilicet ſecũdo ca.de ſimplicibus medi/
cinis.ſcribitur ſilium. Sceam ara.adeps.
Sceb ara.alumen. Scebet ara.anetum.
Scebram vel xebrã eſt eſula apꝺ Dya.vero vocatur panax
aut denia ſupra in pa.
Scecacul ara.eſt radix boni ſaporis eſui apta ⁊ ꝯdituris.pu
tauerunt quidam flõ ꝙ eſſet yringus ſupra in yri.
Scedenegi ara.ematites lapis ſanguineus de quo ſupra in
em.ſcedenegũ Ste.ſcripſit a ſimilitudine iſti⁹ nois in ara
bico eſt ſcehedenigi qꝺ eſt ſemẽ canapis.eſt error i tertio
A.ca.de fluxu ventris ſanguineo abſqꜫ excoriatione.naꝫ in
duob⁹ locis in eodẽ ca.vbi eſt ſemẽ canapis dꝫ eẽematbi/
tes:⁊ ſic erat in arabico.
Sceheterigi ara.fum⁹ terre. Scehedenigi ara.canapis.
Sceilem ara.zizania loliũ in cuius ca.apꝺ.A.vbi hẽt̃ ſedat
ſcotomiaꝫ.eſt falſus textus.nam in ara.eſt fac̃ ſcotomiaꝫ.
Sceitaragi ara.eſt planta q̃ꝫ Dya.lepidũ vocat ſicut pꝫ per
concordiaꝫ capituloꝝ vtriuſqꝫ apꝺ.A.⁊ Dya.⁊ Sera.Aui.
vero diſtinguit̃ indũ ex eo:⁊ vocat ipſuꝫ iterdũ capſiam
⁊ capſiaꝫ indam vt in ꝯfectione dicta alfanginus in.v.naꝫ
vbi ipſe ponit capſiam indam Jo.Sera.in eadẽ ꝯfectione
ponit ſceitaragi.exponit̃ ẽt in ſynonimis arabicis ꝙ ſceita
ragi eſt capſia.alicubi tñ inuenit̃ corrupte tapſia per.t.Al/
haui dicit̃ geum elaramil.ſ.nux viduaꝝ.⁊ eſt herba q̃ na/
ſcitur in ſepulchris ⁊ parietib⁹ vetuſtis ⁊ locis in qb⁹ non
cadit nix ⁊ iugiter iuenitur recens.ſed in eſtate eſt coloris
rubei.⁊ folia eius ſunt vt naſturtyȷ.adueniẽte vero frigore
quedam folia ſiccant̃ ⁊ quedã remanent penes radicem
in eſtate vero reuireſcunt ⁊c̃.Paulus ca.de ſciatica yberi
dos inquit que lepidũ alyȷ agricardamũ.i.naſturtiũ agre/
ſte appellant.que aũt apꝺ nos naſcitur q̃ſi frutex ꝓxima
lauro.folia maiora multo habens ⁊c̃.A.etiam ca.de faciẽ/
do ab orſu capſia inquit eſt ſimilis naſturtio:⁊ eſt ei odor
naſturtyȷ ⁊c̃.non vidi bene certitudinẽ huius plante.nam
auctores ẽt vident̃ ambigere.quidã nucem captiuam vo/
cauerunt ſcetaragi ara.ſcribitur ſic.ſed fumus terre ꝙ ſce
hetherigi vocant ſic.
Scehemenigi dicit Aui.eſt iuraſabrã.vtrũqꝫ ignoro.
Sceiaret.A.in.iyȷ.cañ.de cura vl̃i capitis pille ꝺ ſceiaridẽ.
Scelerata apium riſus botrachion idem de quo ſupra.
Scelgen ara.napo inquit.A.iam dictũ eſt in ca.de leui.ſed
nuſq̃ꝫ reperit̃ in toto ſecũdo ẽt in arabicis exẽplarib⁹.
Scema .g.figura ſed grece ſchima dic̃ habit⁹ forma figura.
Scematizare.g.figurare Alex.ca.ꝺ ſignis flegmonis in mu
ſculis epatis.
Scemõ.g.retinẽs ſanguinẽ Caſ.fe.ca.ꝺ emoptoica paſſiõe.
Skelibus ara.Jo.Sera.in ca.vyȷ.de ꝯfectione olei de arſi/
ſabam eſt darſiſabam ipſum Dya.aſpaltũ vocat ⁊c̃.
Scerbin ara.eſt arbor alkitram ⁊ eſt cedrus apud Dyaſco.
ſupra in cedria.
Scerchan apud Abumeron eſt filix ⁊c̃.
Sceuium ſiue ſtecuium ara.eſt nigella Step.alicubi ſuni/
cum ſcripſit.
Scia inde ſciantica que.g.dicitur iſchia ⁊ iſchiaſis.
Schiballa.g.per.ſk.melius ſcribitur ⁊ per.y.pſilo ſunt ſter/
cora dura rotunda.
Sciccidis in libris antiquis ſcribit̃ pro cucumere aſinino
inde oleum ſictionũ qꝺ ex eius radice conficitur.verũ gre
ce ſikiacrion vocatur infra in ſi.
Sciccionia yera.i.dyacolloquintidos:⁊ eſt ruffi vt paulus
ca.de incubo quem efialtes vocat.
Scilla ſeu ſquilla ſkilla.g.ſcribitur Pli.ex ea eſt maſculus lib.i9.
albis folyȷs ⁊ femina nigris ⁊ tertiũ genus eſt cibis gratũ cap.5.
epimedion vocatur anguſtius folio ac minus aſpero ⁊c̃. vſus fi.
non eſt epimedium de quo ſupra.
Scili Cor.cel.pro ſiſeleos poſuit.
Scimarẽ dicit.A.vocari lactucam aſini ca.de abugiliſe.ſed
in arabico eſt ſimar ſicut in alio capitu.vocat.
Sciniar ara.lactuca aſini.ſ.vna ex ſpẽb⁹ eius de qua ſupra Cerva-
in ancuſa.in.iyȷ.Almãſoris corrupte ſcribit̃ ſencar. Ste. jar!
ſeniar ſcripſit.Alhaui xiniar arabi eſt ⁊ dr̃ ẽt homera ⁊ eſt
pes colũbinus eius radices ſunt coloris rubei cum quib⁹
multi tingunt ceram ⁊ oleũ ⁊ eſt herba cui⁹ folia ſunt ſub/
tilia vt folia lactuce piloſa ⁊ nigra q̃ ex eis oriuntur iuxta
radicẽ adherent terre ⁊ ſunt ſpinoſa ⁊ radix eius eſt groſ/
ſa ad modũ digiti cuius color in eſtate eſt coloris ſanguis
tingens manum tangentis ⁊c̃.ꝙ dicit eſt pes columbinus
non credo.nam puto a tranſlatore additum.
Scin vel ſcinus eſt lentiſcus inde oleum ſcininum ꝙ ex ſe
mine lentiſci fit vt in pluribus antiquis praticis inuenit̃
ſupra in maſtix qꝺ eſt gummi eius.
Schinos.g.vincus apud Dya.ſquinus ſcribit̃ de quo ĩfra
in ſqui melius ſcribitur ſic Corne.vero cel.ſchinos ſcripſit
pro iuncis rotundis quadratis namqꝫ eſt ciperus.greca
vo herbaria vrola dicebat vocari.nos vero brollã dicere
poſſumus more latinorum mutantium vita in.b.
Scipia piſcinis notus cuius os medicinis competit oculo/
rum ⁊ dentium.
Sciracoſt ara.ſpẽs ẽ mãne vt apud Aui.ca.de manna.
Sciremblegi vbicũqꝫ reperit̃ pro emblicis in lacte ꝯditis
ĩtelligendũ eſt vt aben Meſue in libro de ſimplicibus la
xatiuis docet:⁊ ex Alhaui inquit abugernigi emblici po/
nuntur in lacte in regione ipſorum ad obtundẽdã ſtiptici
tatẽ ipſoꝝ ⁊ tunc vocant̃ ſiremblegi.
Scirodes ⁊ ſciroſis interdũ in li.antiqs inuenitur pro duri
tie ſed corruptũ.nam grece ſkiliria durities ⁊c̃.
Scirominũ ep̃is apꝺ Ale.ca.ꝺ ãtidotl.ad epar ⁊ ẽ durities

lib.16. Scirpus Pli.nec in fructicuz inquit nec in veprium cauliū/
cap.38. ue neqꝫ in herbaꝝ aut alio vllo q̄ꝫ ſuo genere numetentur
iure ſcirpi fragiles paluſtreſqꝫ e quib⁹ detracto cortice can
dele luminib⁹ ⁊ funerib⁹ ſeruiunt. firmior quibuſdā i locis
eoꝝ rigor. namqꝫ his verificāt nō i pado tm̄ nautici: veruꝫ
in mari piſcator africus ⁊c̄. Iſido. ſine nodo ſcirpum dicit.
Sciron Alexā.ca.ō acoris q̄ fiūt in cute capitis paſſio ē inqt
ſilis acoris magnitudie ſola differēs foramia.n. vñ fluit hu
mor ſilia ſūt fauo mellis. vñ ⁊ ſciron nomē accepit ab ātiqs
nā in his q̄ vocāt acora ñ vidēt foramia ex qb⁹ hūor deflu )(at ⁊c̄.
Sciroophtalmia infra in ſcliroophtalmia.
Sciroſarchi.g. Oribaſi.ca.ō acoris ſic vocātur inquit duras
carnes habentes non molles ⁊ delicatas.
Sciſſe in pratica Pauli ſepe pro alumine iameni reperitur.
Sciſſima apō Pli. arbor q̄dā ſolidi ligni. ſꝫ ſiſſima ſiſamum
Sciſſodes apō Pau. eſt quedā ſpēs melācolie )(vocat
quā ypocōdriacam vocant.
Sciſti vt qdā volunt ē ſemen meu/ vnde ꝙ apō Pau. ſiſtu
reperit̄ pro flore meu accipiūt nec bene vt credo.
Sciſton.g. lac coctum cū lapidib⁹ fluuialib⁹ Alex.ca. de diſ/
Scliros.g. ſed vt grecus ſkliros per.k. multotiēs )(ſenteria
ſciros ſcripſerunt antiqui i q̊ errauit trāſlator. A. q ſefiros
dixit: cui⁹ erroris cauſa fuit ſilitudo litterarū. hec.n. duo no
mina ſolis pūctis differūt. vtputa h̄ ſchiros ⁊ hoc ē ſeſiros
⁊ ē durities vt ifra ⁊ ſupra. multi latini cliros ſcripſerūt. alij
ſchliros vt ſupra. greci vō p kapa a quo multa dīriuantur ⁊
cōponunt̄ q̄ hic ponuntur more latinorū ſcripta.
Sclarea de ipſacapitu. habetur i butanico ſic vocant moder
ni centrumgalli de qua ſupra in cen.
Sclirotalmia.g. Pau. eſt duritia ⁊ difficultas mot⁹ oculi cū
dolore ⁊ rubore ſine hūiditate ⁊c̄. ſꝫ Demo. ſcleroophtalmia
ē durities cū difficili motu palpebraꝝ atqꝫ oculoꝝ cū q̄nis
puis ac ſiccis duris q̄ꝫ greci lamias vocāt ſine vllo rubore
adeo vt difficile atqꝫ cū leui dolore oculos ſubtollere valeāt
patiētes ⁊ magl p⁹ ſompnū donec lacrimis exortis mitiga
tionē quādā palpebris relaxatis mot⁹ facili⁹ pbeat̄. ſciroop
talmia ē ſaxitas vt ita dixeris palpebraꝝ lōgi tēporl paſſiōe
ꝯfecta cu duritia reſiſtēte atqꝫ liuore ſine vllo dolore ⁊c̄.
Scobes ferri vel alteri⁹ cuiuſcūque metalli idem qō ſcoria.
Scolimb⁹ vl̄ epolib⁹ gre. card⁹ agreſtis vt Alex. ca. ō lapide
renū Pau. eodē ca. ſcolimū vocat. ⁊ Hal. li. alimētis ſcolim⁹
liber antiqu⁹ caulē plenū hꝫ folijs ſpinoſis in cui⁹ ſūmitate
globos ſpinoſos hꝫ radicē robuſtam ⁊ nigram ⁊c̄.
lib.20. Scolimon idē ꝙ ſcolib⁹. Pli. ſic vocāt greci ſpēꝫ cardi ſilue/
.23. i fi. ſtris ⁊ florē purpureū habētē iter medios aculeos celeriter
lib.22. cāeſcentē ⁊ abeuntē cū aura ⁊c̄. Itē alibi alio noīe limonia
cap. 22. appellat̄ fructex ē nunq̄ꝫ cubitali altior tirſus q̄ꝫ folioꝝ ac
vltra. radice nigra ſꝫ dulci ⁊c̄. ⁊ alibi ſcolimos carduoꝝ ē gen⁹ ra
mediū. dix ei⁹ edenda eſt decocta mirū ꝙ ſine interuallo tota eſta
lib.21. te aliud floret in eo genere aliō ꝯcepit aculei areſcēte folio
cap.16. deſinunt pūgere ⁊c̄. Ste. ſcolumos ē haliū arabice. ſꝫ haliū
ē ſpargus quare non videtur conſonū. lu. p. li. ſcripſit eo ꝙ
.y. pſilo in greco inuenit.
Scolimos Dya. folia hꝫ ſilia cameleonte albe ⁊ acantis ſed
nigriora ⁊ croſſiora vga ē ei longa circa quā folia hꝫ i q̄ vga
eſt caput ſpinoſuꝫ radicem nigram ⁊ groſſam hꝫ ⁊c̄.
Scolopēdria ſꝫ modernos ē ligua ceruia ⁊ dr̄ herba ſcripta
ſꝫ Dy. vō ē alia ō q̄ ſupra i aſplenō. ex c⁹ dſcriptiōe putauit
qdā ipaꝫ eē q̄ꝫ dicūt moderni ceterach ⁊ forte ñ male Ste.
ipaꝫ vocari caferreſet ara. ait. A. ſcolofēdriō. f. littera p.p. q̊
Scolopēdra ē vermis qdā venenoſus cui dic̄ )(carēt ara.
lib.20. aſſimilari folia ſcolopēdrie ō q̊ Pli. ca. ō ſerpillo ē aduerſus
cap. 22. ſpētes efficax maxie cēthari ⁊ ſcolopēdras terreſtres ⁊ ma
p⁹ mem. Scolopon machaon ſupra i parion. vl̄ pathion )(rinas ⁊c̄.
Scopa regia, liber antiqu⁹ hꝫ radicē tenuē ⁊ oblōgā vgulas
ſublōgas p̄ folijs ⁊ folia ex iteruallo ſilia lactuce ſꝫ fixiora
⁊ lanuginoſa ⁊ fortiora ⁊c̄. q dicūt ſcopā regiā ypericō ñ cō/
cordāt cū h̄ Pli. florē violis i odore cōpat vt infra in viola lib.21.
Scordeō grece allium ſed nos agreſte vocamus. cap.6.
Scordion Dya. locis mōtuoſis ⁊ i ſiluis naſcit̄ folia hꝫ ſilia ⁊ lib.25
camedri ſꝫ maiora ⁊ nō ſic diuiſa odorē ⁊ guſtū alij habēs cap. 5.
ſtipticū ⁊ amaꝝ vgā hꝫ q̄drā i q̄ florē ruffū profert ⁊c̄. añ mem.
Scodoftalmia debilitas videndi longinqua ⁊ ē ſpecies mio
paſis de qua ſupra.
Scordolaſaꝝ ē aſa fetida vt pꝫ ꝯcordia pratice. g. ⁊ Alman.
Scordopraſiū. Dy. naſcit̄ mai⁹ allio ſic̄ poꝝ hñs folia odorē
Scoria ē fex cuiuſcūqꝫ metalli q̄ i ptē iferio )(allij hñtia ⁊c̄.
rē ipi⁹ fornacis deſcēdit. ſcoria ferri dr̄ aliqñ cacaferri Pli. lib.33.
ſpurcitia i oi metallo vocat̄ ſcoria. ſꝫ Ste. ſcoriā battiturā cap.4.
eē dixit ⁊ vocari ara. argobaſi p battiturā intellexit ſcorias p⁹ pn^m.
errauit. ipa.n. ñ ē ſcoria. ſcoria apō Aui. vocatur chebeth ⁊
Scorion Dya. herba ē q̄ vgas emittit q̄drā )(ſquamatubel.
gulas ⁊ longas ⁊ folia ſubſtringentia guſtu ſubamara cum
odore oleaſtri ⁊ flore rubicundo ⁊c̄.
Scorpides Dya. herba ē ſemē ⁊ folia hꝫ ſilia caude ſcorpio
nis ⁊c̄. Pli. ex argumēto nom̄ accepit ſcorpios herba. ſemē lib.22.
eni hꝫ ad ſilitudinē caude ſcorpionis folia pauca, ⁊c̄. ⁊ infra cap.15.
eſt inquit ⁊ alia eiuſdē nominis ſine folijs ſparſo caule ⁊ in ⁊ lib.21.
cacumine aculeū habens ⁊c̄. cap.15.
Scorpiorō apō Dy. mlti elitropiū mai⁹ vocāt. ſ. i elitropio.
Scotomia ē ſubita viſus obtēbratio a gre. ſcot⁹ ꝙ ē tenebra.
Scrophule a ſcropha dicte eo ꝙ vt a ſcropha mlti porcelli
ita ab vna mlte pullulāt. ſilr ⁊ greci chiradas a chira. i. por
ci vocāt he ⁊ ſtrume apō multos antiquoꝝ vocant̄.
Scrophularia herba q̄dā dr̄ vl̄ eo ꝙ circa radicē q̄ſdā tube
roſitates velut ſcrophulas habeat vl̄ q2 valꝫ ad ſcrophulas
delēdas. hꝫ folia ſilia vrtice ſꝫ maiora ⁊ ſubnigra. ſilr ⁊ tota
planta ſtipitē vnū rectū duob⁹ cubitis lōgū i cacumie gra/
na ſubnigra hec milmorbia ⁊ a qbuſdā caſtrāgula vocatur
Scoton a Cornelio celſo ⁊ ab Ori. vocatur oſeū.
Scrupulus apud nos eſt pondus appendens tertiam partē
.3. grana quater quinqꝫ ſcropuli p pōdere ſume.
Scuria vt Caſ. fe. veſſice paſſio. ſ. qñ ex toto ōnegat̄ vrie exit⁹
Scutotenegū dic̄ Ste. in ſyno. ꝙ eſt aloſāthos. i. flos ſalis ⁊c̄
Sebetum ſcripſit Ste. p xebet qō eſt anetum.
Sebum idē ſcripſit p ſceb. vl̄ xeb ꝙ eſt alumen.
Secha idem ſcripſit p ſuchaha.
Secha idem ſcripſit p ſceha interdum.
Secachabenigi ara. ſerapinum.
Secacul nō eſt yringus vt putauerūt qdā. ſꝫ aliō. vide Sera.
qui ō vtroqꝫ diuerſa fac̄ capitula ⁊ iringū pōit iter medici/
nas frigidas: ſecacul vō iter calidas. Jo. Sera. in. vij. ca. de
conditis. ſciat inquit ꝙ ſecacul ē radix ſic̄ ꝫinꝫiber ⁊ aſpor/
tatur ex india: ⁊ fit ex eo ingiba dum eſt recens.
Secatiqui ſupra i argimonia. Secantū ara. ſtincus.
Secci ⁊ ſeccum ⁊ aliquādo ſeci pro ſuch Stepha. ſcripſit.
Seccariuꝫ ſcripſit Ste. p xachaich qō ē papauer rubeum ⁊
animonis. g. vt apō Dya.
Secaniabi qdā corrupte pferūt p ſcāgibi vt ſupra.
Secla p ſicla aliqñ inuenit̄ i libris antiqs de greco trāſlatis
arabes imitando grecum ſechil. ſed. g. ſeuclon dicit.
Sedabum ſcripſit Ste. p ſadeb qō eſt ruta.
Sedhe i. vij. Sera. in huſur rubeo ad oculos exponit dicēs
ꝙ eſt vꝫufur ꝙ cinabrium eſt tñ corruptum aꝫenigiſur.
Sedum Dya. herba eſt quā ſeneciuꝫ vocāt. naſcitur i tectis
⁊ petris folia hꝫ viridia denſa ⁊ ſilia quercui ⁊ croſſiora et
pinguiora tirſuꝫ capitella in ſūmitate tirſi habēs i moduꝫ
viticelle ⁊c̄. ⁊ in antiquo libro erat vrticelli. hāc qdā cardū
benedictū vocāt ⁊ qdā vulgariter ſericiū Pli. erigerō a gre lib.25.
cis q̄ a noſtris vocat̄ ſenection herba ē trixaginis ſpē ⁊ cuꝫ cap.11.
vſus fi.

mollitia cauliculis ſubrubicūdis.naſcit̄ i tegulis ⁊ i muris nomē hoc greci dederūt q2 vere caneſcat caput ei⁹ nūeroſa diuidit̄ lanugine q̄lis ē ſpine inter diuerſas exeunte q̄re galli eā xibuſeā achātidā appellāt.alij papiū ⁊c̄.s̄.i erigerō
Sehegenegi ara.canaps vl' ſemē eī⁹ meli⁹ p ſc.vl' p.x.ſcribit̄
Sefiros iā dcm̄ ē ſupra q̄ corrupte ſcribit̄ apd̄ Aui.p ſcliros
Sefra i li.ātiq̄ d̄ ſimplici medicina exponit̄ q̄ ē cameleōta
Sefra ara.eſt colera li.de doc.arabica.
Seicarmacum ſemeq̄ſtum idem ſupra in ſem.
Seieregi Jo.i.vij.ad furfures ē igt lac ordei itelligo amiluz
Seiſamin Jo.Sera.ca.de fetore oris eſt ingt )(ordei beil de quo ſupra in he.
Seiū apd̄ Gal.in libro de alimētis inter ſpēs apij ponitur.
Seiſaron apd̄.A.i.ij.ē id qd̄ Dya.ſiſar vocat d̄ quo infra.
Selation Pau.de cibis ad emoroidas cecas.
Selche ara.caſſia lignea.apd̄ Dy.ſcribitur caſſiafiſtula ⁊ ſic vocabant antiqui vt ſupra in ca.Ste.ſelica ſcripſit.
lib.zo. Seliatia ſʒ Pli.ſpēs eſt braſice ſupra in bra.
cap.9. Selini.g.luna a quo ſeliniazete.i. lunaticus epilenticus ſeliniazomenos idē ⁊ ſeliniacos ⁊ ſeliniaſmnos.i.morbus.
in pn̄°. Selinū.g.apiū ide petroſellinū apiuz petre ydroſellinū apiū aq̄.orioſellinū mōtanū.ippoſellinū qd̄ ſonat eqnū ⁊ ē olixa
Selk ara.ſcla ⁊ ē imitatio greci.)(trū d̄ oib⁹bis i ſuis locis
Semabras de q̄.A.i.ij.ca.facit expōit̄ a Gal.i.vi.de ſimplici medicina circa pn̄m q̄ ē ſalamandra:ſalamandra vō ab Jſidoro iter ſerpētes numerat̄.ingt.ſalamandra dicta eo q̄ ꝯtra incendia valeat q̄ nō ſolū in igne illeſa viuit verꝫ extinguit.oīa aialia ſuo veneno interimit. ſi arborib⁹ irrepſerit
lib.io. oīa poma veneno exitialia fac̄. Pli. ſalamandra ē animal
cap.67. lacerti figura ſtellatū nūq̄ niſi magnis ibrib⁹ pueniēs ⁊ ſerēitate deficiens.huic tantus rigor eſt vt ignē tactu extinguat nō alio mō q̄ glaties. eiuſdē ſanie q̄ lactea ore vomit̄ quacūq; pte corporis humani cōtacta defluūt pili idq; qd̄ contactum ē colorem in viriliginem mutat ⁊c̄.
Sembellum Ste.p ſumbel q̄ ē ſpica ſcripſit.
Semenū ⁊ zebedū Ste.expoſuit vtrūq; ara.butirꝫ ſʒ voluit dr̄e ſemē ⁊ zubd ſemidal' ⁊ ſemidali.g.vterqʒ ſil'ago tritici
Semidas vocāt greci teſtudies q̄ i aquis dulcib⁹ viuūt Pli.
Semi ara.pinguedo. Semion infra in vari.
Semonē herbā tratia iuenit ſerpit e terra milio ſil'is folijs aſperis ⁊ lanuginoſis quā ferūt ſanguinē. ſʒ mō apta vena
lib.z5. ſed ēt ſciſſa ſiſtere farcitur naribus ⁊c̄.Pli.
cap.8. Sempuiua vocat̄ a Dya.aizon vt ſupra in ai.d̄ hac.A.nullū
circa facit ca. verum in lr̄a ha ſepuiua ingt ē ſucutō ⁊ dicet̄ i ca.
pn̄m. de ſi.⁊c̄.ibi dic̄ ſucutum dr̄ fide q̄ ē ſempuiua ⁊c̄.⁊ infra in ſucutū vbi oñdetur qualiter errauit.
Semſez ara.vocāt ſiſanū imitādo grecū.nā ꝓpo ydiomate
Semurion ſʒ.A.ꝓpo ca.ē ſpēs apij ⁊ voluit )(iuliulem dr̄. dicere.vt grecus ſmirinon de quo infra.
Senation eriſion q̄ pupilla oculi apud.A.ſcribitur.Dyaſco. ſenection vocat infra.
Sencubatuz a Ste.ſcriptum inuenio p ſenobar . ⁊ ē pinus.
Sendenigi ara.emathites lapis ſed meli⁹ p.ſc.ſcribitur vt ſupra.Ste.vero ſendanegum ſcripſit.
Sene de ara.defert̄ plus laudat̄ d̄ mecha.mirꝫ ē q̄. A.eovtitur in multis caſib⁹ ⁊ nuſq̄ de ip̄o ſcripſit in.ij. nā nuſq̄ reperi in latinis exēplarijs niſi i arabicis ſic̄ nec de ſerico ⁊ d̄ alijs aliquibus medicinis.
Senecion Dya.q̄ alij criſionem vocant.naſcitur i aqua fruticem habens pinguē ⁊ ramulos lōgos ⁊ folia miuta ſil'ia petroſellio q̄ cū maſticata fuerit odorē ſuauiſſimū reddūt ifra cratebas ſapiēs huic phibʒ dicēs fructex ē pauca folia habēs rotunda ⁊ nigra ſil'ia mente aut rute ⁊c̄.vide ſupra i
Senecion vocat̄ cardus bn̄dict⁹ vt ſupra i )(pupilla oculi. ſedium.Macer de ip̄o ꝓpuz cap'lum facit.

Senertica grece eſt cauſa antecedēs morbi que itrā corpus eſt Alexander proprio capitulo de cephalea.
Senflos infra in theoperica.
Semarū Ste.in ſynonimis dicit q̄ gre. vocat̄ agreſſiſſa forte eſt corruptum pro anchuſa que ſimar dicitur arabice vt ſupra.Jtem idem in ſecūdo pratice.
Senkeſebubari Jo .Serapi . de impetigine eſt arbor croci ortenſis.ſ.cartami.
Sentix ē rubus Gal.li.de ſimplici medicina radicē ei⁹ inter mediciasfrangentes lapidē enumerat ⁊ eſt rubus.ſ.batus.
Sepia piſcis grecum ſed ſipiā dicunt os ei⁹ i medicinis ⁊ dētifritijs aptum Dya.de ipſa capitulum facit.
Sepſis ēt.g.putredo.
Sepſa medicamia greci vocāt q̄ exedūt ⁊ ñ erodūt Cor.cel.
Septica virtus grece ideſt putredinem inducēs vt Dya.ca. d̄ criſomila ⁊ eſt a ſepe q̄ eſt putredo vel ſanies.
Sequebenegum Ste.p ſcechabenigi ſcripſit ⁊ ē ſerapinuz.
Serātica virtus Dya. Senedeneb ſupra in iringus.
Serapidia Dya.ca.de orchis ſicvocatur ſcd̄a ſpēs ſatirionis
Serratura apd̄.A.in.ij.ca.q̄ ſic incipit ē d̄ carie ligni corroſi
Sercaſum ara.apd̄ Ste.eſt pteris.ergo eſt filix que interdū ſarcos ⁊ aliquando ſarxhis ⁊ ſarax vt apud Joan . Serap. vocatur ⁊ kildura etiam dicitur.
Sereſum vocat Ste.affodillum ſed nec grecū nec arabicuz
Seridos ſeris apd̄ grecos endiuia ifra in ſeris.
Sericos.g.vl' ſericos ſericum.
Serinacum ſcripſit Stepha . pro ſcernich q̄ eſt arſenicum.
Seris Dya.ſeridis duo ſūt genera vna ē agreſtis ⁊ alia ortia agreſtis pigris aut cicoria appellat̄ q̄ lata folia habet alterum vero.i.ortiuū duas hʒ ſpēs.vna folia lata hʒ ſil'ia lactuce.altera vero amara eſt ⁊ folia habet anguſta ⁊c̄.Pli.ſeris lib.zo.
lactuce ſimilis duū generum eſt ſilueſtris melior nigra eſt cap.8.
eſtiua deterior yberna ⁊ cādidior vtraqʒ amara ⁊c̄.⁊ ſupra infine.
de intubo erraticū intubum qdā apud nos ambulā appellauere i egipto cicoriū vocāt q̄ ſilueſtre ſit.ſatiuum autem ſeri q̄ minus ⁊ venenoſius ⁊c̄.
Seris ſeridos ſerius idem ⁊ ſiridis vt apd̄ Alex.ca . d̄ cephalea.Jtem Pau.ca.de cal'a diſtemperantia epis accipiant.iquit infrigidātia ⁊ cōfortantia qualia ſunt ſeris ⁊ cicorium. ⁊ infra parꝫ.⁊ intubam ⁊ eſt endiuia ⁊ troxima ⁊ eſt taraxacon ara.vt apud Aui.et ſericas ſil'ia ſunt ⁊c̄.hec oia ſpēs ſūt
ſeris.Jtē Pli.alibi ſoritoriū i Jtalia ⁊ i egipto ꝓxia auctoritas cicorio ē quā diximus itubū erraticū ⁊c̄.ſupra i ēdiuia lib.zi.
Seritis Jo.Sera.in.vij.ca. d̄ dētifritijs ē igt herba ſanguis cap.i5.
dracōis ⁊c̄.puto q̄ voluerit dr̄e ſideritl.nā ſicvocat̄ a Dya. p⁹ pn̄m.
Sermacū ⁊ ſermaci ſcripſit Ste.pro ſarmech qd̄ ē attriplex
Serne Ste.p ſaro.q̄ eſt cipreſſus ſcripſit.
Serniōſis Theo. Priſ.ſernioſos oculos q̄s nos ipetigines dicimus hn̄tes ⁊ aſpitatis vitio laborantes ⁊c̄.
Serpentaria dracontea colubrina viperina baſilica ſʒ q̄ſdā idē iarus vl' aaron eſt ex ea mior ſpēs vt ſupra i dracontea
Serpentes vocant̄ a multis lūbrici iteſtiorꝫ vt a Cōſtatino
Serpigo eo q̄ ſerpit impetigo ſerpens ideſt ambulans.
Serpillum Dya.ſerpillum ſiue vt alij herpillū ſiue vt latini piper erraticuz herba eſt humilis p terraz repens cū folijs atqʒ ramis origano ſil'ib⁹ albiodiorib⁹ tn̄ ſanſuci odorē fragrātibus.eius ſpēs ſūt due.vna ē ortularis ſiue vſu alis q̄ i cāpis ſabuloſis ⁊ arēoſis creſcit. alia agreſtis q̄ ēt cor appellatur q̄ nō p ſolū ſerpit ſʒ directe atqʒ ſtante poſitione erigitur cū ramulis tenuib⁹ atqʒ orietib⁹ i longitudie bipalmi cū folijs puulis rute ſil'ib⁹ ſʒ anguſtis ⁊ longiorib⁹ cui⁹ haſta ſil'is ē ſarmento florē ſuauis odoris habēs i oib⁹ virgis cōſtitutū ⁊ i ſūmitate purpureū ⁊ linguā remordētē ⁊guſtū viſcidū.radix ei⁹ iutilis ē locis ſaxoſis naſcit̄ . ē āt vehemēter calidior ea q̄ ē vſualis q̄ iō nomen accepit herpillū quia

greci herpere dicunt ambulare.nã fructex ei⁹ plurimũ am
lib.20. bulat.fructificando ꝛc̃.Pli.ſerpillũ a ſerpendo putãt dcm̃
cap.22. ꝙ in ſilueſtri eueniat ĩ petris maxime.ſatiuũ nõ ſerpit. ſed
vltra. ad palmi latitudinem increſcit pinguius ꝛ voluntarium ꝛ
medium. candidioꝛibus folys ꝛ ramis ꝛc̃.
Sertula Dya.herba ẽ humilis odoꝛe ſuauis ꝛ coloꝛe exalbi
do floſcellũ habẽs ſubꝛubeũ. Jlla vͦo melioꝛ ẽ q̃ ẽ vaſta ꝛ ñ
lib.21. nimis ex albida ꝛ recens ꝛc̃.Pli.ſertulam cãpanã vocant
cap.9. in cãpania Jtalie laudatiſſima vbicũqȝ aſpis ꝛ ſilueſtrib⁹
in me. nata a ſertis dicta ſertula:qꝛ antiq coꝛonabant̃ ea.odoꝛ ei⁹
vicinus croco ꝛ flos ipſa cana placet maxime folys breuiſ
ſimis atq̃ȝ pinguiſſimis ꝛc̃.Coꝛ.cel. mellilotũ ſertulã cãpa) (nã vocat.
Seſamoydes alb⁹ Dya.haſtas hȝ duob⁹ pal
mis longas ꝛ folia coꝛonopodo ſilĩa ſȝ aſpioꝛa in qb⁹haſtis
capita ſũt minuta floꝛes purpureos hȝ in qbus eſt ſemẽ al
buȝ ſeſamo ſimile ꝛ ſubꝛufum.radix ẽ illi tenuis.
Seuaſia ĩ pꝛatica de greco tranſlata inuenit̃ ꝑ vnguento vt
ſeuaſia diapſimition.i.vnguentũ de ceruſa.
Seutlon.g.ſicla bleta vel beta.
Sextariũ pondus.ʒ.vi.ꝛ ſemis vt apud Aui.ca. de mollifica
tione lingue.ꝛ in fine libꝛi ca.ď põderib⁹ ꝛ mẽſuris ꝛ ẽ.ʒ.vi.
ꝛ danich.ij.aut aur̃ .iiij. ꝛ ſemis.Jo.Sera.idẽ.ſextarius vͦo
ſȝ libꝛos antiquoꝝ ẽ nomen mẽſure ꝛ hȝ libꝛas duas ſm
antiquos ꝛ alibi libꝛas.ij.ꝛ ſemis.Jtẽ alibi ſextari⁹ vini hȝ
libꝛas.ij.ꝛ vncias.viij.olei libꝛã vnam mellis vͦo libꝛas.iij.
Jſidoꝛus ſextari⁹ duaꝝ libꝛaꝝ ẽ qui bis aſſumpt⁹ noiatur
bilibꝛis.aſſumptus q̃ter fit.g.nomine genix:quinges apli
catus quinarẽ ſiue gomoꝛ facit adyce ſextum ꝯgiũ reddit.
nã cõgius ſex metit̃ ſextarys a quo ſextary nomẽ dederũt
figura ſeu caracter ſextary hec ẽ.Jtẽ ex papia ſextarius ſex
tula eſt pondus.iiij.ſcrupuloꝝ ſic dicta ꝙ ſit ſexta pars vn
cie q̃ ſic ſignat̃ vini hȝ libꝛas duas ꝛ vncias.viij.olei libꝛas
.ij.mellis vero libꝛas.iij.
Sfagius in antidotario vl'i in exẽplario dyadiptamo. aliqui
exponũt mirram aly oleandrum.
Sfakellizete.g.imoderatus doloꝛ capitis.
Sfalangion grece aranei ſpecies q̃ apď arabes rutella voca
lib.29. tur.Pli.ſfalangium eſt Jtalie ignotum ꝛ ẽ plurium geneꝝ
cap.4. vnum foꝛmice ſimile ſed multũ maius rufo capite reliqua
vltra. parte coꝛpoꝛis nigra albis reſpſus guttis acribꝛioꝛ h⁹ quã
medium. veſpeictus viuit maxime circa furnos ꝛ molas ſfalangion
eque vocant greci ſed diſtingũt multi nomine.aliud genus
eſt eoꝛũ ſfalangion nomine araneus.ſ.lanuginoſus grandiſ
ſimo capite.alius vocat̃ rhacino nigro ſiľis oꝛe minuto ſu
balbo pedibus breuiſſimis tãq̃ȝ imperfectis doloꝛ a moꝛſu
ei⁹ tãq̃ȝ a ſcoꝛpione vrina moꝛſi ſiľis aranei texture. idẽ eẽt
aſiertino niſi diſtingueret̃ virgulis albis hui⁹ moꝛſu genua
labefactantur.peioꝛ eſt vtroꝛumq̃ȝ ceruleus lanugine nig.
caliginem concitans ꝛ vomitus ꝛc̃.
Sfalagoſis vocatur inflexio capilloꝛum palpebꝛarum ad i
terioꝛa inſtar pedum ſfalangy.i.aranei.
Sfaneribe ara.paſtiaca domeſtica c⁹ radicis exterioꝛ ps ni) (gra interioꝛ ſubcitrina.
Sfera grece ſpa.
Siaffum Ste.ꝑ ſief ſcripſit de ſief.infra.
Siagon.g.maxilla.
Syagros.g.ſus ſilueſtris aper.
Syagris apꝛi. Syakion.g.rubus ſil'r ꝛ batos.
Siax.g.rumbus piſcis.
Sibare ara.mania vt dicit Aui.
Sibar i.vi.Gal.i ſimplicib⁹medicis ſcribit̃ ꝑ ſarb ꝙ ẽ aloes
Sibie dicunt ara.de ſipia piſce.h.pꝛo.p.quo carẽt ponentes.
Sicamina.g.moꝛa celſi. Sicaminon moꝛum.
Sicaminos arboꝛ ꝑ.k.melius.
Sicaminon ſarcoma dicunt greci polipum narium quãdo
moro aſſimilatur maxime.

Sicade.g.ſunt ficus in ano q fiũt ex emoꝛꝛoidib⁹ ꝓminẽtib⁹
qñ putreſcunt vt habet̃ in pꝛatica.g.ſiľi Almanſo.
Sichearmenũ lib.graduũ eſt abꝛotanum agreſte.
Sichem Dyaſco.vocatur campſite ſupꝛa in campſite.
Sicia amara Dya.ca.de coloquitida ẽ dictu cucurbita ama
ra ꝛ eſt coloquintida ipſa.ſed ſikia grece cucurbita.
Sicia ventoſa cuffa cucurbita cirurgicoꝛum.
Sicida ꝛ ſicidis ꝛ ſici ꝛ ſicui aliqñ reperit̃ ꝑ cucumere aſini) (no.Paulus ca.ď ſterilitate.ſicio ager idcſt elacterio ꝛc̃.Jtẽ
idẽ ca.de emigranea in ẽpľo habito a mľiere ꝑ ea egritudie
Sicla bleta q̃ ꝛ beta.) (radicẽ agry ſicci.i.cucumer) aſinini.
Siclus eſt ſtactus pondus.xx.obolos appendẽs vel ſolidos
duos ꝛ ſemis ſiklos per.k.ſcribitur.
Sicomoꝛus eſt nomen cõpoſitũ a ſicos greco ꝙ eſt ficus et
moꝛo latino vocatur ficus fatua ꝛ ficus faraonis.Dya. ſico
moꝝ aliqui ſicaminũ dicũt arboꝛ eſt ingens ſiľis fico q̃ cir
ca folia hȝ plurimã pinguedinem ꝛ folia ſiľia celſe ſemẽ nõ
tale ter aut quater in anno pꝛofert fructũ ſemen nõ ĩ cacu
mine pꝛofert vt ficus.ſen in ipſis ramulis fructũ fert dulcẽ
pluſq̃ȝ ficus ſed ꝛ grana illius plus minuta quã ficus nõ plu
rimũ matureſcit.ꝛ apď Sera.ꝛ nõ maturatur niſi radatur
inſtrumento ferreo ſed coloꝛ eſt ei immaturus.naſcit̃ vero
apud rodos ſȝ nõ locis calidis fructu illius ꝑſca vtuntur
qꝛ plurimũ gignit.hec arboꝛ ſi lapide fuerit percuſſa ſuccũ
emittit ſiľem gũmi.ſȝ ſi in altũ fuerit percuſſa ſuccũ ñ emit
tit.hic ſuccus exiens ſpongia vel lana molli colligit̃ ꝛ ĩ cati
no ſiccatur ꝛ fiunt trociſci ꝛc̃.ꝛ ifra.hec arboꝛ ĩ cipꝛo naſcit̃
ꝟtute diſſimiľ ſuperioꝛib⁹.ſemen ſimile ſiccamino ꝛ dulce
vt coccimella ꝛc̃.Pli.ſiccomoꝛum ẽ arboꝛ ĩ egypto moꝛo lib.13.
ſiľis folio magnitudie ꝛ aſpectu pomũ fert nõ ramis ſȝ cau cap.7.
dice ipſo idq̃ȝ ipſuȝ ficus eſt pꝛedulcis ſine granis iterioꝛib⁹
ꝑ quã fecundo pꝛouẽtu ſcalpendo tantũ ferreis vnguibus
oliter nõ matureſcit ſȝ cũ factũ eſt quarto die demetit̃ alio
ſubnaſcente ſepteno ita numeroſa partu ꝑ ſingulas eſtates
multo iactu habũdante ſubnaſcit̃ ꝛ ſi nõ ſcalpat̃ fet⁹ q̃ter
eſtate pꝛioꝛemqȝ expellit imaturũ ꝛc̃.ꝛ infra.huic ſiľis que
vocat̃ cipꝛia ficus in creta.nã ꝛ illa ĩ caudice illo fert pomũ
ꝛ ramis cũ ĩ craſſitudie adoleuere . ſȝ h gemina mittit ſine
vllis folys radice populo ſiľi folio vlmo fruct⁹ quaternos
fũdit totiẽs ꝛ germiat ſȝ groſſus ei⁹nõ matureſcit niſi ĩ ciſu
ra emiſſo lacte ſuauitas ꝛ iterioꝛa fici magnitudo ſoꝛbe ſiľis
Sicoſis ẽ carnis creatio plurima rubꝛa ĩ ꝑtib⁹ ſepi⁹) (ꝛc̃.
inferioꝛis palpebꝛe adeo vt hoc idem foꝛinſec⁹ verſum fa
ciat pꝛopendere ꝛc̃.Demoſtenes.
Siciuiagry ĩ pꝛatica ď greco ſiľi Almã.ẽ cucumer agreſtis.
Sideritis Dya.ſideritis aut eraclea folia hȝ ſiľia pꝛaſſio ſed
oblõga ſic̃ liliſſagus aut ynos ſȝ minoꝛa ꝛ aſpa haſtã hȝ q̃
dratã longã duob⁹ palmis vͦgas lõgioꝛes ꝛ ſuaues ĩ guſtu ꝛ
ſtipticas ĩ qb⁹ virgis capitella ſũt obꝛotũda ſic̃ verticelli et
ſicut pꝛaſſy ꝛ in ipſis capitib⁹ ſemẽ nigrũ iuenit̃ naſcit̃ ſub
petra alia ſideritis.haſtas hȝ duobus cubitis longas ꝛ tene
ras ꝛ folia in ipſis aſtulis ſiľia periſteridi ꝛ diuiſa in circui
tu plurimũ naſcentia ꝛ in viſu tenuia ꝛ longa:ĩ cacumine vͦo
haſte capitellum hȝ rotũdũ ꝛ aſperũ in quo ſemen ẽ ſimile
blete obꝛotundũ ꝛ durũ ꝛc̃.Eſt ꝛ tertiũ gen⁹ ſideritis ꝙ ca
tebꝛas araclĩũ dixit.naſcitur ĩ parietib⁹ ſic̃ vitis.folia hȝ mi
nuta ꝛ tenera ꝛ mľta ex vna radice naſcentia ſiľia coꝛiãdro
cuius aſte longe ſũt duobus palmis. ꝛ molles ꝛ albidioꝛes
floꝛes hȝ fenicinos in guſtu mucillaginoſa ꝛc̃.Jſtud ca.cõ
coꝛdat cũ ca.herbe ſanguinis dꝛaconis apď Sera . Jtẽ Jo.
Serapio.in ſeptimo in quodã dentifricio .ſ. ſumãtur ĩngt
due herbe.quaꝝ vna dicit̃ ſeritis ꝛ eſt ſanguis dꝛaconis ꝛc̃.
eius ſiľe ſcribit Allex.ꝛc̃.ca.ď doloꝛe dentiũ ꝛ ſideritis dic̃
ẽt Dya.vide q̊modo nomina appꝛopinquant ſideritis dic̃
ꝛ Dya.vocari paritariã a qbuſdaȝ.ſideritis ſonat grece fer

raria nã ſideros eſt ferrum. Itẽ li.antiquꝰ ꝺ ſimplici medi‑
cina ſideritis quã ferrariã vocãt vel ſcariolã agreſtẽ.folia
hꝫ marrubio ſilia ſed paulo longiora ⁊ p oia ſciſſa caulẽ te‑
tragonum longiorẽ duobus palmis guſtu ſuauẽ ⁊ ſtipticũ
caulis ipſius per interualla q̃ſi quoſdã ſpondiles hꝫ velut
lib.25 marubiũ ⁊ ĩ ipſis ſemen nigrũ.naſcit̃ locis duris ⁊c̃.Pli.
cap.5. achileam quidã ſideritim vocant aliã ſideritis in macerijs
pꝰ pnm. naſcentẽ cũ terit̃ fetidi odoris ẽt nũc aliã ſilẽ huic ſꝫ cãdi‑
diorıbꝰ folijs ⁊ pinguioribꝰ tenuioribus cauliculis ĩ vineis
naſcentẽ.aliã vo quinũ cubitoꝝ ramulis exilibus triãgulis
folia ſilicis pediculo lõgo bete ſemie ⁊c̃. Itẽ a Dy.pma ſpẽs
ierobotani q̃ ẽ herbaẽ dr̃ vocari ſideritis cureis vt ſupra iſi.
Sidia grece flores maligranati ſydion malum ipꝫ.
Sidigunta aq̃ apꝺ Oribaſiũ.i.ferrea vbi ꝺ aquis nãlibꝰ log‑
Sidiron.g.ferrum. )(tur.ſed puto ſidirunta.
Sidonia ſecundũ Plinium vocant greci cidonia mala.
Sidratia Alex.ꝓpo ca.ſi ſic repit̃ meliꝰ pſidratia vt.s.in pſi.
Siefara.idẽ ꝙ collirium ⁊ eſt confectio ocularis formata in
modũ nuclei dactili qui fricatur ſuper cotem cum aliquo
liquore conuenienti ſupra in collirijs.
Sielos grece ſputum ſaliua ꝙ ⁊ ptuelon dicitur.
Sies grece porci ſues ſys porcus.
Sifac idem ꝙ peritoneon vt Io.Sera.ca. de hernia ⁊ ipſũ
tetigit ventrẽ extẽſus ſuper eum ſupra in peritoneo.
Sigia ſtorax liquida que ⁊ ſtactis grece dr̃ ifra in ſta.
Sikallides grece ficedule. Sicamia grece mora.
Sikaminon grece morum.
Sicaminos morus arbor.
Sikas Paulus ſikas appellant leſiones vlceroſas rotũdas
ſubduras rubeas q̃s ſeq̃t ⁊ dolor naſcũt ãt he plimũ ĩ capi
te.⁊ ſi ⁊ alio mẽbro ⁊c̃.ẽ dictu ficus.nã greci ſikas ficꝰ dicũt
Sikas grece ficꝰ ĩ plurali ſikõ ſingulare ſiki arbor ⁊ ſikia ẽt.
Sicomoros ſicomorus.
Siclos grece ſiclus.
Sikia cucurbita. Sikiõ cucumer.
Sikofagus grece ficedula graguillus vel graculus.
Silla ſi reperitur ꝓ ſakilla vel ſquilla nõ bene.
Silaus Pli.naſcit̃ glarioſis ⁊ perẽnibꝰ riuis cubitalis apij ſi
lib.26. Silbahet.ara.anguila. )(militudine ⁊ cetera.
cap.8. Silemi Ste.ſcripſit ꝓ xeilem ꝙ eſt lolium.
in fine. Siler Dya.herba cuius ſemen ſimile feniculo vel aneto ⁊c̃.
Sillenon Dya.frutex ẽ ſpinoſa lata folia hꝫ )(ifra ĩ ſiſeleos
cameleonte albe ſimilia cũ incipiunt ĩ initio naſci comedũ‑
Silfer ꝓ ſilfio alicubi ĩuenit̃. )(tur elixa cũ ſale ⁊ oleo ⁊c̃.
Silfium.Dya.radix ẽ omnibꝰ nota que a grecis maxtis dr̃.⁊
eius lacrimũ laſſar nominatur ideſt aſſa ⁊c̃. in ca.ꝺ laſſar ẽ
inquit lacrimũ herbe que ſilfera appellatur que in multis
locis in ſilitudinẽ ferule creſcit.folia habẽs circa ſe maiora
q̃ꝫ apiũ ſed ſemen ſimile ⁊c̃. hoc vocat̃ ab Auicenna aniu‑
dẽ vt ſupra in aniudẽ ⁊ in laſarpitiũ Ste. harbellũ ſcripſit
Silfiũ in vo Dya.radix eius eſt omnibꝰ nota.naſcitur ĩ ſiria
⁊ armenia ⁊ in media ⁊ libia.cuius virga oſpectũ appellat̃
li.19.c.3. q̃ ſilis eſt ferule.folia apio ſimilia ſemen latũ qꝺ appellat̃
ĩ meᵒ magudaris ⁊c̃.Pli.vero caulẽ eius magudarim dicit voca
lib.22. ri ſupra in laſerpiton quod ẽ ſilfium.
cap.22. Silbiũ Pli.cameleõte albe eſt ſimile eque ſpinoſum ⁊c̃.
pꝰ meᵐ. Sili vocat Pli.ſiler vl' ſiſeleos ⁊ Cor.cel.ẽt ⁊ eſt aliud a ſiſer
lib.20. Siliguitu Paulus capitu.de ſanguine cũ vrina.
cap.5. Siligo bladum notum ruſticis in pane vice frumenti eſtur
lib.18. hanc Plinius dicit oliram ab Homero vocari.
c.8.⁊.10. Siliqua xilocerata.gre.⁊ ara.carnub:qꝺ m'lti latinoꝝ imitã‑
tes carnubiã dicunt.⁊ alienbuth ſcꝺm Aui. eſt ſpẽs eiꝰ vt ĩ
ca.de carnub. Plini.vero xiliquã etiam vocat omnẽ vagi‑
nam cuiuſcunqꝫ leguminis:de carnubia tamen p excellen‑
tiam dicitur.quidam ſiliquã quaſi ſiglicon grece.i. lignum

dulce dici volunt ſed non conſtat.
Siliqua pondus ſumptũ a ſemine ipſius ſilique ꝙ ⁊ chirat
dicitur quattuor grana appendens.
Silyquaſtrũ ⁊ piperidis idem ſm Pli. lib.19
Silorum vocat Oribaſius muriã piſciũ ſalſoꝝ ca.ꝺ ſciatica. c.vltĩ
Siluaſtacon vocatur a Pli.q̃dã ſpẽs lactuce ſupra ĩ lactuca ⁊ lib.2[?]
Sima epis vocatur eius interior pars cõcaua que ſtomacũ cap.17
amplectitur gibbo ipſius oppoſita. in pnᵒ.
Simata grece puſtule vt in tranſlatione greca afforiſmorũ. lib.20
Simar ſupra in anchuſa. cap.7.
Simfioma grece conglutinatio inde ſimfitos cõplantatus in pnᵒ.
conglutinatus inde nomen herbe ſimfitum.
Simfitum Dya.naſcitur locis aſperis virgam habet ſimilẽ
origano tenuẽ ⁊ capita ſic̃ thimũ virge lignoſe ſũt ⁊ odora‑
et dulces guſtu flegma prouocat.radix eſt illi lõga ⁊ odori
fera croſſitudinẽ digiti habens ⁊c̃.⁊ infra.alteꝝ ſimfitũ qꝺ
pietenum vocant haſtam habet aſperã et longam duobus
cubitis anguloſã ⁊ ab intus vacuam in qua ſunt folia aſpe
ra ⁊ ãguſta ⁊ lõga ſicut bugloſe.habet et ipſa haſta angulos
in quibus folia naſcuntur.flores ſunt illi mellini.ſemen hꝫ
ſuper haſtas ſimile flõmo haſta ⁊ frutex habent pulueri ſi‑
mile ꝙ ſi applicitum fuerit carni pruriginẽ facit. radix ẽ ei
colore nigra q̃ cũ fracta fuerit alba apparet ⁊ mucilaginoſa
q̃ carnes inciſas in cacabo miſſas in ſe glutinare facit ⁊c̃.H
ſecunda ſpecies a multis anagalicũ vocat̃ ⁊ conſolida ma
ior que ẽt duas ſpecies habet.vna que dicta eſt nũc q̃ in do
meſticis locis naſcitur.alia ſilueſtris que vnũ ſolũ ſtipitẽ
habet ⁊ pauca folia miora iſtis radices plures maiores nu‑
cibus diſtantes in ſerie colligatas ſubtilioribꝰ q̃buſdã por
tionibus q̃ radices cũ fracte fuerĩt ⁊ adinuicẽ ſtatĩ adhe‑
rent inter ſe glutinate propria viſcoſitate.ſinfitũ nõ cogno‑
uit Aui.cũ dixit.ſuccudum dr̃ ſide quod ẽ ſemperuiua:⁊ dr̃
ꝙ ẽ ſemen mãdragore ⁊ dr̃ aliꝺ ⁊c̃.⁊ infra de ſuccudum.
Simila ſic fit.frumẽtũ fractũ in fruſta vel molitũ groſſum
in.v.diuerſas ſubſtãtias diuidit̃ p cribra extrahitur furfur
⁊ farina ſubtiliſſima q̃ pollina dr̃ poſtea remanet ſimila q̃
diuiditur in croſſũ ſubtilem ⁊ mediocrẽ. de polina fit pa‑
nis papalis.de ſubtiliori ſil'a fit etiã panis de reſiduis dua‑
bus fiunt pultes ⁊ alia cibaria vt kiſk vt ſupra in kiſk ⁊ ifra
in tarcanon.
Simpaſma in libris antiquis de greco tranſlatis inuenitur
puluis vl' medicamẽ ĩ formã pulueris q corpi toti vl' alicui
mẽbro vbi ꝺſicare vl' reſoluere oportet ĩ balneo plito oleo
vel aliquo liquore aſpgitur vel ipſo fricat̃ corpꝰ hoc aliq̃ñ
corrupte ſinapiſma dr̃.ſinapiſma vo a ſinapi eſt dictum.
Symptoma grece caſus lapſus ruina piculum vitium.liber
de doctrina greca.
Symptõata.gre.Caſ.fe.que nos accidẽtia dicimus.
Sinãchis Pau.intra farigã quidẽ muſculis flegmonẽ patiẽ
tibus que dr̃ ſynanchis fit extra peraſinanchis ſimiliter ãt
⁊ in laringe interiores ſiquidẽ muſculi flõnẽ hñtes gnãchi
exteriores vero peraquinãchi operatur ⁊c̃.Caſi.felix.greci
cõtinuã ⁊ iugẽ ſinecẽ appellãt.
Sinapi grece ſinapi dicit Pli.tria ſũt eius genera. vnũ gracl lib.20.
le.alterũ ſimile rapi folijs.tertiũ eruce ſemine Ste. ſinapi cap.22
ſeu eruca ⁊ ẽ ſemen hẽne neſcio quid voluit dr̃e.nã hẽne ẽ in pnᵒ.
alchanne ⁊ ſinapi dicitur ara.cardel.
Sinapiſmũ ẽplaſtrũ de ſinapi factũ Io.Sera.ca.ꝺ ꝺſtrutio
ne ſeruationis.vocatur ẽt in antiquis libris dropax.eſt enĩ
aut rubificatiuũ aut veſicatiuum.
Sinarmoſis grece conſolidatio.
Sinciput pars capitis ãterior que ⁊ prora dicit̃.
Sinkiſis oculorũ Pau. ꝓprio ca.ẽ ſanguinis macula in cõiũ
Sincor infra in ſtinchus. )(ctiua q̃ ara.tarfa dr̃.
Sincopis grece cõciſio li.ꝺ doc.g.⁊ Caſ.fe.exponit ãputatio

Sincreꝛticū medicamē dr̄it greci quod occultā collectioneꝫ rumpit.Caſ.fe.ca.de empimate.
Sindeſmos.gre.Alex.ca.de podagra.cū eni ſanguis calidus ſupuenit inter articuloꝝ cōcauitates ⁊ extēdunt̄ nerui q̊s greci ſindeſmos vocāt g oſſib⁹ ꝯiūcti ſt̄ efficit̄ podagra ⁊c̄.
Sinechis febꝛis.gre.cōtinua ſinechiſe continuare.
Sinectica medicamina.Demo. ſinectica colliria q̄ tenuare )( valēt.
Simfiti grece conſolida maioꝛ
Siſiſis palpebꝛaꝝ.Demo. ē carū ꝯnecturatio ad ſemet ibe- rentiū ex pte aut ex toto ex initio natiuitatis aut vlceratiōe facta ⁊c̄.ē congluctinatio non naturalis.
Sinfoniaca iuſquiamū caſſilago dēs caballinus canicularis vel vt Dya.calicularis.
Singultus dr̄ grece iloxos ⁊ ligmos ⁊ lix arabice alfoacb.
Siniſer arab.expōit̄ i ſeptio Jo.Sera.i ellectuario ꝺ ambꝛa
Sinocha febꝛis ex ſanguine non putrido. )( ꝙ eſt beil.
Sinochus febꝛis ex ſanguie putrefacto cui⁹ ſunt tres ſpēs ꝭꝫ Hal.ad glauco.augmaſtic⁹ epaugmaſticus ⁊ omotenus.
Sinō Ste.ē corath albaui.gre.ē ſenatiō ſupꝛa i co.
Sinonum dicit̄ petroſellinum agreſte.
Sinopedion grece ſinopodia.Dya.mlta ſinopodia bōa ſpiſ- ſa ⁊ grauis vnius coloꝛis ſine lapide humectoſa i tritura ⁊ in aqua cito diſſoluitur colligit̄ in capadocia ⁊ ad ciuitatē ſinopidiā venalis refertur vnde nomen accepit.vtilis car- pentarijs ⁊c̄.hec terra ara.vocat̄ magra ⁊c̄.
Sinthesis ⁊ atrofia idem:⁊ ē extenuatio nimia peter naturā vt ſupꝛa in atrofia.inde ſintheticus extenuatus.
Sinus Alex ca.de cura ciliacoꝛum.
Sion .liber antiquus yſtoꝛiacus.ē que a latinis labes appel latur.alij auri viridem dicunt .naſcitur locis aquoſis folia ei⁹ olixatro ſil'ia minoꝛa tamen ⁊ guſtu aromatica.
Sionphena Pli.herba roſeis per caulē folijs ⁊c̄.
b.26. ap.7. ltra. mediū. Sion in vo Dya.naſcit̄ in aq̄ fructicē hꝫ pingueꝫ ⁊ ramulos longos folia hꝫ yposelino ſimilia que cuꝫ maſticata fuerit odoꝛem ſuauem reddent ⁊c̄.
Plinius lib.zz. ap.zz. ltra. mediū. Sion ꝭꝫ Dy.ca.de ſiſimbꝛio gdā ſerpillū vocāt.alij herpillū Theo.Pꝛiſ.li.ꝺ ſimplici medicis ſiſimbꝛiū multi cardami
Sipatus Ori.ca.ꝺ iflatiōib⁹ ⁊ doloꝛi )( nē.alij ſion dicūt ⁊c̄. bus mamillaꝝ in pauſtrib⁹ oꝛitur et cetera.
Siperos Dya.in ca.de vino ē ingt muſtū coctū quod ⁊ dul- )( coꝛ dicit̄
Sipis agrion ꝭꝫ Dya.ē thalpſiū vt ifra i thal.
Siraos Joan.Sera.ca.ꝺ lūbꝛicis .eſt filix.ſupꝛa in ſarchos.
Sirē Pau.in ca.de arteriacis.
Sirengi apud Auic.ſed in arabico eſt aſarengi ⁊ eſt azarcū ē minium qꝺ ex ceruſa fit p decoctionē rufi coloꝛis pictoꝛib⁹ )( aptum.
Sirrixis grece ruptio apoſtematis.
Siriaſis Hero.in li.de curis equoꝛum eſt quando reuma in pectus equi decidit ⁊c̄.
Siricon ꝺ plūbo.i. cinis plūbi vl' aduſtū ei⁹ i ātidotario vl'i.
Siriꝫ Dy.ca.ꝺ caulib⁹ codē loco Aui.ſceilē ſcribit ꝙ ē loliū.
Plini⁹. lib.zi. cap.zo. in me⁹ Siringa grece cāna vt dicunt latini.ſꝫ grecus dixit ſyrinx ca lēmus fiſtula ad hoc vocat̄ ſiriga iſtrumētū qꝺ i virga mit titur q̊ aliqnid liquidū medicamē i ipſā inijcit̄ eo ꝙ ſit in foꝛma calami ⁊ ſyringa ē vocat̄ moꝛbus g latine dr̄ fiſtula vlcus videlicet habēs i ſe carnē durā in modū calami.
Siragi ſupꝛa in lampas alchutrub.
Siringias apꝺ Dya.dr̄ quedā ſpēs caſſie lignee.Alex.ca.de antidotis ad frigidū ſtōꝫ caſſie ſiringie ſcripſit ꝙ idē ē dr̄e caſſie fiſtule ⁊ de caſſia lignea itelligēdū ē.s̄.i caſſia fiſtula.
Siriſcaꝝ vocat̄ a Dy.ſcda ſpēs policarie quaꝫ mediā vocat ca.de coniza ſupꝛa in coniza.
Sirite Pli.ſic vocat̄ lapillus i veſica lupi repert⁹.
lib.ii. cap.37. vſus fi. Sirōgotomū.g.ferramēti nom̄ ocl'arib⁹ moꝛbis aptū Demo
Sirotalmia expōit̄ ab Ori.ꝓpo ca.ꝙ eſt ſcabies oculoꝛum.
Sirupus eſt ab arabico ſirab ꝙ eſt potio.in grecis namq̄ li- bꝛis non reperitur hoc nomen ſed tantū potio:vbi nos ſiru pum habemus arabes habent.ſirab.
Siſamū ſemē ex q̄ oleū ſiſaminū expꝛimit̄.Pli.ſiſima vocat lib.iſ.
Siſamoꝝ confectio apud Dya.fit ex decoctiōe mellis cū al bugine ouoꝝ imiſſis ſpēb⁹ vt ipſe docet de gb⁹ cōfectiōib⁹ iuenit̄ i tertio Aui.ca.ꝺ cibis ſil'ib⁹ medicis ad coytum. cap.io. i medio
Siſamus Dya.de ipſo ca. fac̄.ſiſamus quod eleboꝝ dr̄:eo ꝙ miſcetur pꝛo eleboꝛo albo in purgationib⁹.folia hꝫ minuta ſimilia geronteo ⁊ floꝛeꝫ album cui radix eſt tenuis ⁊ ſemē ſimile ſiſamo ⁊ guſtu amarum ⁊c̄.
Siſamus agreſtis ⁊ ſiſeleiciprion ⁊ crotoma ⁊ cici.vocat̄ pē- tadactilus ꝭꝫ Dya.ca.de cici.
Siſarum Dya.dicit omnib⁹ eſſe notum.Aui.ſiſaron vocat ⁊ exponit ꝙ eſt lignum viſus.
Siſelū creticū mlti coꝛdilion vocāt.Dya.ca.ꝺ coꝛdiliō ſupꝛa.
Siſelos ſiler montanū platociminū ideſt latū Dya. ſiſeleon maſalentico folia habet oblonga ſimilia feniculo ſꝫ croſſio ra ⁊ virgā oblongā in qua capitellum ē ſemen hꝫ oblongū ⁊ anguloſum croſſum ⁊ viſcidū:qꝺ libenter comedit̄ .radix ipſius eſt oblonga ⁊ odoꝛata ⁊c̄.Pli.ſili ē ingt vulgaris no titie optimū ſiliēſe.lato.n.g̃no ⁊ fuluo ſed ethiopicū nigri⁹. creticum odoꝛatiſſimū omniū radix iocundi odoꝛis ē ſemē eius vultures eſſe dicunt̄ ⁊c̄.Joannes Serapio.in ſeptimo ca.⁊ eſt keiſum cāpeſtre ſed keiſum eſt leuiſticum. lib. zo. cap.5. in me°.
Siſeli ethyopicū Dya.poſt ca.de ſiſeli maſalentico folia igt hꝫ edere ſimilia ſed bꝛeuioꝛa ⁊ lōgioꝛa ⁊ ſimilia periclime- no frutex eſt ei ſarmētoſa i q̄ ſunt virge duoꝛum cubitoꝛuꝫ ſupꝛa quas virgas capitellum pꝛofertur ſimile aneto i quo ſemē eſt ſpiſſū ⁊ nigrum ⁊ odoꝛatū ⁊c̄.
Siſeli pelopenenſe Dy.folia hꝫ ſil'ia coꝛio l' coꝛio ſꝫ g̃ſſioꝛa ⁊ aſperioꝛa ⁊ virgā maioꝛē amaſaſſalētico virgā habet vt fe- rula in q̄ ē capitellū in q̊ ſemē ē latū ⁊ croſſū ⁊ odoꝛatū ⁊c̄.
Siſer Pli.ē ex eo ſatiuū ⁊ erraticū ſil'e ſatiuo mltas v̄tutes ei tribuit ⁊ dicit ꝙ eſt aliud a ſili ꝙ ē ſiſeleos. Coꝛ.cel. iter ea que ſunt mali chimi generatiua ipſum enumerat. lib.ii. cap.i6.
Siſima apud Pli.idem eſt ꝙ ſiſamum. li.i9 .c.5. vſus fi.
Siſimbꝛium multi balſamitam vocāt alij mentā aq̄ticā vo catur ara.ſiſnabar nō memen vt expoſitum eſt apud Aui. apud Sera.tamen ſub eodem ca. ponuntur q̄ſi eiuſdeꝫ ge neris ſint.apud Dya.duo ca.inuenio. vnum ſic ſiſimbꝛiuꝫ qꝺ alij culudes vocāt aut ſion.nā ideo cartami nūcupātur ꝙ cardamo ſimilia folia habet cū folia eius rotunda. naſci tur que cum creuerint findunt ſe ſicut eruca ⁊c̄.aliud ſic.ſi- ſimbꝛiū qꝺ alij herpillum vocāt maius eſt agreſti.naſcitur locis cultis ⁊ aquoſis ſimilis eſt odioſimo .i. mente ſed eo odoꝛatius ⁊ latioꝛib⁹ folijs ⁊c̄.⁊ hoc videtur verius Dyaſc. nā concoꝛdat cū ſermone ei⁹ apud Sera.Pli.ſiluꝛe ex eo a gbuſdā timberū vocat̄ pedali n̄ plus altitudie ꝙ irriguis naſcit̄ ſil'e naſturtio qꝺ i ſicco ē anguſtioꝛibus folijs ⁊c̄. lib.zo. cap.5. an̄ me^m. li.iſ.c.io in me°. lib.zo. cap. zz. vſus fi.
Siſima Pli.ab indis venit ex ea et oleum faciūt coloꝛ eius eſt candidus ⁊c̄.ē ſiſamū deinde huic ſimiie eſt in aſia gre ciaq; eriſimū. Jdēq; erat niſi pigueſceret ꝙ apꝺ nos vocāt trioniū medicaminib⁹ adnumerādū poti⁹ q̄ꝫ frugibus ⁊c̄. lib.iſ. cap.io. in me°
Siſimi Joannes Sera.ca.de pꝛohibentib⁹ aboꝛſum vel de ſignis impꝛegnationis eſt heil. Jtem ca. de fetoꝛe oꝛis ſeſa- mi eſt heil.⁊ in ſeptimo ca.pꝛio de medicinis laxatiuis ꝯpo )( ſitis
Siſſim tabar eſt heil.
Sys grece poꝛcus ſus.
Siſnabar arabi.ſiſimbꝛiū ꝙ ē ſiſnabariō vtrūq; poſt grecuꝫ
Siſocephalas Ori.li.pꝛimo ad ſiſocephalos ſticadā cum aq̄ aut mulſa dabis bibere ⁊c̄.⁊ i balaui .li.xv. Oꝛibaſius ingt i q̊ cōmotū fuerit cerebꝝ ex ꝑcuſiōe aut caſu dādū ē i potu ſticados cū aq̄ mellis ⁊c̄.videt̄ ꝙ h̄ vocabulū hic exponat̄.
Siſtole grece cōſtrictio ſeu paſſio:cui⁹ oppoſitū eſt dyaſtole.
Siſton grece alumē qꝺ ſtiptera dicit̄ maxime ſciſſile vt Caſ.

fe.⁊ eſt dictu ſciſſum.melius tamē p.x.xiſton ſcribitur.Coꝛ. cel.xiſton ſcribens expoſuit ē alumen ſciſſile.
Siſti ēt aliquando pꝛo eodē alumine reperit̃ ⁊ ēt ꝑ arſenico nā vtrūq; ſciſſile ē vt Alex.cōfectione ethionica ad ſplenē.
Siſton.gre.raſuz ſed p.x.melius vt infra ĩ xi.
Siſtra meu ꝙ qdā anetū agreſte dixerunt li. ātiquꝰ meu qꝺ vulgus ſiſtram vocant.
Sitaregū ꝑ ſceitaregi Ste.lepidum ē ⁊c̃.
Sitos li.ꝺ doc.gre.adoꝛ triticū bladū ⁊ poſt ſitos cōdros ſiton ſeges ſitiō ſirodē Demo.ca.ꝺ optalmia ſic vocāt greci
Siteuma ⁊ ſiteuſis.g.ſagina piguedo. )( frumētoſuz cibū.
Situkalami grece ſtipula    Siuz Ste.de ſceba ſcripſit.
Skeli grece crura.
Skibala grecus dicit ſtercoꝛa dura rotūda ſ; ſkiuala ꝓferūt per vita.nam carent.b.littera.latini tranferunt vita in.b.
Skylla.gre.ſpolia ob id foꝛte radix illa ſic vocat̃ eo ꝙ multa ſpolia habeat q̃ ſic ēt vocat̃ ab eis ⁊c̃.
Skiroſis.gre.inimia duritia ſine ſenſu ⁊ doloꝛe.
Skiliria durita.    Skilax grece catulus canis paruꝰ.
Skillokeromion grece caninum cepe.
Skin infra in ſtinchus.
Skarapes grece ſcinifex culicuz genus.
Skolikion grece vermiculus.
Skombꝛos grece ſcombꝛus piſcis.    Skoꝛia grecum eſt.
Skoꝛdeon allium.    Skoꝛpios ſkoꝛpius.
Skotia ⁊ ſkotos.gre.tenebꝛa inde ſcotomia.i.tenebꝛatio ſco
Skrofa poꝛca grece.    )( tomatiki ſcotomatici
Smaragdos grecum eſt.
Smegma ſupꝛa in ponfolix.
Smigmata grece vnguenta.
Smigmata ēt ſ; Oꝛiba.ca.ꝺ dentifricÿs ſūt pulueres qbus
Simigo grece miſceo.    )( dentes fricātur ⁊ coꝛpus.
Smilacelē Dya.folia h; ſilia edere mollia ⁊ tenera ⁊ ſarmētoſa ⁊ tenuioꝛa.ſpinas nō h;.floꝛes ſūt illi albi ⁊ multi viciniſ rebus ſe ĩplicans.ſemē h; ſile lupino nigrū ⁊ minꝰ i ſingulis virgis rotundum ⁊ durius floꝛes hn̄s albos.in eſtate floꝛes ĩpi cadunt ⁊ autūpno cōcipiūtur ⁊c̃.ſpecies ē volubilis.ex eo ꝙ dic̃ ſpinis carere ad dr̃iā ſmilax q̃ ſpinas h; dic̃.
Smilax Dya.aſpa folia h; piclimeno ſilia cuiꝰ virge ſūt.vi. aut.vÿ.ſicut zure aut bati ĩplicantes ſe vicis arboꝛibus aut ſaxis.ſemē h; ſile vuis qꝺ cū maturauerit rufū vl̃ nigrū coloꝛē fac̃ cū guſtu ſubmoꝛdaci.cꝰ radix ē dura ⁊ croſſa.naſcit̃
lib.16. locis aquoſis ⁊ aſperis ⁊c̃.Pli.ſilis ē edere.i cicilia qdē pfe
cap.ii. ctioꝛ ſed ĩ grecia frequētioꝛ quā vocāt ſmilacē dēſis genicu
in fine. lata caulibꝰ ſpinoſis fructicoſa ramis . folia ceu edera pūo
⁊ ca.36. nō anguloſo nec reticulo eminete pāpinos floꝛe cādido olē
in pn°. te liliū fert racemos lābꝛuſce modo nō edere coloꝛe rubeo cōplexa acinis maioꝛibꝰ nucleos vn̄ nos mioꝛibꝰ ſingulos nigros duros que ⁊c̃.hec apꝺ kiranidā zmilax vocat̃ ⁊ roꝛa
lib.24. ſtrū dr̃.Jtē Pli.alibi ſmilax q̃ ātophoꝛos cognomiauimꝰ
c.io.i fi. qdaz duo gn̄a fecere alteꝝ comātibꝰ acinoꝝ coꝛibis alteꝝ culta amare ⁊ in his gigni nullius effectus ⁊c̃.
Sminita grece aluearia apum.
Sminos apum examē.
Smiris.gre.lapis aſpꝛimus quo alÿ pantur lapides.
Smirna.gre.mirta aliquando ſmirtus.
Smirnion quā Aui.huius imitatiōe ſemurion vocat ſpēs ē apÿ Alex.ca.de cura epiľie ꝓhibet illud epiléticis dari vna cū apio.Dy.ſmirnion herba ē ſimil̃ apio:ſ; folia h; latioꝛa ⁊ ſubrufa ⁊ quaſi piguia ⁊ ſuauiter olētia cū aliquo acrimonio.ramulos ⁊ capitellū ꝓut aneti ſemē rotundū ⁊ nigruz ⁊ radicē lenez ⁊ mollem ⁊ ſuccoſam odoꝛe ſuaui cū coꝛtice nigro intus viridi aut exalbido.guſtus ipſius fauces remoꝛ
lib.27. det.nā hec herba guſtu amaraſtra ē ⁊c̃.Pli.ſmirnion caulē
ca.vltio. habet apÿ folia latioꝛa maxime circa ſcolones mltos quos
in pn°.

aſini eſuriūt pinguia ad terrā ĩfracta odoꝛe medicato cū ⁊ lib.i
qdā acrimōia iocūdo odoꝛe coloꝛe in luteū lāgueſcente ca cap.8.
pitibꝰ cauliū oꝛbiculatis vt apÿ ſemine rotūdo nigro qꝺ are vlus fi
ſcit icipiente eſtate.radix quoq; odoꝛata guſtu acri moꝛdet ſucoſa mollis.coꝛtex eiꝰ foꝛtis niger intus palidus odoꝛ mire h; q̃litatem vnde ⁊ nomē.naſcit̃ i ſaxoſis locis ⁊ terrēis ⁊c̃.Theo.Pꝛiſci.li.de ſimplici medicina dicit ſmirnion eſſe ſemen alexādri.videt̃ per huius deſcriptionē ꝙ vl̃ eſt olixū ſeu alexandrū vl̃ ſibi ſimile.ſed Gal.li.de alimētis ca ꝺ apÿ generibꝰ poſt ſermonē ꝺ yposelino:qꝺ quidē.g.ſmirnion nō incōſuetū.Jn Roma .n. valde multum frequentat̃ .magis aūt pūgitiuū ē ⁊ calidius multo q̃ apiū.aliquid aromaticū h; magis germinatiuū ē apio ⁊ equino apio ⁊ ſeio.facit āt ⁊ ſtipitē veris tꝑe paſſibilez quē crudū comedimꝰ ſilr̃ folÿs que p yemē erāt ſola planta nullatenꝰ ſtipitez habente. poſterius aūt adueniente ſtipite.⁊ infra.nominat aūt ĩ Roma cōſuete iam omnes nō ſmirnū ſ; olixatrū olus ⁊c̃. vr̃ āt p hoc yposelinū nō eē olixatrū ſicut ſupꝛa p Dya.ſcribit̃ .vide ibi.
Socrite in antidotario regalis diſpoſitionis eſt cōfectio q̃ ab Aui.vocat̃ ſagzenea:⁊ apꝺ Jo Sera.ſimiliter.ſed in pantegni ſocrugene ſcribitur.ergo.
Socrugene ſocrite ſagzenea idez ĩ arabico ſagzeneia ſcribit̃.
Socum in pꝛatica greca ſili Almāſo.eſt id qꝺ in Almāſo. eſt gallia ⁊ eſt ſuc.ſimiliter ĩ regali diſpoſitione ſcribit̃ ꝺ q̊ ĩfra
Socus a Coꝛ.cel.vocat̃ circulꝰ ani.    )( in ſuc ⁊ ſupꝛa ĩ gallia.
Solanuz greci erixo vocant Coꝛ.cel.ſolanum inquit qꝺ greci ſtrignon vocant ⁊ cetera.
Soldula in antidotario vl̃i in quodaz vnguento ad plagas.
Solſequia vocatur intuba a multis.
Solaris herba a grecis eliotropiū dr̃ Coꝛnelius celſus.
Solatrū ſkingnus maurella vua lupina apud grecos ⁊ apud arabes vua lupi interdum ſolaria vocatur vt ĩfra ĩ ſtringnꝰ
Son Pau.iter medicias ad lapidē ſon ingt comeſtū ⁊ bibitū
Sonāti vel aſonāti ara.ē ſamudurne ſupꝛa in ſa.
Soncos Dya.ſpēs eius ſunt due vna agreſtis ē ⁊ ſpinoſa.altera apta eſt ad comedendū ramulos anguloſos h; ⁊ rufos ⁊ inanes intus folia rara habet ⁊ ſciſſa ⁊c̃.
Sōfos Pli.a.g.iuenit̃ appellata cucurbita agreſtis ⁊ inanis lib.20.
vnde ⁊ nomē digitali croſſitudine nō niſi in ſaxis naſcens. cap.3.
Sonobar ara.pinus. in pn°.
Sopion Pli.qdam ſic opiū vocāt ⁊c̃.puto a ſapoꝛe. lib . 20.
Soꝛdities Aui.vnum de ipſa facit ca. in quo loquitur de ſoꝛ cap.18.
ditie aluearis apuz de qua ⁊c̃.ſingulare facit.quā vocāt mū ⁊ de alÿs ēt ſoꝛditiebꝰ de quibus Dyaſco.duo facit capitu. ⁊ vocat ribus vt ſupꝛa in ri.
Soꝛeos combuſta Paulus. capitu . de pterigis vngularum pedum et manuuz.
Soꝛex.Dya.ſoꝛicis ſpēs due ſunt.vna agreſtis ſpinoſa.altera apta eſt ad comedēdum ramulos anguloſos hn̄s ⁊ rufos ⁊ inanes ambitus ⁊ folia rara ſciſſa ⁊c̃.
Solea ſupꝛa in bugloſſon.
Soꝛba infra in ſurea.
Sotralmon ſ; Dy.vocat̃ a qbuſdā ſempuiua ſupꝛa ĩ aizon.
Solidus pondus vnaz ⁊ dimidiam.z.appendens ſi ſolidum queris tres.z.dimidiabis.
Soſati arabice pleureſis.
Soter vel ſotir.g.ſaluatoꝛ inde.
Sotira q̃dā opiata in antidotario vl̃i ⁊ alÿs ē dictu ſaluatoꝛ.
Sourenzanum ⁊ aliquando ſourenzagū ſcripſit Stepha. ꝑ furūgem qꝺ eſt hermodactilus.
Spagnos Pli.i cirinaica ꝓuicia maxie ꝓbat̃ alÿ bꝛiō vocāt lib.12.
ſcōz locū optiet cipus.tertiꝰ fenice ꝰfert ⁊ i egipto naſci gn ⁊ cap.24.
i gallia nec dubitauerim.ſt̃ .n.h noīe cani arboꝝ vili q̃les ĩ quercu maxie videmus ſed odoꝛe pꝛeſtantes laus pꝛima cādidiſſimis atq; altiſſimis ſcꝺa rutil̃ nulla nigris ⁊ in ĩſul̃

petriſcꝫ naſci:⁊ in ꝓbaṫ omneſcꝫ qbuſcꝫ palmaꝝ atqꝫ nõ ſuus odor ẽ ⁊c̃.ẽ vínee dictũ ara.vt puto.Jtẽ idez alibi
lib.24. ſphanos ſiue ſpacos ſiue brion ⁊ in gallia vt iudicauimus
cap.5. naſcitur ⁊c̃.ſupra in brion.
circa Sphalangiõ.g.ſpẽs aranei q rutella ara.ſupra in ffa.
medium. Spargamo ſm Pli.vocaṫ radix pentafilon.
lib.25. Spargas apud Pli.vocatur ſpẽs picis admoduz candida
cap.9. que in aſia a picea arbore fit.
lib.14. Spargula in ꝯfectione vnguẽti martiatõ ſic vocaṫ rubea
cap.20. minor a qbuſdã ſilĩs eſt rubee nõ tñ aſpa nec adeo creſcit.
circa Spartus Dya.frutex ẽ oib⁹ nota ſemen affert in folliculis
finᵐ. ſicut faxeolus ⁊ infra ſemẽ aliud minutũ ẽ ſicut lenticula florẽ mellinũ hñs ſicut leutiũ ⁊c̃.eſt geneſtra vel geniſta. nam dixit greca herbaria ꝙ ſpartos grece vocatur.
Spartos ẽt dicit Dya.vocari a qbuſdã rubeã puto falſo.
Spaſma i pratica.g.ſimili Almã.vocaṫ puluis ꝯſolidatiu⁹ q vulnerib⁹ recentib⁹ aſpergiṫ. Spaſmos grecũ ẽ.
Spatomelis.g.⁊ ſpatũilo dṙ ẽ iſtr̃z cirurgicoꝝ quo imittũṫ medicine in vulneribus ⁊ oculis.
Spatula fetida ẽ plãta ſilĩs gladiolo vl̃ xifion niſi q₂ fetet.
Specillũ vocat Cor.cel.taſtã ſeu tẽtã q̃ tentanṫ vulnera ⁊ fiſtale ⁊ eſt iſtr̃z ereũ vl̃ argenteũ indum plumbeũ ad iue/ ſtigandas tortuoſitates viarum vlcerum.
Specular qdã exponũt ꝙ ẽ lapis lune q affroſelinũ vocaṫ quidã ꝙ eſt talk.quidam gipſum dicunt.
Spelta genus frumẽti:qõ qdã alicã vocant:qdã cãdaruſiũ.
Sperma ⁊ ſporos ⁊ goni.g.ſemẽ cuiuſcꝫ rei tã aial̃ q̃ꝫ plãte.
Speton Pli.in ſegetibus naſciṫ folys rute nã ei⁹ eadẽ cum papauere ⁊c̃. Spica multas hꝫ ſpẽs vt ſupra in nardus.
Spica oculi in pratica.g.ſili Almã.ẽ idẽ ꝙ apõ arab.vocaṫ ſebel ⁊ ſunt vene rubee minute orte in coniunctiua ꝓtenſe ſuper corneã quouſcꝫ viſum impediunt.
Spia alba q̃ a Dya.vocaṫ achãtis leuce ẽ idẽ ꝙ bedeguard apõ ara.lege ca.de achãtis leuce apõ Dya.cũ ca.de bede/ guard apõ.A.⁊ videbis ꝯcordiã.A.ẽt diċ.ſpia alba ẽ bede guard ſub ĩra ſci ⁊ ẽ plãta ſilĩs cameleõte albe ſupra i ac.
Spina egiptiaca ſupra in acantis ara.⁊c̃.
Spinaſtellum qdaꝫ latini vocant peucedanum vt in libro. antiquo de ſimplici medicina.
lib.13. Spina egiptiaca q̃ ẽ arbor Pli.nigra ẽ c⁹ lignũ incorruptũ
cap.9. in aquis durat ob id vtiliſſimũ nauiũ coſtis.cãdidũ ex eo
fine. facile putreſcit aculeus ſpinarũ:⁊ in folys ſemẽ in ſiliquis quo coria ꝑficiunṫ galle vice flos ⁊ coronis iocũdus ⁊ me dicamẽtis vtil̃ manat ⁊ gũmi ex ea cui ꝑcipua vtilitas ꝙ ceſa ãno tertio reſurgit ⁊c̃.in regali diſpõne exponiṫ ꝙ eſt angailẽ.⁊ ex hoc videṫ ꝙ ſit arbor gũmi arabici.
Splen grecũ ẽ liẽ latinũ ẽ ſplẽiticos ſplenitic⁹ ſplẽodes ſil̃r.
Splendelion eſt planta ſilĩs ſcolopẽdrie.ſ.ligue ceruine in ṽtute ⁊ figura niſi q₂ folia hꝫ lõgiora ⁊ ſtrictiora.
Splenidiõ i anti.vl̃i ẽ ꝯfectio q̃dã ad ſplenẽ q̃ vocaṫ gẽma.
Splenion vocaṫ q̃dã plãta q̃ dṙ teucris vt ifra i teucris.
Spleniõ ſꝫ Dya.dṙ piclimenos.Al.ca.de cura ventoſitatis ſplenis ponit ſcolopendriã ⁊ ſplenidion i eadẽ ꝯfectione.
Splenion ⁊ aſplenõ ⁊ ſcolopẽdriã pro eodẽ ſepe iuenio.ve/ rũtñ aut ſunt ei due ſpẽs aut diſſimil̃r accipiebanṫ ab anti/ quis.nã ſcõꝫ ꝙ repio in li.antiquo greco depictã ſcolopen/ driã ⁊ ẽt aliqbus alys latinis eadẽ ẽ cũ ea q̃ moderni vtũṫ .ſ.q̃ dṙ ligua ceruina.ſcõꝫ ṽo deſcriptionẽ Dya.⁊ alteri⁹ cu iuſdam antiq libri vbi herbe erant depicte videtur eſſe illa quã vocamus cetarach vt ſupra in aſplenon.in illo alio li bro ſic erat.ſplenos ſiue ſplenion ſiue ſcolopendros dcã ꝙ ſplenẽ aufert ſiue ſcolopendrios eo ꝙ folia ipſius ſcolo pendrie aiali ſunt ſilĩa.in petris hũidis.naſciṫ nec.florem nec caulem nec ſemen hꝫ.folia ipſius in ſuperficie viridia ſunt ſubtus rufa ⁊ lanuginoſa ⁊c̃.deinde erat picta ſilĩs ce taracb q̃ꝫuis neſciaꝫ q̃ ſit iſtaꝝ vera ſcolopendria:ambaꝝ tñ ṽtutẽ ſilẽz eſſe puto.diligens tñ opator expientiã ſeqṫ. qõ aũt dicit Dya.piclimenõ vocari ſplenion puto propter vtilitatez quã facit ſpleni ẽt vt ſcolopendria.
Spliniũ Pau.ca.ð ꝓtoſi ocli.ſpõgiã iqt ifũdẽs aut ſpliniũ.
Spodion qdam vocant eruginem eris ⁊ ios vt liber anti/ quus de ſimplici medicina.
Spodion eſt res cuius origo nos latet:res tñ aduſta vide/ tur .Aui.dicit radices canarũ aduſtarum.
Spodius ſm Dya.ẽ ſpẽs tutie que apud Aui.h⁹ imitatiõe ſucudus ſcribitur corrupte tñ ſupra in pomfilix.
Spodes grece cinis.
Spodoides.g.yrcus quãtis ẽt aliter vocetur.
Sponiũ ẽ cinis aq̃ maceratus q i fornacib⁹ ſubſterniṫ cuꝫ affinaṫ aurũ ⁊ argẽtũ vt i libro antiqſſimo ð alkimia repi.
Spondilion grece ẽ plãta quã Aui.ſacũdulion vocat.Dya. ſpondilion ſiue vt latini herba micaria folia hꝫ ſilĩa plata no aut panici.virge ei⁹ i lõgitudie cubitoꝝ duoꝝ ſil̃es ma ratro:in qbus ſunt capitella hñtia ſemẽ ſil̃e ſiſelei:ſed du/ plex ⁊ lati⁹ ⁊ albidius ⁊ paulo plus paleoſuꝫ ẽ:⁊ odorẽ gra uẽ hñs:flores ꝓfert albos ⁊ radicẽ albã ſilem rafano.na/ ſciṫ locis vmbroſis ⁊ humidis ⁊c̃.Pli.ſpondilion differt a cap.27.
panacis ferula folys tantũ:q₂ ſunt minora ⁊ platani dini/ lib.12.
ſura .ñ niſi oppacis gigniṫ ſemen eodẽ noie ſileris ſpẽꝫ hꝫ medicine tantũ vtile ⁊c̃. Spondilos.g.ſpondilis.
Spongia Dya.duo ei⁹ ſunt gñá maſculus ⁊ femina.maſcu/ lus qui ꝑtuſuras minutas hꝫ ⁊ ſpiſſa ⁊ alba ẽ.femina ṽo ro tunda ⁊ cauernas maiores hñs.Eſt ⁊ tertiũ gen⁹ qõ ⁊ tra gos dṙ durũ ẽ ẽt lapides intra hñs ⁊ pl̃ias cauernas ꝯburi tur vt altioniũ ⁊c̃.Pli.ſilĩa his ſpongos grec⁹ vocat.ſpog
gos ſcribit:arabes ṽo ſſengi dicunt. lib.9.
Sporicõ.g.Caſ.fe.ca.ð ſcabie ẽ nomẽ medicamis ad ſcabiẽ. cap.45.
Sporos grece ſemen. ⁊ lib.31.
Spuma argenti.Pli.gñá eius ſunt tria.optima q̃ xp̃i vocaṫ ca.vltio.
que ⁊ ati.a eſt hec ex ipſa vena fit.ſecũdã argiritim vocãt lib.33.
q̃ hiſpanienſis ẽ.hec ex argẽto fit que ſecũda e in bonitate. cap.6.
tertia molibdis ex ipſi⁹ plũbi fuſura puteolis vñ nomen ṽſus fi.
hꝫ.oĩs aũt fit excocta ſua mã ex ſupiori catino defluẽs in ĩferiorẽ ⁊c̃.⁊ infra.ſpuma diſtat a ſcoria quo põt ſpuma a fe ce diſtare.qdã pmã vocãt ſceleritride.ſcõam perunẽ ⁊c̃.ð litargiro loquiṫ Dya.litargirũ naſciṫ ex arena molibdis que ꝯbuſta liq̃ſcit ⁊ ſic refundiṫ.multi ex argento hoc fa/ ciunt ⁊ ex plũbo ⁊c̃.Jtẽ aliud cap.ſpuma argenti que etiaꝫ litargiriũ appellaṫ.naſciṫ ex arena molibditi que combu/ ſta liqueſcit ⁊ ſic refundiṫ.alia ex argento ⁊ plumbo fit ſꝫ eſt probabilis ex his attica.ſcõa hiſpana.tertia ſicula.eſt ⁊ alia rufa ac ſplendens ⁊ auroſa que melior eſt ⁊ c[illegible]ſitis ap pellatur.alia liuida que appellatur argiritis que ex argen
Spuma maris qnqꝫ ſpẽs hꝫ ſm Aui.⁊ Ser. [illegible]to fit ⁊c̃. ⁊ ſm Dya.qui vocant ipſam altioniũ.⁊ ſm Pli.q ſil̃r vo/
cat.ſed quattuor ſpẽs tm̃ deſcribit ſupra in altionio. li.32.c.5
Spuma nitri.g.afronitrũ ⁊ ara.baurach ſupra i ſuis locis. in pn⁰
Spuma ſalis ſupra in ſal.
Squama cuiuſcꝫ metali vocatur ara.tubel.grece vero le/ pidos vt ſupra.
Sgria vl̃ ſqtia vocaṫ ab aliqb⁹ ligritia ſꝫ Dya.flõ puto.
Squilla cepe muris.ara.diciṫ anſel.vex apõ Aui.imitatmi
ne grecoꝝ ſcribiṫ aſchil.Pli.duo eius ſunt gñá.maſculus lib.19.
albis folys:femina nigris.tertiũ gen⁹ ẽ cibis gratũ epime/ cap.5.
duꝫ vocant anguſtius folio ac minus aſpero ⁊c̃.⁊ aly que ꝓpe fi.
cãdidiſſima fuerit vtilis erit.liber ãtiqu⁹.cãpeſtris q̃ rufa lib.20.
ẽ vl̃ rubra vitãda ẽ mõtana q̃ alba ẽ poti⁹ eligẽda eſt ⁊c̃. cap.9.
Squinantũ qõ palea cameloꝝ dṙ Dya.ſũmũ naſciṫ i ꝑtib⁹ libie ⁊ i arabia ⁊ in babilõia.vex libie nugax ẽ.nã arabicũ ⁊ babilonicũ diligẽdũ ẽ recẽs ⁊ nõ vet⁹ fuluũ multi florũ

ſciſſile purpureũ tenue ⁊ odoris roſei cᵘ ſpica ptib⁹ ſepata
ē: qͦ cũ fricueris manib⁹ mirificũ reddit odorē: ore maſti
catũ mordax ⁊ calidũ ſentiĩ ⁊c̃. ex halaui li. expoſitũ ſqui-
nantũ dr̃ ara. adher: et dr̃ thebneniecha. i. palea ꝺ mecha ⁊
eſt herba hñs ſtipites ⁊ folia dura ⁊ ſubtilia. in capitib⁹ ra-
moꝝ hȝ coronã piloſaȝ: q pili dñr flores ei⁹. hȝ radices in
teri⁹ albas exteri⁹ vͦ nigras boni odoris. naſciĩ in hizeg ⁊
Squingibi ara. ſyrupus acetoſus ſiue mellin⁹ )( africa ⁊c̃.
qͦ eſt oximel ſiue zuchareus ſcangibin ⁊ dicitur.
Squinus Dyaſ. ſquini duo ſunt gña vnũ oxignos appellaĩ
qꝛ acutũ caput hȝ. alterũ vͦ ſemen hȝ nigrũ rotũdũ ⁊ groſ
ſum pluſq̃ pdictũ: ⁊ forte ē tertiũ gen⁹ ſquini paulo groſſi⁹
ſupradcõ: qͦ olognos dr̃. hȝ ēt iſtõ ſemē ſile ſupradcõ ⁊c̃.
hoc ca. eſt de iunco ſiĩ pȝ legenti ipſum cũ ca. de iunco apꝺ
Sera. Aui. vͦ ca. h⁹ miſcuit cũ ca. ꝺ ſquinãto qͦ patebit hñ
ꝯſiderãti iuicē amboꝝ ca. forte deceptus a ſilĩtudie nomi
nũ in greco. q̃re putauit ſquinãtũ. grec⁹ ſchinos diĩ iuncũ.
lib. 24. cap. 15. vltra mediũ. Stachis Pli. planta porri ſilĩtudinē hñs lõgioribus folys
pluribuſq̃ odoris iocũdi coloriſq̃ in lutuȝ declinantis ⁊c̃.
ſed Dya ſtãquin frutex ē ſilis praſſio puta praſſo qͦ ē por-
rum. folia hȝ oblõga multa ⁊ dura ⁊ aſpera ⁊ odorata ⁊ al
ba ⁊ virgas multas ex vna radice albidiores praſſio. naſci
tur locis mõtuoſis ⁊ aſperis.    Stachis. g. ſpica ariſta.
Stachos. g. ſpica nardi vt pȝ ex ꝯcordia pratice ſilis Almã.
cũ almanſore ſic. g. cõiter vocãt, ⁊ nardo ſtachios vt habeĩ
a Dya. ſupra i nardo. ⁊ ē dictu nardi ſpica nos ſpicaȝ nardi
lib. 12. cap. 16. Stacter Pli. icidunĩ ingt arbores mirre a radice ( dicim⁹.
corticis vſq̃ ad ramos ⁊ ſic mirra manat. ſudãt aũt ſpõte
pus q̃ icidant ſtancte dictã cui nulla pferĩ li. de doc. g. ſta-
ctis ſigia ⁊ ē ſtactis a greco ſtacti qͦ eſt guta ⁊ caſſia. vñ ſi-
gia ſtactis ⁊ gutta idē qͦ in pſalmo hēmus mirra ⁊ gutta ⁊
caſſia grec⁹ hȝ. ſmirnake ſtactike caſiõ. ē ergo ſtacti ⁊ ſigia
idē qͦ ſtorax ligda. Cor. ce. mirre quã ſtactē vocãt. Dy. ēt i
ca. de mirra hoc aſſerit. diĩ tñ ꝙ p expreſſionē fit ſtactis vt
ſupra in mirra. videtur tñ ꝙ ſigia non ſit ex mirra ſed ex
ſtorace vt infra in ſtorax liquida.
Stafilina. g. Theo. Pri. ē paſtiaca agreſtis quã multi ceras
dñt: inde oleũ ſtaphilinũ. in genecia muſionis Pli. ſtaphi-
li. 19. c. 5. vltra mediũ. linõ quã paſtinaca vocãt ⁊c̃. ſupra in dauc⁹. in anti. vlĩ. mi-
tridato ſtafilini ſperma.
Staphili ptũ. g. Pau. de vulua ē iſtrumẽtũ ad vuluã ſuble-
uandã hȝ i capite qͦdã ꝯcauũ admodum dimidy corticis
vue in quo ponunĩ medicamia vnde nomen.
Stafili agria vua agreſtis. ſ. lãbruſce. Cor. cel. vuã timiniam
vocat.    Stafili grece vua. ſtafilos racemus.
Stafiloma Theo. Pri. ſtafilomata inquit que in modũ vue
crepantis oculũ tunice tumor exiſtēs gdã erũpēs ⁊c̃. ſupra
in ptesis. ⁊ Demo. eſt ſcꝺe tunice caſus exteriore hi añ aut
exeſa prima tunica vuaꝝ ſilans acinũ ipſius caſus extan-
tia hinc deniq̃ nomen accepit ⁊c̃.
Stafilodēdrõ Pli. arbor ſilis aceri trãs alpes naſcēs alba
lib. 16. cap. 17. mã fert ſiliquas ſȝ in his nucleos ſapore nucis auellane.
Stafiſagria. g. ſonat vua agreſtis. vñ exponiĩ apꝺ Sera. paſ
ſule mõtane. Dy. ſtafiſagria quã latini pediculariã vocãt.
naſciĩ vmbroſis locis hñs folia ſilia viti agreſti diuiſa ⁊
ſciſſa tãquã malua agreſtis ⁊ haſtas longas ⁊ erectas ⁊ ni-
gras. ſemē illi ſile yſati ⁊ flores ſemē qͦ i folliculis viridio
ribus obtectũ triũ anguloꝝ eſt ⁊ nigrũ ſed interius album
cũ guſtu viſcido acri ⁊ calido. vocaĩ ara. hab elras. i. granũ
capitis ppter excellentē operationē ei⁹ in caputpurgio.
Stagnũ dixit Ste. vocari ara. aſcbum. verũ vocaĩ raſas: et
aſerengi minium vocatur.    Stakti grece cinis.
Staltica grece ſtiptica Alex. ca. de diſſinteria ptiſane ingt p
ſeipſas nõ ſunt ſtaltite: ⁊ eniȝ laxant ⁊c̃. Caſ. fe. capi. de tuſſi
hũida. ſtalticas greci conſtrictiuas vocant.

Stantē Caſſius fe. in antidotario eſt capitellum. ſ. aqua pri-
ma ſaponary vt exponit.
Staquin Dya. frutex ē ſilis praſſio. folia hȝ oblonga multa
dura ⁊ aſpera ⁊ odorata ⁊ alba ⁊ virgas multas ex vna ra-
dice albidiores praſſio. naſciĩ locis mõtuoſis ⁊ aſperis. vir
tus ē ei termãtica ⁊ viſcida ⁊c̃. hec apꝺ Ser. vocaĩ marua
iãtuſa. ⁊ vbi dr̃ hic. folia hȝ oblõga. apꝺ Sera. ē folia pua.
Stater eſt nomē põderis ponderat vt iuenio in antigs ſcri-
pturis ſolidũ vnũ ſcropulos. v. ⁊ ſiliquas. vi. ⁊ alibi expõiĩ
ſemũcia. i. dimidia vntia ⁊ eſt auꝛ. iy. ⁊ ſoldi. iy.
Stear. g. adeps pinguedo inde ſteomata. i. tumores in ſe pi-
guedinē vel adipē hñtes. Ale. ca. de aſcite ⁊ tipãite. Item
ca. fe. ca. ſteamata ⁊c̃.
Steganoſis. g. ꝯſolidatio deſiccatio.    Stellio.
Sterea. g. matrix: ⁊ ſterea ēt dñr corpulēta ⁊ ſolida. Caſ. fel.
ca. de tuſſi hũida. ipoꝝ ingt ciboꝝ q̃litas ſit ſicca vel ſoli-
da vel corpulēta que greci ſterea vocãt ⁊c̃. ſtercoma ē fir-
mamẽtũ. Itē Ale. ca. de cura nauſie a colerico humore. ne
inquit in ſtericis retenta locis. i. neruoꝝ ⁊ muſculoꝝ q̃ ſũt
firmiſſima corporis ⁊c̃.    Steriſos grece ſterilis.
Stetokirti grece ſtruma gibbus.    Stetos grece pectus.
Stibeas Dya. herba ē c⁹ ſemē ⁊ folia ſtiptica ſũt vͦtute ⁊ de-
ſiccatiua ſatis. Pli. ſtibeas quē aliq peon vocãt ⁊c̃. lib. 22.
Sticados Dya. naſciĩ in iſula galatie circa maſiliaȝ q̃ iſula cap. 11.
ſticados dr̃. vñ nomē accepit. eſt aũt herba tenuis ſemen in pn⁹.
minutũ hñs cũ folys ſilib⁹ thimo ſȝ oblongis guſtu acrior
⁊ ſubamara. liber antiquus de ſimplici medicia. ſicas. i. ſti
cados ramulos mittit tenues ⁊ oblongos circa quos folia
oblongiora q̃ thimo ſed non diſſimilia ſemē plurimũ mi-
nutũ tota herba odore ē ſuaui guſtu acri ⁊ ſubamaro ⁊c̃.
Sticados ſecũdũ ꝙ deſcribiĩ ab Auic. nõ cõcordat cũ eo q̃
vtimur neq̃ cũ Dya. q̃re vr̃ ꝙ aliã plãtaȝ accipiat ſub hoc
noie. i h̃ ãt ꝯueniũt oēs ꝙ vnã ſolã ſpēm ei⁹ ponunt.
Stigma. g. ſiᵃ nõ macula cicatrix. Ca. fe. ſtigmata cicatrices.
Stignoſis. g. ꝯſtrictio Ga. ad Glauconem.
Stilbon. g. vel ſtiluon coruſcus clarus ſplendidus lucēs.
Stilbus. g. antimoniũ. Dyaſ. ſtilbus vel vt aly. ſtibe⁹ formo
ſus ē lucidus ⁊ q radioſus appȝ cũ fractus fuerit ſepatões
hȝ ſiĩ marmor ⁊ guſtu ſalſus ⁊ fragilis nihil hñs terroſuȝ
aut ſordidũ. hũc multi platioptalmõ aut latoſuȝ vocãt. ei⁹
ali⁹ tradiĩ femia q̃ ē põdere grauis ac fragilis alius põde
re leuis ⁊ aſpior q maſculus. ⁊ ifra. ē aũt ſtibe⁹ lapis fulgēs
in ſe ⁊ ſplēdēs ⁊ in metallis iueniĩ colore ſilis plumbo ⁊c̃.
ꝙ ſit antimoniũ pȝ p eũdē Dya. ca. de ſpica. adulteraĩ igt
ſtilbeo vt plus põderet. ⁊ apꝺ Ser. eodē ca. ⁊ loco ex vͦbo
Dya. ē cũ ãtimonio. ſilr̃ ēt apꝺ Aui. Pau. ãt aliqñ ſtimeos
vocat vt in ca. de tinctura cicatricũ vlcerũ oculi. nã vbi ſti
meos hȝ Aui. hȝ antimoniũ: Pli. in argẽti metallis iueniĩ lib. 33.
vt pprie dicam⁹ ſpume lapis candide nitẽtiſq̃ nõ tñ trãſ cap. 6.
lucentiſſime appellant aly alabaſtrũ aly ſtibiã aliq treba- p⁹ pnᵐ.
ſim. duo ei⁹ gña mas ⁊ femina magis pbant feminã horri
dior ē maſculus ſcabriorq̃ ⁊ min⁹ põderoſus minuſq̃ ra-
dians ⁊ arenoſior. femina ꝯtra nitet fragilis fiſſuriſq̃ nõ
globis deiſcēs. vis ei⁹ aſtrigere: pncipal ãt circa oclos. iõq̃
platioptalmũ appellant ⁊c̃. vt ſupra in antimonio.
Stimeos idē qͦ ſtilbus Alex. in multis locis.
Stincus aial in ags degēs ſile lacerte niſi qꝛ cauda nõ ē ro
tũda ſȝ lateralr̃ pſſa vti piſcib⁹ natatuſ apta. ara. ēt ſinchor
dr̃ vl kin.    Stippiferrei in anti. vlĩ in dyagapitũ.
Stipion ⁊ ſtipa grece ſtupa vt lini.
Stipterea. i. alumen Dya. ſtiterea oīs in metallis egiptiacis
iueniĩ. eſt vͦ ſtiptera ſciſſa a terra aſcendens ſiĩ flos naſci-
tur in locis mollib⁹ ſiĩ macedonia gerapoli ⁊ multis alys
locis. ſunt vͦ ſpēs eius multe apte vſui medicie. ē aũt rotũ-
da ſtiptera. eſt ⁊ ſciſſa. ē ⁊ liquida. eligēda ē vͦ ſciſſa recēs

⁊ niuea valde quā aer aut aura rapiat hec ſtiptica valde ē
⁊ ſine lapide ſeparans ſe ſicut capilli albi. vñ dicta ē trichi
tis. hec in egypto naſcit̄. inuenit̄ ⁊ lapis ſimilis illi quo fa/
cile adulterat̄ ſed guſtu ītelligit̄: q2 non eſt ſtiptica. eſt v̄o
rotunda quā multi manibus cōponūt ſed bona cōpoſitiōe
facile cognoſcit̄. eligenda eſt que ex nā ſui cōpoſita eſt pō/
foligo ſilis ⁊ alba ⁊ ſtiptica valde ⁊ paululuз ſubuiridis ⁊
pinguis ⁊ ſine lapide ⁊ fragilis liqda v̄o ſtiptera eligenda
eſt limpida ⁊ lactea hñs vnū colorez ⁊ iuncta ſine lapide
grauē odorē ⁊ igneum habens ⁊c̄. ſupra in alumen.
Stiptica ſunt que ↄſtringunt ptes relaxatas. Gal. ad pater/
nianū. Itē. D. ca. ō arbore pini. ſtiptica. i. coercēs ⁊ grecuз ē
Stirax dicit grecus nos ſtorax.
b.iz. Stobalon ſm Pli. vocabat̄ laudanū nabatheū. i. oriētale.
ap.ig. Stoctas Pli. in inſulis tm̄ eiuſdē nominis gignitur odora/
⁹pn^m. ta herba yſopo ſimilis amara guſtu ⁊c̄.
b.z7. Stoma grece os.
ap.iz. Stomacos. g. os ventris proprie. totū aūt eius vēter dr̄. ſtōa
n fi. chus vero tantū hoſtiū eius. ſ. os ventris.
Stomamatos corticū Pau. ca. de ruptura iguinū. Cor. cel.
ib.34. ſquama eris qō ſtoma appellat ⁊c̄. Pli. ē igt gen⁹ ſquame
ap.ii. eris ſubtili⁹ ex ſūma. ſ. lāugie ōcuſſuз qō vocāt ſtōama ⁊c̄.
irca. Stomaticon dñt. g. medicamē oris vt Dy. ca. ō moro celſe.
ncipiū. Storax Dya. lachrymū ē arboris eiuſdē nois cuius virge
intra ſunt caninule ortū interi⁹ ex ſe mittunt ſcobē ſerre ſi/
milē que cauernate lachrymū pluūt. eius diſtilatio in ter/
ra veniēs mūda nō eſt: illa aūt que pcedens virgis inheſe
rit cū ſiccat̄ munda eſt ⁊ alba de hinc fulula fit ſolis cā ⁊
muroſa. eſt aūt eligenda ſtorax ⁊ pinguis rufa reſine ſilis
fruſtatim ſubalbida ⁊ odore plena ⁊ perſeuerabilis q̄ cum
malaxatiōe dimittit hūiditatez ex ſe ſilem melli ē viſcida
nāl'r ⁊ odorata ⁊c̄. ⁊ infra. Eſt itē ⁊ alia ſtorax que calami
tis appellat̄ ⁊ indica. reprobat̄ aūt nigra fragilis cantabro
ſa. adulteratur āt ſectiōe arboris quā ferraginē dicim⁹ ad
mixto melle aut yllirice puluere ⁊ cera ⁊ adipe ſed cogno/
ſcit̄ q̄ nō ſit acrimōie maioris ⁊ q̄ſi mollitiue v̄tutis ē ⁊c̄.
Pli. prima iudee ſiria ſup fenicē ſtoracē gignit circa ⁊ ga
ib.iz. banū ⁊ mathinitā ⁊ caſiū ſeleutice montē arbor eſt eodeз
ap.z6. nomine coconeio malo ſilis lachryme exauſtero iocūdio/
ſus fi. ris intus ſilitudo arundinis ſucco pregnans in hanc circa
canis ortū aduolant penari vermiculi errodētes ob id in
ſcobe ſordeſcit ſtorax laudat̄ poſt ſupra dicta ex piſcidia ſi/
done cypro cicilia creta minime ex amario ſirie medicis
ſed vnguentarys magis colos in quacūqз natione pfert̄
rufus ⁊ pinguiter lent⁹ deterior furfuroſus ⁊ canoſitu ob/
duct⁹ adulterat̄ cedri reſina vel gūmi vel melle aut amig
dalis amaris oia ea ōprehēdūt̄ guſtu ⁊c̄. Storax arabice
vocat̄ miha. vñ qñ inuenis in ſcōo Aui. qōdā ca. q̄ icipit
ſtorax dicit Dya. q̄ ē ſpēs ſtorax ⁊c̄. in arabico ſic ē ſtorax
dicit Dya. q̄ eſt miha. i. nos arabes vocamus miha.
Storax liqda Jo. Sera. in ſeptimo ca. de ↄfectiōe dicta kes
recte dicit q̄ eſt mel ſtoracis calamite. Itē alibi ē mel lu/
bue ⁊ lubue apō Aui. eſt arbor ſigie. ergo ſigia ē ſtorax liq/
da. ſupra in ſtactis oſtēdit̄ q̄ grec⁹ vocat ſtactis ſigiaз. ſed
ſtactis ex arbore mirre vr̄ manare nō ſtoracis. veritas h⁹
dubitationis vix pōt declarari ob id q̄ ſtactis grece ē gut/
ta ⁊ ſegia eſt gutta arboris ſtoracis ⁊ gutta arboris mirre
non habuit aliud nomē niſi ſtactis. i. gutta per excellētiaз
ſicut. g. vocant radicē rafanū per excellētiam.
Stragolos Dya. frutex eſt minor ſpanſa ſuper terrā folys ⁊
virgis ſilib⁹ ciceris cui flores ſunt purpurei miores radix
minuta ē ⁊ rotūda ſicut rafanū ramulos hз fortes ⁊ maio
res corio nigro ⁊ duro ſic̄ cornu iuicē ſibi coherētes ⁊c̄.
Stragalus in pratica de greco ſili Alman. pro talo iuenit̄ i
ca. de ſciatica. flōmet̄ inquit ex vena ſcia que eſt extriſec⁹
ſupra ſtragalū ⁊c̄. ſed grecus dicit aſtragalos vt ſupra ī as.
Stranguiria grec⁹ ſtrāguria dicit ⁊ ſtraguria ſcribit ⁊ expo
nitur ↄſtrictio vrine. ⁊ ē cū guttati migit ⁊ ē ſpēs diſſurrie.
Strangulator lupi ⁊ canis dr̄ a Dya. aconitū vt ſupra i aco/
Stratiotes qui in aquis naſcit̄ Dya. herba ē )(nitos ⁊c̄.
ſine radice. naſcit̄ in aqrū ſupficie cū folys ſilib⁹ ſempui/
ue ⁊c̄. Plini. in egypto tm̄ naſcit̄ ex inundatione nili aiзo lib. z4.
ſilis niſi maiora haberet folia ⁊c̄. eſt dictu grece militās eo cap.18.
q̄ forte terram non tangat vt miles in equo.
Stratiotes aliter tifilus Dya. frutex eſt minor lōgior duo/
bus palmis folia hз ſilia pēne colūbine cui multa folia na
ſcunt̄ ⁊ minuta ⁊ diuiſa ſilia cumino agreſti ⁊ miora capi/
tella ſuper ſpanſa ⁊ groſſa in quib⁹ capitibus minuta velut
virgellas hз aneto ſiles flores minutos ⁊ albos naſcit̄ lo/
cis deſertis ⁊ aſperis ⁊ iuxta vias ⁊c̄.
Strepto Paul. ca. de vlcerib⁹ pudendorū ſubtile ſtrepton i
Strignus. i. ſolatrū Dya. ſpēs ei⁹ ſunt q̄tuor (vncū ipone.
prima ē ortularis odoris iocūdi hoc comedit̄. nā frutex ē
minor ramulos plures hñs ⁊ folia nigra maiora ⁊ latiora
ab ozзimmo. ſemē viride nigrū aut rufum qō cū matura/
uerit ī flauū mutat ſe colorē que māducata vtilis ē ⁊c̄. Eſt
alterū genus ſtrigni qō aly cacabū vocāt. folys ſupradicte
ſilibus ſed latiorib⁹. haſte v̄o ei⁹ cū creuerint p terrā ſpan/
dunt̄. ſemē in folliculis hз obrufuз ⁊ obrotūdū ſic̄ ī veſica.
lene ſic̄ vua ⁊ in coronis a plurib⁹ cōponit̄ ⁊c̄. hoc gen⁹ vo
catur arabice kekēgi de quo ſupra ſtrignus ipnoticus. i. ſo/
mnifer ab alys cacabus aut calaris vel vt latini elumaria
vocāt. frutex ē haſtas hз ſpiſſas ⁊ multas ⁊ ſarmētoſas et
nō fragiles ⁊ folia pinguiora ſilia mali citony cū flore ru/
fo ⁊ minori. ſemē ē ei in folliculis colore croceū. radix illi⁹
coriū obrufuз hз ⁊ minor eſt. naſcit̄ locis aſperis ⁊ petro/
ſis ⁊c̄. ſtrignus manicō quā aly periſion dixerūt ſiue vt iu/
uenes drion ſiue furulis vt latini q̄ furorē faciat. folia hз
euзomo. i. eruce ſilia ſed miora ⁊ ſpinoſa quā aly pederotā
dixerūt. haſte ſunt illi. x. aut. xy. longa capita hñtes ſic̄ oli/
ua aſpera ⁊ ſilia platano ſed miora ⁊ latiora florē nigrum
hз vnū ſemen eſt eius botro ſile acinas rotūdas ⁊ nigras
hñs. x. aut. xy. ſiles, edere molliora ſic̄ acina. radix eſt ei al
ba ⁊ groſſa ⁊ lata ⁊ longa cubito vno. naſcit̄ locis mōtuo/
ſis ⁊ ventoſis ⁊ vbi platani habūdāt ⁊c̄. Pli. ſtrichne quā lib.zi.
gdā ſtrignū vocāt foliorū ſilitudie in duob⁹ gñib⁹ ei⁹ q̄rū cap.3i.
alter cui aзini coccinei grana in folliculis aly cacabū vo/ in pn°.
cant. aly callion noſtri aūt veſicariam qm̄ veſice calculis
proſit ⁊c̄. ↄſona ſupradictꝭ ſtrign⁹ ortularis q ſolatrū dr̄ vo
cat̄ vua vulpis ab arabis ⁊ vua lupina etiam dicit̄ morel
la vel maurella ⁊ alys multis noibus a vulgaribus per di
uerſas partes ſm ydyomata.
Strobilia. g. nuclei pincarū. vnde apud Dyaſco. ſtrobilion
oleum factum ex eis. Stroffi grece conuerſio.
Strofos tortiones ventris Herodi⁹ ſtroficie paſſiōis ideſt
obuolutiones inteſtinorum gracilium.
Stroffus Theo. Priſ. ca. ō yliaca yliorū igt ⁊ colicorū ⁊ ſtro/
fi ſilis ē ois dolorꝭ moleſtia diuerſis tm̄ accñtib⁹ ſepat̄ ſtro
fus vētris ⁊ lenis tātūmō dolor ⁊c̄. Caſ. fe. ſtrofus. i. tortio.
Strongilomia dicunt greci inciſuras rotūdas Caſſius felix
Strongilia citonia a Dya. vocant̄ parua odorifera.
Strongili. g. i. rapa a rotunditate dicta.
Struction vt Dya. vel oſtrutiū vt Macer ei⁹ duo ſunt gñа
vno lotores lane vtuntur ad fumigiū quo fumigio lipidāt
lanā radices ſunt ei rotūde ⁊ longe ⁊c̄. nūquam noui hāc.
ſed ipſa eſt condiſi: qō arabes condes vocāt. vide ca. horū
amborū cū ca. de condiſi apō Aui. ⁊ Ser. ⁊ videbis q̄ idē
ſunt. Dy. ſtrutio lanary vtunt̄ ad fumigiū lane quo fumi
gio limpidant lanam radices ſunt rotūde ⁊ oblonge ⁊c̄. li/
ber antiquus quidā ſtrutiū quidā lanariam dicunt: eo q̄

ex eo lana a qbuſdã lauet̄ eſt exalbida ⁊ ſpiſſa.radix eius
lib. 24. amara ⁊ diuretica eſt.Pli.ſtrution a grecis vocatur ⁊ au
cap.ii. ron vocant medici ſupra in radicula.
circa Strūas i aliqb⁹ libris antiquis repio vocari ſcrofulas que
medium. in cute capitl ſeu circa guttur naſcunt̄.i genetia vo Theo.
Priſ.vocat ſtrumã hūorē virulentū ex matrice manantē.
Itē apud Dyaſ.in antiq̄ tranſlatione in ca.de cedria.vbi
habet̄ ſtrūaticos curat.apud Sera.ex vbo Dya.eodē lo
co habet̄.elefantiã curat.ca.de kitraz que eſt cedria.ſilr ⁊
apđ Aui.ca.de kitrã per elefantiaz intelligo tumorē tibia
rū:de quo ſub hoc noie Aui.⁊ Almã.ꝓpria ca. faciūt. Itē
ſtruma vocabat̄ antiquitus gibbus gibboſitas.
Strution grece paſſer.
Struthion botami ſtrutio herba de qua ſupra.
Strutho cameleos.g.ſtrutio auis deformis ſi auis dici pōt
apđ kiranidam ſtrutho cameleon.arabice vo vocat̄ nabã.
Suadū in tertio pratice Halia.pro ſabade qđ ē ciperus.
Subet ara.ſomn⁹ ꝑter nãz ſupflu⁹ i lōgitudie ⁊ ꝓfūditate.
Subet aſſabare vocat̄ ꝯpoſitū accńs.i.dormitatio vigilãtia
eo ꝙ cã ei⁹ ē apa cerebri ꝯpoſitū ex flãte ⁊ colera ſed hoc
grece cathocos ⁊ agripina cōatos dr̄ vt ſupra i ca.⁊ ag.
Subglutio a Dy.ca.de ariſtologia pro ſingultu accipit̄.
Suc ara.eſt confectio ex qua fit galia vel etiam ipſa galia
⁊.g.ſocum dicitur ſupra in ſocum.
Suchaba ara.vel zuchaba apud Auic.eſt qđ a Dya.achan
tis arabica.i.ſpina ara.vocat̄.⁊ Raſis vocat megaielē.H.
vo i ſexto de ſimplici medicia dicit ſuchaba hr̄e vtutē he
dorad. Idē dic̄ Halia.in tertio pratice ſʒ ſcribit̄ ibi ſecha.
Suchar dicit arabs.grecus zazar.nos vero zucharum.
Sucharã vel in arabico zucharan errauerūt arabes i hoc
putãtes ꝙ ſit ſpēs iuſqami:eo forte ꝙ eiuſdē vtutis videa
tur.ſed vide apud Sera.ꝙ oēs ſpecies iuſqami in vno ca.
determinate ſunt ſic̄ apđ Dya.⁊c̄.hoc facit ca.de ſucharaz
⁊ ſilr ēt Aui.diuerſa facit cap.veritas aūt ē ꝙ capi.de ſu
charam eſt de cicuta ⁊ idē ē.vide ca.de conios ꝙ eſt ca.de
cicuta apud Macrū.⁊ ca.de ſucharam apđ Aui.ſil.⁊ vide
bis ꝙ idez dicūt.qđ aūt ab Aui.ſcribit̄ ꝙ folia hʒ ſimilia
folys cucumeris.falſus eſt textus.debet eniʒ dicere.habʒ
ſtipitē nodoſuʒ ſic̄ ⁊ feniculus ⁊ folia ſilia ferule ſic̄.habet̄
in Sera.ca.de ſucherã.cetera cōcordãt.ſilis error appare
bat in Sera.arabico in ca.de tapſia.vbi Dyaſ.hʒ folys fe
rule in ara.erat cucumeris ⁊ mirat⁹ ſum.vn̄ in vtroqʒ ca.
accidiſſet idem error Ioã.Sera.in ſeptimo ca.de trociſcis
ad vlcera ⁊ apa renū ſucharã iqt ē almarrad.Ste.ēt teſti
moniū habes in ſynonimis conion inquit eſt ſucharanū.
Succinū ⁊ electrū ē karabe vt ſupra in karabe oñſuʒ ē.
Succudus vel vt in arabico xuccudus voluit arabs dr̄e vt
grecus ſpodius ſupra in ponfilix hic ſuccudus ſſodius.
Suculus ēt apđ Aui.ca.de emorroydib⁹ in quodaʒ medi
camine pro ſuccudus ſcriptū ē cuius ſile medicamen ſcri
bit Pau.in eodē caſu ⁊ pōit pōfilix ⁊ tu ſcis ſupra ꝙ pōfi
lix ⁊ ſpodius vtrūqʒ eſt tucia vel ſuccudus ab Auicē.
Succutū ita ſcribit̄ in ſcđo canonis.vex in arabico ē ſinfi
tum.nam illud ca.eſt de ſinfito ſicut apparet manifeſte le
genti ca.illud cū cap.de ſinfito apđ Dya.error aūt ſcriptu
re ꝯtingit ob ſilitudinē litterarū.nam eiſdē litteris ſcribit̄
vtrūqʒ nec differūt niſi per puncta.naʒ hoc dicit ſuccutū
⁊ hoc ſinfitū.Aui.nihilominꝰ ignorauit quid eſſet cū dixit
dicitur fide eſt ſemperuiua ⁊ dicitur ꝙ eſt ſpēs ſemis mã
dragore ⁊ dicitur aliud ⁊c̄.ſinfitum a modernis vocat̄ cō
ſolida maior ⁊ anagalicum ſupra in ſinfito.
Suf ſiue ſauf ara.lana.
Sufrago Oriba.ca.de podagra ſuffragines dicuntur curua
ture poplitum ⁊c̄.⁊ dicuntur ſic eo ꝙ ſubtus franguntur
.i.curuentur vt papias.

Sukalbagi Ioan.Ser.in ſeptimo in decoctiōib⁹ ē iqt mu
habi ⁊ nominat̄ alſerech voluit dr̄e alſarax ⁊ eſt filix.
Suic Step.pro ſauic ſcripſit.
Sulfuracha a qbuſdã vocat̄ dens equinus Paulus ca.de
pleureſi:vehemētes vo dolores poſt euacuationē parago
rizandū lane ſuccide aut ſulfurace ſuperpoſitione.
Sulch ara.eſt ſilligo li.de doc.ara.
Sumã apđ Albaui exponit̄ ꝙ ē coturnix.ſed in lib.de doc.
ara.eſt ſememan.
Sūbedighi ara.lapis zmerillus aſꝑ q̄ aly lapides ſculpunt̄
Sumbel arabice ſpice nardi.
Sumē ara.vmblicus vt pʒ per Aui.in tertio cañ.in cap.de
ydropiſi.dicit enĩ ⁊ nouiter orti mingūt ex ſumine anteq̄ʒ
ligetur. Sum vel ara.ſom toxicum.
Sum.g.Pau.ca.de paraliſi aliqñ per cliſtere inycere ſtipti
ca velut elixaturam centauree ⁊ ſum ⁊ rubi ⁊c̄.
Suniū Dya.naſcit̄ in ꝑtib⁹ libie ⁊ in ara.⁊ i babilonia.vex
libie nugax ē ⁊c̄.vt ſupra i ſqnãto.nã ipʒ ē ſqnãtū:qđ appʒ
ex ꝯcordia illi⁹ ca.cū ca.de ſqnãto apđ Aui.⁊ Serap.
Suniū apđ.A.dic̄ ꝙ ē corat Albaui.g.ē ſenatiō vt ſupra in
pupilla oculi. Sūizū Ste.ꝑ ſeuniʒ ꝙ ē nigella ſcripſit.
Superciliū veneris ē millefoliū vt Pli.mirofylos apđ Dy. lib. 24
Suppoſitoriū Pau.ca.de colica ſuppoſitoria iqt lōga digi cap.10.
tox ſint.vi.vt ꝑtranſeãt anguſtū h̄ iterduʒ colliriū vocat̄
vt ſupra. Suppurare ſaniē ſeu pus facere.
Surra muſculus poſterior tibie.ſ.qđ ex ea carnoſi⁹ appet.
Surca grece ſorba.
Surie ⁊ aſurie apđ Auic.eſt attramētū ſeu vitriolū rubeuʒ
vt idē in ca.de attramēto.Itē Ser.ca.de zegi ipſuʒ ſic no
minat.Dya.vo vocat ipſum pſor de quo ſupra.
Surūgen ara.hermodactilus ꝙ zurūgen aliquando inue
nitur vt in li.Raſis de iuncturis.
Surēnianū ſcripſit Ste.pro ſurungen.
Sus ara.liquiritia in rob ſus ſuccus eius.
Suſen ara.lilium a greco ſuſinum.
Suſanū ſcripſit Step.pro ſuſen.
Suſinū oleū.i.de lilio vt pʒ ex ꝯcordia Pau.ca. de vlcera
tiōe mr̄icis ⁊ Muſiōis i genetia eođ ca.vterq̄ʒ ſilia medi
camia ponēs vbi Pau.tetrafarmacū vnguētū cuʒ ſuſino
poni iubet.Muſio eodē caſu cuʒ oleo de lilio.Iteʒ Dya.
ca.de lecina inquit.vn̄ liliaci olei ꝯfectio fit quã greci ſuſi
nū vocãt qđ arabs imitari volens dicit ſuſen.

T Littera apđ grecos ē duplex vnū
qđ vocãt tau aliud cū aſ
piratiōe qđ vocãt thita ⁊ ē vt apđ nos th.
a.has eaſdē lr̄as hn̄t vnã vocãt ta aliã the.
ſʒ aliã hn̄t quã vocãt tda ⁊ hn̄t ſonū hunc
vt nomē idicat per ꝑmã ſcribūt taraxacō
ꝑ ſecūdã thaū qđ ē aliud.ꝑ tertiã tdelef ꝙ
ē vngula. Tabalga in ſcđo pratice Hal.ē gentiana.
Tabaleb arabice vulpes. Tabal vel theal arabice ſplē.
Tabaleb apđ.A.muſcū aq̄ ſic̄ expōit tã fluuy q̄ʒ maris ſed
apđ Sera.ē expoſitū lēticula aq̄ qđ vr̄ vex:⁊ ſi hn̄ ꝯſide
ret̄ ca.A.de muſco cū ca.de lēticula aq̄ apđ Dyaſ.appebit
ꝙ de lenticula.miſcet ſermonē cū ſmone de muſco.
Tabaiſir arabice ſpodium.
Tagãtes ē ſpēs artemiſie vt i artemiſia.
Tã ſcripſit Ste.ꝑ tē qđ ē lutū ēt ſcripſit ꝑ bolo armeno.
Tair ara.auis liber de doc.arabica.
Talapis Al.ca.de potionib⁹ catarticis fortibus ad ſplenem
puto quãdã ſpēz naſturcy de qua Dya.duo facit ca.vnuʒ
icipit talſpiū aliud talipſos eſt fortiter laxatiua planta in
fra in ta ⁊ tla.
Talaſa mellis grece apđ Dya.ē aq̄ mellis ſalſa c⁹ ꝯfectiōeʒ
docet ⁊ eſt compoſitū nomē a talaſa qđ ē mare ⁊ melle.nã

b.3i. aqua maris in ea confectione ingredit̃.Pli.etiam eadem
ip.6. docet:ꝛ ſic vocat ꝛc̃.
lius fi. Talaſis.g.vl'tblaſis cõq̃ſſatio oſſis Pau.i cirurgia capitis.
Talaza.g.Demo.ē ingt intus in palpebꝛa vel extra extãtia
rotũda ac lucida ſilis lapidi grãdineo vñ nomen accepit.
nã greci talaxaz vocãt poꝛrus vo ſil'r mã cõcretus ſed du,
rioꝛ qualitas vebementius vero ind uratus adeo vt recu
tiat tactũ offenſione firmiſſima lapis vocet̃ ꝛc̃.
Talebũ ſcripſit Ste.ꝓ ſolatro neſcio q̃re.nã arabes vocãt
achaieb althabaleb.i.vua vulpis.nã achaieb vua thaba-
leb vt ſupꝛa vulpis vr̃ ꝙ õficiat akameb in nomine.
Talefax in ſcdo pratice Hal.in ca.de folÿs neſcio an volue
rit dicere taliſſar de quo infra deide addit dr̃ eſſe belada-
rum ꝛc̃.ſed beladar vel baladar ē anacardus.
Tallia Pau.ca.de ſolutiõe ſtõi tallie igt elixatura ꝛc̃.repe
ri in libꝛo de doc.greca ꝙ eſt palma.
Tallion grece eſt ramus arboꝛis.
Talipſos gre.apõ Dya.vr̃ ſpẽs naſturtÿ agreſtis ꝛ ē planta
valde laxatiua de qua ẽt aliud ca.fac̃ ſub hoc noie tlapſiũ
b.27. in quo figurã ipſius Pli.oſtẽdit de quo infra in th.
vltio. Talliſafar vt apõ Aui.vel taliſſar vt apud Sera.veruz in
rca arabico eſt talixfar eſt coꝛtex ſil'is macis maioꝛis q̃ztitatis
ediu3. ꝛ durioꝛis ſube ꝛ minoꝛis odoꝛis.Ser.de ipſo loquit̃ i ca.
de mace.Joã.Sera.i ſeptimo de electuarÿs facit eliuz de
taliſſar ꝛ ſtatim loquit̃ aliõ eliuz de mace eiuſdẽ virtutis
vñ vr̃ ꝙ ſm ipſum ꝙ ſit idẽ cũ mace vel ei pꝛoximum.
Talk.a.eſt ſtella terre ꝛ dicũt arabes ſtella ſemus ſed grecꝰ
ſamia vt apõ Dya.ꝛ vocat̃ grece giſtereos .i. terra aſtrea
ꝛ eſt vna ex ſpẽbꝰ luti vt ſupꝛa in giſamia ē ſil'is gipſa niſi
qꝛ eſt vltie dyafanitatis ꝛ ſeparationis in lamias ꝑtenues
ſi cõburat̃ ꝑdit dyafanitatem ꝛ vertit̃ in coloꝛẽ argenti.
Thaltikos grece nutribilis.
Thallon grece virens viridis. Thalibebb ſupꝛa i edera.
Tamar ara.dactilus inde tamarindi.i.dactili indi grecus
vero oxifenikia ꝛ ē dictu acetoſi dactili ſupꝛa in oxi.
Tamariſcus q̃zuis in antiqua tranſlatiõe Dy.iueniat̃ ca.de
tamariſco ꝛ vocat̃ murice nõ eſt tñ ca.Dya.ſm ꝙ appet i
Ser.li.in quo ſic ex verbo Dya.ē inquit arboꝛ erecta q̃ na
ſcitur in aq̃s itelligo iuxta aq̃s vel locis aquoſis hz fructũ
q aſſimilat̃ floꝛibꝰ ꝛ eſt ſil'is in fluxibilitate ſua vſnee ꝛ eſt
in babilonia ꝛ in ſceni.alia tamariſcus domeſtica que no-
minat̃ carmezith ſil'is agreſti in oibꝰ ꝑter in fructu q ē ſi-
milis gallis dentatis ꝛ ē ſtipticꝰ ꝛ ponit̃ loco gallax i mul
tis medicinis ꝛc̃.iſtã ſcdaz ſpẽm nũq̃z vidi de hac dr̃ ab.A.
b.i3. ꝛ ab alÿs qñ noiant̃ fructꝰ tamariſci.Pli.muricẽ i Jtalia
ip.zi. naſci quã tamaricẽ vocant certũ eſt achia aut bꝛion ſilue-
ſtrem inſignẽ ꝛ ꝙ eaz ſatiuã tñ ferat cui galle ſil'is fructꝰ
in ſiria ꝛ egypto copioſus ꝛc̃.ara.tarfa vocatur.
Tam et tami ſepe in regali diſpõne ꝓ bolo armeno inuenit̃
infra in te. Tamnion.g.virgultũ. Tamnos frutex.
Tamnos ẽt in libꝛo de doc.greca reperi expoſitũ mirica.i.
geneſta. Thanatos.g.moꝛs inde athanaſia imoꝛtalis.
Tannꝰ ſupꝛa i feſireſim. Tanquimolee ſupꝛa i gimolea.
Thanegi Ste.eſt fumus ligni ritinis ideſt ligni colofonie.
Tãtrades Coꝛ.cel.ſũt tũſule idurate. Thaõ ara.alliũ.
Taos ꝛ taon grece pauo ſil'r ꝛ ara.taos ꝛc̃.
Tapſia.D.dcã ē eo ꝙ ꝑmo in tapſia iuenta eſt inſula frutex
ē ſil'is ferule folia ſil'ia maratro hñs ꝛ haſtas tenues in q-
bus ſingulis capitella ſunt ſic̃ aneto flos eſt illi melinus ꝛ
ſemẽ latũ ſil'e ferule ſz minꝰ.radix eſt illi alba ꝛ maioꝛ co-
riũ hñs groſſuz ꝛ viſcida odoꝛe que exſuccat̃ ſic foſſa ter
ra liberã facit radicẽ in vno loco cauans que cauata tãge
ferro ꝛ ſectones ille cũ hũoꝛẽ emiſcerint lachꝛyma in ca
uatura illa colligit̃ quã i alia die colliges radix ẽt cũ coꝛio
ſuo in pilla ꝯtundit̃ ꝛ coclia exꝑimit̃ ꝛ in vaſe fictili ſicca
tur succꝰ ipſe qui exꝑimit̃ in ſole ponit̃.multi vo folia ꝛ
radices exucant ſed talis ſuccꝰ inutilis ē.eo vo tpe quo col
ligis ſuccũ noli ꝯtra vẽtũ ſtare:qꝛ cũ ſiluerit ventus fidũ
eſt qꝛ citius ebulient manus ꝛ facies.ꝙ ſi cauere volueris
cerotis ſtipticis faciẽ ꝛ manꝰ ante perunge ꝛc̃.arabes non
potẽtes dicere tapſia eo ꝙ.p.carent dicũt taffia.verũ apõ
.A.ſcribit̃ tefiſie ꝛ eſt erroꝛ:eo ꝙ eiſdẽ litteris ſcribit̃ vtra-
que ꝛ niſi notis diſtiguat̃ vtroq̃z modo legi põt.nã hic di
cit taffia.hic vero tafiſie.errãt ẽt arabes in hac reputãtes
eẽ gũmi rute agreſtis eo ꝙ carẽtes plãta gũmi eiꝰ qõ ipſis
õfert̃ vtutẽ in ſubito veſicando hz vt ruta agreſtis ꝛ ſatis
notũ eſt ꝙ ex ruta nũq̃z gũmi exit.i ſcdo regalis diſpõnis
Hal.tapſia que ꝛ hechur aiunt qdã agreſtẽ rutã ꝛc̃.q vo-
lunt certificari ꝙ ca.de tefiſie ſit ca.de tapſia legant illud
cũ dicto ca.Dya.ꝛ Ser.de tapſia Pli.tapſia ex gñe ferule lib.i3.
ē folÿs feniculi inani caule nec excedẽte baculi lõgitudi- cap.zz.
nez.ſemen quaſi ferule radix candida que inciſa lac emit-
tit ꝛ contuſo ſucconeum coꝛtice ꝛc̃.
Tapſiaz vocãt Pau.rubeã tictoꝝ ca.õ rubificãdis capill'.
Tarafa Ste.ꝛ tarfe ſcripſit ꝙ eſt tamariſcus.
Tarathit ara.eſt fũgus naſcẽs in radice roſe canine ſiue ſz
Aui.barbe ircine cꝰ ſuccꝰ exiccatꝰ ē ipoqſtidos ſupꝛa i po.
Step.ipoquiſtidos leteltea ꝛ ē taraticũ ꝛc̃.
Taraxacon ara.dic̃ Aui.ꝙ ē ſpẽs endiuie.ꝛ in ca.de enditia
dic̃ ē endiuia ſilũeſtris.Jtẽ in tertio ca.de aſclite ex cã cali
da.ſ.ſequens apoſtema calidũ taraxacon inquit ē aliadai
damara taraxacon eſt a greco troxima.
Taraſequi ꝛ tarſequi ſcripſit Step.ꝓ taraxacon.
Taraſis grece Demo.ē iquit ruboꝛ i albis oculoꝝ paruiſſi
mo tpe illatꝰ leni cũ lachꝛyma velutiab aliquo extrinſeco
ingreſſo vt puluere fumo ꝛ ſil'ibꝰ facile curat̃ ꝛc̃.Ori.eſt
conturbatio de fumo facta vel caumate ꝛc̃.in libꝛis arabi
cis vocatur conturbatio.
Tarcanon in pꝛatica de greco ſil'i Alman.eſt cibꝰ cꝰ ꝑpara-
tio hec ē triticũ frangit̃ nõ ſubtil'r ꝛ coꝛtex ſubtilis farina
ꝓycit̃.qõ groſſuz ē cũ accido lacte coquit̃ ꝛc̃.i Almã.eõ
loco habet̃ cũ ſil'a oꝛdei ꝛ maſal qõ ē lac acetoſuz ꝛ i glo-
ſa Alman.exponit̃ ꝙ hic cibꝰ ē kiſch ſupꝛa in kiſch.
Tarcon ingt.A.qdã dixerũt ꝙ piretrũ ē radix tarcõ mon-
tani ꝛ ego vidi te comedi herbã vocatã tarcon ꝛ dicebat̃
ꝙ ē herba piretri. Tarfa arabice eſt tamariſcus.
Tarfilon apõ.A.ſz i ara.ē trifilõ vt grecꝰ dic̃ õ trifolio ꝛ eſt
Tarimetã greci vocãt pulticulã.ſ.pultes )(andachocha.
ex farina ſoꝛbiles Demo.ca.de obtalmia.
Tarſum vocat Ga.in li.de alimentis bletam.
Tarmꝰ ara.vl'termes ꝛ ē pꝰ grecũ.nã terma dñt'ꝛ ē lupinꝰ.
Tarſus greci margines palpebꝛarũ vocant Demo.
Tartar arabice tartarũ qõ e vino in lateribꝰ vegetis gñat̃.
Taubalũ ſcripſit Step.pꝛo tubel.
Tauti.g.i.tayapiſcis vt apud Gal.i li.de alimẽtis.
Tauri ſm Pli.vocãt̃ ſcarabei terreſtres ricino ſil'es nomẽ libꝰ. 30.
coꝛnicule dedere.ſ.coꝛnua ꝑua q̃ hñt alÿ perdiculos terre cap.3.
vocant. Tauros grece taurus iuuencus. pꝰ ꝑnm.
Taurocolla apõ.D.glutẽ ex coꝛÿs factũ quã mlti oxicollã
vocãt melioꝛ ē rodaica q̃ maxie fit ex raſura coꝛÿ.eligẽda
ē aũt limpida ꝛ lucida.nigra vo iutilis eſt ꝛc̃.
Tauros Pau.ca.de ruptura inguis ꝛ ca.de apatibꝰ teſtiuz
eſt oſeum.ſ.burſa teſticuloꝛum.
Taxus arboꝛ Dya.eſt ſilis palme ꝛ folÿs ꝛ altitudine.naſci
tur in Jtalia ꝛ capadocia et in Jſpania.in Jtalia vo elꝰ ſe-
mine galline ipinguant̃:ſed ſi hõ guſtauerit ſolõnẽ vẽtris
patit̃.taxꝰ vo q̃ naſcit̃ in calabꝛia tantã viz hz vt q̃ſqs ſub
ea doꝛmierit aut ſederit ſtatiz ꝑiculum ſubſtinet vite ꝛc̃.
Pli.taxus inquit ſimilis eſt abietibus aſpectu minime vi lib.i6.
rens graciliſq̃z ꝛ triſtis ac dira nullo ſucco ex omnibus cap.ii.
in fi.

ſola baccas fert.maſculus noxia fructu letale qppe baccis in Iſpania ꝓcipue venenū eſt vaſa etiā vinatoria ex ea vi nis in gallia facta mortifera fuiſſe cōpertū eſt.hanc ſexti⁹ ſmilacē a grecis vocari dicit ⁊ eſt in archadia taʒ pñtis ve neni vt ſi qui dormiāt ſub ea cibūue capiant moriant̄.ſūt ⁊ qui toxica appellari hinc dicant.que nūc toxica dicim⁹ quib⁹ ſagite tingunt̄ repertū innoxiaʒ fieri ſi in ipſa arbo re clauus ereus adigat̄ ⁊c̄.taxū vocant ratione ⁊ circūſtā tibus locis arborē c⁹ ligno fiūt arcus ⁊ baliſte que yuo vl̄ qđ yuum vulgo dicit̄ bicolor ex albo ⁊ citrino.

Taxus barbaſcus a Dyaſco.vocat̄ flōmos de quo ſupra in flōmos ab Auic.vocat̄ buſuri ſed in arabico vocat̄ buſir.

lib.26. cap.6. Plini.verbaſcū vocat.eius quedam ſpecies tuſſillago vo catur ⁊ cameleunte.

Teaſi.g.ſulfur li.de doc.g.teaſinos ſulfure⁹ſupra i thiodis.

Teda eſt lignū pingue vel pini vel abietis quo ruſtici ꝓ cā delis vtunt̄ antiq nuptias ſine hoꝝ lumie nō celebrabāt.

Teſiſie apud Aui.eſt tapſia vt ſupra in tapſia.

Tefra.g.cinis qui konis etiam dr̄ ſupra in ko.

Teganiſtos vel tiganiſtos.g.frixus.nam tiganō frixorium.

Teil arabice gramē ſed grece agroſtis theilū Ste. ſcripſit.

Teilon arabice buffo.

Teilule ara.veruce que ⁊ hurache.

Teli.g.fenugrecum vel tili vt ipſi.

lib.27. c. vltio p⁹ ꝓn^m. Thelefon Pli.eſt portulace ſil'is ⁊ caule ⁊ folys rami a ra dice ſeptē octoqꝫ fructificant folys craſſis carnoſis naſcit̄ in cultis ⁊ maxie iter vites ⁊c̄.

Telefion Dya.qđ multi aiʒon agreſte aut brion dicūt. hec folys ⁊ virgis ſimilis eſt anadragni.i.portulace ⁊ iter ipa folia ⁊ virgā velut foſſaʒ hʒ vbi ſunt alie virge ⁊ ſup vir gas ipſas hʒ folia mollia ⁊ flores albos locis cultis ⁊ hūe ctis naſcitur etcetera.

Telegonon herba Plinius.

lib.25. cap.9. circa. mediū. Telgetron Dya.folia hʒ ſil'ia coriandro ⁊ pinguia virga eſt illi digiti hñs groſſitudinem ⁊c̄.

Telil ara.in cirurgia Albucaſin eſt puſtula in palpebris ve niens ſil'is veruce aliquādo ſicca aliquando humida.

Telu arabice in ſecretis Gal.in medicina ad ſcabiem ē ſpe cies vlceris.

Ten arabice lutum.

Tenantos grece eſt corda que in capitib⁹ muſculoꝝ aggre gatur ex neruis quib⁹ ipſe muſculus cōtexit̄ ligamenta vō dicunt̄ qb⁹ oſſa colligant̄ inicē ſenſu hec carēt illa abūdāt.

Tenibul arabice apud Aui.in ſcđo alicubi tenub non recte inuenit̄ ⁊ eſt foliū.ſed qđ in hoc ca.in textu habet̄ eſt fri gidū eſt falſus textus.nā in arabico habet̄ eſt calidū ſic̄ ē in margine correctū in quāpluribus exemplarys.

Tenia piſcis Pau.cap.de artetica.

Tenubueli ſcripſit Ste.pro tenub.

lib.21. cap.16. i me⁰ Tenita Plini.ſuauis eſt guſtus vetuſtatis impatiens ſemē eius lanuginis qđ papon vocant quo detracto ex cortice teneritas ſil'is cerebro palme ē vocāt aſcalia ⁊c̄.

Tenidiū Pau.ca.de caſu vmblici.

Tenin ara.draco.

Tenōtas Demo.nerui iqt ceruicis q̄s greci tenōtas vocāt.

Tenub.a.eſt ſpecies arboris pini ſicut habet̄ per textum Auicen.nam dicit qđ ex ea fit pix ſilueſtris.

Theodoricon anacardinū ⁊ euperiſton a Theodo.auctore dicta antidota.

Theoritis grece inſpector cōtemplator theoritiki iſpectura theoritikos cōtemplatiuus theoretica cōtemplatiua.

Tepeſtriſi exponit Step.ꝙ eſt ſermaci ſpecies.

Tepmiptides ita vocat̄ vlcus quiaſticon in angulo oculi perpeti humorem emanans Plinius.

Teptidon Pau.ca.de emoroidibus cecis de cibis eoꝝ.

Terapētica Caſ.fe.ca.de fluxu ſanguinis nariū medicamē qđ Gal.in peuretice terapentice.i.libris curationū ⁊c̄.

Terapia grece curatio medicamē medella remediū tera peuo curo medicor.

Terapeuma remediū.

Terra egyptiaca Alexan.ca.de emigranea.

Terra benedicta in antido.vl'i in vnguēto albaſtri.

Terra ſigillata dicitur eſſe rubei coloris ſic̄ patet per Aui.⁊ per Dya.ca.de lēnias frigidos.ſed qua vtunt̄ hodie ſubal bida eſt vt ſupra in lēnias.

Terbintina eſt reſina terebinti arboris vocat̄ arabice glu ten albotin.⁊ ē ſciēdū ꝙ illa q̄ vtunt̄ ara.ē dure ſube tribi lis ſic̄ appet ꝑ.A.in multis locis ⁊ ꝑ alios auctores ara.

Terebintus Pli.ex ea eſt maſcula ⁊ ſine fructu.feminaruʒ duo genera alteri fructus rubeus lentis magnitudine al lib.13. teri palidus cum vite matureſcit nō grandior faba odore cap.6. iocundior tactu reſinoſus ⁊c̄.terebintos dicit grecus.

Tereniabin.a.eſt ſpēs mane ſcđm ꝙ apparet per Auic.⁊ in libro de doctrina arabica ſcribit̄ tereniabin eſt man.

Teredo grece teredones vel teridones groſſi vermes qui i lignis generantur teredon ipſe vermis.

Teretix grece cicada.

Tireus.g.vpupa proferūt tireſſ.

Tergia in libro Dya.ca.de pepone vlcera ſunt in modū fa ui cōtrita que greci tergia vocāt ⁊c̄.verum nō ex dictu eſt Dya.nā illud ca.de li.Pli.minoris eſt exceptū.

Terrigia.g.eſt vngula que in oculo naſcit̄.nā vbi apđ Dya. eſt terrigia apud Sera.ex dictu Dya.eſt vngula.veruʒ in ca.de dragontea exponit̄ a Dya.ꝙ ſunt ſuffuſiōes tenues ⁊ ſuffuſio eſt aqua quā kataractā dicunt.Pau.vero pteri giam.p.addito vngulam vocat.

Terma ⁊ lupinaria.g.lupini Pau.ca. de extenuātib⁹ capil los teremon inqt crudoꝝ machiatoꝝ ſuccū ⁊c̄. termeſuʒ dixit Step.

Termantica.g.calefactoria.nā termos.g. calidus inde terme dicte loca ſubterranea calida.

Theronare Pli.magnifica herba ⁊ in noſtro orbeto naſcit̄ lib.25. fruticoſa folys ſubuiridibus flore roſeo ⁊c̄. cap.9.

Teſapiū i āti.vl'i i ꝯfectiōe mitridati exponit̄ ſinapis ſemē. an̄ me^a

Teſara.g.q̄tuor.inde dyateſaron.i.de.iiy.

Teſalago a qbuſdā vocat̄ ſaluia vt in li.antiquo de ſimpli ci medicina ſed tuſſillago puto.

Teſticulus vulpis ⁊ teſticulus canis ſpēs ſunt ſatiriōis vñ Dyaſc.orchi quā cinoſorchi dicunt.ſ.teſticulum canis.or chi.n.grece teſticulus eſt.

Tetanica in aliqbus libris Dyaſco.pro betonica quā veto nicam vocant reperio apud Plinium.

Tetanū Alex.ca.de diſinteria vt in trociſcis Marcelli ex ponit̄ i antiqs ſynonimis ꝙ ē flos calcis ⁊ aly flos muri. in libro vero de doctri.gre.exponitur quod eſt calx ⁊ gip ſum ſed potius calcem puto.

Tetan⁹ Pau.eſt ſpaſmus ⁊ ipſe fit velut cōgelatis corpori bus ⁊ maxie circa ſpinā muſculis a frō hūore iteri⁹ ⁊ ex teri⁹ exñte vñ nec ſeipſos inflectere pñt.ſed qñ qdē in ꝑo re tendunt̄ pte corporis dr̄ paſſio hec proſtotonos.cuʒ vō in poſteriora vocet̄ opiſtotonos.cū vō eq̄l'r ad vtrāqꝫ ten dunt̄ tetanos paſſio appellat̄ ⁊c̄.tetanos dr̄.g.ſʒ Cor.cel. ſcripſit titanos.

Tettix ēt ſic̄ teretix cicada.g.vocat̄.

Tetonicon Dya.folia hʒ ſil'ia edere.vi.aut.vy.paulo maio ra ſpanſa ſup terrā deſup alba anguloſa ⁊ viridia cuʒ mul tis virgulis duaꝝ palmaꝝ flos eſt illi viridis ⁊ maxime verno naſcitur.haſta ipſius tenuis ē vt vix videri valeat radix eſt illi tenuis ⁊ inutilis aquoſis locis naſcit̄ ⁊c̄.

Tetra.g.i.quatuor ſic̄ teſera.inde tetraten⁹ id ē q̄rta febris.

Tetrafarmacū.g.vnguētū de q̄tuor medicis qđ ⁊ baſilicō dr̄.i.regale vt Ioan.Sera.cap.de vnguentis in ſeptimo.

Tetraith herba iudaica ſupraſanans vocant quidam her bam que in vnguento martiaton ingreditur.

Tetracuron.g.vocatur cucumer ⁊ aliter vocatur.

Tetraiʒus.g.Caſ.fe.ca.de egritudinibus dentium dicit̄ mo laris dens quattuor radicibus herens.

Tetraſpoda.g.quadrupedia.
Tetragion grece libella parua libra q̃drans pondus triũ vnciarum. Tetrimenos grece tritus.
li.25.c.5. añ me^m. Teucris ·pli.hanc Teucer dr̃ iueniſſe cuiꝰ virtus in ſplene reperta eo ꝙ cũ exta ſuper eã ꝓiecta eſſent ferẽ adheſiſſe lieni ipſũq̃ diſſoluiſſe.pp hoc a qbuſdã ſplenion appellata eſt:a qbuſdã vo heruimeõ ſpargit iuncos tenues folia parua auſtero ſapore nũq̃ flozẽ neq̃ ſemen gignit aſperis locis naſcitur.aliam eodẽ nomie appellãt ramis iſopi ſurculoſam folia fabe hanc flozere non dubitant ꝛc̃.
Teucrion Dya.herba eſt virgas plenas hñs ſimiles ciceri multum in ſicilia naſcens ꝛ in creta ꝛc̃.
lib.15. cap.6. Teucis.g.loligo herba amara.
Teutblon ·pau.cap.de ſatiriaſi.
Tibapirium exponunt ꝙ eſt ſulfur q̃ſi cibapirum .ſ. cibus ignis.ſed male infra in thion.
ꝛ li.27. ca.vltio circa. mediũ. Ticapſi ·plini.eſt ouum generũ.vnũ anguſtis folijs digitali longitudie ꝛ latitudine in terrã verſis in cacumine diuiſis cauliculo ſemipedali nõ ſine ramis peltarũ ſpẽ ſemie icluſo lenticule effigie niſi ꝙ infringiẽ.vñ nomẽ.flos albicat naſcĩ in ſemitis ꝛ ſepibꝰ ſemẽ aſpi guſtꝰ alterꝰ ticapſiʒ aliqui perſico noĩe vocãt latis folijs radicibꝰ magnis.
Tifa in li.de doc.g.exponitur ꝙ eſt ſiligo.
lib.18. cap.10. circa. mediũ. Tife.·pli.ꝛ piſa eiuſdem generis eſt ex qua fit in noſtro oꝛbe oriza.apud grecos eſt ꝛ yſia ꝛc̃.
Tife Dya.folia hʒ cyperi ſilĩa virgã lenẽ ſupra quã vgã capitellũ ẽ floze plenũ ſpiſſo ĩ q̃ capilli albi ſunt q̃ multi dñt attelim. Tifitas ·pli.ſic vocãt qdã q̃dã ranaꝝ ſpẽm.
Tiflanciſtrũ.g.vncinꝰ cecus quo palpebze ſubleuanẽ ·pli.ꝛ dicitur a tiflos. Tyflos grece cecus.
Tyflites.g.talpa eo ꝙ ceca.
Tyflitis grece cecula.ſerpens cecus ceſeia.
Tyfomenos grece fumigans. Tyfon grece draco.
Tyganon.g.frixozium vel te vt ſupra.
Tygmatia Demoſte.ſunt linteola que vulneribꝰ iponunẽ.
Tilaticis ꝛ pitis ꝛ vritl ẽʒ Dy.vocaẽ qdã ſpẽs ſpice celtice.
Tile dicitur ſappa muſtum coctum ꝛc̃.
Tileos.g.fenugrecũ vt in li.ſili Alman.ꝛ ẽt ·pau.verum in li.de doc.greca tili ſcribitur.
Tiligonus vel teligonꝰ vocaẽ a.Dya.ſpẽs folij quã feminã
Tilitaro.g.linteolũ qd̃ carminaẽ ad ☾ vocant ſupra in fo. vlcera implenda Hal.ad Glauconem.
Tilos.g. Alex.ca.de oculis quecũq̃ purgari grandes ingt cicatrices greci tilos vocant.
Tiloſis grece peioꝛ aſperitas palpebzarũ ĩfra in tracoma.
Tilos liber de doc.gre.callum calloſitas dura caro. ·pau. vero de tilos ꝛ ylos ca.facit.
lib.20. cap.20. ꝛ lib.25. cap.7. Timalon qdã ſpẽs papaueris ẽm ·pliniũ ſupra in mecon.
Timbꝛa Dya.herba ẽ oĩbꝰ nota naſciẽ locis ſaxoſis ꝛ aſpis. folia ſilĩa thimo hʒ ſed mollioꝛa ꝛ ſtiptica ꝛ viridia tãtum põt quãtũ thimus ꝛc̃.ſed apud Ser.ex vbo Dyaſ.eſt ſilĩs thimo ſed folia eius ſunt maioꝛa ꝛ mollioꝛa ꝛ hʒ ſpicã plenã flozibꝰ quoꝝ coloꝛ tendit ad citrinitatẽ ꝛ viriditatẽ ꝛc̃.
·plinius lib.19. cap.8. ꝛ lib.20. cap.22. vt ſupra ꝛ poſt parum q̃dam ex ea ſeminanẽ in oꝛtis ſʒ eſt debilioꝛis operatiõis.veꝝ eſt ɔueniẽtioꝛ in cibis pp remiſſaʒ eius acuitatẽ ꝛc̃.ſatureia a ſatyris dr̃ vt ſupra in ſa.grecus timuri dicit.arabs ſabater.
Timelea Dya.aut camelea multi iſtã cocognidion dixerũt qꝛ maxie ſemen turbiſcuʒ eſt frutex virgas hʒ foꝛmoſas. ꝛ oĩbus notas naſciẽ locis aſperis cuʒ virgis plurimis tenuibꝰ lõgitudine cubiti folia ſunt ei ſilĩa camelee ſʒ anguſtioꝛa ꝛ pinguioꝛa cũ maſticatiõe argilloſa ꝛ glutinoſa flo-
lib.13. cap.21. in pñº. res hʒ ꝛ ſemẽ albũ rotundũ in initio viride ꝛc̃. ·pli.timeleam alij cameleaʒ piroſacbã.alij eneſtoꝛẽ.alij theucozon ꝛ eſt ſilĩs oleaſtro folijs anguſtioꝛibus glutinoſis ſi moꝛdeanẽ mirti magnitudine ſemie coloꝛe ꝛ ſpecie farris ad medicine vſum aptũ ꝛc̃.nõ ẽ camelea vt vides q̃uis ſilĩs ſit ei in aliqbus Ste.timelea eſt ſema.
Timiama.g.ẽ oĩs ɔfectio odoꝛifera ad fumigãdũ fcã qd̃ tñ moderni coʒõbꝛo appꝛopꝛiauerũt qd̃ ẽ fex ſtoꝛacis liqdũ.
Timea ·pau.ca.de doloꝛe pudendoꝛum.eſt ſpecies verucarum vt ſupra in acrocoꝛdines.
Timopſalmo.g.ɔfectio katartika q̃ cũ thimo fit apd̃ Dya.
Thymos eſt ſpẽs veruce ſupra in acrocoꝛdines.
Thimoſis De.eſt extantia rubꝛa atq̃ aſpera in exterioꝛibꝰ ptibus oculi gñata in tunice ꝑme albedine ſiue in cartilaginoſis locis vehemẽter oculũ pungens ꝛc̃.
Thimon Coꝛ.cel.timoꝛ noiaẽ qd̃ ſup coꝛpꝰ quaſi vermicula eminet ad cutẽ tenue ſupra latius ſubdurũ ꝛ in ſũmo paſperũ:idq̃ ſũmũ coloꝛẽ floꝛis thimi repñtat.vñ ei nomẽ ẽ ibi findiẽ ꝛ cruentaẽ nõnũq̃ aliquãtulũ ſanguis fũdit ferecirca magnitudinẽ fabe egyptie eſt raro maius iterduʒ perexiguũ mõ vnũ aut mõ plura naſcunẽ vel in palmis vel in inferioꝛibus:pedum ptibus peſſima tñ in obſcenis ſunt maxime que ibi ſanguinem fundunt ꝛc̃.
Timonia vocaẽ quedã ſpecies animonis de qua ſupra.
Thimus Dya.herba ẽ oĩbꝰ nota frutex ẽ folia hñs anguſta puſilla ꝛ oblonga in ſũmo capitella hʒ in ſilĩtudine foꝛmicarũ in ſe iplicata ẽ humilis ꝛ ramoſa herba cũ duris ramulis ꝛ lignoſis flos eſt illi purpureus naſciẽ locis aſperis ꝛ ſaxoſis ꝛc̃. ·pli.thimus floꝛe ſato naſciẽ nec durat niſi in afflatu maris ꝑpter thimũ eñi qd̃ in attica regione abundat mel atticũ ſũme laudis in toto mũdo eſt ꝛc̃.ꝛ alibi thimũ colligi oꝫ in floꝛe ꝛ vmbꝛa ſiccari.duo ſunt eiꝰ genera. cãdidũ radice lignoſa in collibus naſcens qd̃ ꝛ pꝛefertur. alteꝝ nigriꝰ floꝛiſq̃ nigri ꝛc̃.thimus vocaẽ ara.haſce. vñ Ste.thimõ ẽ heſſa ꝛ dr̃ charabũa ꝛc̃.heſſa.p haſce ſcripſit. lib.21. cap.10. lib.21. cap.21.
Thimen apd̃ Aui.eſt planta foꝛtiter laxatiua ſed in arabico eſt thimum. Tin arabice ficus.
Tincar ara.boꝛax qd̃ capiſtrũ auri dr̃: eo ꝙ cũ ipſo aurifabꝛi aurũ auro ɔſolidãt.Aui.duo ca.faẽ vnũ ſupra dicto nomine.aliud id quo aurũ adheret.cuius due ſunt ſpẽs. vna artificialis.altera mineralis ꝛc̃.
Tinea coꝛrodit pãnos ꝛ tinea caput.hec ꝑcipue vlceroſa ẽ ſup in alopitia. Tineſmos.g.tenaſmꝰ ẽaſmõ dicimꝰ.
Tinni grece tunus piſcis.
Tinſa.a.crocodilus vt in lib.de doc.a.eſt aĩal q̃drupes igẽs ſile ſtico in nilo flumine degẽs in terrã pꝛedaẽ iterdũ pecudes ꝛ vitulos.Aui.de ſtinco duo facit ca.in vno dicit ꝙ parit eum tinſa.in alio ꝙ parit eum crocodillus.
Thion dixit Ste.ſulfur vocari ſed ꝛ theafi diciẽ thion apiron ſulfur viuum quaſi ſine igne.ab hoc nomine coꝛrupte dicitur thibapirũ thiodeos ſulfureus.
Tipus aſcendit caloꝛẽ febꝛis iterpollate ide tipice febꝛes tales vocanẽ.Typos figura ſilĩtudo foꝛma foꝛmula.
Tyrbũ ꝛ zirbũ Jo.Ser.ca.de hernia ẽ dictu tegẽs viſcera ꝛ eſt circundans ea.
Thiriaſiʒ greci vocãt pediculos palpebꝛarũ.Coꝛ.celſus.
Tiriõ.g.Alex.ca.d̃ dyabete. Tirogala li.õ doc.g.ſerũ lactl.
Tiros ꝛ tirion grece caſeus.
Tiſelium ·pli.herba eſt non diſſimilis apio.
Titanos li.de doc.g.eſt calx e gypſo ꝛc̃. lib.25.
Titanus The.·pꝛiſ.li.de ſimplici medicia eſt calx viua idẽ ·pau.ca.de idropiſi.ſʒ li.de doc.greca vt ſupra. cap. 10. in pñº.
Tithe grece mamille.tithion mamilla vber.
Thitimalus Dya.ſeptẽ ſũt eiꝰ gña.vnũ maſculus ꝛ cariciasdr̃ a multis vo comites aut comiſo appellaẽ.alteꝝ ẽ femia ꝛ carſites dr̃.eſt ꝛ peralios aliud ẽ qd̃ elioſcopos noiaẽ ꝛ ẽ cipariſias ꝛ dendrodes ꝛ platipbilos ꝛ mirſode aut anfilafres.cipariſias aſtas lõgas hʒ cubito vno ꝛ ruffas ꝛ lacbꝛy

mũ viſcidũ ⁊ albũ folia ſunt ei.circa aſtas ſiſiá oliue ſ; mi-
nora ⁊ anguſtiora radix ei⁹ groſſa ⁊ lignoſa ẽ in aſtis eius
come ſunt ſil'es iunco in qb⁹ ſemẽ ẽ.naſcit̃ locis mõtuoſis
⁊ aſperis.femia v̾o quã carſitẽ dixerũt ſil'is lauro ẽ ⁊ alba
folia ei⁹ ſil'ia ſũt mirti ſ; maiora ⁊ anguſtiora ⁊ fortiora q̃ i
ſũmo acuta ſunt vt ſpinoſa c⁹ aſte lõge ſunt cubito vno.ſe-
men ter in ãno ꝑfert fere nucib⁹ ſil'e mordens linguã .na-
ſcitur locis aſperis.paralios titimalus q appellat̃ naſcit̃ lo
cis maritimis.aſtas v̾o hʒ duaꝝ palmaꝝ erectas ⁊ ſubruf
fas.vi.aut.vij.ex vna radice in qbus ſunt folia minuta et
anguſta ⁊ oblõga ſil'ia lino in aſtis capitella ſunt rotunda
i qb⁹ ſemẽ ẽ rotũdũ ſic̃ herbũ ⁊ variũ.flores hʒ albos ois
v̾o frutex lachrimũ hʒ albũ ⁊ ifinitũ c⁹v̾t⁹ ẽ ſil'is ſupradcẽ.
Elioſcopos v̾o q dr̃ folia hʒ andragne.i.portulace ſil'ia ſ; te
nuiora ⁊ obrotũda ⁊ haſtas duoꝝ palmoꝝ lõgas tenues
⁊ ruffas:c⁹ ſucc⁹ alb⁹ ẽ.capitella ſunt ei ml'ta ſil'ia aneto flo
re plena.ſemẽ ẽ ei circa folia ꝙ ad curſuʒ ſolis ↄuertit̃.vñ
⁊ nomẽ accepit.naſcit̃ circa ripas ⁊ ciuitates ⁊ edificia.ſe-
minis ei⁹ collecti ⁊ ſicci:ſic̃ ſupradictũ ẽ:v̾tus ẽ ſil'is ſupra-
dicto ſ; paulo fortior.Alteꝝ gen⁹ qð ciparīſias dr̃.haſtas
hʒ lõgas duob⁹ palmis ſubruffas.folia ſunt ei ſil'ia pino ſ;
paulo molliora ⁊ tẽuiora.vñ nomẽ accepit.nã ⁊ iſtð ſuccũ
hʒ abundanter.illud v̾o qð mirſodes ⁊ anfilafres dr̃.naſci
tur ſaxoſis ⁊ aſperis locis ml'tas comas hʒ ⁊ lachrymum
ifinitũ ⁊ virgas obruſas in qbus folia ſunt mirte ſ; oblon
ga:⁊ ſemẽ ſil'e caricie:platifilos v̾o folia hʒ ſil'ia ⁊ radicem
flõmo.pithias ſil'is eſt ſupradicte ſc; cipariſſo titimalo.vñ
⁊ in nũero titimali ponit̃.aſtas hʒ in cubiti longitudine ⁊
longiores ⁊ nodoſas folia acuta ⁊ tenuia ſil'ia pino ⁊ flores
longos ⁊ purpureos cũ ſemie lato ſicut lenticula.radix ẽ
lib.26. illi alba ⁊ groſſa lachrymo plena.Pli.titimalũ noſtri her-
cap.8. baʒ lactariã vocãt . alij lactucã caprinã.gña ei⁹ ml'ta.pm⁹
i me° cognominat̃ carathias qui ⁊ maſculus extimat̃ ramis di
gitali groſſitudine rubris ſuccoſis.v.aut.vij.cubitali lon-
gitudine a radicib⁹ folijs pene olee in cacuminibus come
iunci naſcit̃ in aſperis maritimis legit̃ ſemẽ autũno cum
coma ſiccat̃ ſole tũdit̃ ⁊ reponit̃.ſucc⁹ v̾o icipiẽte pomoꝝ
lanugine defractis ramulis excipit̃.farina herbi aut ficis
vt cũ his areſcat.quinas aũt guttas ſingulis excipi ſatis ẽ
Alterũ gen⁹ titimali mirticẽ ſiue mirſinitẽ vocãt alij cario
tẽ folijs mirti acutis ⁊ pũgentib⁹ ſed mollioribus ⁊ ipſuʒ in
aſperis naſcẽs colligunt̃ come eius ordeo turgeſcente ſic-
cat̃ in vmbra dieb⁹ nouẽ in ſole inareſcit fruct⁹ nõ pariter
matureſcit ſed pars ãno ſequente ⁊ nux vocat̃ inde cogno
men greci ðdere.Tertiũ genus titimali paliũ vocat̃.folio
rotundo caule palmũ alto ramis rubẽtib⁹ ſemine albo qð
colligitur icipiente vua ⁊ ſiccatũ teritur.Quartũ gen⁹ elio
ſcopon appellat̃ folijs portulace ramulis ſtantib⁹ a radice
.x.aut.v.rubẽtib⁹ ſemipedali altitudine ſucco plen⁹.Quin
tum ciparitiã vocãt ꝑꝑ folioꝝ ſimilitudinẽ caule gemino
aut triplici naſcentẽ in cãpeſtrib⁹ circa opida naſcit̃ ſemie
albo columbis gratiſſimo:qð colligitur icipiẽte vua.nomẽ
accepit quoniã capita cũ ſole circũ agit . Sextũ platifilon
vocãt.alij coribiten.alij amigdaliten a ſil'itudie.nec vlli⁹
latiora ſunt folia.Septimũ dendroiden cognominãt . alij
cubion.alij leptafilon i petris naſcẽs gũmoſiſſimũ ex oib⁹
maxime cauliculis ⁊ rubentib⁹ ⁊ ſemine copioſiſſimũ ⁊c̃.
titimalus a greco thithion qð eſt mamila ab exuberãti la
Tiſis.g.tabes macies ſqualor tiſis. )(cte dici puto.
Tlapſiuʒ Dya.ð ipſo duo facit ca.vnũ talipſos ð quo ſupra.
alium de quo ſic.Tlapſiuʒ ſiue vt alij ſipis agrion ſiue vt
latini ſcãdalion.i.pes gallinaceus naſcit̃ i tumulis ⁊ i vijs
⁊ ſup tegulas herba eſt minuta folia hʒ anguſta duob⁹ di-
gitis lõga ⁊ in ſũmo diuiſa ⁊ pinguia virgã i medio ꝑferẽs
duaꝝ palmaꝝ cũ paucis ramulis i qb⁹ ſemen fert latũ ſil'e

coriandro obrotundũ ⁊ veluti cõquaſſatũ vñ ⁊ nomẽ ſum-
pſit.greci.n.tlaſe frãgere ſiue ↄquaſſare dicũt.florẽ hʒ ſub-
albidũ ſup tegulas facile naſcit̃.Cratebas ſapiẽs perhibet
eẽ alteꝝ gen⁹ tlapſij qð ſinapi ꝑſicũ dicunt.folia lata hʒ ⁊
radices maiores ⁊c̃.liber antiquus de ſuperiori ea q̃ hic ⁊
vltra.folia ſũt ei i terra fluentia.caulẽ hʒ tenuẽ longũ duo-
bus palmis flore capitis ſubalbido ꝑ caulẽ totũ ſemẽ naſci
tur ⁊c̃.Pau.de frigida epatis diſtẽperantia potantem eos
elixaturã tlaſpios ⁊c̃.qdã alius antiquus liber dicit omnia
Ste.tlapſi eſt orſũ.ſ.naſturcium babilonicum.
Thoaretriũ Pli.folia coriandri hʒ pinguiora paulo caulez lib.27.
papaueris naſcit̃ vbiqʒ precipue in campeſtribus ⁊c̃. c.vlti°.
Tocandeſte in antidota . vl'i in confectione diamilac expo- circa.
nitur ꝙ eſt piretrum ⁊ deus ſcit. mediuʒ.
Tomentuʒ.Dya.ca.de lana dicit.tomentuʒ ⁊ purpurea idſt
ſericuʒ comburunt̃ ſicut lana eſt ſtupa.
Tomias.g.veruex. )(Tomi.g.inciſio diuiſio.
Tonoticum.g.Alex.cap.de cerotis ⁊ epithimatib⁹ ad ſtõm
ideſt confortatiuũ corroboratiuũ.Iteʒ Caſ.fe.ca. de debili
tate epis.Item alibi.tonitam virtutem confortatiuã dic̃.
Topacios.g.topacius gẽma.
Topica.g. localia.Ca.felix ca.de polippo nariũ.topica adiu
toria ideſt localia topos ipſe locus. Tot ſupra in faſſale.
Tormentilla potentilla ↄſolida rubea ſpẽs eptafilon ſil'is
pentafilo niſi q2 hʒ.vij.folia ſicut illa.v.radicem rubeam.
Tormentum plãta c⁹ v̾tutes Dya. ðſcribit ſed nõ formam.
Torongi vel turon qualitercũqʒ dicas arabice citrum eſt.
Toxon.g.yris celeſtis arcus. Trachea grece aſpera.
Trachea arteria.Ori.illa.ſ.ꝑ quã aer atrahit̃ ad pulmoneʒ
⁊ eſt dictu aſpa:quã ruſtici gargalionẽ appellant ⁊c̃.
Trachis grece aſper.Trachites aſperitas rigor rigiditas.
Trachillos.g.collum.
Trachites bleſfaron.Demo.eſt aſperitas palpebraꝝ i inte-
rioribus ꝑtibus ꝑuiſſimi ſemis ſimilans extantias vt co-
riandri vl' milij adeo vt cũ amoto pollice ipſaʒ palpebraʒ
ꝑme tunice fricaueris lachrymaꝝ fluor nec̃io ſeqt̃ ⁊c̃.
Tracomanes Pli.eſt adianto ſimilis exilius ⁊ nigri⁹ folijs
lenticule denſis hãmatis inter ſe:
Tracoma.g.aſperitas palpebrarũ apð Pau. ꝑprio ca.q̃ cũ
aucta fuerit ⁊ quaſi tunicas hñs ficus appellat̃ .pſeucrãs
aũt tiloſis dr̃.ſ; Alex.grandes cicatrices tilos vocat.
Tracon Pli.aſia fert ſilue ſcorpioneʒ vocatũ veprẽ ſine fo lib.13.
lijs ramis ſubeuntibus ad vſum medicie aptũ ⁊c̃. cap.21.
Tracoma grece epithimia vt i pratica greca ſil'i Almã.ca.
de fluxu ventris ex concordia vtriuſqʒ ⁊c̃.
Tragakanta Gal.in libro de alimẽtis iter herbas ſpinoſas
que comedunt̃ nominat ⁊ eſt dictu yrci ſpina.
Tracus.Ori.que ſunt ex farris groſſa vocat̃ tracus.
Tragagantũ Dya.radix eſt lata ⁊ lignoſa v̾gas hʒ breues ⁊
fortes ⁊ ſup terrã decliues in qbus virgis folia ſunt pl'ima
⁊ minuta que circa ſe ſpinas multas ⁊ ſubcelatas hʒ q̃ ſpie
albe ſunt ⁊ fortes.radix ei⁹ cũ maturauerit ferro ꝑcuſſa la-
chrymũ emittit q in ſole coagulat̃ ⁊ tragagantũ appellat̃.
Eligendũ ẽ tragagantũ albũ ⁊ lipidũ ⁊ lucidum ⁊ dulce ⁊
leue ⁊ mũdũ.v̾tus ẽ ei ſil'is gũmi ⁊ parẽ plauſtica ⁊c̃ . Pli. lib.13.
tragagãtũ eſpie albe radice ml'tũ plãta apð medos ⁊ cau- cap.21.
Tragano.g.calloſuʒ cartillago.)( caſum naſcitur ⁊c̃.
Tragas Pli.quã aliq ſcorpiõ vocãt ſemipede alta frutico- lib.27.
ſa folijs puſillis racemis rubẽtib⁹ grano tritici acuto acu ca.vltio.
mie ⁊ ipa i maritimis naſcẽs ⁊c̃.Dy.tragos aut ſcorpiõ aut
tragãtũ naſcit̃ locis maritimis frutex ẽ ſup terrã lõgitudi-
nẽ palmi vni⁹ habẽs aut ãplius aſta ẽ ei ſine folijs i q̃ i ſũ-
mo velut acias miutas ⁊ ruffas ſic̃ triticũ acutũ ml'tũ ⁊ gu
Trageõ ſiue atragõis.ſ.i at.)(ſtu ſtipticũ ⁊c̃.ẽ iuc⁹ marin⁹.
Tragerifion.g.capriolus tragerifos capra.

Tragemata.liber de doc.greca.eſcaria apō Alexā.ſunt ea q̄
comedūtur in ſecūdis menſis vt fructus maxime habētes
teſtas velut nuces ⁊ auelane ⁊ ſilēs.⁊ puto ꝙ ab hoc dicaṫ
tragea puluis.ſ.ſeminū ⁊ ſpēꝝ.tragimata aliqñ iueniṫ ⁊ eſt
vt grecus.Gal.li.ō alimētis.tragemata āt noīo q̄ poſt cenā
comedūtur gr̄a delectationis q̄ eſt ad bibere.
lib.13. Tragion Pli.frutex eſt:quez ſola creta inſula gignit terebin
cap.21. to ſimilem ⁊ ſemine et cetera.
Tragion Dya.naſciṫ in creta ſola folia ⁊ aſtas ⁊ ſemen ſilia
hꝫ ⁊ acina ſed minoꝛa oīa affert ſemen cimino ſilē ⁊c̄.
Tragion altera folia hꝫ ſilia ſcolopēdrie ⁊ radix eſt illi alba
⁊ tenuis ſilis radici agreſti ⁊c̄.
Tragopone Dy.quā mlti comi vocāt herba ē hñs v̄gā i me
dio ⁊ folia ſilia croco radix ē illi longa ⁊ dulcis i qua virga
ꝓfert ſemē nigrū hec a multis comeditur ⁊c̄.
Tragorin⁹ vl̄ tragoꝛiganus Dy.frutex ē ſilis ſerpillo agreſti
ſꝫ latioꝛib⁹ folijs ⁊ glutinoſa vehementer atqꝫ v̄tute poten
tioꝛ.⁊ eſt alterū gen⁹ minoꝛa habēs folia ⁊ ſemē q̄ marubiū
aſpꝛaō ab aliquib⁹ dr̄.ſꝫ optimū qō i cicilia naſciṫ ⁊ creta.fo
lia ſūt ei ſilia ſanſuco ⁊c̄.apō ſer.iter ſpēs oꝛigāi ſcribiṫ ſonat
Tragos.g.ircus. )( ex noīe oꝛiganum ircinum.
Tragos apud Dyaſcoꝛi.iuncus marinus ſupꝛa in tragas.
Tragos apō Dya.vocaṫ q̄d ī ſpēs ſpongie in ca.de ſpongia.
Tragos Gal.in libꝛo ō alimētis eſt īngt ſemē ſilē cōdro mul
to āt min⁹ nutritiuū q̄ꝫ zea:qꝛ mltū hꝫ qō paleare ꝑꝑ qō et
difficulter elaboꝛabilis ē ⁊ vētri mollificatiu⁹.⁊c̄.gn̄a q̄bus
panes fiunt ipſum deſcribit Dya.ſilē eſt condro.
Traulus dr̄ q deficit in ꝓferendo.r.elementū ⁊ eſt grecū.ſꝫ
Oꝛi.i comēto affoꝛiſmoꝝ expōit bleſuz.⁊ Papias bleſuz di
cit balbum verba frangentem.ſ.⁊c̄.
Trauma.g.vuln⁹ traumata vulnera traumata medicamina
grece vulnera ſubſanantia.Dya.ca.ō felle capꝛino.
Traumatica ēt vulneratiua grece.
Tri ſunt ex paſta azima ſicut fila lōga ⁊ vocaṫ arabice atria.
Trial vocaṫ q̄rta ſpēs flōmos eaꝝ q̄s Dy.ōſcribit ſupꝛa i fl.
Tribulus Dya.gn̄a ei⁹ ſūt duo ſicc⁹ ⁊ huīd⁹.ſicc⁹ v̄o folia hꝫ
ſilia andragne ſꝫ teneriora.aſte ſūt illi longe ⁊ tenues expoꝛ
recte ⁊ dure in q̄b⁹ ſpine naſcūṫ.naſciṫ locis flumialib⁹ ⁊ ō
ſertis.humid⁹ v̄o q dr̄ i flumib⁹ naſciṫ cui⁹ vl̄ coma ſup aq̄ꝫ
extēdiṫ cui folia ſup natāt ſpinas v̄o celat i aq̄ꝫ folia latioꝛa
ſunt ⁊ oblonga.aſta ei⁹ i initio.i.i ſūmo croſſa ē ceteꝝ ad ra
dicē tenuis habēs i ſe tenues ſpinas ſiċ ſpica ſemē ē āhoh⁹.
lib.21. Pli.vnū gen⁹ i oꝛtis naſciṫ alterū i flumib⁹ tm̄ ⁊c̄.apō nos
cap.16. i littoꝛib⁹ abūdat vn̄ marin⁹ dr̄ grec⁹ triuoli diċ ara.alcetb.
& li.22. Tribiſcus ſupꝛa in camelea.
cap.10. Trichachis Pli.trinū īngt ē cētātiū i cognomine trichachis
lib.25. ſuccū ſanguineuz mittit Theofra.a trachate accipitrū gn̄e
cap.6. Triches.g.capilli inde trichiaſis. )( nomē accepiſſe diċ ⁊c̄.
in fine. Trichiaſis De.ē iclinatio palpebꝛe capilloꝝ nāliū ſiue adna
toꝝ ad iferioꝛes ꝑtes. Jtē alibi veteres medici ad nationez
capilloꝝ trichiaſim vocauerūt. laxamēto aut palpebꝛa di
miſſa ꝓſima appellauerūt.ex ꝑte āt facta iuerſatiōe ſſalā
goſin dixerūt cū naturales capilli interius inclinantur.
Trichocola.g.dr̄ medicia faciēs adherere pilos i palpebꝛis,
vt Pau.ca.ō ea re.⁊ ē nomē ꝯpoſitū a triches ⁊ cola.
Tridagna diċ Pli.vocari q̊ddā gn̄s oſtreaꝝ mariaꝝ magna
lib.32. Trifera grece delicata. )( rū adeo vt ter moꝛdēda ſint.
cap.4. Trifilon.g.trifoliū ara.iterdum coꝛrupte dicūt tarafilon vt
circa. Tridakina vocaṫ.g.lactuca a Ga.in li.ō alime )( apō Aui.
medium. tis.tridax q̄dā īngt.alteꝝ qōdā olus ſilueſtre tridakinam.
noīant mltū ſec⁹ vias naſcēs i altis foſſatoꝝ ⁊ adhuc apud
vocat⁹ libadas ē ꝑuū illō olus ſilē ſilueſtri lactuce hn̄s ama
ritudinē aliq̄ꝫ maioꝛē cū plus augmētaṫ maxime in ſtipite
Trifoliū Dy.ō ipo tria faċ ca.vnū ſub h̄ noīe.alia duo i.l.lr̄a
ſub h̄ noīe lothos ō q̄b⁹.ſ.i lo.ō q̄b⁹ vltimis i ſer.vnū ē ca.
ſub h̄ noīe andachocha.Aui.v̄o oīa tria ca.Dy.i vnū ꝯfun
dit ſub h̄ noīe andachocha ⁊ h̄ apparebit dili̇gēter vtriuſq̄ꝫ
textū ꝯſiderāti ⁊ ſic ſciri pōt ꝙ andachocha.a.ē trifoliū q̄ꝫ
uis ara vnā ſolā ſpēꝫ trifolij vocāt andachochā ſꝫ ꝙ mihi
oñſa fuit ab eis.Dy.i ca.ō trifolio ſilr̄ trifolij igr̄ gn̄a ſūt.x.
vnū appellāt trifoliū trigonū vl̄ polifilon qō latini trifoliū
odoꝛatū dicūt.trifolō ſiue oxalida l̄ oxifilō dr̄ latiē trifoliū
acutū.tertiū trifoliū elematides appellaṫ ſiue ꝑtamenō.q̄r
tū trifoliū lagocerō dr̄ latine trifoliū lepoꝛinū.frutex ē lōg⁹
min⁹ cubito vno v̄gas tēues hn̄s i circuitu.⁊ folia i ſilitudi
nē lupini nigra ⁊ tn̄ mollioꝛa ſingul̄ v̄gis.tria folia ꝑ ſingu
las adnodatōes hn̄s coma ei⁹ i initio folioꝝ odoꝛē rute red
dit q̄ cū creuerit aſpalto ſilis i odoꝛe ē.flos ē illi ꝑu⁹ ⁊ purpu
reus.ex q̊ ſemē ꝓfert latū ⁊ aſꝑuꝫ i extremo lōgū.radix eſt
illo oblōga ⁊ foꝛtis v̄tutis acerrime ⁊c̄.h̄ ſpēs q̄rta vocaṫ a
q̄buſdā modernis plāta leōis ⁊ herba flaura.ō hac Dy.ꝓſe
q̄ṫ v̄tutes i illo ca.⁊ h̄ ē ō q̄ ēt.A.ꝓſeq̄ṫ v̄tutes ca.ō andacho
cha.Pli.trifolij tria ſūt gn̄a iſantes vocāt greci p̄ᵐ alij ſpal lib.21.
tiō maioꝛe folio alteꝝ acuto oxitrifilō. 3ᵉ ē minutiſſimū ⁊c̄. cap.9.
Trifolion qō i maritimis naſciṫ ſaxis vbi allidit vnda neqꝫ
i mari neqꝫ in ſicco folio ſatis croſſioꝛe palmo alto i mucro
ne diuiſo radice alba odoꝛata craſſa cala guſtu ⁊c̄. Pli.vi lib.26.
de ca.de tripofilon infra an ſit idem. cap.7.
Trigias grece tartarum trigia fex amurca ⁊ fex omnis.
Trigon.g.turtur i anti.vl̄i.icōfectione dicta nefoꝛcatrati tri
Trigonion bunion apō Dya.ē ſcōa ſpēs )( gona.i.turtur.
herbene in ca.de gerobotano.
Trigonius piſcis marinus cui⁹ punctura aculei venenoſa is
a Coꝛ.cel.paſtinaca vocaṫ.
Trimineū frumētū expōiṫ apō Dy.ca.ō frumēto qō triū mē
Tripanion.g.trepanū. )( ſium.i.trimeſtre.
Triplicatū Aui.ca.ō cura apoſtematū veſice calidoꝝ i quo
dā ēplaſtro vbi ponit triplicatū. Raſis in li.diuiſionum in
ſili emplaſtro nec plus nec minus ponit rob ſupꝛa in rob.
Tripofilon ⁊ alij tripolion ⁊ apō Sera.tariaconiō vl̄ triconi
on vl̄ tricomoꝛi Dy.naſciṫ locis maritimis.i.littoꝛib⁹.ipſis
folia hꝫ apio ſilia ⁊ croſſa ⁊ aſtā lōgā duob⁹ palmis i capite
diuiſa floꝛē dr̄ mutare ter i die.nā mane coloꝛē albū facit.
media die purpureū ſero feniceū.radix ē illi alba ⁊ odoꝛata
v̄tus ē illi calidiſſima ⁊ guſtu ſilis ⁊c̄.ē turbit vt pꝫ ꝑ Sera.
ca.ō turbit īngt tarſconiū Dy.ē plāta q̄ naſciṫ i littoꝛib⁹ ma
ris in locis.ſ.quos mare cooperit qñ v̄o ē trāqllū nō tangit.
folia ſilia folijs arſatis niſi qꝛ ſūt croſſioꝛa hꝫ ſtipitē duob⁹
palmis lōgū diuiſū i ſūmitate.⁊ dn̄t ꝙ flos ei⁹ mutat coloꝛē
ter in die nā mane ē albū meridie ōclinat ad pupureū.i ve
ſperis v̄o fit rube⁹.radix ei⁹ odoꝛifera alba q̄ qñ maſticaṫ
calefaċ liguā ⁊c̄.vt Dy.i antiq̄ trāſlatione, vide ſupꝛa i tri
folium marinum ex verbo Plinij an ſit idem cum hoc.
Triptos a Dya.vocatur vinū creticū in capitulo de vino. lib.26.
Triſpermō cataplaſma ex ſemib⁹ trib⁹. Paulus ca.ō colica cap.7.
Jtē aliud triſpermon de alijs tribus ſeminibus.ꝙ caſſi.fe.
facit ad quottidianam.
Triſogus exponiṫ in antidotario vniuerſali ꝙ ē camedreos
Triuolus grece Stephanus eſt eſquinz arabi.et eſt chacha
hum.voluit dicere haſcech ⁊ eſt tribulus.
Trixa herba a Coꝛ.celſo laudaṫ i pleureſi ⁊ puto capillū ve
Trix trichos grece capillus. )( neris ſupꝛa in adianto.
Trociſcus dictus a trochos greco ꝙ eſt rota vel aliq̄d ſilē ro
tūdū Caſſi.fe.rotulas q̄s greci trociſcos vocant ⁊c̄.
Trociſcus balauſtic⁹ Alex.ca.de trociſcis ad diſinteriam in
Trociſcus dyacoꝛalion ibidē. Jtē i antidotario )( diſinteria.
ca.fe. Jtem in antidotario vl̄i.
Trociſcus dyaelletrū Allex.ſupꝛadicto ca.
Trociſcus diaſpmaton ibidē ⁊ vꝫ ad multa.
Trociſcus crocudes ibidē ⁊ eſt multarum laudū.

Trociſcus clodion vel elidion ibidem.
Trociſc⁹ ad diſintericos emoptoicos ⁊ fluxū mēſtroꝝ ibidē
Trociſcus marcelli ibidē. Trociſcus fauſtini ibidem.
Trociſcus ſine opio ⁊ calce ad idem ibidem.
Trociſcus trigonus idē.ca.de emigranea colerica.
Trociſcus muſa The.ꝑri.⁊ ca.de fiſtula ani.
Trociſcus dyaſimphitū Caſ.fe.ca.de emoptoica.
Trociſcus ygia ad tuſſim.Ale.ca.de tuſſi.
Trociſcus amazō Ale.ca.de medicis ad frm ſtōm.
Trociſcus dyafiſalidos Alex.ca.ꝺ trociſcis i ātidotis ad fleg
monē renū ⁊ veſice.Itē Caſ.fe.ca.de renum dolore.
Trociſcus ypocapniſc⁹.i.ſuffūigatori⁹ Ca.fe.ca.ꝺ tuſſi hūida
Troco.g.rota.inde trociſcus.i.rotula vel ēt qōlibꝫ rotūdū ſic
dicitur. inde miratrocbiten.a rotunditate vbi ſupra.
Trofas.g.alimentum trofi cibus epulum victualiū eſca tro
fia alimēta inde atrofia ſine alimento.
Troglitis vel troglites vl'troglitidis in li.de doc.g. exponit
ꝙ eſt paſſer in foraminib⁹ domoꝝ ⁊ paſſerē vocant oēꝫ aui
culā puā:⁊ dr a trog qđ ē ꝓpe foramen domus.
Trogo gre.cōedo. Trōbos.g.glomer globi⁹alicui⁹ rei glo
meratio inde trūbus ſanguis.i.glomeratio ſanguis Caſ. fe.
ca.ꝺ fluxu ſanguis nariū globulos ſanguis quos greci trū
Tropicos.g.tropicus cōuerſiu⁹. bos vocant ⁊c.
Tropogogō q̄ꝫ aliꝗ comū vocāt caulē hꝫ puū foliꝗs croci radi
lib.27. ce lōga dici ſup caulē calice latonigro naſcit̄ i aſpis ⁊c.ꝑli.
c.vlti°. Troxima.g.ē quā Aui.vocat taraxacō ē ſpēs ēdiuie ſilueſtrl
ſꝫ Aui.ꝑa.in caſa diſtēpantia epis ⁊ alibi ēt admiſtrat ſub
hoc noie troxima. Itē Alex.ca.ꝺ caſa paſſiōe epis ⁊ i egritu
dinib⁹ epis.exponit̄ i antiqs ſynōis ꝙ ē ſcariola:qđ vr per
Aui.ca.ꝺ cura ydropiſis calide cū fe.ē ingt alia daid arma
ta itelligo ſpinas hñs.nā cōſuetudo ē arabū vocare herbas
ſpioſas armatas.⁊ moderni diſtingūt iter lactucā agreſtē ⁊
ſcariolā.ꝙ ſcariola ſpinas hꝫ i dorſo Raſis i.iiꝗ.Almā. iter
Truxalis.g.grillus. olera troxima ponit
Tubel ara.ſquama ſeu batitura cuiuſqꝫ metalli q̄ cadit ab i
cude qñ maleat̄ q̄.g.lepidos vocat̄ vt ſupra i le.q̄ ex ere ē vr̄
vni⁹ nāe cū ere vſto.nā purgat aquaꝫ citrinam vt ipm.
Tubera gen⁹ fungoꝝ.ꝑli.tubera naſcūt̄ vndiqꝫ terra circū
lib.19. data nulliſqꝫ fibris nixa.aut ſaltē capillamentis nec vtiqꝫ
cap.2. extuberāte loco in q̄ gignūt̄ aut rimas ſentiēte neqꝫ ipa ter
in fi. re coherent cortice ēt includunt̄ vt plāe nec in terra eē poſ
ſim⁹ dr̄e.neqꝫ aliꝺ terre callū.ſiccis hoc fere ⁊ ſabuloſis lo
cis fructicoſiſqꝫ naſcūt̄.excedūt ſepe magnitudinē mali co
tōei ēt librali pōdere.duo eoꝝ gña arenoſa dentib⁹ inimica
⁊ altera ſincera.diſtiguūt̄ colore rufo nigroqꝫ it⁹ cādida ⁊c.
lib.25. Tuber terre rōani dixere ciclamē ⁊ gdā amuletū vocāt ꝑli.
cap.9. Tudoq̄ l' tuderi apꝺ Aui.ē ꝙ a Dy.orminō.s̄.i or. s̄.i ci.
an me^m. Tufab.a.vl' tofab pōa.i.mala.ſte.tufabū ſcripſit.
Tumbalum ꝓ tubel Ste.ſcripſit.
Tumbel aliqñ ꝓ tēbul iuenit̄.⁊ ē foliū q̄ vtimur vt.s̄.i ten.
Tūſilas vocat Ori.amigdalas q̄ i faucib⁹ apparēt ipaſqꝫ eaſ
dē vocat pitias.ꝑau.ait piſmias forte corrupta ſcriptura.
Turiōes dn̄r teneritates ſumitatū arboꝝ vl' arbuſtorum vt
vitium ⁊ ſilium.Caſ.fe.ca.de diſinteria.
Turdilli ſem̄ i ātido.vl'i imitridato miori gdā exponūt her
Turna.g.lup⁹ piſcis g ⁊ luti⁹ be paſſerine ſꝫ vtrūqꝫ ignoro
Turſie dicit Aui.ꝙ eſt armoniacum.
Turūgen ara.ē dictu citaria ⁊ ē aut meliſſa aut ozimū citra
tū qđ hꝫ odorē citri.Et ego vidi illꝺ ⁊ extio ꝙ eiuſdē ſit vtu
tis cum meliſſa q̄re de quocūqꝫ dicat̄ non refert.
lib.24. Tuſſilago q̄ ⁊ cāeleuce dr̄ ſpēs ē taxi barbaſci ſꝫ ꝑli. vt ſupra
cap.15. Tus Dya.lacrmā ē arborl q̄.g.liban⁹ dr̄.ꝙ āt ꝺ in came.
ara.defert̄ cādidū ē.ꝙ vo de india ſubruſſū ſꝫ vtrūqꝫ maſ
culus ē ⁊ tertiū minutū valde ⁊ ruffū de quo mānis maxie
fit ē g optimū th⁹.qđ maſcul⁹ dr̄ ſubalbidū ⁊ rotūdū ⁊ pin
gue ⁊ nāliter lene ⁊ fragile.⁊ qđ ad ignē cito accēdet̄ odorē
ſuauē copioſe emittēs.⁊ ita māna thur leligēda ē alba ⁊ mū
da ⁊ fruſta miuta hñs.ꝑli.i arabica regiōe dcā ſaba thus lib.12.
colligi dicit.cetera vt Dya. cap. 14.
Tuſuch ara.nom̄ pōderis gnoꝝ duoꝝ ⁊ ſemis. Ra.i li.diui ⁊.15.
ſionū.ca.ꝺ ſonitu ⁊ tinitu auriuꝫ facto a leuitate capitis.
Tutara.moꝝ celſi tutum.Ste.ſcripſit ſil'r.
Tuctamenis.s̄.i aldatamin. Turbit ſupra in tripoſilon.
Tutie nomen cadit ſup tres res.prio ſup id ꝺ quo Aui.ꝓpuꝫ
ca.fac̄ ſub h̄ nomie tutia.⁊ Dy.ſub h̄ nomie pōfolix.cui ſūt
due ſpēs.vna quarum dicitur ponfilix a Dya.alia ſpodius
q̄ ab Auicē. dicitur ſuccudus ⁊ ambe ſunt fuligo ex fumo
eleuato in fornace in qua fit auricalcuꝫ.⁊ leuatur ille fum⁹
a lapide calamiari quo es tingit̄ ⁊ fit auricalcū ⁊c. ponfilix
ſuba leuis valde vt ſcias ex fūo dēſato eē.ſꝫ ſpodi⁹ ē guior
adeo ꝙ aſcendere nō potuit i ſupiorib⁹ fornacis:ſꝫ reſedit
iferi⁹ vt ſupra i pōfilix.Scđo cadit ſup dcm̄ lapidē calami
narē ⁊ eſt gleba inter lapis ⁊ terre ſubſtantiā dicta klimia
ara.kadimia.g.⁊ kalamia latino vulgo.Qr aūt ex h⁹ fumo
fiat tutia vera appꝫ.xxviiꝗ.azaraiiꝗ q ē ꝺ ꝑparatiōe medici
naꝝ.Tertio cadit nom̄ tutie ſup quādā rē grauē corticoſā
int⁹ lenē ex̄ aſpaꝫ granuloſaꝫ metaloſaꝫ q̄ vr̄ fieri i eiſdē for
nacib⁹ ex diuturna coadunatōe ⁊ dēſatiōe ſupradicti fumi
ſeu fuligis ſup aliq̄s res rotūdas vt appet ex ipſi⁹ forma ꝺ q̄
forte voluit dr̄e Dy.i ca.ꝺ kadimia. vbi dixit ꝙ gdā ponūt
ferreas haſtas qb⁹ adheret fum⁹. ꝙ āt ipa generet̄ ex lapi
de calamiari ſcitur ꝑ h̄ ꝙ opifices q tingūt i auricalcū ꝺfici
ente calamiari lapide cū ipa tigūt es ⁊ mlto meli⁹ q̄ꝫ ex di
cto lapide.⁊ nil mirādū: cū ipa ſit iā ꝺpurata ꝑ ſubliationē
ab oī alteri⁹ admixtōe:⁊ niſi ꝙ ſūptuoſior eēt cū ipa ſꝑ op⁹
facerēt.Aui.vo vr̄ nomē tutie cōicare ēt fumo eris qñ puri
ficatur.aſſerit tñ ꝙ illꝺ ꝙ ex clia ſublimat̄ ē tutia bona. ve
ritas aūt huius apparet per Serapio.ca.de tutia.

V Littere vocalis figurā greci nō hñt
ſꝫ faciūt eā ex oy oyphibē go
iterdū tñ iūgūt ambas ⁊ hāc figurā.faciunt
ara.vo vt iā dcm̄ ē nec.o.nec u.hñt:ſꝫ vnam
lrāꝫ mediū ſonū iter.o.⁊.u. hñtē q̄ꝫ oao vo
cāt.ꝑ hāc ſcribūt oard qđ ē roſa ⁊ oaril qđ ē
ſtellio.veꝝ trāſlatores aſſueuerūt ei⁹ ſonū velle expriere ꝑ
Uakchi.g.bacca cuiuſlibꝫ arborl .gu.⁊ ſcri.guard ⁊ guaril.
Ualanō.g.glās. Ualeriana fu amātilla potētilla idē.s̄.i fu
Uappa vinuꝫ vile qđ ꝑdidit vigorē cuius vis euaporauit.
Ualde bona alia alba.alia nigra folia fere vt olixatrum radi
ce croſſa gūmoſa ⁊ odorifera.
Uaporiū vñ carta alexandrina fit ⁊c.Dya.apꝺ Aui.ē papir⁹
⁊ eſt burdi ara.de quo ſupra in pa ⁊ bu.
Uardelheb Ste.ē quēgenū ⁊ ē botrachion.i.apiū raninum.
Uari lēticule ephelide defedatiōes cutis ſūt q̄ maxie i facie
Uatos gre.rub⁹. apparēt plus femis.Cor. cel
Uatrachos.g.rana.vatrachi rane.
Uatrachi kampite.g.agredule rane pue q̄ in cāpis degunt.
Ucuen apꝺ Aui.eſt achauen ſic melius ꝓfert̄.nā ipſum i lrā
alif ſcribit̄. Ste.acauanum ſcripſit ſupra in ach.
Udimi zimi apā flāticū. Uela Dy.herba ē folia maiora
habēs q̄ꝫ eruca ſꝫ nō diſſilia ⁊ florē violaceū ſemē ē ei velut
i folicul' oblōgl ordie ſtipatū ꝑut naſturtiꝗ guſtu calefcōriū
Uenerea apꝺ Dy.dr̄ acorus.s̄.i a. ⁊ ſubmordēs ſupra i a.
Uepres ſpine ꝓ rubo ſepe accipitur.
Ueratrū eſt elleborus vt Macer ca.de oſtructio.
Uerbaſcū vocat ꝑli.taxū barbaſcū c⁹ q̄dā ſpēs vocat̄ tuſſi lib.26.
lago ⁊ cāeleuce.s̄.i ſuis locl. Itē alibi ē ingt herba ſilis vba cap.6.
ſco q̄ fallit ſepe ꝓ ea capta ꝑꝑ ſilitudinē foliꝗs tñ min⁹ cādi lib.25.
dis caulicul' plurib⁹ flore luteo.h̄ rome blactaria vocat̄ ⁊c. cap.9.
Uerbena berbena gerobotanū ⁊ piſterion idem. p⁹ pn^m

Uerdacia in pratica Bertrandi ca.ð egritudinibus aurium dicitur taxus barbaſcus.
Plinius Uermicularl é ſempuiua mioꝛ.g.aizō mioꝛ vocať vt apð .D.
[l]ib.25. Uerminatia q̄.g.gierobotanū dr̃ liber ātiqu⁹ ð ſimplici me
[c]ap.11. Uernix gūmi qð ara.ſandaros vocať ⁊ a multis )( dicina.
[c]irca corrupte ſandaracha.ſed ſandaracha.g.eſt auri pigmentuz
[m]ediuz. rubeū.due ſunt vernicis ſpēs.vna minutis glebis albidioꝛ. alia maioꝛib⁹ fruſtis latis ad coloꝛez pallidū tēdēs quā ho die fere oēs ꝑ karabe ponūt ⁊ falluntᷣ.naz karabe nō ſic fa cile in oleo feruenti diſſoluiť vt hic.multi enim pictoꝛes ca rētes pria ſpē hāc ꝑparāt cū oleo lini ad picturas ꝑficiēdas qð ð karabe fieri nō poſſet:v̄tutes tñ ambaꝝ ꝓxime ſunt.
Uertanum vocať eliotropia verucaria.
Uerucaria hoc nomen multis plantis attribuiť.dicūt veru cariā eliotropiū de q̊ ſupra inel.⁊ dicitur verucaria quedaz que coꝛiandrum agreſte vocať.
Ueruce Caſ.fe.ſm grecos tres hz drias.nā dicūtur acrocoꝛ dines.Item Coꝛ.cel.li.v.ð verucis circa finem li.
Uerzition.g.turdus piſcis.
Ueſaſa quā ſiri moli.vel mola vocāt.ē harmel vt ſupra i ha. in antiquis ſynōis reperi banſace qð ē ſpēs rute agreſtis.
[l]ib.25. Uetonica Pli.vetōes inueniť in iſpania eā q̄ vetonica dr̃ in
[c]ap.8. gallia.in Italia v̄o ſerrata a grecis ceſtros aut picotropon.
[c]irca. ſiue pſicroterō.ante cūctas laudatiſſima exit anguloſa cau
[p]rincipiū. le cubitoꝝ duoꝝ a radice ſpgens folia fere lapatỹ ſerrata ſe mine purpureo folia ſiccātur i faria plimos ad vſus ⁊c̃. Liber antiquus vetonica hz radices aliq̄ten⁹ ad digiti croſſitudinē ⁊ longas ramulos q̄dratos folia q̄ſi quercus ſuauiter olentia floꝛē purpureū ſemē circa ramulos in circuitu i modum ſpe nigrum naſcitur in pratis ⁊ montibus ⁊c̃.
Uenetus ſupra in kianeos ⁊ in ceruleus.
Uena terre ſupra quianos.
Uicapnica ſiue camedafne ſupra in came.
Uichelos vl̕ vichilos.g.tuſſis.nos trāfferētes vita i.h.noſtrū dicim⁹ bichelos vichi tuſſis vl̕ bichi vñ bichichlas pillulas ⁊ quaſcunq̧ medicinas ad tuſſim dicimus vix ēt dicūt.
Ugi ⁊ vgum Ste.ꝑ acoꝛo ſcripſit.⁊c̃.
Uilitionis ſemen.i.ameos Caſ.fe.ca.ð moꝛbis epis ⁊ ð diſſin
Uincetoxicū q̄ antifarmacū dr̃ plāta q̄ multū )( teria iuxta elleboꝛum nigrū inuenitur quare putatur ſibi ꝯria.
Uinecta a dya.vocať epimediū ſupra i epimediū.
Uina diuerſa ꝑ Dya.ſcribunť que hñt diuerſas compoſitiones ⁊ artificia ⁊ virtutes.
Uinū aduiāiū fit ꝑ admixtionē aq̄ cū vio nouo ⁊ ſil̕ coquūť.
Uinum creticum fit ex vuis i vite paſſatis poſtea expreſſis ⁊ eſt dulce:⁊ vocať triptos ⁊ ꝓtopas.
Uinū criſſū Alex.ca.ð.collirys ad viſuz ē coloꝛis auri ⁊ ſic ſo
Uinū fallernū ſz Dya.dr̃ Italicū.Plini. )( nat nomē.
[l]ib.23. campanie dicit tale optimum.
[c]ap.2. Uinū omfacinū a Dya.ei⁹ itentio eſt nō maturū Dy. duob⁹
[u]ltra. modis diť fieri.vnū qꝫ fit ex vuis ſemimaturis alið qꝫ fit ex
[m]ediuz. puſca ꝑ decoctionē vſq̧ ad tertiā ⁊ hoc vocari potilion diť
Uinum pticum qꝫ hz dulcoꝛem admixtum.
Uinum pituinum qꝫ reſinam pituinam hz.
Uinum mellitū qð ꝑ admixtionem mellis fit. )( fit.
Uinū ſq̄lliticū qꝫ fit cū ſq̄lla vt docz. Uinū qꝫ cū aq̄ maria
Uinū enanticū qꝫ fit ꝑ admixtionē enāti.i.floꝛis lambruſce.
Uinum roſaceum qꝫ cum roſis fit.
Uinū mirtinū cū q̊ coquunť ſūmitates mirti cū baccis ſuis
Uinum ſciminū qð ex cini.i.lentiſco ſil̕r ⁊ terbētinū.
Uinū cedrinū qꝫ cū cedria. Uinū palmeū qꝫ cū dactilis.
Uinū abſinthiatū qꝫ cū abſinthio Uinū iſopatū qꝫ cū iſopo
Uinū kamedritē cū cāedreos. Uinū tracōitē cū ea herba
Uinū diptamitē cū diptamo. Uinū praſſiten cū praſſio.
Uinū nectareū cū enula ꝯficiť. Uinū aſſarite cum aſſaro.
Uinū nardi cū ſpō. Uinū daucinum cū radicib⁹ dauci
Uinum eliliſſagum cum saluia.
Uinuz aboꝛoninū qꝫ fit laxatiuū cū elleboꝛo vl̕ ſcamonea qꝫ ⁊ catarticū dr̃.h ſolū fit ipoſito aliq̊ laxatiuo medicamie in vite cū iſeriť.cetera ſupradicta fiunt cū muſto ⁊ illis rebus
Uinū mādragoꝛatū cū coꝛtice mādragoꝛe.hoc Dya.⁊ alia vina docet ex fructib⁹ expreſſis q̄ q vult ſcire ibi iueniat. ſūt ⁊ alia vina a Pli.noīata diuerſoꝝ generū vt q̄ deuteria greci vocāt.que nō vere vina vocari poſſunt vt cū decima pte aq̄ addita vna muſti exp̄ſſa fit.⁊ ita nocte ⁊ die madefactis vinacỹs rurſuſq̧ prelo ſubiectis hoc loꝛā vocāt.alteꝝ ātvt cū tertia pte aq̄ ei⁹ qꝫ expreſſuz ē ⁊ vinaceis ⁊ maceratis vt ſupra vinaceis addita qꝫ ē expreſſuz coquūt ad tertias ptes tertiū vero ex fecib⁹ vini exprimitur qð ſecatū appellant. lib.14. cap.10.
Uiola Dyaſ.tres ſpēs hz.ē vna ex his alba.altera purpurea. tertia auroſa ⁊c̃.Pli.viole plura gña purpuree lutee ⁊ albe plātis oēs vt holus ſate.ex eis vero q̄ ſponte ⁊ apricis locis macris ꝓueniunt purpuree latioꝛe folio ſtatiz a radice carnoſa exeunt:ſoleq̧ greco nomie a ceteris diſcernūtur appellate hyacinthi ⁊ ab eis iacintina veſtis ſatiuis maxia auctoritas luteis.Gña his tuſculana ⁊ q̄ marina appellātur folio aliquāto latioꝛe ſz min⁹ odoꝛato i totū v̄o ſine odoꝛe minuto folio calatiana min⁹ autūpni:cetere veris ꝓxima ei caltacon coloꝛi āplitudie vincit folio nūero folioꝝ marinā q̄nq̧ folia nō excedētē eadē odoꝛe ſuperať.ē āt grauis acalta ⁊c̃. lib.21. cap.6.
Itē alibi de viola alba inq̄t vere pꝛio emittit deiñ q̄ appellatur purpurea ꝓxime flamea q̄ ⁊ floxos vocať ſilueſtris dumtaxat ⁊c̃. lib.21. cap.11.
Uipina dragōtea ſeu ſpētaria idē ſz quoſdā.
Uerū i li.antiq̊ aliā vidi ðpictā plātagini ſilez acutioꝛib⁹ tñ folỹs naſciť iuxta flumia aut ſegetes folỹs mollib⁹ guſtu
Uirga paſtoꝛis poligonia grece ſanguiaria coꝛigiola )( aſpo centinodia geniculata ꝓſerpiata pollicarpos idē vt ſupra i poligōia.ſte.poligonos virga paſtoꝛis.
Uiride eris erugo erl ñ flos ei⁹ vt.s.⁊ ifra i ziniar.ara.ios.g.
Uirſodeptica Pa.ca.ð ruptura inguinū ſupra in kakos.
Uiſcidū.g.moꝛdicatiuū pūgēs liguā acuti ſapoꝛis.
Uitriola vel vitrago idem.
Uiſcus Dya.lacrimū ē arboꝛis lene ⁊ viridis coloꝛis deint⁹ obꝛufū ⁊ nihil aſperū hñs.Colligiť ⁊ ð ſemine obꝛotūdo qð i arboꝛe dꝛio naſciť.folia hz ſilia buxo.hoc ſemē pꝛio tūdiť lauať poſtea coq̄tur.multi v̄o illud maſticādo ꝯquaſſāt.fit ēt ex arboꝛe mali maciani ⁊ de piro ⁊ ex diuerſis arboꝛib⁹ aliq̄ñ ⁊ in radice arboꝛuz ⁊ i frutice iueniť ⁊c̃.Pli.uiſci tria gña.nāq̧ eſt in abiete larice caſſitas ſteli diť euboea naſci hiphear archadia.viſcū aūt in quercu roboꝛe ylice pino ſilueſtri terebinto necnō alỹs arboꝛibus adnaſci plerūq̧ copioſiſſimi i quercu id hiphear vocāt i omni arboꝛe excepta ylice ⁊ quercu drãz facit odoꝛ vtriuſq̧ ⁊ folio nō iocūdi odoris in vtroq̧ viſcum amarū ⁊ lentum infra diſcrimen vero in his que folia mutant ⁊ ipſi decidere ꝯtra inherere ira to in eterna fronte omnino aut ſatuz ſemen nullo modo naſcitur nec niſi per aluum redituz maxime palumbi aut turdi.hec eſt eius natura vt niſi maturatum in ventre auium nō ꝓueniat altitudo eius nō excedit cubitalem ſemꝑ fruticoſi ac viridis mas fertilis femina ſterilis aliq̄ñ nō fert ⁊c̃. lib.16. cap.45. v̄ſus fi. ⁊ li.24. cap.4.
Uitex Plini.non multum a ſalice diſtat folioꝛum quoq̧ aſpectu niſi odoꝛe gratioꝛ eſſet ſed greci ligon vocant.alỹ ſagnon:quoniaz matrone teſmoſphoꝛis athenienſium caſtitatem coſtudientes his folỹs cubitus ſibi ſternunt.duo genera eius maioꝛ arboꝛe in ſalicis modo aſſurgit minoꝛ ramoſa folỹs candidioꝛibus lanuginoſis.pꝛima albuz floꝛē mittit cum purpureo que ⁊ candida vocatur nigraque tantum purpureum naſcuntur cum paluſtribus cāpis ⁊c̃.eſt agnus caſtus alibi erat viridium de agno ſupra. lib.24. cap.9. p⁹ pn^m

Uitis alba que.g.ampelos leuki dr̃ vt ſupra.ꝛ ipſa eſt brionia
lib.23. vt apõ kiranidã. ·Pli. vitis alba q̃ꝫ.g. ãpellos leuce vocãt
cap.2. ſtafilẽ alij.alij melochiron.alij pſilotron. alij archezoſteri.
p⁹pñ^m. alij cedroſin.alij madon appellãt. huius ſarmẽta longis ꝛ
exilibus internodijs geniculata ſcandũt.folia pũginoſa ad
magnitudinẽ edere diuidũtur vt vitiũ radix alba grandis
rafano ſil'is in initio ex ea caulis aſpagi ſil'itudine exeunt fo
lia ꝛ caules exulcerãt corpus.ſemen vt vua ramis acinis dẽ
pẽdet ſucco rubente poſtea croceo nouerũt id q coria pfici
unt.illo.n.vtunt̃.hãc qdã brioniã vocãt ꝛc.h apõ Aui. feſi
lib.23. Uitis nigra ·Pli.eſt ꝛ nigra q̃ꝫ qdã ꝓpe brioniã )( re dr̃
cap.2. vocãt.alij chironiã.alij ginecãtẽ aut aproniã ſil'ez priori pre
añ me^m. terq̃ꝫ colore huius ſemẽ nigruz eſt aſpago ſil'e in frutetis et
arũdinetis maxime naſcit̃ radix foris nigra int⁹ buxeo co
lore.diocles pretulit veris aſpagis in cibo hãc vrine ciende
lieniq̃ꝫ minuendo ꝛc.
Uitrago ab Oribaſio ca.de effuſione vrine vocat̃ paritaria
q̃ vitriola dicitur herba vitri ab Aui.alſine ſupra a Dya.
Uitriolum calcãtũ zegi dragantũ colcotar calcadis ꝙ grece
calciteos ꝛ calcitis melanterea ſurie apõ Aui.ꝙ.g. pſori ꝛ ẽ
rubeũ.oĩa ſũt vitreoli noĩa ꝛ ſpẽs de qbus ſupra ĩ ſuis locis
Uitiligo Cor.cel.pſe nulluz piculum affert:tñ ex ſeſſeda eſt ꝛ
ex malo ſolo habitu fit.cui⁹ ſpẽs ſũt tres.alphos vocat̃ vbi
color alb⁹ ẽ fere ſubaſp ꝛ nõ continu⁹ ꝛ q̃dã q̃ſi gutte diſpſe
eẽ vtunt̃ interdũ ꝛ latius ꝛ cũ qbuſdã ĩtermiſſiõib⁹ ſerpit.
melas colore ab hac differt q2 niger ẽ ꝛ vmbre ſil'is. cetera
ſunt ꝛ leuce hꝫ quidã ſil'e alphos ꝛ magis alba ẽ ꝛ altius de
ſcendit in eaq̃ꝫ albi pili ſunt ꝛ lanugini ſil'es.oĩa hec ſerpunt
ſed ĩ alijs celerius ꝛ in alijs tardius ꝛc.
Uiuichidi vocat̃ ſꝫ ·Pli.pulcherrimũ gen⁹ anguiũ ꝙ ẽ ĩ aqs
lib.29. Ula grece mãdibule. )( nullũ ſpẽtũ inferius veneno.
cap.4. Ulas greci vocãt albugines pinguiores oculoꝝ.Allex.dẽ egri
circa. tudinibus oculoꝝ.ꝛ infra in vlcus.
mediuz. Ulcus eſt plaga putrida ſeu dẽ vlcerib⁹ oculoꝝ Demoſtenes
epicauma ingt ẽ ſupficie leuis vlceratio ſiue ex febrib⁹ ſiue
tumorib⁹ aut acrioris lacrime effecta coloma ẽ vlcus puũ
concauũ vt in ipſo greco vocabulo aſſignatur. Botrion eſt
quod rotunditate fuerit cõcauũ in ſcemate foſſaꝝ vñ nomẽ
accepit ꝛ nullis ſordib⁹ infectũ ꝛ anguſtũ ĩ ſil'itudine pũcti
tũc ẽt iter circulũ pupille cõſtitutũ hinc deniq̃ꝫ a ſupdicto
diſcernit̃.elcos ẽ vlcus rurſus exteri⁹ atq̃ꝫ maius exeſa pria
tunica effectũ.antrachion ẽ vlcus in q̃libet pte prie tunice
ſiue palpebre cõſtitutũ ſiccũ ſolidũ rubrũ ĩ ſũitate puſtula
tuz aut altiſſima ſorde inexuz ſepius nigra aliqñ alba vel ci
nerea aut liuida ſcabro quodã vicina inuadens cũ febrib⁹
ꝛ inguib⁹ adnatis adeo vt ſepius cecitatis aut mortis ſeq̃t̃
effect⁹.nos carbũculũ dr̃e poſſum⁹.chachoetes ẽ ſiue carci
nodes vlcus facillime ĩ indignatiõe ſurgẽs riposũz cũ venu
lis inflatis ꝛ dolorib⁹ vſq̃ꝫ ad tẽpora tẽdẽtib⁹ cũ ſenſu ac fe
brib⁹ putredie q̃dã vicina ledẽs neq̃ꝫ ĩ cicatricẽ veniẽs aut
ſi venire temptauerit facile reſiliẽs atteſtãte acerrima lacri
mia ꝛ odoris tetri.acli ẽ vlcus leuiſſimũ ſumoten⁹ ĩ ſupficie
cõſtitutũ latũ intra pupille circũ colore fumeo vl' nebuloſo
ĩpediẽs viſuz cũ forte pupille fuerit in medio.nefelon ẽ vlc⁹
altius ꝛ breuius a ſupradicto nec multas occupãs ptes ſoli
dius colore ꝛ magis ĩpediẽs viſuz cũ ſupra pupillã fuerit.no
mẽ deniq̃ꝫ vtraque a ſimilitudie ſũpſerũt hic nubis ille ne
bule tenuitate ſui minime viſui videat̃ obſtare: nubes autẽ
plurimũ croſſitudinis cauſa.agrimon eſt vlcus ĩ circulo pu
pille conſtitutũ aliquã nigredinis accipiens ptẽ aliquã albe
dinis leui atteſtãte rubore impediẽs viſuz qñ pupille ptes
inuaſerit.nefelon ẽ latino vocabulo cicatrix in pria tunica
cõſtituta iter pupille circulũ ſcdẽ tunice colorẽ ꝓhibẽs ap
parere dẽſitate ſui prie tunice colorẽ ſeruãs.leucoma dẽniq̃ꝫ
ab albedine ſumpſit nomẽ q̃ꝫ leucoma dicũt adeo vt ſi exte
rãtior fuerit ex vulnere ſup carnoſo cõgeſte poluſus appel
latur.Delos eſt dura atq̃ꝫ rotũda extãtia in pria tunica ex
eruptiõe ſepius emergens ſcdẽ tunice veniens cum non ex
preſſa cauſa venientẽ ſumpſerit cicatricem. nos deniq̃ꝫ cla
uuz dr̃e poſſum⁹. Jtẽ alibi qñ cicatrix ẽ croſſior ꝛ albidior
cũ forte ẽt ſcdã tũica rogoides appellata ꝑme tũice fuerit cũ
cicatrizata vocat̃ leucoma ꝛc.
Ule.g.cicatrix liuor vl' vli vlcus.
Ulichonos vl' bliconos dicere poſſumus grece pulegium.
Ulicton vl' vulicton.g.bliton.
Ulpitium.g.genus allij ſm ·Pli. Ulos.g.gingiua. li.19.c.
Uulua alga paluſtris mollis ab vligine dicta naſcit̃ circa pa vltra.
ludes ſtantes ꝛ ſtagna que vliginoſa loca dicuntur. mediu
Umbilicus veneris cimbalaria idem ſupra in ci.
Ungula cabalina farfara ꝛ vt qdã dicunt dardana duas hꝫ
ſpẽs minor q̃ cãpis ꝛ locis ſiccis naſcitur ꝛ in vineis.altera
maior q̃ in marginibus aq̃rũ ſemper inuenit̃ maiore folio
nec angulis ſic manifeſtis vt pua radix eius odorifera quã
quidam caſſulã cordis vocant.
Unguentũ diaciſuz.i.de edera apõ Al.ca. dẽ vnguẽtis ad po
Unfanlidos ·Pau.ca.dẽ diſinteria ẽ inquit canũ )( dagraz
ex quo naſcitur quercus glans qua vtuntur coriarij.
Uolangiſtrũ ſupra in anciſtrũ. Uolitis.g.boletus.
Uolubilis multas hꝫ ſpẽs ſm ꝙ hoc nomen multis plantis
attribuitur.nã large ſumptũ ꝓ oĩ plãta circũuoluit̃ cuicũq̃ꝫ
arbori dici põt vt ẽt dẽ edera.arabes dicũt lebleb dẽ q̃ ſupra.
Uoluitum.·Pau. capitu. de ydropiſi poſt euacuationem in
quit vtatur tiriaca ꝛ voluito combuſto.
Uoluceili ĩ antido.vli ĩ quodã cliſteri: Uoluos.g.bulb⁹
Uonuix.g.bombax. Uotani.g. herba.
Uoxile.g.vertebrum Caſſius felix.capitu.de ſciatica.
Upupa auis que.g.vocatur epeps ꝛ tereus.
Ura grece cauda ꝛ vra eodẽ mõ vrina ſꝫ vron ꝛ vriſis vtrũ
que.vrina vero vrino mingo vriticos vrinalis.
Uraniſcos.g.pallatum.
Uriteras venas vocant greci illas per quas vrina a renibus
ad veſicam deſcendit Cor.cel.
Uromi vl' bromi vt meli⁹ intelligat̃ ꝓlatio greci ·Pau. ca.dẽ
morbo dicto karo cibetur iquit ptiſana aut vromi ſucco ꝛc.
eſt auena nam ſic grecus.
Uroſis.g.vl' broſis tinea,vermis comedens olera. ꝛ eſt eius
intentio corrodens.
Urtica Dy.acalifex ſiue vt alij igrida latine dr̃ vrtica.ei⁹ al
tera maior q̃ ꝛ viſualis ẽ ꝛ ſimplex cũ tenui ſemie ac folijs
minutis aſpis.altera agreſtis ẽ dẽſiorib⁹ ꝛ folijs atq̃ꝫ latio lib.21.
rib⁹ nigriorib⁹ ꝛc.pli.due ei⁹ dr̃ie.domeſtica q̃ femia vocat̃ cap.15.
minor ꝛ ſilueſtris q̃ dr̃ cãia acrior caule quoq̃ꝫ mordaci fim in fi.
briatis folijs que ẽt odorez fundit herculanea vocat̃ ſemẽ lib.22.
oĩb⁹ copioſuz ꝛ nigrum ꝛc.Uidi apõ nos duas dr̃ias.vnam cap.13.
cum folijs latiorib⁹ min⁹ aduſtiuaz.alteram breuioribus
ꝛ acutioribus quam grecam vocant ambabus ſemen in
racemis coloris ſubalbidi ad cinereitatem tendentis minu
tum. Aliam vidi rome folijs etiam minoribus acutiſſime
vrentem:ſemen vero in granulis maiorib⁹ cicere armatis
ſpinis patentibus. ſemen vero qdẽ intus nigrum et durum
ſplendens vt pſilium putes niſi ꝙ eſt rotundius et croſſius
et nigrius parum in quo ſemine inuenio virtutes laudatas
ab auctoribus Dyaſcori.acalifex duo ſunt genera qdẽ mul
ti vrticã dñt.agreſtis vẽo aſpiora et latiora ꝛ nigra folia hꝫ:
ſemen vẽo ſimile ſemini lini profert et minus alterũ vẽo ge
nus ſemen minutum habet et non ſic aſpera eſt et cetera.
Urtica mortua apud quoſdam vocatur archã angilica.
Urtica maura apud aliquos herba ficaria alij vero ſcropula
tiam q̃ꝫ ꝛ milmorbiam ꝛ vt aliqui caſtrãgulã dicunt.
Us.g.zotion auris. Uſia.g. ſubſtantia.

Uſnee ara. apud Aui.deſcribiẗ gd eſt.ſed Alaui in libro ex poſitionū.vſnee inquit eſt res collecta ſuper arbores glandium vel nucis vel pini vel oliue ⁊ ſuper alias diuerſas arbores ⁊ dr̄ cani vetule.eſt albi coloris ⁊ boni odoris ⁊c̄.arabice ſcribiẗ aſnee.nā ī littera alif ſcribiẗ ſupra ī ſphagnos.
Uſnen ⁊ arabi.in lr̄a alif ſcribiẗ.multas h3 ſpecies ⁊ cinis alkali eſt vna:vt p3 per Sera.alia ē puluis quidā cū quo ſaraceni lauant pannos ſuos ⁊ manus.
Uua amiea ſpēs ē aq̄ vinū amieū vocaẗ gdā exponūt albā.
Uua timinia vocaẗ a Cornelio celſo vua agreſtis.ſ.labruſca q̄3 inquit greci ſtafiſagriā vocāt ca.de ydropiſi vua tami-
li.23.'c.z nia dr̄ vocari ſtafiſagria a Pli.falſo tm̄ vt ipſe dicit.
p⁹p̄n^m. Uua vulpis apō arabes vocaẗ ſolatrū.ſed in libris antiqs de greco vocaẗ vua lupina vt Alex.ca.de cephalea.
Uulgago eſt aſarꝫ dictū grece vulgago latine Macer.
Uulimos.g.boliſmus fames fortis.
Uuuuon.g.bubon nos dicere poſſum⁹ igui ē.ſ.apa iguinis.
Uutiron grece butirum.
Uzufar ſiue vzufur q̄dcūq3 dicas corruptū ē.nā ara.zengifur dr̄ ⁊ ē cinabriū vide q̄ ī lr̄a zam ſcribiẗ apud Auic.

X Litteram h̄nt greci vt nos:arabes vero ea carent.
Xabair ara ordeū ſ3 Ste. ſabit ſcripſit ſupra in.s. Xabar ara.capilli.
Xager vel ſaier ara.arbor.
Xantium herba que vocaẗ fagaſmon .ſ. gladiolus Theo. Priſcianus.
Xanton Caſ.fe.ca.de eriſpila.
Xantox.g.flau⁹ fuluus rube⁹ xanta colera.i.flaua Caſ.fe.
Xanch ara.fagus arbor lib.de doc.ara.
Xaumi ara.nigella melātiū.g.Ste.ī ſynonimis oīa īfraſcripta que īcipiunt ab.x.ſcripſit ſ3 grecū q2 ab.X.q̄ vocatur ⁊ ſonat chi in greco incipiunt.
Xalacantas pro calacanta colocantum.
Xalcatis pro calcitis colcotar ara.
Xamemillon pro camemillon exponit.
Xambunegum pro bebonigi.
Xameleā pro camelea exponit mazarion ara.
Xauam pro chauan quemie.
Xachaich ſupra in ſachaich ⁊ in papauere.
Xelidonion pro chelidonion expōit ragabet tederien ⁊ eſt radix tictorꝫ ⁊ dr̄ carcamū p curcuma.Et tu iā ſcis ſupra q̄ curcuma ē celidōia mior hucuſq3 Ste.ī ſyno.d̄ hac lr̄a.
Xebet ara.anetū. Xeilē ara.zizania loliū.
Xeraſia vel xiraſia.g.arriditas ſiccitas.
Xeroptalmia greci appellāt genus aride lippitudis in qua neq3 tumēt neq3 fluūt oculi ſ3 rubēt tm̄:⁊ cū dolore quodā graues ſunt noctuq3 graui pituita īhereſcūt.Caſ.fe.
Xerobiche.g.arida tuſſis idem Caſſius.
Xerocollirium arridum collirium.
Xerofagia vel xirofagia abſtinentia ciborꝫ hūectātiū ſiue cibatio deſiccātiū:dieta.ſ d̄ſiccatiua. Xeros.g.ſicc⁹ aridus.
Xeſti.g.nomen menſure vt Pau.in plurib⁹ locis ⁊ vr̄ ſextarium. Xeſtion in li.de doc.gre.exponiẗ cadus.
Plinius Xifion Dya.xifion ſiue vt alij fagaſmon ſiue vt latini gla-
lib.25. diolus ſegetalis folia h3 iridi ſilia ⁊ anguſtiora ⁊ acuta ſic
cap.9. macheria ⁊ aſtā aſperā ⁊ cubitalē cū florib⁹ purpureis ra-
v̄ſus fi. dices ſunt illi due paruule ⁊ rotunde.vna ſuper alteram poſita ſicut bulbi minoris:īferior v̄o ſubtus tenuis ē ⁊ ſuperior groſſior fridior acrioris v̄tutis naſciẗ locis cultis.
Xigia.g.ſtorax liquida. Xilon.g.lignum fuſtis.
Xiloaloes.g.lignū aloes.
Xilobalſamū lignū balſami xilobalſamon dicit grecus.
Xilocarti liber grecus filiis Alman.ſic h3 vbi Almāſor h3 cartā combuſtā Paulus v̄o cantaxirion vocat.
Xilocallā.g.i.colla ad ligna glutināda Demoſte.cap.de la-
Xilocinamū.g Dya.eſt viſu ſil'e ciamomo ſed ⁊ chrymis. groſſius ⁊ longius ⁊ quodāmodo lignoſum ⁊ brumoſum odore ⁊ virtute inferius cinamomo ⁊c̄.
Xilocerata.g.eſt dictu ligni cornua ſiliqua que ara.dr̄ carnub ⁊ ſemen ⁊ ē kirat ⁊ poniẗ p pōdere xilocerata dicunt.
Xilochocha in pratica de greco pro pondere ponitur.
Xilopede.g.neruus.
Xunidion ſicut p3 ex ꝯcordia pratice.g.⁊ Almāſoris ē acetoſa ſed forte oximidion melius.
Xiraſia.g.⁊ xirotes durities.
Xiracoſt ara.ſpēs māne vt Aui.ca.de manna.
Xiros.g.raſoriū nouacula.inde xirion.i.raſum inde yos vt yu xirion.i.erugo raſa.
Xiſton.g.vt apud Pau.nomē eſt ponderis xeſtron in li.d̄ doc.gre.ſcribitur ⁊ exponiẗ cadus ſupra in ſeſtron.
Xonch ara.ſpina que ⁊ zebeat dicitur.
Xoloabrabab apud Aui.eſt mandragora.

Y Eſt littera greca ⁊ vocaẗ ab eis ypſilon.
Ychintos.g.iacintus.
Yalodes hūores Al.c.d̄ medicis ꝯpoſiti ad yliacā.gdā exponunt vitreos.⁊ ſic meli⁹ yelodes.nam ielos eſt vitrum.
Yatralipta.g. Pau.ca.de cacecia medicinalia extracitia ſed gegd a medicina cōponiẗ per derutitationē p.i.ſcribiẗ nō per.y.pſilon apō grecos.nos aūt ſic ſcribim⁹ vt ſciaẗ non debere cū.a.ſillabicari vt conſonans ſed vocalis eſt.
Yberida apō Pli.vocaẗ naſturtiu3 agreſte q̄ iuxta vias naſcitur. Ybos.g.gibbus yuos dicunt. lib.25. cap.8. an ine^m.
Ydam ara.pulmentū. Ydaros grece aquaticus.
Ydaſmos.g.hūor ydropicorꝫ. Ydateros aquoſus.
Ydatis grece Demoſte.eſt iter cartillaginē atq3 cutē frigidiorib⁹ ptibus palpebris nālis pinguedis augmētū adeo vt inflata palpebra colore nāli ſeruato debiles ac teneras faciat ptes aſtante grauedine aquoſam lachrymā fundēs ⁊ magis circa veſperā accendente difficultate ſubſtolēde palpebre ad ītuēda3 lucē vocaẗ aūt ydatis nō q̄d aquoſu3 liquorem in ſemet teneat clauſum ſed quod impedimēto partiū fluore3 faciat lachrimarum ⁊c̄.
Ydatidos grece ydatides lapis.
Ydatomiktos inos grece vinū ſpuriū aqua mixtum.
Ydatodes.g.aquaticus pluuialis.
Ydee herbe folia ſunt vt oximirſine adherentes velut pami pini quibus flos eſt ⁊c̄.Pli.
Ydema Demo.eſt ingt extantia frigida ſine vllo dolore atq3 rubore vel humore īflationē oſtētans atq3 digitis impreſſa ſubcubit grauedinē ingerēs oculorꝫ ⁊ īpediens motus ⁊ aliquādo etiam ⁊ humores ingerens ſm aliquos ⁊c̄. lib. 27. cap.xi. in p̄n°.
Item infra in ypofragma.
Ydeus Pli.ſic vocaẗ rubus qui in india tantū ⁊ nō alibi naſciẗ.eſt aūt tenerior ⁊ minor rariorib⁹ calamis inocētioribuſq3 ſpinis ſub arborū vmbra naſciẗ ⁊c̄. lib. 24. cap. 14.
Ydua.g.tubera. Ydra ſerpens.
Ydragogū.g.aque ductiuū ydropicis aptum.
Ydragiros.g.argentū viuū ⁊ eſt dictu aquoſum argentū.
Ydria Alex.in multis locis pro itria que ſunt tri.
Ydrokephalos.g.dicunẗ h̄ntes aquā in capite. Alex.ca.de aſclite ⁊ timpanite Cornelius celſus eſt cū dolore capitis vbi hūor cutē īflat ea ītumeſcit ⁊ prementi digito cedit ⁊c̄.
Ydrocelici vel vt grecus ydrokilis dicuntur qui aquam habent circa teſticulos in oſeum.
Ydroforbia vel vt greci ydroforuia aq̄ timor vel timiditas vt a canis rabidi morſu accidit Caſ.fe.ydrofouiti dicunẗ timentes aquā ydrofouos linfaticus.nā fouos.g.tumor.

Ydrogarus Alex.ca.de cura calide cinodoſeos eſt aquoſus garus garus.s.
Ydroleon.g.eſt mixtura ex aqua ⁊ oleo interdum roſaceo interdum ex aqua roſacea.
Ydromel.g.eſt aqua mellita differt a mellicrato:eo ꝙ ydromel plus aque hēat ⁊ ſine ꝯcoctione fit aliqñ vt apd̄ Dya. ablutis fauis cū aq̄.mellicratū vo qd̄ ſonat vinum mellis plus hꝫ de melle ⁊ fit per decoctionē ⁊ mulſa dr̄ vt ſupꝛa ī mu.Craſſi⁹ ergo vinū hoc apd̄ quoſdā dr̄ medo ydromel vo ydros ꝙ eſt aq̄ dr̄ quaſi aq̄ mellis ꝙ apomel dr̄ iterdū ab aliquibus vnum pꝛo alio accipitur.
Ydropitia idē ꝙ ydros vt greci ydropicos ydropicus.
Ydropiper Dya.ꝙ latini piperaſtrū dicunt naſcit̄ locis humidis c⁹ virga eſt nodoſa in qbus nodis naſcunt̄ folia qui nodi inter ſe gradus hñt h⁹ folia mētaſtro ſunt ſilia ſꝫ maioꝛa ⁊ mollioꝛa ⁊ albidioꝛa guſtu acerrima ſic̄ piper ſꝫ nō talis odoꝛis c⁹ ſemē in ipſis virgis minutū exiſtit ⁊ ſpiſſuꝫ ſicut botrus ⁊ ydropiper ſonat aque piper. Auic.etiam de pipere aque cap.facit.
Ydro alias ydoꝛ.g.aqua a quo oīa ſunt dicta ⁊ per .y. pſilon debet ſcribi.
Yelion ⁊ yeleos.g.vitrum.
Yeman ara.turtur.
Yemene.g.Gal.ad glau.yemenas viſcerū.i.mēbꝛanas ⁊c̄.
Yenech.a. coagulū ſic in li.de doc.ara.ſꝫ apd̄ Aui.anfee.dr̄.
Yerbaha ara.talpa.
Yeroliſontes vinū Alex.ca.de vino ydropicoꝝ eſt dictu vinum antiquum ſeu ſeneſcens.
Yeronofon.g.epilenſia vt ſupꝛa in epi.
Yes grece ſnes poꝛci.
Yetos.g.imber pluuia.
Yetua.a.timallus de quo ſupꝛa in ti.
Plinius Yfear ſupꝛa in viſcus.
lib.16. Ygia.g.ſanitas valitudo icolumitas inde dicta q̄dā ꝯfectio antidoti ygia greca in antidotario vniuerſali.
cap.45. Ygienon ſanus ygienis valde ſanus eſt.
⁊ li.24. Ygilaſi radix Haliabas ca.de tuſſi ⁊ ſiti in febꝛibus ē ligri-
cap.4. tia li.tertio pꝛatice.
Yduſaꝝ ſupꝛa in hediſcoꝛion.
Ygran apd̄ Demoſte vocat̄ q̄dā gen⁹ medicamīs ocularis.
Ygraſia.g.humoꝛ humiditas.
Ygron grece ſudoꝛ.
Ygropiſſos bitumē ſonat pix humida vel liquida.
Ygrane.g.liquare diſſoluere.
Ygrantis humectatus.
Ygros viridis vel virēs limpidus purus pꝛeclarus liqdus madidus roſidus hūidus hūect⁹ ygrotis liquoꝛ hūiditas.
Ygrotonon lentum liber de doctrina greca.
Yle.g.materia ſilua vnde ylikos ſilueſtris.
Ylia ſunt inteſtina gracilia reuoluta multis reuolutiōibus inde yliaca paſſio que fit in eis.
Ylodes.g.opacum nemoꝛoſum ſilueſtre.
Ylus Pau.eſt rotundus albus ſilis capiti claui conſiſtens circa oēs ptes coꝛpis maxie in pedū plantis ⁊ digitis.
Ymacolemata.g.ſunt ſtrictoꝛia dicta que fronti ad glutināturex ture ⁊ poline ⁊ albugine oui ⁊ hꝯ Demoſtenes cap. de obtalmia.
Ymnaſion Al.ca.de parotidibus ēplaſtrū quoddā mollificatiuum ꝙ ibi deſcribit ⁊ ſic nominat.
Ymon Dya.ſic multi aſperagum appellant.
Ymon Alex.cap.de ſignis freneſis eſt poſterioꝛ ps capitis.
Yontos.g.Oꝛiba.ꝓpꝛio ca.tumoꝛes duri ⁊ ſpiſſi qui in cute faciei naſcuntur baruli idem.
Yon Dya.folia minoꝛa hꝫ ab edera nigrioꝛa coꝛium hꝫ aſta ī medio in q̄ capitellū ē ⁊ flos odoꝛatus ⁊ purpureus naſcitur locis vmbꝛoſis ⁊ aſperis ⁊c̄.
Yos .g. venenū toxicū.
Yoſkiamon.g.iuſquiamum milimandrum canicularis herba inſana demoniaria.
Ypantaſis.g.obuiatio occurſus vel ypanteſis vt latini trāſferunt ita in.e.

Ypear vel yphear ſm Plini.ſpēs viſci ſupꝛa in viſco. lib.16.
Yperoa Pau.ca.de emoptoica ſi vero ex his que circa fari- cap.45.
gaꝫ ⁊ yperoa cuꝫ ſcreatu reycit ⁊c̄.⁊ infra.fit aūt aliqñ per ⁊ li.24.
yperoam euō ⁊ ꝓpter ſanguiſugaꝫ de gutture. cap.4.
Yperkatarſis imoderata purgatio ypkataromē os ſup purgatus.
Ypericon Dya.herba ē coloꝛe ſubruffa folia ſilia rute hñs ⁊ floꝛē tenuē floꝛi viole ſilem ſemen nigrū in foꝛma oꝛdei cū odoꝛe reſinali ⁊c̄.Pli.fere eadem. lib.26.
Ypericon in vo Dya.aut androſemon aut coꝛion aut came- cap.8.
pitos dñt qꝛ rexine odoꝛē hꝫ pitumie ſemē ei⁹ folia hꝫ ru- vſus ſi.
te ſilia frutex ē ſarmentoſa duoꝝ palmoꝝ obruffa floꝛem albū hñs foliculū aſperū ⁊ oblongum ⁊ rotūdū in modū oꝛdei ⁊ ipſum folliculū in quo ſemen eſt ꝯeintus minutuꝫ ⁊ nigrū reſine hñs odoꝛē locis cultis ⁊ aſperis naſcit̄ ⁊c̄.
Ypezoco Paulus ꝓpꝛie pleureſis flegmō circa latera ypezoco mēbꝛane ē ⁊c̄.alibi ypozoco ſcribitur.
Ypia.g.dr̄ moꝛſus galline anagalus ſupꝛa in an.
Ypnos.g.ſomnus ypnoo doꝛmia ypnoſa ſopoꝛatus ypnotica doꝛmitatiua ſtringnus ypnotic⁹ apd̄ Dya. ſecūda ſpēs eaꝝ quas deſcribit vt ſupꝛa eo ꝙ doꝛmire facit.
Ypocapniſcus trociſcicus.g.i.ſuffumigatoꝛib⁹.Caſ.fe.ca. de tuſſi humida ibiqꝫ ꝯfectionē eius deſcribit.
Ypociſi Oꝛib.ca.de ſignis poꝛtēdētib⁹ egritudies futuras.
Ypo grece.a.ab.in.ſub.ob.
Ypochimia.g.aq̄ in oculo ſeu imaginatio ipſaꝫ p̄cedens vt Pau.ca.de glaucomate.ſed Demoſte.ē igt ꝯgeſtio vacui ac manifeſta liquoꝛis in pupille loco deniqꝫ ſuffuſio latio noīe nūcupat̄.ſed cū foꝛte patiētib⁹ ceperit iminere p̄mo ante viſum apparebūt coꝛpuſcula veluti volātia aīaliū minoꝝ vt culicū vl̄ muſcaꝝ ⁊c̄.Coꝛ.cel.ipaꝫ ſuffuſionē vocat.
Ypocondrion.g.ypocūdrium.
Ypochoꝛtis.g.egeſtiōes.
Ypodremata.g.ſubcutanea.
Ypofragma.g.Pau.eſt eruptio venaꝝ ei⁹ qd̄ ſupponit̄ oculo ex plaga maxie ⁊c̄.ſed Demoſtenes ypofragma ingt eſt ſanguinis ꝯgeſtio ſub p̄me tūice mēbꝛana que fit aut percuſſu.aut graui p̄ſſura aut vomitu vehemēti ⁊c̄.
Ypogeon.g.antrum ſpelūcha ſubterraneus locus in antidotario vl̄i antidoto dicto giffico hermon.
Ypoglotia Pau.pilſe que ſub ligua tenent̄ q̄ hikikie ēt dñr.
Yposloſos Dya.frutex ē mēte agreſti ſilis folia hñs minuta ⁊ comam ꝑiſſaꝫ c⁹ folia ī ſūmitate ſunt ſic̄ lingua equi.
Ypokifos.g.vncinus.
Ypokrites grece ſtellio ⁊ ephithetes ſilr ⁊ katergos.
Ypolapatrū Dya.gen⁹ ē lapacij maioꝛis naſcens in aq̄ ⁊c̄.
Ypomaratron Dya.ſiue vt alij maratron agrion vl̄ vt latini feniculū ruſticū maius eſt ipſo feniculo ⁊ ſemie ⁊ frutice radicē hꝫ odoꝛatā ⁊ ſemē vt cacrios ⁊c̄. Et infra tradit̄ aūt aliud feniculi gen⁹ minoꝛib⁹ folijs ⁊ anguſtis ⁊ veluti longis imbecillus tamen virtute eſt ⁊c̄.Pli.alij miſenum lib.20.
dicunt ⁊c̄.Pau.ca.de epilepſia. cap.23.
Ypomata Pau.ca.de amauroſi oculoꝛum.
Ypolomon Pli.ſic vocat̄ a quibuſdā ſemē mādragoꝛe ſupꝛa in moꝛion.
Ypopia.g.liuoꝛ q fit ſub oculo vt Dya.ca.de vite alba De.ē lib.25.
igt ex ꝑcuſſu liuoꝛ ingeſtus palpebꝛe aut paulo īferi⁹ ⁊c̄. cap.ii.
Ypopiū Theo.Pꝛiſ.ca.de egritudinib⁹ oculoꝝ.ſi aūt īquit declinantib⁹ doloꝛib⁹ oculoꝝ qdā tumoꝛ circa interioꝛem angulum apparuerit quē ypopium dicimus ⁊c̄.
Ypogſtidos eſt ſucc⁹ ꝯcoctus fungi dicti arabi.tarathit qui naſcit̄ in radice plāte dicte ab Aui.barba yrcina.a noſtris vo roſa canina qui ſucc⁹ ab Aui.vocat̄ emfiſtidos Pli.vt
ſupꝛa in ypoquiſtidos.⁊ Dya.in alio ca.ypoquiſtidos ingt lib.26.
ſuccus eſt non diſſimilis acatie.ſꝫ mollioꝛ tactu ⁊ viſcidioꝛ cap.8.
effectu ⁊c̄.vide vt ſupꝛa in barba yrcina.
Ypoꝛis.g.cauda equina apd̄ Dya.ypoꝛis ſcribit̄ ſed grecus

ypurus.⁊ eſt cōpoſitum ab ypos ꝙ eſt equus ⁊ vra cauda ypoſeta in anti.vli in pluribus locis aliquando cauda ypo ſete inuenitur pro eodem ſupra in ypo.

Ypos.g.equus ſed melius per.i.iota.

Yposelinū Dya.ꝙ alij apiū agreſte vocāt ſiue vt latini olixatrū meli⁹ eſt ortino ⁊ albidius radix eſt illi groſſa ⁊ alta et mollis folia hñs obrotūda ⁊ viridia in capite ē plenū flore in quo ſemē ē viride ⁊ oblongū ⁊ viſciduz aromatis hñs odorē radix ei⁹ odorata ⁊ euſtomacha ē.naſcit̃ locis vmbroſis ⁊ hūidis ⁊ in ortis hec herba cibis apta eſt cocta ⁊

lib.19. cap.8. cruda comedit̃ ſic apiū.nam ⁊ cruda in ſale ꝯponit̃ ſic oia olera ⁊c̃.Pli.yposelinū greci ſmirnion vocant ⁊c̃.ſed nō ſꝫ

li.27. Gal.nā ſmirnion ſm ipm eſt olixatrū ⁊ eſt aliud ab yposelino ſupra in ſmirnion. Yposeta yporis vt ſupra i ypor.

ca.vltio Ypoſtadis olei ð lilio.Pau.ca.ð ſaluatōe ſtōi ē fex ipſi⁹ olei.

Ypoſtaſis.g.ſuba ſic exponit̃ in libro de doc.gre.

Ypotheton colliriū.i.ſuppoſitoriū Caſ.fe.ca.de diſinteria.

Ypothēata.g.ſuppoſitoria li.de doc.greca.

Ypotiria Alex.ca.de ydropiſi aſclite ⁊ timpanite.iuuant aūt hec aptiſſime ⁊c̃.

Ypozoco Pau.ca.de empimate eſt pars gutturis ⁊ ypezoco aliquando inuenitur.

Ypurgos.g.mediaſtin⁹. Ypurus li.de doc.gre.gliris aial.

Yrigion dicit̃ ſenectiū ſcilicet cardus bñdictus Macer.

Yrigion.g.nos ſenectiū vocam⁹ ꝙ canis ſiliis videatur florere capillis ⁊c̃.

Yrim agreſtē multi vocāt plātā quā Dy.efemeriō vocat.

Yris Dya.yris illirica folia hꝫ xiliſio.i.gladiolo ſilia ſed ma

Plinius iora ⁊ vaſtiora ⁊ pinguiora flores ēt hꝫ ſupiores diuerſi co

lib.13. loris.i.albos aut mellinos aut purpureos aut venetos ra

cap.p̊.2. dices hꝫ ſub terra duriores ⁊ incuruatas odore bono plenas.he radices colligēde ſunt ⁊ filo inſerende ⁊c̃.pendentes ſicāde ſunt melior eſt tñ macedonica yris an ylirica ⁊ maxie durior ⁊ colore ruffo ⁊ odore bono. Eligenda ē guſtu calidior que cū tundit̃ ſternutamēta pducit.libica etiā albidior eſt ⁊ guſtu amarior hec in ṽtute ponit̃ in ſecundo loco:⁊ cū inueterauerint vtreꝗ cauernas hñt tunc melius olent ſed virtutem inferius habent.

Yriſceptron Pli.eſt frutex humilior atꝗ ſpinoſus in ſiria ⁊

lib.24. rhodioꝝ inſulis naſcens ꝗꝫ alij ad hiſpithēū ſiri diazimon

cap.13. vocāt optimus ꝗ minime ferulace⁹ rube⁹ ⁊ i purpura vergens ðtracto cortice naſcit̃ plurib⁹ locis ſꝫ ñ vbiꝗ odoratus ⁊c̃. Ys.g.⁊ chiros ſus porchus.

Yſchirominas parotidas vocat Oriba.duras.

Yſicia Alex.ca.de dieta diſſintericorum ⁊c̃.

Yſopon.g.yſopus herba penultima producta.

Yſopus Dya.yſopus eſt herba omnibus nota.eius due ſunt ſpecies.vna eſt montana ⁊ alia ortiua ⁊c̃.hec ab Auic. dr̃ yſopus ſicca ad differentiam humide que eſt cerotus.

Yſopus cerotū Dya.eſt q̄ſi ſordes ex ſucco lanaꝝ ſuccidaꝝ h ꝙ mō colligit̃.lane ſuccide ⁊ ſordidiſſime mox detonſe mittunt̃ in vas aq̄ calidā hñs:⁊ ſic ſuccendit̃ ignis vt aliquid ferueat.deinde refrigerant̃ ⁊ qð ſupnatauerit in modum pinguedinis abſtrahit̃ manu ⁊ in vas ſtagneū mittitur ⁊ ſic ipſum vas replet̃ pluuiali aq̄ ⁊ coopertū tenui lintheo ponit̃ ad ſolē biduo:⁊ ſic tertia die aq̄ ðlipidat̃ ⁊ alia recens mittit̃ ⁊ ſilr relinqt̃ ad ſolē ⁊ rurſuz delipidat̃ ⁊ re

lib.29. ponit̃ ⁊c̃.Pli.Iſopuz inquit eſt ſordes pecudū ſudorꝗꝫ fe

cap.10. moꝝ ⁊ aliaꝝ adherens lanis.yſopuz vocant.melior inaticis ouib⁹ gēitus.fit plurib⁹ modis.ſed ꝓbatiſſimū.lana ab his ptib⁹ recenti capta aut ꝗbuſcūꝗꝫ ſordib⁹ ſuccidis primum collectis lento igne in eneo ſubferuefactis ⁊ refrigeratis pinguiꝗꝫ qð ſupernatat in fictili vaſe iterūꝗꝫ decocta ſecūda que aq̄ lauat̃ ⁊ in linteo ſiccat̃ ac ſole torret̃ dōec cādida fiat ac trāſlucida.tūc in ſtagnea pixide ꝯdit̃.ꝓbatio aūt h⁹ vt virus oleat ⁊ manu fricāte ex aq̄ nō liquet̃ ſed albeſcat vt ceruſa ⁊c̃.hec ab Aui.yſopus hūida vocat̃.hec in anti.vli eſopus ygri dr̃.in ṽo Dya.colligit̃ aūt ipſe ſucc⁹ ſic.ſume lanas molles ac rudes ⁊ laua in aq̄ calida ſub ſole feruenti ⁊ oēs ſordes exprime ꝗbus i cōca miſſis cū aq̄ vehemēter cōmoue donec ſpumā hēat plurimam poſtea ſpumā ipam colligis aut aſperſa aq̄ maritima cū ꝯſtiterit ſupernatās pinguedo colligit̃ i alio vaſe fictili ⁊ ſuperinfūdis aquā maritimā cū ingenti motu donec ſpumare ceſſet tunc colligis ipſaz pinguedinez ⁊ manib⁹ malaxabis vt ſi qua purgamēta fuerint admixta ſeparent̃ tūc refuſa aqua priori atꝗꝫ alia ſupinfuſa adhibito motu manibus opare donec alba ⁊ piguis appeat:⁊ ſic repone in vaſe fictili ⁊c̃.

Yua ſupra in camepiteos.

Yſtera.g.locus muliebris matrix.

Ytea gre.ſalix ide diayton emplaſtrū qð cū folijs ſalicis fit; Caſſius felix in ſuo antidotario ⁊ in vniuerſali.

Ytria Alex.ca.de diſſinteria ⁊ alijs pluribus locis ſunt tri.ꝗ de paſta fiunt multum macerata ⁊ tracta.

**Littera** pariter ſe hꝫ apud grecos ⁊ arabes vt apud nos.

**Z** Zebafaram ara.crocus.⁊ eſt a latino, nam grecus crocbos.

Zabaragi Aui.ca.ð caſu capilloꝝ ⁊c̃.

Zabarat ē apð Aui.id qð apð Dya.antillos dr̃ vt ſupra i.a.

Zabalegū apud Haliaba.exponitur maſtix.

Zabarged ara.ſmaragdus gēma.

Zabaera vocat̃ a multis vulgariter planta.vnde fit aloes imitantes arabicum,qð eſt ſabi. Alzabara.

Zagi Stephanus pro zegi ſcripſit ⁊ alibi zagum.

Zaibat ara.argentū viuuz ſed apud Albaui zauth dr̃ ⁊ apð Alchimicos azoch.

Zabit ara.oleum de oliuis proprie.zaitū ṽo oliua.Step.ṽo zeitumū pro zaiatimum ⁊ zeitum pro zaitum ſcripſit.

Zalieni in antidotario vli in emplo diadiptano zalieni vel nardi ibi ſcribitur.

Zacchar grece zucharum latine arabice ſuchar ſupra in.s.

Zamaruene in pratica Haliab.li.primo ca.de temulētia q̄ fit per vinū in ſili ꝯfectione in pātegni ē bolus loco illius.

Zambor ara.volatile anuloſuz aculeatum vt veſpa volans cū murmure.

Zamorad ēt vl zmarad lapis ſmaragdus arabice.

Zanda ſm Dya.vocatur quarta ſpecies lapatij.

Zaraminerua Ste.eſt bulbos emathicos ⁊ eſt cepe azir ⁊ eſt bulbus vomicus. Zarnech ſupra in galiopſis.

Zambugi ſupra in oleaſtro.

Zarnab ē arbor quā Aui.deſcribit mihi ignota ſed ex Halaui habet odorem citri ⁊ eſt parua planta.

Zarnich ara.arſenicū.arſinago aliqui greci dixerunt.

Zaurur vel zaror ē ꝗdā fruct⁹ ſilis piro in figura ⁊ puus ⁊ vocat̃ a ſiculis apud quos naſcit̃ arbor ei⁹ zarore.ꝗdā ſorbam putauerūt.ſꝫ nō eſt:quāuis eiuſdē virtutis ſit in oib⁹ Ste.vero meſpillam dixit.ſed non eſt.nam ipſa gubeira vocatur ara.etiam zarurum pro zaror ſcripſit.

Zarunegi in.iiij.pratice Aliabatis in ꝯfectiōe filonij perſici quā vocat apolonie fereſie pro doronigi ſcripſit.

Zea vbi in pratica ſili Almā.in cliſteri ad diſinteriā ⁊ fluxū ventris hr̃:in ſili loco in Almā.habet̃ panicū.Gal.p̃mo de regimie ſanitatis ꝯmendat zea ⁊ nō panicū ⁊c̃.⁊ ſꝫ qð dr̃ li.alimētoꝝ zea ē ſpelta.⁊ ſic zea ſꝫ Gal.ñ vr̃ panicū.

Zebel ara.ſterc⁹ ⁊ chara ſilr. Zebd ara.butirum.

Zebet albbabar ara.ſpuma maris. Zedef ara.conchiliū.

Zeduar ara.zedoaria.ſed apð Aui.geduar vocat̃ ⁊ zurūbet eſt ſpēs ei⁹.⁊ ē dr̃ia iter vtraſꝗꝫ.ego vidi zurūbet.Auic.diuerſa facit ca. Zefr arabice pix.

Zegi ara.vitriolum zeg. Zeberetb alcbas ara.flos eris.
Zeide ara.augumẽtatiões q̃ fiunt in crurib⁹ equoꝝ ⁊ ſiliuꝫ
aialium. Zeitumũ ꝓ zaitumuꝫ ſcripſit Ste.alicubi.
Zema grece ius. Zemazaꝝ ſcripſit Ste.pro frumẽto.
Zengibil ara.zinziber.
Zẽgifur ara.ciabꝛiũ ñ vzufur vt qdã.zẽiafaꝝ ſcripſit Ste.
Zẽzur Muſio ca.ꝺ fluxu mẽſtruoꝝ iter berbas fridas no
Zerecbara in regali diſpõne in ca.de febꝛe ↄtinua (minat
ꝓ pꝛunis iuenit.⁊ in eodẽ ca.zerecaꝝ pꝛo ſandalo ſcribit.
Zereambadi ſcripſit Step.ꝓ zurũbet ⁊ alibi zerembaduꝫ.
Zereſcb Aui.in.iiij.canone de cura febꝛiũ acutarũ in gene/
rali eſt berberi ⁊ in.ij.ca.de berberis qꝺ incipit Amirber/
beris dicit ꝙ eſt aſeyeſcb aliqñ zeriſcb.⁊ alicubi zeriſcbiꝫ
inuenitur.zereſga ⁊ zereſcum ſcripſit Ste.
Zereuari aqua inuenitur in pꝛatica Alia.pꝛo aqua caſei.
Zerione ara.acinacium vue.ſ.raputium.
Zerna Caſ.fe.ipetigines greci licbenas vocãt.latini vͦo zer/
Zerezari apud Alia.ca.de cancro circa fi.ẽ vga )(nas ⁊c̃.
paſtoꝛis vel plantago zerekari in alio exemplari reperi.
Zerzur arabice ſturnus auis. Zia grece odoꝛifera.
Zia.Dya.eius duo gñа ſunt.vnũ monokokkũ:qꝺ vnũ gra/
nũ bꝫz.ᵐ dikokkuꝫ:qꝺ duo grana bꝫ ſibi ↄiũcta.apta ẽ vͦo
eſcis.ide panis fact⁹ minoꝛẽ ab oꝛdeo bꝫ vͦtutẽ ⁊ a tritico.
Zibatum alicubi Ste.ꝓ argẽto viuo ſcripſit.
Zibib ara.paſſule.
Zigia in pꝛatica de greco ſili Almã.⁊ ſili loco in Almã.ſto
rax.⁊ credo ꝙ ſit ſigia.zigia ẽt ẽ ſpẽs aceris arboꝛis ſupꝛa
Zima.g.li.de doc.gre.ẽ fermentũ ſilr ⁊ zimi ꝑ )(in acer.
ita zimatis fermentat⁹.azima azimus ideſt ſine fermẽto.
Zenegio ſupꝛa in ruſne. Zebeat ſupꝛa in xoncb.
Zeo zes.ſ.ferueo.ide zoma ſiue zema ſiue zima.i.ferueſcẽs.
inde apozima.i.deferuẽs.ſ.ↄcoctio.vñ Al.ca.ꝺ cura epilep
ſie.apozima ingt magis ꝙ zima bibenda ẽ ⁊c̃.Itẽ ca.de ſi/
nantia.caricaꝝ ⁊ furfuris zimã dabis ⁊c̃.⁊ ifra.zima ex lẽ
ticula ⁊c̃.puto ꝙ ſit decoctio non ſirupata.nã apozima in
antidotario vlĩ ſemꝑ cũ mel'e ſit ⁊ ẽ velut ſirupus.
Zimia apa ſlãticũ qꝺ vndbimia dr̃. Ziniar ara.erugo eris.
Zingiber ꝓferunt greci ⁊ ſcribũt ziggiber ꝑ geminũ.g. zin/
zibil vͦo arabes.Dya.arboꝛ ẽ naſcẽs in arabia: plurimũ c⁹
coma frequenter vtunt̃ incole ſic̃ nos ruta maxie ad man
ducare adbibet̃.ſunt vͦo radices minute ſicut ciperi ſubal
bido coloꝛe hñtes ſicut piperis guſtũ odoꝛe ſuaui.eligẽdũ
vͦo ẽ nõ ꝑtuſuꝫ ⁊ graueqꝺ multi ↄdiũt ꝓ putredie ⁊ mittũt
i vaſis cui addũt mel coctũ ⁊ rͦponũt ⁊ Ital' traſmittũt ⁊c̃.
Zinziber caninũ apꝺ Aui.expoſuit qdaꝫ ꝙ ẽ pſicaria.tu vͦo
Zipule frictelle criſpelle panis frix⁹ in oleo. )(ↄſidera.
Zir ara.alabaſtrũ li.de doc.ara.
Zizarã merua Step ẽ bulbos ematicos ẽ cepe azir ⁊ ẽ bul/
bus vomicus, Zirbus piguedo iuoluẽs iteſtina ⁊c̃.
Zizanion.g.zizania lolium.
Ziziſe.g.iuiube vt in pꝛatica de greco ſili Almanſo.in ↄdeco/
ctiõe ad catarrũ vbi bꝫ ziziſa.Almãſo.ibidẽ bꝫ iuiube zin
ziue iuenit̃ i li.Dya.ꝓpo ca.vex illꝺ ca.nõ ẽ Dya.ſꝫ de li.
Plinij minoꝛis.Grec⁹ ſcribit zinzifon ⁊ ꝓ arboꝛe ziziſea.
Zmarecb ⁊ zmar ara.fiſtela.nos imitaates vulgo zamaraꝫ
dicim⁹.zmar alrabi fiſtula paſtoꝛis aliqñ mizamar dñt.
Zmilax apꝺ Kiranidã roꝛaſtrũ.ſed apꝺ Dya.ſmilax.⁊ eſt
magis conſonum greco.Nam nũquã.m.poſt.z.liqueſcere
reperi de ſmilax ſupꝛa.
Plinius lib. 24. cap.10. ꝓpe fi. Zmirnion Dya.naſcit̃ in mõte amanꝺ virgas bꝫ ſiles apio
⁊ ramulos plimos ⁊ folia ſilia eis lata ⁊ ſuꝑ terrã ſpãſa foꝛ
tia ⁊ pinguioꝛa ⁊ odoꝛata cũ viſcitudine coloꝛ illi mellin⁹
eſt.ſunt ei capitella ſuꝑ virgã aneto ſilia.⁊ ſemẽ obꝛotũdũ
ſile cauliculo nigro ⁊ guſtu viſcidũ ⁊ velut mirre hñs odo
rẽ radix ei⁹ viſcida ẽ ⁊ odoꝛata ⁊ moll' ſuccũ plurimũ hñs
⁊ fauces moꝛdẽs coꝛiũ ẽ illi a foꝛis nigrũ ⁊ int⁹ viride aut
ſubalbidũ.naſcit̃ locis aſpis ⁊ bũectis ⁊c̃.aliud ca.de eadẽ
ẽ apud Dya.qꝺ incipit.ſmirnion vocant de quo ſupꝛa.
Zoa.g.vitaꝫ.zo viuo.zon viuẽs.ide zodiaca ⁊ zodiac⁹ ⁊ alia.
Zoiſſam eradi nauib⁹ dixim⁹ cera ⁊ pice marino ſale mace/
rata ⁊c̃.Pli.ſꝫ Ste.zopiſſa dixit.⁊ puto melius ⁊ apꝺ Dya. lib. 24. cap. 7. circa medium.
ca.de pice apozima vocat̃ vt ſupꝛa in.a.
Zomion.g.⁊ zomos ius ſalſamẽtũ iuramẽtũ liquamẽ iuſel/
lum.liber de doc.greca.inde euzomiũ vocãt bei bã mẽtaꝫ
q̃ſi bonũ ſalſamẽtũ.Gal.libꝛo de alimẽtis zomꝺ.i.bꝛodiũ.
Zoꝛ apud Dyaſ.vocatur ſecunda ſpecies ſerpilli.
Zoꝛag ara.lauda auis.liber de doctrina ara.
Zuan ſm Albani ara.eſt zizania loliũ q̃ ⁊ xeilen dr̃.
Zubd ara.butirum maxime crudũ in.iij. Alman.zazubd
ſcribitur.poſtea vero de cocto loquitur ⁊c̃.
Zucozaria i anti.vlĩ i ↄfectiõe mitridati exponit̃ ꝙ eſt flos
Zufara dixit Ste.in ſynonimis leuiſticũ ſed )(agni caſti.
non conſonum veritati.
Zufe ara.yſop⁹ ratab bũida.obes ſicca.ſꝫ Ste.zufa dixit.
Zufere Aui.de ipſo ꝓpꝛiũ ca.facit.dicit ꝙ eſt arboꝛ c⁹ gra/
nũ ẽ ſile balaniudẽ.q̃ dr̃ albaze ⁊ ſilis rute.⁊ dr̃ dinarigi/
na ⁊c̃.ſupꝛa in aze ibi videbis ꝙ de eadẽ tria capl'a fac̃ ⁊c̃.
Zuferand Jo.Sera.in.vij.in ↄfectionẽ dicta keſkigeru eſt
radix mandragoꝛe. Zuezegi arabice vitrum.
Zukem ara.katarus cũ deſcẽdit ad pect⁹ ꝓpe li.ꝺ doc.ara.
Zukenge in.ij.Almã.fit cũ farina ⁊ aq̃ ⁊ melle ſil' miſtis.⁊
cum oleo frixis ⁊c̃. Zuenien arabice.
Zumi ſcripſit Ste.ꝓ zima ⁊ eſt caminum pꝛo camir dixit ⁊
eſt fermentum. Zuria arabice alga.
Zurungen ideſt ſurungen ſupꝛa in ſu ⁊ eſt bermodactilus.
Zuriderdar in tertio pꝛatice Halíabas ca.de febꝛe ↄtinua
vident̃ viole.Itẽ ca.de febꝛe empialos trociſci zurizerdar
inueni expoſitũ ꝙ eſt abſintbiũ.neſcio.qꝛ nec grecum nec
arabicũ ẽ.Itẽ ibidẽ zuricedaꝝ.⁊ vident̃ citonia.
Zurucus Gabe.lib.de alimẽtis ẽ aial lepuſculis ſile zunicũ
vocant ⁊c̃.⁊ ẽ cuniculus. Zuros Ste.ſucbaba.
Zurumb arabice ſupꝛa in ruſnee.
Zurumbet dicũt qdã arabũ ꝙ ẽ zedoaria.ſed Aui.diuerſa
capl'a de vtroqꝫ ſcribit:ẽ tñ eiuſdẽ ſpẽi ſed iferioꝛ ẽ.⁊ ſunt
radices ſiles cipero in figura:ſꝫ multo maioꝛes ⁊ durioꝛes
int⁹ ſubcitrini coloꝛis odoꝛe ⁊ ſapoꝛe zedoarie ꝑmiſſis tñ.

Finis Simonis Januenſis additis auctoꝛitatibus Pli
nij locis ꝓpꝛijs per Geoꝛgiũ de Ferrarijs de Uarolengo
montiſferrati. Artiũ ⁊ medicie doctoꝛẽ.

Impꝛeſſum Uenetijs mandato ⁊ expenſis beredũ nobilis
viri quondã Dñi Octauiani Scoti ciuis ac patritij Mo/
doetienſis. ꝑ Bonetũ Locatellũ pſbꝛꝫ.1510.die.5. Junij.
FJNJS.